

Trešdiena, 2009. gada 6.maijs

SĒDI VADA: H.-G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.00)

2. Atbalsts lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) - Programma ekonomikas atveseļošanas atbalstam, piešķirot Kopienas finansiālo palīdzību projektiem enerģētikas jomā - 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums par daudzgadu finanšu shēmu (grozījums) (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir kopīgas debates par:

– ziņojumu (A6-0259/2009), ko Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vārdā iesniedza *P. Stavreva* par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (COM(2009)0038 – C6-0051/2009 – 2009/0011(CNS)),

– ziņojumu A6-0261/2009), ko Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā iesniedza *E. Maldeikis* par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido programmu ekonomikas atveseļošanas atbalstam, piešķirot Kopienas finansiālo palīdzību projektiem enerģētikas jomā (COM(2009)0035 – C6-0049/2009 – 2009/0010(COD)) un

– ziņojumu, (A6-0278/2009) ko Budžeta komitejas vārdā iesniedza *R. Bøge* par grozīto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko groza 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību attiecībā uz daudzgadu finanšu shēmu (2007–2013) (COM(2009)0171 – C6-0508/2008 – 2008/2332(ACI)).

Petya Stavreva, referente. – (BG) Šodien Eiropas Parlamentā mēs sākam svarīgas debates par papildu resursu nodrošināšanu Kopienas lauku teritorijām no Eiropas budžeta, lai palīdzētu tām pārvarēt ekonomiskās krīzes sekas. Jānorāda, ka 1,02 miljardi eiro būs atbalsts Eiropas Savienības lauksaimniecības nozarei šajā grūtajā laikā. Uzskatu, ka Kopienas zemnieki un iedzīvotāji sapratīs šo svarīgo ziņu ar finanšu resursu nodrošinājumu papildu atbalstam.

Atbalsts, kuru saņems katra valsts, ir paredzēts platjoslas interneta attīstībai un jauno problēmu risināšanai, kuras definētas kopējās lauksaimniecības politikas 2008. gada pārskatā. Uzskatu, ka investīcijas interneta infrastruktūrā, piena nozares pārstrukturēšanā, atjaunīgajos enerģijas resursos, bioloģiskās daudzveidības un ūdens resursu aizsardzībā ir galvenais nosacījums ievērojamas daļas problēmu risināšanā šajos reģionos, nodrošinot alternatīvas iespējas tur dzīvojošajiem cilvēkiem.

Savā ziņojumā es ierosinu, ka 2009. gadam paredzēto fondu budžetā jānodrošina papildu 250 miljonu eiro budžeta pozīcijai lauku attīstībai. Šī grozījuma rezultātā kopējais pieejamo resursu apjoms 2009. gadā sasniegs gandrīz 850 miljonus eiro. Tā kā ir nepieciešams ātri reaģēt uz pašreizējo ekonomisko krīzi, būtu labi, ja 2010. un 2011. gadā paredzētie maksājumi tiktu veikti 2009. gadā.

Vēlos uzsvērt iespēju sadalīt resursus starp dalībvalstīm, ņemot vērā to specifiskās prasības. Šis elastīgums ļaus atsevišķām valstīm izmantot finanšu resursus atbilstīgi to lauksaimnieku un lauku iedzīvotāju vajadzībām.

Ņemot vērā ierobežoto kredītu pieejamību krīzes laikā un šķēršļus lauku vides programmu fondu izmantošanā, es uzskatu, ka šī ir laba iespēja daļu resursu atvēlēt fondiem, kas izsniedz aizdevumus un kredītgarantijas. Tad mēs varam reāli palīdzēt cilvēkiem, kuri vēlas realizēt projektus, bet kuriem nav nepieciešamā kapitāla.

Ir svarīgi, lai dalībvalstis ievērotu plānotos termiņus un iekļautu papildu pasākumus lauku attīstības programmās, tādējādi atļaujot šo fondu izmantošanu. Jo ātrā nauda nonāks pie lauksaimniekiem un reģionos, jo lielāks labums būs no šīs finanšu palīdzības. Vēl viens svarīgs nosacījums sekmīgai resursu izmantošanai ir svarīgas un viegli pieejamas informācijas sniegšana katrā dalībvalstī reģionu un vietējām iestādēm un potenciālajiem labuma guvējiem par jaunajām projektu iespējām pārskatītajās lauku attīstības programmās.

Vēlos uzsvērt, ka man bija ļoti patīkami gatavot ziņojumu, kurš uzsver Eiropas iestāžu aktīvo pieeju un atbalstu Kopienas lauksaimniecības nozares un lauku rajonu nākotnei. Esmu vienmēr uzskatījusi, ka palīdzība visvērtīgākā ir tad, kad cilvēkiem to visvairāk vajag un šobrīd lauku rajoniem ir nepieciešams vairāk līdzekļu attīstībai un modernizācijai. Tas ir vienīgais veids, kā mēs varam apturēt migrāciju, aizsargāt dabu, nodrošināt nodarbinātību un jaunas darba vietas.

Noslēgumā gribu pateikties maniem kolēģiem Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā, kuri piedalījās šī ziņojuma sagatavošanā, kā arī pārstāvjiem no Eiropas Komisijas par lietderīgo sadarbību. Vēlos pateikties arī nozares organizācijām par iesniegtajiem priekšlikumiem. Aicinu jūs atbalstīt šo ziņojumu, lai varam dot jaunu stimulu Eiropas Savienības lauku rajonu attīstībai.

Eugenijus Maldeikis, referents. – (LT) Komisija ir iepazīstinājusi ar ārkārtīgi svarīgu Ekonomikas atveseļošanas plāna papildu paketi enerģētikas projektu jomā, jo ekonomiskā krīze rada problēmas Eiropas enerģētikai.

Šī pakete sastāv no trim elementiem. Pirmais ir gāzes un elektroenerģijas infrastruktūra un sevišķi svarīgi elektroenerģijas un gāzes stapsavienojumu projekti. Mēs zinām, ka tā ir ļoti jūtīga un veca problēma. Ņemot vērā pašreizējo krīzi, starpsavienojumu projektu finansēšana ievērojami stimulē reģiona enerģētikas attīstību, reģionu sadarbību un stiprina kopēja Eiropas enerģētikas tirgus radīšanu.

Otrais elements ir jūras vēja enerģijas projekti un trešais elements ir oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas projekti, kuri ņem vērā klimata pārmaiņu radītās vajadzības un atjaunīgos enerģijas resursus, jo uzskatu, ka ekonomiskās krīzes apstākļos Eiropas enerģētikas nozarei pašos pamatos jāreformē tās struktūra un sistēmas. Tas būtu pats izdevīgākais brīdis pašreizējās situācijas izvērtēšanai un daudzu enerģētikas problēmu pārskatīšanai.

Uzskatu, ka šīs paketes trīs programmas ievērojami stiprinās Eiropas enerģētikas nozari, ietekmēs citas nozares un sniegs ievērojamu palīdzību ekonomikas atveseļošanai Eiropā.

Uzskatu, ka šīs paketes vērtība 3,9 miljardi ir ievērojama summa, kas palīdzēs risināt sevišķi steidzamo Eiropas energoapgādes drošības problēmu. Kopā ar enerģijas krīzes un sociāli ekonomiskajām sekām pastāv liels politiskais risks, ka atsevišķas Eiropas valstis skars gāzes piegādes problēmas. Šis apdraudējums ir augsts arī šodien.

Starpsavienojumu projektu finansēšana ievērojami stiprinās Eiropas pozīcijas un sniegs piegāžu papildu garantijas. Piebildīšu, ka apspriežot šo dokumentu, Eiropas Parlaments ierosināja paketē iekļaut sekojošo.

Pirmkārt, Parlaments pievērsa uzmanību iespējai projektiem neizmantoto resursu pārdalei. Ierosinot noteikt ļoti stingrus termiņus projektu sagatavošanai un ieviešanai, mēs uzskatām, ka neizmantotā nauda jāsadala energoefektivitātes un atjaunīgās enerģijas projektiem.

Ļoti īsā laikā notika trīspusējas sarunas un mēs spējam panākt vienošanos ar Padomi. Padome apsvēra Parlamenta priekšlikumus un iekļāva tos šajā paketē. Es ļoti priecājos par to un vēlos pateikties Padomes pārstāvjiem, Čehijas prezidentūrai un komisāram Piebalga kungam par viņu ļoti ciešo un auglīgo sadarbību. Mēs patiešām spējam ļoti īsā laikā panākt labu rezultātu.

Reimer Böge, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Tiklīdz tika panākta vienošanās par 2009. gada budžetu, Komisija iepazīstināja ar priekšlikumu par DFS pārskatīšanu, lai finansētu Eiropas enerģētikas tīklus un platjoslas infrastruktūras projektus Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna kontekstā.

Atskatoties mums jāsaka, ka tai ir sarežģīta procedūra, jo mēs to pienācīgi neapsvērām un pieņemām, ka jaunie priekšlikumi jāiesniedz jau dažas dienas pēc vienošanās par budžetu un otrkārt, būtu pilnīgi neiespējami panākt vienošanos ar Padomi gan par pārtikas atbalsta mehānismu, gan par šiem ekonomikas stimulēšanas paketes elementiem, pieņemot 2009. gada budžetu. Sākotnējā priekšlikumā nodrošināt piecus miljardus pārskatītajā finanšu plānā un dalīt tos divos maksājumos – 3,5 miljardi eiro 2009. gadā un 2,5 miljardi eiro 2010. gadā, Komisija mācījās no pārtikas atbalsta mehānisma priekšlikuma budžeta katastrofas. Komisijas piedāvājums tajā gadījumā neatbilda budžetā paredzētajam. Tā ir arī šajā gadījumā.

Apsveicu faktu, ka Komisija pieņēma Budžeta Komitejas pirmajās debatēs izteikto priekšlikumu ierobežot pārskatīšanu un atstāt lauksaimniecības budžeta 2. izdevumu pozīcijā jautājumus, kas saistīti ar lauku rajoniem un platjoslas infrastruktūru un tās modernizēšanu lauku rajonos un nepārcelt tos uz 1.a izdevumu pozīciju. Tas bija piemērots Parlamenta priekšlikums un tika ņemts vērā.

Otrajā raundā mēs uzzinājām, ka Padome sākotnēji bija teikusi, ka Komisija nevar piedāvāt priekšlikumu par pārtikas nodrošinājuma mehānismu un ka tas būtībā ir labojums. Padome vienkārši gribēja apiet budžeta nosacījumus un nolīgumus. Mēs pareizi labojām šo kļūdu sarunās un 2. aprīļa trijdaļa sanāksmē. Uzskatu, ka esam spēruši pirmo pareizo soli ar priekšlikumu nodrošināt 2,6 miljardus eiro pirmajā solī, palielinot 2009. gada saistību apropriāciju maksimālo summu 1.a izdevumu kategorijā līdz 2 miljardiem eiro, samazinot 2. izdevumu kategorijas budžetu par to pašu summu un nodrošinot 600 miljonus eiro lauku attīstībai. Mēs centīsimies nodrošināt atlikušos 2,4 miljardus eiro, kompensējot tos 2010. un 2011. gada budžetu saskaņošanas procedūrās, izmantojot visus – un es citēšu, jo tas ir svarīgi – „visus līdzekļus, ko paredz to juridiskais pamats un bez aizspriedumiem pret finansējumu koplēmuma programmām un ikgadējo budžeta procedūru.”

Mums bija svarīgi, lai esošās saistības netiktu ietekmētas un samazinātas starp izdevumu pozīcijām. Tādēļ sadalījums, par kuru mēs vienojāmies, bija tāds, par kādu varēja vienoties šajā laikposmā, jo mēs visi sapratām, ka šajā sasaukumā mums jāvirza jautājums par enerģētikas solidaritāti un infrastruktūru modernizēšanu, kā arī „veselības pārbaudes” pasākumi.

Tomēr ir arī skaidrs, ka tas, ko mēs teicām Eiropas Parlamenta plenārsēdē 25. martā par daudzgadu finanšu shēmas pārskatīšanu, pēc iespējas ātrāk jāiekļauj darba kārtībā. Mēs aicinām Komisiju ņemt vērā visus apsvērumus par elastīgumu un uzlabot sarunu vadīšanu ikgadējās un daudzgadējās budžeta politikas kontekstā, apsverot daudzgadu finanšu shēmas pārskatīšanu rudenī. Gadu no gada mēs iestiegam ikgadējās sarunās ar Padomi par tiem pašiem jautājumiem, jo viena puse nevēlas piekāpties un tās jābeidz, jo neviens ārpusē vairs nesaprot, kas notiek. Daudzgadu budžeta procedūrā mums jābūt elastīgākiem, manevrētspējīgākiem. Aicinu Komisiju mācīties no pēdējo divu triju gadu pieredzes un rudenī piedāvāt atbilstīgus priekšlikumus. Mēs negaidām neko citu!

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, pašreizējā ekonomikas lejupslīde prasa stimulus arī ES līmenī. Tāda ir bijusi mūsu kopējā pārliecība kopš krīzes sākuma pagājušajā gadā.

2008. gada novembrī Eiropas Komisija piedāvāja visaptverošu Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu, kuru decembrī apstiprināja valstu un valdību galvas. Pamatojoties uz to, janvārī tika sagatavota „piecu miljardu pakete”, kas paredzēta nekavējošai ES ekonomikas stimulēšanai. Paketes stimulš paredzēts galvenajiem mērķiem – platjoslas infrastruktūras attīstībai, energopiegāžu drošībai un zema oglekļa satura tehnoloģijām.

Komisija ļoti augstu vērtē vienošanos par paketi pēc grūtām, bet konstruktīvām diskusijām ļoti īsā laikposmā.

Vēlos pateikties Parlamentam par atbalstu mūsu priekšlikumam, kā arī par elastīgumu un kompromisa izpratni, ko tas parādīja starpiestāžu diskusiju laikā. Šis gadījums parāda, ka ES spēj ātri reaģēt, ja krīze prasa steidzamu atbildi.

Par budžeta pusi – un tagad es runāšu priekšsēdētāja vietnieka *Kallas* kunga vārdā – Komisija var pieņemt risinājumu, par kuru vienojušās trīs iestādes, lai gan tās pieeja atšķiras no mūsu sākotnējā priekšlikuma 2008. gada decembrī. Mēs esam pārliecināti, ka projekti tiks realizēti plānotajā laikā.

Vēlos arī apliecināt, ka Komisija ir ņēmusi vērā Parlamenta gaidas par budžeta pārskatīšanu un iestāžu nolīguma funkcionēšanas novērtējumu. Kā jūs zināt, mēs strādājam pie šiem jautājumiem un iepazīstināsim ar saviem secinājumiem rudenī vai vēlākais līdz gada beigām.

Tagad pievērsīšos savam tematam: enerģētikai. Regula par enerģētikas projektiem ir nozīmīgs instruments divu mērķu sasniegšanai: reaģēt uz galvenajiem drošības jautājumiem un apkārtējās vides problēmām enerģētikas nozarē, vienlaikus dodot ieguldījumu mūsu ekonomikas atveseļošanā. Pakete ir arī solidaritātes piemērs Eiropas Savienībā. Jo īpaši gāzes krīze prasa ātru reakciju.

Nekad agrāk Eiropas Savienība nav vienojusies par tik lielas summas piešķiršanu galvenajiem enerģētikas projektiem.

Zinu, ka daži no jums vēlētos redzēt paketē vairāk pasākumu atjaunīgās enerģijas un energoefektivitātes projektiem, bet uzskatu, ka kompromiss, kas beigās panākts par šo jautājumu, ir labs. Komisija visaptverošā deklarācijā vēlreiz apliecina, ka tā pārskatīs situāciju 2010. gadā, īpaši uzsverot iespēju piedāvāt neizlietoto finansējumu pasākumiem energoefektivitātes un atjaunīgās enerģijas avotu jomās. Deklarācija ir nosūtīta Parlamentam un tiks publicēta Oficiālajā Vēstnesī kopā ar regulu, tādēļ es to šeit nelasīšu.

Es apsveicu faktu, ka jaunu projektu ierosināšanas princips, ja mēs identificējam nopietnus apdraudējumus pašreizējo projektu realizēšanā, tiek attiecināts arī uz regulas ievilkumiem un pantiem.

Bez tam, varu jums apgalvot, ka mēs ātri virzīsim daudzas citas iniciatīvas atjaunīgās enerģijas avotu un energoefektivitātes jomās, kas minētas mūsu deklarācijā.

Pēc sekmīgas un ātras likumdošanas procedūras noslēgšanas Komisija pievērsīsies paketes ieviešanai. Varu darīt jums zināmu, ka mēs plānojam maija beigās izsludināt pieteikumu iesniegšanu enerģētikas projektiem un es sagaidu pirmos lēmumus par to atbalstīšanu līdz šī gada beigām.

Es vēlētos sevišķi pateikties referentiem *Stavreva kundzei*, *Maldeikis kungam* un *Böge kungam* par iesaistīšanos ātra risinājuma meklēšanai šim ļoti svarīgajam priekšlikumam.

Mariann Fischer Boel, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, es runāšu tikai par to paketes daļu, kas attiecas uz lauku attīstību. Vispirms, tāpat kā Piebalga kungs, es vēlos pateikties Parlamentam par sadarbību, jo īpaši Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejai. Pēdējos mēnešos bija ļoti labs un konstruktīvs dialogs un ir acīmredzams, ka jūsu atbalsts šajā jautājumā ir svarīgs sekmīgam iznākumam.

Tiesību akts jāpieņem cik ātri iespējams, lai šo naudu var ieguldīt lauku attīstībā un arī izlietot 2009. gadā.

Beigu kompromiss lauku attīstībai atvēlēja nedaudz mazāk naudas kā mēs vēlējāmies. Sākumā mēs gribējām 1,5 miljardus eiro un dabūjām 1,02 miljardus eiro. Investīciju apjoms platjoslas infrastruktūrā lauku rajonos ir palielināts un dalībvalstis varēs elastīgi izvēlēties starp platjoslas infrastruktūru un jaunām problēmām. Uzskatu, ka tā ir laba ideja, jo neierobežo cilvēkus, kas saredz īpašas grūtības jaunajās problēmās dažādās Eiropas Savienības daļās.

Arī Komisija ir pienācīgi ņēmusi vērā grozījumus. Jūs prasāt paplašināt attiecināmo platjoslas operāciju loku ar maigiem pasākumiem kā IKT apmācība un investīcijas IKT pakalpojumos un iekārtās. Vēlos norādīt, ka šādas investīcijas un pasākumus jau plaši atbalsta gan struktūrfondi, gan lauku attīstības finansējums. Uzmanība pievērsta platjoslas infrastruktūrai, jo tā vislabāk var veicināt tehnoloģisko attīstību un izaugsmi.

Komisija uzskata, ka atveseļošanas paketes veicināšana ir nepieciešama, bet to var darīt ar mūsu lauku attīstības instrumentu kastē jau esošajiem instrumentiem. Pašreizējais politiskais pamats ļauj izlietot naudu projektiem jau 2009. gadā.

Mēs esam iepazinušies arī ar projektu iekļaut finansējumā 250 miljonus eiro, kurus Parlaments gala balsojumā par budžetu pagājušajā gadā papildu piešķir 2009. gada budžetam. Tomēr šis priekšlikums netika iekļauts nolīgumā par atveseļošanas paketes finansējumu, kas tika panākts trīspusējās diskusijās. Lai izvairītos no aizkavēšanās šīs paketes pieņemšanā, uzskatu, ka mums jāizmanto iespēja atgriezties pie tās vēl šajā gadā, kad tiks panākta vienošanās par pārējo atveseļošanas paketes finansējumu.

Tā kā šī ir Parlamenta pēdējā plenārsēde pirms vēlēšanām, vēlos no sirds pateikties jums par ļoti labo sadarbību un viedokļu apmaiņu – dažreiz ar lielu patriotismu un dinamismu, bet tā bija patīkama. Tiem, kuri atkārtoti nekandidē vēlēšanās vēlos teikt, ka bija patīkami ar jums kopā strādāt.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Paldies jums, komisāre *Fischer Boel kundze!* Ļoti labi, ka jūs to pateicāt. Vienmēr bija un ir patīkami strādāt kopā ar jums un jūsu kolēģiem Komisijā. Protams, ir atšķirības, bet ar jums un komisāru Piebalga kungu vienmēr ir bijis patīkami un vēlos pateikties jums Parlamenta vārdā un arī personīgi.

Mario Mauro, *Budžeta komitejas atzinuma projekta sagatavotājs*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, 2. aprīļa triāloga sanāksmē beidzot tika panākta vienošanās starp Parlamentu un Čehijas prezidentūru. Kā Budžeta komitejas atzinuma sagatavotājam man bija liels prieks par šo vienošanos, kas deva iespēju turpināt atveseļošanas plāna likumdošanas procedūru paredzētajā laikposmā.

Finansēšanas metodes 2009. gadam ir ļoti skaidras: no 3,98 miljardu eiro kopējās summas 2 miljardi eiro tiks paredzēti enerģētikai, kompensējot 2. izdevumu kategorijā „Dabas resursu saglabāšana un pārvaldība”. Par enerģētikai piešķirtajiem atlikušajiem 1,98 miljardiem eiro tiks lemts 2010. gada budžeta procedūrā un nepieciešamības gadījumā lēmums tiks pieņemts 2011. gada budžeta procedūrā.

Uzskatu, ka tomēr ir svarīgi, lai kompensācijas mehānisms, kuru pielieto dažādām nodaļām, nesagrautu finansējuma paketi programmām, par kurām lēmumus pieņem kopīgi vai ikgadējo budžeta procedūru. Uzskatu, ka ņemot vērā deficītu, ko izgaismojis pašreizējais iestāžu nolīgums, mums dziļāk jāaplūko šis temats, lai padarītu šo nolīgumu elastīgāku un spējīgāku reaģēt uz turpmākajām finanšu vajadzībām.

Vicente Miguel Garcés Ramón, *Budžeta komitejas atzinuma projekta autors.* – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es pārstāvu Budžeta komitejas viedokli, kuras atzinumu par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai es sagatavoju. Šis priekšlikums ir daļa no Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plāna.

Eiropas Padome 2009. gada marta beigās ierosināja piešķirt 3,98 miljardus eiro enerģētikas nozarei un 1,02 miljardus eiro lauku attīstības fondam, lai radītu jaunu platjoslas infrastruktūru laukos, uzlabotu esošo infrastruktūru un reaģētu uz jaunajām problēmām: klimata pārmaiņām, atjaunīgo enerģiju, bioloģisko dažādību un piena nozares pārstrukturēšanu.

Budžeta komiteja vienbalsīgi nolēma, ka atsaucēs summa, kas norādīta tiesību akta priekšlikumā atbilst pašreizējās daudzgadu finanšu shēmas 2007.–2013. gadam 2. izdevumu kategorijas maksimālajam apjomam.

SĒDI VADA: M. ROURE

Priekšsēdētāja vietniece

Rumiana Jeleva, *Reģionālās attīstības komitejas atzinuma sagatavotāja.* – (BG) Kā Reģionālās attīstības komitejas atzinuma sagatavotāja, es vēlos teikt, cik ļoti mani iepriecina Eiropas enerģētikas atveseļošanas attīstības programmas gala versija. Parlaments ieņēma stingru nostāju sarunās ar Padomi un ieguva vislabāko iespējamo iznākumu Eiropas iedzīvotājiem.

Enerģētikas atveseļošanas programma ir ļoti svarīga Eiropas ekonomiku nākotnei. Pašreizējā ekonomikas un finanšu krīze grauj dažādas programmas energodrošības jomā, kas ir nāvējoši mūsu ekonomikas izaugsmei un sasniegumiem nākotnē.

Tā rezultātā pareizā pieeja ir piešķirt papildu stimulus projektiem enerģētikas nozarē, kas palīdzēs atjaunot mūsu ekonomiku un veicinās energopiegāžu drošību un kas vērsti arī uz siltumnīcas efektu radošo gāzu emisijas mazināšanu.

Jaunā programma efektīvi stiprinās energoapgādes drošību arī manā valstī Bulgārijā, pateicoties finansējuma nodrošināšanai *Nabucco* cauruļvadā un mūsu savienojumam ar infrastruktūras tīkliem Grieķijā un Rumānijā. Tas padarīs mūs mazāk ievainojamus tādās krīzēs, kāda bija pagājušajā ziemā.

Kolēģi deputāti, mūsu Eiropas ekonomika un infrastruktūra ir atkarīga no labas piekļuves enerģijai. Šajā ziņā Eiropas enerģētikas atveseļošanas programma brūgē ceļu efektīvākai un rezultatīvākai enerģētikas infrastruktūrai Eiropā. Tādēļ es vēlreiz vēlos uzsvērt kopējas Eiropas Savienības enerģētikas politikas nepieciešamību. Tikai kopā mēs spēsim panākt lielākus sasniegumus un dot mūsu pilsoņiem enerģētikas drošību, kuru tie ir pelnījuši. Visbeidzot es vēlētos pateikties referentei par viņas labo darbu.

Elisabeth Schroedter, *Reģionālās attīstības komitejas atzinuma sagatavotāja.* – (IT) Priekšsēdētājas kundze, Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja aicināja Reģionālās attīstības komiteju paust savu viedokli par priekšlikumu Padomes regulai par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), kurš ir nonācis Parlamentā apspriešanai 5 miljardu eiro paketes kontekstā.

Aplūkojamo pasākumu var uzskatīt kā savlaicīgu Komisijas reakciju uz vajadzībām, kas pamatā Padomes 2008. gada 11. un 12. decembra lēmumam apstiprināt Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu, kurā iekļauti konkrēti pasākumi daudzās Kopienas un valstu kompetences nozarēs, lai risinātu ekonomikas un finanšu krīzi, kas pārņēmusi Eiropas tirgus kopš 2007. gada.

Lauku attīstības nozarē Komisijas pasākumi piedāvā izdarīt attiecīgus atjauninājumus Padomes Regulā Nr. 1698/2005, kas izstrādāta minētā Eiropas plāna pamatnostādņu ieviešanai.

Kopumā Komisijas priekšlikumu, kas paredz 1,5 miljardu eiro budžeta pieejamību visām dalībvalstīm ar Eiropas lauku attīstības fonda starpniecību, lai attīstītu piekļuvi platjoslas internetam lauku rajonos un risinātu jaunās problēmas, kas identificētas vidēja termiņa kopējās lauksaimniecības politikas reformu novērtējumā, kurš noslēdzās 2008. gada novembrī, pilnībā atbalstīja Reģionu attīstības komiteja. Tā uzskatīja, ka piedāvātie pasākumi, ja tos ievieš ātri un pilnībā, noteikti spēs pacelt valstu ekonomikas un liks patērētājiem atkal noticēt sistēmai, vienlaikus efektīvi sasniedzot teritoriālās un sociālās konverģences mērķus Savienības reģionos. Tas viss ir tiesa, ja pasākumus kombinēs ar Padomes pausto nepieciešamību palielināt izlietošanas iespējas pirmajos gados.

Paužot savu viedokli, komiteja neaprobežojās ar vienkāršu Eiropas Komisijas piedāvāto pasākumu izvērtējumu, bet nolēma piedāvāt savu priekšlikumu, kas ietvertu noteiktus grozījumus tai iesniegtajā tekstā. Galvenais

aspekts, kuru Reģionu attīstības komiteja vēlējās uzsvērt, bija nepieciešamība palielināt pārredzamību un informāciju par rezultātiem, kas iegūti laika posmā no 2009. līdz 2011. gadam un nodrošināt piemērotus instrumentus ELFLA struktūrfondu finansēto pasākumu koordinēšanai platjoslas interneta infrastruktūras jomā.

Komiteja lūdza Komisiju piedāvāt pasākuma tekstā atsevišķa grozījuma formā iekļaut paragrāfu, kas īpaši veltīts šīs aktivitātes rezultātu apstiprināšanai ikgadējā pārraudzības ziņojumā, ko prasa Eiropas Lauksaimniecības lauku attīstības fondam.

Romana Jordan Cizelj, PPE-DE grupas vārdā. – (SL) Finanšu un ekonomiskās krīzes risināšana ir svarīgs Eiropas vienotības un solidaritātes pārbaudījums. Mums jāparāda divas lietas: pirmkārt, ka veiksīm saskaņotas darbības un spēsim gūt labumu no tām un otrkārt, ka spējam saglabāt stratēģiskās prioritātes, kuras esam noteikuši pēdējo gadu laikā, proti, prioritātes, kas nodrošina pāreju uz zināšanām balstītu sabiedrību un inovatīvu sabiedrību ar zemu siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas līmeni.

Ar gandarījumu redzu, ka Eiropa ir atsaukusies uz šo aicinājumu strauji un vienoti. Mēs esam paiduši savu nostāju pret protekcionismu un izveidojuši iekšējo tirgu kā vienu no galvenajiem Eiropas sasniegumiem, kurš jāsaglabā arī krīzes laikā. Darot to, mēs esam spējuši saglabāt savu vīziju un rīkoties, nepazaudējot no redzesloka mūsu ilgtermiņa problēmas, tostarp arī klimata pārmaiņas.

Ļaujiet man īsi pieminēt projektus enerģijas jomā. Relatīvi īsā laikposmā mēs esam nodrošinājuši papildu finanšu resursus, kurus plānojam iezīmēt jaunū, tīrāku tehnoloģiju attīstībai nākotnē un energopiegādes drošības palielināšanai. Svarīgi ir tas, ka mēs šajā paketē iekļaujam oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas tehnoloģijas, jūras vēja enerģijas popularizēšanu un gāzes un elektrības pārvadu starpsavienojumus.

Tomēr es gribētu vērst jūsu uzmanību uz faktu, ka, par spīti labo projektu skaitam, kuriem tiks piešķirta papildu palīdzība; šajā lietā trūkst dažu svarīgu projektu. Šī iemesla dēļ es lūgšu šos projektus rūpīgi pārbaudīt, kontrolēt to ieviešanu un rast papildu finanšu līdzekļus projektiem, kuri veicina efektīvu enerģijas un atjaunīgo enerģijas resursu izmantošanu.

Ļaujiet man piebilst šajā kontekstā, ka ģeotermālā enerģija noteikti ir vēl viens liels potenciāls, kurš netiek izmantots. Uzskatu, ka tas ir viens no mūsu vissvarīgākajiem uzdevumiem nākamā sasaukuma sākumā.

Hannes Swoboda, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, šķiet, ka mūs pārņēmis Ziemassvētku miers – viss notiek tik mierīgi. Diemžēl mans sakāmais nebūs patīkams.

Padomei, kuras pārstāvju šodien nav klāt, ir vajadzējis mēnešiem laika, lai pārskatītu un pārdomātu Komisijas piedāvātos priekšlikumus un nāktu ar risinājumu situācijā, kurā mums ir milzīgs, augošs bezdarbs. Tādēļ tā nav Parlamenta vaina. Šajā gadījumā par budžetu atbildīgie cilvēki bija pat aizsteigušies mums priekšā enerģētikas jomā. Tas noteikti neatvieglāja mūsu dzīvi. Parasti viņi ir bloķētāji. Bet tad mēs centāmies rast risinājumus un komisāra kungs bija ļoti pretimnākošs, bet Padome bija ļoti stūrgalvīga.

Mūsu bažas – un tām vajadzētu būt pašsaprotamām – ka visas budžeta apropriācijas, kuras nevar izmaksāt, jāpiešķir projektiem, lai radītu darbavietas, jo īpaši energopiegāžu drošības, energoefektivitātes un enerģijas saglabāšanas projektiem. Tam patiešām jābūt pašam par sevi saprotamam. Ja mēs jautātu Eiropas pilsoņiem, vai viņi atbalstītu neiztērētās naudas piešķiršanu šai konkrētajai jomai, lielākā daļa atbildētu apstiprinoši. Tikai Padome vēl nav atzinusi, ka tas patiešām ir nepieciešams. Šajā kontekstā mums visiem, tostarp jaunā Parlamenta deputātiem, jāuzstāj, lai tas tiktu realizēts.

Es nezinu, vai Piebalga kungs vēl būs komisārs un turpinās atbildēt par šo nozari, bet ceru, ka Komisija arī ir vienprātīga, ka mums jānodrošina visu neizmaksāto apropriāciju novirzīšana citām nozarēm ar nodarbinātības projektiem, kas saistīti ar energoefektivitāti un energodrošību.

Nobeigumā es vēlētos gan personīgi, gan savas grupas vārdā pateikties abiem komisāriem par sadarbību. Vai tā vienmēr bija patīkama, tas ir cits jautājums, bet jūs vienmēr bijāt gatavi iesaistīties dialogā un ceru, ka varat teikt to pašu par mums. Mēs esam vēlēšanu kampaņas vidū, bet jums tagad ir mierīgāks laiks. Es patiešām ceru, ka jūs varat iztikt bez mums, parlamentāriešiem.

Donato Tommaso Veraldi, ALDE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, priekšlikums, par kuru mēs diskutējam, ir daļa no 5 miljardu eiro paketes, kas piešķirta Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānam, kurā EUR 1 040 ir paredzēti platjoslas interneta aptvēruma veidošanas un pabeigšanas lauku rajonos un attīstībai saistībā ar jaunajām problēmām, kuras izgaismo kopējās lauksaimniecības politikas veselības pārbaude.

Lai reaģētu uz pašreizējo finanšu krīzi, mums jārikojas vispirms lauku rajonos, izmantojot instrumentus, kas veidoti, lai palīdzētu šiem rajoniem izklūst no strukturālās izolācijas, kurā tie atrodas. Tādēļ ir svarīgi garantēt pieejamo Kopienas fondu izlietošanu, palielinot to efektivitāti un pievienoto vērtību. Lauku attīstībā jāizmanto ikviena iespējamā taktika, lai nodrošinātu lielāku finanšu elastīgumu un efektivitāti.

Uzskatu, ka ir būtiski, lai Komisija apņemtos palīdzēt dalībvalstīm pieņemt valstu stratēģijas un lauku attīstības programmas, kas vērstas uz nodarbinātības paaugstināšanu. Tomēr man jāsaaka, ka saskaņā ar lauku attīstības fonda noteikumiem, platjoslas infrastruktūras ieviešanas projektus galvenokārt vada provinču, municipalitāšu un kalnu kopienu pašvaldības, kuras tomēr savos rēķinos nevar iekļaut PVN. Tā nenotiek ar citām programmām, ar citiem struktūrfondu noteikumiem, kur šādi izdevumi tiek uzskatīti par attaisnojamiem.

Ekonomiskā krīze vienkārši ir uzsvērusi grūtības, kas jau bija šīm vietējām iestādēm un tādējādi PVN esamība budžetos, kas saistīti ar dažādu projektu ieviešanu ir tik bieža, ka pastāv risks, ka pašvaldības nespēs ieguldīt līdzekļus un neiztērētie resursi atgriezīsies Kopienas budžetā. Nobeidzot par resursu sadalījumu, uzskatu, ka mums jāpievērš uzmanība vēsturisko kritēriju izmantošanai, kā to ierosināja Komisija.

Guntars Krasts, UEN grupas vārdā. – (LV) Paldies priekšsēdētājam! Panāktā vienošanās par atbalstu ilgtermiņa Eiropas Savienības enerģētikas politikai, sniedzot īstermiņa stimulus ekonomikas atdzīvināšanai, manuprāt, sasniedz abus mērķus. Vienīgais izņēmums, kas nevar sniegt īstermiņa ekonomisko atdevi, ir finansējums oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas projektiem, taču tas neapšaubāmi pilda enerģētikas politikas ilgtermiņa uzdevumus, paaugstinot Eiropas Savienības uzņēmumu tehnoloģiju konkurētspēju pasaules tirgos, kur oglekļa dedzināšanu alternatīvās enerģijas veidi nespēs aizstāt prognozējamā laika periodā. Ļoti atzinīgi vērtēju lielākās finansējuma daļas novirzīšanu Eiropas enerģijas tīklu starpsavienojuma projektiem. Iepriecina, ka ievērojami līdzekļi atvēlēti visizolētākā Eiropas Savienības reģiona – Baltijas valstu – integrēšanai Eiropas elektrības tīklos. Lai arī ar šīm investīcijām netiek atrisināta trīs Baltijas valstu tirgus pilnīga integrācija Eiropas tīklos, tomēr tas ir būtisks, stiprinošs un energoapgādes drošību veicinošs faktors. Ceru, ka tas kalpos kā stimulds Baltijas valstīm turpināt strukturālās reformas energosistēmās, veidot tirgus apstākļus, kas uzlabos energopatērētāju situāciju šajā reģionā. Paldies!

Claude Turmes, Vets/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, šī ir skumja diena Eiropas Savienības uzticamībai. Ekonomikas atveseļošanas pakete, par kuru mēs balsosim, būtībā ir neatveseļošanas plāns, kurš nedos gandrīz nekādus tūlītējus ekonomiskos stimulus. Mēnešiem ilgi mēs esam diskutējuši ar ES Padomi, reizēm pat intensīvi. Diemžēl tā vietā, lai pretotos Vācijas, Nīderlandes, Apvienotās Karalistes un citu valstu valdībām, kuras pieņēma tuvdzīgu „es gribu atgūt savu naudu” nostāju, šī Parlamenta un Komisijas vairākums ir vienkārši padevis to prasībām.

Šis iznākums ir ļoti slikts un no tā varēja izvairīties. Mēs varējām izveidot īstu solidaritātes instrumentu, kur lielākā daļa finanšu nonāktu tajās ekonomikās, kur visvairāk nepieciešamas: mūsu draugiem Austrumeiropā. Mēs varējām veicināt šīs paketes ekonomisko efektivitāti, izmantojot tādas inovatīvus finanšu instrumentus kā aizdevumu garantiju fondi un valsts bankas vai Eiropas Investīciju banka. Tas 5 miljardus eiro pārvērstu 50–80 miljardu eiro investīcijās, kuras mums šobrīd nepieciešamas Eiropas ekonomikā. Mēs varējām koncentrēt investīcijas jomās ar tūlītēju darbavietu radīšanu, piemēram, Eiropas pilsētās, kuras pēta ēku renovāciju un sabiedrisko transportu vai neatkarīgās enerģētikas kompānijās, kuras investē atjaunīgajā enerģijā vai Eiropas rūpniecībā, kas pēta ekotehnoloģijas. Tā vietā jūs esat izvēlējušies koncentrēt šos 5 miljardus eiro vecmodīgā valsts atbalstā tiem, kam vismazāk nepieciešama nauda: lielajiem enerģētikas oligopoliem Apvienotajā Karalistē, Vācijā un Francijā.

Tā vietā, lai sūtītu nepārprotamu vēstījumu, mēs raidām signālu par politiskās drosmes trūkumu: bezmugurkaula Eiropas iestādes, kas pakļāvušās šauri nacionāli domājošu valdību kaprīzēm.

Diemžēl mums nav droša un redzīga Komisijas prezidenta. Diemžēl liberāļi un sociālisti šajā Parlamentā nebija gatavi cīnīties ar zaļajiem lai padarītu šo atveseļošanās paketi par īstu pirmo soli zaļā jaunā kursa virzienā. Pirms Eiropā var notikt pārmaiņas, mums jānomaina Komisijas priekšsēdētājs. Lai šīs pārmaiņas varētu notikt, mums jāmaina vairākums Eiropas Parlamentā. „Apturiet Barroso kungu – cīnieties par zaļu „jauno kursu”: tas ir vairāk kā jebkad pareizais lozungs nākamajām Eiropas vēlēšanām.

Pedro Guerreiro, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Par Eiropas Savienības tā saukto 5 miljardu paketi Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu ir lietderīgi atcerēties šī Parlamenta pieņemto rezolūciju par 2007. – 2013. gada finanšu shēmas vidusposma pārskatu. Šajā rezolūcijā teikts, ka pašu resursu griesti maksājumos veido 1,24 % no Eiropas Savienības NKI un ka tie ir bijuši efektīvi zem 1 %, ka katru gadu ievērojamas rezerves paliek zem daudzgadu finanšu shēmā noteiktajiem griestiem ar 29 miljardiem eiro

maksājumos pēdējos trīs gados un ka pastāv milzīgas rezerves starp daudzgadu finanšu shēmas griestiem un ES pašu resursu griestiem, kas veido 176 miljardus eiro laikā no 2010. līdz 2013. gadam.

Ņemot vērā šo situāciju, mums jājaucā sev: kāpēc pasliktinoties ekonomiskajai situācijai mēs neizmantojam fondus, ko nodrošina daudzgadu finanšu shēma?

Kāpēc Eiropas Savienība izvēlas atņemt 2 miljardus eiro no lauksaimniecības peļņas rezerves, kad tūkstošiem lauksaimnieku sastopas ar vēl lielākām grūtībām?

Vai lauksaimniekiem ir vairāk nepieciešams atbalsts, lai risinātu ražošanas cenu pieaugumu un cenu kritumu vai platjoslas internetam?

Lai nodrošinātu šīs korekcijas neitralitāti, no kuras citas budžeta nodaļas tiks atņemti gandrīz 2 miljardi eiro? Vai šo summu atņems kohēzijai?

Kā tiks sadalīti gandrīz 4 miljardi eiro projektiem enerģētikas jomā un gandrīz 1 miljards eiro platjoslas attīstīšanai lauku rajonos? Kā šī negodīgā maiņa tiks pielietota?

Visbeidzot, kur ir Eiropas Savienības cildinātā solidaritāte? Vai arī kalns beigu beigās atkal izrādīsies tikai kurnja rakums?

Patrick Louis, IND/DEM grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, vēlme pēc atveseļošanas plāna ir labs nodoms. Keinsa atveseļošana ir nepieciešama, lai reaģētu uz ciklisku kritumu, bet šī ir strukturāla krīze. Tad šis instruments nav piemērots.

Atkārtota naudas injekcija neierobežotā ekonomikā ir naudas palaišana vējā. Būtībā ekonomikas atbalstīšana, vispirms neatjaunojot Kopienas prioritātes pie robežām līdzinās mājas sildīšanai, kad visi logi atstāti vaļā. Boilers pārstāj darboties un apkures rēķini izkūp gaisā.

Pēc šīm ievadfrāzēm man ir trīs komentāri. Pirmkārt, enerģijas tirgus nav svarīgs. Šajā nozarē konkurence nemazina cenas, jo tās nosaka ražošanas līdzekļu izmaksas. Tādēļ mēs uzskatām, ka ir svarīgi investēt patiešām efektīvos enerģijas avotos, lai izvairītos no lielā mērā subsidētu enerģijas avotu slazda, piemēram, vēja enerģijas un izvēlēties saules un kodolenerģiju.

Otrkārt, vienotā elektrības tirgū nav efektivitātes: lielā attālumā enerģijas zudums ir proporcionāls pārvadīšanas attālumam. Pārāvumu un pārtraukumu iespējamība pieaug līdz ar tīkla ģeogrāfisko sarežģītību. Tādēļ Eiropas elektroenerģijas tīkla starpsavienojumiem jāatgriežas pie sākotnējā mērķa – kalpot kā abpusējam atbalsta resursam un ļaut enerģijas apmaiņu, bet tikai fonā. Šim darbam būtu jāklūst par mūsu prioritāti.

Treškārt, par *Podimata* kundzes ziņojumu, kas saistīts ar šo ziņojumu, mēs rekomendējam ņemt vērā ne tikai enerģiju, kas nepieciešama, lai darbinātu produktu, bet arī apsvērt informāciju par enerģijas daudzumu, kas nepieciešams, lai saražotu šo produktu.

Šīs informācijas paziņošana patērētājiem stiprinās pozīcijas produktiem ar augstu pievienoto vērtību un zemām enerģijas prasībām. Šīs informācijas iekļaušana dos tik nepieciešamo konkurences priekšrocību mūsu ekonomikām, kuras apdraud negodīga globālā konkurence.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Uzskatu, ka Eiropas Parlaments un Padome ir pieņēmuši dažus ārkārtējus, bet efektīvus lēmumus, pārnesot 5 miljardus eiro neizmantotos resursus no 2008. uz 2009. gadu stimulēšanas paketei, lai mīkstinātu finanšu krīzes sekas kopā ar 4 miljardiem eiro, lai atrisinātu dažas vājās vietas Eiropas energotīklos. No otras puses *Turmes* kunga runa bija patiesa daudzējādā ziņā, jo īpaši par finanšu vadību.

Uzskatu, ka ir svarīgi, lai dalībvalstu valdības elastīgi reaģētu un izlietotu visus 2009.–2010. gadam paredzētos resursus un darītu to cik iespējams efektīvi. Krīzes situācija gāzes piegādē gada sākumā pēc Krievijas un Ukrainas nesaskaņām parādīja, cik neaizsargāta kritiskās situācijās ir ievērojama daļa Eiropas. Šīs paketes ieviestie finansētie pasākumi palīdzēs novērst šādas krīzes atkārtosanos.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāri, dāmas un kungi, vispirms es gribu pateikties *Stavreva* kundzei par izcilo ziņojumu. Ir ļoti svarīgi, lai ekonomiskā programma, kuru mēs pilnībā pieņemām šodien, būtu pieejama arī lauku rajonos. Platjoslas internets, īpaši Austrijā, ir neaizstājams komunikācijas veids lauku rajonos, jaunu un modernu darbavietu radīšanai un ātrai informācijas piegādei. Nedrīkst ņemt vērā, ka vairāk nekā 50 % Eiropas Savienības iedzīvotāju dzīvo lauku rajonos.

Dāmas un kungi, mana politiskā karjera tuvojas beigām. Es gribētu no sirds pateikties visiem kolēģiem, Komisijai un visām Eiropas Savienības iestādēm, jo īpaši amatpersonām un darbiniekiem, par viņu palīdzību un atbalstu. Bija patīkami strādāt ar jums visiem kopā. Visbeidzot es vēlētos pateikties tulkiem, kuriem bija jātulko mana Austrijas vācu valoda.

Esmu pārliecināta, ka joprojām jābūt pilnīgi skaidram, ka kopējā lauksaimniecības politika ar tās diviem pīlāriem ir svarīga Eiropas Savienības sabiedrībai. Lauksaimnieki dabiski apzinās savu atbildību sabiedrības priekšā. Bet es sagaidu, ka Eiropas Savienības sabiedrība arī apzināsies savu atbildību pret visiem tiem, kas nodrošina tās resursus. Ar šādu domu es vēlu visu labāko Eiropas Savienībai nākotnē.

(Aplausi)

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Komisāra kungs, dāmas un kungi! Es vēlētos sākt ar pateicību *Stavreva* kundzei par sadarbību un apsveikt viņu par izcilo darbu, kurš saņēma vienbalsīgu Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atbalstu.

Pēc Padomē notikušajām debatēm mūsu rīcībā ir 1,02 miljardi eiro, lai mazinātu krīzes sāpīgo ietekmi uz lauku rajoniem. Mēs esam veiksmīgi nonākuši situācijā, kur naudu var izmantot daudz elastīgāk nekā sākotnējā priekšlikumā, pietiekami plašā shēmā, lai attīstītu platjoslas interneta pieejamību lauku rajonos un risinātu jaunās problēmas, kas definētas, pārskatot kopējo lauksaimniecības politiku.

Dalībvalstu lauku attīstības plāni jāpārskata, cik ātri iespējams, lai tagad norādītās summas būtu pieejamas cik ātri iespējams. Iespējams, tas ir vissvarīgākais aspekts lauku iedzīvotājiem, jo ar šo jauno pasākumu palīdzību kļūs pieejamas jaunas darbavietas, jauni apmācību kursi, vienlaikus samazinot izmaksas un ieviešot jaunas novatoriskas tehnoloģijas.

Lauku iedzīvotāji ir visneaizsargātākie ekonomiskās krīzes upuri. Raugoties nākotnē, jāsaka, ka pastāv tālākas teritoriālas un ekonomiskas atstumtības risks, kas turpināsies pēc ekonomiskās krīzes. Pat pirms krīzes sākuma daudzas dalībvalstis piedzīvoja pastāvīgu panīkumu lauku rajonos. Mūsu pienākums ir cik iespējams ātri izstrādāt un ieviest nepieciešamos pasākumus, kuru mērķis ir aizsargāt mūsu lauku vērtības.

Kolēģi deputāti, ņemot vērā to, ka manai partijai vēlēšanās neveiksies tik labi, lai es varētu strādāt nākamajos piecus gadus kopā ar jums, es vēlos pateikties jums par izcilo sadarbību, kādu es baudīju šajā Parlamentā. Kā jauns politiķis es varu novēlēt katram jaunam politiķim iespēju mācīties šādā izcilā organizācijā to, kā darbojas Eiropas politika.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, pasaulē un Eiropā šobrīd ir trīs krīzes: finanšu krīze, no tās izrietošā nodarbinātības krīze un klimata krīze. Paketēs iekļauto pasākumu mērķim jābūt risinājumu meklēšanai visām trim krīzēm, bet man ir grūti to saskatīt šīs paketes gadījumā. Merilina Monro reiz teica: „neieved mani kārdināšanā, es pati to varu atrast.” Šķiet, ka dalībvalstu valdības šādi rīkojušās attiecībā uz naudu, kuru mēs kopīgi esam atvēlējuši šai ekonomikas paketei. To var daudz kritizēt par attiecināšanu uz vecā tipa enerģiju un jo īpaši par laika faktoru. Paketē iekļautie pasākumi paredzēti tik tālai nākotnei, ka visticamāk tie radīs jaunas darba vietas nākamajā, ne šajā recesijā. Mūsu mērķis bija censties iekļaut jaunās tehnoloģijas un jaunās idejas, kā arī pasākumus darba vietu radīšanai tagad, šīs recesijas laikā Eiropā. Tādēļ mēs turpināsim (cerams, ja tiksīm atkal ievēlēti) pārraudzīt to, ko Komisijas vārdā apsolīja komisārs Piebalga kungs, proti, atbilstīgu, uzticamu ieviešanas un pārraudzības kontroli.

Nobeigumā, priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties komisārei *Fischer Boel* kundzei par ārkārtīgi konstruktīvo darbu, ko viņa ir darījusi un komisāram *Piebalga* kungam, kurš cieši sadarbojās ar Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteju un kuram personīgi ir bijusi ārkārtīgi svarīga loma strādājot pie enerģētikas un klimata paketēm un mūsu sasniegumos šajā jomā pēdējo piecu gadu laikā. Es vēlētos pateikties referentam par labo darbu un maniem kolēģiem deputātiem. Nobeigumā es patiešām domāju, ka mums vajadzētu pārtraukt Eiropas Parlamenta darbu Strasbūrā un turpmāk tikties vienās telpās.

Andrzej Tomasz Zapałowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, atbalsts lauku rajoniem ir ļoti svarīgs pasākums neatkarīgi no tā formas. Jo vairāk tad, ja šis atbalsts nāk kā jaunu tehnoloģiju ieviešana lielā mērogā lauku rajonos. Tomēr prioritāšu secība manī rada šaubas. Kas šobrīd ir svarīgāk pilsētu attīstībai: platjoslas internets, transporta infrastruktūras tālāka modernizācija un attīstība vai pasākumi, kas saistīti ar darbavietu skaita palielināšanu lauku rajonos, jo īpaši krīzes laikā?

Man šķiet, ka nauda, kas nepieciešama platjoslas interneta ieviešanai un klimata pārmaiņu problēmu risināšanai lauku rajonos, galvenokārt tiks nodrošināta uzņēmumiem un kompānijām, kuri veic šo darbu un nevis lauksaimniekiem vai lauku rajonu iedzīvotājiem. Iespējams, ka šo naudu vajadzēja paredzēt subsīdiju

disproporcijas mazināšanai vidēja lieluma lauku saimniecībām, jo īpaši jaunajās dalībvalstīs. Eiropas Savienība pašlaik dod lauksaimniekiem platjoslas internetu par milzīgam izmaksām tā vietā, lai apmierinātu svarīgākas vajadzības, piemēram, lauku saimniecību un nevis bažu par tām pacelšanu augstākā līmenī.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, 5 miljardu eiro vērtajai ekonomikas atveseļošanas programmai ir jāizmanto kapitālistu krīze un jāpalīdz kapitālam sasniegt mērķus, stimulējot kapitālistu pārstrukturēšanos stratēģiskajās nozarēs, kā enerģētika un elektroniskās komunikācijas.

Platjoslas internets un tīkli ir nepieciešami lauku rajonu attīstībai, bet tie nav prioritāte. Kad mazo un vidējo lauksaimnieku ienākumi pastāvīgi sarūk un viņiem draud padzīšana no zemes un bezdarbs, kad veselu rajonu ekonomikā ir krīze, pateicoties KLP un PTO diktātam, tīklu attīstība nebūs tā, kas veicinās lauku rajonu attīstību, tā ir ņirgāšanās uz nabadzīgo zemnieku rēķina. 1,5 miljardi eiro galvenokārt paredzēti elektroniskās komunikācijas kompāniju attīstībai, nevis lauksaimniecībai un lauku attīstībai.

Tieši tas pats attiecas uz 3,5 miljardiem eiro, kas paredzēti integrētu elektrotīklu un kopēja elektroenerģijas tirgus izveides pabeigšanai, nodrošinot privatizāciju, apvienošanu un pārņemšanu, ko veicina trešā liberalizācijas pakete un oglekļa uztveršana un uzglabāšana – šis ārkārtīgi dārgais un apkārtējai videi nedraudzīgais plāns, kura mērķis ir palielināt rūpniecības uzņēmumu peļņu un atļaut piesārņošanas turpināšanu.

Strādnieki un lauksaimnieki saprot, ka šie pasākumi tiek veikti, lai stiprinātu kapitālu un monopolus un tādēļ noraida tos un cīnās pret tiem, pieprasot, lai tiktu apmierinātas pamata izmaiņas, lai tās nekļūtu par krīzes nastu nesējiem.

Helga Trüpel (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Tās ir tiesa, ka Eiropas Savienība cenšas dot savu ieguldījumu šajā finanšu un ekonomiskajā krīzē. Taisnība ir arī par platjoslas interneta popularizēšanu lauku rajonos, ka tam jādod reāls ieguldījums, lai nodrošinātu digitālās plaiss pārvarēšanu, dotu iespēju lielākam skaitam cilvēku piedalīties tajā un stiprinātu Eiropas Savienības iekšējo kohēziju.

Kā budžeta politikē es vēlos norādīt, lai gan šādas programmas izsludināšanai būs publiska ietekme, tomēr nav skaidrs, no kurienes patiesībā nāks nauda. Tā ir zināmā mērā apšaubāma. Es nevaru to atbalstīt un ja Padome pieņem šādus lēmumus un Komisija Barroso kunga personā nāk ar šādu piedāvājumu, ir nopietni jānodrošina skaidrība par to, no kurienes nāks nauda. Tā ir vienīgā patiešām pārliecinošā politikas forma, kuru mēs varam piedāvāt saviem pilsoņiem. Šobrīd diemžēl naudas nav. Dalībvalstīm vēlreiz jāapliecina sava nostāja, lai mēs varam skaidri pateikt, ka tas ir ieguldījums labākā struktūrpolitikā un lielākā solidaritātē Eiropā. Tad mums jādod kopīgs ieguldījums, lai tā patiešām var kļūt par realitāti.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, lai gan Eiropas Savienība ir ieviesusi subsīdijas lauku attīstībai, tajā pašā laikā iedzīvotāju skaita samazināšanās laukos, kuru rada Māstrihtas uzspiestie nosacījumi, veicina neapvaldītu liberalizācijas entuziasmu un tam sekojošo lauku infrastruktūras demontāžu.

Pēc Crysler izzušanas un skolu un policijas iecirkņu slēgšanas un pateicoties ES noteikto noteikumu atcelšanai drīz tiks slēgtas arī pasta nodaļas. Komisija diezgan noteikti plāno veikt tālāku eitanāziju. Ja atbilstības kritēriji par ekonomikas jaudu zem vidējā līmeņa un iedzīvotāju skaita samazināšanos laukos vairs netiks ņemti vērā no 2014. gada, tas būs nāves skūpstis daudzām mazattīstītām teritorijām. Tas, pēc manām domām ir apvainojums visām lauku teritorijām, kurām mēs nedrīkstam ļaut izzust. Mums ir nepieciešami vienādi dzīves apstākļi pilsētās un laukos un visā valstī. Citādi ne tikai atsevišķi rajoni, bet arī veselās ielejas Eiropā drīz kļūs par tumsnešiem.

Subsīdiju nogriešana noteikti ir nepareiza pieeja, ja mēs vēlamies nosargāt svarīgus lauku rajonus un zemākās vidusšķiras struktūras. Tomēr lauku rajonus nevar uzturēt pie dzīvības tikai ar lauksaimniecības subsīdijām. Lauksaimniecības izzušana pēdējos gados parāda to skaidrāk kā jebkad. Subsīdijas mazāk attīstītiem rajoniem nevis jānogriež, bet jāpalielina. Mazajām, vidējām un bioloģiskajām saimniecībām jāizdzīvo un jāaglabā pārtikas suverenitāte. Ja ES nevar drīz atrunāt no galvenokārt intensīvas lopkopības un lielo zemes īpašnieku – piemēram, Anglijas Karalienes – atbalstīšanas, tad ir īstais brīdis atkārtoti nacionalizēt lauksaimniecību vai vismaz darīt to daļēji.

Neil Parish (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, vai drīkstu pateikties komisāra kungam par uzstāšanos šodien no rīta un Stavreva kundzei par viņas ziņojumu?

Ir ļoti svarīgi, ka mēs runājam par šo „piecu miljardu” paketi. Vai es drīkstu atklāti teikt Komisijai, ka uzsākot piecu miljardu paketi nākotnē, vajadzētu panākt lielāku Padomes piekrišanu, pirms nonākam līdz šim

punktam? Saprotu, ka vienmēr nav viegli panākt Padomes vienošanos par naudu, bet mums jāzina, vai solītā nauda beigās būs. Man ir nojauta, ka tā būs un es domāju, ka to patiesībā varēs labi izmantot.

Nav šaubu, ka lauksaimniecība ir ļoti svarīga lauku rajoniem, bet tur darbojas arī daudzas citas nozares. Jo īpaši mazākajām lauku saimniecībām ir nepieciešami citi ienākumi. Platjoslas internets jo īpaši nozīmē, ka lauku rajonos varēs attīstīt daudzus mazus uzņēmumus. Ja ir pieejams platjoslas internets, sakari var būt ļoti labi dažos visnomaļākajos Eiropas Savienības rajonos. Platjoslas internets ir svarīgs, lai palīdzētu attīstīties lauksaimniecības, tūrisma un citiem ar internetu saistītiem uzņēmumiem.

Šajā īstas recesijas laikā Eiropas Savienībā tā ir stimulējoša pakete un ja mēs piešķirsim naudu īstajiem rajoniem un savlaicīgi, tā panāks jūtamas pārmaiņas, jo mums jāstimulē uzņēmumi. Lauksaimniecība ir svarīga, bet lauku rajoniem ir svarīgi arī citi uzņēmumi un šī pakete var palīdzēt.

Tādēļ es vēlu Komisijai veiksmi visā projektā. Ceru, ka jūs dabūsi naudu, bet kā es jau teicu, domāju, ka nākotnē mums jāstrādā pie tā daudz vienotāk.

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, 2008. gada novembrī Komisija piedāvāja atveseļošanas plānu, kas neatbilda ne pēc apjoma, ne satura. Pēc sešiem mēnešiem jāatzīst, ka šī atveseļošanas plāns gandrīz netiek ieviests un es vēlos noskaidrot, kas notiek ar atveseļošanas fonda 30 miljardiem eiro.

Kas noticis ar 15 miljardiem eiro, kas izziņoti jaunajos pasākumos un uzticēti EIB? Kā var salīdzināt izziņoto 7 miljardu eiro stimulu Struktūrfondos un Kohēzijas fondā ar izziņoto neizpildīto strukturālo budžetu 10 miljardu eiro apjomā 2009. gadā?

Visbeidzot izklāstīšu četrus novērojumus par 5 miljardiem eiro, par kuriem mēs diskutējam šodien. Par spīti Eiropas Parlamenta spiedienam, Finanšu jautājumu ministru padome nespēja piešķirt 5 miljardus eiro 2009. gadam, nodrošinot tikai 2,6 miljardus eiro.

Tādēļ mēs esam pārliecināti, ka Padome spēs atrast trūkstošos 2,4 miljardus eiro 2010. gadā. Parlaments ir gatavs ar regulējošiem līdzekļiem meklēt jebkādas iespējamās risinājumus. Tomēr mēs nedrīkstam nekādā gadījumā apšaubīt pārējās politiskās prioritātes. Parlaments to nepieļaus. Mēs nevaram pieņemt pārcelšanu, tā ir sarkanā līnija, kuru mēs nešķērsosim.

Būs grūti atrast šos 2,4 miljardus eiro, jo pēc Komisijas PBP prezentācijas mēs zinām, ka būs pieejami lielākais 1,7 miljardi eiro. Turklāt Padomei vēl jāvienojas par šo rezervju atbrīvošanu. Tādēļ jebkurā gadījumā ir svarīgi, lai īstermiņa budžeta ortodoksijas un budžeta regulēšanas juridiskas pieejas vārdā daudzās dalībvalstis vairs nevarētu apturēt visu atveseļošanas plānu.

Savienības nākotnei jā saglabā stiprs budžets un mēs varam redzēt – un tas ir mans ceturtais novērojums – ka pēdējo finanšu iespēju apjoms un to apspriešanas un pieņemšanas veids nostāda Eiropas nākotni ļoti neizdevīgā situācijā.

Jan Mulder (ALDE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, klausoties šīs debates rodas iespaids, ka lielākā daļa no mums ir apmierināti, bet tomēr man radies iespaids, ka šī ir nepilnīga pakete. Domāju, ka šeit galvenās rūpes bija glābt priekšsēdētāja Barroso kunga un Komisijas labo slavu. Ierosinātie pasākumi bez šaubām būs noderīgi, bet finansējums joprojām ir nedrošs.

Lai gan lauksaimniecības budžetam jāņem vērā neparedzētas situācijas, pat pārpalikuma gadījumā man ir iebildumi, ka to vienmēr izmanto kā slaucamu govi ikvienā neparedzētā gadījumā. Uzskatu, ka Komisija un Eiropas Savienība neko nav iemācījušās no piedzīvotajiem dzīvnieku infekcijas slimību uzliesmojumiem. Ja tie atkārtotos, mums tie būtu jāfinansē no lauksaimniecības budžeta.

Es patiešām gribu zināt: kam mēs piešķiram prioritāti? Ierosinātajiem pasākumiem dzīvnieku slimību apkarošanai vai šai paketei, kura vēl jāpilnveido? Pastāv liela nenoteiktība, bet es saprotu, ka ienākumu atbalsts vienmēr būs pieejams, jebkurā gadījumā un tas ļauj justies brīvāk.

Konkrētie pasākumi dalībvalstīs atšķiras, bet tie bez šaubām ir lietderīgi. Es arī esmu par energodrošību un domāju, ka jebkas, ko mēs darām šajā jomā, būs lietderīgi.

Nobeigumā es vēlos apsveikt abus komisārus par padarīto darbu un jo īpaši Fischer Boel kundzi, ar kuru man ir bijusi cieša sadarbība pēdējo piecu gadu laikā.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Godātie kolēģi! Piecu miljardu iniciatīva kopumā ir labs pamats gan Eiropas Savienības kopīgās energopolitikas tālākai attīstībai, gan arī lauku attīstībai ilgtermiņā. Būtiska ir gan iekšējo

tīklu stiprināšana, gan arī starpsavienojumu izveide, izveidojot vienotus tīklus. Manuprāt, lielāks uzsvars būtu liekams uz energoefektivitāti un diversifikāciju, izveidojot reālus stimulus jūras vēja enerģijas izmantošanai, ģeotermālās un citu atjaunīgo enerģijas resursu izmantošanai. Dalībvalstu plāniem, arī lielo – Vācijas, Francijas, Lielbritānijas –, jābūt izveidotiem Eiropas Savienībā kopīgās enerģētikas politikas virzienā. Ekonomikas krīzes īpaši skartajām valstīm jānosaka maksimālā līdzfinansējuma likme līdz 50 procentiem. Ir reāli jāatbalsta vietējās un reģionālās iniciatīvas atjaunojamo energoresursu ieviešanā un izmantošanas virzienā. Runājot par lauku attīstību, reālajai situācijai ir vairāk jāpievērš uzmanība nekā vēsturiskiem rādītājiem. Ir runa ne tik vien par platjoslas interneta ieviešanu, bet arī, piemēram, lauku ceļu attīstību. Līdzekļi no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai jāpadara īpaši pieejami ekonomiski vājākajām dalībvalstīm. Paldies!

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāri, šis Ekonomikas atveseļošanas plāns nav nekāds šedevrs. Galvenais, ka nekas daudz neatliek lauku rajoniem. Tas paredz arī finanšu pārskaitījumu no lauksaimniecības uz lauku attīstības budžetu. Komisāra kungs, tas neveicina neatkarīgu lauku attīstību lauku rajoniem, bet vēlreiz seko līdzsvarošanas loģikai.

Galvenais, ka dalībvalstu ziņā ir radīt kompensācijas programmas. Vācijā tas ietekmē piena fondu. 15 centu zaudēšana uz kilogramu piena nozīmē 4,2 miljardu eiro iztrūkumu Vācijas piena lauksaimniekiem vien. Tagad jārada 100 miljonu eiro kompensācija. Komisāra kungs, ļaujiet man izteikties skaidri. Tie ir nožēlojami graši, nevis ekonomikas atveseļošanas plāns!

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Sākumā es vēlētos apsveikt *Stavreva* kundzi par šodienas ziņojuma kvalitāti.

Es atbalstu referentes piedāvātos grozījumus, piemēram, 250 miljonu eiro atvēlēšanu pasākumiem, kas saistīti ar jauno problēmu risināšanu, lai gan, kā komisāres kundze pati izteicās, mums tas būs jāpārskata. Ņemot vērā nepieciešamību ātri reaģēt uz pašreizējo ekonomisko krīzi, mēs visi labi apzināties, ka būtu lietderīgi, lai nepieciešamos maksājumus var veikt jau 2009. budžeta gadā. Šī pieeja patiesi atspoguļo Eiropas Padomes prezidentūras secinājumus 2008. gada 12. decembrī.

Viens svarīgs pašreizējās ekonomiskās krīzes aspekts ir kopumā pieejamo resursu un aizdevumu samazināšanās, kopā ar striktākiem noteikumiem kredītu saņemšanai no bankām. Tā rezultātā es atbalstu referentes priekšlikumu dalībvalstīm izmantot iespēju, lai lietotu finansējumu, kas pieejams aizdevumos un kredītu garantijās, kuri atļautu attiecīgajām pusēm lauku rajonos veikt investīcijas šajos grūtajos laikos.

Ņemot vērā plašo iedzīvotāju izkļedzējumu un augstās izmaksas dažās lauku kopienās, ne visiem iedzīvotājiem ir personīga piekļuve platjoslas infrastruktūrai. Tādēļ es uzskatu, ka papildu ierosinātajiem infrastruktūras pasākumiem, dalībvalstīm jābūt iespējai atbalstīt publiskos interneta pieejas punktus lauku kopienās, piemēram, publiskajās bibliotēkās un pašvaldību ēkās.

Tādējādi es piekrītu konkrētas informācijas pieejamībai vispārējai publikai un vietējo administrāciju atbildībai par šo jauno pasākumu ieviešanu. Lai nodrošinātu pieejamo resursu visefektīvāko izmantošanu un dotu ievērojamu stimulu platjoslas interneta piekļuves attīstībai lauku rajonos, es domāju, ka pašreizējās dalībvalstu atšķirības platjoslas pārklājumā jāizmanto kā ceļvedis diferenciācijai, piešķirot šo finansējumu.

Jutta Haug (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, mazāk kā divas stundas mūs šķir no gala lēmuma pieņemšanas par Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plānu. Mums vajadzēja piecus mēnešus – nemaz nerunājot par sofistiku Padomē – lai nonāktu pie lēmuma par mūsu priekšā esošo paketi.

Ja mēs pavisam nopietni būtu izņēmuši šīs paketes nosaukumu, mums būtu bijis jārikojas daudz ātrāk. Pakete pati par sevi ir laba, par to nav šaubu. Tomēr es ļoti šaubos, vai tā var atveseļot Eiropas ekonomiku pašreizējā krīzē. Vai paredzētā nauda nonāks paredzētajos projektos paredzētajā laikā?

Labi, ka Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas locekļiem arī bija šaubas un viņi vienojās par Komisijas deklarāciju neieguldīt pārpalikumu energoefektivitātē. Tādēļ pastāv iespēja, ka 2,6 miljardi eiro, par kuriem jālemj, tiks izlietoti saprātīgi. Bet vai mēs spēsim ar Komisiju rudenī vienoties par 2,4 miljardu eiro deficītu 5 miljardu eiro atveseļošanas plānā?

5 miljardi eiro divos gados ir Eiropas solidaritātes izpausme. Tas viss ir ļoti labi. Tomēr efektīvāka palīdzība visai Eiropas ekonomikai nāk no kopējas reģionu un struktūrpolitikas shēmas. 38 miljardi eiro šogad vien! Šie resursi ir Eiropas ekonomikas dzinējspēks.

Roberts Zīle (UEN). – (LV) Priekšsēdētājas kundze! Godātie komisāri! Kompromisam par šo piecu miljardu neatdošanu atpakaļ donorvalstīm, bet izmantošanu enerģētikas platjoslas lauku attīstības projektiem tomēr

ir tāds būtisks politisks akcents. Tas pierāda, ka Eiropas solidaritāte arī krīzes laikā nav pilnīgi zudusi. Es saprotu dažu kolēģu izteikumus, ka liela daļa naudas tomēr ir aizgājusi atpakaļ šīm valstīm un viņu enerģētikas projektiem, bet tomēr šis solidaritātes princips, manuprāt, šajā priekšlikumā ir jūtams. Un domāju, ka arī ilgtermiņa projekta uzsākšana enerģētikas jomā, kā tas ir, piemēram, Baltijas valstu savienošana ar Ziemeļvalstu elektrības tīkliem, arī ir pareizs signāls, jo īstermiņa krīzes pārvarēšanas jautājumi tomēr vairāk ir jārisina pašām dalībvalstīm, ņemot vērā savu specifisko situāciju. Cita lieta, kurā mums jābūt, manuprāt, ļoti uzmanīgiem, – šie īsie termiņi projekta ieviešanai var novest pie liela sarūgtinājuma, ka projekti nebūs realizēti no šī priekšlikuma. Un tur mums jābūt visiem kopā ļoti atbildīgiem. Paldies!

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, šis ir mūsu finanšu plānu trešais gads un arī trešais gads, kad mēs esam sapulcējušies šeit, lai runātu par to nekavējošu koriģēšanu. 2007. gadā mums bija *Galileo*, kuru varēja ļoti viegli izskaidrot. 2008. gadā mums bija 1 miljarda eiro Pārtikas mehānisms, kad bija jāizmanto visi līdzekļi, lai nodrošinātu finansējumu, jo tas bija jāfinansē pastāvošo kategoriju robežās, lai gan bija maz iespēju to piešķirt. Tagad mēs runājam par ekonomikas stimulu paketi, kas noteikti ir apsveicams ieguldījums valstu centienos šajā jomā un kas, cerams, būs stimulējošs enerģētikas un platjoslas infrastruktūras projektiem manas valsts ziemeļu daļā.

Tomēr atkal mans pienākums ir paust divus iebildumus šajā sakarībā. Priecājos redzēt, ka mēs ievērojam noteikumus un patiešām koriģējam finanšu plānus, bet mums atkal bija jāizmanto dažādas blēdības, lai sagatavotu pieteikumu 2010. un iespējams 2011. gada budžetiem. Protams, ir labi zināt, ka tas neietekmēs koplēmuma programmas, bet kā ar lauksaimniecību, kura, kā mēs zinām, joprojām nav iekļauta koplēmumā? Kas notiks, kā jau šeit minēja, ja izcelsies vēl viens dzīvnieku slimības uzliesmojums vai tad, ja mēs piedzīvosim nopietnu tirgus krīzi un mums tomēr būs nepieciešams šis finansējums lauksaimniecībai? Vai Komisija var mūs pārliecināt, ka tā neizvairīsies no šiem pienākumiem?

Mans otrs iebildums ir par to, ka mums jāspēj pārraudzīt izdevumus, par kuriem mēs kopīgi pieņemam lēmumu. Pirms pāris nedēļām mana delegācija iebilda pret 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšanu pārskata un finanšu atbildības problēmu dēļ. Šīs paketes rezultātā nekādā gadījumā nedrīkst pasliktināties atbildība un pārraudzība. Kā angļi teiktu, pudiņu pārbauda ēdot, un es domāju, ka šis plāns būs sekmīgs tikai tad, ja mēs izpildīsim visus tā nosacījumus.

Es zinu, ka mans uzstāšanās laiks ir beidzies, bet vēlos izmantot vēl trīs sekundes, lai pateiktos komisāres kundzei par daudzajiem vēlajiem vakariem, kas pavadīti šeit, diskutējot par dažādiem jautājumiem, kad beigušās debates par lauksaimniecību. Paldies jums, komisāres kundze, par jūsu pieejamību un sadarbību!

Costas Botopoulos (PSE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Ziņojums un iniciatīva kopumā, par kuru mēs šodien debatējam, ir nepieciešami, bet es baidos, ka to efektivitāte ir apšaubāma. Tā drīzāk ir injekcija rokā nekā terapija. Eiropai bija kaut kas jā dara, jo šī ir nopietna krīze, bet es domāju, ka tas neatbilst problēmai. Pirmkārt, tā nav liela nauda krīzei, kurai mēs ejam cauri un nav garantijas, ka to saņems tie, kam tā nepieciešama visvairāk. Gan enerģētika, gan platjoslas internets ir svarīgas nozares, bet mēs nevaram būt pārliecināti, ka tās ir augstākās prioritātes nozares un, kas ir vēl svarīgāk, ka tās ir nozares, kuras radīs mums nepieciešamās papildu darbavietas un izaugsmi.

Otrkārt, kā visi mani kolēģi deputāti ir teikuši, mēs vēl nezinām, vai, kad un no kurienes nāks liela daļa, gandrīz puse no naudas, kādi 2,4 miljardi. Nesen mēs Budžeta komitejā runājām ar komisāru *Kallas* kungu, kurš šobrīd nespēj mums atbildēt uz jautājumu, no kurienes nāks apropriācijas.

Trešais un vissvarīgākais, mēs piedāvājam risinājumus, kuri nepalīdzēs mums risināt problēmas ilgtermiņā. Tas nav risinājums turpināt ņemt naudu, kas paliek pāri lauksaimniecībai, tas nav risinājums slepus mainīt līdzsvaru starp lauksaimniecības un reģionu politiku un Savienības citām vajadzībām. Eiropai nepieciešams globāls plāns krīzes laikā, kura pašlaik nav. Baidos, ka šī iespēja Eiropas Savienībai ir zudusi un ka to pazaudēja galvenokārt pati Komisija.

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāri, Padomes priekšsēdētāja kungs (lai kur viņš ir, bet ne šeit)! Šajā Parlamentā vārdi ir svarīgi: 5 miljardu eiro nosaukšana par „Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu” ir Eiropas Komisijas humora dzirksts, bet tam nav nekāda sakara ar realitāti, tā ir vienkārša budžeta diversija, – pieticīga, ierobežota apjomā un ar ierobežotu ietekmi.

Tomēr mums tā jāapsveic, ne tik daudz finanšu piešķiruma dēļ, bet tās politiskās un budžeta nozīmes dēļ: pirmkārt, tā nozīmē atzinumu, ka pašreizējai finanšu shēmai, kuru mēs pieņemām laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam, nav atbilstīgu finanšu instrumentu, ar kuriem risināt ekonomiskās krīzes situāciju. Kā minēja *Böge* kungs, lai atrastu 5 miljardus eiro, bija jāiziet cauri budžeta procedūrām, jāstiprina iestāžu

nolīgums un trim iestādēm jāstrādā seši mēneši, un tas viss, kā jau daudzkreiz tika teikts, lai pusi finansējuma pakļautu vēl vienas saskaņošanas procedūras apdraudējumam.

Tas ir arī divains veids, kā aizsargāt Kopienas lauksaimniecību. Bet nepieļausim kļūdu: beigās papildu nauda no kopējās lauksaimniecības politikas finansē citu izdevumu kategoriju neadekvātos piešķirumus. Tās ir tiešas pieļauto kļūdu sekas, panākot vienošanos par finanšu shēmu. Redzēsim, kādi būs rezultāti, kad mums būs jāvienojas par nākamo lauksaimniecības nolīgumu 2013. gadā.

Tādēļ es apsveicu šīs paketes mērķus, bet ceru, ka mēs nebūsim spiesti nākotnē nožēlot līdzekļus, kurus izmantojam.

Glenis Willmott (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, mūsu pilsoņi sagaida, ka mēs viņiem sniegsim reālu palīdzību šajos nemierīgajos laikos. Eiropas ekonomikas atveseļošanas pasākumi, kuri atrodas mums priekšā, veido svarīgu paketi un es apsveicu stingro uzsvāru uz zaļajām darbavietām un tehnoloģijām, kas palīdzēs samazināt oglekļa emisijas un veicinās energodrošību.

Dabiski, ka es priecājos arī par to, ka mana valsts saņem finansējumu līdz 500 miljoniem eiro, lai veicinātu jūras vēja enerģiju un oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas projektus. Tomēr ir skaidrs, ka piedāvātajai paketei kopumā trūkst gan apjoma, gan ambīciju. Es vēlētos redzēt lielāku uzsvāru uz jaunatnes bezdarbu. Mums jādod jaunajai paaudzei cerība uz nākotni. Tomēr tas, kas mūsu priekšā ir šodien, bez šaubām ir labāks par nekā nedarīšanu. Tādēļ Parlamenta deputāti leiboristi atbalstīs šos pasākumus, lai gan skaidrs, ka ir nepieciešams jauns ekonomikas atveseļošanas plāns.

Ceru, ka klātesošie konservatīvie Parlamenta deputāti arī balsos, lai atbalstītu šos pasākumus, izaicinot sava izolacionistiskā līdera *David Cameron* „nekā nedarīšanas” pieeju, kurš Apvienotajā Karalistē vienmēr pretojas leiboristu pasākumiem, kuri piedāvā reālu palīdzību vissmagāk skartajiem.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Eiropas valstis pieņem miljardu vērtas sanācības paketes, lai glābtu savas finanšu iestādes un rūpniecības nozares. Eiropas Savienība kā veselums arī cenšas investēt Eiropas ekonomikā. Apspriešot priekšlikumus atbalstīt ekonomikas atveseļošanu ar Kopienas finanšu palīdzību projektiem enerģētikas nozarē ir daļa no Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna, kas paredz piešķirt kopējo summu 30 miljardus eiro. 5 miljardu eiro publisko investīciju plāns galvenokārt ir vērsts uz enerģētikas infrastruktūru, ātra interneta pieejamību un lauksaimniecības pārstrukturēšanu. Jāsaprot, ka Eiropas diplomāti vairākas nedēļas debatēja par paketes konkrēto formu. Čehijas Republikas vadītā prezidentūra un Komisija ar šo paketi cita starpā ir veikusi atbildīgu mēģinājumu reaģēt uz gāzes krīzi un tādējādi mazināt saspīlējumu dažos jutīgos jautājumos, jo īpaši Centrālajā un Austrumeiropā. Fakts ir tāds, ka daži jautājumi paliek neatrisināti. Dažas dalībvalstis, kuras lēnāk izmanto ES finansējumu, var nepaspēt sagatavot visus savus projektus līdz nākamajam gadam. Pastāv šaubas arī par paketes finansēšanu. Tomēr uzskatu, ka šie fakti neattaisno grūti panāktā kompromisa noraidīšanu. Noraidīšana galu galā var radīt ne tikai naudas trūkumu energoekonomijas projektiem, bet arī finanšu trūkumu, lai nodrošinātu uzticamu gāzes piegādi mūsu mājokļiem. Un balsotāji to noteikti vērsīs pret mums, ja būs nākamā gāzes krīze.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Šodienas debātes nosaka divi svarīgi parametri. Pirmkārt, neapstrīdamā nepieciešamība Eiropā vairāk darīt elektrības starpsavienojumu un platjoslas interneta jomā. Otrkārt, šodienas debātes netieši uzdod ļoti svarīgo jautājumu par lauksaimniecības izdevumu tagadni un nākotni Kopienas budžetā.

Labā ziņa ir tā, ka Eiropa izmanto Kopienas budžetu kā instrumentu cīņā ar krīzi. Tas ir labi, un mums pie tā jāturas. Pieci miljardi nav daudz, bet mūsu sistēmiskā metode izmantot Kopienas budžetu kā instrumentu, lai cīnītos ar jaunajām problēmām ir pareiza un tieši tādēļ valstu un valdību galvas apstiprināja to neseno augsta līmeņa sanāksmē, kur viņi atbalstīja šo pieeju. Tomēr mums jābūt uzmanīgiem. Ja šī sistēmiskā metode novedīs mūs pie vienkāršotas deduktīvas spriešanas, ka lauksaimniecībai vienmēr būs neizmantošanas apropriācijas, lai maksātu par jaunajām prasībām un no tā mēs izdarīsim secinājumus, gatavojoties svarīgajām debatēm par lauksaimniecības nākotni pēc 2013. gada, ka lauksaimniecībai jau ir vairāk līdzekļu kā tai nepieciešams, tā būtu liela, stratēģiska Eiropas kļūda. Citiem vārdiem sakot, nevajadzētu uzskatīt, ka mums jāsamazina līdzekļi lauksaimniecībai, jo budžets ir parādījis, ka līdz 2013. gadam mums vienmēr bija nauda, kuru mēs ņēmām *Galileo*, enerģētikai un platjoslas internetam.

Lauku saimniecībām ir nepieciešami līdzekļi un tie būs nepieciešami arī pēc 2013. gada. Vienlaikus mums jāprecizē viena Eiropas Savienībā pati par sevi saprotama lieta: jaunām prioritātēm vienmēr vajadzēs jaunus finanšu līdzekļus.

Lutz Goepel (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Graefe zu Baringdorf* kungs, „nožēlojami graši” nozīmē, ka manā mazajā ciemā ar 450 iedzīvotājiem ar pilnu jaudu tiek strādāts pie platjoslas interneta plaisas pārvarēšanas. Uzskatu, ka vēlākais pēc trim četriem mēnešiem mums tas būs.

Stavreva kundze, pateicos par jūsu ziņojumu. Tas ir ļoti labi.

Dāmas un kungi, es 15 gadus esmu strādājusi šajā augstprātīgajā Parlamentā pie lauksaimniecības attīstības, palīdzot to veidot, neatkarīgi no lauku saimniecību lieluma un juridiskās formas. Man ir pienācis laiks darīt kaut ko citu. Vēlos pateikties visiem mani kolēģiem deputātiem, amatpersonām, *Piebalga* kungam un jo īpaši jums, *Fischer Boel* kundze.

Atanas Papanicolas (PSE). – (BG) Es vēlētos vispirms pateikties referentam *Maldeikis* kungam un uzsvērt ar energodrošību saistīto projektu svarīgumu. Tie radīs atbilstošus apstākļus lielākai dalībvalstu solidaritātei, dažādojot gāzes piegādes avotus un faktiskos piegādātājus.

Vēlos uzsvērt, ka pēc sarunām mana valsts, kuru vissmagāk skāra enerģijas krīze gada sākumā, saņēma finansējumu un tika izveidoti savienojumi ar sistēmām Grieķijā un Turcijā. *Nabucco* paredzētie līdzekļi un reversā gāzes piegāde arī dos ieguldījumu Dienvidaustrumu Eiropas drošībā.

Domāju, ka šie Komisijas pasākumi un priekšlikumi ir tikai sākums energodrošības politikas veidošanai. Es sagaidu, ka vistuvākajā nākotnē tiks piedāvāta stratēģija gāzes piegāžu direktīvas uzlabošanai, kā arī kopējās enerģētikas politikas projekts.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Es gribētu runāt par šīs paketes makroekonomisko ietekmi. Mēs bieži sakām, ka ir nepieciešams atrisināt banku problēmas un dot bankām lielāku likviditāti, vairāk finanšu. Šī pakete ir svarīga, jo tā palielina mūsu kopējā tirgus likviditāti. Krīzes dēļ kapitālam cirkulējot starp valstīm – kas ir dabisks process ekonomikas attīstībā – daudzās valstīs uzņēmumi ir beiguši darboties finanšu trūkuma dēļ.

Šāda pakete ir nepieciešama nevis kā subsīdijas vai palīdzības veids. Tā ir nepieciešama, lai atbalstītu mūsu kopīgo Eiropas tirgu, mūsu integrāciju, kuru mēs esam veidojuši daudzus gadus.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, vispirms es gribu pateikties komisārei *Fischer Boel* kundzei un komisāram *Piebalga* kungam. Tā ir laba zīme: lauksaimniecība un enerģētika roku rokā darbojas kopā. To pašu var teikt par Parlamenta deputātiem *Schierhuber* kungu un *Karas* kungu, kuri ziedo savu darbu mazajām un vidējām lauku saimniecībām. Tā ir laba zīme. Debātes par 5 miljardiem eiro apliecina, ka mums ir pareizā darba kārtība un ka mums jāstiprina pirktspeja lauku rajonos. Jo īpaši ekonomiskās un finanšu krīzes laikā mūsu galvenā problēma ir enerģētikai nepieciešamo naudu neatdot Krievijas oligarhiem un naftas magnātiem, bet paturēt to Eiropā un stiprināt lauku rajonus šeit.

Vēlos apsveikt šo iniciatīvu un esmu sevišķi iepriecināta, ka varam pieņemt to šodien.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Es arī vēlos apsveikt mūsu referentus. Šis dokuments ir svarīgs, jo enerģētikas infrastruktūras starpsavienojumiem ir jābūt prioritātei.

Tomēr domāju, ka vairāk jāinvestē elektroenerģijas ražošanas un transportēšanas infrastruktūras modernizēšanā. Es saku to, domājot par enerģijas trūkumu pirms dažiem gadiem, kas ietekmēja daudzas Eiropas valstis. Tomēr es domāju, ka *Nabucco* projektam jāpiešķir lielāka naudas summa. Tomēr ir labi, ka šajā dokumentā vēlreiz tiek atzīta šī projekta nozīme.

Salīdzinot ar Komisijas paziņojumu oktobrī, kurā 5 miljardi eiro tika atvēlēti ēku energoefektivitātei, šajā dokumentā mēs neatrodam neko par šiem līdzekļiem. Mums ir plāni par inteligentajām pilsētām, bet līdzekļus varēs izmantot tikai tad, ja būs neizlietoti līdzekļi. Domāju, ka šāda situācija ir nepieņemama, jo jārada darba vietas un šai nozarei ir milzīgs potenciāls.

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, es redzu plašu atbalstu mūsu priekšlikumam un domāju, ka ir ļoti svarīgi atcerēties, kur mēs bijām šī Parlamenta sākumā.

Mums vairāk vai mazāk ir 27 valstu enerģētikas politikas un 27 tirgi ar dažādām liberalizācijas pakāpēm. Dalībvalstu sadarbība enerģētikas jautājumos ir bijusi diezgan sarežģīta. Mēs nodrošinājām vissvarīgākos kopējos stimulus, proti, enerģētikas un klimata pārmaiņu paketi un stiprinājām Eiropas iekšējā enerģijas tirgus Eiropas dimensiju. Bet jautājums par to, no kurienes nāks nauda, vienmēr ir bijis aktuāls un līdz šim mēs neesam atvēlējuši enerģētikai pietiekamas naudas summas. Finanšu krīzes dēļ mēs esam ievērojami aizkavējušies daudzos enerģijas un kapitāla ietilpīgos projektos. Bez tam, gāzes krīze gada sākumā vēlreiz

atgādināja mums, cik neaizsargātas ir Eiropas enerģijas piegādes un cik slikti ir mūsu starpsavienojumi, apgrūtinot Eiropas Savienības mērogu un apjomu izmantošanu. Lauvas tiesa šīs paketes patiesībā atvēlēja šiem ļoti vajadzīgajiem starpsavienojumiem.

Paparizov kungs minēja Bulgāriju. Ja Bulgārijai būtu trīs papildu starpsavienojumi, tā ciestu mazāk un tas nemaksā daudz naudas. Jautājums ir, kāpēc tie netika veidoti. Ir daudz faktoru. Starpsavienojumu neveido tikai viena dalībvalsts. Tam ir vajadzīgas vismaz divas valstis. Ir vajadzīgi arī uzņēmumi, kas to dara. Šī pakete nodrošina arī politiskos stimulus. Baltijas valstis daudz runāja par sadarbību un starpsavienojumiem ar Ziemeļvalstu tirgu, bet līdz šīs paketes formulēšanai mēs bijām apstājušies pie Baltijas starpsavienojumu īstas veidošanas. Nesenā Baltijas premjerministru sanāksme un tajā pieņemtie lēmumi ir ļoti svarīgi, jo Baltijas valstis vairs nebūs enerģētikas sala.

Uzskatu, ka pakete dos tieši to, ko Parlaments meklē triju mērķu sasniegšanai: energopiegāžu drošību, ilgspejīgumu un ES konkurētspēju. Tādēļ es lūdzu šī Parlamenta deputātus atbalstīt šo priekšlikumu, jo tā ir patiešām nozīmīga pārmaiņa Eiropas enerģētikas politikā.

Mariann Fischer Boel, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētājas kundze! Es uzmanīgi ieklausījos daudzajās pozitīvajās, konstruktīvajās piezīmēs šodienas diskusijā.

Pirmkārt, kā daži no jums teica, mums skaidri jāpasaka, ka mēs nenonāksim situācijā, kad nebūs pilnīgi nekādas rezerves lauksaimniecības budžetā. Mums ir pārpalikums, jo nebija ārkārtas izdevumu – mums bija ļoti zemi intervences izdevumi un ļoti zemas eksporta kompensācijas – un tādēļ mēs varam tikt galā ar šo konkrēto situāciju. Bet mēs neatstāsim sevi situācijā, kas budžetā nav rezerves *Mulder* kunga minēto iemeslu dēļ. Ja mēs nonāksim situācijā ar dzīvnieku slimību, es varu šodien šeit garantēt, ka mums nebūs situācija, kad nav naudas vai nepietiek naudas, lai atrisinātu šādas situācijas.

Ir svarīgi uzsvērt arī solidaritāti naudas sadalīšanā. Aplūkojot lauku attīstību ir acīmredzams, ka tā ir pārdalīta atbilstīgi naudai, kas dažādām dalībvalstīm pieejama lauku attīstības budžetā, kas *de facto* dod priekšrocību jaunajām dalībvalstīm.

Ir svarīgi saprast, ka šis ir vienreizējs ieguldījums. Lauku attīstībā tas likvidēs plaisu, kas radās 2009. gadā, jo „veselības pārbaude” stājas spēkā tikai 2010. gada 1. janvārī un tādēļ mēs nonācām situācijā, kad nebija naudas, lai atrisinātu jaunās problēmas. Šīs problēmas atbilst mana godājamā kolēģa *Piebalga* kunga idejām par atjaunīgo enerģiju lauku rajonos, izmantojot jaunās tehnoloģijas un lauksaimniecības nozares atkritumus, lai dotu ieguldījumu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas mazināšanā, klimata pārmaiņās, ūdens, bioloģiskās daudzveidības un citās problēmās, ar kurām mēs sastopamies piena nozarē Eiropā.

Visbeidzot, es pilnībā piekrītu, ka platjoslas internets ir priekšrocība ne tikai lauksaimniecības nozarei, bet ikvienam. Tomēr ir ļoti svarīgi nodrošināt saikni ar platjoslas infrastruktūru lauku rajonos, lai atbalstītu mazos un vidējos uzņēmumus un atvieglotu cilvēku pārvietošanos un iespēju lietot datorus vienu vai divas dienas nedēļā, lai darītu darbu, kas varētu atrasties pilsētā. Tādēļ platjoslas infrastruktūra ir viens no nākotnes jautājumiem.

Kopumā es domāju, ka ir bijis plašs atbalsts un ceru, ka šī vienreizējā maksājuma investīcijas būs labs ieguldījums.

Petya Stavreva, *referente*. – (BG) Es vēlētos pateikties jums par pozitīvo attieksmi, kā arī par jūsu ieteikumiem un paustajiem viedokļiem. Vēlos pateikties arī komisārei *Boel* kundzei par pozitīvo pieeju un atbalstu, kuru viņa turpina sniegt lauksaimniekiem un lauku iedzīvotājiem. Vēlos īpaši pateikties arī Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vadītājam *Parish* kungam un mūsu koordinātoram *Goepel* kungam par atbalstu un uzticību.

Šodien, kad mēs diskutējam par kopējās lauksaimniecības politikas nākotni un atbilstīga atbalsta iespējām, ir ļoti svarīgi, lai mēs pateiktu, ka simtiem miljonu Eiropas iedzīvotāju dzīvo lauku rajonos, kuri aizņem lielu daļu Kopienas teritorijas. Viņiem ir nepieciešams mūsu solidārs atbalsts.

Mani ļoti iepriecina, ka visi ziņojumi par kopējo lauksaimniecības politiku kā galveno tematu, kurus mēs esam vairākus mēnešus apsprieduši Eiropas Parlamentā Strasbūrā, ir gatavoti ar vienu tendenci un tiem ir viena kopējā pazīme: mums jāņem vērā un jāatzīst visu dalībvalstu lauksaimnieku un lauku iedzīvotāju vajadzības un iespējas.

Pārstāvot Bulgāriju, kas viena no pēdējām kļuva par dalībvalsti, es uzskatu, ka pats svarīgākais ir, lai Eiropas institūcijas un jo īpaši Eiropas Parlaments sūtītu Kopienas iedzīvotājiem skaidru atbalsta signālu, lai parādītu,

ka mēs esam šeit, lai palīdzētu ekonomiskās krīzes grūtajos laikos. Eiropas vēlēšanu priekšvakarā ir svarīgi, lai Eiropas institūcijas parādītu, ka tās ir tuvas cilvēkiem un ka tās vēlas palīdzēt grūtajos laikos, kurus mēs pašlaik piedzīvojam.

Eugenijus Maldeikis, referents. – (LT) Es gribētu pateikties visiem kolēģiem par viņu atbalstu. Šīs debates atklāja, ka paketei ir milzīga nozīme un mēs nevaram vienkārši aizmirst, cik sarežģīti Komisijai bija to sagatavot un nodrošināt šīs vienošanās pieņemšanu. Uzskatu, ka mums jānovērtē fakts, ka ļoti īsā laikā dalībvalstis spēja panākt vienošanos un šis dokuments ir Parlamentā un tiks nodots balsošanai.

Domāju, ka bija ļoti grūti panākt ģeogrāfisko līdzsvaru šo projektu finansēšanai un novērtēt atveseļošanas pasākumus (ar šo es domāju to ietekmi uz makroekonomiskajiem procesiem un atsevišķām nozarēm), un izmantot dažādus enerģētikas apakšnozares projektus finansēšanai. Tādēļ uzskatu, ka kompromisam, kurš mums ir, jābūt rezultāts un šodien es ļoti priecājos dzirdēt komisāru Piebalga kungu sakām, ka konkursi jāizsludina līdz maija beigām. Tas apliecina, ka mēs reaģējam pietiekami stratēģiski, zinot visa jautājuma jūtīgumu.

Domāju, ka šī pakete ir ļoti svarīga arī tādēļ, ka investīciju procesi Eiropas Savienībā ievērojami palēninās ekonomiskās krīzes dēļ, un šī pakete būs ļoti labs stimulants un signāls gan dalībvalstīm, gan enerģētikas uzņēmumiem turpināt investīciju pasākumus, lai varam sasniegt savus stratēģiskos enerģētikas mērķus Eiropas Savienībā.

Vēlreiz pateicos visiem par atbalstu un aicinu jūs balsot un atbalstīt šo paketi.

Priekšsēdētājs. – Kopīgās debates ir slēgtas.

Balsošana notiks šodien.

*
* *

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, jūs mani uzstāšanās procedūrā neievērojāt. Protams, tā ir jūsu priekšrocība, taču tagad vēlos izteikt personisku paziņojumu attiecībā uz Reglamentu.

Priekšsēdētāja. – Graefe zu Baringdorf kungs, tas nav iespējams. Debates ir slēgtas. Jūs ļoti abi zināt, ka uzstāšanās procedūrā katram sniegtas piecas minūtes, un deputātiem, kas debatēs nav runājuši, ir priekšroka. Tādēļ tagad nevaru ļaut jums runāt. Debates ir slēgtas. Es atvainojos.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Adam Gierek (PSE), rakstiski. – (PL) Ar šo regulu ievieš ES ekonomikas palīdzības programmu krīzes laikā. Finansiālās palīdzības piešķiršana projektiem enerģētikas jomā palīdzēs atveseļot ekonomiku, paaugstināt energoapgādes drošību un samazināt siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas. Vismaz tā tiek uzskatīts.

Šim mērķim piešķirti 3,5 miljardi eiro.

Vai šī programma sniegs ieguldījumu, lai pārvarētu krīzi? Es par to šaubos. Ar šīs naudas palīdzību tūlīt neradīs daudz jaunu darba vietu. Lai sagatavotu katru no šiem projektiem, nepieciešams laiks, un tie ekonomisko situāciju uzlabos tikai ar novēlošanos. Projektu nozīmība ir dažāda. Vissvarīgākie ir projekti, kas attiecas uz enerģijas savienojumiem starp tīkliem. Tas stiprinās kohēziju Eiropas Savienībā.

Tomēr, manuprāt, šajos projektos jāiekļauj arī enerģijas savienojumi starp Poliju un Vāciju.

Atbilstības kritēriji oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas jomā ir pārāk stingri, un tiek uzskatīts, ka šī tehnoloģija jau atbilst augstam līmenim, taču patiesībā tā nav.

Vienaldzīgā Komisijas uzvedība, izšķiežot Kopienas naudu, ir mīklaina, un es uzskatu, ka tas ir saistīts gan ar vājām uztveres spējām, gan ar doktrīnu, kura, praktizējot pieeju, netiek ņemta vērā. Protams, vējā izsviestā, t.i. CCS iekārtām veltītā, nauda, novērst krīzi būtu palīdzējusi efektīvāk, ja tā būtu izlietota plašā ēku atjaunošanā un izolēšanā, vai simtiem biogāzes staciju celtniecībā. Tādējādi tiktu saudzēta arī vide.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), rakstiski. – (PL) Saistībā ar debatēm par ziņojumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību attiecībā uz daudzgadu finanšu shēmu (2007.–2013. gadam) vēlos vērst uzmanību uz trīs lietām.

Pirmkārt, mums jāatbalsta 5 miljardu eiro piešķiršana 2009. un 2010. gada projektiem enerģētikas jomā, kā arī Interneta infrastruktūras attīstīšanai lauku apvidos. Mums jāpiešķir 3,5 miljardi eiro enerģētikas tīklam un 1,5 miljardi eiro Interneta infrastruktūrai lauku apvidos.

Otrkārt, tā kā atbalstu iepriekš minēto, vēlos izteikt savas bažas par to, ka šīs papildu naudas avots ir meklējams 2. iedaļā. Tātad tā ir kopējā lauksaimniecības politika, un 2007.–2013. gada finanšu plānam paredzētie pieejamie līdzekļi 2009. gadā tiks samazināti par 3,5 miljardiem eiro, savukārt 2010. gadā par 2,5 miljardiem.

Treškārt, vēlos izteikt bažas arī par to, ka šādas būtiskas 2007.–2013. gada finanšu plāna izmaiņas divus mēnešus pirms pašreizējā Parlamenta pilnvaru laika beigām tiek veiktas lielā steigā un bez objektīvām debatēm par šo tēmu.

James Nicholson (PPE-DE), rakstiski. Kā daļa no Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna papildu miljards eiro no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) asināts platjoslas interneta attīstīšanai lauku apvidos.

Tā kā manā interešu lokā ir lauksaimniecība un ar lauku apvidiem saistītie jautājumi, es šo iniciatīvu vērtēju ļoti atzinīgi. Daudzās dalībvalstīs, arī manis pārstāvētajā, lauksaimniekiem un cilvēkiem, kas dzīvo laukos, nav pieejama tāda pati platjoslas piekļuve kā cilvēkiem, kas dzīvo pilsētās. Tas ir liels trūkums.

Mums jāņem vērā, ka šī iniciatīva ir daļa no pasākumu kopuma, kura mērķis ir stimulēt ne tik veiksmīgās saimniecības Eiropā. Šajā saistībā ceru, ka uzlabota platjoslas piekļuve palīdzēs stimulēt mazos un vidējos uzņēmumus lauku apvidos.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), rakstiski. – (FI) Lieliski, ka vismaz apstiprināti pieci miljardi eiro, kurus Komisija apsoli, kad tikko bija iestājusies krīze. Šī nauda bija patiešām ļoti vajadzīga, un es uzskatu, ka tādas Komisijas prioritātes, kā enerģētika un atbalsts lauku apvidiem, ir vērtīgas. *Estlink 2* zemūdens energoapgādes līnijai piešķirtie 100 miljoni eiro īpaši ietekmēs Somiju. Teicami, ka šis *Estlink* projekts nav atcelts, un tā finansējuma summa nav mainījusies kopš Komisija pirmo reizi izteica šo priekšlikumu.

Taču pasākumu kopums attiecībā uz enerģētikas atveseļošanu ir patiesi kaitinošs – nav mainījusies Komisijas sākotnējā ideja atbalstīt tikai un vienīgi energoapgādes līnijas, oglekļa uztveršanu un uzglabāšanu, kā arī projektus saistībā ar jūras vēja enerģijas ražošanu. Protams, energoapgādes līnijām un jūras vēja enerģijas ražošanai pienācās papildu līdzekļi. Tomēr nepamatots uzsvars likts uz oglekļa uztveršanu un uzglabāšanu. Tas nav saprotams, it īpaši tādēļ, ka šis projekts no emisiju tirdzniecības ienākumiem saņem ievērojamu finansējumu.

Arī citiem atjaunojamu energoresursu projektiem, kas nav saistīti ar vēja enerģijas ražošanu, noteikti bija jābūt vienlīdzīgai iespējai iegūt papildu līdzekļus atveseļošanai. Tā vietā, lai sniegtu ieguldījumu CCS tehnoloģijā, bija jāliek uzsvars uz atjaunojamiem energoresursiem. Īpaši finansējumu bija pelnījuši saules enerģijas projekti.

Pasākumu kopumā bija arī paziņojums, ka neizlietos līdzekļus varētu novirzīt uz projektiem, kas veicina enerģētikas efektivitāti un atjaunojamus energoresursus. Pēc Komisijas sākotnējā plāna līdzekļi drīzāk būtu asināti energoefektivitātei, nevis šim nolūkam piešķirtu tikai to, kas palicis pāri. Ļoti žēl arī tas, ka „spēcīgajām pilsētām” paredzētais elements tika izslēgts no atveseļošanas pasākumu kopuma.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Ekonomikas atveseļošanas pasākumu kopums, kas zināms arī kā 5 miljardu vērts pasākumu kopums, ir saistīts ar lauku apvidu attīstību Eiropas Savienībā. Papildu naudas summu vairāk kā 1 miljarda apmērā piešķirsim Interneta piekļuves uzlabošanai lauku apvidos un citiem jauniem izaicinājumiem, kas minēti kopējās lauksaimniecības politikas pārskatā. Nozēlojami, ka tika samazināta pieejamā naudas summa, taču tagad vissvarīgāk ir pēc iespējas ātrāk pabeigt likumdošanas procesu. Tas mums palīdzēs mazināt nesamērību, kas starp lauku un pilsētas apvidiem pastāv attiecībā uz platjoslas interneta attīstīšanu un ar jaunajām tehnoloģijām saistītiem pakalpojumiem. Internets nav tikai īpašs logs uz pasauli un rīks, ar kura palīdzību iespējams apmainīties viedokļiem un iegūt zināšanas. Tas arī atvieglo daudzu administratīvu jautājumu risināšanu.

Pieņemot šo pasākumu kopumu ES sniegs pozitīvu signālu mūsu lauku sabiedrībai.

Zemkopībai lauku apvidos ir svarīga nozīme, taču tajos ir arī daudz dažādu veidu uzņēmumu, kā, piemēram, veikali, cehi un noliktavas.

Uzskatu, ka Interneta attīstīšana šajos apvidos būs ieguldījums izglītībā un mazu uzņēmumu, arī tūrisma pakalpojumu, attīstībā. Tas varētu sniegt papildu ienākumus, it īpaši mazās ģimenes saimniecībās.

Vladimir Urutchev (PPE-DE), rakstiski. – (BG) Dāmas un kungi, ir ideāli piemērots laiks, lai īstenotu Eiropas Ekonomikas atveseļošanas atbalsta programmu un lai enerģētikas projektos sniegtu gandrīz 4 miljardus eiro lielu ieguldījumu. Tam būs vismaz divkārtšas pozitīvas sekas: tiks atbalstīta ekonomikā svarīgu nozaru atveseļošana un atrisinātas pastāvīgas enerģētikas problēmas.

Nesenā gāzes krīze skaidri pierādīja, ka energoapgādes drošība ir pilnībā atkarīga no enerģētikas infrastruktūras mijiedarbības starp dalībvalstīm. Bez tās nav iespējams sniegt palīdzību attiecīgajām valstīm. Neradot saskaņotību starp attiecīgo valstu sistēmām, nav iespējams izveidot vienotu enerģētikas tirgu vai piemērot solidaritātes principu Eiropas Savienībā.

Ekonomikas krīzei nepieciešams steidzams risinājums. Tādēļ es atbalstu šīs programmas ierosināšanu, lai gan skaidri apzinos, ka veids, kādā tiek izvēlēti projekti un izplatīti resursi nav pats godīgākais.

Vēlos uzsvērt, ka nepieciešams atsevišķi atbalstīt *Nabucco* cauruļvadu sistēmas izveidi. Ja nevēlamies palaist garām iespējas izmantot gāzi no Kaspijas jūras, tādējādi dažādojot mūsu resursus, ir pēdējais laiks, lai ES šim projektam pieliktu lielākas pūles. Es mudinu Komisiju aktīvāk iesaistīties, lai mēs pēc iespējas drīzāk redzētu rezultātus un sasniegtu progresu attiecībā uz *Nabucco*.

Paldies par uzmanību.

3. Direktīvas par kapitāla pietiekamības prasībām (2006/48/EK un 2006/49/EK) – Kopienas programma īpašu pasākumu atbalstam finanšu pakalpojumu, finanšu pārskatu un revīzijas jomā

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir kopīgas debates par:

- ziņojumu (A6-0139/2009) par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvām 2006/48/EK un 2006/49/EK attiecībā uz bankām, kas saistītas ar galvenajām iestādēm, dažiem pašu kapitāla postejiem, lieliem riska darījumiem, uzraudzības pasākumiem un krīzes pārvaldību (COM(2008)0602 – C6-0339/2008 – 2008/0191(COD)), ko Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā iesniedza O. Karas kungs, un

- ziņojumu (A6-0246/2009) par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumam, ar ko izveido Kopienas programmu īpašu pasākumu atbalstam finanšu pakalpojumu, finanšu pārskatu un revīzijas jomā (COM(2009)0014 – C6-0031/2009 – 2009/0001(COD)), ko Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā iesniedza K. F. Hoppenstedt kungs.

Othmar Karas, referents. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, šodien man ir iespēja jūs iepazīstināt ne tikai ar Ekonomikas un monetārās komitejas iegūtajiem datiem, bet arī ar rezultātiem ilgām pārrunām ar Padomi un Komisiju. Pagājušajā nedēļā mēs trīspusēji vienojāmies par kopēju pieeju jaunu finanšu tirgu sistēmas attīstībai.

Uz šodien apspriežamajiem priekšlikumiem jums iesaku un lūdzu jums satīties kā uz vienotu pasākumu kopumu. Daži no mums šajā Parlamentā, Padomē un Komisijā vēlējās ko vairāk, citi – mazāk. Varu apgalvot, ka mēs nevienojāmies par mazāko kopsaucēju, tomēr mēģinājām vienoties par iespējami lielāko.

Esam ierosinājuši virkni turpmāko darbību, jo tikai ierosinājums ir pirmais solis. Mums nav atbildes attiecībā uz ekonomikas un finanšu krīzi. Taču esam gatavi spert jaunu soli, lai spētu attīstīt jaunu finanšu tirgu sistēmu, kas palīdzēs vienkāršot finanšu tirgus tiesisko regulējumu un panākt eiropeizāciju, kura radīs pārliecību par finanšu tirgiem un stabilitāti visiem tirgus dalībniekiem, kuri veicina finanšu tirgu attīstību, reaģē uz finanšu krīzi un uztur decentralizētu nozari.

Vēlos pateikties P. Berēs, S. Bowles, saviem kolēģiem no citām politiskajām, it īpaši sekretariātam un visiem tā darbiniekiem par atbalstu.

Šis ierosinājums radīs labāku pārredzamību, lielāku juridisko pārliecību un stabilitāti, tādējādi panākot lielāku uzticību laikā, kam tik raksturīga ir neuzticība. Mēs ierosinām ne tikai tiesību normas. Pēdējā plenārsēdē mēs nolēmām regulēt reitinga aģentūras, mēs pieņemām jaunas uzraudzības struktūras apdrošināšanas nozarei,

un Komisija izteica jaunu ierosinājumu attiecībā uz riska ieguldījumu fondiem. Tas ir papildu pasākumu kopums, ko vēlamies veikt.

Ir piecas lietas. Pirmā ir finanšu tirgus uzraudzība, kurā mums pirmkārt ir jāstiprina CEPS un Eiropas Centrālās bankas nozīme. Esam arī palielinājuši līdzsvaru starp mītnes valstu un uzņēmējvalstu regulatoriem. Otrkārt, mums ir jāpanāk spēcīgāka finanšu tirgus uzraudzības integrācija. Visas prasības ir iekļautas šajā ziņojumā, jo mums nepieciešama integrēta uzraudzības struktūra, kas palīdzētu pārvarēt jaunas grūtības.

Nākamā joma ir naudas pārvēršana vērtspapīros un aizdevumu piešķiršana. Pirmo reizi mēs ieviešam noteikumu, ka aizdevumu iespējams piešķirt tikai, tad, ja aizdevējs patur zināmu summu no peļņas, kas iegūta no kapitāla pārvēršanas vērtspapīros. Mēs šai peļņas daļu esam noteikuši 5 %, taču esam pilnvarājuši CEPS, ņemot vērā starptautiskus notikumus, pārliecināties, vai šis budžeta palielinājums ir pieņemams, un iegūtos datus pirms gada beigām publicēt Komisijas pārskatā. Šis ir svarīgs vēstījums attiecībā uz tirgiem: bez peļņas daļas saglabāšanas nekas neizdosies. Peļņas daļas saglabāšana nodrošina labāku pārredzamību un kontroli.

Treškārt, esam regulējuši lielus riska darījumus attiecībā uz pašu finansējumu/riska koeficientu. Nevienam lielum riska darījumam nevajadzētu pārsniegt 25 % no bankas pašu finansējuma. Gadījumos, kad bankas viena otrai aizdod naudu, summa nedrīkst būt lielāka par 150 miljoniem eiro.

Ceturtkārt, mēs strādājam, lai uzlabotu pašu finansējuma un hibrīdkapitāla kvalitāti. Tomēr, mēs ņemam vērā dalībvalstu tiesisko regulējumu, jo nevēlamies ekonomikas un finanšu krīzes cikliskas sekas.

Ir svarīgi, ka esam radījuši pareizus un profesionālus pārejas noteikumus īpaši kooperatīviem, krājbankām un kapitālieguldījumiem Vācijā. Tomēr vēl ir daudz darāmā.

Kā piekto vēlos minēt prociklismu.

Šajā ziņojumā apgalvots, ka Komisijai pēc iespējas ātrāk ir skaidri jānosaka pastāvošās direktīvas cikliskās sekas, un mums jāpārliecinās, ka nepieciešamās izmaiņas tiek veiktas vēl pirms rudens.

Es aicinu jūs pieņemt šo ziņojumu un priekšlikumu par trīspusēju vienošanos, lai mēs kā Eiropas Savienība un Parlaments spētu saglabāt galveno nozīmi attiecībā uz finanšu tirgu reformu. Ir svarīgi iegūt galveno nozīmi nākamajā G20 augstākā līmeņa sanāksmē, kā arī ieviest visas prasības saistībā ar turpmāku attīstību, kas radītu uzlabotu, stabilāku un uzticamāku finanšu tirgu. Lūdzu jūsu atbalstu šajā jautājumā.

SĒDI VADA: M. MAURO

Priekšsēdētājs

Karsten Friedrich Hoppenstedt, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, mums nav vienmērīgas finanšu uzraudzības; sistēma starptautiskā un Eiropas līmenī nedarbojas. Tie ir daži no pašreizējās finanšu un ekonomikas krīzes iemesliem. Tādēļ mums ir jānodrošina, ka informācija sistēmā tiek saskaņoti integrēta un ka citas krīzes novēršanas nolūkā individuālas organizācijas savā starpā apmainās ar informāciju.

Lai visas 27 dalībvalstis varētu nodrošināt veiksmīgu informācijas nodošanu, dažās dalībvalstīs jāoptimizē laba publiskā uzraudzība. Tam nepieciešami finanšu resursi. Mums jāatrisina ar krīzi saistītās problēmas un jānodrošina šie resursi jau tagad. Tieši to cenšas panākt Kopienas programma īpašu pasākumu atbalstam finanšu pakalpojumu, finanšu pārskatu un revīzijas jomā.

Es atzinīgi vērtēju gan Komisijas atsaucību attiecībā uz Parlamenta aicinājumu rīkoties, gan to, ka tā iesaka sniegt finansiālu atbalstu Kopienas finanšu pakalpojumu nozarei, finanšu pārskatu un revīzijas jomai, kā arī zināmu Eiropas un starptautisku iestāžu aktivitātēm, lai nodrošinātu šīs jomas Kopienas politiku efektivitāti. Tiks uzsākta jauna Kopienas programma, kas ļaus veikt tiešus ieguldījumus, lai individuālās iestādes finansētu no Kopienas budžeta.

Šāda veida komiteju un uzraudzības iestāžu kopfinansēšana var ievērojami palīdzēt to pilnvaru neatkarīgā un efektīvā īstenošanā. Lai nodrošinātu to, ka tiek izpildītas vismaz 3. līmeņa komiteju, arī Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejas (EVRK), Eiropas Apdrošināšanas un pensiju fondu uzraudzītāju komitejas (EAFPK) un Eiropas Banku uzraugu komitejas (EBUK), prasības, programmai jābūt elastīgai un adekvāti finansētai. Komisijas ierosinātā summa bija par 40 % mazāka kā nākamajiem četriem gadiem bija paredzējus 3. līmeņa komitejas. Lai gan bija skaidrs, ka nepieciešams uzlabot finanšu tirgus uzraudzību, Padome nevēlējās pastāvīgi palielināt budžetu.

Pēc pārrunām mēs vienojāmies par aptuveni 40 miljoniem eiro četru gadu ilgā laika periodam. 2009. gadā 3. līmeņa komitejām atvēlēti 500 tūkstoši eiro. Šīm komitejām assignēti ARĪ 13,5 miljoni no 38,7 miljoniem, kas paredzēti 2010.-2013. gadam. Komisijas sākotnējais priekšlikums attiecībā uz finanšu pārskatu un revīziju komitejām nebija pārliecinošs. Tādēļ mēs kā Parlaments esam spējuši veikt uzlabojumus un pēc trīspusējām sarunām esam sasnieguši pieņemamus rezultātus attiecībā uz individuālu bāzes finansējumu un finanšu periodiem. Pēdējie *Larosière* grupas un šajā ziņojumā iegūtie dati liecina, ka ir pamatoti iemesli tam, lai Komisija ne vēlāk kā 2010. gada 1. janvārī Padomei un Parlamentam iesniegtu ziņojumu un nepieciešamos tiesību aktu priekšlikumus turpmākai Eiropas finanšu tirgu regulēšanai un uzraudzībai, lai pielāgotu šo programmu veiktajām izmaiņām.

Uz pašreizējās finanšu krīzes fona šķiet būtiski par prioritāti noteikt uzraudzības un sadarbības konverģences paplašināšanu finanšu pakalpojumu, finanšu pārskatu un revīziju jomā.

Pirms 14 dienām plenārsēdē par Maksātspēju II es apgalvoju, ka ir svarīgi, lai Eiropa sniegtu skaidrus vēstījumus, kas pievērstu pārējās pasaules uzmanību. Uzskatu, ka pēdējās nedēļās esam snieguši skaidrus vēstījumus par to, ka mūsu starptautiskie partneri var uz mums paļauties un ka atšķirībā no pieredzes pāris pēdējās desmitgadēs mēs vairs neesam vāji spēles dalībnieki. Tas izteikts arī O. Karas ziņojumā par reitinga aģentūrām. Tā ir laba zīme.

Vēlos pateikties savām „ēnu” referentēm S. Bowles un P. Berès. Tā kā šī ir mana pēdējā runa Parlamentā, par sadarbību vēlos pateikties arī Komisijai, saviem kolēģiem un Padomei. Man bija prieks ar jums visiem strādāt. Ļaujiet minēt šīs sadarbības priecējoša rezultāta piemēru. Padomes Čehijas prezidentūra pirms 30 minūtēm nolēma pieņemt trīspusējās sarunas sasniegto lēmumu. Mums ir priekšlikums, ko šodien varam pieņemt, un esmu pārliecināts, ka par šiem priekšlikumiem balsos arī ļoti lielas šī Parlamenta grupas.

Vēlreiz vēlos pateikties par sadarbību.

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, tagad, divas nedēļas pēc mūsu pēdējām debatēm par finanšu krīzes pārvarēšanas pasākumiem, es atzinīgi vērtēju iespēju ar jums apspriest kopīgi veiktās darbības, lai cīnītos ar šo izaicinājumu.

Man ir īpaši liels prieks uzslavēt pirmā lasījuma vienošanos par diviem galvenajiem pasākumiem: Kopienas programma īpašu pasākumu atbalstam finanšu pakalpojumu, finanšu pārskatu un revīzijas jomā, kā arī Kapitāla prasību direktīvas pārskats. Abi šie pasākumi sniedz nozīmīgu ieguldījumu ne tikai ekonomikas atveseļošanā, bet īpaši finanšu uzraudzības ilgtermiņa efektivitātē un ES finanšu nozares stiprināšanā.

Pirmkārt, es atzinīgi vērtēju Parlamenta grozījumus priekšlikumā par Kopienas programmu īpašu pasākumu atbalstam finanšu pakalpojumu, finanšu pārskatu un revīzijas jomā. Finanšu krīze ir pierādījusi, ka turpmāk nepieciešams stiprināt ES uzraudzības pasākumus. Tas mums arī atgādina par to iestāžu neatkarību un pārredzamību, kas darbojas finanšu pārskatu un revīzijas standartu jomā.

Būtisks Komisijas solis, lai sasniegtu šos mērķus, ir pastiprināt šīs jomas galveno iestāžu nozīmi Eiropas un starptautiskā līmenī. Tādēļ Komisija ir ierosinājusi tām sniegt finansiālu atbalstu.

Uzskatām, ka pastāv vienprātība par to, ka šīm iestādēm nepieciešams stabils, dažādos uzņēmumos ieguldīts un adekvāts finansējums. Ja pieņemsim šo programmu, tām būs iespēja savu misiju izpildīt daudz pastāvīgāk un efektīvāk. Trīs uzraudzītāju komitejām šī programma būs pirmais solis to savu iespēju stiprināšanā, kas ir saskaņā ar *Larosière* ziņojuma ieteikumiem.

Tā sniegtu šīm komitejām iespēju izstrādāt projektus, kas uzlabotu gan uzraudzības konverģenci Eiropā, gan sadarbību starp valstu uzraudzības iestādēm. Proti, informācijas apmaiņa būs vienkāršāka, ja tiks izveidoti jauni informācijas tehnoloģiju rīki. Kopīgas valstu uzraudzības iestāžu apmācības radīs kopīgu uzraudzības kultūru.

Šī programma sagatavos labvēlīgu augsni turpmākiem ar uzraudzības reformām saistītiem pasākumiem, ar kuriem turpmākajās nedēļās nodarbošies Komisija. Mums arī jānodrošina starptautiskā līmenī saskaņoti augstas kvalitātes finanšu pārskatu un revīzijas noteikumi. Mums jāpārliecinās, ka lietotājiem Eiropā ir vienādi noteikumi un ka šos noteikumus nosaka standartu izstrādātāji.

Šis ir svarīgs nosacījums, lai radītu uzņēmumiem labvēlīgu uzņēmējdarbības vidi, it īpaši pašreizējā ekonomiskajā situācijā. Standartu izstrādes procesa kvalitāti un uzticamību varam uzlabot, ja nepaļausimies uz Starptautisko grāmatvedības standartu komitejas fondu, Eiropas Finanšu pārskatu padomdevēju grupu

un starptautisko Publiskās pārraudzības padomi attiecībā uz brīvprātīgu finansējumu no iespējami ieinteresētām pusēm, kas kapitālu neiegulda dažādos uzņēmumos.

Eiropas Finanšu pārskatu padomdevēju grupas stiprināšana var Eiropai nodrošināt labākus padomus starptautisko finanšu pārskata standartu izstrādē, ko veic Starptautisko grāmatvedības standartu komiteja. Palīdzot starptautiskajai Publiskās pārraudzības padomei palielināt tās pārraudzības iespējas, mēs tiecamies nodrošināt to, lai piemērotie starptautiskie revīzijas standarti atbilstu ES kvalitātes prasībām

Ierosinātie grozījumi pielāgo Komisijas priekšlikumu tam, lai pārdaļītu finansējumu starp saņēmējiem. Mēs ar to neesam pilnībā apmierināti. It īpaši mēs būtu vēlamies, lai netiktu skarti Eiropas Finanšu pārskatu padomdevēju grupas (EFRAG) un ES Uzraudzītāju komiteju līdzekļi.

EFRAG ir Eiropas iestāde. Tas ir būtisks ES ietekmes elements Starptautiskā grāmatvedības standartu komitejas fonda standartu izstrādes procesā. Nav pareizi citām Eiropas iestādēm piešķirt līdzekļus no EFRAG finansējuma. Tomēr mēs apzināmies, ka ES uzraudzītāju komitejām no EFRAG līdzekļiem tiks piešķirta tikai ierobežota summa.

Mēs arī uzskatām, ka vēl joprojām varam sasniegt visus mērķus, pēc kuriem tiecamies saskaņā ar šo programmu, un tādēļ varam šos grozījumus atbalstīt. Kā K. Hoppenstedt jau minēja, arī es esmu priecīgs paziņot, ka Pastāvīgo pārstāvju komiteja (COREPER) šorīt pieņēma ierosinātos grozījumus, un tas nozīmē, ka gan Komisija, gan Padome var atbalstīt Parlamenta ierosinājumu.

Runājot par Kapitāla prasību direktīvu (CRD) pārskatu, ar prieku paziņoju, ka Komisija Parlamenta iesniegtajiem grozījumiem sniedz vispārēju atbalstu. Vispārēju, nevis pilnīgu atbalstu, jo Komisijai vēl joprojām ir zināmas bažas attiecībā uz kapitāla pārvēršanu vērtspapīros.

Ierosinājums, ko Komisija pieņēma pagājušā gada oktobrī, ir rezultāts plašām apspriedēm, procesam, kas sākās vēl pirms finanšu krīzes. CRD pārskats visādā ziņā ir bijusi laicīga un spēcīga reakcija uz šo krīzi.

Eiropas Parlaments uzņēmīgi un diezgan steidzīgi reaģēja uz nepieciešamību pieņemt šo priekšlikumu pirmajā lasījumā. Tā rezultātā mums tagad ir stingrāki likviditātes riska pārvaldības principi, stingri riska dažādošanas noteikumi, stiprināta uzraudzība, labāka kapitāla bāze, kā arī ieguldām akcijās un mums ir likumības pārbaudes prasības attiecībā uz kapitāla ieguldīšanu vērtspapīros. Visādā ziņā tas ir ievērojams progress.

Runājot par nu jau populāro 5 % peļņas no kapitāla pārvēršanas vērtspapīros saglabāšanu, man prieks redzēt, ka Parlaments ir pretojies industrijas aicinājumam un mainījis savas domas attiecībā uz to, ko pagājušajā gadā raksturoja kā pilnīgu absurdu. Vēlos teikt, ka peļņas daļas saglabāšana nav absurds, bet gan vienkārša likumsakarība. Tagad finanšu sistēmas stiprināšanas nolūkā to veic arī G20. Ar nepacietību gaidu, kad Komisija bez jebkādam šaubām atbalstīs visas turpmākas pūles, lai šis dokuments būtu vēl neapstrīdamāks.

Komisija ir bijusi pirmā, kas centusies panākt, lai krīzi apturētu starptautiskas iniciatīvas. Bāzeles Banku uzraudzības komiteja attiecīgi sekos šim piemēram. Tādēļ ļoti atzinīgi vērtēju Eiropas Parlamenta ieteikto klauzulu par šī jautājuma pārskatīšanu, kas jāveic līdz 2009. gada beigām. Komiteja, ņemot vērā starptautiska mēroga notikumus, apsvērs nepieciešamību paaugstināt prasības attiecībā uz peļņas daļas paturēšanu.

Mani priecē arī tas, ka Parlaments ir pretojies industrijas aicinājumam piemērot ne tik stingrus noteikumus attiecībā uz starpbanku riskiem. Ļaujiet atgādināt, ka bankās vienmēr pastāv risks. Šī ir būtiska finanšu krīzes mācība. Adekvāta diversifikācija un nodrošinājums ir ļoti būtisks, lai panāktu finansiālu stabilitāti.

Runājot par pašu finansējumu, saprotu dažu deputātu neapmierinātību par to, ka Parlaments nav apsvēris tādu zināmu valsts līmeņa instrumentu atcelšanu, kas neatbilst 1. līmeņa kapitāla atbilstības kritērijiem. Ļaujiet izteikties precīzāk. Šo neapmierinātību saprotu tikai pašreizējā ekonomiskajā situācijā. Jāveic pamatīga atveseļošana. Kā nolemts G20 augstākā līmeņa sanāksmē, Komisijai ir turpmāk jāuzlabo pašu finansējuma kvalitāte.

Attiecībā uz kapitāla pārvēršanu vērtspapīros Komisija vēl joprojām uzskata, ka dažos aspektos būtu vēlams noskaidrot un precizēt, kā tiks aprēķināti 5 % no peļņas.

Saprotu, ka Eiropas Parlamentam bijis laika trūkums, un priecājos, ka Komisijai tika sniegta otra iespēja līdz 2009. gada beigām sagatavot ziņojumu par šo dokumentu.

Abi ziņojumi, par kuriem šodien balsosiet uzskatāmi pierāda, ka ātra un efektīva reakcija uz grūtībām, ar kurām saskaramies, iespējama tad, ja deputāti, finanšu ministri un komisāri laicīgi domā par grafiku un

nodrošina politisko vadību. Abi šodien apspriestie pasākumi ievērojami uzlabos ES finanšu un uzraudzības sistēmas pārskatīšanu.

Papildus šiem pasākumiem mēs trešdien ierosinājām tādas iniciatīvas par alternatīviem ieguldījumu fondiem, atbildības struktūru un standartizētiem privāto ieguldījumu produktiem, kas svarīgas, lai reaģētu uz finanšu krīzi.

Kā pēdējo, bet ne mazāk svarīgu vēlos minēt to, ka trīs nedēļu laikā Komisijas paziņojumā tiks izklāstīti tās viedokļi par turpmākām darbībām attiecībā uz ieteikumiem, kas minēti *Larosière* ziņojumā par finanšu uzraudzību. Līdz ar jūnija Eiropadomes veikto indosamentu, rudenī tiks ierosināti arī turpmāki priekšlikumi.

Gary Titley, *Budžeta komitejas atzinuma referents*. – Priekšsēdētāja kungs, lai sniegtu jums Budžeta komitejas viedokli, izteikšos par K. Hoppenstedt ziņojumu. Kā K. Hoppenstedt jau minēja, pēc divdesmit šajā sēžu zālē pavadītiem gadiem šī ir mana pēdējā runa.

Budžeta komiteja apzinās šo priekšlikumu nozīmību un steidzamību. Ir diezgan skaidrs, ka nepietiekama finansējuma rezultātā cietīs dažas galvenās ES politikas, un tādēļ mēs ar prieku atbalstām šo ierosinājumu. Tomēr, vēlamies uzsvērt, ka šī nauda ir no 1a. pozīcijas rezervēm. Tātad tas samazinās rezerves un samazinās finansējuma iespējas citiem, iespējams, nākotnē svarīgiem projektiem. Mums tas jāņem vērā.

Otrkārt, mums arī jānodrošina tas, ka minētās organizācijas nekādā ziņā neklūst par aģentūrām, citādi tās, protams, būs pakļautas iestāžu nolīgumam par aģentūrām.

Visbeidzot, nevēlamies, lai Budžeta komitejas viedoklis par šiem ierosinājumiem tiktu pieņemts steigā. Tādēļ Budžeta komiteja pirmdien labprāt atbalstīja C. McCreevy priekšlikumu par pagaidu finansējumu, lai varam pārliecināties, ka par šo priekšlikumu finansiālajiem aspektiem tiek veiktas pienācīgas finanšu procedūras un trialogs.

Priekšsēdētājs. – Titley kungs, paldies jums par divdesmit gadiem, ko esat veltījis Eiropai.

John Purvis, *PPE-DE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, šķiet, veci praktiķi veiksmīgi izsakās, taču arī es Eiropas Parlamentā pēdējo reizi runāšu par sliktāko ekonomisko situāciju savā mūžā, kas aizsākās sagrautajos 1930.os gados, un es runāšu par Eiropas likumdošanu, kura, diemžēl, nav pilnībā apmierinoša: Kapitāla prasību direktīvas.

Mūsu grupa atbalstīs kompromisu, kuru, neskatoties uz laika trūkumu, ar teicamām prasmēm un pacietību pašreizējos drudzainajos ekonomikas apstākļos panācis referents O. Karas. Ceru, ka mani kolēģi, kas pēc vēlēšanām atkal būs šeit, turpinās nodoties koplēmuma procesam, kurš var pilnībā pārbaudīt un izkopt mūsu tiesību aktus. Esmu nobažījies, ka liela daļa šo pārsteidzīgi pieņemto tiesību aktu var radīt netīšas un nevēlamas sekas. Piemēram, mani satrauc tas, ka tādi noteikumi par liela riska darījumiem, kurus cildina komisārs C. McCreevy, un kurus veicina bažas par partnera risku, starpbanku naudas tirgus atsākšanu līdz augstākajai un vēlamajai pakāpei padarīs vēl sarežģītāku. Mani satrauc tas, ka peļņas saglabāšanas noteikumi, kurus arī cildina komisārs C. McCreevy, patiesībā traucēs stimulēt kapitāla pārvēršanu vērtspapīros, kas hipotēku finansēšanas, automašīnu iegādes aizdevumu un patērētāju izdevumu jomā ir būtisks un galvenokārt izdevīgs mehānisms.

Valdības ierosinātais stimulants, ko kāds varētu apsvērt, nespēj atlidzināt izpostīta vērtspapīru tirgus radītos zaudējumus. Tādēļ es ceru, ka tad, kad būs pienācis laiks pārskatīt šo direktīvu, būs veikti nepieciešamie ietekmes novērtējumi un konsultācijas ar advokātiem, būs kārtīgi un nopietni ņemts vērā arī globālais konteksts, kā arī galu galā būs ieviesti pilnībā atbilstoši noteikumi.

Pervenche Berès, *PSE grupas vārdā*. – (FR) Komisār, es nosodu to, ka nav ieradies Padomes prezidentūra. McCreevy kungs, jūs ieguvāt iekšējā tirgus, kurā trūkst regulējuma, komisāra pilnvaras. Nezinu, kā to formulēt. Diemžēl, jums bija jāmaina savi uzskati un nekavējoties jāpieņem padoms no Sociālistu grupas Eiropas Parlamentā, kura tad, kad mēs bijām iepazinušies ar G. Katiforis ziņojumu, jums apgalvoja, ka nepieciešami tiesību akti par reitingu aģentūrām. Jums bija jāklausa mūsu referentā P. N. Rasmusse, kurš jums apgalvoja, ka banku nozarē jāievieš vērtspapīros ieguldītā kapitāla peļņas daļas saglabāšana.

Visbeidzot, jums bija jānoņem ieviest banku noguldījumu garantijas. Kā redzat pārvaldes bezdarbība nav nekāds jaunums. Par laimi nākamajā Parlamenta pilnvaru laikā mums ar šiem jautājumiem vairs nebūs jānodarbojas. Tā saku, jo pēdējais priekšlikums par alternatīviem un ieguldījumu fondiem, ko mums iesniedzāt, bija bezjēdzīgs. To pierāda arī tas, ka nepiekritāt šo priekšlikumu apspriest ar Ekonomikas un monetāro komiteju.

Runājot par O. Karas ziņojumu, es uzskatu, ka tas ir svarīgs un šodien jāpieņem, jo tas mūsu banku nozarei un visiem G20 partneriem Eiropas Savienībā vērta, ka jāievieš vērtspapīros pārvērstā kapitāla peļņas daļas saglabāšana. Labāk jāformulē pašu finansējums. Turpmāk būs nepieciešama pārnacionāla grupu uzraudzība un Jacques de Larosière ziņojumā minētā integrētā uzraudzība. Visbeidzot, mums jāizveido tīrvērtes iestādes, kas nodarbojas ar maiņas atvasināto kredītu līgumiem un kredītsaistību nepildīšanas mijmaiņas līgumiem.

Vēlos pateikties O. Karas par iespēju atkal uzsākt dialogu, lai spētu mainīt peļņas daļas apjoma sliekšni vēl pirms šī direktīva stājas spēkā. Tā kā esam lūguši, lai tiktu veikti pētījumi, un tā kā esam pilnvarojusi Eiropas Banku uzraudzītāju komiteju, lai tā nosaka, saskaņā ar kuriem noteikumiem šī peļņas daļas saglabāšana var tikt profesionāli plānota, esam spējusi novērtēt, vai 5 % sliekšnis, par kuru šodien grasāties balsot, ir atbilstošs. Vēl jo vairāk, esam pieņēmuši, manuprāt, pareizo izvēli un mainījuši peļņas daļas saglabāšanas mērķi un atbrīvojušies no J. Purvis iecerētajām garantijām.

Attiecībā uz K. F. Hoppenstedt ziņojumu vēlos viņam no sirds pateikties, jo uzskatu, ka, tā kā mēs esam iesaistīti, tas ir noderīgs un pozitīvs. Iepriekš Komisija būtu apgalvojusi, ka nespēj finansēt 3. līmeņa komitejas, taču tagad tas ir iespējams vēl pirms šīs komitejas kļūst par aģentūrām. Mēs to vērtējam atzinīgi. Referenta veiktās provokācijas rezultātā tiesības saņemt finansējumu būs gan attiecībā uz darbības, gan projektu izmaksām. Parlamentam būs skaidrs priekšstats par šādā veidā finansētiem projektiem. Mēs to varam tikai atbalstīt; tas ved pareizajā virzienā.

Visbeidzot, attiecībā uz grāmatvedības standartiem un apstākļiem, kādos starptautiskās organizācijas veicina savus projektus, jāteic, ka esam izdarījuši spiedienu uz šīm organizācijām, lai tās uzlabo pārvaldību un skaidrāk formulē savu nozīmi. Uzskatu, ka šajā jomā lielu ieguldījumu sniedzis gan Eiropas Parlaments, gan K. F. Hoppenstedt ziņojums. Vēlos pateikties visiem referentiem un Parlamentam, jo ceru, ka tie vēlāk ar lielu balsu vairākumu pieņems abus šos ziņojumus.

Sharon Bowles, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, saskaņotais Kapitāla prasību direktīvas dokuments ir liels solis pretī pamatkapitālam, riska darījumiem un uzraudzībai. Tagad noteikumi par kapitāla pārvēršanu vērtspapīros ietver arī sodu par to, ka netiek veikta likumības pārbaude, nav perfekti, taču tie atbilst mērķim atgūt pārliecīgā veidā un atveseļot vērtspapīru tirgu. Tas, ka gada beigās tiks veikts pārskats par to, cik procentus no peļņas daļas iespējams saglabāt, pierāda to, ka mēs esam aplūkojuši visus pamatjautājumus, arī jautājumu par starptautisko sadarbību.

Problēmas, kas saistītas ar kapitāla pārvēršanu vērtspapīros, Eiropā radušās saistībā ar ASV pirkšanas darījumiem, taču bailes ir izsmēlušas arī mūsu pašu vērtspapīru darījumus. Bankas ir zaudējušas galveno instrumentu, kas ļāva tām pārdot savus aizdevumus. Tas ir svarīgs instruments, jo tas ļāva turpināt kapitāla aizdevumus un bija galvenais attīstības dzinulis. 2006.-2007. gadā kapitāla pārvēršana vērtspapīros Eiropā sniedza 800 miljardu eiro lielu peļņu: 526 miljardi eiro tika iegūti, atbalstot Eiropas hipotēkas, un desmitiem miljardu eiro iegūti, izsniedzot aizdevumus automašīnu iegādei, kredītkaršu tērēšanai, kā arī izsniedzot aizdevumus MVU; arī 40. miljardi eiro Vācijas MVU aizdevumos. Šajās jomās kredīšanas krīze ir vissmagākā. Tā nav sakritība. Mums jāpieņem fakts, ka bankas var aizdot tikai tik daudz, cik ļauj to kapitāls, un kamēr šis kapitāls netiks vairots, vai pārdoti aizdevumi, tas ir iesaldēts. Tātad, jo drīzāk mēs panāksim, ka Eiropā pār kapitāla pārvēršanu vērtspapīros tiek veikta kvalitātes kontrole, jo labāk.

Var šķist, ka tad, ja peļņas 5 % saglabāšana nodrošinās labu banku darbību, tad 10 % no peļņas daļas to nodrošinātu vēl vairāk, taču saglabātā daļa piesaista kapitāla prasības, samazina izmantojamo kapitālu un galu galā liedz aizdevumus. 10 % pašreizējā situācijā, kad ir bažas par kapitālu, tikai kaitētu aizņēmējiem un uzņēmumiem, nevis bankām. Tādēļ arī citos forumos tiecās vienoties par 5 %, lai gan sākotnēji ierosināti lielāki procenti.

Galu galā, nevis seni un izbījuši tiesību akti, bet gan prātīga piesardzība attiecībā uz uzraudzību turpmāk novērsīs jaunas ļaunprātīgas darbības. Attiecībā uz 3. līmeņa komitejām, redzam, ka, neskatoties uz problēmām un neveiksmēm uzraudzības jomā, tieši Parlaments un nevis dalībvalstis atzina, ka situāciju nav iespējams risināt bez resursiem. Tas ir pieprasījis lielākus resursus šīm komitejām. No neitrāla finansējuma, kas ieguldīts dažādos uzņēmumos, labumu gūs arī starptautiskās grāmatvedības un revīzijas iestādes. ES var to veicināt, taču tas, iespējams, var notikt tikai tad, ja pievienojas arī citas valstis. Man prieks, ka esmu to izskaidrojis. Finansējums jāparedz arī no pirkšanas darījumiem, proti, no investoriem.

Konstantinos Droutsas, GUE/NGL grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, pašreizējā ekonomikas krīze ir pārprodukcijas un pārmērīgas kapitāla uzkrāšanas rezultāts. Kā ikviens tagad atzīst, tā ir pašas kapitālistiskās sistēmas krīze. Pūles atspulguļot šo krīzi kā finanšu un likviditātes krīzi, tiek pieliktas, lai maldinātu strādniekus

un lai nebūtu jāatzīst patiesie cēloņi, kas palielina bezdarba līmeni, samazina ienākumus, darba attiecības padara elastīgākas un nogurdinoši vērsas pret tiem.

Pasākumi, lai uzraudzītu grāmatvedības standartus, veicot kredītu un pašu finansējuma kontroli, nespēj ierobežot banku neuzticamību, tie patiesībā ir pasākumi, pēc kuriem tiecās pašas bankas, lai neuzticamību tušētu ar virspusēju uzraudzību un kontroli. Šī uzraudzība tā vietā, lai aizsargātu tos mazos noguldītājus, kuri riskējuši un vēl joprojām riskē saistībā ar ekonomikas krīzi, nodrošinās konkurences nosacījumus bankām un ļaus izmantot jaunus rīkus peļņas gūšanas nolūkos.

Lai gan strādniekiem atkal tiek prasīts segt krīzes izmaksas, rezerve, ko bankas minimālas kontroles procesā uzrādīja pat valsts līdzfinansējumam, ir atbalsta kā banku, tā arī uzticamības pozīciju, kas tirgus burzmā palielina peļņu un cenas. Eiropas Savienības lēmumi attiecībā uz krīzes pārtraukšanu nemaldina un nekrāpj strādniekus. Viņi zina, ka šie lēmumi visu krīzes nastu uzveļ uz viņu pleciem un tiecās nodrošināt pat vēl lielāku kapitāla peļņu.

Nils Lundgren, IND/DEM grupas vārdā. – (SV) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Esam piedzīvojuši globālu finanšu sabrukumu, un tas turpina sagādāt mums problēmas. Pirms sākam darboties ES līmenī, mums jāanalizē, kādēļ tas tā noticis. Es vēlos izteikt šādus komentārus. Pirmkārt, mums ir bezsaimnieka kapitālisms. Lielos uzņēmumus vairs nepārvalda to akcionāri, bet gan pensiju fondi, apdrošināšanas uzņēmumi un cita veida fondi. Tas rada situāciju, kurā ierēdņi var pārvaldīt ko vien vēlas, un tie to dara pašu interesēs, kuras risku ievērojami palielina. Rezultāts ir tāds, kādu mēs to tagad redzam. Mums ir bankas, kas bara instinkta vadītas ir „pārāk lielas, lai izgāztos”. *Glass-Steagall* akts bija domāts, lai novērstu pašreizējo situāciju, taču ASV tas tika anulēts. Mums jāapsver, vai tā nevarētu būt daļa no risinājuma. Mums ir noguldījumu garantijas kā maziem tā arī lieliem uzkrājumiem. Tas nozīmē, ka cilvēki, kas nogulda naudu bankās, neuztraucās par to, vai šīs bankas ir drošas, jo ir pārliecināti, ka nodokļu maksātāji tos nodrošinās. Tā ir problēma. Centrālo banku vadītāji negrauj cerības, bet gan ir lepnī, ja var pastāvīgi nodrošināt, ka šīs cerības turpina pieaugt līdz bezgalībai.

Alan Greenspan bija ļoti laba reputācija attiecībā uz to, kas patiesībā izskaidro, kādēļ situācija ir tik bēdīga. Ļoti apjomīga kredītēšana bija būtiska šī posta daļa un sākums. To nesāka politiķi, kas tagad apgalvo, ka atrisināsim situāciju, mazinot tirgus varu. Es šaubos. Maksātnespējas II regulatīvā sistēma tika apieta, izvēloties ēnu banku sistēmu. Tagad mēs runājam par jauniem noteikumiem attiecībā uz kapitālu. Ja šī ir lielāka ēnu banku sistēma, tad tā nelīdzēs. Tādēļ es uzskatu, ka mums krīze jāaptur citādā veidā un jājautā, kas jādara. Tad atklāsim, ka ES līmenī jādara pavisam nedaudz. Šī ir globāla problēma un tā jārisina visur pasaulē.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, manuprāt, viens no labākajiem soļiem, ko pašreizējā pilnvaru periodā veicis Eiropas Parlaments, ir pagājušajā gadā pieņemtais lēmums par nepieciešamību pēc cieša regulējuma un finanšu sistēmas lielākas stabilitātes. Žēl, ka tas netika pieņemts trīs gadus agrāk. Direktīvas par kapitāla prasībām projekta iesniegšana šajā saistībā ir praktisks rezultāts. Finanšu krīze vērsusi mūsu uzmanību uz nepilnībām uzraudzības mehānismā, arī konsolidētās uzraudzības mehānismā.

Piekrītu, ka šīs problēmas atrisināšana jāsāk ar tādas decentralizētas Eiropas banku uzraudzības iestāžu sistēmas radīšanu, kas pamatota ar Eiropas centrālo banku modeli. Es atbalstu arī stingrākus noteikumus attiecībā uz kapitāla pārvēršanu vērtspapīros. Aizdevumu sniedzējam ir jāuzņemas daļa no riska, kas iespējams riska darījumos, kuros tie kapitālu pārvērš vērtspapīros. No investoriem jāpieprasa turpmākas likumības pārbaudes. Vienīgi tā iespējams panākt progresu.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – (HU) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Vēlos apsveikt referentus un grupu ēnu referentus par to, ka panākts kompromiss. Lai gan daudzi no mums vairumu argumentu neuzskata par ideāliem vai izdevīgiem, uzskatu, ka ir svarīgi tiesību aktus izstādāt jau tagad, proti, pirms vēlēšanām.

Vēlos izteikt pāris komentārus. Pirmkārt, tā kā esmu par mikrokredītu atbildīgais referents, atzinīgi vērtēju to, ka šajā ziņojumā ir prasība, kas ir izteikta arī manā ziņojumā. Proti, prasība pēc riska pārvaldības sistēmas, kas atspoguļo tādas mikrokredīta iezīmes, kā netradicionāls nodrošinājums un pārpalikums. Es ceru, ka tā tiks izveidota cik drīz vien iespējams. Vēlos pateikties P. Berēs kundzei par priekšlikuma grozījumu. Otrkārt, pat debatēs par 2005. grozījumu mana attieksme attiecībā uz uzraudzības pasākumiem bija ļoti kritiska. It īpaši attiecībā uz to pamatiestāžu uzraudzību, kas patiesībā rada konstitucionālas bažas par militāro spēku izvērsanu subsidētā valstī. Pārsvārā subsidētas tiek jaunās dalībvalstis.

Šī bezspēcība ir ja ne pilnībā likvidēta, tad vismaz mazināta. Tas paveikts pateicoties koleģiālai sistēmai, kas, manuprāt, ir tikai solis pareizā virzienā, nevis visas problēmas risinājums. Tomēr, kompromisa labad es

pieļauju, ka šī situācija ir progress. Galvenokārt jau tādēļ, ka pašreizējais kompromiss ir ātri radīt ar *De Larosière* materiālu pamatotu regulas projektu par integrētu uzraudzības sistēmu, kas, mūsaprāt, būtu labi. Tāpat jānodrošina ievērojamas priekšrocības attiecībā uz kopieniskošanu.

Īpaši vēlos pateikties par solidaritāti, kas attiecībā uz 153. panta 3. punkta grozījumu izrādīta valstīm, kas nav eirozonā, jo pieņemot manu ierosinājumu, līdz 2015. gadam šo valstu kredītiem, kuri parasti no valsts finansēm vai centrālās bankas tika saņemti eiro, netiks piemērota riska prēmija. Ņemot šo visu vērā, es ierosinu balsojumu kopumu par kompromisu un 5 % lielu peļņas daļas saglabāšanu, jo tas pats par sevi ir progresīvs pasākums.

Visbeidzot, tā kā šī ir mana pēdējā runa, vēlos pateikties jums, priekšsēdētājas kundze, un visiem saviem kolēģiem par darbu, ko pēdējos piecus gadus esmu varējis šeit veikt.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Šogad Eiropas labklājība kritīsies par 4 % un bezdarba līmenis paaugstināsies līdz 26. miljoniem. Pasaulei un Eiropas Savienībai attiecībā uz finanšu tirgu regulējumu bija jādara daudz vairāk, labāk un ātrāk.

Es atzinīgi vērtēju Parlamenta darbu, kas pārsvarā veikts lielā steigā, taču īpaši vēlos uzsvērt ieguldījumu, ko sniegusi Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupa, kurai attiecīgajā laikā būtu vajadzējis saņemt atzinību.

Man žēl, ka Komisijas reakcija bijusi lēnāka, pakāpeniskāka un ierobežotāka nekā tas šajā situācijā bija un vēl joprojām ir nepieciešams, kā tas minēts nesenajā priekšlikumā par riska ieguldījumu fondiem.

Direktīvas par kapitāla prasībām pieņemšana ir vēl viens solis pareizajā virzienā. Mēs zinām, ka tas nav pietiekoši pretenciozs, un uz to netiek liktas lielas cerības, taču patlaban vissvarīgākais ir sniegt skaidru vēstījumu finanšu iestādēm un tirgiem, par to, ka komercija ir beigusies. Vēlos uzslavēt referenta un ēnu referentu, īpaši *Pervenche Berès*, par kompromisa meklējumiem.

Šajā direktīvā ir skaidri noteikumi, taču lielākais darbs būs jāiegulda nākamajā dažu vispretrunīgāko jautājumu pārskatā, it īpaši, pārskatot kapitāla pārvēršanas vērtspapīros peļņas daļas saglabāšanas procentus.

Patlaban ir svarīgi, lai Parlaments nodrošinātu šīs direktīvas pieņemšanu, tādējādi Eiropas pilsoņiem skaidri pavēstot, ka notiek un turpinās notikt pārmaiņas, kā arī to, ka mēs par tām esam īpaši nobažījušies.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, finanšu krīze ir pierādījusi, ka ir jāpārskata Eiropas Savienības finanšu tirgus sistēma. Mūsu grupa atbalsta priekšlikumus, kas izstrādāti trīspusējā dialogā, it īpaši priekšlikumus par jaunu Kapitāla prasību direktīvu bankām. Palielināsies ar risku pamatota uzraudzība, vairs nebūs īpašās finansēšanas iestāžu krāpšanas, un strukturēto produktu kvalitāte 5 % peļņas daļas saglabāšanas rezultātā uzlabosies. Tomēr, man žēl, ka noteikumi attiecībā uz starpbanku gada aizdevumiem ir ļoti stingri un ka pasīva kapitāla ieguldījumi kā pilnvērtīgs kapitāls atzīti tikai pārejas periodam.

Progress, kas panākt pārstrukturējot finanšu tirgus sistēmu ir labs, bet ne pietiekošs. Tādēļ darbs pie tā tiks turpināts. Ceru, ka bankas savu sadarbību pierādīs labāk nekā pāris pēdējos mēnešos, kad tās bremzēja nevis sekmēja progresīvu risinājumu rašanu.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt vēlos teikt, ka esam sākuši darbu pie otrā, šodien apspriestā, projekta, lai stabilizētu finanšu tirgus regulējumu. Pie finanšu tirgus krīzes daļēji vainojama tirgus un regulējuma neizdošanās. Esam sastādījuši sarakstu ar pasākumiem, kurus jāregulē reitingu aģentūrām. Esam pieņēmuši rezolūcijas par Kapitāla prasību direktīvu, pārvaldnieku atalgojumu, riska darījumu fondiem, grāmatvedības tiesību aktiem un Eiropas uzraudzības struktūru. Šodien mēs aplūkojam otru jautājumu.

Notiek sarunas par balsojumu komitejā, kas noticis nevis pirmajā lasījumā, bet gan pamatojoties uz vienošanos starp Padomi, Komisiju un Parlamentu. Atzīstu, ka O. Karas ir sasniegusi ļoti daudz. Tomēr, kā minēja W. Klinz, gan man, gan lielai daļai kolēģu ir cits viedoklis. Tas galvenokārt attiecināms uz tās peļņas daļas saglabāšanu, kas iegūta no kapitāla pārvēršanas vērtspapīros. Vērtspapīru un finanšu tirgus krīze radās arī tādēļ, ka tika radīti finanšu tirgus produkti bez pašriskā. Bankas vairs neuzticas viena otrai, jo nevienai no tām nav vērtspapīri, par kuriem tās riska gadījumā uzņemamas atbildību. Ir priekšlikums salabāt 5 % no peļņas. Manaprāt, 10 % ir piemērotāks apjoms, un tādēļ esmu iesniedzis grozījumu. Esmu pārliecināts, ka tad, ja Padome pieņems pārējos jautājumus, apsvērs iespēju peļņas daļas saglabāšanai atvēlēt 10 %. Mūsu kā Parlamenta pienākums ir pārliecināt pilsoņus, ka šāda globāla finanšu krīze vairs nekad neatkārtosies.

Tādēļ es ierosinu un pieprasu, lai mēs pieņemtu O. Karas sasniegto kompromisu, neskaitot 10 % no vērtspapīru peļņas saglabāšanu un pasīva kapitāla samazināšanu.

Ieke van den Burg (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, šajās pēdējās debatēs, kurās Parlamentā piedalos, man ir dalītas jūtas. Mani priecē mūsu pieņemtais lēmums par K. *Hoppenstedt* ziņojumu par finansējuma palielināšanu 3. līmeņa komitejām. Tas ir solis pretī Eiropas finanšu tirgu uzraudzībai, kas attīstījušies plašā starptautiskā līmenī. Es to ļoti atbalstu un ceru, ka debates sparīgi turpināsies arī nākamajā Parlamenta pilnvaru laikā.

Otrs materiālu kopums par Kapitāla prasību direktīvu, manuprāt, nav teicams piemērs labākam regulējumam, kas ir saskaņā ar Lamfalisi (*Lamfalussy*) procesu, kuru esam izstrādājuši pēdējo 10 gadu laikā, kurā esmu aktīvi šeit darbojies.

Atbalstīšu sasniegtos rezultātus, jo mums ir jāsniedz stingrs vēstījums attiecībā uz tirgu, taču es labprātāk būtu izvēlējis principiālāku pieeju un caurspīdīgākas apspriedes politiskajā procesā. Bija grūti panākt šos pārsteidzīgos rezultātus. Ceru, ka gada beigās, kad būs panākts pilnīgāks Kapitālu prasību direktīvas pārskats, nopietni vērā tiks ņemts arī Lamfalisi process. Es stingri iesaku, lai Ekonomikas un monetārā komiteja atkal veic šo procesu.

Savu pēdējo runu vēlos saistīt arī ar P. Berēš sacīto un C. McCreevy teikt, ka par nožēlu viņa veiktās darbības, lai regulētu finanšu tirgus, ir novēlotas un nepietiekošas. Vēlos izteikt atzinību saviem Ekonomikas un monetārās komitejas kolēģiem par viņu sadarbību pēdējo desmit gadu laikā. Ceru, ka viņiem jaunajā Parlamenta sasaukumā izdosies iegūt komisāru, kas pilnībā nodosies finanšu tirgu problēmu risināšanai, reglamentācijai un Eiropas uzraudzības sistēmai attiecībā uz finanšu tirgiem. Ceru, ka tas pildīs amata pienākumus, kuri tieši saistīti ar svarīgo jautājumu, kas mūs novedis šajā ļoti grūtajā situācijā.

Udo Bullmann (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ja vēlaties piedzīvot neveiksmi, nejaudāties tajā ieinteresētajiem, kā to labāk izdarīt. Tieši tā ir problēma attiecībā uz Kapitāla prasību direktīvu, ko šodien apspriežam. Ja nākamā desmit vai divdesmit gadu laikā nevēlamies dibināt neveiksmīgas bankas, tad mums ir jāpanāk, lai bankas un kredītiestādes, kas turpina tirgoties ar kritiskiem produktiem, uzņem ievērojamu uzņēmuma risku. Pieci procenti nav ievērojama likme.

Komisārs C. McCreevy sākotnēji ierosināja saglabāt 15 % no peļņas, taču pēc tam tie tika samazināti līdz 5 %. Padome tam piekrita un Eiropas Parlaments patiesi nožēlojami samazināja šo likmi. Mēs kā Vācijas sociāldemokrāti balsosim par lielākas peļņas daļas saglabāšanu, kā arī balsosim par kapitālieguldījumu turpināšanu, jo konkurences politika, kas kaitē uzņēmumiem un kurai nav nekā kopīga ar banku pārstrukturēšanu, nav pareiza.

Ceru, ka mēs pieņemsim saprātīgu rezolūciju un ka pēc 7. jūnija mums būs Parlaments, kam būs vairāk drosmes un uzdrīkstēšanās un kas attiecībā uz finanšu tirgu pārstrukturēšanu izsakās skaidri un nepārprotami.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, reaģējot uz 2007. gada augusta finanšu krīzi, mēs nedrīkstam aizkavēt šīs direktīvas pieņemšanu. Ņemot vērā pašreizējos apstākļus, tā jāpieņem piesardzīgi, lai situācija nemainītos pārāk krasi. Nepieciešama šīs direktīvas tālēja pārskatīšana, kurā vērā ņemti starptautiski notikumi.

Finanšu iestādes pieprasa stabili kapitāla bāzi un tām nepieciešams sabalansēti konkurēt, izveidojot saskaņotu pašu finansējuma, it īpaši hibrīdinstrumentu, definīciju un proporcionāli stiprinot lielāko risku pārvaldību. Ir svarīgi panākt lielāku pārredzamību, kā arī apvienot emitentu un investoru intereses attiecībā uz kapitāla pārvēršanu vērtspapīros. Bilancē saglabājot vismaz 5 % no vērtspapīros pārvērstiem finanšu produktiem, izvairoties no atkārtotas šo produktu izmantošanas un paplašinot investoru likumības pārbaudes, tiek sperti soļi šajā virzienā. Eiropas uzraudzību iespējams vairāk integrēt, ja tiks radītas uzraudzības iestādes pārrobežu grupām un palielināta Eiropas banku uzraudzītāju komitejas nozīme.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Arī es vēlos pateikties saviem kolēģiem par lielisku sadarbību piecu gadu laikā, taču jāteic, ka vēl palikuši jautājumi, kas jārisina nākamajā Parlamenta pilnvaru laikā. Pirmkārt jāteic, ka šī direktīva neatrisina problēmu, kas saistīta ar banku darbību novērtējumu.

Ar risku pamatota pieeja nebija šim mērķim piemērota, un mums patiešām jāapsver iespēja veikt cita veida novērtējumu, kas, iespējams, zināms kā uz darbību vērsta pieeja.

Vēl jo vairāk, mēs vēl joprojām neesam izlēmuši, kurš par to maksās. Kuras valsts nodokļu maksātāji riskēs ar savu naudu gadījumā, ja lielām Eiropas grupām radīsies problēmas?

Vai tiks izveidots īpašs Eiropas līmeņa finansējums? Vai dažādas valstis ieguldīs kopējā finansējumā? Kamēr mums nav atbildes uz šiem jautājumiem, nevaram apgalvot, ka mums attiecībā uz finanšu nozari ir stingrs un kārtīgi izstrādāts regulējums.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, tā kā situācija ir ļoti smaga, es patiešām uzskatu, ka pasākumiem, par kuriem šodien diskutējam, jābūt arī profilaktiskiem. Atvasināto kredītu līgumu apjoms pasaules tirgū ir piecas reizes lielāks kā iekšzemes kopprodukts visā pasaulē. Tā ir bumba ar laika degli, un pastāv risks, ka iekšzemes kopprodukts ievērojami kritīsies, it īpaši Amerikas Savienotajās Valstīs. Cietīs visa pasaule, arī Eiropas valstis. Pastāv arī hiperinflācijas risks, jo īpaši ASV dominē ideja, ka problēmas iespējams atrisināt, arvien vairāk naudas ieguldot sistēmā, lai gan šī prakse rada nopietnus zaudējumus. Tādēļ uzskatu, ka profilaktiskais aspekts ir ļoti svarīgs un ka jāaizliedz tādi attiecībā uz finanšu tirgiem veikti strīdīgāki pasākumi, kā, piemēram, banku ēnu darījumi.

Priekšsēdētājs. – Tā kā daudzi Parlamenta deputāti šodien sēžu zālē runājuši pēdējo reizi, uzskatu, ka pirms savu runu sāk komisārs C. McCreavy, mans pienākums ir izteikt tiem pateicību par daudzu gadu darbu ne tikai savā un citu Parlamenta deputātu vārdā, bet arī Eiropas pilsoņu vārdā. Uzskatu, ka viņu izvēle censties uzlabot daudzas lietas ir pelnījusi visu mūsu pilsoņu pateicību.

Charlie McCreavy, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, es it īpaši pateicos referentam O. Karas un K. F. Hoppenstedt, kā arī citiem par viņu pūlēm rast kompromisu attiecībā uz šīm divām jomām.

Attiecībā uz K. F. Hoppenstedt ziņojumu jāteic, ka COREPER pieņemtie grozījumi sniedz mums iespēju pieņemt šos ziņojumus pirmajā lasījumā. Nolīgums par stratēģisko iniciatīvu vērtējams ļoti atzinīgi, jo tas sniedz pareizo vēstījumu: vēstījumu, ka esam apņēmies reaģēt uz finanšu krīzi, stiprināt finanšu uzraudzību un uzlabot novērtējuma standarta procesu finanšu pārskatu un revīzijas jomā. Taču tas ilgajā procesā ir tikai viens no daudziem soļiem. Turpmākajos mēnešos jaunajā Parlamenta sasaukumā vēlos ar jums šo darbu turpināt.

Runājot par kapitāla pārvēršanu vērtspapīros jāteic, ka mēs visi piekrītam, ka prasība attiecībā uz 5 % no peļņas saglabāšanu ir pirmais solis. Bāzeles Banku uzraudzības komiteja strādās pie tā, lai šī saglabāšana būtu plaša. To pieprasa G20. Eiropas Savienība ir apsteigusi pārējos, un mēs strādāsim, lai panāktu konsekvenci visā pasaulē.

Ļaujiet man izteikties par kapitāla pārvēršanu vērtspapīros. S. Bowles šajā saistībā ir ieguldījusi diezgan lielu darbu. Viņa ievērojami atbalsta kapitāla pārvēršanu vērtspapīros, un ir norādījusi labus aspektus šajā jomā, kā arī naudas summu, kas kapitāla tirgū ieguldīta maziem un vidējiem uzņēmumiem un kreditoriem visās Eiropas Savienības dalībvalstīs kopumā. Ja radies priekšstats, ka es nesaskatu labumu, ko gadu gaitā sniegusi kapitāla pārvēršana vērtspapīros, tad atļaušos teikt, ka tā nav tiesa! Savā iepriekšējā amatā un vēl ilgi pirms es ierados Parlamentā apzinājos labumu, ko tā sniedz. Tomēr, jautājums ir par to, cik lielu daļu sākotnējais kapitāla aizdevējs katrā konkrētā gadījumā saglabās. Es piekrītu S. Bowles teiktajam: turpmāk jebkādas peļņas daļas saglabāšana piesaistīs kapitāla prasību. Mēs nevaram būt pārliecināti par to, kas beigsies finanšu krīze. Taču uzskatu, ka neatkarīgi no tā, kad gaidāmas finanšu krīzes beigas, turpmākajos gados būs nepieciešamas visu līmeņu finanšu iestādes, lai to rīcībā būtu kapitāls, kas salīdzinājumā ar aizdevumiem ir daudz nozīmīgāks un izdevīgāks. Manis Parlamentā nebūs – daudzi no jums paliks – taču lai kāds būtu iznākums, šīs finanšu krīzes rezultātā radīsies drošība, kas, iespējams, nebūs tūlītēja, taču ilglaicīga. Tieši to attiecībā uz turpmākajiem gadiem es saskatu, lūkojoties nākotnē. Tātad tiek apspriests, cik lieli procenti no peļņas būtu jāsaglabā. Jūs zināt manu viedokli šajā jautājumā. Man attiecībā uz šo jautājumu jau ilgi bijuši stingri uzskati.

Ministru padome un Eiropas Parlaments ierosinājis dažādus grozījumus attiecībā uz tādiem vai citādiem dokumentiem. Mani ierēdņi un es pats esmu pret tiem, jo patiešām uzskatu, ka 5 % liela daļa no kaut kā ir labāka nekā 55 % no nekā. Mēs varam piemērot 5 %, 10 % vai 15 %, tomēr 15 % no nekā ir un paliek nulle. Tādēļ es atzinīgi vērtēju iespēju Komisijai savā ziņojumā šī gada beigās vēlreiz pievērsties šim jautājumam, lai nodrošinātu, ka dokumenta formulējums ir ierobežots. Es stingri tuos pie šī uzskata, jo zināmus dokumentus nevēlos pieredzēt. Taču labprāt novērtēju S. Bowles un citu referentu teikto attiecībā uz labumu, ko no kapitāla pārvēršanas vērtspapīros gūst kapitāla tirgus. Ceru, ka nekad neesmu radījis iespaidu, ka to nenovērtēju.

Visu beidzot, arī es pievienojos priekšsēdētājam, un tiem, kas pamet Parlamentu, novēlu veiksmi turpmākajā karjerā, lai arī ko viņi turpmāk nedarītu. Piecu gadu laikā kopš šeit strādāju esmu viņus iepazīnis, veicot tādus vai citādus amata pienākumus, un novērtēju darbu, ko viņi ieguldījuši, lai gan ne vienmēr esmu viņus atbalstījis. Uzskatu, ka man nevajadzētu uzsvērt kādu personīgi, taču šajā saistībā vēlos īpaši pieminēt J. Purvis. Viņš vienmēr sniedzis gudrus, apdomātus un nosvērtus padomus; tie nekad nav bijuši dogmatiski. Veiksmīgu nākotni novēlu īpaši viņam.

Othmar Karas, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pirmkārt vēlos jums pateikties par atbalstu un vēstījumu, ko sniedzam finanšu pasaules noguldītājiem, uzņēmumiem un bankām.

Debates bija ļoti atklātas. Tajās uzsvērtas arī vājās puses un nepieciešamība pēc turpmākas attīstības. Varu jums apgalvot, ka visas jūsu vēlmes, kritika un iebildumi šajās sarunās bija svarīgi. Mēs centāties tos iekļaut apsvērumos un pārskatīšanas pieprasījumos. Pilnīgi visam, kas šodien izteikts, ir lielāka vai mazāka nozīme attiecībā uz ierosināto nolīgumu.

Tādēļ ir pilnīgi skaidrs, ka šis ir nozīmīgs solis, kas nebūt nav pēdējais, jo mēs pasludinām, iesniedzam paziņojumu par šo nolīgumu, kā arī veicinām turpmākas darbības attiecībā uz to. Mēs ievirzām debates pareizajās slīdēs. Citiem vārdiem izsakoties, debates turpināsies. Tām ir jāturpinās. Taču es uzskatu, ka šajā pilnvaru termiņā ir svarīgi sniegt skaidru vēstījumu par to, ka esam zinoši, ka vēlamies radīt uzticību, drošību un stabilitāti, ka spējam ātri reaģēt un zinām, kas turpmāk darāms. Tādēļ es aicinu, lai liels vairākums no jums sper šo soli kopā.

Pateicos jums par šīm debatēm.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, attiecībā uz zināmiem jautājumiem jau iepriekš esmu izteicis savu viedokli. Tomēr es vēlreiz vēlos skaidri paust to, ka pasaule, arī mūsu partneri Amerikas Savienotajās Valstīs, Ķīnā un citur, vēro Eiropas Savienību, Padomi, Komisiju un Parlamentu, lai redzētu, kā mēs reaģēsim uz šo krīzi. Jau teicu, ka esam reaģējuši, veicot zināmu noteikumu izmaiņas. ASV ir zināms progress attiecībā uz Pārproklamēšanas direktīvu un citām tam līdzīgām lietām, kā, piemēram, *nodrošinājumiem*. Vēl jo vairāk, esam sapratuši, ka gadījumā, ja mēs kā eiropieši neesam nodrošināti ar ko konkrētu, tad mūsu partneri nereaģēs.

Pagājušajā un šajā mēnesī mēs pieņemām lēmumus un īstenojam tos. Kopā ar Padomi mēs spējam rast saprātīgus risinājumus.

Vēlreiz vēlos izmantot izdevību, lai pateiktos Komisijai, kas dažkārt bija nežēlīga, kā arī Padomei, ar kuru kopā centāties rast risinājumus trīspusējās un nakts sanāksmēs, jo tikai pirms stundas viņi apstiprināja saprātīgu kompromisu, ko bijām raduši.

Protams, pateicos arī saviem kolēģiem Ekonomikas un monetārajā komitejā, *P. Berès, S. Bowles* un citiem, kā arī visiem tiem pārējiem, kas uzņēmas lielu daļu darba nastas.

Uzskatu, ka, iespējams, ir svarīgi atkal norādīt, ka es kā koordinators, ieviešot eiro un tam līdzīgas lietas, biju iesaistīts Eiropas vienotā tirgus ieviešanā. Tie ir šī darba un politikas veidošanas stūrakmeņi. Man bijis prieks ar jums strādāt un es vēlreiz vēlos pateikties saviem kolēģiem, Komisijai un Padomei par sadarbību, kā jau iepriekš minēju. Tiem, kas brīvprātīgi mūs atstāj, novēlu nākotnē visu to labāko.

Mums paliek daudz uzdevumu. Mums jādara zināms, cik nozīmīga ir Eiropas Savienība un Eiropas Parlamenta darbs. Ir svarīgi, lai 7. jūnijā vēlēšanas notiktu Vācijā un no 4. līdz 7. jūnijam citur, tādējādi vērsot cilvēku uzmanību uz to, cik svarīgs ir mūsu darbs. Es ceru, ka tam būs labi rezultāti. Vēlreiz pateicos jums visiem un novēlu turpmāk visu to labāko. Kā jau teicu, šī ir mana pēdējā runa.

Priekšsēdētājs. – Kopīgās debates ir slēgtas.

Balsojums notiks šodien, 2009. gada 6. maijā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Paolo Bartolozzi (PPE-DE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, grozot direktīvas par kredītiestādēm, to pašu kapitālu, lieliem riska darījumiem, uzraudzības pasākumiem un krīzes pārvaldību, Eiropas Savienība ir ceļā uz visas sistēmas vispārēju pārkārtošanu.

Šī grozītā direktīva atceltu to rīcības brīvību, kāda dalībvalstīm ir attiecībā uz to pašu kapitālu, kavējot uzraudzības un godīgas konkurences prakses saskaņošanu starp bankām. Šīs pretrunas ir jāatrisina, piemērojot kopīgus noteikumus, kas ļautu revīzijas iestādēm un centrālajām bankām būt gatavām saskarties ar iespējamo banku sistēmas maksātnespēju, jo īpaši tajās valstīs, kuras ir ieviesušas eiro. Šie grozījumi attiecas uz nepieciešamību pastiprināt pārrobežu banku grupu uzraudzību.

Iestāžu sarunu atsākšana par vienošanos, kas panākta starp Eiropas Parlamentu un Padomi, bija saistīta ar obligāto sliekšni, kurš jāpiemēro kredītu pārvēršanas vērtspapīros nominālajai vērtībai. Tas attiecas uz to riska pakāpi, kāda bankām jā saglabā savā bilancē, ieviešot strukturētus produktus noguldītājiem.

Visas dalībvalstis padomē nobalsoja par 5 % sliekšņa saglabāšanu. Šī sliekšņa paaugstināšana padarītu neiespējamu vērtspapīru tirgus atvēršanos un nepalīdzētu padarīt šos tirgus atkal drošus.

(Sēdi pārtrauca plkst. 11.50 un atsāka darbu plkst. 12.05)

SĒDI VADA: Diana WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

Andreas Mølzer (NI). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, es atsaucos uz Reglamenta 145. pantu. 24. aprīļa sēdē manas prombūtnes laikā notika balsošana, un *HansPeter Martin* kungs apgalvoja, ka no manas vietas nelikumīgi ir nobalsojusi kāda nepiederoša. Prezidijs varēja nekavējoties noraidīt šo apgalvojumu kā nepareizu.

Es saprotu, ka šobrīd, vēlēšanu kampaņas laikā daudzi mani kolēģi kļūst nervozi. Tomēr šajā gadījumā mani apsūdz par meliem, krāpšanu un netaisnīgu iedzīvošanos. Tā ir apsūdzība nopietnā kriminālpārkāpumā. *Martin* kungs ik pa laikam ar dažādiem sagrozījumiem, puspatiesībām un nepatiesiem apgalvojumiem publiski ceļ neslavu, apmelo un nomelno Parlamentu, tā deputātus, pat amatpersonas, un jo īpaši savus Austrijas kolēģus, un mans pacietības mērs ir izsmelts. Es pieprasu, lai Prezidijs atsauktu šo apsūdzību, atvainotos un to nosodītu.

(Aplausi)

Priekšsēdētāja. – Paldies, *Mølzer* kungs. Kā kolēģi zina, pagājušo reizi tika pārbaudīta balsošanas iekārta, un neatklājās, ka tā būtu neatbilstīgi izmantota, tādējādi šī lieta ir noskaidrota.

Es redzu, ka *Hans-Peter Martin* kungs vēlas runāt. Es ļaušu jums īsi izteikties.

(Nepiekrītoša murdoņa)

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, vai jūs, lūdzu, varētu palūgt ievērot klusumu sēžu zālē?

(Smiekli)

Vai arī mani sodīs, anulējot manu minimālo dienas naudu, ja es uzdrošināšos aicināt sarīkot „referendumu”?

Saskaņā ar Reglamenta 149. pantu man ir tiesības izteikt personīgus komentārus. Es pilnīgi noraidu to, ko tikko izteica mans kolēģis. Es atceros, ko es patiesībā teicu plenārsēdē daudzu ekstrēmi labējo prombūtnē un drūzmas laikā man aizmugurē. Es pie tā palieku. Un, ja mani apsūdz...

(Protesti)

Jūs varat dzirdēt daudz citu protestu šeit, kuri ir tik briesmīgi, ka es tos nevēlos publiski atkārtot. Bet tādi jau ir ekstrēmi labējie. Mēs to zinām no vēstures, un tās ir lielas briesmas, kas mūs sagaida.

Attiecībā uz apsūdzību manas rīcības nelikumībā es vēlos tikai norādīt, ka varbūt arī ir bijuši dažādi mēģinājumi piedēvēt man kriminālpārkāpumus, bet kriminālizmeklēšana nekad nav veikta nevis tādēļ, ka Austrijas tiesneši vai valsts prokurori būtu neobjektīvi, bet gan tādēļ, ka viņi redzēja, cik nepamatoti ir šie apgalvojumi. Ja tagad ekstrēmi labējie turpina šo uzbrukumu ar šādiem argumentiem, par to ir jāspriež vēlētājiem.

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Priekšsēdētāja. – Mēs jūs uzklausiām. Es teicu, ka šī lieta ir noskaidrota. Ar to pietiek. Paldies.

*

* *

Beniamino Donnici (ALDE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, priekšsēdētājas kundze, kā jūs zināt, bet daudzi kolēģi to nezina ārkārtīgā tās informācijas trūkuma dēļ, ko Prezidijs sniedzis šajā jautājumā, kurš tiek noklusēts, Eiropas Tiesa beidzot ir pieņēmusi spriedumu par ilgo strīdu, kura dēļ es diemžēl esmu nonācis opozīcijā Eiropas Parlamentam un *Occhetto* kungam.

Tiesa ir atcēlusi Parlamenta 24. maijā pieņemto lēmumu pēc valsts iestāžu pasludināšanas neapstiprināt manu deputāta mandātu, un Eiropas Parlamentam ir piespriests segt tiesas izdevumus. Šī Tiesas laikus pieņemtā lēmuma nolūks bija atjaunot Eiropas Parlamenta likumīgo sastāvu, pirms ir beidzies deputātu pilnvaru termiņš, bet 4. maijā plkst. 17.00 priekšsēdētājs *Pöttering* kungs šim Parlamentam sniedza vienpusēju, nenoteiktu un neskaidru šīs lietas pārskatu, vēlreiz aicinot Juridisko komiteju apstiprināt manas pilnvaras,

lai gan viņš labi zināja, ka tā ir tikai atzīme. Tas nebija viss, viņš arī neprasīja sarīkot Komisijas ārkārtas sēdi, jo šī bija pēdējā pašreizējā Parlamenta sasaukuma sēde, ja vien viņš nenolems pagarināt manu mandātu arī uz nākamā Parlamenta sasaukuma laiku.

Tādēļ es lūdzu prezidiju līdz rītdienai labot šo papildu lielo kļūdu, lai ievērotu Eiropas Kopienas tiesas spriedumu. Priekšsēdētājas kundze, man labāk būtu patīcis, ja Eiropas Parlamentam būtu aiztaupīta šī smagā tiesiskā sakāve, un, neraugoties ne uz ko, es vēlos izteikt patiesu cieņu jums un saviem kolēģiem.

Priekšsēdētāja. – Paldies, *Donnici* kungs. Jūsu komentāri ir atzīmēti un, protams, priekšsēdētājs pirmdienas pēcpusdienā sniedza paziņojumu. Jūsu komentāri tiks nodoti prezidijai sanāksmei, kas notiks šajā pēcpusdienā.

4. Balsošanas laiks

Priekšsēdētāja. – Nākošais punkts ir balsojums.

(Par balsojuma rezultātiem un citām detaļām: sk. protokolu.)

4.1. Pastāvīgo komiteju kompetences (B6-0269/2009)

4.2. Parlamentu sadarbības delegāciju, delegāciju apvienotajās parlamentārajās komitejās, kā arī delegāciju parlamentārajās sadarbības komitejās un daudzpusējās parlamentārajās asamblējās skaits (B6-0268/2009)

– Pirms balsojuma:

Francis Wurtz, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, mana grupa vēlētos, lai notiktu atsevišķs balsojums par 1. punkta a) apakšpunktu, kura nosaukums ir šāds – es citēju: „Delegācija attiecībā ar Albāniju, Bosniju-Hercegovinu, Serbiju, Melnkalni un Kosovu”. Mūsuprāt, tas nozīmē Kosovas pastāvēšanas atzīšanu *de facto*, ko mēs uzskatām par nepieņemamu.

Tādēļ es vēlos, lai mēs varētu atsevišķi balsot par šo punktu.

Priekšsēdētāja. – Šī prasība tiek izteikta pēc termiņa beigām, bet, ja tā tiek pieņemta... Vai ir kādi iebildumi?

Bernd Posselt, *PPE-DE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, man ir nopietni iebildumi. Šis Parlaments nobalsoja par Kosovas neatkarību ar trīs ceturtdaļu balsu vairākumu, tāpat kā to darīja Komisija un gandrīz visas dalībvalstis. Es uzskatu, ka šī prasība ir nepieņemama.

(Parlaments noraidīja prasību pēc atsevišķa balsojuma)

4.3. Vienas direktīvas un 11 novecojušu lēmumu atcelšana kopējās zivsaimniecības politikas jomā (A6-0203/2009, Philippe Morillon)

4.4. 14 novecojušu regulu atcelšana kopējās zivsaimniecības politikas jomā (A6-0202/2009, Philippe Morillon)

4.5. Atbalsts lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (A6-0259/2009, Petya Stavreva)

4.6. Reglamenta pārskatīšana attiecībā uz lūgumrakstu procedūru (A6-0027/2009, Gérard Onesta)

4.7. 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums par daudzgadu finanšu shēmu (grozījums) (A6-0278/2009, Reimer Böge)

4.8. Budžeta grozījums Nr. 4/2009 (A6-0281/2009, Jutta Haug)

4.9. Budžeta grozījums Nr. 5/2009 (A6-0282/2009, Jutta Haug)**4.10. Televizoru energoefektivitātes marķējums (B6-0260/2009)****4.11. Mājsaimniecības ledusskapju un saldētavu energoefektivitātes marķējums (B6-0259/2009)****4.12. 2009. gada rīcības programma nevalstiskajiem dalībniekiem un vietējām varas iestādēm attīstības jomā (II daļa. Mērķprojekti) (B6-0285/2009)****4.13. Reglamenta vispārēja pārskatīšana (A6-0273/2009, Richard Corbett)**

– Pirms balsojuma par 9. grozījumu:

Monica Frassoni, *Verts/ALE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, es prasu nodošanu atpakaļ komitejai un es gribētu paskaidrot iemeslu. Apspriežot šo tiesību aktu, mēs daudz runājam par ietekmes novērtējumu. Citiem vārdiem: katru reizi, ieviešot jaunus noteikumus, ir jāspēj pateikt, kāda būs to ietekme. Attiecībā uz tiem jaunajiem noteikumiem Corbett kunga ziņojumā, par kuriem mēs gatavojamies šodien balsot, mēs nesaprotam, kādas būs sekas, ja mēs radikāli mainīsim veidu, kā mēs pieņemam tiesību aktus, pieļaujot iespēju, ka komitejas un neskaitāmi referenti varēs iesniegt pilnīgi pretrunīgas procedūras un grozījumus balsošanai plenārsēdē.

Šī iemesla dēļ Jaļo/ALE grupa pieprasa nodošanu atpakaļ komitejai nevis tādēļ, ka mēs uzskatītu, ka mēs nevaram uzlabot šo situāciju, bet gan tādēļ, ka tas ietvertu tādas reformas, kas nākotnē mūsu likumdošanas procesu padarītu ļoti sarežģītu.

(Aplausi)

Jo Leinen (PSE), *Konstitucionālo lietu komitejas priekšsēdētājs*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Savienības reformas ir pietiekami sarežģītas, bet, šķiet, ka Eiropas Parlamenta reformas ir pat vēl sarežģītākas. Tomēr man jāsaka Frassoni kundzei, ka šīs reformu process ir ildzis divarpus gadu. Mums bija reformu grupa, kuras sastāvā bija arī Frassoni kundze. Mūsu komiteja precīzi ievēroja šīs reformu grupas secinājumus. Citiem vārdiem sakot, mēs šodien plenārsēdē iesniedzam to, kā izskatīšana, apspriešana un lēmumu pieņemšana aizņēma divarpus gadu. Tādēļ nav iemesla, kādēļ šis jautājums būtu jānodod atpakaļ komitejai. Šodien mums ir jāpabeidz šis nobeiguma akts un jāgatavojas jaunajam likumdošanas periodam ar daudziem uzlabojumiem mūsu darbā. Līdz ar to es balsoju pret šo priekšlikumu, ko iesniegusi Frassoni kundze.

Richard Corbett, *referents*. – Priekšsēdētājas kundze, es patiešām nedomāju, ka man būtu vēl kas jāpiebilst, izņemot to, ka Monica Frassoni kundzes pamatojums saistībā ar konkrētiem grozījumiem varētu būt iemesls tam, kādēļ viņa balso pret šiem grozījumiem. Pilnīgi noteikti nav nekāda iemesla nodot visu šo jautājumu atpakaļ komitejai, tādējādi neļaujot pieņemt nevienu no šodien iesniegtajiem grozījumiem, kas būtu īpaša neveiksme.

(Parlaments noraidīja šo prasību.)

– Pirms balsojuma par 49. un 67. grozījumu:

Richard Corbett, *referents*. – Priekšsēdētājas kundze, pirms jūs turpināt balsošanu par 49. un 67. grozījumu, vai es varētu palūgt jums mainīt balsošanas kārtību un balsot vispirms par 67. grozījumu, kas ir pēdējais kompromiss, kurš radās pēc balsojuma komitejā? Es domāju, ka mums būtu lietderīgāk balsot šādā pretējā secībā.

(Parlaments piekrita šim lūgumam.)

(Sēde uz īsu laiku tika pārtraukta.)

SĒDI VADA: H.-G. PÖTTERING*Priekšsēdētājs***5. Parlamenta priekšsēdētāja uzruna**

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, pēc dažām nedēļām, no 4. līdz 7. jūnijam, Eiropas Savienības pilsoņi ievēlēs jauno Eiropas Parlamentu. Pirmo reizi 375 miljoni cilvēku visās 27 dalībvalstīs kopīgi varēs piedalīties Eiropas vēlēšanās.

Daudziem no jums šī būs jūsu pēdējā nedēļa Strasbūrā. Arī man šī ir pēdējā nedēļa, kurā man būs lauts vadīt plenārsēdes.

Mēs visi zinām, ka demokrātija nostiprinās pastāvīgu pārmaiņu gaitā. Tāpat arī mēs. Kopīgi mēs esam nogājuši lielu ceļu gabalā virzienā uz progresīvu Eiropas Kopieni. Kopīgi mēs esam spējuši daudz sasniegt.

Mums ir izdevies daudz sasniegt ne tikai pēdējo divarpus gadu manu pilnvaru laikā, bet arī mana priekšteča *Josep Borrell Fontelles* kunga laikā. To, ko mēs esam sasnieguši pēdējos piecos gados, esam sasnieguši mēs visi.

Es gribu izteikt vissirsnīgāko pateicību par jūsu ieguldījumu un uzticību mūsu kopīgajai Eiropas lietai.

Kā Eiropas Parlaments mēs esam Eiropas Savienības pilsoņu tieši ievēlēti pārstāvji. Dāmas un kungi, mēs visi iemiesojam mūsu Eiropas kontinenta bagātīgo daudzveidību un ar savām politiskajām ģimenēm atspoguļojam pārliecības un attieksmes plašo dažādību. Turklāt pirms dažām dienām mēs atzīmējām Eiropas Savienības vēsturiskās paplašināšanās piekto gadadienu, mūsu kontinenta atkalapvienošanos uz mūsu kopīgo vērtību pamata. Runājot mūsu 2007. gada 25. marta Berlīnes Deklarācijas vārdiem, „mums – Eiropas Savienības pilsoņiem – ir tā laime būt vienotiem”.

(Aplausi)

Veiksmīga to dalībvalstu deputātu integrācija, kuras pievienojās Eiropas Savienībai 2004. un 2007. gadā, un mūsu parlamentārā darba pielāgošana Eiropas Parlamentam, kurš tagad ir daudz lielāks un daudzveidīgāks, ierindoja starp visnozīmīgākajiem sasniegumiem šī Parlamenta sasaukuma pilnvaru laikā.

Mēs, 785 Parlamenta deputāti, esam iemācījušies paiet viens otram pretī, mācīties viens no otra un labāk sadarboties vienam ar otru. Šajā laikā Eiropas Parlaments ir iemantojis pieredzi, spēku un kultūrlu bagātību.

Dāmas un kungi, drīz Parlamenta darbu atdzīvinās jauni deputāti. Viņi pievienosies tiem, kurus jūnijā ievēlēs no jauna. Es ceru, ka mēs turpināsim ievērot savstarpējo cieņu, kas saista mūs kopā pāri visām politiskajām un valstu robežām.

Darbā pēdējos divarpus gadus mani galvenokārt vadīja parlamentāra darba izjūta, un man ir jāpateicas jums visiem par atbalstu, iedrošinājumu un konsultācijām. Priekšsēdētāja atbildība ir nodrošināt, lai tiktu ievēroti visi Eiropas Parlamenta noteikumi, un viņam ir jānodrošina, lai šie noteikumi vienādi tiktu piemēroti visām dalībvalstīm un lai tie tiktu piemēroti vienoti, un lai mūsu Parlamenta cieņa saglabātos neskarta. Tas ir tas, pēc kā es esmu tiecies.

(Aplausi)

Es vēlos pateikt tiem, kuri ienāks Parlamentā, ka mēs būsim pārliecinoši tikai tad, ja mēs saglabāsim Eiropas Parlamenta cieņu un vienmēr to aizstāvēsim, pamatojoties uz mūsu kopīgajiem likumiem.

Šodien Eiropas Savienībā tikai ļoti nedaudzas rezolūcijas tiek pieņemtas bez Eiropas Parlamenta skaidri izteiktas piekrišanas un iesaistīšanās. Aizvien lielākā mērā Eiropas Parlaments ir izvērties par vietu, kurā izšķiroši tiek panākti politiski kompromisi Eiropas līmenī. Pierādījums tam ir Pakalpojumu direktīvas un Regulas par ķīmisku vielu reģistrēšanu (REACH) pieņemšana pēdējos gados.

Īpaši veiksmīga bija Eiropas Parlamenta īstenotā apņēmība attiecībā uz finanšu plānu 2007.-2013. gadam. Eiropas Parlamentam bija būtiska loma vajadzīgā finansējuma nodrošināšanai tādām programmām kā *Erasmus*, lai atbalstītu jaunāko paaudzi. Dāmas un kungi, mēs arī esam izvirzījuši klimata pārmaiņu risināšanu politiskās darba kārtības priekšgalā. Tas, ka mēs nonācām pie pieņemama rezultāta, izraisīja milzīgu uzticību Eiropas Savienībai attiecībā uz sarunām konferencē, kas decembrī notiks Kopenhāgenā.

Šodien mēs savos centienos vairs neesam vieni; jaunā ASV administrācija prezidenta *Barack Obama* kunga vadībā atbalsta daudzus mūsu priekšlikumus. Tagad mūsu uzdevums ir iegūt mūsu globālo partneru uzticību,

lai atbalstītu klimata pārmaiņu apkarošanas pasākumus. Bieži var dzirdēt, ka citi izvirzās priekšgalā klimata pārmaiņu mazināšanā. Mēs esam izvirzījušies klimata pārmaiņu mazināšanas priekšgalā, un, dāmas un kungi, par to mēs varam būt lepni.

(Aplausi)

Daudzējādā ziņā finanšu tirgus reforma Eiropas līmenī notiek pēc Eiropas Parlamenta iniciatīvas. Kopš 2002. gada Eiropas Parlaments ir aicinājis uzlabot finanšu tirgus uzraudzību un regulējumu. Pēc iespējas ātrāk ir jāpabeidz visas likumdošanas procedūras labākai banku un finanšu uzraudzībai, kā arī riska ieguldījumu fondu un vadītāju algu regulēšanai.

Pieņemot rezolūcijas, Eiropas Parlaments jau ir noteicis daudzus svarīgus kritērijus. Tomēr vēl joprojām ir daudz darāmā. Jaunievelētajam Eiropas Parlamentam ir apņēmīgi un mērķtiecīgi jāturpina šis darbs, lai atrastu izeju no krīzes, pamatojoties uz to sociālo tirgus ekonomiku, kas noteikta Lisabonas līgumā, un lai globalizācijas kontekstā aizsargātu Eiropas ekonomiku sabiedrības labā.

Dāmas un kungi, vairākums deputātu Eiropas Parlamentu uzskata par Eiropas apvienošanas procesa dzinējspēku. Pēdējos divarpus gados mēs esam atdzīvinājuši debates par iestāžu reformu un virzījuši uz priekšu Lisabonas līguma parakstīšanas procesu. Mums arī izdevās nodrošināt, lai Lisabonas līgumā tiktu saglabāti tie galvenie pamatprincipi, ko mēs vienmēr esam pārstāvējuši.

Lisabonas līgumā ir ietvertas tās galvenās reformas, kuras ir vajadzīgas, lai padarītu Eiropas iestādes demokrātiskākas, pārredzamākas un rīcības spējīgākas. Mums ir jāpieliek visas pūles, lai nodrošinātu to, ka Lisabonas līgums varētu stāties spēkā nākamā gada sākumā. Mēs ceram uz pozitīvu iznākumu Čehijas Senātā Prāgā.

(Aplausi)

Dāmas un kungi, Parlaments atzīmē savu trīsdesmito gadadienu kā tieši ievēlētu demokrātiska Eiropas Savienības iestāde. Tagad tas atrodas pašā Eiropas parlamentārās demokrātijas centrā, kas bija neiedomājami 1979. gadā. Kopīgiem spēkiem mēs esam sekmējuši parlamentāru demokrātiju Eiropas Savienībā un ārpus tās.

Tagad Eiropas Parlaments un valstu parlamenti ir partneri. Mūsu darbs ir komplementārs. Mēs esam padziļinājuši sadarbību ar valstu parlamenti un organizējuši regulāras sanāksmes, lai kopīgi risinātu svarīgos pašreizējos jautājumus.

Galvenās visu mūsu centienu bažas ir bijusi mūsu attiecību ar parlamenti trešajās valstīs attīstība. Šodien Eiropas Parlaments ir partneris, ko respektē visā pasaulē, cilvēktiesību un demokrātijas aizstāvis. Un tā tam ir jāpaliek.

Dāmas un kungi, es esmu pelicis visas iespējamās pūles, Parlamenta priekšsēdētājs un politisko grupu pārstāvji pārstāvētu Eiropas Parlamentu tajās struktūrās, kuras ir svarīgas mūsu kopīgās nākotnes veidošanā. Tagad Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs piedalās G8 valstu vai valdību vadītāju gada sanāksmēs un augstākā līmeņa sanāksmēs ar trešām valstīm, tādās kā ES un Āfrikas augstākā līmeņa sanāksme, ES un Latīņamerikas augstākā līmeņa sanāksme un ES un ASV augstākā līmeņa sanāksme. Rīt no rīta es piedalīšos trijotnes sanāksmē par nodarbinātību un rīt pēcpusdienā austrumu partnerības atklāšanas sanāksmē Prāgā.

Tāpat šī likumdošanas perioda sasniegums ir tas, ka Eiropas Parlamenta loma Eiropadomēs vairs neaprobežojas ar priekšsēdētāja atklāšanas uzrunu. Tagad Parlaments piedalās arī šo augstākā līmeņa sanāksmju iestāžu un konstitucionālajās apspriedēs. Starpvaldību konferencē, kurā tika panākta vienošanās par Lisabonas līgumu, Eiropas Parlaments bija pilnībā iesaistīts valstu vai valdību vadītāju līmenī, jo tajā piedalījās Parlamenta priekšsēdētājs, bet pašā Starpvaldību konferencē piedalījās delegācija trīs deputātu sastāvā. Tas ir milzīgs solis uz priekšu.

Dāmas un kungi, galvenais projekts bija un joprojām ir Eiropas Parlamenta darba metožu un procedūru reforma. Šajā saistībā Priekšsēdētāju conference izveidoja darba grupu, kam piešķirtas detalizētas pilnvaras, kurā tika pārstāvētas visas grupas. Darbs tika veiksmīgi pabeigts. Daudz – aptuveni 80 % – no tā, ko ierosināja šī darba grupa, ir praktiski īstenots un ieviests. Tas ietver plenārsēžu debašu reorganizēšanu, likumdošanas procesa reformu, komitejās veiktā darba uzlabošanu, paplašinot sadarbību starp komitejām, kā arī nodrošinot iespēju iesniegt likumdošanas iniciatīvu ziņojumus vai konfliktējošas rezolūcijas.

Es vēlos īpaši pateikties šīs darba grupas priekšsēdētājai *Dagmar Roth-Behrendt* kundzei un viņas – mūsu – kolēģiem par īpašo ieguldījumu.

(Aplausi)

Kopīgi mums ir izdevies pielāgot Eiropas Parlamenta darba metodes mainīgajiem politiskajiem apstākļiem. Tagad mēs esam modernizējuši un reorganizējuši mūsu rīcībā esošās darba metodes, un tas ir labs pamats, lai veiktu darbu jaunā Parlamenta sasaukuma pilnvaru laikā.

Eiropas Parlamenta prezidijā mēs arī esam centušies uzlabot Parlamenta administrāciju, atvieglot deputātu ikdienas darbu un modernizēt infrastruktūru saziņai ar Eiropas Savienības pilsoņiem, ieviešot tīmekļa televīzijas kanālu, balvu žurnālistikā, pilsoņu balvu un Eiropas jaunatnes Kārļa Lielā balvu.

Jaunie deputātu statūti, ar kuriem mēs esam strādājuši daudzus gadus, stāsies spēkā jaunajā likumdošanas periodā. Tas ir nozīmīgs ieguldījums deputātu finanšu, pārredzamības un sabiedrisko attiecību politikā.

Skaidru, pārredzamu deputātu palīgu statūtu pieņemšana ir svarīgs solis uz priekšu un milzīgs panākums, par kuru mums ir jāpateicas visiem mūsu kolēģiem deputātiem.

Dāmas un kungi, šodien es vēlos atkārtot un atgādināt galveno domu, kura, manuprāt, apkopo Eiropas integrācijas darbu. Mēs aizstāvam ikviena cilvēka cieņu. Tā ir augstākā vērtība. Tā mūs apvieno Eiropas Savienības kopīgo vērtību kopienā. Cilvēka cieņa ir jāievēro vienmēr – tā ir ētiskā atbilde uz morālo krīzi Eiropas pagātnē.

(Aplausi)

Mums tas nozīmē cilvēka cieņas beznosacījumu aizsardzības priekšrakstu un kultūru dialoga veicināšanu, kas manu pilnvaru laikā ir bijuši vadošie principi.

Ilgstoša ietekme bija Eiropas Starpkultūru dialoga gadam, kas izpaudās gan kā dialogs ar Eiropas-Vidusjūras Parlamentāro asambleju, gan kā satikšanās starp atšķirīgu ticību jauniešiem, tostarp jauniešiem no Izraēlas un Palestīnas, gan arī kā arābu un Āfrikas nedēļas, kas tika organizētas Eiropas Parlamentā.

Mēs esam izveidojuši pamatu ilgstošam dialogam, kam ir mūs jāvirza, jāiedvesmo un jāliek uzņemties saistības arī nākotnē.

Kristiešu, ebreju un musulmaņu, kā arī Eiropas Savienības un visas pasaules valstu iedzīvotāju mierīgai līdzāspastāvēšanai svarīgs ir arī miermīlīgs atrisinājums Tuvajos Austrumos. Gaza un Rietumkrasts nav vistālākais pasaules nostūris, tas ir mūsu sliekšnis uz Vidusjūru. Mums ir jābūt uzstājīgākiem starptautiskajā arēnā un jāveicina miers un stabilitāte Tuvajos Austrumos.

Kā Eiropas Parlamenta deputāti mēs varam piedāvāt papildu perspektīvu attiecībās ar Tuvajiem Austrumiem, jo mēs varam domāt un rīkoties ārpus parastajiem diplomātiskajiem kanāliem. Ar šādu domu es esmu rīkojis kampaņas, lai izveidotu darba grupu Tuvo Austrumu krīzes risināšanai. Jo īpaši ņemot vērā jaunos notikumus Tuvajos Austrumos, ir svarīgi, lai mēs apņēmīgi atbalstītu divu valstu risinājumu – Izraēlu ar drošām robežām un Palestīnas valsti ar drošām robežām. Mēs nedrīkstam pieļaut, lai šie principi tiktu apšaubīti.

Dāmas un kungi, es vēlos teikt, ka mūsu ikdienas darbā mēs risinām daudzus jautājumus, kuri dažkārt attiecas uz ļoti īpašiem apstākļiem. Mēs nekad nedrīkstam aizmirst savas saknes vai pazaudēt no redzesloka tās vērtības, kuras mūs vieno. Šodienas brīvā, miermīlīgā un sociālām idejām uzticīgā Eiropas Savienība veidojās ilgu laiku.

Mums ir jādod jauna dzīvība tiem pamatiem, uz kuriem ir būvēta Eiropas Savienība. Tādēļ es jums esmu īpaši pateicīgs par iedrošinājumu un jūsu pastāvīgo atbalstu manai iniciatīvai izveidot „Eiropas vēstures māju”. Jo īpaši es vēlos pateikties ne tikai priekšsēdētāja vietniekam *Miguel Angel Martñez Martñez* kungam par viņa neatslābstošo atbalstu, bet arī saviem kolēģiem šajā Parlamentā. „Eiropas vēstures māja” tiks izmantota kā vieta, kur varēs atcerēties un atjaunot mūsu Eiropas identitāti. Galvenie lēmumi par šīs mājas izveidi jau ir pieņemti.

Vakar notika abu uzraudzības iestāžu dibināšanas sanāksmes. Ar jūsu atbalstu – protams, ja mani 7. jūnijā no jauna ievēlēs par Eiropas Parlamenta deputātu – es nodošos tam, lai nodrošinātu, ka „Eiropas vēstures māja” tiek pabeigta līdz nākamā likumdošanas perioda beigām 2014. gadā.

2014. gadā mēs pieminēsim Pirmā Pasaules kara sākuma simto gadadienu. Simts gadus vēlāk mēs dzīvojam jaunā miera, brīvības un vienotības Eiropā.

Daudzi cilvēki mūs atbalsta mūsu nerimstošajos centienos. Jo īpaši es pateicos visam uzticīgajam Eiropas Parlamenta administratīvo dienestu personālam, īpaši mūsu jaunajam ģenerālsekretāram *Klaus Welle* kungam

un viņa vietniekam *David Harley* kungam, bez kuru apņēmības, pieredzes un uzticības mūsu politiskais darbs nebūtu iespējams.

(Aplausi)

Jūs esat mūsu pateicības, mūsu atbalsta un mūsu atzinības cienīgi.

Es vēlos izteikt vissirsnīgāko pateicību arī sava biroja personālam, bet, pats galvenais, es gribu pateikties jums, kolēģi, jo īpaši prezidijam un politisko grupu priekšsēdētājiem par jūsu uzticīgo sadarbību. Mums tikko notika vēl viena Priekšsēdētāju konferences sēde. Pirmdienas vakarā notika prezidija sēde, un mums būs vēl viena sēde šodien. Būtiskajos Eiropas demokrātijas jautājumos, no kuriem reti kurš ir strīdīgs, tika pieņemti patiesi strīdīgi lēmumi, un mēs vienojāmies par galvenajiem jautājumiem. Tika radītas uzticības saites, par ko es esmu no sirds pateicīgs.

Mēs kopīgi esam daudz sasnieguši, un mums ir vēlreiz jāiegūst mūsu vēlētāju uzticība. Mēs to darām, būdami stingri pārliecināti, ka šis ir vēsturiski pareizs ceļš uz Eiropas apvienošanas. Gaidāmā vēlēšanu kampaņa mums dod iespēju runāt ar pilsoņiem par to, kādēļ Eiropas Savienība ir vajadzīga. Es gribētu aicināt visus mūsu pilsoņus balsot šajās vēlēšanās un nodot savas balsis par Eiropas nākotni 21. gadsimtā.

Jaunievelēto Parlamentu gaida daudz darba. Tas ietver palīdzības sniegšanu, lai pārvarētu ekonomisko un finanšu krīzi, Eiropas enerģētikas politikas īstenošanu, virzību uz ekonomiku ar zemu oglekļa satura emisiju, lielākas drošības sniegšanu Eiropas pilsoņiem un miera un stabilitātes veicināšanu visā pasaulē. Mūsu darbs ir nodrošinājis labu pamatu, lai jaunievēlētais Parlaments to turpinātu.

Mans darbs pēdējos divarpus gadus Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja amatā ir bijis milzīgs izaicinājums, un es šo darbu esmu veicis ar prieku un ar lielu pašatdevi, un es turpināšu veikt šo darbu līdz 14. jūlijam. Kalpot Eiropai ir liela privilēģija.

Es jums sirsnīgi pateicos par uzticību, ko jūs esat man izrādījuši, un par katru šo kopīgo centienu mirkli, strādājot vienotas Eiropas labā. Es novēlu jums visu to labāko nākotnē!

(Ilgošā aplausi)

Joseph Daul, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dārgais *Pöttering* kungs, dāmas un kungi, šis Parlaments ir 500 miljonu eiropiešu balss, un viņi to neapzinās pietiekami labi.

Pat vēl mazāk viņi apzinās to, ka šim Parlamentam ir sirds un dvēsele. *Pöttering* kungs, divarpus gadu laikā priekšsēdētāja amatā jūs ne tikai esat bijis pilsoņu pārstāvis, bet jūs arī esat bijis Eiropas augstsirdības un solidaritātes iemiesojums. Daži saka, ka nav iespējams iemīlēt Eiropā; jūs esat pierādījis pretējo.

Lai gan šī Parlamenta pilnvaru laiks tuvojas beigām, es vēlos uzsvērt to, cik tālu ir pārvirzījusies Eiropas integrācija, un cik lielā mērā to ir veicinājis mūsu Parlaments jūsu vadībā. Es minēšu tam tikai visievērojamākos piemērus, uz kuriem jūs jau esat atsaucies: enerģētikas un klimata pārmaiņu pakete, Pakalpojumu direktīva, finanšu plāns 2007.-2013. gadam un nesen finanšu tirgu regulēšana.

Taču tā vietā, lai izskrietu cauri garlaicīgam direktīvu un regulu sarakstam, es vēlos uzsvērt to lielo jēgu, kāda bieži vien aiz ļoti tehniskajiem tiesību aktiem, ko mēs šeit apspriežam un pieņemam, ir mūsu kopīgajam darbam. Šī jēga ir visu Eiropas iedzīvotāju vispārējās intereses. Bieži izskan apgalvojumi, ka Eiropa ir atsvešināta no saviem iedzīvotājiem, bet vai tādi jautājumi kā rotaļlietu drošība, pētniecība reto slimību vai Alzheimeras slimības novēršanas jomā, patērētāju aizsardzība, vides aizsardzības pasākumi un cīņa pret globālo sasilšanu, enerģētikas politika vai cilvēktiesību aizsardzība visā pasaulē patiešām ir atrauti no pilsoņu ikdienas dzīves?

Jūsu priekšsēdētāja pilnvaru laikā šis Parlaments ir pieredzējis citus nozīmīgus panākumus. Es domāju par iekšējo reformu, ko jūs esat īstenojis un kas padarīs mūsu iestādi pārredzamāku un efektīvāku, un par jaunajiem Eiropas Parlamenta deputātu un viņu palīgu statūtiem. Jūsu priekšsēdētāja pilnvaru laikā šis Parlaments ir palielinājis iniciatīvas saskaņā ar Eiropas Starpkultūru dialoga gadu, pienācīgi novērtējot kultūru un ticību milzīgo bagātību mūsu sabiedrībā un veicinot vislabākā priekšstata par Eiropu izplatīšanu: priekšstata par Eiropas atvērtību un toleranci. Jūsu priekšsēdētāja pilnvaru laikā Parlaments ir pieredzējis to, cik lielu lomu prezidijs piešķir Vidusjūras reģiona nākotnei un kāda ir tā vēlme palīdzēt panākt mieru Tuvajos Austrumos.

Priekšsēdētāja kungs, 2007. gada 25. martā mūsu vārdā jūs parakstījāt Berlīnes Deklarāciju, atzīmējot Eiropas Savienības 50 gadu pastāvēšanu. Šajā deklarācijā ir atgādināts mūsu ikdienas darba mērķis tiem, kuri varbūt to ir aizmirsuši, citiem vārdiem sakot, brīvas, demokrātiskas, tolerantas Eiropas, kura ievēro tiesiskumu,

izveide. Uzņemoties iniciatīvu izveidot „Eiropas vēstures māju”, jūs piešķirat ilgstošu dimensiju darbam, ko esat veicis jūs pats un jūsu priekšteči, kā arī visi tie, kuri savā veidā ir devuši ieguldījumu mūsu kopīgajā vēsturē.

Es vienkārti gribu par to visu pateikt jums paldies, priekšsēdētāja kungs.

(Aplausi)

Martin Schulz, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es gribētu pateikties jums, priekšsēdētāja kungs, par smago darbu. Savas grupas vārdā es vēlos pateikt, ka jūs esat pildījis savas pilnvaras ar lielu cieņu. Jūs esat izrādījis cieņu Eiropas Parlamentam ar to veidu, kādā jūs esat vadījis šo Parlamentu.

Šis nav īstais laiks, lai pārskatītu jūsu darbu. Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja atstātais mantojums vienmēr ir rūpīgi politiski jāizvērtē. Var piekrist vai nepiekrist vienai vai otrai lietai. Priekšsēdētāja darba pārskatam ir jābūt koncentrētam uz to, ko šis priekšsēdētājs ir izdarījis šī Parlamenta labā. Jūs esat mūs iepazīstinājis ar saviem secinājumiem. Tur nav ko piebilst. Tādēļ jautājums ir šāds: ko priekšsēdētājs kā cilvēks ir izdarījis šī Parlamenta labā? Man un daudziem mani kolēģiem Sociāldemokrātu grupā Eiropas Parlamentā ir skaidrs, ka jūs esat piešķīris cieņu šim Parlamentam gan tā iekšpusē, gan arī ārpus Parlamenta.

Šis Parlaments pats ne vienmēr ir rīkojies ar cieņu. Bet tas attiecas uz visiem parlamentiem visā pasaulē. Ir jāaizsargā tādas daudznacionālas parlamentārās asamblejas cieņa, kuru veido krietni vairāk nekā 700 deputāti no 27 valstīm, kuriem ir atšķirīga ticība, atšķirīga ādas krāsa, kuri pārstāv atšķirīgas politiskās tradīcijas, kuri ir pieredzējuši atšķirīgu vēstures attīstību. Ir grūti apvienot šos deputātus un likt viņiem izjust vienotību ar viņu pašu pārstāvības palīdzību. Tieši to jūs esat izdarījis. Un par to jums pienākas mūsu sirsnīga pateicība.

(Aplausi)

Priekšsēdētāja kungs, savu divarpus gadus ilgo pilnvaru laikā jūs esat veicis daudzas darbības. Lai apstiprinātu to, ko es teicu par veidu, kādā jūs īstenojāt savas pilnvaras, savas grupas vārdā es vēlos izcelt vienu jautājumu, kurā mēs pilnībā piekrītam jūsu viedoklim un kurā jūs piešķirāt šim Parlamentam balsi, kas tālu pārsniedza politiskās nošķirtības robežas, līdz ar to iedodot balsi cilvēkiem, kuriem ir liegtas balsstiesības, vietā, kura ir izveidota tieši tādā veidā, kā es iepriekš aprakstīju. Jūs paudāt stingru nostāju pret Gvantanamo skandālu laikā, kad tas nebija viegli. Tas, priekšsēdētāja kungs, paliks noturīgs pavērsiens jūsu pilnvaru laikā. Jūs esat parādījis, ka tās prasības, ko jūs esat izvirzījis pašam pret sevi, proti, būt tolerantai un kosmopolitiskai personai no vienas puses un saglabāt uzticību savai fundamentālajai kristietības izpratnei no otras puses, ir izpildītas.

Taču cilvēka cieņas veseluma izvirzīšana pašā savas darbības centrā neatkarīgi no tā, vai tas notiek saskaņā ar apgaismības tradīcijām vai arī, kā tas ir jūsu gadījumā, reliģiskās pārliecības dēļ, ir padarījis jūs par izcili labu Eiropas Savienības priekšsēdētāju, un tieši ar to jūs paliksiet mūsu atmiņā. Liels paldies!

(Skaļi aplausi)

Graham Watson, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, jūsu vārdi šodien izskanēja tipiski jūsu laikam priekšsēdētāja amatā. Iespējams, ka mūsu grupas ne vienmēr ir vienisprātis, taču savu pilnvaru laikā jūs sevi esat pierādījis kā godīgu, taisnīgu un vienojošu personību, kuras pieticība apslēpj jūsu daudzos sasniegumus.

Jūs tikāt ievēlēts, pamatojoties uz vērtīgo apņemšanos iesaistīt mūsu Parlamentu starpkultūru dialogā, taču jūsu panākumi tālu pārsniedz šo apņemšanos. Attiecībā uz deputātu piemaksām jūs pabeidzāt to būtisko darbu, ko iesāka Pat Cox kungs. Kas attiecas uz parlamentārām procedūrām, jūs uzraudzījāt tās reformas, ko daudzi no mums jau sen bija aicinājuši īstenot, un ar tādām iniciatīvām kā *Europarl TV* jūs esat atbalstījis modernas metodes saziņai ar mūsu pilsoņiem. Tas ir sasniegums, ar kuru var lepoties, un mantojums, ko jūsu pēcteči var turpināt attīstīt.

Es ceru, ka jūs uzrakstīsiet par savu pieredzi un iespaidiem. Šī pieredze ir pārāk interesanta, lai to atstātu aukstajās un spēcīgajās aizmirstības rokās. Turklāt, kā ir teicis dzejnieks *Emerson*, nav tādas lietas kā vēsture, ir tikai biogrāfija. Šis Parlaments gadu gaitā ir kļuvis ietekmīgāks. Taču tas būs vēl ietekmīgāks saskaņā ar Lisabonas līgumu, ja un kad tas, iespējams, tiks ratificēts. Būs interesanti redzēt, kādus plānus turpmākie priekšsēdētāji īsteno, lai paplašinātu to lomu, kāda ir bijusi jums, turpinot attīstīt tās kopīgās vērtības un principus, kuri mums ir dārgi.

Bet šodien es domāju, ka es varu runāt daudz vārdā, sakot, ka jūs esat pelnījis mūsu cieņu un mīlestību. Tāpat kā jums šī ir mana pēdējā runa plenārsēdē manā pašreizējā amatā. Vadot savu grupu kopš 2002. gada, es esmu iepazinis to, ka angļu valodā dēvē par „ģimenes garlaicību”. Lai gan es vairs neieņemšu šo amatu, es

zinu, ka jūs apzināties, ka es gribētu ieņemt jūsu amatu. Priekšsēdētāja kungs, savas grupas vārdā es saku jums paldies. Es pateicos sesiju dienestiem un tulkotājiem un visam personālam, kurš ir devis savu ieguldījumu lieliskajā darbā, ko jūs esat paveicis kā mūsu Parlamenta priekšsēdētājs.

(Aplausi)

Cristiana Muscardini, UEN grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šajā sasaukumā Parlaments, jo īpaši tai laikā, kad jūs ieņēmat priekšsēdētāja amatu, ir palielinājis savu spēju politiski ietekmēt Eiropas Savienības nākotni, lai gan mums būs jāgaida jaunais līgums, lai piedzīvotu to cilvēku mērķu īstenošanu, kuri vienmēr ir ticējuši nepieciešamībai pēc lielākām likumdošanas pilnvarām mūsu iestādei, kura ir unikāla pasaulē ar to, ka to ir ievēlējuši 27 valstu pilsoņi.

Šajā pilnvaru laikā viens aiz otra ir sekojuši notikumi – daudzos gadījumos traģiski notikumi – un daudzos gadījumos, jo īpaši pēdējos divarpus gadus, Parlamentam ar jūsu palīdzību, priekšsēdētāja kungs, ir bijusi izšķiroša starpnieka loma attiecībā uz priekšlikumiem. Mūsu loma ir kļuvusi aizvien vairāk acīmredzami politiska, un tam ir jāpalīdz mums pārvarēt tās partiju atšķirības, kuras mūs šķir mūsu pašu valstīs, lai mēs varētu sasniegt kopējus mērķus mūsu sabiedrības kopējās interesēs, kā arī nodrošināt lielāku taisnīgumu, mieru un drošību pasaulē.

Kad sākās šis parlamentārā sasaukuma pilnvaru termiņš, mēs beidzot piedzīvojām, ka mums pievienojas tādas valstis, kurām daudzus gadu desmitus ir bijusi liegta brīvība, un Rumānijas un Bulgārijas pievienošanās šī sasaukuma pilnvaru laikā ir pastiprinājusi pasaules priekšstatu par Eiropu, kura spēj radīt vienotību, ievērojot atšķirības.

Mūsu Parlamenta pilnvaru laiks beidzas ekonomiskas krīzes vidū, kas ir likusi mums saprast, ka mēs esam atbildīgi par sistēmisku krīzi, un tādēļ jaunajam Parlamentam ir jābūt arī dzinējspēkam, kas palīdzēs sabiedrībai no jauna atklāt tās vērtības, kuras mūsdienas pārāk bieži tiek atstātas novārtā. Pašlaik vairāk nekā jebkad agrāk parlamentārā demokrātija Eiropā un valstu līmenī ir brīvības garantija.

Priekšsēdētāja kungs, es izsaku jums savu pateicību un pateicību savas grupas vārdā par jūsu uzticību – jūs esat pārstāvējis mūsu visus – un par jūsu lielo ieguldījumu mūsu iestādes reputācijas radīšanā, un attiecībā uz to mēs pieprasām ne tikai aizvien lielāku pārredzamību, bet arī pienācīgu uzmanību no konkrētu plašsaziņas līdzekļu puses, kuri ir izrādījuši interesi par Eiropu tikai un vienīgi tādēļ, lai sabiedrības lielākas kopējas apziņas un kopējas attīstības veicināšanas vietā provocētu sīkmanīgus un neauglīgus strīdus.

Priekšsēdētāja kungs, pēc 20 gadiem, ko es esmu pavadījis šai Parlamentā, es uzskatu par savu pienākumu pievienoties jums (jūs lieliski pārstāvat mani šajā sēžu zālē), izsakot pateicību tiem miljoniem Eiropas pilsoņu, kas ar savu smago ikdienas darbu un ar cieņu pret solidaritātes un taisnīguma principiem, tāpat pret mūsu pagātnes saknēm, veicina tādas sabiedrības attīstību, kura vairāk ievēro tiesības un vairāk apzinās pati savus pienākumus.

Monica Frassoni, Verts/ALE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, *Herr Präsident*, jums ir bijusi neizmērojami milzīga privilēģija vadīt visoriģinālāko iestādi pasaulē, un mēs Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupā esam pārliecināti, ka jūs to darījāt ar motivāciju un ar kaismī, un mēs jums pateicamies par to.

Kad pirms divarpus gadiem es stāvēju jums pretī kā Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas priekšsēdētājas kandidāte, es liku lielu uzsvāru uz nepieciešamību, lai Parlamenta priekšsēdētājs pārstāvētu iestādi, kas ir brīva no dalībvalstu interesēm un spiediena, ko izdara finanšu lobiji, un vadītu vienlīdzīgi brīvu administrāciju, kura ir izraudzīta, vadoties pēc nopelniem un nevis pēc politiskās lojalitātes, un lai viņš spētu runāt ar aizvien vairāk sadalītu un vienaldzīgu sabiedrību. Toreiz mēs asi kritizējām to kopīgo lēmumu izslēgt jebkādu mēģinājumu atsākt konstitucionālās debates pēc 2005. gada referendumiem, ko pieņēmat jūs un Sociālistu grupa Eiropas Parlamentā, milzīga kļūda, kas ļāva ASV vieglāk atsākt ietekmēt Eiropas reformu procesu.

Divarpus gadus vēlāk mēs Zaļo/ALE grupā novērtētu jūsu darbu, priekšsēdētāj *Pöttering* kungs, sakot, ka tajā ir savi kāpumi un kritumi. Mēs atzinīgi vērtējam un atbalstījām jūsu darbu Tuvajos Austrumos, jo īpaši jūsu darbu Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Parlamentārās asamblejas prezidijā. Mēs novērtējam jūsu nelokāmo uzticību Eiropai, ideju par Eiropas Parlamentu, kas ir atvērts pilsoņiem, grupām, asociācijām un visdrosmīgākajām kultūras iniciatīvām, un jūsu apņēmību attiecībā uz deputātu palīgu statūtiem.

Tāpat mēs pozitīvi vērtējam jūsu mērķtiecīgo darbu pamattiesību jomā, pat tādās vietās, kas īsti neatbilda Eiropas Parlamenta vairākuma priekšstatam, no Krievijas līdz Ķīnai, un jūsu jaunās „zaļās” pilnvaras, ko apstiprina jūsu nesen izteiktie komentāri par klimata pārmaiņām.

Tomēr skaidrs ir arī tas, priekšsēdētāja kungs, ka jūsu vadības laikā mūsu Parlaments ir turpinājis savu pakāpenisko pārvēršanos no iestādes, kura pieprasa demokrātiju un cīnās par to, par asambleju, kas pārāk bieži ir pakļāvīga un pārmērīgi uzmanīga, lai neradītu nesaskaņas ar to vai citu valdību. Parlaments ir samierinājies ar to, ka šī cīņa vai pārredzamība netiek padarīta par privilēģētām jomām, kuras ir redzamas vēlētajiem – pietiek padomāt tikai par pilnīgi organizēto darba grupas par lobijiem neveiksmi, kura šodien beidza darbu, nepanākusi neko, neraugoties uz ļoti skaidro rezolūciju, kura tika apstiprināta pirms gada, vai par klusumu saistībā ar divām mītnēm Strasbūrā un Briselē un šo naudas šķērdēšanu un CO₂ emisijām, kas ir neapmierami mūsu vēlētajiem.

Priekšsēdētāja kungs, es tūlīt pabeigšu. Īstenojot veiksmīgas noteikumu reformas, savu pilnvaru laikā jūs arī esat pārraudzījis pakāpenisku varas centralizāciju nedaudzu personu rokās mūsu iestādē, ievērojot komiteju darbu un visu EP deputātu lomas pastiprināšanu, kā arī darot vēl daudz vairāk, lai veicinātu dažādību un plurālismu.

Priekšsēdētāja kungs, visticamāk, ka jaunajā Parlamentā būs jauns vairākums, bet mēs esam pārliecināti par vienu lietu: ilgā cīņā par stipru, cienītu, plurālistisku un tolerantu Eiropas demokrātiju nav beigusies, un vismaz šajā jautājumā jūs vienmēr būsiet mums līdzās.

Francis Wurtz, GUE/NGL grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, jūsu pilnvaru laiku, kā jūs pirmīt norādījāt, ir iezīmējuši politiski nozīmīgi notikumi, kuri vairāk nekā tikai vienreiz ir radījuši izaicinājumu Eiropai un vienlaikus arī mūsu Parlamentam.

Daži no tiem ir iekšēji Eiropas Savienības notikumi, jo īpaši tie, kurus daudzi dēvē par iestāžu krīzi un kurus es tā vietā sauktu par papildu simptomu tai uzticības krīzei vai likumības krīzei attiecībā uz pašreizējo Eiropas modeli, ko piedzīvo aizvien lielāks skaits mūsu līdzpilsoņu.

Citiem notikumiem ir starptautisks raksturs, piemēram, konfliktam Tuvajos Austrumos, ko jūs pieminējāt. Šis konflikts, būdams tālu no tā, lai attīstītos taisnīga un ilgtspējīga miera virzienā, kā mēs redzam, kļūst aizvien dziļāks un, kad tas neapdraud mūsu sabiedrību kohēziju, tas saindē starptautiskās attiecības.

Visbeidzot, vēl citi notikumi satricina visu pasauli, tādi kā vides krīze un, galu galā, finanšu, ekonomiskā, sociālā un politiskā krīze, kura mūs nostāda zināmas izvēles priekšā attiecībā uz sabiedrību vai patiesībā pat civilizāciju.

Šajā ārkārtīgi sarežģītajā kontekstā jums ir bijis jāvada Eiropas Parlaments un jāpārstāv tas mūsu dalībvalstīs un visā pasaulē. Tāpat kā mana grupa, es uzskatu, ka jūs ar godu esat izpildījis savu pienākumu.

Protams, mūsu politiskās izvēles ir nepārprotami atšķirīgas, un dažkārt ir pretrunā viena ar otru. Tomēr par tik augsta līmeņa amatpersonu kā jūs tiek spriests tieši pēc šīs spējas pārvaldīt ideju konfrontāciju tā, lai respektēti tiktu visi.

Un nu es varu pateikt, ka man kā tādas mazākuma grupas priekšsēdētājam, kura pēc daudzu cilvēku domām pauž idejas, kas nesaskan ar vairākuma viedokli, bija viegli strādāt jūsu vadībā. Vēl labāk – pa šo laiku, kamēr mūsu politisko uzskatu atšķirības, dabiski, ir palikušas nemainīgas, mūsu kā cilvēku attiecības ir kļuvušas ievērojami bagātākas.

Priekšsēdētāja kungs, mēs pazīstam viens otru jau 30 gadus. Mēs patiešām esam iepazinuši viens otru pēdējos 10 mūsu lieliskās sadarbības Priekšsēdētāju konferencē gados. Es ļoti atzinīgi vērtēju jūsu personīgo ētiku, kura jums ir ļāvusi atzīt – vismaz es tā domāju – to, ka ir iespējams vienlaikus būt komunistam, demokrātam, eiropietim un humānistam. Paldies!

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Paldies, Wurtz kungs. Dāmas un kungi, jūsu visu vārdā es gribu pateikties Wurtz kungam, kurš ir bijis deputāts kopš 1979. gada un tagad atstās Parlamentu. Mūsu pateicība pienākas arī trim citiem kolēģiem, kuri šeit ir bijuši kopš 1979. gada un tagad atstās Parlamentu: Klaus Hänsch kungam, bijušajam priekšsēdētājam, Ingo Friedrich kungam, bijušajam priekšsēdētāja vietniekam un kvestoram, un Karl von Wogau kungam, bijušajam Ekonomikas un monetārās komitejas priekšsēdētājam un pašreizējam Drošības un aizsardzības apakškomitejas priekšsēdētājam. Jūsu visu vārdā es gribu izteikt sirsnīgu pateicību šiem četriem kolēģiem un visiem pārējiem deputātiem, kuri mūs atstāj, par viņu milzīgo ieguldījumu. Liels paldies jums!

(Skaļi aplausi)

Nigel Farage, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, Neatkarības un demokrātijas grupa visā šajā parlamentārā sasaukuma pilnvaru laikā ir centusies būt atsaucīga, pozitīva un konstruktīva.

(Dažādas reakcijas)

Jā, jo mēs esam bijusi opozīcijas balss, un demokrātijā opozīcija ir būtiska. Tā ir vitāli svarīga. Bet, diemžēl, kā norādīja priekšsēdētājs Vīclav Klaus kungs, kad viņš šeit ieradās, jūs patiesībā nedomājat, ka jābūt kādiem alternatīviem uzskatiem, un tā rezultātā jūsu pilnvaru laiks izceļas ar to jūsu dziļi aizspriedumaino attieksmi, kā jūs esat izturējies pret tiem šī Parlamenta deputātiem, kuri piecēlās un iebilda pret Konstitūciju/Lisabonas līgumu.

Man šajā Parlamentā izšķirošais brīdis bija tad, kad Francija bija pateikusi „nē”, Holande bija pateikusi „nē” un tad Īrija pateica „nē”, bet šis Parlaments apzināti turpināja ignorēt cilvēku vēlmes. Jūs to vienkārši nesaprotat, vai ne? „Nē” nozīmē „nē”, un ir pilnīgi neticami, ka 499 šī Parlamenta deputāti nobalsoja, lai ignorētu Īrijas „nē” balsojumu un turpinātu šī līguma ratifikācijas procesu. Kāds ir šis Parlaments? Ja jūs ticētu demokrātijai, tad jūs šos trīs referendumu rezultātus nenoslaucītu vienkārši malā.

Vēl jo ļaunāk, tagad jūs tik ļoti baidāties no sabiedriskās domas – jūs zināt, ka jūs zaudējat šajā strīdā – ka jūs esat nolaidušies līdz zākāšanai un apvainojumiem. Watson kungs izteicās, ka es uzvedos kā angļu futbola huligāns, lai gan viss, ko es darīju bija tas, ka es uzmanīgi norādīju, ka komisārs Barrot kungs ir tiesāts par valsts līdzekļu piesavināšanos. Gary Titley kungs pateica, ka es esmu paranoisks reakcionārs, kas dzīvo sabiedrības perifērijā. Nu, varbūt viņa teiktajā bija kāda jēga, es nezinu; bet Danny Cohn-Bendit kungs, šis lielais vārda brīvības aizstāvis, izteicās, ka Lisabonas līguma pretinieki ir garīgi slimī, un Martin Schulz kungs, sociālistu līderis, pēc viena vai diviem „nē” balsojumiem pateica, ka mēs nedrīkstam klanīties populisma priekšā un ka „nē” balsojumi ir bruģējuši ceļu fašismam.

Es ceru, ka šajā vēlēšanu kampaņā pēc četrām nedēļām Eiropas vēlētaji varēs ieraudzīt šī projekta īsto seju. Jūs esat nacionālisti; jūs iebiedējat; jūs draudat; jūs esat antidemokrātiski; jūs esat vienkārši slaistu bars!

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Tas, ka jūs varat uzstāties ar šādu runu, parāda, ka šis ir brīvs un demokrātisks Eiropas Parlaments!

(Aplausi)

Daniel Hannan (NI). - Priekšsēdētāja kungs, varbūt dažiem kolēģiem būs grūti tam noticēt, bet man jūsu pietrūks. Visu šo laiku, kopš es jūs pazīstu, vispirms kā Kristīgo demokrātu grupas vadītāju un tad kā Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju, jūs esat bijis cieņas, savaldības un pieklājības paraugs. Jūs esat anglofils tieši tāpat kā eiropfils, un jūs pārstāvat visu to, kas ir vislabākais uz integrāciju orientētā pieejā. Nav šaubu, jūs jutīsieties ļoti atvieglots, dzirdot, ka es nevaru atcerēties nevienu reizi, kad es būtu jums piekritis.

(Smiekli)

Taču tajā karjerā, ko mēs abi esam izvēlējušies, mēs zinām, ka ideoloģiska uzticība ir reti sastopama lieta, un mēs to augstu vērtējam pat tad, ja tā piemīt oponentam.

Jūs atcerēsities, kā mēs nonācām konfliktā par to, kā jūs interpretējat Parlamenta Reglamentu. Tie no mums, kuri gribēja, lai notiktu referendumi par Konstitucionālo līgumu, savu viedokli izteica miermīlīgos balsojuma skaidrojumos. Mūsu tiesības to darīt bija nepārprotami noteiktas Reglamentā. Jūs nepamatoti izvēlējāties nepiemērot šos noteikumus – jūs nemēģinājāt tos mainīt, kas būtu prasījis zināmu laiku, jūs vienkārši neņēmāt tos vērā. Šis nav īstais brīdis, lai vēlreiz minētu šo argumentu. Tā vietā es vēlos pateikt sekojošo: Parlamenta priekšsēdētājam ir jāpārstāv viss Parlaments, tostarp tie deputāti, kuri pauž mazākuma viedokli, un tad, kad jūs pret mums izturaties atšķirīgi, jūs radāt pamatu despotismam. Piemēram, faktiski katru mēnesi šeit notiek demonstrācijas saistībā ar to vai citu jautājumu, un tās tiek paciestas, bet, kad mēs turējam paceltus plakātus ar vienu vienīgu vārdu, t.i., „referendums”, jūs nosūtījāt tehniskos darbiniekus atņemt mūsu plakātus, un vairākiem no mums vēlāk tika uzlikts naudas sods.

Es varu saprast, kādēļ vārds „referendums” izraisa tik lielu satraukumu šajā Parlamentā: trīs valstu vēlētajiem ir noraidījuši jūsu konstitucionālo modeli. Tas lika jums justies viegli ievainojamiem, padarot jūs īdzīgus, un tā kā praktiski nevarējāt uzbrukt vēlētajiem tieši, jūs izgāzāt visu savu neapmierinātību uz mums, šī Parlamenta eiroskeptiķiem, kuri atrodas jūsu acu priekšā.

Kolēģi, es neceru mainīt jūsu domas par vēlamību centralizēt varu Briselē. Bet, raugoties no jūsu viedokļa, es gribētu jūs mudināt būt mazliet objektīvākiem savā attieksmē pret tiem no mums, kuri pārstāv mazākumu. Ja vien jūs spētu uzveikt savu refleksīvo nepatiku pret mums, iespējams, jūs ieraudzītu, ka tādējādi jūs atbalstāt paši savas darbības demokrātiskumu. Visām organizācijām ir nepieciešami savi kritiķi. Jūsu uzstājīgā pastāvēšana uz to, ka ES ir absolūti laba un ka jebkura tās kritika ir vai nu negodīga, vai arī ksenofobijas izpausme, nav devusi jums nekādu labumu, jo bez kritiskas rūpīgi veiktas kontroles Briseles iestādes kļūst uzpūstas, savtīgas un korumpētas.

Mani draugi, es ceru, ka jūlijā šeit būs daudz vairāk mūsu, *souverainistes*. Pirmo reizi 50 gados Parlamentā būs zināma oficiāla opozīcija. Jūsu pēcteča ziņā, *Hans-Gert*, būs tas, kā rīkoties attiecībā uz šo opozīciju, bet es ceru, ka viņš savā darbā ievēros tolerances principu, ko šis Parlaments turpina izvirzīt.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Mēs to esam atzīmējuši.

Jan Kohout, Padomes pašreizējais priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, es esmu jums pateicīgs par šo iespēju pateikt dažus vārdus prezidentūras vārdā un Padomes vārdā, atbildot uz jūsu un politisko grupu pārstāvju teikto. Mums ir jo īpaši svarīgi, ka pieci šīs likumdevējas varas gadi ir sakrituši ar Čehijas Republikas un pārējo to valstu, kuras pievienojās tanī laikā, pirmajiem pieciem līdzdalības gadiem Eiropas Savienībā. Tas ir vēl jo svarīgāk tādēļ, ka Čehijas Republikai ir bijusi privilēģija būt ES Padomes prezidentūrai laikā, kad šī likumdevēja vara tuvojas beigām.

Vispirms es gribu izteikt pateicību jums, priekšsēdētāja kungs, par to priekšzīmīgo veidu, kā jūs esat vadījis šo iestādi pēdējos divarpus gados. Jūsu lieliskās īpašības, jo īpaši godīgumu un viengabalainību, ļoti pārliecinoši apliecina lielā cieņa, ko jums izrāda šis Parlaments, cieņa, kas skaidri pārsniedz politisko partiju robežas. Kā viens no salīdzinoši nedaudzajiem deputātiem, kurš pirmo reizi tika ievēlēts 1979. gadā, jūs esat spējis ienest šajā Parlamenta priekšsēdētāja birojā savu ievērojamo pieredzi, gudrību un zināšanas. Jo īpaši runājot prezidentūras vārdā, es varu pateikt tikai to, ka mēs ļoti augstu esam novērtējuši visas jūsu labās īpašības, sadarbojoties ar jums gan pirms mūsu prezidentūras, gan arī tās laikā. Padomes vārdā es vēlos jums novēlēt visu labāko nākotnē.

Tā kā mēs atskatāmies uz pēdējiem pieciem gadiem, es ceru, ka jūs man atļausiet izteikt pateicību arī jūsu priekštecim *Borrell* kungam, kuram piemita tāds pats taisnīgums un līdera spējas. Jūs abi esat nodrošinājuši to, ka šis priekšsēdētāja birojs tiek respektēts un cienīts. Šim Parlamentam un plašākā nozīmē Eiropas Savienībai ir pamatots iemesls izjust pateicību pret jums abiem.

Pēdējos piecos gados šis Parlaments efektīvi ir izmantojis savas pilnvaras un prerogatīvas ne tikai svarīgajā koplēmumu jomā, kurā Padome un Parlaments atradās pretējās galda pusēs ar dažkārt ļoti atšķirīgiem uzskatiem un mērķiem. Neraugoties uz šīm atšķirībām, abas iestādes strādā kopīgi, lai nodrošinātu, ka šī sistēma dod rezultātus. Mums var būt atšķirīgi viedokļi un mēs varam konstruktīvi risināt strīdus, taču mēs to darām saskaņā ar apstiprinātiem noteikumiem un procedūrām. Es domāju, ka abas iestādes var lepoties ar mūsu kopīgo ieguldījumu, lai liktu šai sistēmai darboties, un pēdējie pieci gadi ir snieguši virkni piemēru tam, ka tā darbojas un darbojas ļoti efektīvi.

Priekšsēdētāja kungs, godātie deputāti, mazāk nekā pēc trim mēnešiem darbu sāks jauns Parlaments. Būs daudz jaunu deputātu. Jūs ievēlēsiet jaunu priekšsēdētāju, un cita dalībvalsts kā prezidentūra šeit pārstāvēs Padomi. Es esmu pārliecināts, ka viņi visi nākamajos piecos gados ar pateicību un cieņu atskatīsies uz tām paliekošajām vērtībām, priekšsēdētāja kungs, ko jūs esat atstājis šai iestādei. Paldies jums par uzmanību.

Margot Wallström, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, jūsu pilnvaru laikā attiecības starp Eiropas Parlamentu un Komisiju ir attīstījušās ļoti labi, lai neteiktu gludi. Tas ir jūsu nopelns, ka pat vēlēšanu kampaņu laikā, kad, kā tas ir vispārēji zināms, konfliktu iespējas ir vislielākās, nevienas parastas politiskas debates nav izvērtušās par krīzi abu iestāžu attiecībās.

Ja es drīkstētu izteikt personīgu komentāru, es gribētu jums sirsnīgi pateikties par jūsu vienmēr draudzīgo un pieklājīgo pieeju savam darbam. Jūs ne vien esat pieklājīgi rīkojies, bet vajadzības gadījumā arī veicis korigējošus pasākumus. Un jūs vienmēr izturējāties kā džentlmenis. Es vēlos arī uzsvērt to, cik svarīgi šim Parlamentam un visai Eiropas Savienībai bija tas, ka jums bija drosme un vēlēšanās aizstāvēt šī Parlamenta demokrātiskos principus un privilēģijas, pat pret valstu vadītājiem, ja tas bija vajadzīgs.

(Aplausi)

Es vēlos arī jūs apsveikt ar 30 gadiem, kurus jūs esat bijis vēlēts Eiropas Parlamenta deputāts. Jūsu personība ļoti lielā mērā ir iezīmējusi šīs dekādes, un jūs esat devis nozīmīgu ieguldījumu Parlamenta attīstībā.

Priekšsēdētājam Barroso kungam ļoti būtu patīcis ierasties šeit pašam, bet, kā jūs zināt, viņš piedalās ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksmē Prāgā. Komisijas priekšsēdētāja un visas Komisijas vārdā es vēlos jums sirsnīgi pateikties par jūsu veiksmīgo prezidentūru. Paldies!

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja vietnieces kundze, dāmas un kungi, es sirsnīgi jums pateicos par lielā mērā labvēlīgajām atsaucsmēm. Es vēlu visiem tiem kolēģiem, kuri nekandidē uz pārvēlēšanu, visu labāko nākotnē un es ceru, ka mēs atkal tiksimies. Visiem tiem kolēģiem, kuri kandidē uz pārvēlēšanu un kuri tiks pārvēlēti, es vēlos pateikt, ka es ceru, protams, tajā gadījumā, ja mani pārvēlēs, ka mēs turpināsim savu labo darbu. Tas, ko šodien pateica politisko grupu priekšsēdētāji, mudina mani turpināt ceļu uz vienotu Eiropu. Liels paldies jums visiem, un es ceru, ka mēs visi atkal redzēsimies.

(Skaļi aplausi)

SĒDI VADA: Diana WALLIS

Priekšsēdētāja vietiece

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, man ir jautājums par kārtību sēžu zālē. Īsi pirms balsošanas sākuma, kad sēde tikai uz īsu laiku tika pārtraukta, vienai mūsu godājamā Parlamenta deputātei acīmredzami bija izdevies slepeni ievest kādu deputāta kandidātu un nekaunīgi viņu šeit nofotografēt reklāmas nolūkā, tādējādi, manuprāt, ļaunprātīgi izmantojot mūsu iestādi. Vai šie kandidāti nav jāsauc pie atbildības?

Priekšsēdētāja. – Paldies, Mann kungs. Tas tiks izmeklēts.

6. Balsošanas laiks (turpinājums)

Priekšsēdētāja. – Tagad mēs turpinām balsošanu.

6.1. Elektronisko sakaru tīkli un pakalpojumi, privātās dzīves un patērētāju tiesību aizsardzība (A6-0257/2009, Malcolm Harbour)

– Pirms balsošanas:

Hanne Dahl (IND/DEM). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikt tikai vienu lietu attiecībā uz šo balsojumu. Spriežot pēc balsošanas saraksta, šķiet, ka mēs grozījumu vietā vispirms balsosim par komitejas kompromisa tekstu. Es domāju, ka parasti mēs vispirms balsojam par vistālejošākajiem grozījumiem, tādēļ es vēlos jūs lūgt izmantot tās pilnvaras, kas jums ir dotas saskaņā ar Reglamenta 19. pantu, un mainīt balsošanas kārtību tā, lai mēs balsotu par grozījumiem. Tas attiecas uz pilsoņu tiesību grozījumiem. Tas ir ļoti svarīgi saistībā gan ar Harbour kunga, gan arī Trautmann kundzes ziņojumu.

Priekšsēdētāja. – Dahl kundze, ciktāl man zināms, nav nekādu problēmu. Es neredzu nekādas problēmas balsošanas kārtībā par Harbour kunga ziņojumu. Mēs turpināsim balsošanu tādā kārtībā, kāda tā ir sarakstā.

6.2. Elektronisko komunikāciju tīkli un pakalpojumi (A6-0272/2009, Catherine Trautmann)

– Pirms balsojuma:

Rebecca Harms, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es esmu lūgusi vārdu, jo es nepiekrītu balsošanas kārtībai par Trautmann kundzes ziņojumu. Es prasīu, lai man dotu vārdu pirms balsojuma par 10. kompromisa grozījumu, lai es varētu paskaidrot, kādēļ ir jāmaina balsošanas kārtība.

– Pirms balsojuma par 10. grozījumu:

Rebecca Harms, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es vēlot lūgt, lai tiktu mainīta balsošanas secība un lai balsošana par 10. kompromisa grozījumu notiktu pēc tam, kad mēs būsim nobalsojuši

par virkni citu identisku prasību, ko izvirzījušas dažādas grupas, par kurām ir paredzēts balsot pēc 10. grozījuma.

«Mans arguments tam ir tāds, ka, manuprāt, dažādu grupu ierosinātie grozījumi krietni pārsniedz šo kompromisa grozījumu attiecībā uz punktu „Pilsoņu tiesību aizsardzība pret intervenci interneta piekļuvē vai interneta piekļuves ierobežošanu”.

Es uzskatu, ka būtu labi, ja Parlaments, kurš tik skaidri izteica savu atbalstu apkaunojošajam *Bono/Cohn-Bendit* grozījumam, vēlreiz izteikt atbalstu lielākai pilsoņu tiesību aizsardzībai.

Man ir žēl, ka pēc ļoti labām konsultācijām ar *Trautmann* kundzi es nevaru to prasīt, bet šīm draudzīgajām konsultācijām, elektronisko sakaru paketes labajam rezultātam nebūtu galīgi jānozīmē tas, ka mēs ierobežojam pilsoņu tiesības *en passant*.

(Aplausi)

Alexander Alvaro, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, pamatojoties uz Reglamenta 154. pantu un 155. panta 2. punktu Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa vēlas atbalstīt Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas prasību mainīt balsošanas kārtību par grozījumiem un izvirzīt 1. c) un p) grozījumu, 2., 5. 6. un 9. grozījumu balsošanai pirms 10. kompromisa grozījuma. Cita starpā – droši vien jūsu balsošanas sarakstos ir vēl kaut kas – tas ir saistīts arī ar to, ka ievērojot to priekšlikumu, ko mūsu grupa pieņēma vakar, ALDE grupa vairs neatbalstīs 10. kompromisa grozījumu. Kas attiecas uz balsošanas procedūru, tad Reglamenta 154. pantā ir izskaidrots, kuri grozījumi ir jāizskata pirmie, ja ir attiecīgas vai konfliktējošas prasības. Mums ir svarīgi, lai tiktu pieņemts tiesas lēmums, pirms var notikt jebkāda iejaukšanās personu uzvedībā. Tādēļ mēs esam atcēlušī šo grozījumu.

Angelika Niebler, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es nerunāju kā komitejas priekšsēdētāja, bet kā savas grupas referente *Trautmann* kundzes ziņojumam. Es mudinu Parlamentu noraidīt šo priekšlikumu attiecībā uz procedūru par grozījumiem un ļaut, lai balsošana notiek tādā kārtībā, kāda ir ierosināta balsošanas sarakstā.

Harms kundze, neviens šajā Parlamentā nevēlas ierobežot tiesības uz brīvu interneta piekļuvi. Mēs esam iekļāvuši šo aspektu kompromisā, kuru mēs daudzus mēnešus apspriedām ar Padomes Čehijas prezidentūras priekšsēdētāju. Šajās diskusijās nopietni bija iesaistītas visas politiskās partijas. Es prasu, lai tiktu saglabāta ierosinātā kārtība un lai tiktu noraidītas tās izmaiņas balsošanas kārtībā, ko tagad ierosina Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa un Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa.

Catherine Trautmann, referente. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlos norādīt, ka saistībā ar prasību pēc izmaiņām balsošanas sarakstā, ja es esmu pareizi sapratusi, ja attiecīgie dienesti, palaujoties uz savu veselo saprātu, ir iekļāvuši šo kompromisu pirms tam, kad grupas iesniedza savu grozījumu, tad tas ir tādēļ, ka šis kompromiss ir plašāks nekā 46. grozījums. Šajā kompromisā ietvertie nosacījumi neaprobežojas tikai ar interneta piekļuves ierobežošanu, bet tajā ir iekļautas arī visas ierīces, kas var negatīvi ietekmēt lietotāju tiesības.

Otrkārt, es gribētu arī pateikt deputātiem to, ka šis kompromiss ir iesniegts 1. pantam, kurš attiecas uz darbības jomu, un tādēļ tam ir vispārēja ietekme, savukārt grupu iesniegtais grozījums attiecas uz 8. pantu, kurš ietekmē valstu regulatoru mērķus.

Visā sarunu laikā par šo kompromisu es esmu godprātīgi un saskaņoti strādājusi ar visām politiskajām grupām. Es atzīmēju, priekšsēdētājas kundze, ka tieši šobrīd viena no grupām ir atsaukusi savu parakstu šim kompromisam. Tādēļ es vēlos jums pateikt, ka es kā referente, turpinu atbalstīt šo grozījumu, un ka es arī esmu balsojusi par 46. grozījumu.

Es gribu teikt, ka tajos apstākļos, kādos notiek šīs debates, būtu gudrāk, lai lēmumu par balsošanas kārtību pieņemtu mūsu Parlaments, nevis atstāt šī lēmuma pieņemšanu tikai jūsu vai referenta ziņā. Tomēr es gribu izteikt šo prasību jums ļoti tieši, jo ir jāsaprot, kas notiks tālāk, ja balsošanas kārtība tiem mainīta.

Ja balsošanas kārtība netiek mainīta, tad saraksts paliek tāds pats. Ja balsošanas kārtība tiek mainīta, tad 46. grozījums tiek pieņemts, ja tas iegūst kvalificātu balsu vairākumu. Šādā gadījumā, priekšsēdētājas kundze, es gribētu jūs arī lūgt izvirzīt balsošanai kompromisu, kurš ir plašāks par 46. grozījumu, pēc tam, ka dir noticis šis balsojums. Ja 46. grozījums neiegūst kvalificētu balsu vairākumu, tad šajā posmā mēs balsosim par kompromisu, un tādējādi Parlaments būs izdarījis savu izvēli.

Priekšsēdētāja. – Es esmu uzklusījusi vairākus cilvēkus un es ļoti uzmanīgi ņemu vērā to, ko teica reference.

Pirms šī balsojuma es tikos ar dienestiem, lai dzirdētu viņu padomu, un es ļoti uzmanīgi uzklusēju viņu sacīto. Man kā priekšsēdētājai saskaņā ar Reglamenta 155. panta 2. punktu ir pilnvaras izlemt balsošanas kārtību. Man šķiet, ka šis jautājums ir tik svarīgs gan Parlamenta iekšienē, gan ārpus tā, ka būtu atbilstīgi balsot par iepriekšējiem grozījumiem, bet es to daru arī saskaņā ar procedūru, ka, kā es to saprotu, 10. grozījums bija kompromiss, kas tika izvirzīts tikai pēc komitejas balsojuma. Tādējādi es uzskatu, ka pastāv gan procesuāli, gan citi iemesli, kādēļ mums ir jāmaina balsošanas kārtība.

(Parlaments pieņēma Rebecca Harms prasību.)

(Aplausi)

6.3. Eiropas Telekomunikāciju regulatoru organizācija (A6-0271/2009, Pilar del Castillo Vera)

– Par Trautmann kundzes ziņojumu (A6-0272/2009)

Catherine Trautmann, referente. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es lūdzu, lai mēs varētu balsot arī par kompromisu, jo tā joma ir plašāk nekā 46. grozījumam vienam pašam. Jūs nolēmāt nevirzīt šo kompromisu uz balsošanu, nesniedzot mums nekādu paskaidrojumu un nedodot nekādu atbildi referentei. Es gribēju, lai jūs to apzinātos, un es gribēju jums pateikt, ka man ir žēl, ka nav ievērots mūsu ieteikums tieši tāpat kā nav ievērots referentes ieteikums par mūsu Parlamenta balsojumu.

Es gribu arī pateikt, t.i., paskaidrot tikko notikušo balsojumu, proti, ja netiek pieņemta kompromisa kāda daļa, tad saskaņošanu piemēro visam kopumam. Tādas ir šodien notiekošās balsošanas sekas.

Priekšsēdētāja. – Paldies, Trautmann kundze, es domāju, šis Parlaments saprot, kādas sekas ir tam, ko tas ir izdarījis, bet, neraugoties uz to, es jums pateicos par to, ka jūs to norādījāt. Nebūtu bijis atbilstīgi izvirzīt otro kompromisu, un balsojums patiešām bija vairāk nekā skaidrs.

*

* *

6.4. Frekvenču joslas, kas rezervējamās mobilajiem sakariem (A6-0276/2009, Francisca Pleguezuelos Aguilar)

6.5. Vienlīdzība attieksmē pret vīriešiem un sievietēm, kuri darbojas pašnodarbinātas personas statusā (A6-0258/2009, Astrid Lulling)

– Pirms balsojuma par 14. grozījumu:

Astrid Lulling, referente. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es piekritu Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinuma projekta sagatavotājam Cocilovo kungam iekļaut šajā svarīgajā 6. pantā šādu klauzulu: „Ja dalībvalsts tiesību aktos nav noteikta pašnodarbinātas personas obligāta pievienošanās sociālā nodrošinājuma sistēmai, tad šo pievienošanos pēc pieprasījuma piešķir līdzstrādājošajam laulātajam.”

Es paskaidrošu, ko es ar to domāju. Mēs uzstājam uz to, lai līdzstrādājošie laulātie tiktu obligāti apdrošināti tāpat kā pašnodarbinātās personas. Taču, ja kādā valstī pašnodarbinātām personām netiek piemērota obligātā apdrošināšana, tad mēs nevaram prasīt, lai to piemērotu viņu līdzstrādājošiem laulātajiem, jo viņi nevar tikt pievienoti apdrošināšanas shēmai, kura neeksistē. Tādēļ ir jāpieņem šis papildu punkts. Šajā jautājumā es rīkojos arī Cocilovo kunga vārdā.

(Mutiskais grozījums netika pieņemts.)

6.6. Drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošana strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, un strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti (A6-0267/2009, Edite Estrela)

– Pirms balsojuma:

Edite Estrela, *referente*. – (PT) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos lūgt, lai dienesti ņemtu vērā, ka visiem grozījumiem autentiskā versija ir portugāļu valodā.

Otrkārt, es vēlos lūgt, lai mainītu balsošanas kārtību, un lai konsekvences dēļ balsojums par komitejas 43. grozījumu notiktu pirms 83. grozījuma.

Visbeidzot, es vēlos norādīt, ka šī direktīva, par kuru mēs gatavojamies balsot, ir 17 gadus veca un nepārprotami novecojusi. Pārskatītā direktīva nestāsies spēkā līdz nākamā Parlamenta sasaukuma termiņa beigām. Citiem vārdiem, mēs veidojam šos tiesību aktus nākotnei, nevis šodienai.

Precīzāk sakot, mēs veidojam šos tiesību aktus pilsoņu labā, tādējādi radot viņiem lielāku motivāciju balsot jūnija vēlēšanās.

Tādēļ noslēgumā es lūdzu kolēģus atbalstīt manu ziņojumu.

Astrid Lulling, *PPE-DE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, pašreizējā situācija ir tāda, ka šim ziņojumam ir 89 grozījumi. Tas ir pilnīgs haoss, un šīs balsošanas dēļ, kas mums tagad ir jāizdara, mums nebūs iespējamās patiesi objektīvas debates ar Padomi un Komisiju. Visi šie 89 grozījumi ir pilnīgi pretrunīgi viens otram. Es ierosinu nodot šo ziņojumu atpakaļ komitejai, jo, kā teica *Estrela* kundze, mums ir pietiekami daudz laika, lai tā rīkotos.

(Skaļi aplausi)

Priekšsēdētāja. – *Lulling* kundze, vai jūs, lūdzu, varētu apstiprināt, vai jūs izvirzāt šo prasību savas politiskās grupas vārdā?

Astrid Lulling, *PPE-DE grupas vārdā*. – Jā, priekšsēdētājas kundze, es nekad neierosinu neko, kas nebūtu ierosināts manas politiskās grupas vārdā!

(Smieklī un aplausi)

Edite Estrela (PSE). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, nav jēgas nodot šo ziņojumu vai šo priekšlikumu atpakaļ komitejai, jo tas ir apspriests ar visām grupām. Domājams, ka to atbalsta vairākums šajā Parlamentā. Tas tika apspriests arī ar Komisiju un ar Padomi.

Dabiski, ka cilvēkiem ir dažādi viedokļi. Diemžēl, mēs zinām, ka Padome Čehijas prezidentūras vadībā ir ieņēmusi ļoti konservatīvu pieeju attiecībā uz dzimumu līdztiesības veicināšanu.

Tādēļ es aicinu Parlamentu balsot par šiem priekšlikumiem un atbalstīt manu ziņojumu, jo tas radīs pilsoņiem lielāku motivāciju piedalīties un balsot Eiropas vēlēšanās.

(Parlaments nolēma nodot šo jautājumu atpakaļ komitejai.)

6.7. Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds (A6-0242/2009, Gabriele Stauner)

6.8. Programma ekonomikas atveseļošanas atbalstam, piešķirot Kopienas finansiālo palīdzību projektiem enerģētikas jomā (A6-0261/2009, Eugenijus Maldeikis)

– Pirms balsojuma par normatīvo rezolūciju:

Reimer Böge, *PPE-DE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, pēc īsas apspriešanās ar referentu mēs vienojamies, ka šīs normatīvās rezolūcijas 2., 3. un 5. punkts ir jāpielāgo. Es vēlos ierosināt šādu tekstu angļu valodā 2. punktam:

„Uzskata, ka šajā normatīvajā rezolūcijā norādītā pamatsumma atbilst daudzgadu finanšu shēmai, jo šī finanšu shēma ir pārskatīta;”

3. punktā ir jāsvīturo pirmais teikums, pārējais paliek nemainīts: „Atgādina, ka jebkura pārstrukturēšana, kas radītu...” un tā tālāk.

5. punkts: „Atgādina, ka likumdošanas process ir pabeigts tad, kad ir notikusi vienošanās par šīs programmas finansējumu;”.

(Mutiskie grozījumi tika pieņemti.)

6.9. Direktīvas par kapitāla pietiekamības prasībām (2006/48/EK un 2006/49/EK) (A6-0139/2009, Othmar Karas)

– Pirms balsojuma:

Udo Bullmann, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, šis ziņojums tika stingri apstrīdēts vairākās grupās, un, lai garantētu balsojuma godīgumu, es vēlos lūgt jūs dot man vārdu pirms balsojuma par 3. apsvērumu, lai es varētu izteikt savu viedokli par balsošanas kārtību.

– Pirms balsojuma par 3. apsvērumu:

Udo Bullmann, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, šajā ziņojumā ir piedāvātas dažādas idejas par to, kā regulēt pamatkapitālu, un 91. un 92. grozījums papildus vēl sniedz skaidrāku un precīzāku pamatkapitāla definīciju, kas atvieglos mūsu darbu nākotnē. Tādēļ es prasu, lai vispirms notiktu balsošana par šiem grozījumiem un balsošana par 89. grozījumu 3. apsvērumam notiktu pēc tam. Es ceru, ka mani kolēģi tam piekritīs, un es arī lūdzu, lai jūs pieņemtu, ka balsošana par 89. grozījumu 3. apsvērumam tiek veikta ar balsojumu pēc saraksta.

Othmar Karas, referents. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos norādīt, ka mēs debatēs diezgan skaidri pateicām, ka grozījumi pietiekami detalizētā veidā ir skaidri ņemti vērā kompromisa tekstā. Tādēļ es pieprasu, lai mēs saglabātu šo kārtību. Man nav iebildumu pret balsojumu pēc saraksta.

(Parlaments pieņēma Udo Bullman prasību.)

6.10. Kopienas programma īpašu pasākumu atbalstam finanšu pakalpojumu, finanšu pārskatu un revīzijas jomā (A6-0246/2009, Karsten Friedrich Hoppenstedt)

6.11. Dzīvnieku aizsardzība nonāvēšanas laikā (A6-0185/2009, Janusz Wojciechowski)

– Pirms balsojuma:

Janusz Wojciechowski, referents. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikt divas vai trīs tehniskas, taču svarīgas lietas.

Pirmkārt, mums ir grozījumu bloks, kurus ir ierosinājusi Lauksaimniecības komiteja, citu starpā 64. grozījums. Par šo grozījumu ir jābalso atsevišķi. Tas ir koncentrēts uz jautājumu par nacionālā references centra izveidi, kas ir ļoti svarīga visas šīs regulas daļa. Lauksaimniecības komiteja ir ierosinājusi atcelt pienākumu izveidot references centru valsts līmenī. Es kā referents uzskatu, ka tas ir pret visas regulas vispārējo loģiku. Es ierosinu atsevišķu balsošanu par 64. grozījumu.

Otrkārt, lūdzu atzīmējiet 28. grozījumu, kurā uzmanība ir pievērsta pretrunīgajam un emocionālajam dzīvnieku rituāla nogalināšanas jautājumam. Balsojums par šo grozījumu izslēgs iespēju valsts līmenī pilnīgi aizliegt dzīvnieku rituālu nogalināšanu. Balsojums pret 28. grozījumu saglabās šāda aizlieguma iespēju.

Trešā lieta attiecas uz 85. grozījumu. Komisija ir ierosinājusi samazināt dzīvnieku transportēšanas no saimniecībām un gaidīšanas kautuvēs laiku līdz 24 stundām. Balsojums par 85. grozījumu likvidēs šo transportēšanas laika samazinājumu. Balsojums pret 85. grozījumu atbalstīs Komisijas priekšlikumu samazināt transportēšanas laiku.

(Prasību noraidīja, jo iebilda vairāk nekā 40 deputāti.)

6.12. Atjaunināta sociālā programma (A6-0241/2009, José Albino Silva Peneda)

- Pirms balsojuma:

Philip Bushill-Matthews, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, ļoti īsi, es ceru, ka šis Parlaments man piedos par šo pēdējā brīdī izteikto mutisko grozījumu 14. punktam. Es domāju, kolēģi varētu apzināties, ka šis ir jutīgs jautājums, un dažās valodās un dažām dalībvalstīm tas rada grūtības. Ir svarīgi, lai mēs pacenstos beigās panākt maksimālu atbalstu šim ziņojumam.

Ierosinājums ir tāds, ka visu to 14. punktu, kā tas ir uzrakstīts, mēs aizstājam ar punktu, ko Parlaments jau ir pieņēmis. Tas ir 2009. gada 11. marta Eiropas Parlamenta rezolūcijas saistībā ar 2009. gada pavasara Eiropadomi par Lisabonas stratēģiju 23. punkts, kurš ietver precīzi šo pašu pamatojumu. Es to nolasīšu; tie ir tikai daži teikumi:

„Atzīmē, ka dažas dalībvalstis ir ieviesušas minimālās algas koncepciju; ierosina, ka citas dalībvalstis varētu gūt labumu, izpētot šo valstu pieredzi; aicina dalībvalstis aizsargāt priekšnoteikumus visu iedzīvotāju sociālai un ekonomiskai līdzdalībai un jo īpaši nodrošināt noteikumus attiecībā uz tādiem jautājumiem kā minimālās algas vai citu juridisku un vispārēju obligāto kārtību, vai izmantot koplīgumus saskaņā ar valsts tradīcijām, kas darba ņēmējiem, kuri strādā pilnu slodzi, dod iespēju nodrošināt pieņemamus dzīves apstākļus no viņu ienākumiem;”.

Kā es teicu, politiskās grupas agrāk jau ir šo punktu apstiprinājušas. Es atvainojos, ka iesniedzu to tagad. Referents tam piekūr, un es ceru, ka šis Parlaments atļaus vismaz iesniegt šo mutisko grozījumu.

(Mutisko grozījumu pieņemšana.)

Jan Andersson (PSE). - (SV) Liels paldies jums. Es tikai īsi gribu pateikt kaut ko par tulkojumu zviedru valodā. 13. un 36. punktā „minimālie ienākumi” ir iztulkoti ar zviedru valodas vārdu „minimilön”, kurš nozīmē „minimālā alga”. Tā vietā ir jābūt „minimiinkomst”. Pastāv atšķirība starp vārdiem „minimiinkomst” un „minimilön”, un tādējādi zviedru valodas tulkojumā 13. un 36. punktā ir kļūda.

6.13. Tādu cilvēku aktīva integrācija, kuri ir atstumti no darba tirgus (A6-0263/2009, Jean Lambert)

*
* *

Priekšsēdētāja. – Kolēģi un tie, kas gaida, lai sniegtu balsojuma skaidrojumus, jūs droši vien saprotat, ka tagad ir ļoti vēls. Mūs visi, jo īpaši mūsu tulki, šeit esam jau kādu laiku. Balsojuma skaidrojumu skaits ir ļoti liels, un man ir aizdomas, ka mēs ar tiem netiksim galā līdz plkst. 15.00. Šajos apstākļos es pieņemu lēmumu, kā mēs jau iepriekš esam to darījuši, ka balsojumu skaidrojumi tiks sniegti šodien darba dienas beigās.

Daniel Hannan (NI). - Priekšsēdētājas kundze, noteikumi ļoti skaidri paredz, ka pēc balsojuma katram deputātam ir tiesības sniegt balsojuma skaidrojumu, nepārsniedzot 60 sekundes. Es apzinos, ka mūsu tulki šeit ir jau ilgu laiku. Es apzinos, ka mēs aizkavējam daudz cilvēku no došanās pusdienās. Es vēlētos ierosināt kompromisu, ko pēdējoreiz, kad izveidojās šāda situācija, izmantoja jūsu kolēģis priekšsēdētāja vietnieks *Alejo Vidal-Quadras*, proti, ļaut cilvēkiem sniegt balsojuma skaidrojumus vienam aiz otra, tādējādi patiešām ievērojami paātrinot šo procesu.

Priekšsēdētāja. – Paldies, *Hannan* kungs! Mēs apsvērām šādu pieeju. Balsojuma skaidrojumu ir tik daudz, ka es nedomāju, ka tas varētu izdoties šādā veidā. Jūs varēsiet sniegt savus balsojuma skaidrojumus pēc balsojuma tādā nozīmē, ka tas būs šovakar. Es atvainojos par to, bet patiešām ir pārāk vēls – un jūs zināt, kā es priecājos par jūsu darbu!

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

– Lēmuma priekšlikums (B6-0268/2009)

José Ribeiro e Castro (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Eiropas Komisijas paziņojumā COM(2007)281 visām Eiropas iestādēm ir izvirzīts uzdevums: „Ir laiks piešķirt Brazīlijai stratēģiskā partnera, kā arī lielākā Latīņamerikas ekonomikas dalībnieka un reģiona līdera statusu”. Šī partnerība tika izveidota 2007. gada

4. jūlijā Lisabonā Eiropas Savienības Portugāles prezidentūras laikā. 2009. gada 12. martā Eiropas Parlaments pieņēma ieteikumu Padomei, kurā ir teikts, ka „stratēģiskajai partnerībai jānodrošina regulārā strukturēta dialoga izveide starp Brazīlijas Nacionālā kongresa deputātiem un Eiropas Parlamenta deputātiem”.

Neraugoties uz šo principa deklarāciju un maniem aicinājumiem šī Parlamenta priekšsēdētājam, es ar skumjām atzīmēju, ka Parlaments pieturas pie anahroniskās iespējas padarīt Brazīliju par vienīgo BRIC valsti bez neatkarīgas parlamentāras delegācijas. Tas ir pretrunā ar Parlamenta paša lēmumu un tas uzskatāmi parāda nožēlojamu inerci un tuvredzīgu attieksmi, ņemot vērā Brazīlijas reālo nozīmi pasaulē. Es ceru, ka nākamie šī Parlamenta deputāti, jo īpaši Portugāles deputāti palīdzēs mainīt šo nožēlamo situāciju un izveidot tiešu un produktīvu komunikāciju ar Brazīlijas nacionālo kongresu.

Es balsoju pret.

Francis Wurtz (GUE/NGL), rakstiski. – GUE/NGL grupa ir atturējusies no balsojuma par starpparlamentāro delegāciju skaitu tādēļ, ka „Delegācijas attiecībām ar Albāniju, Bosniju-Hercegovinu, Serbiju, Melnkalni un Kosovu” veidošanā ir ietverta atsauce uz „Kosovu”.

Delegācijas veidošana attiecībām ar pašpasludinātu valsti, kas ir starptautisko tiesību aktu pārkāpuma rezultāts, pati par sevi ir starptautisko tiesību aktu pārkāpums *de facto*.

Šī atturēšanās neattiecas uz visām pārējām šajā lēmumā minētajām delegācijām, kuras mēs atbalstām.

– Ziņojums: Philippe Morillon (A6-0203/2009)

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es priecājos šodien šeit balsot par šo ziņojumu, lai atceltu vienu direktīvu un 11 novecojušu lēmumu atcelšanu, un atzīmēt, ka ar mūsu nākamo Morillon kunga ziņojumu (A6-0202/2009) tiks atceltas vēl 14 novecojušas regulas.

Es apsveicu savu kolēģi ar šo iniciatīvu, ko mēs lieliski varētu pārņemt visās savās komitejās un visās mūsu kompetenču jomās. Es noteikti atbalstu to, lai dažām regulām un direktīvām tiktu noteikts fiksēts darbības laiks, kas pārtrauktu turpmāko likumu un regulu pieņemšanu un novērstu slogu, kas tādēļ gulstas uz mums visiem.

– Ziņojums: Petya Stavreva (A6-0259/2009)

Katerina Batzeli (PSE), rakstiski. – (EL) Visgrieķijas sociālistiskās kustības (PASOK) parlamentārā grupa balsoja par Stavreva ziņojumu, jo tas laukiem un lauksaimniekiem īpaši izšķirošā laikā dalībvalstīm dod iespēju izvēlēties lauku attīstības atbalsta pasākumus. Komisijas priekšlikuma sākotnējais teksts tika arī uzlabots, pamatojoties uz tiem grozījumiem, ko es iesniedzu Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vārdā.

Taču nekādos apstākļos nedrīkst pieņemt kopējās lauksaimniecības politikas finanšu robežu oportūnistisko samazināšanu, aizbildinoties, ka tie ir neizmantoti līdzekļi. Kopienas budžetu nevar otrreizēji izmantot, piemērojot elastīguma mehānismu. Šādas prakses vietā politiski un materiāli lietderīgi būtu apspriest Kopienas budžeta palielināšanu, lai neietekmētu tās pašreizējās Kopienas politikas jomas, tostarp KLP, jo tas būs vajadzīgs, lai finansētu jaunus politikas virzienus krīzes risināšanai un ES konkurētspējas palielināšanai.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par ziņojumu par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA).

Es atbalstu šo dokumentu, jo ar to tiek piešķirti papildu 250 miljoni eiro, lai papildinātu 2009. gadam paredzētos līdzekļus, un tajā ir piedāvāts lielāks elastīgums attiecībā uz finanšu resursu piešķiršanu un izmantošanu platjoslas interneta attīstīšanai lauku reģionos, kā arī jauno izaicinājumu risināšanai lauksaimniecības nozarē.

Šis ELFLA papildinājums ir nepieciešams, jo īpaši krīzes laikā. Rumānijai ir jāpanāk piekļuve šiem līdzekļiem, ieviešot dzīvotspējīgus projektus, kuru mērķis ir mūsu ciematu attīstība un lauku reģionu iedzīvotāju dzīves līmeņa paaugstināšana.

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Ziņojums par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA).

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), rakstiski. – (PL) Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai ir liela iespēja vēsturiski mazattīstītiem lauku reģioniem. Šis fonds arī rada iespēju samazināt nevienlīdzības starp vecajām un jaunajām Eiropas Savienības dalībvalstīm.

Šī fonda pārvaldīšanā mums ir jāatceras, ka kopējā lauksaimniecības politika ir pilna ar netaisnībām un nevienlīdzībām. Atšķirības subsīdijās un līdz ar to arī lauksaimnieku ienākumos izraisa šo nevienlīdzību saglabāšanos un pat to palielināšanos. Šīs nevienlīdzības attiecas ne tikai uz lauku reģionu iedzīvotāju ekonomisko situāciju, bet arī uz visu infrastruktūru, tostarp interneta piekļuvi. Tādēļ mums ir jāatceras, ka, piemēram, Vācijas lauksaimnieki saņem subsīdijas, kas ir divreiz lielākas par tām, ko saņem Polijas lauksaimnieki, un trīs reizes lielākas par tām, ko saņem Rumānijas lauksaimnieki.

Mums ir jāatceras arī tas, ka Rumānija, Bulgārija un Polijas austrumu daļa ir tie reģioni, kuriem palīdzība ir vajadzīga visvairāk.

– Ziņojums: Richard Corbett (A6-0273/2009)

Guy Bono (PSE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo ziņojumu, ko iesniedzis Corbett kungs, Apvienotās Karalistes kolēģis no Sociālistu grupas Eiropas Parlamentā, par Eiropas Parlamenta Reglamenta vispārēju pārskatu.

Es atbalstu Sociālistu grupas priekšsēdētāja Schulz kunga iniciatīvu, kurš mēģināja izmantot šo pārskatu, lai novērstu iespēju, ka ekstrēmi labējās partijas Francijas līderim būtu gods vadīt jaunā Parlamenta atklāšanas sēdi.

Saskaņā ar jaunajiem nosacījumiem Parlamenta atklāšanas sēdi, kas notiks 14. jūlijā, vadīs līdzšinējais priekšsēdētājs, ja viņu pārvēlēs, vai viens no 14 priekšsēdētāja vietniekiem vecākuma secībā, ja viņus pārvēlēs.

Eiropas demokrātija faktiski īsteno tos cieņas un tolerances starp cilvēkiem principus, kurus Le Pen kungs apzināti ignorē ar savu apņēmību izteikt revizionistiskas piezīmes.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu un jo īpaši 51. un 52. grozījumu, kas nosacījumu par to, ka vecākais deputāts vada jaunā Parlamenta atklāšanas sēdi, aizstāj ar „provizorisku izvēli”. Es nesaprotu, kādēļ mums vispār ir bijis šis divainais noteikums. Varbūt loģika ir Parlamenta „tēvs vai māte”. Deputātam, kurš visilgāko laiku ir strādājis Parlamentā, vismaz ir pieredze, uz ko pamatoties, nevis tikai vecums.

Le Pen kungs un viņa Nacionālā fronte jau ir ļaunprātīgi izmantojuši šo sistēmu, kad 1989. gadā šajā Parlamentā tika „iesēdināts” Claude Autant-Lara, kurš šīs iestādes atklāšanu padarīja par farsu ar nesamērīgi garu un ļoti aizskarošu runu. Pēc dažiem mēnešiem, kad viņš bija izpildījis šo Eiropas Parlamenta izsmiešanas funkciju, viņu atbrīvoja no amata. Mēs nevaram 20 gadus vēlāk dot Le Pen kungam otru iespēju diskreditēt Eiropu.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Corbett kunga ziņojuma mērķis ir saskaņot Parlamenta Reglamentu ar pašreizējo vispārējās vienprātības un iepriekšēju sarunu mazās grupās praksi, kura padara plenārsēdi par neko vairāk kā tikai sanāksmi, kurā pieraksta tekstus, ko iepriekš sacerējusi saujiņa eksperts. Rezultātā galīgā publiskā balsojuma par katru tekstu formalizācija ir tikai tās pārredzamības minimums, ko pilsoņi var gaidīt no šī Parlamenta darba.

Tomēr šis ziņojums pirmkārt ir negaidīta izdevība pieņemt *in extremis* prātam neapņemt grozījumu par spīti tam, ka to noraidīja komitejā, kurš ir paredzēts tikai tādēļ, lai neļautu vienai personai veikt pienākumu, kas turklāt ir atzīts visos pasaules parlamentos: proti, tas ir gados visvecākā deputāta pienākums vadīt priekšsēdētāja ievēlēšanu Parlamenta atklāšanas sēdē. Īsts ārkārtas gājiens, īsta politiska nelieša noziegums! Kaut kas nedzirdēts demokrātijas apstākļos!

To nav parakstījis neviens cits kā tikai Daul kungs un Schulz kungs, kuram noteikti ir jācenšas kļūt pazīstamam un atzītam drīzāk Vācijā nevis Francijā. Tas ir papildu pierādījums, ja tāds ir vajadzīgs, notiekošajām slepenajām norunām starp mēreni labējiem un fanātiski kreisajiem, kuri balso kopīgi gandrīz par visiem tekstiem, kas tiek pieņemti šajā Parlamentā.

Jean-Marie Le Pen (NI), rakstiski. – (FR) Pēc tam, kad Konstitucionālo jautājumu komiteja noraidīja grozījumu par vecāko deputātu, Schulz kungs un Daul kungs, šie divi liberālo sociāldemokrātu klauni no jauna iesniedz šo pašu grozījumu plenārsēdē.

Klasiski mēdza teikt, ka kļūdīties ir cilvēciski; kļūdas gadījumā nepiekāpties ir velnišķīgi.

Mācība acīmredzami nav gūta. Patētiski vērsot Eiropas Parlamenta darbu uz manu necilo personu. Faktiski mūsu pašu Reglamenta neņemšana vērā šādā pakāpē nozīmē slēpta totalitārisma sēklu sēšanu.

Kad tiks likvidētas mazākuma grupas? Kad tiks likvidēti nepakļāvīgi deputāti?

No *Claude Autant-Lara* līdz *Jean-Marie Le Pen*, loks ir noslēdzies. 1989. gadā pēc lielā režisora ievērojamās runas vecākā deputāta runa tika atcelta. Pēc divdesmit gadiem ir jāatbrīvojas no gados vecākā deputāta, lai neļautu šim velnam *Le Pen* vadīt Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja vēlēšanas.

Šāds demokrātijas progress, dāmas un kungi!

Schulz kungs un *Daul* kungs neapzināti rada man vērā ņemamu bezmaksas publicitāti, ko es nekavēšos izmantot. Viens pret pasauli es pieņemšu izaicinājumu un ņemšu par lieciniekiem patiesos demokrātus un uzticīgos eiropiešus: šī maskarāde un šī demokrātijas noliegšana kalpo nevis Eiropai, bet gan mazas politiķu saujiņas slēptām interesēm.

Patrick Louis (IND/DEM), rakstiski. – (FR) Kā Eiropas Parlamenta Francijas deputāts un kā Neatkarības un demokrātijas grupas loceklis es izvēlējos neatbalstīt 51. un 52. grozījumu *Corbett* kunga ziņojumam.

Faktiski ir nepamatoti mainīt vispārēju likumu, lai piemērotu to īpašam gadījumam.

Turklāt šo manevru sekas neapšaubāmi būs pretējas gaidītajām, citiem vārdiem, tie izcels to necieņu, ar kādu daudzi deputāti izturas pret saviem kolēģiem deputātiem un deputātu kandidātiem.

Turklāt nekas nevar liegt politiskai partijai, kuru neapmierina pašreizējais gados vecākais deputāts, piedāvāt gados vēl vecāku kandidātu.

Astrid Lulling (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es nebalsoju par Parlamenta Reglamenta vispārēju pārskatīšanu, jo, cenšoties novērst to, ka gados vecākais deputāts vārdā *Le Pen* vadītu jaunā Eiropas Parlamenta atklāšanas sēdi, ir atrasts bezgaumīgs, patiešām neproduktīvs risinājums, neraugoties uz to, ka pastāv risinājums, kas būtu bijis pieņemams šeit visiem tiem, kuri atbalsta dzimumu līdztiesības politiku.

Tādēļ mēs būtu varējuši aizstāt 11. pantu ar šādu tekstu: „Pārmaiņus gados vecākais deputāts vai gados vecākā deputāte no klātesošo deputātu vidus kā gados vecākais deputāts vai deputāte īsteno priekšsēdētāja pilnvaras līdz Parlamenta izvēles paziņošanai. Pirmā Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja pilnvaras īsteno gados vecākā deputāte.”

Šādā veidā mēs būtu varējuši izvairīties no tā, ka *Le Pen* kungs īsteno priekšsēdētāja pilnvaras, un šim Parlamentam nebūtu jāizkropļo Reglaments un jāpieņem procedūra, kāda nepastāv nevienā citā demokrātiskās valsts parlamentā.

Tas ir kauns. Es personīgi vairāk uzticos Francijas vēlētajiem. Es ceru, ka viņi nepieļaus *Le Pen* kunga ievēlēšanu un ka tādējādi šis pasākums izrādīsies bezjēdzīgs.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Eiropas Savienībai, kura aizstāv demokrātijas, tolerances un vārda brīvības idejas, jo īpaši parāda, ka tā pati šīs idejas tik rūpīgi neievēro. Gan attiecībā uz tautu pašnoteikšanās tiesībām, gan pievienošanās kritērijiem, gan arī pašreizējo problēmu risinājumiem tiek piemēroti divi atšķirīgi ES standarti atkarībā no tā, kā ir ērti.

Ikviens, kurš neatbilst politiskā korektuma kritērijiem, kurš rada neērtības ES valdošajai elitei, kurš atspoguļo neērtu realitāti ES valdošajā elitē, tiek izslēgts un viņam pēkšņi tiek piemēroti citi noteikumi. Princips *idem ius omnibus* – vienāds taisnīgums visiem – ir stingri jāpiemēro, ja ES negrib nonākt pie politiski korektas liekulības. Nedrīkst minēt personīgu naidu, lai atbalstītu gandrīz iepriekš paredzamu likumu pieņemšanu.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Referenta ierosinātie grozījumi padara noteikumus par Eiropas Parlamenta dokumentu reģistru elastīgākus un tie vienkāršo Reglamentu. Turklāt dažu grozījumu mērķis ir pielāgot Reglamentu jauniem noteikumiem un pašreizējai praksei.

Viena no vissvarīgākajām izmaiņām ir piešķirt Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam pilnvaras aicināt valstu parlamentus (to valstu parlamentus, kuras ir parakstījušas līgumu par valsts pievienošanos Eiropas Savienībai) nozīmēt no sava parlamenta deputātu vidus tādu skaitu novērotāju, kas atbilst vietu skaitam, kāds nākotnē šai valstij tiks piešķirts Eiropas Parlamentā. Šie novērotāji piedalīsies Parlamenta sēdēs tajā laikā, kamēr spēkā stāties Pievienošanās līgums, un viņiem būs tiesības izteikties komitejās un politiskajās grupās. Viņiem nebūs tiesības balsot vai kandidēt vēlēšanās par amatiem Parlamentā.

Vēl viena izmaiņa Reglamentā nosaka procedūru kopīgām komiteju sanāksmēm un kopīgiem balsojumiem. Attiecīgie referenti sagatavos vienu ziņojuma projektu, kuru izskatīs un par kuru balsos tās komitejas, kas piedalās kopīgajās sanāksmēs, kuras notiek šo komiteju priekšsēdētāju kopīgā vadībā.

No Parlamenta sēžu progresa viedokļa svarīgas izmaiņas attiecas uz uzstāšanās laika piešķiršanu un runātāju saraksta sagatavošanu, kā arī uz grozījumiem saistībā ar galīgo balsojumu par tiesību aktiem. Balsošana pēc saraksta palielina Eiropas Parlamenta deputātu atbildību pret pilsoņiem.

- Ieteikums otrajam lasījumam: Malcolm Harbour (A6-0257/2009)

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Elektronisko sakaru paketes Eiropas Parlamenta pirmajā lasījumā deputātu vairākums balsoja par 138. un 166. grozījumu, kuri ir apspriesti. Tādējādi Eiropas Parlaments skaidri noteica, ka būtu vajadzīgs tiesas spriedums, lai kādu izslēgtu no interneta, un ka lietotājiem ir tiesības uz vārda brīvību un privātumu. Taču Padome nolēma ignorēt Eiropas Parlamenta vēlmes un svītrot 138. un 166. grozījumu. Tagad Eiropas Parlaments un Padome ir vienojušies par kompromisu. Šajā kompromisā nav ietverts 138. un 166. grozījums to sākotnējā veidā. Tādēļ mēs šodienas balsojumā balsojam pret šo ziņojumu.

Junilistan un Dānijas Jūnija kustība ļoti grib, lai 138. un 166. grozījums tiktu iekļauts elektronisko sakaru paketē, tādēļ viņi ir iesnieguši virkni grozījumu, kurus interneta aktīvisti ir nodēvējuši par „Pilsoņu tiesību grozījumiem”, un kuri ir saņēmuši dažu citu Eiropas Parlamenta politisko partiju atbalstu. Ja Eiropas Parlamenta deputāti būtu atbalstījuši mūsu priekšlikumus, tad Eiropas Parlamentam un Padomei būtu bijusi laba iespēja visbeidzot vienoties par tādu elektronisko sakaru paketi, kas nopietni aizsargā interneta lietotāju tiesības un privātumu.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Šodien mēs tādā vai citādā veidā cenšamies atbalstīt ekonomiskās intereses. Pēkšņi pamatlikumā par telekomunikācijas pakalpojumu sniegšanu ir jāievieš gūzma autortiesību normu. Būtu pietiekami, ja ES ieviestu pienākumu brīdināt patērētājus par „intelektuālo autortiesību” pārkāpuma draudiem, tad sankcijas varētu regulēt valsts līmenī. Pēc tam katrs var vainot citu personu. Tāpat šajā ziņojumā lielākie programmatūras izstrādātāji ir centušies iekļaut šķēršļus mazajiem izstrādātājiem.

Iespējams, internetā var būt tiesību pārkāpumi, tādi kā bērnu pornogrāfija, pret kuriem mums ir jāiebilst, taču šī uzraudzība nedrīkst iziet ārpus kontroles tādā mērā, ka datu aizsardzība tiek upurēta uz dažu lielu uzņēmumu un daudznacionālu korporatīvu sabiedrību ekonomisko interešu altāra. Elektronisko sakaru paketes sākotnējā ideja bija pilnīgi saprātīga, bet, ņemot vērā milzīgo skaitu grozījumu, viens vai vairāki grozījumi, kuros kritizēta šī pakete, varētu būt paslīdējuši garām.

- Ieteikums otrajam lasījumam: Catherine Trautmann (A6-0272/2009)

Guy Bono (PSE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par 138. grozījumu, ko es iesniedzu pagājušā gada septembrī un ko pieņēma 88 % Eiropas Parlamenta deputātu.

Es priecājos, ka to atkal ir atbalstījis pārliecinošs deputātu vairākums, kuri tādējādi ir atkal apstiprinājuši savu apņemšanos aizsargāt interneta lietotāju tiesības.

Mēnesi pirms Eiropas vēlēšanām tā ir spēcīga zīme. Pretēji tam, ko, šķiet, domā UMP [*Union pour un Mouvement Populaire/Tautas kustības savienība*] un tās kultūras ministrs, Eiropas Parlamenta viedoklim ir nozīme.

Tas ir vēl viens trieciens Sarkozy kungam un Francijas valdībai: Parlaments ir pateicis „nē” Sarkozy kungam gan pēc formas, gan saturā. Eiropas Parlamenta deputāti ir pateikuši „nē” elastīgajai reakcijai un „nē” tam nepieņemamajam spiedienam, ko Francija izdara uz Eiropas kontinenta galveno demokrātisko iestādī!

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Miljoniem eiropiešu savā ikdienas dzīvē tieši vai netieši paļaujas uz internetu. Interneta limitēšana, ierobežošana vai nosacījumu izvirzīšana attiecībā uz internetu tieši un negatīvi ietekmētu gan plašas sabiedrības ikdienas dzīvi, gan daudzus mikrouzņēmumus un MVU, kuri ir tieši atkarīgi no šī resursa, veicot savu uzņēmējdarbību.

Tādēļ bija svarīgi, lai ar jūsu balsojumu tiktu pieņemts mūsu grupas priekšlikums, jo tas saglabās apmaiņas brīvību lietotāju starpā bez starpnieku kontroles vai sponsorēšanas.

Tomēr šķiet, ka Padome nav gatava pieņemt šo grozījumu, ko atbalsta vairākums deputātu Parlamentā, kuri ir pret to ierobežošanas vienošanos, kas panākta sarunās ar Padomi. Taču tā ir maza uzvara, ņemot vērā, ka šī vienošanās ir novērsusi slikta priekšlikuma pieņemšanu.

Ir jāapsveic visi tie, kuri aizstāv kustības brīvību internetā un brīvu programmatūru. Šī ir cīņa, kuru mēs turpināsim, lai nodrošinātu pilsoņu tiesību un neierobežotas gala lietotāju piekļuves pakalpojumiem aizsardzību.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Pirmkārt, šis Parlaments *Harbour* ziņojumā, kas papildina šo ziņojumu, nav pieņēmis tos grozījumus, kuri vislabāk aizsargā pilsoņu tiesības un brīvības.

Nākamais, jautājums par balsošanas kārtību, kurš laimīgā kārtā ir atrisināts, ir izvirzījis jautājumu attiecībā uz veidu, kā šeit var atrisināt nopietnu politisku problēmu: ar viltīgiem, sīkmanīgiem politiskiem manevriem, un pēc tam noveļot vainu uz administrāciju, kas tur nekā nevar darīt.

Visbeidzot, tādēļ, ka *Toubon* kunga, uzskatāmi dedzīga *Hadopi* likuma aizstāvja neapmierinātību, kad tika pieņemts 1. grozījums, ko interneta lietotāji pazīst kā „Bono” grozījumu, nomainīja viņa prieks un piekrišana, kad *Trautmann* kundze paziņoja to, ka šim tekstam būs trešais lasījums ar grozītu vispārējo kompromisu, pastāv risks, ka skaidri parādītā šī Parlamenta vairākuma griba tiek sabradāta kājām tāpat kā tas notika ar referendumu Francijā, Nīderlandē un Īrijā rezultātiem...

Sarkozy kungam un viņa draugiem monopolos ir zināma atelpa. Savukārt pilsoņiem ir jāsaģlabā modrība. Par trešo lasījumu vienosies tas Parlaments, kuru ievēlēs 7. jūnijā. Nav zināms, vai sociālisti paliks brīvības pusē, kad viņu vietas būs nodrošinātas.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) „Telekomunikāciju pakete”, ko pieprasa Komisija un padome, ir potenciāls drauds civiltiesībām. Grozījumus, kurus mēs iesniedzām, tika prasīta civiltiesību aizsardzība, vispārējā pieejamība, kā arī pārredzamība un brīvība internetā kā tādā telpā, kurā notiek apmaiņa ar idejām un kura nav resurss, ko kontrolē politiķi un uzņēmēji. Interneta lietotāji ir klienti, bet viņi ir arī pilsoņi. Mēs turpināsim cīnīties par visu Eiropas pilsoņu personīgās brīvības aizsardzību.

Vladimir Urutchev (PPE-DE), rakstiski. – (BG) Šodienas balsojuma par elektronisko sakaru paketi laikā šis Parlaments parādīja, ka patērētāju tiesību aizsardzība tam patiešām ir prioritāte numur viens.

Neatkarīgi no tā, ka otrajā lasījumā tika panākts salīdzinoši pieņemams nostāju kompromiss, vairākums Parlamenta deputātu nebaidījās iestāties pret šo vienošanos un pārliecinoši uzstāt uz tā sākotnējo nostāju pret iespējamo interneta piekļuves ierobežojumu ieviešanu, izņemot gadījumus, kad ierobežojumus piemēro ar tiesas spriedumu vai kad tiek apdraudēta sabiedrības drošība.

Faktiski visa pakete ir samazināta līdz samierināšanas procedūrai un tās ieviešana ir novilcināta. Tomēr pēc šodienas Parlamenta balsojuma mēs nevaram neraidīt spēcīgu signālu Padomei un Komisijai.

Taču atzīsim, ka tas, kas notika šodien, bija atkarīgs no to interneta lietotāju aktīvās iesaistīšanās, kuri izmantoja visus pieejamos līdzekļus, lai izteiktu Eiropas Parlamenta deputātiem savu nostāju un pieprasītu, lai deputāti aizstāv viņu tiesības.

Šāda veida rīcību var tikai atbalstīt.

Tādēļ mums būtu arī jāsecina, ka mums vienmēr ir uzmanīgi jāieklausās tajā, ko saka cilvēki, lai ES tiesību akti būtu vērsti arī uz viņu vajadzībām, nodrošinot Eiropas pilsoņu interešu maksimāli iespējamo aizsardzību.

– Ziņojums: **Francisca Pleguezuelos Aguilar (A6-0276/2009)**

Carl Schlyter (Verts/ALE), rakstiski. – (SV) Es balsoju pret šo ziņojumu, jo ir jāgarantē, ka daļa pieejamā diapazona tiks izmantota nolūkiem, kas nav saistīti ar peļņas gūšanu, un tā netiks nodota lielajiem telekomunikāciju uzņēmumiem.

– Ziņojums: **Astrid Lulling (A6-0258/2009)**

Robert Atkins (PPE-DE), rakstiski. – Apvienotās Karalistes Konservatīvā partija atbalsta to, lai tiktu likvidētas atalgojuma atšķirības un citi dzimumu diskriminācijas veidi. Taisnīgai un vienlīdzīgai sabiedrībai izšķiroša ir vienlīdzīga attieksme visa veida darbos. Tomēr Konservatīvā partija uzskata, ka kopumā valstu valdībām un parlamentiem ir vislielākās iespējas rīkoties tādā veidā, kurš ir visefektīvākais attiecīgajai sabiedrībai un ekonomikai.

Konservatīvā partija atbalsta viedokli, ka pašnodarbināto personu līdzstrādājošiem laulātajiem ir jābūt piekļuvei slimības pabalstiem, pensijām un bērna kopšanas pabalstiem. Taču mēs uzskatām, ka vislabāk šos lēmumus var pieņemt dalībvalstis.

Tā kā uz šo prasību pēc jauna tiesību aktu priekšlikuma par vienlīdzīgu samaksu, pamatojoties uz EK līguma 141. panta 3. punktu, attiecas Konservatīvās partijas apņemšanās norobežoties no sociālajām normām, kuras mēs neatbalstām, mēs esam izvēlējušies atturēties.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Šis ziņojums uzlabo to, kā vienādas attieksmes princips tiek piemērots pašnodarbinātām personām un līdzstrādājošiem laulātajiem Eiropas Savienībā. Taču Īrijā jau tiek nodrošināts, ka pašnodarbināto personu līdzstrādājošie laulātie paši var kļūt par pašnodarbināto PRSI dalībniekiem, ja tiek uzrādīta komerciāla partnerība starp laulātajiem partneriem. Persona var, piemēram, izvēlēties veikt brīvprātīgas iemaksas, kas ļauj laulātajiem partneriem palikt apdrošinātiem pēc tam, kad viņi atsakās no obligātās PRSI sistēmas. Sociālā apdrošināšana ir valsts kompetencē, un tādēļ es balsoju pret 14. grozījumu. Tā kā šis grozījums ziņojuma 6. pantam tika pieņemts, mēs kopīgi ar maniem pārējiem Īrijas kolēģiem EPP-ED grupā galīgajā balsojumā nolēmām atturēties.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par Astrid Lulling ziņojumu par vienlīdzību attieksmē pret vīriešiem un sievietēm, kuri darbojas pašnodarbinātās personas statusā, lai gan es uzskatu, ka tas būtu varējis daudz vairāk stiprināt sieviešu tiesības un aizsargāt maternitāti. Pašnodarbinātība Eiropā ir mazākais nodarbinātības veids, pašnodarbinātās personas statuss ir tikai 16 % strādājošo iedzīvotāju. Tikai trešā daļa pašnodarbināto personu ir sievietes.

Šis priekšlikumam būtu vajadzējis likvidēt šķēršļus sieviešu piekļuvē pašnodarbinātībai, nodrošinot pasākumus vai īpašas priekšrocības, kas paredzētas, lai atvieglotu iesaistīšanos pašnodarbinātības pasākumos.

Es uzskatu, ka līdzstrādājošiem laulātajiem ir jābūt ļoti skaidri definētam profesionālajam statusam un tādai pašai sociālā nodrošinājuma aizsardzībai kā pašnodarbinātajām personām.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Sociālā nodrošinājuma sistēmas atšķiras atkarībā no tā, kurā Eiropas vietā jūs atrodaties. Tā nav problēma, kā, šķiet, daudzi domā. Drīzāk tās ir dabiskas sekas tam, ka pastāv atšķirības starp ES valstīm, un valstu demokrātisko vēlēšanu rezultātā ir izveidojušās dažādas politiskās sistēmas, par kurām notiek balsošana. Tādēļ ir dabiski, ka mēs kā ES starpvaldību sadarbības aizstāvji noraidām tos formulējumus gan Komisijas priekšlikumā direktīvai, gan arī Eiropas Parlamenta ziņojumā, kuru mērķis ir piešķirt ES lielākas pilnvaras nekā valstu sociālā nodrošinājuma sistēmām.

Tomēr ir vērts norādīt, ka šie stingrie priekšlikumi pirmkārt cenšas nodrošināt minimālo līmeni. Tādējādi šie formulējumi neliedz dalībvalstīm paplašināt šos nosacījumus, ja tās vēlas to darīt. Tas ir jāuztver pozitīvi raugoties ne tikai no Zviedrijas perspektīvas. Šī elastīguma dēļ, kā arī tādēļ, ka šajā ziņojumā tik skaidri ir uzsvērtā vienlīdzīga attieksme pret sievietēm un vīriešiem kā labi funkcionējošas demokrātiskas sabiedrības pamatprincips, mēs balsojam par šo ziņojumu kopumā.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Pašnodarbinātās personas ir tikai 16 % no kopējā strādājošo iedzīvotāju skaita. Tikai viena trešā daļa no 32,5 miljoniem pašnodarbināto personu ir sievietes.

Šis priekšlikums, kura mērķis ir novērst šķēršļus sieviešu piekļuvē pašnodarbinātībai, cita starpā pieņemot pasākumus, lai nodrošinātu īpašas priekšrocības, kas mazāk pārstāvētajam dzimumam atvieglotu iesaistīšanos pašnodarbinātībā, būtu jāatbalsta.

Direktīva 86/613/EEK ir panākusi mazu uzlabojumu līdzstrādājošajiem laulātajiem attiecībā uz viņu darba atzīšanu un sociālo aizsardzību.

Jaunajai direktīvai pirmkārt ir jānodrošina līdzstrādājošo laulāto obligāta reģistrācija, lai viņi vairs nebūtu neredzami strādnieki, un jānosaka pienākums dalībvalstīm veikt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka līdzstrādājošie laulātie var iegādāties veselības aprūpes apdrošināšanas polisi un saņemt vecuma pensiju.

Neraugoties uz to, ka dalībvalstu vidū ne tuvu nav vienprātības par vajadzību uzlabot tiesisko regulējumu šajā jomā, es ceru, ka būs iespējams ātri panākt saprātīgu vienošanos, lai varētu šo direktīvu pieņemt pirmajā lasījumā pirms Eiropas vēlēšanām 2009. gada jūnijā.

Atbalstīsim vienlīdzības iniciatīvas. Izvirzot cilvēkus pirmajā vietā, mēs varam radīt taisnīgāku sabiedrību.

– **Ziņojums: Gabriele Stauner (A6-0242/2009)**

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Gabriele Stauner kundzes ziņojumu, jo es uzskatu, ka ir nepieciešams paplašināt Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda darbības jomu, lai ietvertu arī to darbavietu samazinājumu, ko izraisījusi ekonomiskā un finanšu krīze.

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda mērķis ir sniegt efektīvu atbalstu globalizācijas rezultātā atlaistajiem darbiniekiem. Pēc šī tiesību akta pieņemšanas šī fonda līdzekļus varēs izmantot arī saistībā ar ekonomiskās un finanšu krīzes izraisītajām atlaišanām.

Līdzfinansējuma likme šim fondam ir 50 %, un līdz 2011. gadam šī likme var tikt palielināta līdz 65 %.

Maksimālais finanšu līdzekļu gada apjoms, kas pieejams Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondam, ir 500 miljoni eiro, un tos ir paredzēts izmantot, lai palīdzētu cilvēkiem meklēt darbu vai finanšu profesionālus apmācības kursus vai mobilitātes pabalstus.

Es ceru, ka arī Rumānija piekļūs šī fonda līdzekļiem, lai palīdzētu cilvēkiem, kuri zaudē savas darbavietas.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šis Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda daļējais uzlabojums neatbilst tam, kas ir nepieciešams šajā nopietnajā krīzē, ko mēs piedzīvojam. Tajā nav ņemti vērā mūsu iesniegti priekšlikumi palielināt Kopienas ieguldījumu līdz 85 % no to līdzekļu apjoma, ko piešķir bezdarbniekiem, vai par divkārtot minētā fonda apjomu, lai palīdzēt vairāk cilvēkiem, kuri var kļūt par uzņēmumu slēgšanas upuriem. Tādēļ mēs nolēmām atturēties.

Šodien pieņemtie Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda grozītie noteikumi ir paredzēti, lai ļautu šim fondam efektīvāk iesaistīties attiecībā uz apmācības līdzfinansēšanu un ekonomiskās krīzes rezultātā atlaisto darbinieku iekārtošanu darbā. Jaunie noteikumi paplašina šī fonda darbības jomu un nodrošina līdzfinansējuma likmes pagaidu palielinājumu no 50 % līdz 65 %, lai finanšu un ekonomiskās krīzes laikā sniegtu papildu atbalstu, izmantojot šī fonda līdzekļus. Tomēr tās valstis, kuras piedzīvo finansiālas grūtības, maz vērsīsies pie šī fonda, ņemot vērā to, ka tām joprojām pašām būs jānodrošina liela daļa līdzfinansējuma.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Mēs pašlaik piedzīvojam agrāk vēl nepieredzētu krīzi. Tā ir ietekmējusi ne tikai finanšu jautājumus, bet arī ekonomiskus un sociālus jautājumus, un tā ir skārusi ne tikai dažas dalībvalstis, bet visu Eiropas Savienību un visu pasauli.

Eiropas sociālistu partijas vadītāji ir pieņēmuši kopīgu deklarāciju, kurā dalībvalstīm tiek prasīts „Tālejošs atveseļošanas plāns, lai aizsargātu nodarbinātību un novērstu masveida bezdarbu”. Vienīgais veids, kā panākt reālu ietekmi uz ekonomiku, ir sniegt tai tādu budžeta stimulu, kurš būtu atbilstīgs attiecīgajai problēmai un tiktu saskaņots visā Eiropas teritorijā. Mūsu prioritāte, kas ir pamatā visam, ko mēs sakām vai darām, ir darbavietu nodrošināšana un cīņa ar bezdarbu, vienlaikus veicinot arī pareizu ekoloģisko attīstību.

Ja mēs nepieliksim jaunas pūles, lai apkarotu krīzi Eiropā, tad 2010. gada sākumā bezdarba līmenis pieaugs līdz 25 miljoniem cilvēku, un valstu finanšu stāvoklis ievērojami pasliktināsies.

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds (EGF) tika izveidots 2006. gadā un darbosies līdz 2013. gadam. EGF mērķis ir nodrošināt atbalstu globalizācijas rezultātā atlaistajiem darbiniekiem. Šī fonda maksimālais gada budžets ir 500 miljoni eiro, un tos izmanto, lai atbalstītu aktīvus darba tirgus pasākumus, piemēram, palīdzību darba meklētājiem, sedzot papildu apmācības izmaksas un piešķirot mobilitātes pabalstus.

Es atbalstu ideju samazināt to atlaišanas apjomu (līdz 500), kas nepieciešams, lai sāktu intervenci.

- Ziņojums: Eugenijus Maldeikis (A6-0261/2009)

Laima Liucija Andriekienė (PPE-DE), rakstiski. – (LT) Es balsoju par *Eugenijus Maldeikis* ziņojumu par Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par Kopienas finansiālo atbalstu projektiem enerģētikas jomā.

Es priecājos, ka par šo ziņojumu nobalsoja Parlamenta vairākums (526 balsis); viņi atbalstīja šo dokumentu.

Es vēlreiz vēlētos uzsvērt mūsu lēmuma svarīgumu.

Tāpat kā Latvija, Igaunija un Polija, arī mana valsts, Lietuva, politiskā un ekonomiskā ziņā piecus gadus jau ir Eiropas Savienības daļa. Taču enerģētikas ziņā tā bija un joprojām līdzinās salai bez tiltiem, kas to savienotu ar Kopienas enerģētikas tirgu.

Ar šodienas lēmumu Eiropas Parlaments piešķir 175 miljonus eiro, lai uzbūvētu enerģētikas tiltu, kas savienos Lietuvu un Zviedriju.

Kad šis projekts būs īstenots, tās mūsu reģiona valstis, kuras kļuva par ES dalībvalstīm 2004. gadā, beidzot savienos savus enerģētikas tirgus ar Skandināvijas valstīm un līdz ar to arī ES tirgu.

Tas ir fantastisks projekts, labs sākums, un es vēlos pateikties visiem saviem kolēģiem, kuri par to balsoja.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par ziņojumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido programmu ekonomikas atveseļošanas atbalstam, piešķirot Kopienas finansiālo palīdzību projektiem enerģētikas jomā.

Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plāns nodrošina ieguldījumus 5 miljardu eiro apjomā projektiem enerģētikas jomā, platjolas internetam un lauku attīstības pasākumiem. 3,98 miljardi eiro tiks ieguldīti elektrības, dabas gāzes, vēja enerģijas un oglekļa dioksīda uztveršanas un uzglabāšanas infrastruktūrā. Eiropas Parlaments atbalsta 1,02 miljardu piešķiršanu lauku attīstības projektiem.

Ekonomikas atveseļošanas plānā 200 miljoni eiro ir piešķirti *Nabucco* gāzes cauruļvada būvniecībai, pa kuru tiks transportēta dabasgāze no Kaspijas jūras reģiona uz ES. Rumānija atbalsta šo projektu. Rumāniju visvairāk interesē šajā atveseļošanas plānā iekļautais finansējums gāzes starpsavienojumu projektiem starp Rumāniju un Ungāriju (30 miljoni eiro) un starp Rumāniju un Bulgāriju (10 miljoni eiro), kā arī tādas infrastruktūras izveidei un iekārtām, kas nodrošinātu gāzes plūsmu pretējā virzienā īslaicīga padeves pārtraukuma gadījumā (80 miljoni eiro).

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par programmu finansiāla atbalsta piešķiršanai projektiem enerģētikas jomā. Šī Eiropas Parlamenta ieguldījumu priekšlikuma, kas sagatavots, ievērojot ar Padomi panākto vienošanos, pamatā ir trīs pīlāri, proti: gāzes un elektroapgādes tīklu starpsavienojumi, oglekļa uztveršana un uzglabāšana un jūras vēja enerģija projekti. Tādējādi šajā priekšlikumā ir izklāstītas procedūras un metodes finansiāla atbalsta nodrošināšanai, lai stimulētu ieguldījumus Eiropas integrēta enerģijas tīkla izveidē, vienlaikus veicinot Eiropas Savienības siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas politiku.

Eiropas ekonomikas stimulēšanai ir nepieciešama tūlītēja rīcība, un tādēļ vitāli svarīgi ir pasākumi, kas nodrošina atbilstīgu ģeogrāfisku līdzsvaru un ātru īstenošanu. Portugālē šī finansiālā atbalsta saņemšanas kritērijiem atbilst gāzes tīkla starpsavienojumu projekti (infrastruktūra un iekārtas), kā arī tie projekti, kas paredz uzlabot elektroapgādes tīkla starpsavienojumu ar Spāniju.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Komisijas mērķis palielināt ieguldījumus enerģētikas infrastruktūrā ir pats jaunākais tās augstprātības piemēru garajā rindā, kura ir inficējusi amatpersonas Berlemo. Ierosinātie ieguldījumi ir plaši un izmaksu ziņā dārgi, un vēl ir jāparāda, ka visi šie ieguldījumi būtu jāizskata ES līmenī. Kopumā 2009. un 2010. gadam ir ierosināti ieguldījumi 3,5 miljardu eiro apjomā – šī nauda ir jānodrošina no dalībvalstu budžetiem. Attiecībā uz Zviedriju tas nozīmē ievērojamu dalības maksu pieaugumu par papildu 1,4 miljardiem SEK. Absolūti šokējoši ir tas, ka Komisija neuzskata, ka tai būtu bijis laiks veikt šāda visaptveroša priekšlikuma pamatīgu ietekmes novērtējumu.

Šķiet, ka šī Eiropas Parlamenta ziņojuma referentu īpaši nesatrauc šie iebildumi. Tā vietā ir ierosināts palielināt finansiālo atbalstu no 3,5 miljardiem līdz gandrīz 4 miljardiem eiro!

Mūsu pilnvaras strādāt tā, lai panāktu ES sadarbības izmaksu samazināšanu, liek mums noraidīt šo bezatbildīgo attieksmi pret nodokļu maksātāju naudu. Taču būtu jānorāda, ka ir ļoti pamatoti iemesli, lai turpinātu meklēt veidus, kā uzlabot un attīstīt oglekļa dioksīda atdalīšanas un uzglabāšanas tehnikas. Mēs balsojam pret šo ziņojumu kopumā.

Anders Wijkman (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Priekšlikums atlikt aptuveni 4 miljardus eiro projektiem enerģētikas jomā saskaņā ar Eiropas programmu ekonomikas atveseļošanas atbalstam ir labs priekšlikums. Tomēr šis priekšlikums ir kļuvis pārāk daudz koncentrēts fosilajiem kurināmajiem. Turklāt tajā pilnīgi trūkst atbalsta energoefektivitātes uzlabošanas projektiem. Sākumā Komisija ierosināja, ka 500 miljoni eiro tiks piešķirti „ilgtspējīgām pilsētām”, tomēr šis ierosinājums tika atsaukts.

Šis atbalsts „ilgtspējīgām pilsētām” būtu nodrošinājis plaša mēroga projektus, lai attīstītu centralizēto apkuri un siltumenerģijas un elektrības koģenerāciju, kā arī veiktu energoefektivitātes uzlabojumus mājokļos. Šādi projekti būtu rentabli, samazinātu emisijas un radītu jaunas darbavietas. Ņemot vērā pašreizējo ekonomisko krīzi, ir patiesi nožēlojami, ka šī izdevība nav izmantota, lai atdzīvīnātu šo pasākumu.

– **Ziņojums: Othmar Karas (A6-0139/2009)**

Udo Bullmann (PSE), rakstiski. – (DE) Eiropas Parlamenta SPD deputāti ir noraidījuši šo ziņojumu divu iemeslu dēļ.

Pirmkārt, kredītu pārvēršanas vērtspapīros saglabāšana ir svarīgs un pareizs instruments, lai iesaistītu finanšu iestādes attiecīgo kredītu uzņēmuma riskā. Taču tas prasa ļoti plašu saglabāšanu. Saglabāšana 5 % apjomā, par ko vienojās dialogā, neatbilst šai prasībai. Sākotnēji apspriešanās procesā Eiropas Komisija prasīja 15 %

saglabāšanu, bet pēc tam pakļāvās rūpniecības pārstāvju spiedienam un ierosināja 5 %. Ekonomikas un monetārās komitejas konservatīvie un liberāļi ar finanšu iestāžu garantijas iesniegšanu gribēja pat šo ļoti nelielo iesaistīšanos uzņēmuma riskā atzīt par nevajadzīgu. Eiropas Parlamenta SPD deputāti atbalsta daudz lielāku saglabāšanu un šo prasību uzsvērs arī Kapitāla prasību direktīvas turpmākajos labojumos.

Otrkārt, Karas kunga ziņojumā sniegtā pamatkapitāla definīcija pārkāpj šīs regulas konkurences neitralitāti. Šī definīcija nosaka, ka turpmāk pasīvās kapitāla iemaksas vairs netiks pilnībā uzskatītas par pamatkapitālu, lai gan tās var pilnībā absorbēt likviditātes gadījumā. Tas atver slūžas negodīgai konkurencei ar valsts bankām Vācijā. Mēs atzīmējam, ka pasīvās kapitāla iemaksas ir pārbaudīts refinansēšanas instruments, kurš atbilst ES likumiem. Tā kā šī dialoga iznākumā nav ņemti vērā mūsu ierosinātie paskaidrojošie grozījumi, mēs noraidām šo ziņojumi.

Astrid Lulling (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es apsveicu referentu ar rūpīgo darbu gan izstrādājot šo tekstu, gan arī turpmākajās sarunās. Ārkārtas apstākļi prasa, lai mēs rīkotos ātri un atbilstīgi.

Es varu pieņemt šo rezultātu, kas mums tiek ierosināts pārvēršanas vērtspapīros jomā. Būtisks sasniegums ir sistemātiska uzraudzītāju kolēģiju dibināšana.

Ziņojuma projektā ietvertā ideja par decentralizētu Eiropas uzraudzības sistēmu kopš rudens tam ir atvērusi ceļu. Šī ideja ir lietderīgi attīstīta *de Larosičre* grupas ziņojumā un Komisijas 4. marta paziņojumā. Es priecājos, ka šīs idejas saņem vispārēju atbalstu.

Viena lieta ir jāpasaka attiecībā uz šī priekšlikuma jomu. Tā vietā, lai izmantotu vienkāršotu pārrobežu banku kritēriju, gudrāk būtu orientēties uz tām bankām, kurām ir sistēmiska nozīme.

Šīs bankas būtu tieši pakļautas jaunajai banku iestādei. Pārējās bankas uzraudzītu kolēģija vai valsts uzraudzības iestāde valsts banku gadījumā. Krīzes pārvaldības nolūkā sistēmiskajām bankām tiktu piemēroti arī finansiālas stabilitātes pasākumi Eiropas līmenī.

Peter Skinner (PSE), rakstiski. – Es apsveicu Karas kungu. Daudzu iemeslu dēļ šis ir lielisks iznākums.

Pirmkārt, viens no iemesliem ir pasākumu kopums, ko Parlaments ieteica un apsprieda. Es esmu piedalījies šādās sarunās un zinu, cik tās var būt sarežģītas.

Otrs iemesls ir šo tiesību aktu būtība, proti, tie sniedz labāku aizsardzību Apvienotās Karalistes pilsoņiem un pārējiem pilsoņiem visā Eiropas Savienībā.

Pārvēršana vērtspapīros bija metode, ar kuras palīdzību starp bankām tika izplatīti tā dēvētie toksiskie jeb problemātiskie aktīvi, atstājot milzīgus parādus daudzās privātās un valsts bankās.

Vitāli svarīga ir doma par aizdevumu izsniedzēja aktīvu saglabāšanu 5 % apjomā, ko pārskata atbilstoši ietekmes novērtējumiem un starptautiskām izmaiņām.

Aizdevumu stimulēšanas samazināšana un atbilstīgas banku kapitāla pietiekamības nodrošināšana ir garantija pret tādu banku uzvedību, kas mūs ir novedusi pie finanšu katastrofas robežas.

Karas kungs var justies apmierināts ar savu darbu sarunās. Es zinu, cik grūti Parlamentam ir panākt uzlabojumus tekstos, bet šis pirmā lasījuma dokuments ir saprātīgs.

– **Ziņojums: Karsten Friedrich Hoppenstedt (A6-0246/2009)**

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ja kādam būtu bijušas jebkādas šaubas par šī priekšlikuma īsto mērķi, jums būtu vajadzējis tikai citēt vārdus no šodien pieņemtā teksta attiecībā uz to, lai nodrošinātu „atlikušo šķēršļu likvidēšanu iekšējā tirgus līdzsvarotai darbībai”. Turklāt 2. pantā ir paskaidrots, ka „vispārējais mērķis... ir uzlabot iekšējā tirgus darbības nosacījumus”.

Vēlreiz tā ir vismaz paradigma, ka pēc tā dēvētā Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna piedzīvotās neveiksmes un pasludinātās „Eiropas solidaritātes” pirmais un līdz šim vienīgais priekšlikums izveidot Kopienas atbalsta programmu ir vērsti uz finanšu pakalpojumiem! Gandrīz šķiet, ka mēs nepiedzīvojam vienu no lielākajām kapitālisma krīzi ar pieaugošu bezdarbu, ražošanas jaudas apsūkumu un aizvien lielākām grūtībām darba ņēmējiem un iedzīvotājiem kopumā.

Mūsu iesniegtie grozījumi, tādi kā Kopienas budžeta palielināšana, Kopienas atbalsta programmu ražošanai izveide un darbavieta aizsardzība ar tiesībām un sabiedriskiem pakalpojumiem, tika noraidīti. Taču, kad

runa ir par finanšu tirgus atbalstīšanu un „iekšējā tirgus līdzsvarotu darbību”, tad Kopienas finansējuma netrūkst. Tas ir nepieņemami. Tādēļ mēs balsojam pret.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Mēs, eiro skeptiķi, vienmēr cenšamies padarīt ES sadarbību lētāku. Nodokļu maksātāju nauda ir jāizlieto saprātīgi. Ir svarīgi, jo īpaši šajā nemierīgajā laikā, lai mēs uzmanīgi izturētos pret mūsu kopīgajiem resursiem. Mums kā vēlētiem pārstāvjiem vadošajam principam ir jābūt budžeta ierobežotībai.

Taču pašreizējais ziņojums mūs ved pilnīgi pretējā virzienā. Komisijas sākotnējais finansējuma priekšlikums tika uzskatīts par neatbilstīgu, un acumirkļi visās lielajās Eiropas Parlamenta politiskajās grupās ierosināja divkārtot apropriācijas finanšu uzraudzības iestādēm. Uz kāda pamata, mēs varētu sev jautāt. Mēs piedzīvojam pilna mēroga pasaules finanšu sabrukumu, kurā starptautiskie centieni ir jāveic globālā mērogā.

Pašlaik Eiropas Savienības uzdevums nav finanšu iestāžu uzraudzība ES. Ir svarīgi to paturēt prātā. Tomēr pašreizējais priekšlikums norāda ietekmīgās politiskās elites ambīcijas. Ar neskaidrajām atsaucēm u finanšu krīzi un tās iespējamo ietekmi uz uzraudzību un kontroli šis priekšlikums nav nekas vairāk kā nekaunīgs mēģinājums aizsargāt Eiropas Savienības stāvokli. Mums, protams, nebija citas izvēles kā balsot pret šo ziņojumu un alternatīvo rezolūcijas priekšlikumu.

– **Ziņojums: Janusz Wojciechowski (A6-0185/2009)**

Martin Callanan (PPE-DE), rakstiski. – Lai gan es esmu stingrs dzīvnieku labturības aizstāvis, es šaubos par tādas prakses kā roņu izcelsmes produktu imports aizliegumu, ja tiek nodrošināts, ka dzīvnieku ciešanas nonāvēšanas laikā ir ierobežotas līdz minimumam.

Taču dažu veidu prakse, ne tikai dzīvnieku rituālas nogalināšanas tradīcijas īpašos reliģiskos nolūkos, rada lielas bažas. Ņemot vērā Eiropas kultūras daudzveidību, dažas no šīm praksēm, kuras ir svešas ES cieņai pret dzīvnieku labturību, ir sākušas iesakņoties. Rezultātā dzīvnieki nevajadzīgi cieš.

Es pieņemu, ka dažas reliģijas piešķir milzīgu nozīmi tam, kā dzīvnieki tiek nokauti, lai to gaļu varētu izmantot uzturā. Tomēr pēdējos 30 gados Eiropā ir grūti panākt dzīvnieku tiesību kultūras un dzīvnieku labturības attīstību, un mums nevajadzētu to upurēt uz politiskā korektuma altāra. Dzīvnieki, kurus nonāvē ar rituālas nogalināšanas metodēm, vispirms ir jāapdullina, lai līdz minimumam samazinātu to ciešanas un tālāk veicinātu tās dzīvnieku labturības vērtības, kas mums ir tik svarīgas.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par dzīvnieku aizsardzību nogalināšanas laikā. Katru gadu Eiropas Savienībā tiek nogalināti miljoniem dzīvnieku. Daudzi dzīvnieki ir pakļauti attieksmei, kas ietver nevajadzīgas ciešanas, ne tikai audzēšanas un transportēšanas laikā, bet arī kaušanas vai nogalināšanas un saistīto darbību laikā. Ir jānovērš dzīvnieku ciešanas kautuvēs, tostarp to dzīvnieku ciešanas, kas ir audzēti pārtikas un citu produktu ražošanai.

Manuprāt, šis priekšlikums ir līdzsvarots un saskaņots ar Kopienas mērķiem nodrošināt dzīvnieku aizsardzību un labturību. Es piekrītu, ka dzīvnieku plaša mēroga kaušana ir jāveic, pienācīgi ievērojot humanitāros standartus un ierobežojot dzīvnieku ciešanas.

Tādēļ es nebalsoju par grozījumu, kas atceļ aizliegumu izmantot tādas liellopu iesprostošanas sistēmas, kurās dzīvniekus novieto jebkādā nedabīgā stāvoklī, jo es uzskatu, ka šāda prakse kompromitē dzīvnieku labturību.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Dāmas un kungi, es balsoju par Wojciechowski kunga ziņojumu par dzīvnieku aizsardzību nogalināšanas laikā. Daudzi cilvēki brīnās, kā ir iespējams aizsargāt dzīvniekus nogalināšanas laikā. Var izklausīties paradoksāli, bet tas ir iespējams. Ikviens, kas ir piedzīvojis dzīvnieka nogalināšanu vai novērojis šādu darbību, apzinās to, cik dzīvnieka nāve var būt sāpīga. Jaunu tiesību aktu ieviešana šajā jomā ierobežos nevajadzīgas dzīvnieku ciešanas, un tādēļ šādi tiesību akti ir vajadzīgi.

Carl Lang (NI), rakstiski. – (FR) Apstiprinot to, ka dzīvnieki ir jākauj bez nevajadzīgām ciešanām, izņemot reliģisku rituālu gadījumus, Parlamenta vairākums ir parādījis gan savu liekulību, gan arī glēvulību. „Reliģiski rituāli” galvenokārt attiecas uz rituālo kaušanu, ko jo īpaši piekopj musulmaņu festivāla Eid-al-Adha laikā, kad simtiem tūkstošu aitū tiek pārgrieztas rīkles.

Šādas prakses likumīga atzīšana ir daļa no daudz plašākas parādības, proti, mūsu sabiedrības islamizācijas. Mūsu likumi un paražas pakāpeniski mainās, lai pielāgotos islāma šariata likumam. Francijā aizvien vairāk pašvaldību netieši finansē mošeju celtniecību. Ēdienkartes skolās tiek veidotas tā, lai ievērotu islāma diētas prasības. Dažās pilsētās, tādās kā Lille, baseinos ir noteikti laiki, kad peldēt atļauts tikai sievietēm. Ar *Conseil*

français du culte musulman izveidi 2003. gadā *Sarkozy* kungs, toreizējais iekšlietu ministrs, ieviesa islāmu Francijas iestādēs.

Lai izbeigtu šādu notikumu attīstības virzienu, mums ir jānoraida islāmiskais korektums, jāmaina migrantu no valstīm, kas nav Eiropas valstis, plūsma pretējā virzienā un jārada jauna Eiropa, suverēnu nāciju Eiropa bez Turcijas, tādējādi apstiprinot tās iedzīvotāju kristietības un humānisma vērtības.

Cristiana Muscardini (UEN), *rakstiski*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ir nožēlojami, ka Eiropas Parlamentam ir jāizvēlas šizofrēniska pieeja savu pilnvaru laika beigās un šādā jutīgā jautājumā, jo tā patiešām ir šizofrēniska, no vienas puses projicējot sevi nākotnē, pat ja šī nākotne ievieš tehnoloģijas, lai mācītu vardarbību un izvarošanu, un no otras puses iegrimstot atpakaļ pagātnē, lai atgrieztos pie cilšu rituāliem un nomierinātu tos, kuriem ir nepieciešams redzēt asinsizliešanu un vairāk bezjēdzīgu ciešanu sava upura acīs.

Mēs stingri iebilstam pret cilšu lopkautuvi, kas neņem vērā vienprātību un atsevišķu dalībvalstu brīvu izvēli.

Lydia Schenardi (NI), *rakstiski*. – (FR) Mēs atbalstām vēlmi grozīt 1993. gada direktīvu, lai uzlabotu un standartizētu dzīvnieku kaušanas apstākļus visā Eiropas Savienībā.

Tāpat mēs atbalstām principu, saskaņā ar kuru dzīvnieki ir jānogalina tikai ar tādām metodēm, kas nodrošina tūlītēju nāvi vai nāvi pēc apdullināšanas, bet mēs esam pilnīgi pret ideju pieļaut izņēmumus saskaņā ar reliģiskiem rituāliem.

Sabiedriskā doma ir ļoti jutīga un pilnīgi pret nevajadzīgu, sāpīgu praksi. Tad kādēļ paciest šo praksi reliģijas vārdā neatkarīgi no tā, vai dzīvnieki tiek apdullināti pirms nogalināšanas vai netiek?

Ir jāievieš stingri tiesību akti, kas nosaka procedūru pārbaudi, lai nodrošinātu to, ka dzīvnieki tiek apdullināti un neatgūst samaņu pirms nāves, bet vēl labāk būtu pilnībā aizliegt šādu praksi. Tā ir no cita laikmeta, un ir pareizi to saukt par barbarisku.

Kathy Sinnott (IND/DEM), *rakstiski*. – Dzīvnieku aizsardzība pret cietsirdību ir ļoti svarīgs pienākums. Taču es uzskatu, ka daži no šiem priekšlikumiem, kas izvirzīti, lai novērstu cietsirdību, faktiski izraisīs vēl lielāku cietsirdību.

Ar to es jo īpaši domāju priekšlikumu par to, lai kaušanu veiktu tikai kautuvēs. Lauksaimnieki būtu spiesti iekraut un transportēt dzīvniekus pat tad, ja tie ir slimi vai veci, un šāda rīcība sagādātu tiem sāpes un izraisītu stresu.

Tāpat šis priekšlikums rada riskus saistībā ar lipīgām slimībām un infekcijām. Dažkārt labāk ir apturēt slimības izplatīšanos, nokaujot dzīvnieku savā saimniecībā, ja vien tas tiek izdarīts humāni. Es nesniedzu mutisku balsojuma skaidrojumu.

– **Ziņojums: José Albino Silva Peneda (A6-0241/2009)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), *rakstiski*. – (SV) Mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti, nolēmām atbalstīt ziņojumu (A6-0241/2009) par atjaunināto sociālo programmu. Tas ir labs ziņojums, kurš cita starpā nosaka to, ekonomiskas brīvības un konkurences noteikumi nekad nedrīkst būt svarīgāki par sociālajām pamattiesībām.

Taču ziņojumā ir ietvertas arī prasības minimālās algas sistēmām. Mēs, sociāldemokrāti, uzskatām, ka ir svarīgi, lai ikvienam tiktu garantēta pienācīga alga, no kuras ir iespējams dzīvot, un mēs domājam, ka ES tas būtu jāveicina. Tas ir jo īpaši svarīgi, lai mēs spētu risināt nabadzīgo darba ņēmēju problēmu. Tas, kā dalībvalstis pēc tam izvēlas garantēt saviem pilsoņiem pienācīgu algu un vai tās to dara, izmantojot tiesību aktus vai atstājot šo jautājumu sociālo partneru ziņā, kuri to regulē ar koplīgumiem, arī turpmāk ir jāizlemj dalībvalstīm pašām.

Robert Atkins (PPE-DE), *rakstiski*. – Konservatīvie atbalsta minimālās algas principu Apvienotajā Karalistē. Tomēr mēs uzskatām, ka sociālā nodrošinājuma sistēmas un minimālā alga ir jānosaka valsts līmenī.

Tādēļ konservatīvie ir atturējušies no balsošanas par šo ziņojumu.

Edite Estrela (PSE), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par *Silva Peneda* ziņojumu par atjaunināto sociālo programmu. Ņemot vērā pašreizējo ekonomisko krīzi, ir vitāli svarīgi, lai sociālā politika ietu roku rokā ar ekonomikas politiku, veicinot Eiropas ekonomikas atveseļošanu. Eiropas sociālais modelis sastopas ar vairākiem izaicinājumiem, proti, demogrāfiskām izmaiņām un globalizāciju, pret kuriem tas nevar palikt imūns. Tādēļ

ir nepieciešams modernizēt šo modeli, lai pavērtu tam ilgtermiņa iespējas, vienlaikus saglabājot tā sākotnējās vērtības.

Eiropai ir jābūt ambiciozai attiecībā uz sociālo politiku vēl jo vairāk tādēļ, ka mēs piedzīvojam nopietnu krīzi. Tomēr es uzskatu, ka Komisijas atjauninātā sociālā programma ir ļoti nepretencioza, tā ir nākusi pārāk vēlu un īsti neatbilst tiem uzdevumiem, ko izvirza finanšu un ekonomiskā krīze. Ir jāstiprina sociālā un nodarbinātības politika, lai samazinātu vai novērstu darbavieta zudumu un aizsargātu Eiropas iedzīvotājus pret sociālo izstumtību un nabadzības risku.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā ir daudz pretrunu. Taču būtībā tas pastāv uz esošajām neolibērālā kapitālisma pamatnostādņēm, tās gan mīkstinot šur un tur, bet nemainot galveno politiku, kas ir pašreizējās ekonomiskās un sociālās krīzes sakne. Vadošais princips kā vienmēr ir tas pats. Tagad „krīze” tiek lietota, lai vēlreiz „pārdotu” to recepti, kas saucas „vairāk to pašu”: elastīgumu, iekšējo tirgu, valsts un privātās partnerības un tā tālāk, ignorējot to, ka ES politika arī ir šīs krīzes sakne un ir padarījusi to vēl jaunāku.

Ziņojumā paustās pareizās „bažas” nerisina identificēto problēmu galvenos cēloņus vai nereaģē uz tiem, jo īpaši attiecībā uz ekonomikas politiku, nedrošām darbavietām, liberalizāciju un valsts pakalpojumu privatizāciju, un tā tālāk.

Alternatīvu atbīlzu nav, jo īpaši attiecībā uz valsts lomas pastiprināšanu ekonomikā stratēģiski svarīgās nozarēs un augstas kvalitātes valsts pakalpojumu paplašināšanā vai pat lielāku algu un pensiju aizsardzībā. Tomēr ziņojumā ir apsvērta nepieciešamība pēc taisnīgākas bagātības sadales, bet nav norādīti veidi, kā to panākt, kā arī nav izvirzīta prasība pārtraukt tos politikas virzienus, kuri ir pastiprinājuši sociālo nevienlīdzību.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Jūsu Eiropas sociālais indekss ir izcila neveiksme. Francijas presē tikko ir parādījušies šausmīgi skaitļi: nabadzība divos gados ir pieaugusi par 15 %, dramatiski ir palielinājusies trūcīgo darba ņēmēju skaits un tā rezultātā eksponenciāli ir pieaudzis milzīgos parādos nonākušo māsaiņniecību skaits, kuru resursi ilgstoši ir bijuši nepietiekami, lai segtu ikdienas dzīvošanas izmaksas. Turklāt mēs vēl esam šīs dziļās krīzes pašā sākumā.

Jūs mudināt pilsoņus būt „atvērtiem pārmaiņām” laikā, kad darba ņēmējiem pārmaiņas nozīmē darbavietas zaudēšanu un, pateicoties jūsu pieņemtajai politikai, skaidrību, ka jaunu darbavieta viņi neatradīs. Jūs runājat par sociālajām tiesībām, turpretī Kopienas tiesa konkurences un brīvības sniegt pakalpojumus vārdā darba ņēmēju tiesības sabradāt kājām. Jūs piesaucat elastīgumu, lai gan tas eirolodā ir tikai apzīmējums nedrošībai. Jūs pat izliekaties, ka veltāt īpašu uzmanību sievietēm un mātēm, taču jūsu idiotiskā „dzimumu” politika izraisa viņu īpašo sociālo tiesību zaudēšanu, piemēram, to tiesību, kas viņām Francijā bija pensionēšanās un naktsdarba jomā.

Vajadzīga ir nevis sociālās programmas atjaunināšana, bet gan jūsu amorālās sistēmas pilnīga nomaiņa.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Šajā ziņojumā ir uzsvērts, ka dalībvalstīm ir jāmodernizē un jāpārveido to valsts sociālā nodrošinājuma sistēmas, jāievieš minimālās algas un jāpārskata skolu mācību programmas. Turklāt ir jābūt lielākai darba ņēmēju finansiālai līdzdalībai uzņēmumu peļņā, un ir jāievieš Eiropas brīvprātīgā darba gads. Šie ir nepieredzēti galēji piemēri tam, kā ES plāno pārņemt valstu pašnoteikšanos.

Turklāt šajā ziņojumā ir ietvertas divas atsaucē uz Lisabonas līgumu, kurš vēl nav stājies spēkā. Tā ir nekaunīga varas augstprātības izpausme! To netieši norāda tas, ka demokrātiskās debates par šo līgumu tiek uzlūktas vienīgi kā izrāde apmeklētājiem sēžu zāles balkonā, un netiek uzskatīts, ka tām būtu kāda nozīme attiecībā uz rezultātu.

Tādēļ galīgajā balsojumā mēs balsojam pret šo ziņojumu.

Carl Schlyter (Verts/ALE), rakstiski. – (SV) Kopumā šis ir ļoti labs ziņojums, kurā ir daudzi labi aspekti, bet, ņemot vērā atkārtotās prasības pēc izaugsmes, kā arī prasību, lai dalībvalstis ieviestu minimālo algu kopā ar juridiski saistošiem sociālajiem nosacījumiem, kas radītu milzīgas daļas varas nodošanu ES, es atturošos no balsošanas.

Anja Weisgerber (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Pašreizējās finanšu krīzes laikā Eiropas sociālais modelis sastopas ar nopietniem izaicinājumiem.

Tādēļ Vācijas konservatīvo grupa (CDU/CSU) atbalsta sociālu Eiropu.

Šī iemesla dēļ mēs atbalstām *Silva Peneda* kunga ziņojumu par atjauninātu sociālo programmu.

Mēs arī atzinīgi vērtējam gan to, ka šajā krīzes laikā darbavietu radīšana un veicināšana tiek izvirzīta par prioritāti, gan arī mūsu vēlmi paātrināt pasākumus saistībā ar izglītību un apmācību.

Eiropai ir jārada sociāla sistēma un jāizveido standarti Eiropas līmenī.

Šajā saistībā mums noteikti ir jāņem vērā dalībvalstu kompetences.

Tādēļ mēs iebilstam pret vispārējo prasību pēc minimālās algas ieviešanas visās dalībvalstīs, kas sākotnēji bija izteikta ziņojuma 14. punktā.

Lēmums par minimālās algas ieviešanu ir jāatstāj pilnīgi dalībvalstu ziņā.

Tādēļ mēs priecājamies, ka ir pieņemts mutiskais grozījums šim punktam.

Ir jānodrošina pietiekami ienākumi, lai ļautu ikvienai personai dzīvot cilvēka cienīgu dzīvi, bet dalībvalstīm šajā saistībā ir pieejamas dažādas iespējas.

Mēs savā mutiskajā grozījumā esam skaidri pateikuši, ka papildus minimālajai algai ir jāapsver arī koplīgumi un vispārēji saistoši noteikumi vai arī valsts garantēti minimālie ienākumi.

Šādā veidā mēs pienācīgu uzmanību veltām subsidiaritātes principam.

– Ziņojums: **Jean Lambert (A6-0263/2009)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti, nolēmām atbalstīt ziņojumu (A6-0263/2009) par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus. Tas ir labs ziņojums, kas ir jo īpaši svarīgs pašreizējās ekonomiskās krīzes laikā, kad ir nepieciešami aktīvi darba tirgus pasākumi, kuri nodrošinātu, lai neaizsargātākās sabiedrības grupas nepaliktu pastāvīgi ārpus darba tirgus.

Tāču ziņojumā ir ietvertas arī prasības minimālās algas sistēmām. Mēs, sociāldemokrāti, uzskatām, ka ir svarīgi, lai ikvienam tiktu garantēta pienācīga alga, no kuras ir iespējams dzīvot, un mēs domājam, ka ES tas būtu jāveicina. Tas ir jo īpaši svarīgi, lai mēs spētu risināt nabadzīgo darba ņēmēju problēmu. Tas, kā dalībvalstis pēc tam izvēlas garantēt saviem pilsoņiem pienācīgu algu un vai tās to dara, izmantojot tiesību aktus vai atstājot šo jautājumu sociālo partneru ziņā, kuri to regulē ar koplīgumiem, arī turpmāk ir jāizlemj dalībvalstīm pašām.

Robert Atkins (PPE-DE), rakstiski. – Apvienotās Karalistes Konservatīvā partija atbalsta daudz ko no tā, kas ietverts šajā ziņojumā, un paredzētos nosacījumus atbilstīgam ienākumu nodrošinājumam, integrējošus darba tirgus un piekļuvi kvalitatīviem pakalpojumiem. Tāpat mēs atbalstām pozitīvu un integrējošu pieeju garīgajai veselībai un invaliditātei, un gados vecāku cilvēku tiesības strādāt, kā arī stingru nostāju attiecībā uz cīņu pret cilvēku tirdzniecību.

Tomēr Konservatīvā partija neatbalsta ES diskriminācijas novēršanas direktīvas koncepciju. Turklāt Konservatīvā partija nevar atbalstīt prasību izveidot tiesisku regulējumu vienlīdzīgai attieksmei nodarbinātības jomā, lai apkarotu diskrimināciju nodarbinātības un profesiju jomā, un ES minimālo ienākumu shēmu un iemaksu aizstāšanas ienākumu shēmu mērķim, nodrošinot ienākumu atbalstu vismaz 60 % apjomā no vidējiem ienākumiem uz vienu iedzīvotāju attiecīgajā valstī. Šo iemeslu dēļ mēs esam atturējušies. Minētajiem jautājumiem ir jābūt valsts kompetencē.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), rakstiski. – EPP-ED grupa kopumā atbalsta *Jean Lambert* kunga sākotnējā ziņojuma pamatideju. Tomēr komitejā cita politiskā grupa šajā ziņojumā iekļāva neiederīgus jautājumus, kuri ne tikai neietilpst ziņojuma paredzētajā jomā, bet kuri arī ir zināmi kā nepieņemami mūsu grupai. Viņi to izdarīja apzināti, zemisku partiju politisko iemeslu dēļ, lai mums būtu neiespējami atbalstīt šo ziņojumu tajā veidā, kādā tas tika iesniegts plenārsēdē. Tādēļ mēs esam iesnieguši alternatīvu rezolūciju, kurā ir ietverti visi tie šī ziņojuma elementi, ko mēs atbalstām.

Martin Callanan (PPE-DE), rakstiski. – Šis ziņojums izvirza jautājumu: kā lai mēs integrējam darba tirgos tos cilvēkus, kuri pašlaik no tiem ir atstumti? Atbilde ir nepārprotami acīmredzama. Mums ir jārada vairāk darbavietu un plašākas iespējas mūsu darba tirgos.

Tas, ka ES vispār ir jāuzdod sev šis jautājums, uzskatāmi parāda vienu no Briseles pamatproblēmām. Pārāk daudz uzmanības tiek veltīts darbavietu aizsardzībai, bet darbavietu radīšanai veltītā uzmanība ne tuvu nav pietiekama. Par to, ka tik daudz eiropiešu ir bezdarbnieki, galvenokārt atbildīgs ir Eiropas sociālais modelis. Eiropas sociālais modelis darbojas diametrāli pretēji tam, kam tas ir domāts: tas rada divu līmeņu darba tirgus ekonomiku, nesot labumu tiem, kuri strādā, un ierobežojot iespējas atrast darbu tiem, kuri palikuši bez darba. Milzīgi ir arī sociālie zaudējumi bezgalīgo ES normu rezultātā, kas attur darba devējus pieņemt jaunus darba ņēmējus. Tik daudz par ES cildināto plānu līdz 2010. gadam padarīt ES par konkurētspējīgāko ekonomiku pasaulē.

Lai radītu darbavietas bezdarbniekiem, Eiropas ekonomikā ir nepieciešams pilnīgi cits virziens. Apvienotās Karalistes Konservatīvā partija ir apņēmusies pātrīnāt šo virziena maiņu.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Šajā ziņojumā ir minēta virkne svarīgu jautājumu, kas principā būtu jārisina dalībvalstīm un nevis Eiropas Savienībai. Piemēram, Eiropas Parlaments uzstāj, ka pastāv vajadzība ieviest minimālo ienākumu garantiju un minimālo algu ES mērķus. Turklāt šajā ziņojumā ir ietverta atsauce uz Lisabonas līgumu (kurš vēl nav stājies spēkā). Tādēļ mēs balsojam pret šo ziņojumu.

7. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 14.40 un atsāka plkst. 15.05.)

SĒDI VADA: M. ROURE

Priekšsēdētāja vietniece

8. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

9. Parlamenta sastāvs (sk. protokolu)

10. Apvienoto Nāciju Organizācijas rasisma jautājumiem veltītās konferences secinājumi (Durbana II - Ženēva) (debates)

Priekšsēdētāja. - Nākamais jautājums ir Padomes un Komisijas paziņojumi par Apvienoto Nāciju Organizācijas rasisma jautājumiem veltītās konferences secinājumiem (Durbana II - Ženēva).

Jan Kohout, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlos jums pateikties par iespēju novērtēt Durbanas pārskata konferenci, kurai, es zinu, šodien šeit uzmanīgi sekoja daudzi deputāti.

Sagatavošanās process šai konferencei bija jo īpaši sarežģīts, un ļoti daudzām valstīm bija nopietnas bažas par šo procesu, ņemot vērā to, kas notika 2001. gadā. Bažijoties, ka šī konference tiks izmantota kā platforma naida un galējas neiecietības izpausmēm, vairākas dalībvalstis, tostarp manējā, nolēma atteikties no piedalīšanās šajā konferencē. Šīs bažas apstiprināja viena ANO locekļa iejaukšanās pašā konferences sākumā. Tas bija ne tikai pilnīgi nepieņemami mums, bet arī tieši pretrunā ar šīs konferences kontekstu un mērķi.

Tas ir ļoti neveiksmīgi, lai gan, iespējams, neizbēgami, ka šis incidents un tam sekojošā visu dalībvalstu, kā arī citu ANO locekļu reakcija, atstājot zāli, tika plaši atspoguļoti plašsaziņas līdzekļos, aizēnojot konferences noslēguma dokumenta saskaņoto pieņemšanu. Es domāju, ka vienlaikus būtu pilnībā jāatzīst ļoti konstruktīvais un pamatīgais ES ieguldījums šīs konferences sagatavošanas posmā. Jo īpaši tas attiecas uz noslēguma dokumenta sagatavošanu, kurā ES bija izšķiroša loma. Neraugoties uz šo uzmanības novēršanu, ko es jau pieminēju, ievērojams panākums ir tas, ka šīs konferences noslēguma dokumentā ir ievērotas visas ES sarkanās līnijas.

Noslēguma dokumentā ir pilnībā ievērota pašreizējā cilvēktiesību sistēma, jo īpaši attiecībā uz vārda brīvību, un šis dokuments atbilst daudzām mūsu prasībām, tādām kā nepieciešamība novērst jebkādu atsauci uz reliģiju nomelnošanu un atturēties no Izraēlas jebkāda veida izcelšanas. Turklāt tekstā tika saglabāts punkts par holokausta atcerēšanos.

Tagad mums ir jāpārdomā, ko šī konference un tās noslēguma dokuments nozīmē Eiropas Savienībai. Mums jo īpaši vajadzēs definēt, kā mēs atbalstīsim to saistību īstenošanu, kuras mēs esam uzņēmušies. Padome

joprojām ir ārkārtīgi noraizējusies par rasismu un ksenofobiju, kas, mūsdiņ, šodien ir viens no lielākajiem izaicinājumiem cilvēktiesību jomā.

Es zinu, ka Parlaments pilnībā pievienojas šim bažām un ka jums ir bijusi liela loma, palīdzot izveidot izstrādāt daudzus tiesību aktus un praktiskos instrumentus, kas palīdzētu cīnīties pret šo postu. Cīņa pret rasismu un ksenofobiju ir nepārtraukts process, kas prasa gan politisku gribu, gan arī praktiskus pasākumus ne tikai izglītības jomā. Tāpat ir nepieciešams nepārtraukti paplašināt dialogu un savstarpējo sapratni, un veicināt iecietību.

Lai gan ir zīmes, kas liecina, ka ES diskriminācijas novēršanas tiesību aktiem ir pozitīva ietekme, tomēr vispārējais globālais progress cīņā pret šīm parādībām diemžēl joprojām ir ļoti lēns. Daudzās valstīs šī tendence faktiski pat ir negatīva. Mēs esam redzējuši gadījumus, kad pašreizējā ekonomiskā krīze sāk uzkurināt rasistisku un ksenofobisku neiecietību visā pasaulē. Ņemot vērā šo ekonomisko krīzi, stingra rasisma apkarošanas politika ir svarīgāka nekā jebkad agrāk. Gan Eiropā, gan arī plašākā mērogā mēs piedzīvojam tādu vardarbīgu uzbrukumu pastiprināšanos, kuri vērsti pret imigrantiem, bēgļiem un patvēruma meklētājiem, kā arī minoritātēm, tādām kā romi.

ES ir spēcīgs cīņā pret rasismu un ksenofobiju *acquis*. Abas šīs parādības ir nesavienojamas ar tiem principiem, uz kuru pamata ir izveidota Eiropas Savienība. ES ir atkārtoti noraidījusi un nosodījusi visas rasisma izpausmes un arī turpinās to darīt. ES, ievērojot savas ar līgumiem noteiktās pilnvaras, turpinās risināt rasisma un ksenofobijas jautājumus gan pašā Eiropas Savienībā, gan arī mūsu ārējo darbību kontekstā.

Iekšienē mēs esam pieņēmuši tiesību aktus, kas aizliedz tiešu vai netiešu diskrimināciju uz rases vai etniskās izcelsmes pamata darbā, izglītības jomā un attiecībā uz piekļuvi precēm un pakalpojumiem. Tiesību aktos ir aizliegta arī diskriminācija uz citiem pamatiem, tostarp reliģijas, vecuma, dzimumorientācijas un invaliditātes pamata jo īpaši darba vietā. Tāpat ES ir pieņēmusi tiesību aktus, lai aizliegtu naida izpausmes televīzijas kanālos, kā arī lai atzītu par krimināli sodāmu „publisku aicinājumu uz vardarbību vai naidu, kas vērsti pret personu grupu vai šādas grupas locekli, ko raksturo rase, ādas krāsa, reliģija, izcelsme, nacionālā vai etniskā piederība”. Šajā pašā tiesību aktā ir noteikta, ka krimināli sodāma ir genocīda noziegumu, noziegumu pret cilvēci un kara noziegumu publiska attaisnošana, noliegšana vai rupja banalizēšana.

Ārējās attiecībās ES regulāri pievēršas rasisma un ksenofobijas jautājumiem savos divpusējos politiskajos un cilvēktiesību dialogos ar trešām valstīm, tādām kā Krievija un Ķīna. Mēs arī esam nodrošinājuši, lai rasisma un ksenofobijas jautājumi tiktu iekļauti mūsu sadarbības stratēģijās, piemēram, Eiropas kaimiņattiecību politikas rīcības plānos. Daudz kas notiek dažādos daudzpusējos forumos. Eiropas Drošības un sadarbības organizācijā (EDSO) dalībvalstis savu darbu koordinē tā, lai nodrošinātu, ka tās saistības, ko šajā jomā uzņēmušās 56 EDSO dalībnieces, tiktu ievērotas un īstenotas. Tieši tas pats attiecas uz Eiropadomi un ANO plašākā kontekstā.

Minētie piemēri parāda mūsu kopīgo apņemšanos strādāt ar šo jautājumu gan iekšēji, gan arī plašāk ar partneriem visā pasaulē. Durbanas pārskata konference bija daļa no šiem plašākajiem centieniem. Tas nebija viegli un to diezgan skaidri izkropļoja tie, kas gribēja novirzīt šīs konferences rezultātus paši uz saviem šaurajiem politiskajiem mērķiem. Taču ar visu šo mums ir atzinīgi jānovērtē tas, ka beigās konferencē uzmanība tika vērsta gan uz pastāvīgo nepieciešamību risināt rasisma un ksenofobijas jautājumus, gan arī uz mūsu apņemšanos izskaust šo postu, un šajā jautājumā mums ir ļoti daudz piekritēju.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es priecājos par iespēju piedalīties šajās debatēs. Eiropas Komisija ir uzmanīgi sekojusi gatavošanās procesam Durbanas konferencei un tam, kā tika meklēta kopēja Eiropas Savienības nostāja attiecībā uz piedalīšanos šajā konferencē.

Šajā saistībā mēs esam pieņēmuši vērā Parlamenta – jūsu Parlamenta – aicinājumu, ko jūs izteicāt savā 19. janvārī pieņemtajā rezolūcijā, nosakot Eiropas Savienības aktīvu līdzdalību Durbanas konferences pārskatā saskaņā ar rezolūciju par Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomes progresu un jo īpaši par Eiropas Savienības lomu.

Kā jūs zināt, piecas dalībvalstis nolēma nepiedalīties šajā konferencē. Komisija ir nolēmusi apstiprināt savu piedalīšanos novērotāja lomā, jo tā piekrīt dalībvalstu vairākuma viedoklim, ka šīs konferences dokumentā Eiropas Savienības sarkanās līnijas ir saglabātas.

Galīgais pieņemtais dokuments, kurš ir panākts kompromisa rezultātā, nav ideāls teksts, bet šis dokuments nesatur nekādu antisemitisku goda aizskārumu, kādas konkrētas valsts vai pasaules reģiona nomelnošanu vai arī kādas reliģijas goda aizskārumu.

Tas, ka noslēguma dokumentu saskaņoti pieņēma 182 Apvienoto Nāciju Organizācijas dalībvalstis, apstiprina starptautiskās sabiedrības apņemšanos cīnīties pret rasismu un diskrimināciju. Tā ir atbilde uz dažu nožēlojamiem mēģinājumiem manipulēt ar šo konferenci antisemitiskos nolūkos, mēģinājumiem, uz kuriem Eiropas Komisija ir stingri reaģējusi.

Jebkurā gadījumā notikumi šajā pārskata konferencē nekādā veidā nemazina Komisijas ilgtermiņa apņemšanos darīt visu iespējamo, lai cīnītos pret rasisma un ksenofobijas visa veida izpausmēm. Komisija joprojām ir apņēmusies īstenot savu rasisma, ksenofobijas un antisemitisma apkarošanas politiku gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās, pilnā mērā izmantojot savas līgumos paredzētās pilnvaras.

Man jāsaka, priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, ka es pats personīgi ļoti rūpīgi uzraudzīšu to, kā dalībvalstis īsteno Padomes pamatlēmumu par rasisma un ksenofobijas apkarošanu. Es personīgi uzņemšos šī pamatlēmuma transpozīcijas uzraudzību, un man ir jāuzsver, ka turpmāk arī mūsu Pamattiesību aģentūra būs instruments, lai mēs novērotu visas šīs parādības, kuras no mūsu puses prasa lielu stingrību.

Mēs patiešām varam cerēt, ka nākamo rasismam veltīto ANO konferenci vairs nekompromitēs nepieņemamas runas, kuras ir atklāta musināšana uz naidu un rasismu. Un tomēr šīs konferences noslēguma kompromiss ļauj mums uz brīdi ieraudzīt gaišāku nākotni.

Charles Tannock, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, Irānas prezidents *Mahmoud Ahmadinejad* neseno ANO rasismam veltītajā konferencē Ženēvā apgalvoja, ka Izraēla ir rasistiska valsts. Ir vilinoši neņemt viņu vērā kā populistisku demagogu, kas cenšas iemantot publicitāti, bet iepriekš viņš ir cietsirdīgi prasījis, lai Izraēlu izdzestu no pasaules kartes, un Izraēla neapšaubāmi būtu pirmais to kodolieroču mērķis, ko viņš tik ļoti grib izstrādāt. Tādēļ mums būtu jāuztver šis viņa paziņojums saistībā ar viņa nesamierināmo naidīgumu pret Izraēlu, kura, manuprāt, pilnīgi pamatoti ir ES sabiedrotais un spēcīgs partneris.

Kas attiecas uz apsūdzību rasismā, ir grūti atrast etniski daudzveidīgāku un mazāk rasistisku valsti kā Izraēla, kura savā sabiedrībā ir iekļāvusi arābus, armēņus, drūzus un citas etniskās minoritātes. Man joprojām spilgtā atmiņā palikusi etiopiešu ebreju pārvešana uz Izraēlu 80. gados.

Protams, Izraēla joprojām īsteno atvērtu imigrācijas politiku, pamatojoties uz to, ka tā ir mājas ebreju tautai visā pasaulē, bet mums ir jāņem vērā arī Izraēlas arābu stāvoklis sabiedrībā. Arābu valstis reti saviem pilsoņiem piešķir tādas demokrātiskās tiesības un nodrošina tādu dzīves līmeni, kāds ir Izraēlas arābiem. Man ir aizdomas, ka *Ahmadinejad* kungs faktiski cenšas novērst uzmanību no šausmīgās un atbaidošās cilvēktiesību situācijas Irānas Islāma Republikā.

Irānā tiek ieslodzīti tiek žurnālisti, kas uzdrošinās kritizēt valdošo režīmu, bet Izraēlas prese ir brīva. Irānā laulības pārkāpēji, homoseksuāļi un mazgadīgie likumpārkāpēji tiek sodīti, tostarp nomētājot ar akmeņiem līdz nāvei, savukārt Izraēlā ģeju un lezbietes pilnībā aizsargā likums. Irānā regulāri tiek vajātas minoritātes, tādas kā kristieši un bahai kopienas locekļi, bet Izraēlā minoritātes tiek cienītas un viņu tiesības ir aizsargātas.

Tomēr, neraugoties uz visiem šiem pierādījumiem, daudzi šī Parlamenta deputāti drīzāk kritizētu mūsu demokrātisko sabiedroto Izraēlu nekā protestētu pret barbarisko un potenciāli katastrofālo Teherānas režīmu.

Izraēlai ir jāzina, ka tai ir draugi šajā Parlamentā, tādi draugi kā es, kas augstu vērtē cilvēktiesības un noraida fanātismu. Taisnību sakot, es uzskatu par apkaunojošu to, ka ES dalībvalstis nosūtīja delegācijas uz Durbanas II konferenci, labi zinot, ka tajā piedalīsies prezidents *Ahmadinejad* un izteiks šos nekaunīgos komentārus.

Ana Maria Gomes, PSE grupas vārdā. – (PT) Daži Durbanas pārskata konferenci uzskata par panākumiem. Faktiski konferences noslēguma dokumentā ir ievērotas tās piecas sarkanās līnijas, ko noteikusi Eiropas Savienība, un, atšķirībā no iepriekšējās versijām, kas izraisīja tik plašas un intensīvas debates, šis dokuments atspoguļo patiesu globālu vienprātību.

Tomēr diemžēl tas nebūs šis dokuments, kas paliks spilgtā atmiņā tiem, kas ieradās no visas pasaules, lai piedalītos debatēs Ženēvā. Viņi pirmkārt atcerēsies to lielo šķelšanos, ko izraisīja šī pasaules mēroga jautājumam, proti, cīņai pret rasismu, veltītā konference, un kas piesaistīja visas pasaules uzmanību.

Eiropa vēlreiz ir parādījusi to, cik trausla ir Eiropas vienotība politiski visvairāk polarizējošos jautājumos, kā tas neapšaubāmi bija šajā konferencē.

Nekas nebūtu bijusi simboliski nozīmīgāks par to, ja visas ES dalībvalstis kolektīvi atstātu konferenci zāli, atbildot uz Irānas prezidenta provokatīvajiem un nepieņemamajiem priekšlikumiem, kurš, neraugoties uz izmaiņām noskaņojumā Vašingtonā, uzstājīgi turpina vest savu valsti pretī sadursmei ar rietumvalstīm.

Diemžēl dažas Eiropas valstis pat neatradās konferences zālē, lai izteiktu savu neapmierinātību ar šo runu, kuras vienīgais mērķis, kā uzsvēra ANO ģenerālsekrētārs, bija apvainot, šķelt un kūdīt uz naidu.

Savienība nozīmē spēku, un Eiropas Savienība ar šo savu sašķelto vienotību parādīja vājumu. Cīņa pret rasismu un pret prezidenta *Ahmadinejad* un citu piekopto kūdīšanu uz naidu bija pelnījusi ko vairāk.

Sophia in 't Veld, ALDE grupa. – Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlos izteikt kādu vispārēju piezīmi. Valstis nav rasistes: rasisti ir cilvēki. Es esmu pārliecināta, ka Irānā ir daudz cilvēku, kuri nepiekrīt sava prezidenta uzskatiem, un es domāju, ka tas, ka Eiropa bija vāja, klusa, sašķelta un klātneesoša, un nerunāja šo Irānas iedzīvotāju vārdā, faktiski bija garām palaista iespēja, kas ļāva tribīni izmantot tādiem kā *Ahmadinejad* kungam, lai paustu savus rasistiskos uzskatus.

Es personīgi biju pret šīs konferences boikotēšanu, taču es domāju, ka Eiropas stratēģijas trūkums bija vēl ļaunāks. Kādēļ Eiropa bija sašķelta? Kādēļ? Es gribētu saņemt paskaidrojumu no Padomes, un šajā saistībā es esmu iesniegusi grozījumu *Obiols i Germā* ziņojumam, ko mēs vēlāk apspriedīsim, proti, kādēļ nebija Eiropas stratēģijas? Kādēļ 27 Eiropas valstis nespēj vienoties par stratēģiju? Ja un kad spēkā stāties Lisabonas līgums, ko Padome ir atbalstījusi, tad 27 dalībvalstīm būs jāpieliek lielāki pūliņi, lai vienotos par kopēju stratēģiju.

Attiecībā uz reliģijas goda aizskārums mani ārkārtīgi satrauc tas, ka ANO spēj pieņemt tādas rezolūcijas, kurās tiek prasīts reliģiju goda aizskārums vai reliģiju apvainošanas pilnīgs aizliegums. Es saprotu, ka beigās tas neparādījās galīgajā rezolūcijā, taču es vienalga uzskatu par satraucošu to, ka ANO var izteikt kaut ko tādu. Tomēr es arī saskatu ironiju tajā apstākļi, ka šajā Parlamentā joprojām ir ļoti grūti pat kritizēt – nevis apvainot, bet kritizēt – reliģijas un jo īpaši vienu galveno Eiropas reliģiju, un ir vēl viens grozījums, ko mēs ar kolēģi *Cappato* kungu esam iesnieguši *Obiols i Germā* ziņojumam, kritizējot Vatikāna nostāju attiecībā uz prezervatīviem cīņā pret AIDS. Es vēlos vēlreiz lūgt Padomi paskaidrot, kas ir darīts, lai izveidotu Eiropas stratēģiju.

Laima Liucija Andriekienė (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos vēlreiz uzsvērt to, ka Durbanas pārskata konferences noslēguma dokumentu pieņēma ar vienprātīgu balsojumu. Lai gan šis teksts, kas panākts sarežģītu sarunu rezultātā, nav ideāls, es uzskatu, ka, ciktāl tas attiecas uz jauno nostāju, ir svarīgi turpināt apspriest šo jauno dokumentu, kā arī tādus bieži strīdīgus jautājumus kā rasu diskriminācija, ksenofobija, apzīmogošana ar kauna traipu un aizspriedumu veidošana pret cilvēkiem, pamatojoties uz viņu reliģisko pārliecību vai ticību.

Mums ir nekonfrontējoši jāiesaistās tālākās sarunās, taču stingri jāreaģē uz nepieņemamiem paziņojumiem un mēģinājumiem izmantot Durbanas procesu, lai sludinātu rasistisku ideoloģiju. Es esmu stingri pārliecināta, ka bez Eiropas Savienības stingras nostājas attiecībā uz cilvēktiesību aizsardzību un cīņu pret rasismu un ksenofobiju Durbanas process varētu noritēt nepareizā virzienā.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, acīmredzami nožēlojams fakts ir tas, ka rasisma un diskriminācijas upuri nebija Durbanas konferences uzmanības centrā. Protams, ka iemesls tam ir Irānas prezidenta skandaloza konferences „sagrābšana” savās rokās, kas bija, un man ir jāizsaka sava vilšanās par to, lamatas, kurās iekrita vairākas ES dalībvalstis. Tāda ir problēma.

Es personīgi gribu pateikties tām Eiropas Savienības dalībvalstīm, kas tomēr turpināja un turpina strādāt; mēs esam panākuši rezultātus, kuri ir pilnībā godājami pat tad, ja tie ir nepilnīgi. Tāpat es vēlos, lai Padomes priekšsēdētājs pastāstītu, ko dalībvalstis ir vai nav darījušas, lai nodrošinātu to, ka Eiropas Savienība šajā konferencē nerīkojas nesaskaņoti, kā tas par jo īpaši lielu nožēlu notika.

Jan Kohout, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētājas kundze, arī ES bija pilnībā iesaistīta visā konferences sagatavošanas procesā un aktīvi piedalījies noslēguma dokumenta izstrādē, lai padarītu to pēc iespējas līdzsvarotāku un nodrošinātu, ka tajā ir ievērotas pastāvošās cilvēktiesību normas jo īpaši attiecībā uz vārda brīvību.

ES arī izdevās nodrošināt, ka Izraēla šajā tekstā nekādi netika izcelta. Lielā mērā pateicoties ES vienotajiem centieniem, mēs beigās sagatavojām tādu tekstu, kurā ir ievērotas mūsu sarkanās līnijas, un tas notika neatkarīgi no tā, ka dažas ES dalībvalstis nolēma nepiedalīties ar savām valsts pilnvarām.

Ir arī jāpiebilst, ka dažu valstu nepiedalīšanās šajā konferencē nekavēja Eiropas Savienībai kā tādai runāt šajā konferencē. Prezidentūra turpināja ES dalības iekšējo koordināciju, tostarp divu paziņojumu visu ES dalībvalstu vārdā sagatavošanu, kurus iesniedza Zviedrija, nākamā prezidentūra. Galīgais paziņojums tiks iesniegts 22 valstu vārdā.

Pēc Durbanas konferences ES izvērtēs, kā tā turpinās atbalstīt Durbanas darba kārtību. Tas, ka no 27 dalībvalstīm piecas beigās nolēma nepiedalīties konferencē, nekādā ziņā nerada šaubas par ES apņemību turpināt cīņu pret rasismu un diskrimināciju. Mums ir spēcīgs *acquis* šajos jautājumos, un mēs turpināsim uz to pamatoties. Kā pareizi tika norādīts – un es to uztveru kā kritiku – sagatavošanās konferencē procesa beigās mēs patiešām nespējam panākt savstarpēju vienošanos. Nekādas kopīgas vienošanās nekad nav bijis, tādēļ pirms šīs konferences nekad nav bijusi ES nostāja. Vienprātīgi tika nolemts, ka pastāv valstu nostājas, tādēļ delegācijas atstāja konferenču zāli ar savu valstu pilnvarām.

Es atkārtoju, ka pēdējā sanāksmē ministri apsprieda šo jautājumu, un no šīs mācības tiks izdarīti secinājumi. Tādēļ mums būs jāizvērtē notikušais un jāatgriežas, jo ES šajā konferencē nerīkojās varonīgi. Tas ir jāatzīmē.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Es pateicos jums visiem par runām. Pagājušajā pirmdienā komisāre Ferrero-Waldner kundze saņēma vēstuli no Pillay kundzes, ANO augstās pārstāves cilvēktiesību jautājumos, un šī vēstule bija nosūtīta arī visu ES dalībvalstu ārlietu ministriem.

Šajā vēstulē Pillay kundze atgādināja to, ko viņa jau bija teikusi Briselē 8. oktobrī ar Eiropas Parlamentu kopīgi organizētā konferencē par cilvēktiesību aktivistu aizsardzību. Pillay kundze uzskata, ka ir svarīgi atjaunot zināmu vienotību saistībā ar cilvēktiesību aizsardzību un veicināšanu pasaulē, jo īpaši attiecībā uz cīņu pret rasismu. Viņa aicina visas ANO dalībvalstis pievienoties ANO programmas cīņai pret rasismu īstenošanā jo īpaši tādēļ, ka tā ir definēta Durbanas konferences noslēguma dokumentā.

Es domāju, ka Eiropas Savienībai ir jāapsver, kā reaģēt uz šo aicinājumu. Jebkurā gadījumā Eiropas Savienība ir pieņēmusi politiku aktīvai cīņai pret rasismu. Eiropas Savienībai ir jā saglabā modrība un apņemība, lai starptautiskie centieni šajā jomā varētu saglabāties acīmredzami efektīvi. Es personīgi piekrītu šeit paustajam viedoklim: Eiropa, kam būtu stratēģija un kas nerīkotos neorganizēti, noteikti būtu spējusi izmantot šīs iespējas sniegtās reālās priekšrocības, lai vienoti izteiktu savus iebildumus pret nepieņemamiem paziņojumiem. Lai tā mums ir mācība. Es esmu pateicīgs Padomes priekšsēdētājam, kurš teica, ka tam ir jābūt mums mācībai, un ka ar to atbalstu, ko mums sniegs, es ceru, Lisabonas līguma ratificēšana, mums ir jāspēj izveidot Eiropas Savienības ārējā cilvēktiesību politika un tādējādi jāpadara efektīvāka Eiropas darbība daudzpusējās struktūrās. Šajā jautājumā es varu tikai pievienoties viedoklim, ko savā runā izteica daudzi deputāti, kuriem es pateicos. Es atkārtoju, notikušajam ir jāliek mums pārdomāt, lai turpmāk sagatavotu efektīvākas stratēģijas.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

11. 2008. gada ziņojums par cilvēktiesībām pasaulē un Eiropas Savienības politika cilvēktiesību jomā (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais dienas kārtības punkts ir *Obiols i Germá* kunga ziņojums (A6-0264/2009) Ārlietu komitejas vārdā par 2008. gada ziņojumu par cilvēktiesībām pasaulē un Eiropas Savienības politiku cilvēktiesību jomā (2008/2336(INI)).

Raimon Obiols i Germá, referents. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos īsi komentēt saturu šim ziņojumam par cilvēktiesībām pasaulē un Eiropas Savienības politiku cilvēktiesību jomā. Vispirms vēlos uzsvērt, ka ziņojumam ir divi atšķirīgi pamatmērķi: pirmkārt, tajā aprakstīta un izvērtēta situācija cilvēktiesību jomā daudzās pasaules valstīs un reģionos, kas ir diemžēl negatīva un bieži vien robežojas ar cilvēces traģēdiju; otrkārt, tajā izvērtēta šā Parlamenta iepriekšējā pieredze attiecībā uz tā nostāju, reaģējot uz dažādām problēmām, kā arī attiecībā uz referenta vēlmi, lai ziņojums atbilstu Eiropas Savienības iestāžu nostājas un darbības galvenajam virzienam, necenšoties uzsvērt domstarpības, bet sirds dziļumos drīzāk gan vienošanās aspektus. Proti, referents uzskata, ka, panākot konverģentu nostāju, mēs varēsim pārliecinošāk un efektīvāk īstenot šo lēno un sarežģīto uzdevumu – uzlabot cilvēktiesību stāvokli pasaulē.

Te ir arī otrs aspekts, kuru es vēlos jo īpaši uzsvērt. Proti, ir jānosaka konkrētas prioritātes jeb, citiem vārdiem, jā sagatavo kopsavilkums par iespējamiem Eiropas Savienības rīcības pamatelementiem attiecībā uz cilvēktiesībām visā pasaulē.

Šajā sakarā es minēšu deviņus punktus, kuri skaidri izriet no manu kolēģu deputātu teiktā un no ziņojuma vispārējām pamatnostādnēm. Pirmais norāda uz steidzamu prioritāti, ja jums tā tīk, lietojot terminu, kas ir nedaudz retorisks vēsturiskā ziņā, cīņā par nāvēssoda galīgu atcelšanu visā pasaulē. Tieši tāpat kā mūsu senčiem pagātnē izdevās panākt savu mērķi – pilnībā izskaust verdzību –, arī mēs uzskatām, ka šodien mūsu paaudzei ir pilnīgi iespējams sasniegt vēsturisko mērķi – atcelt nāvēssodu visā pasaulē – un ka Eiropas Savienībai šajā jautājumā jābūt priekšgalā un jāspēlē galvenā loma.

Otrkārt, īpaši jāuzsver jautājums, kas ziņojumā dēvēts par 'cilvēktiesību jautājuma feminizāciju'. Proti, ziņojumā minēts, ka sievietes ir tā cilvēces daļa, kas visvairāk cieš no cilvēktiesību pārkāpumiem un ka ES būtu jāvelta sevišķa uzmanība šim faktam un jānosaka tam īpaša prioritāte. Prioritārs ir arī jautājums par bērnu cilvēktiesībām, kam ziņojumā veltīti vairāki, manuprāt, patiešām interesanti punkti.

Treškārt, ziņojumā izteikts aicinājums Kopienas iestādēm veidot sinerģiju. Tas nenorāda uz lomu specializāciju – vairāk reālpolitikas (*realpolitik*) Padomē vai, iespējams, Komisijā, un vairāk principu Parlamentā –, bet gan uz nepieciešamību pēc konsekventas nostājas, lai uzlabotu efektivitāti.

Ceturtkārt, ziņojumā minēts, ka jāpaplašina un jāpadziļina ļoti pozitīvā tendence, kā attīstās dialogs par cilvēktiesībām ar valstīm, kas nav ES dalībvalstis.

Visbeidzot, ziņojumā minēts, ka jāveido alianses starptautiskajās institūcijās, piemēram, ANO Cilvēktiesību padomē, kur dažkārt Eiropas Savienība zināmā veidā ir pārstāvēta mazākumā.

Jan Kohout, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētājas kundze, vēlos izteikt savu atzinību Padomei par referenta, *Obiols i Germá* kunga, un Parlamenta apakškomitejas paveikto. *Obiols i Germá* kungs, Jūs esat bijis nenogurdināms un vērtīgs partneris mūsu kopīgajā darbā cilvēktiesību jomā šā sasaukuma laikā.

Jūsu ziņojums ļauj mums rūpīgi izvērtēt Savienības vispārējo politiku cilvēktiesību jomā. Mēs visi ļoti labi apzināmies, ar kādiem izaicinājumiem mēs joprojām saskaramies šajā jomā. Attiecību nostiprināšana starp ES iestādēm ļaus mums kopīgi nostāties pret šiem izaicinājumiem. Šis ziņojums ir vērtīgs instruments, kas ļauj mums atskatīties uz sasniegto.

Eiropas Parlamenta ziņojumā uzsvērta Eiropas Savienības gada ziņojuma nozīme cilvēktiesību jomā. Mūsu centieni padarīt ziņojumu interesantāku, lasāmāku un noderīgāku daļēji ir bijuši veiksmīgi, taču, protams, ir vajadzīgi vēl papildu uzlabojumi. Mēs turpināsim pie tā strādāt. Jūsu ziņojums noteikti būs noderīgs mūsu pārdomās, kā padarīt ES cilvēktiesību politiku vēl saskaņotāku. Joprojām notiek diskusijas par šo jautājumu, un es vēlos jums apliecināt, ka, neskatoties uz šo diskusiju iznākumu, mēs pieliksim visas pūles, lai panāktu, ka mūsu darbs cilvēktiesību jomā kļūst redzamāks. To varētu panākt, efektīvāk izmantojot tīmekļa avotus vai vairāk popularizējot gada ziņojumu.

Tāpat jūs uzsvērāt, ka jāpievērš lielāka vērība ANO lomai šajā jomā. Mēs turpinājam īstenot koordinētus pasākumus starptautiskajos forumos, jo īpaši ANO Cilvēktiesību padomē saskaņā ar ieteikumiem *Andriekne* ziņojumā, kā arī ANO Ģenerālās asamblejas Trešajā komitejā. Mēs centāties vairot savu ietekmi vidē, kas kļūst aizvien sarežģītāka. Tas nav viegli, taču es vēlos vērst jūsu uzmanību uz vairākiem mūsu panākumiem.

Mēs esam smagi strādājuši, lai panāktu, ka ANO Cilvēktiesību padome gūst lielāku uzticību. 2009. gadu var uzskatīt par galveno pārbaudes gadu Cilvēktiesību padomes darbībā. ES ir bijusi aktīva loma Cilvēktiesību padomes 10. sesijā, un tā nodrošināja vairāku būtisku iniciatīvu pieņemšanu, piemēram, Birmas/ Mjanmas un KTDR pilnvaru pagarināšanu un Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu grupu (GRULAC) rezolūciju par bērnu tiesībām. Neapmierinoši ir tas, ka mums neizdevās no jauna piešķirt pilnvaru neatkarīgam KDR ekspertam.

Ģenerālajā asamblejā tika apstiprināta Trešās komitejas loma cilvēktiesību aizsardzībā un veicināšanā, un ES aktīvi piedalījās ANO Ģenerālās asamblejas 63. sesijā. Tas sekmēja pozitīvu rezultātu, jo īpaši attiecībā uz turpmāko rezolūciju par nāvessodu. Ievērojama daļa no jūsu ziņojuma ir veltīta šim jautājumam. Mēs šo jautājumu esam bieži ierosinājuši, tostarp arī augstākajā līmenī, mūsu partneriem, kuriem ir līdzīgi uzskati, lai atbalstītu vispārējo tendenci attiecībā uz nāvessoda atcelšanu. Mēs turpināsim šos centienus.

Turpinājumā vēl daži vārdi par ES pamatnostādņēm. Pēc pārskata par Eiropas Savienības pamatnostādņēm par cilvēktiesībām un jaunu pamatnostādņu pieņemšanas attiecībā uz vardarbību pret sievietēm galvenā vērība tagad jāpievērš to efektīvai īstenošanai. Šajā sakarā prezidentūrai bija vairāki priekšlikumi, piemēram, nodrošināt metodisku norāžu nosūtīšanu misiju un Komisijas delegāciju vadītājiem. Mēs grasāmies ierosināt šos jautājumus arī mūsu dialogos un konsultācijās ar trešām valstīm.

Ziņojumā vērsta uzmanība uz sieviešu tiesību jautājumiem, un es zinu, ka *Obiols i Germj* kungs pievērš īpašu uzmanību šim jautājumam. Tā ir viena no mūsu galvenajām prioritātēm. Mēs strādājam pie ANO Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1325 ieviešanas, ko mēs izmantojam kā pamatprincipu EDAP operācijās un kas mums ļāva izstrādāt dzimumu vienlīdzības nodrošināšanas pamatnostādnes.

Attiecībā uz cilvēktiesību aizstāvjiem ES turpinās sadarbību ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām. Padomē oficiālā līmenī turpinās darbs, lai nodrošinātu iespēju attīstīt vīzu izsniegšanu cilvēktiesību aizstāvjiem.

Dialogos ar trešām valstīm mūsu dienas kārtības galvenie jautājumi joprojām būs vārda brīvība un individuāli gadījumi.

Attiecībā uz dialogiem un konsultācijām ar trešām valstīm ES pieliks visas pūles, lai nodrošinātu, ka šie instrumenti kļūst par vēl efektīvākiem rīkiem mūsu cilvēktiesību politikas ieviešanā. Jo īpaši mēs esam vienojušies organizēt dialogus uz vietas piecās Latīņamerikas valstīs – Brazīlijā, Kolumbijā, Argentīnā, Čīlē un Meksikā –, un mēs turpināsim organizēt dialogus pārējās Āzijas valstīs.

Turpinājumā es vēlos bilst dažus vārdus par ES un Ķīnas 27. dialogu cilvēktiesību jautājumā, kas notiks 14. maijā Prāgā. Jānodrošina, lai mūsu dialogi ir cik vien iespējams produktīvi un ar būtiskiem rezultātiem. ES un Ķīnas dialogs ir visilgstošākais dialogs. Jānodrošina, lai tas var pielāgot un atspoguļot mūsu progresu cilvēktiesību jautājumu risināšanā. Abas mūsu iestādes cieši seko notikumiem Ķīnā. Dažādi šogad paredzētie pasākumi ļaus mums saglabāt ciešus saziņas līdzekļus ar mūsu darījumu partneriem Ķīnā. Šis dialogs ir vērtīgs. Mēs ar prieku gaidām šo sarunu rezultātus, kas kļūst aizvien uzskatāmāki.

Nobeigumā es vēlos uzsvērt, ka cilvēktiesību veicināšana un ievērošana visā pasaulē ir viena no galvenajām ārpolitikas prioritātēm. Izmantojot demaršus un paziņojumus, kā arī mūsu dažādos politiskos dialogus un krīzes pārvarēšanas operācijas, ES strādā, lai uzlabotu cilvēktiesības visā pasaulē. Lai sasniegtu rezultātus, mums jāizmanto vienota pieeja. Šis Parlaments ir aktīvi mudinājis panākt lielāku konsekvenci visos līmeņos, un mēs to ļoti atzinīgi novērtējam.

Kopumā esmu ļoti pateicīgs par šā Parlamenta darbu un tā atbalstu cilvēktiesību jautājumos. Saharova balvas kā mūsu kopīgo vērtību veicināšanas instrumenta nozīme ir atzīta visā pasaulē. Mēs turpināsim pārskatīt, cik lielā mērā cilvēktiesību instrumentiem – klauzulām, sankcijām un dialogiem –, kurus šis Parlaments ir tik rūpīgi pārbaudījis, var būt efektīva loma kā daļai no mūsu ārpolitikas, nodrošinot visaugstākos standartus cilvēktiesību jautājumā.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, man ir liels prieks piedalīties šajās plenāra debatēs par Jūsu ziņojumu, *Obiols i Germj* kungs. Es aizvietoju savu kolēģi Ferrero-Waldner kundzi, kas ir aizkavējusies Prāgā, apmeklējot Eiropas Savienības un Kanādas augstākā līmeņa sanāksmi.

Vispirms vēlos pateikties *Obiols i Germj* kungam par viņa darba kvalitāti. Paldies par pozitīvo toni, ko piešķirāt savam ziņojumam. Tas liecina par Komisijas un Padomes gadu gaitā veltītajām pūlēm, ieviešot Parlamenta ieteikumus.

Vai nu cilvēktiesību vai politiskajos dialogos starptautiskajās organizācijās, iestādes ir centušās progresēt, piešķirt Eiropas Savienībai vēstnieka tēlu – dedzīga un uzticama vēstnieka – cilvēktiesību, pamatbrīvību, demokrātijas un taisnīguma aizstāvēšanā un sekmēšanā.

Pagājušo, 2008., gadu iezīmēja vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 60. gadadiena, kuru kopīgi atzīmēja visas Eiropas iestādes. Turklāt šajā gadā Komisija spēja nošķirt divas prioritātes, proti, sievietes un bērnus, un tika sekmēta starpiestāžu pieeja.

Mēs centāties ieviest vairākus vispārīgus ieteikumus, kas bija minēti iepriekšējos ziņojumos un kas tika ļoti labi pārstrādāti ziņojumā, kuru mēs apskatām šodien. Mēs vienojamies koncentrēt mūsu darbību uz vairākām valstīm attiecībā uz to, kā piemērot pamatnostādnes par bērnu tiesībām, un mēs mobilizējam Eiropas Savienības dalībvalstu vēstniecības un Eiropas Kopienas delegācijas šo darbību pārraudzīšanai. Tādējādi mēs esam uzņēmušies vadību cīņā pret vienu no ļaunākajiem cilvēktiesību un bērnu tiesību pārkāpumiem, proti, bērnu karavīru vervēšanu un bērniem nodarītajām ciešanām bruņotu konfliktu laikā.

Ļaujiet man minēt dažus piemērus. Savienība pieņēma jaunas pamatnostādnes par bērnu tiesībām 2007. gada 10. decembrī. Pirmajā to ieviešanas posmā tā koncentrēs savu uzmanību uz vardarbību pret bērniem. Mēs uzsākam pilotprogrammu, kuras mērķis ir 10 valstis dažādos kontinentos. Šīs valstis tika izvēlētas tāpēc, ka to valdības jau ir apņēmušās apkarot vardarbību pret bērniem, un arī tāpēc, ka to valdībām vajadzīga starptautiska palīdzība, lai turpinātu apkarot vardarbību pret bērniem. Eiropas Savienības Padome 2008. gada jūnijā pārskatīja pamatnostādnes par bērniem, kurus skāruši bruņoti konflikti, lai varētu efektīvāk un globālāk rīkoties attiecībā uz bruņotu konfliktu īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa ietekmi uz bērniem.

Komisijas paziņojumā ir īpašs noteikums, kas attiecas uz bērniem Eiropas Savienības ārējās darbībās, un ieteikta konsekventa pieeja, lai veicinātu bērnu tiesības un uzlabotu bērnu stāvokli visā pasaulē. Par šo paziņojumu ir notikušas ļoti plašas apspriedes. Īpaša vērība tajā veltīta nevalstiskām organizācijām.

Pamatojoties uz šo paziņojumu un ar to saistīto darbības plānu, Eiropas Savienības Padome 2008. gada maijā pieņēma secinājumus, kuru mērķis ir stiprināt Savienības ārpolitiku bērnu tiesību jomā.

2009. gadā mēs turpinām šo ceļu ar šādām iniciatīvām. Jūnijā Komisija organizēs Eiropas bērnu tiesību forumu Briselē. Šis forums īpaši koncentrēsies uz bērnu darbu. Mēs centīsimies uzaicināt visas ieinteresētās puses. Es personīgi piešķiru šim forumam īpaši lielu nozīmi. Jūlijā nākamā Zviedrijas prezidentūra un Komisija organizēs NVO forumu Stokholmā, lai konkrēti strādātu pie jautājuma par vardarbību pret bērniem. Visbeidzot, rudenī mēs publicēsim ziņojumu par Savienības veiktajiem bērnu darba apkarošanas pasākumiem, jo īpaši tiem, kas attiecas uz tirdzniecību. Tātad, šis ir gads, kurā būtu jāturpina attīstīt Eiropas Savienības saistības, ko tā uzņēmusies attiecībā pret bērniem.

Tagad es pievērsīšos sieviešu tiesībām. Pēdējo mēnešu laikā Eiropas Savienība ir stiprinājusi tās ārpolitiku attiecībā uz sieviešu tiesībām. Jaunajās pamatnostādņēs par vardarbību pret sievietēm un sieviešu visāda veida diskriminācijas apkarošanu ir ierosināti konkrēti pasākumi. Šos pasākumus veicinās Savienības misiju un Komisijas delegāciju uzņemtās saistības un atbalsts.

Es vēlos vērst jūsu uzmanību uz ES ārlietu ministru neseno pieņemto Savienības globālo pieeju, ieviešot ANO Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1325 un 1820. Atgādināšu arī par ANO ģenerālsēdētāja pozitīvo atbildi uz kopējo apelācijas sūdzību, ko iesniedza *Ferrero-Waldner* kundze un 40 sievietes, kas ieņem prominentus amatus starptautiskā mērogā.

Šajā apelācijas sūdzībā Apvienotās Nācijas tika aicinātas organizēt ministru konferenci, kas veltīta Rezolūcijas Nr. 1325 pārskatīšanai. Šī ministru konference ir paredzēta 2010. gadā. Kā redzams, mēs strādāsim kopā ar nākamā Zviedrijas prezidentūru, lai sagatavotu savu nostāju šīs rezolūcijas pārskatīšanā.

Tas ir viss, priekšsēdētājas kundze; neapšaubāmi, man būtu vēl, ko teikt, taču es vēlreiz vēlos uzsvērt, ka Eiropas politikas stiprināšanā par labu demokrātijai un cilvēktiesībām, protams, vajadzīga augsta līmeņa sinerģija starp iestādēm. Komisija ir gatava rīkoties saskaņā ar šo nostāju. Tā vēlas izveidot ciešu sadarbību, lai mūsu trīs iestādes patiešām var piedāvāt viena otram savstarpēju atbalstu. Šajā ziņā Eiropas Parlamentam var būt būtiska loma, jo pēc definīcijas un aicinājuma tā ir vispiemērotākā iestāde, lai runātu apspiesto un cietēju vārdā.

Šos jautājumus es gribēju apspriest ar jums pēc prezidentūras runas, un tagad es uzmanīgi klausīšos deputātu runas.

Laima Liucija Andriekienė, PPE-DE grupas vārdā.. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties mūsu kolēģim *Raimon Obiols* par viņa ziņojumu un rezolūciju. Rezolūcijas projekts, par ko mēs balsojam Ārlietu komitejā, ir līdzsvarots. Kompromisi ir panākti. Ziņojumā ietverts garš saraksts ar svarīgiem cilvēktiesību jautājumiem, un es ceru, ka rītdien vairākums nobalsos par labu rezolūcijai.

To sakot, es vēlos izcelt dažus jautājumus un norādīt uz ļoti strīdīgu grozījumu, kas iesniegts apspriešanai plenārsēdē. Es runāju par grozījumu, ko iesnieguši mūsu *ALDE* kolēģi. Tā kā mēs visi piekrītam, ka Savienības pamatā ir vērtības, tostarp kristīgās vērtības, kā var iedomāties, ka šis Parlaments sava termiņa beigās nosodīs pāvestu Benediktu XVI par viņa paziņojumiem? Es uzskatu, ka grozījumu parakstītāju formulējums ir absolūti nepieņemams un būtu jānoraida.

Cilvēktiesību aizstāvji, es ierosinu mums, Eiropas Parlamentam, rezolūcijā vairākkārt atkārtot mūsu prasību, lai visiem Saharova balvas ieguvējiem, jo īpaši, *Aung San Suu Kyi*, *Oswalda Payi Sardiņas*, Kubas „Sievietēm baltā” un *Hu Jia* ir nodrošināta piekļuve Eiropas iestādēm. Mēs izsakām savu nožēlu par to, ka nevienam no viņiem nebija ļauts piedalīties Saharova balvas divdesmitās gadadienas ceremonijā.

Pēdējais, bet ne mazāk svarīgs ir jautājums par terorisma apkarošanu un cilvēktiesībām. Es ierosinu Eiropas Parlamentam aicināt Eiropas Savienību un tās dalībvalstis apkarot terorismu, pilnībā ievērojot cilvēktiesības un pamatbrīvības kā vienu no galvenajām Savienības prioritātēm un galveno elementu tās ārējos darījumos. Nebūtu produktīvi minēt konkrētus vārdus mūsu rezolūcijā.

Richard Howitt, PSE grupas vārdā.. – Priekšsēdētājas kundze, vai varu apsveikt savu draugu un kolēģi *Raimon Obiols* i *Germi* ar viņa ziņojumu? Kā viens no šā Parlamenta ikgadējiem cilvēktiesību ziņotājiem iepriekšējo pilnvaru laikā un arī kā mūsu Cilvēktiesību apakškomitejas sociāldemokrātu grupas priekšsēdētāja vietnieks šajā debatē, kurai drīz būs pieci gadi šajā Parlamentā, es vēlos informēt Parlamentu par mūsu sasniegumiem.

Es uzskatu, ka mums ir bijusi laba sadarbība ar Parlamenta delegācijām, kā rezultātā Parlamenta deputāti ir uzdevuši smagus jautājumus mūsu pārstāvniecību valdībām visā pasaulē; es lepojos ar savu dalību šajā

procesā: no Kolumbijas līdz Turcijai, no Gruzijas līdz Horvātijai. Es ārkārtīgi lepojos ar komitejas un deputātu darbu attiecībā uz demokrātijas un vēlēšanu pārraudzības attīstīšanu. Patiešām, Afganistānā, Kongo Demokrātiskajā Republikā, Palestīnas teritorijās un Angolā pieredzētais man pašam nozīmē vienu no īpašākajām pieredzēm, ko esmu guvis pēdējo piecu gadu laikā.

Es ļoti lepojos ar faktu, ka mēs esam iesaistījuši un pārstāvējuši šo Parlamentu – manuprāt, teicami – Cilvēktiesību padomē Ženēvā. Es uzskatu, ka mums tur ir bijusi reāla ietekme. Mēs centāties novērst Eiropas „bloku mentalitāti”, lai sasniegtu pārējos pasaules reģionus, un, protams, cieši sadarbojamies ar īpašajiem pārstāvjiem un ziņotājiem, tostarp jāmin ANO īpašā pārstāvja uzņēmējdarbības un cilvēktiesību jautājumos neseno vizīti, kuras uzņemšanā es palīdzēju; šis jautājums man ir īpaši svarīgs.

Esmu priecīgs, ka mēs sarīkojam kampaņu un bijām tās priekšgalā, lai Eiropas Kopienas pirmo reizi parakstītu cilvēktiesību dokumentu – ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām. Komisār, esmu priecīgs, ka, neskatoties uz sākotnējo Komisijas opozīciju, šis Parlaments uzstāja, lai tiktu saglabāta atsevišķa Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību iniciatīva, lai mūsu finansējums cilvēktiesībām būtu redzams, prominents un saglabājas pat tajās valstīs, kuru režīms pretojas cilvēktiesībām.

Mūs bieži cildina par mūsu darbu cilvēktiesību jomā šajā Parlamentā, bet es cildinu to cilvēktiesību aizstāvju vīrišķību un drosmi, ar kuriem mēs tiekamies un runājam ikdienā, kas noliek savas dzīvības par vērtībām un standartiem, kas ir universāli mūsu pasaulē un ir dārgi mums visiem.

Jules Maaten, ALDE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, vienmēr ir grūti izcelt dažus punktus šādā rezolūcijā, jo to ir tik viegli pārvērst par Ziemassvētku eglīti. Tomēr referents ir paveicis izcilu darbu, un viņa uzsvērtajiem jautājumiem, piemēram, par nāvēssodu, tik tiešām jāsaglabā absolūta prioritāte visos mūsu centienos cilvēktiesību jomā. Tāpēc viņam ir pilnīga taisnība.

Es arī uzskatu, ka mēs jau pārāk ilgi nepievēršam pietiekamu uzmanību jautājumam par sieviešu iesaistīšanu cilvēktiesību jautājumos, protams, runājot par sieviešu kā 'cilvēktiesību aizstāvju' lomu. Attiecībā uz šo punktu mana grupa nenonāks līdz jautājumiem par seksistu valodu. Es neticu, ka tādas problēmas var atrisināt ar jaunvalodu (*newspeak*) vai politikorektumu, taču tas ir pilnīgi pareizi, ka šis jautājums tika izvirzīts dienas kārtībā.

Tas pats attiecas uz bērniem. Rezolūcijā minētas dažas ļoti labas lietas par bērniem, un jo īpaši es atsaucos uz tekstu par bērnu seksa tūrisma. Attiecībā uz šo īpašo tematu mēs kopā ar dažiem citiem deputātiem esam uzsākuši kampaņu, par kuru internetā ir parakstījušies vairāk nekā 37000 cilvēku. Diemžēl vēl joprojām pastāv situācija, kad katru nedēļu simtiem Eiropas vīriešu lido uz Dienvidāziju, Latīņameriku un Āfriku, lai ļaunprātīgi izmantotu bērnus – nereti ļoti mazus bērnus – un ir patiešām pēdējais laiks, lai Eiropa sāktu rīkoties šajā frontē.

Es priecājos, ka šodien šeit kopā ar mums ir komisārs *Barrot*, jo viņš ir īpaši pūlējies un izvirzījis dažus ļoti labus priekšlikumus. Manuprāt, tas liecina par nopietnu signālu.

Cilvēktiesības vēl aizvien ir kā pelnrušķīte Eiropas ārpolitikā. Paraugoties uz mūsu ārpolitiku, jūs redzēsiet, ka tajā vēl joprojām lielā mērā dominē tirdzniecības veicināšana un līdzīgi jautājumi. Manuprāt, cilvēktiesībām būtu jānosaka daudz augstāka prioritāte. Turklāt es jo īpaši aicinātu Komisiju pievērst lielāku uzmanību jautājumam par interneta cenzūru, jo šajā ziņā šā Parlamenta četru lielo grupu deputāti ir uzsākuši iniciatīvu attiecībā uz Globālo tiešsaistes brīvības likumu (*Global Online Freedom Act*), kura pamatā ir ASV Kongresa ierosinātie priekšlikumi.

Cik man zināms, daži komisāri, piemēram, *Reding* kundze un *Ferrero-Waldner* kundze, ir izrādījuši par to īpašu interesi. Es ceru, ka mums visiem patiešām būs konkrēti priekšlikumi šai ziņā, jo, lai gan samaksa skaidrā naudā uz vietas ir svarīga, mums jābūt arī gataviem veicināt Eiropas pieeju cilvēktiesībām un demokrātijai.

Konrad Szymański, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, mēs atkal runājam par ziņojumu par cilvēktiesībām, kas tika uzrakstīts zem ideoloģijas diktāta. Šodienas kreisā spārna ideoloģija ir pilnīgi akla attiecībā uz jautājumiem par reliģijas brīvību dažādās pasaules daļās. Kristiešus vajā Ķīnā, Indijā, Irānā, Vjetnamā, Krievijā un kopš neilga laika arī Pakistānā. Neskatoties uz skaidri formulētiem noteikumiem Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 18. pantā un Eiropas Konvencijas 9. pantā, kreisos neinteresē reliģijas brīvība. Tā vietā kreisā spārna ideoloģija patoloģiski koncentrējas uz seksuālo minoritāšu nediskriminēšanas principu, kas netiek tik stingri sargāts starptautiskajos tiesību aktos.

Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas priekšlikums kritizēt Svēto tēvu Benediktu XVI par viņa izteiktajiem paziņojumiem Āfrikā patiešām ir dīvains. Šķiet, ka liberāļi ir aizmirsuši principu, ka baznīca ir nošķirta no sabiedriskās dzīves, ko viņi bieži mums ir atgādinājuši. Izrādās, ka šodien liberāļi pieprasa reliģisko iestāžu padotību valstij un valsts institūcijām. Šī prasība ir vērsta pret baznīcas brīvību un pret runas brīvību, un šā priekšlikuma pieņemšana nozīmē, ka mēs balsosim pret ziņojumu.

Hélène Flautre, *Vers/ALE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Obiols i Germj* kunga sagatavotais gada ziņojums ir izcils. Tā mērķis tāpat kā visu šā Parlamenta sasaukuma Cilvēktiesību apakškomitejas īstenoto pasākumu mērķis ir novērst neatbilstību starp vārdiem un darbiem Eiropas ārpolitikā un izskaust visas mūsu politikas pretrunas un vājības, sākot ar dalībvalstīm, kurām pārāk bieži ir nesaskaņas ar starptautiskajiem tiesību aktiem. Pietiek vien minēt apiešanos ar migrantiem, sadarbību ar CIP slepenajiem lidojumiem vai starptautisko konvenciju neratificēšanu.

Arī Padomes prasības ir nekonsekventas. Kā lai izskaidro to, ka Padome vēl nav devusi piekrišanu, lai īstenotu 2. pantu asociācijas līgumā ar Izraēlu pēc ilgstošajiem pārkāpumiem, ko mēs novērojam? Mūsu politika ir sadrumstalota. Tādēļ tai bieži pietrūkst globālas perspektīvas un tā nav integrēta, un mūsu instrumenti nav optimizēti, nav saskaņoti. Iedomājieties: Padome ir publicējusi paziņojumu, apsveicot tās cilvēktiesību apakškomiteju ar Tunisiju, lai gan ar šo valsti mēs vēl aizvien nevaram atbalstīt cilvēktiesību aktīvistus dēļ tās radītajiem šķēršļiem.

Mūsu kārtējos pašiniciatīvas ziņojumos mēs ierosinājam konkrētus ieteikumus, piemēram, izstrādāt projektu cilvēktiesību stratēģijām pa valstīm, un aicinājam deputātus tiešāk piedalīties politikā, un mēs gūvām panākumus, pārvietojot robežas. Es šeit domāju, piemēram, pamatnostādnes par spīdzināšanu.

Šodien cilvēktiesību aktīvisti ir labāk pasargāti, un es priecājos par faktu, ka cilvēktiesību klauzulas tagad studē Padomē un Komisijā. Turklāt, šajā sakarā es vēlos norādīt, ka mēs vēlamies, lai šo klauzulu pārformulē. Mēs vēlamies, lai tiktu ieviests mehānisms, kas regulē dialoga uzsākšanu, un lai tas sistemātiski tiktu ietverts visos Eiropas Savienības nolīgumos.

Jau piecus gadus mēs esam gatavi sākt strādāt kopā ar Padomi un Komisiju, lai uzlabotu Savienības politiku. Šis uzdevums jau tiek īstenots, vismaz šodien, un es vēlos silti pateikties šīm iestādēm, jo to atvērtība, kā arī manu kolēģu deputātu atvērtība, ir bijusi būtiska gūtajos panākumos un uzticībā, kas mums šodien ir šajā jomā.

Erik Meijer, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (NL) Priekšsēdētājas kundze, mēs joprojām esam liecinieki faktam, ka pasaulē ārpus Eiropas valdības nogalina cilvēkus par darbībām, kuras mēs neuzskatām par sodāmām, vai kuras, lielākais, būtu pelnījušas vieglu sodu. Joprojām pastāv režīmi, kas cenšas noturēt varu ar vardarbību; joprojām ir cilvēki, kurus diskriminē, un joprojām ir cilvēki, kas dzīvo nožēlojamos un pazemojošos apstākļos zem nabadzības sliekšņa.

Joprojām ir iedzīvotāju grupas bez savas valsts, kas uzskata, ka tās valsts valdība, kurā šīs grupas atrodas, labāk vēlētos, lai tās pamet šo valsti un atbrīvo vietu cilvēkiem, kas pieder pie vairākuma grupas. Joprojām ir valdības, kuras neinteresē zināmas iedzīvotāju grupas un kuras atsakās risināt to problēmas.

Mēs Eiropā piekrītam, ka tas nav pieņemami, taču mēs turpinām piemērot dubultus standartus. Tām valstīm, ar kurām mēs vēlamies saglabāt draudzību, jo tās ir lielas un ekonomiski spēcīgas, vai tām, kuras ir svarīgi tirdzniecības partneri vai kuras mēs uzskatām par saviem sabiedrotajiem, tiek pieļautas lielākas atkāpes nekā mazām un vājākām valstīm. Mums tas ir jāizbeidz. Pretējā gadījumā tiks apšaubīta mūsu statistikas par cilvēktiesību ļaunprātīgas izmantošanas gadījumiem uzticamība.

Bastiaan Belder, *IND/DEM grupas vārdā.* – (NL) Priekšsēdētājas kundze, es kā referents, kas atbildīgs par Eiropas un Ķīnas attiecību uzraudzīšanu, esmu ārkārtīgi priecīgs redzēt, ka pašreizējā ziņojuma 80. un 87. punktā īpaša vērība ir pievērsta Ķīnas cilvēktiesību situācijas nopietnībai. Tomēr ziņojumā nav iekļauts kāds ļoti nopietns cilvēktiesību pārkāpums Ķīnas Tautas Republikā, un ar to es domāju ļaunprātīgu psihiatrijas izmantošanu pret disidentiem politiskos nolūkos.

Uz šo veselības aprūpes perversiju var attiecināt vārdu *ankang*, kas nozīmē 'veselība, pateicoties atpūtai', kas ir diezgan satraucoši, un tā patiešām ir taisnība: ja cilvēku apdullina ar nomierinošiem līdzekļiem, viņš kļūst mierīgs. Oficiāli Ķīna vienmēr ir dedzīgi noliegusi visas apsūdzības sakarā ar manā ziņojumā minēto *ankang* sistēmu. Tomēr es ar nepacietību gaidu informāciju no Komisijas par ļaunprātīgu psihiatrijas izmantošanu Pekinā.

Man bija ļoti interesanti uzzināt, ka Čehijas prezidentūra tikko ir paziņojusi par nākamnedēļ paredzēto cilvēktiesību sapulci. Tāpēc es lūgtu Čehijas prezidentūru iekļaut šīs sapulces dienas kārtībā jautājumu par politisko psihiatriju Ķīnā. Es būtu ļoti pateicīgs, ja jūs to varētu izdarīt, jo īpaši ņemot vērā Ķīnas noliegumus.

Priekšsēdētājas kundze, nobeigumā es vēlos minēt, ka pirms gada es personīgi apmeklēju Ķīnu un piedzīvoju to, ko ir izcietuši vietējo protestantu baznīcu locekļi. Ja kāds no viņiem izrāda nodomu runāt ar ārzemnieku, viņu soda ar ilgstošu apcietinājumu policijas iecirknī vai profilaktisku iebiedēšanu. Par laimi, tos trīs ķīniešus, ar kuriem es vēlāk runāju, atbrīvoja samērā ātri.

Šādus atgadījumus var novērst, ja Komisija un Parlaments attiecīgi rīkojas, kā minēja Jarzembowski kungs. Paldies viņam par to. Manuprāt, tas neapgāzami pierāda to, ka Eiropas Savienība var būt efektīva cilvēktiesību aizsardzībā. Tas mums dod cerību nākotnei.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, *Obiols i Germi* kunga ziņojums par cilvēktiesībām pasaulē liecina par šā Parlamenta nemainīgām un permanentām saistībām attiecībā uz cēloni cilvēktiesībām pasaulē, kā jau citkārt esmu minējis; šim cēlonim nav jāattiecas tikai uz vienu reģionu, valsti vai kontinentu, bet gan tam jābūt globālam vai universālam.

Ziņojumā par cilvēktiesību stāvokli izklāstīta situācija tādās valstīs kā Irāna, Ķīna vai Krievija, Gvantanamo un citās valstīs, piemēram, Kubā, kur pamattiesību īstenošana nav atļauta. Ziņojumā minēts gadījums, kad grupai *'Damas de Blanco'* (Sievietes baltā) tika aizliegts ierasties uz Saharova balvas saņemšanu, ieceļot savā valstī un izceļot no tās; līdzīgas ļaunprātības notiek arī citās valstīs, piemēram, Nikaragvas un Venecuēlas gadījumā šajā sakarā pieņems atsevišķu rezolūciju, par kuru rīt notiks balsojums. Šī situācija atklāj, cik tāls ceļš vēl ejams par spīti mūsu pūliņiem, lai panāktu cilvēktiesību ievērošanu visos pasaules reģionos.

Priekšsēdētājas kundze, es vēlos atsaukties uz dažu manu kolēģu deputātu iesniegto grozījumu, kurā izteikts lūgums šim Parlamentam nosodīt kādas institūcijas vadītāju. Šī institūcija, kas, iespējams, ir pieļāvusi kļūdas tās vairāk nekā divus tūkstošus gadu ilgajā pastāvēšanas laikā, un par kurām tā vairākkārt ir atvainojusies, izceļas ar patiesi apņēmīgu cilvēka cieņas aizstāvību. Fakts, ka Pāvests, būdams simtiem miljonu cilvēku garīgais vadītājs un neatkarīgas valsts galva, nevar godīgi, bez apkārtējo nosodījuma, izteikt savu viedokli par pašreizējo delikāto jautājumu, atklāti runājot, liecina par neiecietību. Priekšsēdētājas kundze, es uzskatu, ka grozījums ir grotesks.

Es jau agrāk strādājis kopā ar šā grozījuma autoriem, taču es uzskatu, ka šoreiz, iesniedzot šo grozījumu apspriešanai, viņi neatšķir mazsvarīgo no būtiskā. Es uzskatu, ka būtiski ir cienīt citu viedokli pat tad, ja tas atšķiras no mūsējā, nevienam nenosodot, un, priekšsēdētājas kundze, tas nozīmē arī nejaukt attēla ēnu ar pašu attēlu.

Maria Eleni Koppa (PSE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Parlamenta debates par cilvēktiesībām pasaulē ir viens no politiskā procesa augstākajiem punktiem. Tomēr Savienība var tikai tad ietekmēt cilvēktiesību aizsardzību pasaulē, ja tā rāda savu personīgo piemēru šajā jomā.

Cilvēktiesību klauzulas iekļaušana visās sarunās ir liela uzvara, taču rezultāti ir regulāri jāizvērtē tā, lai varētu pielāgot politiku un iniciatīvas.

Vispārējā kontekstā nāvēssoda un spīdzināšanas atcelšana joprojām ir mūsu galvenā prioritāte, un Savienībai intensīvāk jādarbojas šajās jomās. Visbeidzot, mēs nedrīkstam aizmirst, ka 2008. gads noslēdzās ar traģiskiem notikumiem Gazā, kur tika uzkrītoši pārkāptas cilvēktiesības un Izraēlas karaspēks izmantoja eksperimentālus un aizliegtus ieročus.

Mums, Eiropas Parlamentam, ir pienākums aicināt pilnībā izgaismot šo jautājumu, rūpīgi uzraudzīt izpēti un uzstāt, lai tiktu prasīta atbildība par jebkuriem pārkāpumiem attiecībā uz starptautiskajiem tiesību aktiem humāno tiesību jomā. Starptautiskā sabiedrība nedrīkstētu izrādīt ne mazāko iecietību attiecībā uz kara noziegumiem, lai kur tie notiktu un lai kas tos pastrādātu. Nobeigumā es vēlos pateikties referentam par viņa izcilo darbu.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es arī vēlos apsveikt referentu *Obiols i Germi* kungu ar viņa ļoti labo ziņojumu.

Cilvēktiesību stāvoklis daudzās pasaules valstīs ir ļoti slikts. Tas attiecas arī uz Eiropu, piemēram, Baltkrievijas gadījumā. Tāpēc Eiropas Savienībai jādubulto savi centieni, īstenojot cilvēktiesību politiku visās jomās un nosakot skaidrus standartus. Mēs uzskatām, ka cilvēktiesības ir nedalāmas. To var ņemt vērā, piemēram,

sarunās par jaunu nolīgumu ar Krieviju nosakot saistošu cilvēktiesību klauzulu, kas ietekmēs visas sarunu jomas.

Turklāt es vēlreiz vēlos ierosināt Cilvēktiesību apakškomitejas pārveidošanu par pastāvīgo komiteju.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, situācija cilvēktiesību jomā pasaulē izskatās drūma, un tika minētas vairākas lielas valstis, kas ir svarīgi ES partneri. Tāpēc ir svarīgi, lai Parlaments savā rezolūcijā uzstāj, lai tiktu pievērsta lielāka uzmanība cilvēktiesībām, jo īpaši politiskajām tiesībām, sarunās par divpusējiem tirdzniecības līgumiem un to ieviešanu pat tad, ja tos noslēdz ar svarīgiem partneriem.

Tātad, jautājums ir šāds: ko mēs praktiski varam darīt, lai uzlabotu situāciju? Varbūt mums vajadzētu sākt ar mēģinājumiem mazināt Šrēdera ietekmi Eiropā (*de-Schröderise*)? Tomēr demokrātiskās valstis nevar izvairīties no savas atbildības par šo drūmo situāciju plašā pasaules daļā.

Ņemsim par piemēru Krieviju. ES un Krievijas cilvēktiesību konsultācijās Parlamenta secinājums ir graujošs. ES nav izdevies ieviest jebkādas izmaiņas Krievijas politikā, jo īpaši attiecībā uz tiesas varas neatkarību, izturēšanos pret cilvēktiesību aizstāvjiem un politiski ieslodzītajiem. *Khodorkovsky* lieta būtībā ir simboliska. Viens mēnesis viņa otrajā tiesas prāvā liecina par pēdējo sešu gadu laikā notikušo izmaiņu vērienu. Tiesas vara krimināllietās ir bijusi pilnībā pakārtota valsts varai.

Visbeidzot, es vēlos uzsvērt Parlamenta lūgumu Padomei atbildēt pēc būtības, jo īpaši attiecībā uz Parlamenta steidzamajām rezolūcijām. Eiropas Parlaments vislabākajā veidā iemieto mūsu planētas demokrātisko sirdsapziņu. Tas ātri un noteikti reaģē uz cilvēciskajām traģēdijām visā pasaulē. Tomēr, lai varētu patiesi ietekmēt cilvēktiesību situāciju, mēs sagaidām no Padomes ātru un pozitīvu reakciju. Bieži vien mēs saskaramies arī ar problēmu, kas ir saistīta ar vērtību un ekonomisko interešu pretstatījumu.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Demokrātu grupa (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrāti aicina Ķīnas valdību un Komunistisko partiju konstruktīvi risināt nākamo cilvēktiesību dialogu. Tas ievērojami mazinātu saspīlējumu ES un Ķīnas attiecībās. Mēs esam patiesi ieinteresēti uzlabot divpusējos sakarus. Tomēr šim dialogam jābūt godīgam. Tādēļ mums būs jāpastāv uz mūsu pamatotajām prasībām pret Ķīnu. Mēs uzskatām, ka civiltiesību kampaņas dalībnieks *Hu Jia* nekavējoties jāatbrīvo. Jāatsāk sarunas ar *Dalai Lama*, Tibetas reliģisko vadītāju. Ķīnas reģionam Tibetā jābūt atvērtam žurnālistiem un ANO cilvēktiesību ekspertiem.

Manuprāt, Ķīnas Tautas Republika Olimpisko spēļu sagatavošanas laikā demonstrēja, ka tā varētu, piemēram, piešķirt lielāku preses brīvību, saglabājot valsts stabilitāti. Tagad tai būtu jāuzdrošinās uzsākt jaunas reformas: attiecībā uz pāraudzināšanas nometnēm, apsūdzēto tiesībām, nāvessodu, reliģisko brīvību un pulcēšanās brīvību. Tai būtu patiesi jārisina šie cilvēktiesību jautājumi un jāveido ar mums dialogs.

Robert Evans (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, apsveicu referentu un citus kolēģus ar padarīto darbu. Tomēr šim ziņojumam jābūt kam vairāk nekā tikai vārdiem dokumentā. Tam ir jāaicina uz noteiktu rīcību. Ziņojuma 1. punktā minēts: 'Uzskata, ka ES jāattīsta saskaņota un konsekventa politika, aizstāvot un veicinot cilvēktiesības visā pasaulē' un tas jādara 'vēl efektīvāk'. Es vēlos izteikties par situāciju Šrilankā, un šeit ir noderīgi vairāki ziņojuma jautājumi.

Ziņojuma 63. punkts attiecas uz bērnu karavīru iesaukšanu armijā, ko es, un esmu pārliecināts, ka arī citi kolēģi, uzskatu par nožēlojamu. Manuprāt, tas bija ziņojuma 48. punkts, kurā ir minēts nāvessods. Kopš gada sākuma aptuveni 5000 civiliedzīvotāju tika nogalināti Šrilankas valdības uzbrukumos tās teritorijā: es teiktu, ka tas ir līdzvērtīgi nāvessodam un nevainīgu iedzīvotāju nāvei. Šrilankas valdība un tās karaspēks tiek apsūdzēti daudzos cilvēktiesību ļaunprātīgas izmantošanas gadījumos pret tās iedzīvotājiem, sākot ar slimnīcu bombardēšanu, nelegālu ieroču izmantošanu līdz pat atteikumu sniegt humanitāru un medicīnisku...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju.)

Andrzej Wielowieyski (ALDE). - (FR) Priekšsēdētājas kundze, es labi izprotu iemeslus, kādēļ mani kolēģi no Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas un no Demokrātiem Eiropai ir iesnieguši apsūdzēšanai 2. grozījumu par cīņu pret AIDS, un es vēlos uzsvērt, ka kopumā es atbalstu šos iemeslus.

Tomēr es iebilstu pret šo grozījumu. Katoļu baznīca ir neatkarīga no dalībvalstīm, un tai ir tiesības cīnīties pret AIDS savā veidā, pat ja mēs uzskatām, ka to varētu darīt labāk.

Būtībā nav godīgi un saprātīgi sākt niknu uzbukumu Pāvestam pirms Eiropas vēlēšanām. Tas varētu vēl dziļāk sašķelt mūsu sabiedrību, un tā rezultātā cilvēki varētu sākt apšaubīt, vai ir vērts piedalīties vēlēšanās.

Skarbs Parlamenta nosodījums miljoniem ticīgo garīgajam vadītājam būtu nopietna kļūda.

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – (SK) Kā cilvēks, kurš ļoti labi pazīst situāciju Kubā, es vēlos norādīt uz dažiem faktiem saistībā ar Kubu. Es uzskatu, ka ir būtiski saglabāt ziņojuma 84. un 96. pantu. Ziņojuma 84. pantā Eiropas Parlaments vēlreiz apstiprina savu nostāju attiecībā uz kubiešu Saharova balvas ieguvējiem, *Oswaldo Payá Sardiñas* un grupu „Sievietes baltā”. Ziņojuma 96. pantā atzinīgi novērtēts cilvēktiesību dialoga sākums ar Latīņamerikas valstīm, pieprasot politiskās atbērvošanas un cilvēktiesību ievērošanu.

Tāpat es vēlos uzsvērt, ka ziņojuma sarakstā iekļauti tikai divi cilvēktiesību pārkāpumu gadījumi Kubā, taču tur varētu vēl minēt neskaitāmus citus. Piemēram, 49 gadus vecais *Librado Linares Garcia*, „melnā pavasara” upuris un vīrs vienai no „Sievietēm baltā”, cietumā slimo ar dažādām slimībām, tostarp acu infekciju, kas izraisījusi pakāpenisku redzes zudumu vienā acī un kas nu jau ir iekļuvusi arī otrā acī. Šim cilvēkam nav sniegta nekāda veselības aprūpe cietumā.

Marios Matsakis (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, lai varētu pārliecinoši kritizēt citus, vispirms jābūt kritiskam pašam pret sevi. Šajā sakarā, nosodot cilvēktiesību pārkāpumus visā pasaulē, mums vienmēr jāatceras par cilvēktiesību pārkāpumiem, kas notiek Eiropā.

Ļaujiet man jums atgādināt par diviem gadījumiem. Pirmkārt, Turcija, ES kandidātvalsts, pēdējo 35 gadu laikā ir militāri okupējusi Kipras ziemeļu daļu, ar varu padzenot aptuveni 200 000 cilvēku no savām mājām. Turcijas armijas okupētajā Kipras teritorijā tika izpostīti vairāk nekā 500 kristīgo baznīcu un klosteri un apgānīti simtiem kristīgo kapsētu. Šodien joprojām bez vēsts pazuduši ir 1600 ES pilsoņu kopš Turcijas iebrukuma Kiprā 1974. gadā.

Otrkārt, Lielbritānija. Šī dalībvalsts joprojām uztur savā pārvaldībā divas kolonijas Kiprā: Akrotiri un Dhekelia apgabalus. Tūkstošiem iedzīvotāju – ES pilsoņu – dzīvo šajos apgabalos un ir pakļauti...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju.)

Sophia in 't Veld (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, esmu nedaudz pārsteigta, ka manu grozījumu dēvē par ‘grotesku’ un ‘nepieņemamu’. Es uzskatu, ka neviens nav ārpus kritikas, pat ne Pāvests, un šajā Parlamentā mēs vienmēr esam bargi kritizējuši ASV mutes aizbāšanas politiku Buša administrācijas laikā, taču ne tik bargi kā Pāvestu. Pāvestam būtu jāzina, ka viņš ir ļoti svarīgs un ietekmīgs reliģiskais vadītājs, ka viņa vārdiem ir nozīme un ka viņš var tieši un netieši novest tūkstošus, pat miljonus cilvēku līdz nāvei no AIDS. Es uzskatu, ka tas ir tikai pareizi, ka šim Parlamentam tas būtu jākritizē.

Otrkārt, ES vienmēr ir bijusi dzinējspēks cilvēktiesību jomā, taču mēs zaudējam ticamību. Pēdējo astoņu gadu laikā mēs esam zaudējuši morālo autoritāti tādēļ, ka mēs atbalstījām veidu, kādā ASV cīnījās pret terorismu. Manuprāt, Eiropai ir pēdējais laiks sekot *Obama* administrācijas piemēram un tikt skaidrībā par mūsu lomu cīņā pret terorismu.

Jan Kohout, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētājas kundze, pirms es izklāstu savus secinājumus, es vēlos informēt godājamos deputātus par diskusiju rezultātu Čehijas senātā Lisabonas līguma sakarā.

Man ir tas prieks jums paziņot, ka senatoru vairākums nobalsoja par Lisabonas līgumu.

(Aplausi)

Liels paldies! Tas ir īss prieka brīdis mūsu prezidentūras laikā.

Turpinot iesākto tematu, ļaujiet man vēlreiz pateikties referentam par viņa darbu un paveikto sarežģīto uzdevumu, sagatavojot šo ziņojumu. Referents identificēja vairākas prioritātes, kurām es vēlos veltīt nedaudz laika, izsakot savas piezīmes.

Attiecībā uz nāvēssodu ir skaidrs, ka nāvēssoda atcelšanai jāklūst par mūsu paaudzes sasniegumu.

Attiecībā uz sieviešu tiesībām es uzskatu, ka šis jautājums ir īpaši svarīgs, jo īpaši ņemot vērā aizvien lielāku ES iesaistīšanos EDAP operācijās un misijās tajos apgabalos, kur sievietes joprojām ir apdraudētas un ir vissmagāko cilvēktiesību pārkāpumu upuri. Jo īpaši es šeit domāju par KDR un Afganistānu, kur mums ir ES misijas un kur mums noteikti jā dara viss iespējama, lai uzlabotu situāciju.

Viens no mūsu galvenajiem iekšējiem izaicinājumiem ir aizvien lielāka cilvēktiesību iesaistīšana EDAP un KĀDP, kas jau arī tika minēts šo debašu laikā. Prezidentūras kopā ar Ģenerālskretāru/Augstā pārstāvja

personīgo pārstāvi cilvēktiesību jautājumos ir turpinājušas iesaistīt cilvēktiesības attiecīgajās ģeogrāfiskajās un tematiskajās darba grupās un politiskajos dialogos.

Prezidentūra turpina iepriekšējo prezidentūru centienus, sekmējot cilvēktiesību iekļaušanu īpašā pārstāvja darbībā, kā arī EDAP operācijās. Šajā kontekstā *Solana* kunga personīgā pārstāve *Kionka* kundze noorganizēja semināru ES īpašajiem pārstāvjiem un augstajiem pārstāvjiem par galvenajiem punktiem, kas paredzēti, lai nodrošinātu viņiem aprikojumu, kas palīdzētu ikdienas darbā, veicinot cilvēktiesības.

Un pēdējais, bet ne mazāk svarīgs jautājums ir tas, ka mēs identificējam cīņu par universālajām cilvēktiesībām par vienu no mūsu galvenajiem izaicinājumiem, ar ko mēs saskaramies starptautiskajos forumos.

Es uzskatu, ka mums ir jādubulto mūsu pūliņi, lai rastu valdību atbalstu. Mums jāatbalsta topošās pilsoniskās sabiedrības organizācijas un cilvēktiesību aizstāvji, kas iekšēji ir labākie cilvēktiesību aizstāvības atbalstītāji. Demokrātiskās valstis ir parādā pateicību topošajām pilsoņu kustībām, kas līdzīgi kā savulaik Harta 77 manā valstī var palīdzēt ieviest izmaiņas.

Jacques Barrot, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (FR) Vispirms es gribētu apsveikt jūs ar šīm labajām ziņām, kas sekojušas neveiksmēm, jo tās paver ceļu Lisabonas līgumam, kuru mēs tā vēlamies un kurā ietverta – un es to paturu prātā šo debašu laikā – Pamattiesību harta.

Tāpat esmu ārkārtīgi pateicīgs par to, ka Eiropas Parlaments ir savā ziņā kļuvis par padomdevēju ekspertu grupu visās likumīgajās prasībās, kas attiecas uz cilvēktiesību aizstāvēšanu. Man jāsaka, ka mēs Eiropā lepojamies, ka mums ir tāds Parlaments kā šis, kas ir tik jutīgs attiecībā uz visām problēmām pasaulē, kuras saistītas ar cilvēktiesībām, bērnu tiesībām un sieviešu tiesībām saistībā ar pārkāpumiem un diskriminējošām darbībām.

Jūs minējat visus šos uzdevumus, kuri pašlaik tiek īstenoti saskaņā ar izcilo ziņojumu, ko sagatavoja jūsu referents *Obiols i Germā* kungs, kuram es vēlreiz gribu izteikt savu atzinību. Vēlos pateikt, cik ļoti mēs vēlamies, lai turpinās šī sadarbība ar Eiropas Parlamentu un varbūt *Ferrero-Waldner* kundze varētu pateikt labāk par mani, cik lielā mērā Eiropas Savienības ārpolitika būtu jāiedvesmo ar daudzām vērtībām, ar tām, kuras Eiropas Parlaments jau ir minējis vairākās runās.

Ļaujiet man, savukārt, izteikt, cik ļoti es ienīstu nāvessodu un spīdzināšanu. Šajā sakarā es tomēr vēlos uzsvērt, ka Eiropas Savienība priecājas, redzot, ka Amerikas Savienotās Valstis ar prezidentu *Obama* priekšgalā izbeidz dažas galējības, kas, iespējams, tika pastrādātas cīņā pret terorismu. Tie ir svarīgi jaunumi, un tiem būtu jāstiprina mūsu apņēmība cīnīties pret visāda veida spīdzināšanu Eiropā. Tā ir personīga apņemšanās, kas man ļoti daudz nozīmē.

Tāpat es vēlos uzsvērt Eiropas Savienības lomu daudzajās vēlēšanu palīdzības un novērošanas misijās, kas arī, protams, palīdz aizsargāt un veicināt demokrātiju pasaulē. Mēs zinām saistību starp demokrātiju un cilvēktiesību ievērošanu. Arī tas, manuprāt, ir Eiropas Savienības nopelns.

Es būtu varējis atbildēt uz konkrētākiem jautājumiem par bērniem. Komisija manā uzdevumā pārņēma pamatlēmuma pārskatu par bērnu seksuālu izmantošanu, lai cita starpā – tā kā vienā runā bija atsauce uz šo jautājumu – mūsu dalībvalstis varētu uzsākt kriminālprocesu seksa tūrisma lietā arī tad, ja šīs darbības nav notikušas Eiropā. Tas ļaus izvērst tik vajadzīgo tīrīšanu šajā jomā.

Es nevaru sniegt atbildes uz visiem jautājumiem, ko jūsu izcilās runas būtu pelnījušas, priekšsēdētājas kundze, taču man jāpateicas Eiropas Parlamentam par tā modrību šajā jomā, kas galu galā atklāj Eiropas Kopienas labāko pusi – mūsu pieķeršanos kopējām vērtībām.

Raimon Obiols i Germā, *referents*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos ātri minēt divas lietas. Pirmkārt, attiecībā uz cilvēktiesībām vislabākā politika neapšaubāmi ir tāda, kas spēj apvienot cilvēkus; tāpēc, ja ziņojumā ir kāda ideja svarīgāka par pārējām, tad tā ir vienotības ideja. Tas, pirmkārt, attiecas uz ES dalībvalstu vienotību, jo nesen mums šajā ziņā ir bijušas problēmas, un tās ir jāatrisina cik vien ātri iespējams; otrkārt, tas nozīmē vienotību starp iestādēm; un, treškārt, tas nozīmē pieeju un interešu vienotību un konvergenci.

Starp reālpolitiku (*realpolitik*), kas izskatās pretēji, ja tiek pārkāptas cilvēktiesības, sliecoties uz citām interesēm, un svārstīgumu ir politiskās gribas un politiskās inteligences ceļš, kuram mums jāseko.

Otrkārt, protams, ja mēs atbalstam efektivitāti, ko var panākt ar vienotību, tad rītdienas balsojumā par šo ziņojumu vairākums būs vēl lielāks un tā ieviešana nākotnē būs vēl efektīvāka. Šajā sakarā es vēlos teikt, ka, balsojot par grozījumiem, pamatprioritātei jābūt iespējami lielākai vairākuma rašanai šajā Parlamentā; tas

nav saistīts ar personīgiem iemesliem, tā kā uz ziņojumiem neattiecas autortiesības, bet gan ar vēlēšanos panākt politisko efektivitāti nākotnē.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rītdien.

Pirms mēs pārejam pie nākamā ziņojuma, es vēlos izmantot tā fakta priekšrocību, ka esmu priekšsēdētāja pēdējo reizi un šis faktiski ir ziņojums, pie kura strādājusi mana komiteja, un, dāmas un kungi, es vēlos izmantot priekšrocību, ka jūs esat šeit klāt, lai pateiktu, cik ļoti man patika strādāt kopā ar jums pēdējos 10 gadus, un pēdējie pieci gadi ir bijuši ārkārtīgi neparasti.

Jo īpaši es vēlos pateikties komisāram *Barrot*, kurš mūs ir laipni atbalstījis – es teiktu ar savu laipno iestādi – un es esmu īpaši pateicīga mūsu komitejas priekšsēdētājam, *Deprez* kungam, un visiem maniem kolēģiem.

Es neminēšu jūs visus, taču *HennisPlasschaert* kundze ir šeit, *in't Weld* kundze ir šeit, *Lambert* kundze ir šeit, un *Busuttil* kungs, *Masip Hidalgo* kungs un *Dührkop Dührkop* kundze arī ir šeit. Es patiešām vēlos pateikties jums visiem un atvadīties. Varbūt man būs iespēja jūs atkal satikt. Šoreiz es nevadīšu sēdi. Es domāju, ka es stādīšu jums priekšā *McMillan-Scott* kungu, un pēc tam viņš vadīs sēdi.

Ja jums nav iebildumu... Paldies!

(Aplausi)

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Kinga Gál (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi!

Novērtējot situāciju cilvēktiesību jomā 2008. gadā, it īpaši saistībā ar ES politiku šajā jomā, mums vēl aizvien ir iemesls bažām.

Tāpēc es gribētu pievērst uzmanību situācijai bērnu tiesību jomā, jo šī problēma ir aktuāla visā pasaulē. Lai nodrošinātu bērnu tiesību ievērošanu, mums īpaša uzmanība jāvelta ne vien tiešiem tiesību pārkāpumiem, bet arī netiešiem draudiem, piemēram, noziegumiem internetā vai tiesību pārkāpumiem plašsaziņas līdzekļos.

Mūsu politikai cilvēktiesību jomā jābalstās uz atziņu, ka cilvēktiesību pārkāpumi nav kaut kas tāds, kas parasti notiek kādā citā valstī. Diemžēl arī ES pavisam nesen ir notikuši vairāki cilvēktiesību pārkāpumi.

Īpaši es gribētu atgādināt 2006. gada 23. oktobra notikumus Budapeštā, kad mēs bijām liecinieki masveida pārkāpumiem cilvēktiesību jomā, kur policija vardarbīgi un noziedzīgi izturējās pret nevainīgiem cilvēkiem, kas piedalījās mierīgā piemiņas pasākumā. Par to liecina arī gleznu izstāde, ko pašlaik var aplūkot šeit, Parlamentā.

Mums jādara viss, lai novērstu šādu situāciju atkātošanos, un mums jāsaprot, ka pat Eiropas Savienībā mums katru dienu jāturpina cīnīties par cilvēku pamattiesību un pamatbrīvību, kā arī par demokrātijas, vārda brīvības un tiesiskuma principu ievērošanu.

12. Eiropas Bēgļu fonds 2008.–2013. gadam - Obligāti standarti patvēruma meklētāju uzņemšanai (pārstrādāta versija) - Starptautiskās aizsardzības pieteikums, ko trešās valsts pilsonis vai bezvalstnieks iesniedzis kādā no dalībvalstīm (pārstrādātā redakcija) - Pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas „EURODAC” izveide (pārstrādāta redakcija) - Eiropas Patvēruma atbalsta biroja izveidošana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir kopējās debates par:

– *Barbara Dührkop Dührkop* ziņojumu (A6-0280/2009) Pilsonu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko groza Lēmumu Nr. 573/2007/EK, ar ko laikposmam no 2008. gada līdz 2013. gadam izveido Eiropas Bēgļu fondu, attiecībā uz finansējuma apturēšanu noteiktām Kopienas darbībām un to finansējuma ierobežojumu izmaiņām (COM(2009)0067 – C6-0070/2009 – 2009/0026(COD)),

– Antonio Masip Hidalgo ziņojumu (A6-0285/2009) Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko nosaka obligātos standartus patvēruma meklētāju uzņemšanai (pārstrādāta versija) (COM(2008)0815 – C6-0477/2008 – 2008/0244(COD)),

– Jeanine Hennis-Plasschaert ziņojumu (A6-0284/2009) Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, (pārstrādāta versija) (COM(2008)0820 – C6-0474/2008 – 2008/0243(COD)),

– Nicolae Vlad Popa ziņojumu (A6-0283/2009) Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas EURODAC izveidi, lai efektīvi piemērotu Regulu (EK) Nr. [...] [, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm] (pārstrādāta versija) (COM(2008)0825 – C6-0475/2008 – 2008/0242(COD)) un

— Jean Lambert ziņojumu (A6-0279/2009) Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Patvēruma atbalsta biroju (COM(2009)0066 – C6-0071/2009 – 2009/0027(COD)).

Bárbara Dührkop Dührkop, referente. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, man ir gods atklāt šīs kopējās debates par pieciem ļoti svarīgiem ziņojumiem saistībā ar Eiropas kopējās patvēruma politikas izveidošanu.

Mans ziņojums attiecas tikai uz grozījumu, ar ko pārdala Eiropas Bēgļu fondam paredzēto finansējumu, lai izveidotu Eiropas Patvēruma atbalsta biroju, kam būs regulatīvās aģentūras statuss. Viens no šīs aģentūras uzdevumiem būs veicināt un uzlabot dalībvalstu praktisko sadarbību, lai palīdzētu īstenot Eiropas kopējās patvēruma sistēmas darbību.

Tā kā Birojs tagad pārņems dažas EBF veiktās un finansētās funkcijas labas prakses veicināšanu, mutiskās un rakstiskās tulkošanas pakalpojumus un atbalstu kopējas statistikas izveidošanai un lietošanai ar mērķi panākt resursu pārredzamību un pareizu pārvaldību daļa EBF līdzekļu jānovirza Biroja vajadzībām.

Pašreizējie noteikumi paredz, ka šo uzdevumu veikšanai jāpiešķir 10 % Bēgļu fonda līdzekļu. Komisija šo apjomu ierosina samazināt līdz 4 % un līdzsvarot jaunā Biroja vajadzībām novirzītos finanšu līdzekļus. Tādējādi EBF plānotais finanšu piešķirums laikposmam no 2008. līdz 2013. gadam samazinātos no EUR 628 miljoniem uz EUR 614 miljoniem. Mēs piekrītam Komisijas viedoklim, ka ar šo summu Fonda vajadzībām pietiek pirmajā posmā līdz 2013. gadam, kad paredzēta pārskatīšana.

Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja uzskatīja par vajadzīgu uzticēt man šo patīkamo uzdevumu pierādīt šā Biroja izveidošanas lietderību. Šo priekšlikumu vienbalsīgi apstiprināja divas iesaistītās komitejas: Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja un Budžeta komiteja. Lai gan Parlaments, kā zināms, nelabprāt atbalsta jaunu aģentūru izveidošanu, kā budžeta lēmējinstāde tas priekšplānā izvirza jautājumu par pareizu un saprātīgu piešķirto finanšu līdzekļu pārvaldību, šajā gadījumā, lai nodrošinātu dalībvalstu praktisko sadarbību patvēruma jomā.

Mēs visi zinām, ka patvēruma piešķiršanas kritēriji dalībvalstu vidū ievērojami atšķiras, un uzņēmējai dalībvalstij tas daudzkārt sarežģī šīs jomas pārvaldību. Īpaši tas attiecas uz Eiropas Savienības dienvidu dalībvalstīm, ko pastāvīgi pārpludina milzīgas ļaužu masas, kas pēkšņi ierodas pie to robežām; turklāt vēl ir arī jānosaka, kuriem no šiem cilvēkiem ir nepieciešama aizsardzība.

Dalībvalstu solidaritātes vislabākais pierādījums un tās izpausme būtu brīvprātīgi piedāvāt atbalstu patvēruma meklētāju izmitināšanai un pārvietošanai. Tieši tādām jābūt un tādām arī vajadzētu būt šā Biroja izveidošanas galvenajam mērķim.

Priekšsēdētājas kundze, ar to es noslēdzu savu runu par pašlaik apspriežamo jautājumu, un līdzīgi jums, arī es dažas savas pēdējās minūtes gribētu veltīt tam, lai teiktu dažus atvadu vārdus.

Šī ir mana pēdējā runa šajā plenārsesijā. Priekšsēdētājas kundze, tāpat kā jūs, arī es vēlētos pateikties visiem šā Parlamenta deputātiem, manas grupas kolēģiem, Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas priekšsēdētājam un maniem kolēģiem deputātiem komitejā par pēdējo gadu laikā piedzīvoto savstarpējo sadarbību. Mēs diskutējam, un ne vienmēr mūsu viedokļi saskanēja, bet es uzskatu, ka mūsu darba rezultāts galu galā vienmēr bija veiksmīgs un mēs ar to varējām iepazīstināt šā Parlamenta plenārsesijā.

Priekšsēdētājas kundze, kad pirms 22 gadiem es šeit ierados pirmo reizi, šeit bija Eiropas Ekonomikas kopiena ar 12 dalībvalstīm. Un es priecājos, ka tagad, kad es aizeju, šeit ir Eiropas Savienība ar 27 dalībvalstīm. Tā patiesi bija priekšrocība, atrasties vietā, kas ir Eiropas integrācijas virzītājspēks. Tā bija vienreizēja, brīnišķīga pieredze! Priekšsēdētājas kundze, es uzskatu arī, ka viens no vislielākajiem sasniegumiem ir bijis tas, ka mēs esam panākuši, ka nekad vairs neatkārtosies tas, kas bija vienotās Eiropas izveidošanas pats galvenais iemesls; manuprāt, par to mēs varam sevi apsveikt.

Aizejot es ļoti priecājos, ka man bija iespēja iegūt šo pieredzi, un es lūdzu jūsu sapratni, jo es tagad nepiedalīšos šajās debatēs. Es atgriežos Basku zemē, kur pašlaik norisinās vēsturiski notikumi: Pēc 30 basku nacionālistu valdīšanas gadiem Basku zemei būs sociālistu prezidents *Patxi López*, un rīt, kad viņš stāsies amatā, es gribētu pārstāvēt savu politisko grupu.

Liels paldies un visbeidzot visu labu!

(Aplausi)

Antonio Masip Hidalgo, *referents – (ES)* Priekšsēdētājas kundze, Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja pēc jūsu, priekšsēdētājas kundze, vēlēšanās ir apmeklējusi vairākus imigrantu centrus dažādās Eiropas daļās un ir konstatējusi, ka tajos ir ārkārtīgi atšķirīgi apstākļi un nepieļaujamas situācijas, kas jāuzlabo.

Tomēr patvēruma meklētājus nedrīkst pielīdzināt nelikumīgiem imigrantiem. Patvēruma meklētāji bēg no vajāšanas, viņus nepiesaista ekonomiskie apstākļi, bet viņus ir izraidījuši režīmi, kas ir pretrunā ar brīvību. Mēs, spāņi, to ļoti labi saprotam, jo daudzus no mums kā republikāņu trimdiniekus uzņēma Meksikā, Francijā un citās valstīs.

Kad diskutēja par Atgriešanas direktīvu, ļoti skaidri tika norādīts, ka šo tiesību aktu nav jāpiemēro paredzamajam tiesību aktam par patvēruma meklētāju uzņemšanu; arī kolēģi deputāti no Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas teica to pašu. Es uzskatu, ka ir ļoti būtiski sniegt patvēruma meklētājiem informāciju viņiem saprotamā valodā. Ierobežojums nodrošināt informāciju valodā, kuru patvēruma meklētājs saprot *vai ko tam vajadzētu saprast*, pazemina pašreizējās prasības un, manuprāt, no juridiskā viedokļa jeb cilvēktiesību izpratnes ziņā tas nebūtu pieņemami. Tiesības saņemt pienācīgu informāciju ir pamattiesības, jo tās ir visu pārējo tiesību pamatā.

Es izpētīju mana priekšlikuma par materiālo palīdzību izmaksas. Manā priekšlikumā prasīts, ka atbalstam, ko piešķir patvēruma meklētājiem, jānodrošina atbilstīgs dzīves līmenis, apgādājot viņus ar pārtiku un aizsargājot viņu fizisko un garīgo veselību. Manuprāt, mazākas prasības aizvainotu patvēruma meklētāju cilvēka cieņu.

Manā priekšlikumā noskaidrots aizturēšanas otrs iemesls (8. panta 2. punkta b) apakšpunkts), iekļaujot to iepriekšējās izmeklēšanas procedūrā atbilstīgi Apvienoto Nāciju Organizācijas augstā komisāra bēgļu jautājumos noteiktajām aizturēšanas pamatnostādņēm. Es ierosinu arī 9. panta 5. punkta 1. apakšpunktā tiesu iestādēm veikt aizturēšanas *ex officio* pārskatu gadījumos, kad mainās apstākļi vai ir saņemta jauna informācija; pēc patvēruma meklētāja pieprasījuma un, kā jau es iepriekš teicu, ja šāda informācija nav saņemta, tad jebkurā gadījumā.

Mutiskais grozījums Nr. 2 un kompromisa grozījums Nr. 5, ko pieņēma komitejā, izvirza jautājumu par bezmaksas tiesiskās palīdzības ieviešanu tikai nepieciešamības gadījumos, pēc patvēruma meklētāja pieprasījuma. Es lūdzu šajos divos jautājumos balsot pa daļām, lai atgrieztos pie tiesiskās palīdzības, kas ir daudz tuvāka bezmaksas palīdzībai, nekā es varētu cerēt.

Visbeidzot, ja samazinās sākotnējā priekšlikumā ierosināto sociālo pabalstu apjomu imigrantiem, kā balsojot komitejā, panāca citas grupas, tad, manuprāt, kaut arī šobrīd mēs atrodamies krīzes situācijā, ir nepieciešams nodrošināt efektīvāku piekļuvi darba tirgum. Šādā veidā patvēruma meklētāji iegūs neatkarību, iekļausies uzņēmējas valsts sabiedrībā un samazināsies viņiem piešķiramo sociālo izdevumu apjoms. Es gribētu arī sirsnīgi pateikties *Barrot* kungam un viņa vadītajai Komisijai par to darbu, ko viņi ir ieguldījuši šīs direktīvas izstrādāšanas procesā.

SĒDI VADA: E. McMILLAN-SCOTT

priekšsēdētāja vietnieks

Jeanine Hennis-Plasschaert, *referente. – (NL)* Priekšsēdētāja kungs! Vispirms ļaujiet man izteikt dažas vispārīgas piezīmes. Dažu pēdējo gadu laikā kā savas grupas, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības

grupas, pārstāve es ļoti cieši esmu bijusi iesaistīta Eiropas Patvēruma un imigrācijas politikas uzstrādāšanas procesā. Es esmu pārliecināta, ka patiesībā ikviens saprot to, cik lietderīga un nepieciešama ir šāda politika. Galu galā Eiropai, kur nepastāv iekšējās robežas, ir ārkārtīgi vajadzīga kopēja pieeja šajā jomā. Ar to es gribētu uzsvērt, ka standarti, ko mēs līdz šim esam izstrādājuši un par kuriem mēs esam vienojušies, kā arī mūsu sasniegtie rezultāti ārkārtīgi atšķiras no Tampere programmas, Hāgas programmas un nesen pieņemtajai Francijas Patvēruma un imigrācijas pakotī izvirzītajiem mērķiem.

Problēma ir tāda, ka katru reizi, kad Padomei jāpieņem konkrēts lēmums, augstākais kopsaucējs pēkšņi izrādās zemāks, un tāpēc mums neizdodas panākt vēlamo saskaņošanu. Turklāt tad, kad mūsu panāktās vienošanās bija jātransponē valstu tiesību aktos, daudzas dalībvalstis tās nav īstenojušas ne laika, ne arī precizitātes ziņā.

Praktiski šie apstākļi ir radījuši milzīgas atšķirības dalībvalstu starpā. Šāds stāvoklis rada ne vien neskaidrības, bet ir arī izdevīgs tiem, kas šo sistēmu izmanto ļaunprātīgi. Šķiet, ka Padome pilnīgi vai daļēji neizprot to, ka kvalitātes uzlabošana un lielākas konsekvences un solidaritātes nodrošināšana ir ne vien patvēruma meklētāju interesēs, bet arī pašu dalībvalstu interesēs.

Saistībā ar manu ziņojumu es gribētu teikt, ka pašreizējā Dublīnas regula arī ir šāda Padomes traušļa politiskā kompromisa rezultāts. Tā rezultātā mums tagad ir dokuments, kura teksts ir pārāk neskaidrs un nepilnīgs. Es pilnībā atbalstu Komisijas centienus izveidot vienotu un efektīvu Dublīnas sistēmu.

Manuprāt, 31. pants ir vissvarīgākā pārstrādātās versijas politiskā sastāvdaļa. Kā jau es tikko daudz maz minēju, es redzu, ka Padomei trūkst konsekvences un solidaritātes, un tas ir lielākais klupšanas akmens ceļā uz kopēju politiku patvēruma un imigrācijas jomā. Tieši no šāda viedokļa raugoties, es ļoti labi varu izprast Komisijas priekšlikuma 31. panta noteikumus.

Tomēr nemainīgs paliek fakts, ka Dublīnas sistēma netika izveidota kā sloga sadalījuma instruments, un tā arī netiecas tāda būt. Otrkārt, neapšaubāmi ir skaidrs, ka Dublīnas sistēma pati par sevi neradās, lai risinātu atsevišķu dalībvalstu problēmas, ko rada ārkārtīgi lielais patvēruma pieteikumu skaits jeb pārmērīgais slogs. Tāpēc es baidos, ka par spīti saviem pozitīvajiem nolūkiem Komisijas priekšlikums neveicinās konsekventu rīcību un solidaritāti dalībvalstu starpā.

Es uzdrošināšos uzsvērt arī to, ka tām dalībvalstīm, kas šobrīd savas demogrāfiskās situācijas, vai varbūt arī ģeogrāfiskā stāvokļa dēļ, ir visvairāk noslogotas, šis priekšlikums nepalīdzēs vai arī palīdzēs nepietiekamā mērā. Tas nozīmē to, ka solidaritātes jautājums jārisina plašākā izpratnē.

Dažu pēdējo gadu laikā nepārprotami ir kļuvis skaidrs, ka dalībvalstīm ir vajadzīga „burkāna un pātagas” pieeja. Es to saprotu tā, ka beidzot ir laiks sākt rīkoties, jo solidaritāti dalībvalstu starpā nevar īstenot ne ar vienu, ne arī ar otru paņēmieni.

Es zinu, ka dažas dalībvalstis reaģēja, maigi izsakoties, negatīvi uz priekšlikumiem, ko pieņēma Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā. Es apzinos arī to, ka es šeit pieskaros bīstamai tēmai attiecībā uz Komisijas iniciatīvas tiesībām. Tomēr taisnīgums paliek taisnīgums un, diezgan atklāti runājot, man ir apnīcis šajā jautājumā klausīties tikai skaistus vārdus.

Es esmu pārliecināta, ka nākamās Zviedrijas prezidentūras Stokholmas programmā arī, ļoti iespējams, būs iekļauti brīnišķīgi formulēti noteikumi, taču, ja tā var izteikties, cienījamais Padomes priekšsēdētāja kungs, es ieteiktu ar tiem nedarīt neko, jo pietiekami drīz dalībvalstis praktiski atkal nepildīs šos noteikumus.

Nicolae Vlad Popa, referents. – (RO) Kopienas EURODAC IT sistēma sāka darboties 2003. gada janvārī un ir paredzēta patvēruma meklētāju un atsevišķu citu trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku pirkstu nospiedumu salīdzināšanai. Šī sistēma nodrošina pareizu, precīzu un ātru Dublīnas Regulas piemērošanu, lai izveidotu efektīvu darbības mehānismu, kas nosaka atbildību par patvēruma pieteikumiem, kuri iesniegti vienā no Eiropas Savienības dalībvalstīm.

EURODAC ir datorizēta datubāze, kurā iekļauti starptautiskās aizsardzības meklētāju daktiloskopiskie dati, un tā attiecas uz personām, kuras sasniegušas vismaz 14 gadu vecumu. Šā ziņojuma mērķis ir šīs sistēmas darbību padarīt efektīvāku un atrisināt problēmas, kas tika konstatētas dažu pirmo gadu darbības novērtējuma gaitā. Mēs esam izstrādājuši vairākus efektīvus, praktiskus risinājumus attiecībā uz problēmām, kas saistītas ar daktiloskopisko datu savākšanu un pārsūtīšanu dalībvalstīs.

Pirmajā pakāpē pirkstu nospiedumus noņems 48 stundu laikā no patvēruma pieprasījuma iesniegšanas brīža, tālāk, otrajā pakāpē, dalībvalstis 24 stundu laikā pārsūtīs iegūtos datus EURODAC centrālajai sistēmai.

Šajā ziņojumā iekļauti noteikumi, kas 48 stundu termiņu ļauj pagarināt šādos izņēmuma gadījumos: ja nepieciešams ievērot karantīnas periodu nopietnu infekcijas slimību gadījumos; ja pirkstu nospiedumi ir bojāti; kā arī nepārvaramas varas apstākļos, kas ir atbilstīgi pamatoti un pierādīti, un laikā, kad šie apstākļi dominē.

Ziņojumā ir atbalstīts ierosinājums iespējami ātrāk izveidot decentralizētas *EURODAC*, *VIS* un *SIS II* pārvaldības aģentūras, lai nodrošinātu šo sistēmu iespējami efektīvāku darbību. Šī pārvaldības aģentūra izstrādās kopēju prasību kopumu, kas jāievēro personām, kurām piešķir atļauju piekļūt *EURODAC* infrastruktūras datiem. Turklāt, lai pasargātu patvēruma meklētāju ģimenes no iespējamām nopietnām sekām, ir ieviesti noteikumi, kuru mērķis ir aizliegt jebkuras trešās valsts, it īpaši aizsardzības pieprasītāja izcelsmes valsts, iestādēm, kas nav pilnvarotas veikt šo darbību, ievadīt datus *EURODAC* sistēmā.

Sagatavojot ziņojumu, mēs ieviesām dažus noteikumus, kas nodrošinās šīs sistēmas iespējami lietderīgāku un efektīvāku darbību, vienlaikus aizsargājot personu datus un cilvēku pamattiesības.

Un visbeidzot, taču tas nav mazāk svarīgi, es gribētu pateikties ēnu referentiem, ar kuriem man bija lieliska sadarbība un mūsu kolēģiem Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā, kur lielākais vairākums nobalsoja par šo ziņojumu. Man jāpateicas arī grozījumu autoriem. Es vēlos pateikties arī Padomes un Eiropas Komisijas pārstāvjiem, ar ko mums bija ārkārtīgi laba sadarbība.

Jean Lambert, *referente*. – Priekšsēdētāja kungs, mēs tikko dzirdējām *Dührkop Dührkop* kundzes teikto attiecībā uz Eiropas Bēgļu fondu un tajā ierosinātajiem grozījumiem, lai veicinātu Eiropas Patvēruma atbalsta biroja izveidošanu, un es esmu referente regulai, kas attiecas uz šo konkrēto priekšlikumu par Patvēruma atbalsta biroju.

Šā priekšlikuma mērķis ir izveidot Biroju, kas sniegtu atbalstu dalībvalstīm, lai uzlabotu lēmumu pieņemšanas procesu attiecībā uz pieprasījumiem pēc patvēruma, mēs gribētu teikt uzlabot šā procesa kvalitāti (mēs zinām, ka dažām dalībvalstīm ir grūtības ar kvalitātes uzlabošanas jēdziena izpratni); un šā Biroja mērķis ir arī piedalīties konsekvantas pieejas izstrādāšanā visās dalībvalstīs, kā arī atbalstīt tās valstis, kas dažādos laikos ir pārmērīgi noslogotas ne vien tāpēc, ka cauri tām nepārtraukti plūst dažādu ļaužu straumes, kas ierodas šajās valstīs, bet arī citu iemeslu dēļ.

Mēs jau tikko nedaudz iepazināmies ar problēmām, ko rada dalībvalstu konsekvences trūkums, pieņemot lēmumus attiecībā uz patvēruma pieprasījumiem, un tā pamatā noteikti ir sarežģījumi saistībā ar Dublīnas sistēmu.

Mēs noteikti gribam panākt uzlabojumus šajā jomā, un daļēji tos var veicināt apmācību nodrošināšana. Mēs aizstāvam uzskatu, ka šajā procesā ir jāiekļauj ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumos (*UNHCR*) pamatnostādnes iespējams, jau sākuma posmā, pat ja tās nav pirmajā vietā un, lai dalībvalstis varētu gūt pieredzi, šis Birojs dalībvalstīm varētu rīkot kopējās mācības vai, noteikti, mācības konkrētās jomās, palīdzēt apgūt specifiskas zināšanas ne vien pašās dalībvalstīs, bet arī ar *UNHCR* un, protams, attiecīgo NVO atbalstu.

Mēs domājam, ka vienā punktā mēs par šo jautājumu varētu panākt vienošanos pirmajā lasījumā, taču laiks un, protams, mūsu vēlme izveidot Eiropas kopējā patvēruma sistēmas pasākumu kopumu, norāda uz to, ka tik tālu mēs vēl neesam tikuši. Taču mums ar ēnu referentiem un arī ar padomi bija nopietnas diskusijas par šo jautājumu, un to rezultātā radās atsevišķi grozījumi, ko mēs pašlaik apspriežam, daži no tiem attiecas uz regulas noteikumu tehnisko īstenošanu, kam sākotnējā priekšlikumā nebija veltīta pietiekami uzmanība.

Parlaments uzskata, ka ANO Augstajam komisāram bēgļu jautājumos ir ārkārtīgi nozīmīga loma Patvēruma atbalsta biroja darbībā. Mēs vēlamies, lai arī NVO cieši sadarbotos ar Biroju konsultatīvajā forumā un, protams, iesaistītos mācību rīkošanas un saņemšanas procesā, kur tās būtu dalībvalsts izveidotās patvēruma sistēmas daļa.

Tomēr, lai panāktu vienošanos ar Padomi, Parlamentam bija mazliet sarežģītāka loma. Mēs vēlamies, lai Parlaments daudz ciešāk iesaistītos izpilddirektora iecelšanas procesā, varbūt varētu rīkoties līdzīgi kā Pamattiesību aģentūras gadījumā. Otrs klupšanas akmens, kā jau *Jeanine* savā ievadrūnā par Dublīnas sistēmu norādīja, ir jautājums par to, cik lielā mērā mēs patiesībā varam rēķināties ar dalībvalstu sadarbību, faktiski tai vajadzētu būt jau no paša sākuma, kas šo iesaistīšanos no brīvprātīgas padarītu par obligātu. Šobrīd šīs, tātad, ir divas lielākās problēmas.

Mēs priecājamies, ka Padome ir paudusi gatavību labprāt pieņemt mūsu grozījumus attiecībā uz mācībām, un nepieciešamības gadījumā noteikti piesaistīt ārējos ekspertus, piemēram, saistībā ar tulkošanu.

Tātad, mēs uzskatām, ka šajā jautājumā mēs esam panākuši attīstību, taču mēs vēl redzēsim varbūt, ja mēs saņemsim no Komisijas norādījumus par veidu, kā uzlabot sadarbību dalībvalstu starpā – cik lielā mērā mēs šo priekšlikumu spēsim attīstīt.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, šo tiesību aktu priekšlikumu, kam jūs tikko pasludinājat savu spriedumu, mērķis ir izveidot reālu kopējā patvēruma sistēmu, kas sniegs lielāku aizsardzību, būs efektīvāka un vienotāka.

Es sirsnīgi pateicos visiem pieciem referentiem par viņu ievērojamo un izcilo darbu. Parlaments pirmo reizi, piedaloties likumdošanas procesā, ir pasludinājis spriedumu patvēruma jautājumos. Man jāsaka, ka ir sākušās auglīgas darba attiecības. Es priecājos, ka Parlaments lielā mērā atbalsta Komisijas priekšlikumu mērķus. Ja mēs jau pirmajā posmā gribam novērst atsevišķas juridisko instrumentu nepilnības, tad šis atbalsts mums ir ļoti būtisks. Šobrīd šie priekšlikumi ir pieņemti vienīgi pēc apspriešanās ar Parlamentu.

Tomēr es gribētu komentēt dažus ierosinātos grozījumus, kas ir radījuši iemeslu bažām un ir tā vērti, lai tiem veltītu īpašu uzmanību. Vispirms es pievērsīšos *Popa* kungam. Kopumā es piekritu viņa priekšlikumiem attiecībā uz *EURODAC*. Tagad ļaujiet man pievērsties *Masip Hidalgo* kungam un parunāt par pieeju attiecībā uz uzņemšanas nosacījumiem. Es piekritīšu grozījumam tik jutīgajā jautājumā par patvēruma meklētājiem piedāvātā materiālā atbalsta līdzvērtīgumu minimālajai sociālajai palīdzībai, ko valsts nodrošina saviem pilsoņiem.

Tomēr Komisijai ir vajadzīgs kāds rādītājs, uz ko atsaukties. Šis rādītājs dalībvalstīm neuzlikts pienākumu sniegt sociālo palīdzību patvēruma meklētājiem, taču tas ļaus ieviest skaidrus noteikumus, lai saglabātu patvēruma meklētāju cilvēka cieņu un palīdzētu mums, un, tātad, Komisijai, uzraudzīt kopējo standartu piemērošanu katrā dalībvalstī.

Tas pats attiecas arī uz cilvēku ar īpašām vajadzībām tiesībām saņemt tādu pašu veselības aprūpi kā attiecīgās valsts pilsoņiem. Es varu piekrist grozījumam arī šajā jautājumā, taču es gribētu arī sagaidīt, ka tiktu saglabāts atsaucis rādītājs, jo Komisijas priekšlikuma mērķis ir pārvarēt pašreizējās nepilnības attiecībā uz mazāk aizsargāto personu veselības aizsardzību. Tas ir viss par uzņemšanas nosacījumiem. Es vēlreiz pateicos *Masip Hidalgo* kungam par lielisko uzstāšanos.

Tagad es pievērsīšos Dublinas Regulai. Es pateicos arī *Hennis-Plasschaert* kundzei par to, ka viņa mūs tik lieliski iepazīstināja ar savu ziņojumu par Dublinas Regulas pārskatīšanu. Es vēlos uzsvērt jautājumu, kas man ir ārkārtīgi svarīgs: ģimenes atkalapvienošanās un problēma saistībā ar nepavadītiem nepilngadīgajiem. Dublinas sistēma bieži ir kritizēta par tās iespējamo negatīvo ietekmi uz patvēruma meklētājiem, it īpaši attiecībā uz ģimenēm un mazāk aizsargātām personām.

Komisija savā priekšlikumā gribēja nodrošināt, lai praksē ģimenes netiktu šķirtas un lai nepilngadīgos nepārvietotu, izņemot ģimeņu atkalapvienošanās gadījumus. Mēs nevaram atbalstīt grozījumus, kas maina šo pieeju. Es vēlos akcentēt solidaritātes jautājumu, jo tas ir dažu Dublinas Regulas ietvaros apspriešanai iesniegto grozījumu temats.

Vispirms es gribētu pateikties referentei *Hennis-Plasschaert* kundzei, kā arī Parlamentam par ieviesto iespēju gadījumos, kad dalībvalstij rodas grūtības, pārvietot patvēruma meklētājus. Tomēr nav iespējams vairāk iesaistīties Dublinas Regulas pamatnostādņēs, jo šī regula, *Hennis-Plasschaert* kundze, nevar kļūt par instrumentu patvēruma meklētāju pārvietošanai no vienas dalībvalsts citā. Es patiesi uzklauzīju jūsu aicinājumu ievērot solidaritātes principu, un Komisija var pieņemt Regulas preambulas grozījumu, lai paustu politisku vēstījumu par uzlabota, oficiāla solidaritātes mehānisma izveidošanu.

Patiesībā es esmu apņēmies vēlāk ierosināt konkrētus instrumentus, lai palielinātu solidaritāti Eiropas Savienības līmenī un atvieglotu slodzi dažu dalībvalstu patvēruma sistēmām. Mums jāpanāk, lai starptautiskās aizsardzības saņēmēju izvietošana dalībvalstīs notiktu taisnīgāk. Eiropas Savienība Eiropas Bēgļu fondam jau ir atļāvusi atbalstīt izmēģinājuma projektus šajā jomā. Turklāt tad, kad Patvēruma atbalsta birojs sāks darboties, tas varēs sniegt ekspertu atbalstu tām dalībvalstīm, kas to pieprasītu. Tomēr jūs varat definēt problēmu, proti, nepieciešamību pēc lielākas solidaritātes un konsekvences dažādu dalībvalstu starpā.

Tagad es runāšu par Patvēruma atbalsta biroju. Paldies jums, *Dührkop Dührkop* kundze un *Lambert* kundze par jūsu nozīmīgo, ātro un efektīvo darbu no brīža, kad 18. februārī Komisija tikai izvirzīja apspriešanai savus priekšlikumus. Šoreiz man patiešām vajadzīgs Parlamenta atbalsts, lai drīzāk izveidotu Biroju, un es ar gandarījumu atzīmēju, ka Eiropas Bēgļu fonda grozījuma priekšlikums ir saņēmis atbalstu.

Daži ar Patvēruma atbalsta biroju saistītie aspekti prasa komentārus. Gan Parlamentam, gan arī man nenoliedzami ļoti rūp solidaritātes jautājums. Es runāju par grozījuma projektu, kurā aicināts izveidot biroju, lai atbalstītu starptautiskās aizsardzības saņēmēju pārdalījuma obligātā mehānisma ieviešanu. Komisijas priekšlikums atbilst Imigrācijas un patvēruma paktam, kas paredz brīvprātīgu sistēmu.

Tomēr, kā jau es tikko iepriekšējā atbildē teicu, kamēr Komisija strādā pie saskaņotāka mehānisma izveidošanas, risinājums nebūs viegls. Tikmēr Birojs atbalstīs iekšējās pārdales mehānismus tādā veidā, kā tie ir definēti, lai arī kādi tie būtu. Regula, ar ko izveido patvēruma atbalsta biroju, nav īstais veids, kā regulēt šo mehānismu finansēšanas principus, taču Komisija vēlreiz, līdzīgi kā attiecībā uz Dublinas regulu, pieņems preambulas grozījumu.

Turklāt Komisija uzskata, ka Biroja ārējām pilnvarām nav jāaprobežojas tikai attiecībā uz izmitināšanu un reģionālajām aizsardzības programmām. Ir jāizvairās no grozījumiem, kas ierobežo Patvēruma atbalsta biroja pilnvaras. Dažu grozījumu mērķis ir radikāli mainīt topošā Biroja izpilddirektora iecelšanas procedūru. Būsim piesardzīgi! Grozījumos ierosinātā procedūra varētu ievērojami aizkavēt izpilddirektora iecelšanu. Mums šis Birojs jāizveido patiešām ātri un efektīvi. Komisijas ierosinātā formula ir horizontālā formula, ko jau piemēro attiecībā uz 20 regulatīvajām aģentūrām, ko ietver pirmais pilārs. Mums būtu jēl atteikties no šīs saskaņotās formulas, ja aģentūru starpiestāžu darba grupā, kur piedalās Parlaments, notiks horizontālās diskusijas.

Es beigšu savu runu. Es jau esmu diezgan ilgi runājis, taču Parlamenta darbs prasa sniegt konkrētas atbildes. Daži no jums kritizēja priekšlikumus attiecībā uz Dublinas regulu un pārāk dāsno uzņemšanas nosacījumus. Daži saka: „Jā, bet šāda Eiropas patvēruma sistēma aicinās iesniegt nepamatotus patvēruma pieprasījumus.” Citi, kā redzams, piesauca subsidiaritātes principu. Atklāti runājot, es nepiekrītu tik kritiskai nostājai. Vienīgi patiesa Eiropas patvēruma noteikumu saskaņošana, piemērojot skaidrus standartus, kas nodrošina taisnīgumu un efektivitāti, ļaus Eiropai praktiski īstenot savu vēlmi aizsargāt tās personas, kam patiešām nepieciešama šāda aizsardzība, vienlaikus izvairoties no ļaunprātīgas izmantošanas, ko veicina neskaidri, nevienādi piemēroti standarti. Pieredze rāda, ka tad, kad dalībvalstis objektīvi un profesionāli izskata pieprasījumus pēc patvēruma, nemaz nerodas vilinājums ļaunprātīgi izmantot šo sistēmu. Manuprāt, nav līdzsvara starp procedūru izmantošanas ļaunprātīgos nolūkos izskaušanu un aizsardzības standartu paaugstināšanu.

Noslēgumā es vēlētos pateikties Parlamentam par līdzdalību likumdošanas procesā šajā jutīgajā jautājumā par patvēruma piešķiršanu. Es saku ļoti vienkārši, taču patiesi, vēl pirms prezidentūra to ir teikusi: mums patiešām ir vajadzīgs Eiropas Parlamenta atbalsts, lai gūtu piekrišanu šai patvēruma politikai. Šī politika balstās uz Eiropas vērtībām, un patiesībā tās dažreiz var pat izraisīt bailes un kritisku nostāju, kaut gan šīs vērtības ir mūsu kontinenta humānā gara un humāno tradīciju sastāvdaļa.

Tāpēc, priekšsēdētāja kungs, es esmu ārkārtīgi pateicīgs visiem deputātiem un it īpaši pieciem referentiem par izcilo darbu.

Jan Kohout, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, šajā mūsu darba jaunajā posmā, kad mēs domājam par Eiropas kopējās patvēruma sistēmas izveidošanu, būs vajadzīga gan Parlamenta, gan arī Padomes reāla līdzdalība.

Padome pilnībā piekrīt tam, ka patvēruma jomā ir jāpanāk konkrētāka saskaņošana. Kad Eiropadome pieņēma Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktu, tā atzinīgi novērtēja līdz šim panākto progresu patvēruma jomā, taču tā vienlaikus arī atzina, ka dalībvalstu starpā ir saglabājušās būtiskas atšķirības attiecībā uz aizsardzības piešķiršanu un tās veidu.

Eiropadome, vairākkārt uzsverot, ka par aizsardzības un bēgļa statusa piešķiršanu ir atbildīga katra dalībvalsts, konstatēja arī, ka ir pienācis laiks uzsākt jaunas iniciatīvas, lai pabeigtu Hāgas programmā paredzēto Eiropas kopējās patvēruma sistēmas izveidošanu un tādējādi, kā ierosināja Komisija savā patvēruma politikas plānā, piedāvātu augstāku aizsardzības līmeni.

Tāpēc Padome atzinīgi vērtē šos četrus tiesību aktu priekšlikumus, ko ar šādu mērķi Komisija izvirzīja apspriešanai laikā no decembra līdz 2009. gada februārim, un kas ir mūsu šodienas debašu galvenais jautājums.

Šajos priekšlikumos ir runa par starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju uzņemšanas nosacījumiem, tā saukto Dublinas regulu, un EURODAC, ar ko mūs iepazīstināja pagājušā gada decembrī, kā arī par priekšlikumu Eiropas patvēruma atbalsta biroja izveidošanai, ar ko iepazīnāties šā gada februārī.

Šajā neilgajā laika sprīdī, kas pagājis no iepazīšanās brīža, Padomes struktūrās par šiem priekšlikumiem jau ir notikušas diskusijas. Šo priekšlikumu būtības un aplūkoto jautājumu sarežģītības dēļ visos Padomes līmeņos pārbaude vēl nav pabeigta.

Tāpēc es nevaru formulēt stingru Padomes nostāju attiecībā pret grozījumiem, ko Parlaments ierosina šajos ziņojumu projektos. Es vienīgi varu teikt, ka Padome rūpīgi sekos visām Parlamenta ziņojumu detaļām, lai iespējami īsākā laika sprīdī panāktu progresu šo svarīgo pasākumu īstenošanā.

Es ļoti ceru, ka mēs drīz vien sekmīgi varēsim atrisināt jautājumus, kas saistīti ar tiem diviem priekšlikumiem, kuru darbības joma ir stipri ierobežota. Šajos priekšlikumos ir ierosināts izveidot Eiropas Patvēruma atbalsta biroju un grozīt *EURODAC* regulu. Tātad par šiem priekšlikumiem Padomes struktūrās arī norisinājās visauglīgākās diskusijas un var teikt, ka attiecībā uz tiem Padomes un Parlamenta viedokļi lielā mērā saskan.

Eiropas Patvēruma atbalsta biroja izveidošana vienkāršos informācijas, pētījumu rezultātu un pieredzes apmaiņu dalībvalstu starpā, kā arī veicinās pārvaldes iestāžu praktisko sadarbību, izskatot patvēruma pieteikumus. Izmantojot izcelsmes valstu kopējās zināšanas, šis Birojs palīdzēs arī savstarpēji saskaņot valstu prakses, procedūras un līdz ar to arī lēmumus. Gan Padome, gan arī Parlaments atbalsta šāda Biroja izveidošanu. Prezidentūra uzskata, ka par šo priekšlikumu var vienoties un par to drīz vien ir jāvienojas Parlamentam un Padomei, pamatojoties uz abām pusēm pieņemamiem nosacījumiem. Kā jau godājamajiem deputātiem ir zināms, šo priekšlikumu papildina priekšlikums par grozījumiem attiecībā uz Eiropas Bēgļu fondu. Tā kā tajā ir ierosināts nodrošināt Patvēruma atbalsta biroja finansējumu, abi šie instrumenti ir jāpieņem vienlaikus.

Padome arī cer, ka tuvākajā laikā varētu būt iespējams panākt vienošanos attiecībā uz *EURODAC* regulu, jo Komisija ir ierosinājusi tikai dažus tehniskus uzlabojumus, un tiem ir jāveicina šīs sistēmas veiksmīgāka darbība.

Līdz šim Padomē notikušās diskusijas attiecībā uz abiem pārējiem priekšlikumiem grozījumiem direktīvā par patvēruma meklētāju uzņemšanas noteikumiem un tā sauktajā Dublīnas regulā liecina par to, ka šajos priekšlikumos izvirzītie jautājumi neapšaubāmi ir daudz sarežģītāki un smagāki.

Kā jau godājamajiem deputātiem ir zināms, Komisijas priekšlikumi attiecībā uz direktīvu par patvēruma meklētāju uzņemšanas noteikumiem, paredz grozīt pašreizējo direktīvu, lai novērstu nepilnības, ko Komisija ir atklājusi pēdējo gadu laikā. Komisija uzskata, ka spēkā esošajā Direktīvā dalībvalstīm piešķirtā rīcības brīvība ir pārāk plaša un ka tas ir traucējis sasniegt mērķi patvēruma meklētājiem visās dalībvalstīs nodrošināt atbilstīgus uzņemšanas noteikumus. Tāpēc Komisija ierosināja vairākus grozījumus attiecībā uz tādiem jautājumiem kā patvēruma pieteikumu iesniedzēju piekļuve nodarbinātībai, uzņemšanas materiālo nosacījumu uzlabošana, neaizsargātu personu vajadzību labāka apmierināšana un aizturēšanas noteikumu uzlabošana.

Dublīnas regula, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu, paredz novērst patvēruma piešķiršanas procedūru ļaunprātīgu izmantošanu, kad viena un tā pati persona iesniedz pieteikumus vairākās dalībvalstīs. Tagad Komisija ierosina vairākus grozījumus ar mērķi palielināt pašreizējās sistēmas efektivitāti, kā arī nodrošināt patvēruma pieteikumu iesniedzējiem labākus aizsardzības standartus. Priekšlikumā ir iekļauts arī pārvietošanas apturēšanas mehānisms tajos gadījumos, kad dalībvalsts patvēruma sistēma tiek īpaši noslogota un tā patvēruma meklētājiem nevar nodrošināt atbilstīgus aizsardzības standartus un uzņemšanas nosacījumus.

Šobrīd Padome detalizēti pārbauda Komisijas priekšlikumus saistībā ar uzņemšanas nosacījumiem un Dublīnas regulu. Komisijai tagad jāpauz sava nostāja vairākos jautājumos, kas aplūkoti šajos priekšlikumos, un šobrīd vēl notiek diskusija par atsevišķiem svarīgākajiem jautājumiem. Šie jautājumi attiecas uz piekļuvi nodarbinātībai un aizturēšanu saistībā ar Uzņemšanas nosacījumu direktīvu, un to, kā saistībā ar Dublīnas regulu labāk risināt to dalībvalstu vajadzības, kas ir visvairāk noslogotas. Prezidentūrai jau ir skaidrs, ka vairāk jāstrādā Padomes līmenī, lai dalībvalstu starpā par šiem priekšlikumiem panāktu vajadzīgo vienošanās pakāpi, un tas ļautu Padomei iesaistīties diskusijās ar Parlamentu un panākt vienošanos divu iestāžu starpā. Protams, mēs šo mērķi saglabāsim, un Parlaments var būt pārliecināts, ka Padome pilnībā ņems vērā Parlamenta attiecīgajos ziņojumu projektos ierosinātajos grozījumos pausto viedokli.

Gan Padome, gan Parlaments ir pauduši apņēmību izveidot Eiropā kopējo patvēruma sistēmu, kas sniedz augstu aizsardzības pakāpi un kas darbojas efektīvi. Tāpēc mums jārisina svarīgs uzdevums, kas ļautu mums atrast pareizos risinājumus šā mērķa sasniegšanai. Es esmu pārliecināts, ka gan Padome, gan Parlaments vēlas sasniegt šādu rezultātu, un, paturot prātā šo mērķi, Padome tagad uzsāks Parlamenta priekšlikumu par visiem šiem četriem instrumentiem detalizētu pārbaudi.

Simon Busuttil, *Budžeta komitejas atzinuma sagatavotājs.* – (MT) Kā jau mana kolēģe *Jeanine Hennis-Plasschaert* pamatoti teica, un es vēlos viņai izteikt atzinību par to, šā tiesību aktu kopuma pamatā ir solidaritātes princips. Solidaritāte nepieciešama tiem, kas pelnījuši aizsardzību, bet vispirms solidaritāte ir nepieciešama arī ar tām valstīm, kas ir nevienmērīgi noslogotas. Vienojoties par Komisijas priekšlikumu atcelt Dublinas regulu attiecībā uz tām valstīm, kas ir nevienmērīgi noslogotas, tika ievērots solidaritātes princips. Šis pats solidaritātes princips piemīt Eiropas Parlamenta priekšlikumam ieviest sloga dalīšanas mehānismu, kas tagad vairs nebūs brīvprātīgs, bet visām dalībvalstīm tas būs obligāts.

Tomēr mūsu centienus atbalstīt solidaritāti mazina notikumi citur pasaulē, un cilvēki nevar saprast, kā mēs šeit varam runāt par solidaritāti, kamēr reālajā dzīvē ikviens savu atbildību mēģina uzvelt citam. Tieši šobrīd, kad mēs Parlamentā diskutējam par šiem jautājumiem, starp Maltu un Itāliju norisinās nopietns incidents, kas jau ir trešais šāda veida gadījums dažu dienu laikā.

Divas laivas ar 130 imigrantiem, kas dodas Lampedūzas salas virzienā, pašlaik atrodas netālu no Lampedūzas, tomēr Itālija atsakās tām doties palīgā. Saskaņā ar starptautiskajām tiesībām šīs personas ir jāpavada uz tuvāko ostu un, kā priekšsēdētāja vietnieks *J. Barrot* toreiz, kad notika pirmais incidents, teica, šajā gadījumā pirmā tuvākā osta ir Lampedūzas osta. Priekšsēdētāja kungs, Itālijas rīcība, jeb drīzāk Itālijas ministra *R. Maroni* rīcība, no starptautisko tiesību viedokļa ir nelikumīga, tā ir pārkuma izrādīšana attiecībā pret Maltu un ir necilvēciska attiecībā pret visiem iesaistītajiem imigrantiem. Šāda rīcība nedara godu Itālijai un šajā situācijā, priekšsēdētāja kungs, tai var būt nopietnas sekas, jo tā pauž bīstamu vēsti, ka var neglābt imigrantus, jo, ja jūs to darīsiet, tad šo cilvēku uzturēšanas slogu jums nāksies iznest uz saviem pleciem. Tā ir ārkārtīgi bīstama vēsts.

Tāpēc es šeit vērsos pie Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieka *Jacques Barrot* un lūdzu viņam nekavējoties iejaukties, lai novērstu šādu situāciju. Es gribētu viņam lūgt arī pieprasīt Itālijai pildīt savus starptautiskos pienākumus, un es viņam lūdzu arī paskaidrot visām Eiropas Savienības dalībvalstīm, ka šis gadījums neattiecas vienīgi uz Maltu un Itāliju, bet par to esam atbildīgi mēs visi un, tāpat, šis pienākums jāveic mums visiem. Priekšsēdētāja kungs, ja praksē mēs atteiksimies no solidaritātes, tad mēs zaudēsim savstarpējo uzticību, un mēs zaudēsim arī visu Eiropas pilsoņu uzticību. Ja mēs patiesi ticam solidaritātei, tad mēs nevaram pieļaut, ka valstu egoisms svin uzvaru pār to. Ikvienam ir jāveic sava darba daļa! Paldies!

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, *PPE-DE grupas vārdā.* – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos paust atzinību referentei *HennisPlasschaert* kundzei par viņas gatavību iesaistīties dialogā un sarunās par šo ziņojumu.

Es jums gribētu atgādināt, ka sniegt patvērumu ir veiksmīgāko valstu morālais pienākums. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka par spīti pašreizējiem nopietnajiem ekonomiskajiem apstākļiem, solidaritāte solidaritāte ar tiem, kas pamatoti meklē mūsu aizsardzību, un solidaritāte ar tiem mūsu Kopienas partneriem, kas sava ģeogrāfiskā stāvokļa un lieluma dēļ saskaras ar vislielāko migrantu pieplūdumu ir būtiska mūsu patvēruma un imigrācijas politikas sastāvdaļa.

Šajā jomā „Patvēruma pakete” ir ne vien svarīgs instruments, bet tai ir arī noteicoša loma Eiropas Savienības imigrācijas politikas turpmākajā attīstībā. Tomēr es gribētu uzsvērt, ka tik svarīgi pasākumi, kādi ir tie, par ko mēs šodien runājam, prasa vairāk laika pārdomām un apsvērumiem; pilnīgi nepiemērota ir stingri ierobežotā rīcības brīvība, ko mēs sasniedzām noteiktā termiņa beigās.

Priekšlikumā iekļauti vairāki aspekti, kas tuvākajā nākotnē ir attiecīgi jāpārskata. Es šeit runāju par patvēruma meklētāju stāvokli, par gadījumiem, kad viņus var aizturēt, par būtisko atšķirību starp jēdzieniem „apcietinājums” un „aizturēšana”, par aizturēšanas vietām, kur šīs personas varēs turēt, par pārvietošanas izņēmumu formulējumu, ka pastāv izņēmumi attiecībā uz pamatprincipu, kas nosaka, kura valsts ir atbildīga par pieteikuma atzīšanu, par to, kādas personas konkrēti ir uzskatāmas par „nukleārās ģimenes” locekļiem, un atbalstu, kas būtu jāsniedz tām dalībvalstīm, kuras saņem lielāku pieteikumu skaitu.

Neraugoties uz šiem jautājumiem un ņemot vērā mūsu darba ātrumu, mēs varam teikt, ka kopumā ir pieņemts līdzsvarots ziņojums. Šis ir līdzsvarots tiesību aktu kopums, kas atspoguļo manas politiskās grupas intereses, it īpaši tās, kuru mērķis ir nodrošināt starptautiskās aizsardzības meklētāju tiesības un kas paredz atbalstīt tās dalībvalstis, kuras saņem visvairāk starptautiskās aizsardzības pieprasījumu.

Noslēgumā es jums gribētu atgādināt, ka tiesības uz efektīvu juridisko aizsardzību ir pamattiesības, kas noteiktas Eiropas konstitūcijās un īpaši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā. Tāpēc tiesu iestādēm vajadzētu būt augstākajai instancei, kas nodrošina starptautiskās aizsardzības meklētāju individuālās tiesības;

lai to panāktu, būs nepieciešams nodrošināt tiesisko palīdzību tiem pieprasījumu iesniedzējiem, kam tā varētu būt nepieciešama.

Priekšsēdētāja kungs, noslēgumā es aicinu atzīt Eiropas Patvēruma atbalsta biroja un atbalsta, ko varētu piešķirt ar Eiropas Bēgļu fonda palīdzību, nepieciešamību.

Roselyne LeFrançois, PSE grupas vārdā – (FR) Priekšsēdētāja kungs, būdams Dublinas regulas pārstrādātās redakcijas referents, es vēlos pateikties Eiropas Komisijai par priekšlikumu tekstu augsto kvalitāti. Patiesībā šis priekšlikums būtiski uzlabos Dublinas sistēmu, it īpaši starptautiskās aizsardzības meklētāju pamattiesību ziņā.

Starp būtiskākajiem uzlabojumiem ierindojas ģimenes vienotības principa pastiprināšana; papildu uzmanība ir veltīta nepilngadīgām personām un bērna interešu jēdzienam, labākas informācijas nodrošināšanai un starptautiskās aizsardzības meklētāju lēmumu pārsūdzēšanas līdzekļiem; ir stingri ierobežoti aizturēšanas pasākumi; kā arī iespēja uz laiku pārtraukt izvietošanu tajās valstīs, kuru uzņemšanas telpas ir īpaši noslogotas jeb kuras nenodrošina atbilstīgu aizsardzības līmeni.

Kad notika balsojums Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā, mēs veiksmīgi apturējām Eiropas Tautas partijas (Kristīgo Demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupu, kas gribēja noraidīt dažus no šiem noteikumiem, tostarp arī priekšlikumu par patvēruma meklētāju turēšanas apsardzībā regulējumu. Patiesībā tas sniedz mums būtiskas garantijas, jo tie, kas lūdz starptautisko aizsardzību, nav noziedznieki un tāpēc nav iemesla tos ieslodzīt aiz restēm.

Tomēr daži šajā ziņojumā iekļautie punkti vēl aizvien ir problemātiski, nerunājot nemaz par jautājumu, kādā valodā jāsniedz informācija pieteikuma iesniedzējam. Mēs uzskatām, ka tai jābūt valodai, ko šī persona saprotis, nevis valoda, ko tai vajadzētu saprast. Es gribētu piebilst, ka, persona tiek turēta apsardzībā, ja to nosaka Eiropas Cilvēktiesību konvencija.

Mēs vēlamies arī sagaidīt, ka, lai izvairītos no nepilngadīgo pārvietošanas no vienas valsts citā, nepilngadīgo, kam nav vecāku Eiropas Savienības teritorijā, iesniegumus pārbauda tajā dalībvalstī, kurā ir iesniegts jaunākais pieprasījums. To paredzēja Komisijas sākotnējais priekšlikums, taču Eiropas Tautas partija, ko atbalstīja arī referents, noraidīja šo priekšlikumu.

Visbeidzot, tā kā Dublinas regulas mērķis nav nodrošināt taisnīgu atbildību sadalījumu attiecībā uz starptautiskās aizsardzības pieprasījumu izskatīšanu, man šķiet, ka ir būtiski, kā jūs teicāt, komisār J. Barrot, izveidot citus instrumentus, lai nostiprinātu solidaritāti ar dalībvalstīm, kas atrodas pie Eiropas Savienības ārējām robežām.

Jeanine Hennis-Plasschaert, ALDE grupas vārdā. – (NL) Kā jau es savā pirmajā runā Parlamentam norādīju, vēl aizvien pastāv milzīgas atšķirības dalībvalstu starpā, un šajā jautājumā patiesībā nav izdevies panākt vēlamo saskaņošanas pakāpi. Mēs vairs nevaram ilgāk kavēties. Šīs direktīvas drīzāk nosaka vairākus procesuālos standartus, nevis standarta procedūru. Ņemot vērā daudzās atšķirības, ko mēs tagad mēģinām nolīdzināt, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa nepārprotami izvēlas pragmatisku pieeju.

Cik mums zināms, tālāka dalībvalstu tiesību aktu aptuvena saskaņošana, protams, iekļaujot arī pareizas īstenošanas pamatnostādnes, ir vienīgais pareizais attīstības virziens, taču to atkal jāsavieno ar nepieciešamo reālās situācijas pārbaudi un pragmatisku pārliecību.

Šajā saistībā mēs uzskatām, ka ārkārtīgi svarīgi ir izveidot Eiropas Patvēruma aizsardzības biroju un īstenot ierosinātos Uzņemšanas nosacījumu direktīvas un EURODAC regulas grozījumus. Tāpēc ir žēl, un es šo mazo atkāpi veltu Komisijai, ka mums vēl aizvien ir jāgaida, kad tiks publicēta gan pārstrādāšanas procedūra, gan arī Atzīšanas direktīva. Tās ir paredzēts publicēt 24. jūnijā. Tomēr, lai panāktu lielāku saskaņotību un veiksmīgāku tiesību aktu pieņemšanas procesu, daudz loģiskāk būtu šos divus priekšlikumus iekļaut esošajā tiesību aktu paketē patvēruma jomā.

Es piekřītu tam, ka Padome pieņems galīgo lēmumu šajā jautājumā. Tomēr ļaujiet man atkārtoti uzsvērt apstākli, ka lielāka saskaņotība, labāka kvalitāte un lielāka konsekvence ir svarīgas visām dalībvalstīm. Es vienmēr atcerēšos mūsu steidzīgos apmeklējumus pie Eiropas ārējām robežām, it īpaši labi zināmajos karstajos punktos. Šajā saistībā Eiropas Savienības uzticības pakāpe kādu brīdi ir apdraudēta. Tādēļ es aicinu jūs turēt savus solījumus!

Mario Borghesio, *UEN grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Nesen es dzirdēju, dažus ļoti nopietnus un pat apmelojošus apgalvojumus, kad Maltas deputāts apsūdzēja Itālijas valdību un īpaši ministru R. Maroni.

Patiesībā nav īsti skaidrs, kādu spēli tad Malta spēlē, un es tūlīt paskaidrošu savus vārdus. Es gribētu to nosaukt par netīru spēli, vienkārši tāpēc, ka ir jāciena katra Eiropas Savienības dalībvalsts, taču mūsu kolēģim godīgi vajadzēja pateikt, ka Malta vienmēr pārmērīgi ir mēģinājusi sagrābt visus teritoriālos ūdeņus līdz pat Lampedūzas salai. Itālijas valdība vairākas reizes ir pieprasījusi Maltai samazināt savu teritoriālo ūdeņu mērogu. Malta atzīst par labāku saglabāt tos, tieši tāpat tā var saglabāt arī savas prasības pilnībā saņemt atbalstu no Eiropas Savienības.

Tāpēc ir jāizstāsta pilnīga patiesība: patiesība par Itālijas spēju un gatavību uzņemt, aizsargāt un nodrošināt migrantu tiesības, kuri piedalās šajā cilvēku tirdzniecībā un ir tās upuri, ir tik nepārprotami skaidra un labi dokumentēta, ka man nav nepieciešams to vēlreiz apstiprināt.

Pievēršoties šā ziņojuma būtībai, es gribētu uzsvērt, ka tā vietā, lai turpināt šos strīdus, kas līdzinās gaiļu cīņām A. Manzoni slavenajā romānā mūsu pienākums, mūsu dalībvalstu pienākums ir neļauties vilinošajiem aicinājumiem uzlabot pasauli, kam, iespējams piejaukta liekulība un ļoti konkrētas politiskās un ekonomiskās intereses. Mums pašiem stingri jāapņemas īstenot neizskaramo patvēruma principu, un šādi rīkojoties jāatņem jebkādas iespējas rīkoties tiem, kas vēlas to izmantot negodīgos nolūkos, kas ir pretrunā ar tiem cēlajiem principiem, kas to iedvesmojuši, un tādējādi jānovērš ļaunprātīga izmantošana, ko izvēlas tieši tās noziedzīgās organizācijas, kas organizē un aktīvi nodarbojas ar nelegālo imigrantu tirdzniecību, par ko mēs runājam pašreizējās situācijas kontekstā.

Es atkārtoju: mūsu pienākums nav aizbīdināties, meklēt argumentus, kas paver ceļu ekspluatācijai, bet atrast kopēju pieeju, kas sniegtos tik tālu, ka cīnītos un pieņemtu efektīvus pasākumus, kas aizstāvētu patvēruma tiesības un tās neklātu par ļaunprātīgu izmantotāju un organizētās noziedzības sindikātu tiesībām izmantot cildenus un labus likumus sava pretīgā mērķa ekspluatēt jaunattīstības valstu iedzīvotājus sasniegšanai.

Jean Lambert, *Verts/ALE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, arī es esmu šīs tiesību aktu paketes ēnu referents un es gribētu papildināt to, ko A. Díaz de Mera García Consuegra teica par morālo pienākumu. Tātad, kā minēja daži deputāti, daži no mums daudz vairāk raizējas par to, lai noteikumus ieviestu stingri, nevis par to, lai patiesībā šos noteikumus piemērotu godīgi un lai tie nekavētu sniegt reālu aizsardzību personām, kam tā nepieciešama. Viens no jautājumiem attiecībā uz šo tiesību aktu paketi ir jautājums par to, kā mēs to uzlabosim un kā nodrošināsim, lai visas dalībvalstis rīkotos atbilstīgi vieniem un tiem pašiem augstajiem standartiem.

Attiecībā uz patvēruma meklētāju uzņemšanas nosacījumu pārskatīšanu mēs ļoti atzinīgi vērtējam Komisijas sākotnējo priekšlikumu un gribam saglabāt atsevišķas tā daļas, jo īpaši tās, kas attiecas uz piekļuvi darba tirgum un pietiekamu finansiālo atbalstu, par ko mēs nobalsojām šīs dienas sākumā. Man ļoti žēl, ka mana valsts, Apvienotā Karaliste ir izvēlējusies noraidīt šos divus konkrētos priekšlikumus. Tas patiesi ir apkaunojoši šā vārda vistiešākajā nozīmē.

Protams, arī piekļuve veselības aprūpei ir būtiski svarīga ne vien ārkārtas gadījumos, bet arī attiecībā uz veselības aprūpi kopumā, it īpaši tām personām, kas iespējams, pārdzīvojušas spīdzināšanu, un tāpēc tām nepieciešama palīdzība garīgās veselības saglabāšanai.

Arī attiecībā uz Dublinas regulas pārskatīšanu mēs atzinīgi vērtējam sākotnējo priekšlikumu, mēs atbalstām atlikšanas mehānismu un noteikti balsosim par to, lai saglabātu iespējami plašāku jēdziena „ģimenes atkalapvienošanās” definīciju.

Giusto Catania, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Mana pēdējā uzstāšanās šajā Parlamenta sasaukumā ir saistīta ar zināmām emocijām, un es vispirms gribētu runāt par jautājumiem, kas šajā zālē jau izskanēja, un aicināt komisāru J. Barrot iejaukties un atrisināt šo jautājumu, kas pārāk bieži dažām dalībvalstīm atbildību par patvēruma meklētāju bojāeju liek uzvelt kādai citai valstij.

Tikai pirms dažām minūtēm mēs bijām liecinieki tam, ka Itālija un Malta mēģināja novēlēt atbildību viena uz otru, tāpat arī pirms dažām dienām mēs uzzinājām par notikumu ar laivu *Pinar*, kas pārāk ilgi atradās jūrā, un bojā gāja cilvēki, kas, iespējams, būtu varējuši izglābties. Manuprāt, tieši par to mēs runājam, kad runājam par patvērumu mēs runājam par tiem, kam patiešām nepieciešama palīdzība, un dalībvalstīm jāapņemas šo jautājumu risināt uzņemšanas politikas ietvaros.

Es ļoti atzinīgi vērtēju manu kolēģu *Masip Hidalgo* kunga un *HennisPlasschaert* kundzes izvirzītos priekšlikumus grozīt Uzņemšanas nosacījumu direktīvu un Dublinas regulu. Abi šie priekšlikumi ir vērsti uz to, lai uzlabotu Eiropas Savienības patvēruma meklētāju uzņemšanas sistēmu.

Es uzskatu, ka mums ir pienākums uzsvērt Eiropas pilsoņu un patvēruma meklētāju līdzvērtīgumu, jo patvērums nav kaut kas tāds, ko dalībvalstis nodrošina cilvēkiem, kuri bēg no kara, patvērums ir dalībvalstu pienākums, un cilvēkiem ir tiesības palikt mūsu valstīs un saņemt visas tās pašas tiesības, ko saņem Eiropas pilsoņi. Tādēļ es uzskatu, ka civilizācijai tas ir mūsu politiskās iniciatīvas un likumdošanas spējas etalons.

Tādēļ es piekrītu šīs direktīvas un regulas grozījumiem, es uzskatu, ka mums jānodrošina tiesības uz patvērumu visiem, kas to lūdz, jo Eiropas Savienības nākotne ir atkarīga no patvēruma meklētāju uzņemšanas kvalitātes. Es uzskatu, ka mūsu izpratnē par Eiropas Savienības ideju šim apstāklim ir jābūt noteicošajam.

Johannes Blokland, IND/DEM grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, rīt, kad mēs pēdējo reizi sapulcēsimies Parlamenta pašreizējā sastāvā, mēs balsosim par priekšlikumiem tiesību aktu kopumam, kas uzlabos mūsu patvēruma politiku. Pēc piecus gadus ilgušajām debatēm un patvēruma centru apmeklējumiem, beidzot ir laiks ierosināt konkrētus pasākumus. Ja pēc tam mēs vēl kavēsimies šos pasākumus īstenot, tad galu galā patiešām būs jau par vēlu.

2005. un 2006. gada notikumu dēļ mums bija jārisina nelikumīgas emigrācijas jautājums, taču šajā procesā patvēruma meklētāji burtiskā nozīmē ir "pārmesti pār bortu". Lai gan es atbalstu sadarbības aģentūras izveidošanu, mani māc zināmas bažas par tās veidu un uzdevumu. Kā mēs varam iegūt ticamus datus par drošām izcelsmes valstīm? Kādus avotus mēs grasāties izmantot, lai iegūtu šos datus? Kā mēs varēsim nodrošināt atbilstīgu aizsardzību nedrošu valstu informācijas avotiem? Vai šos avotus var atklāt publiski un vai neatkarīgs tiesnesis varēs uzticēties šiem datiem? Es vēlos dzirdēt Padomes atbildi attiecībā uz to, kā mēs varētu izvairīties no šīm problēmām.

Kāpēc mēs praktisko sadarbību neesam uzdevuši organizēt aģentūrai *FRONTEX*? Šīs aģentūras darbības joma ir ierobežota un, ja mēs palielināsim tās finansējumu, patiešām būtu vēlams risināt šo jautājumu. Tādēļ mums katrā ziņā jāvar arī atbilstīgi reaģēt uz reālajiem notikumiem attiecīgajās valstīs, ar kuriem *FRONTEX* jau tagad saskaras. Balstoties uz mūsu pieredzi attiecībā uz patvēruma meklētājiem un nelikumīgajiem imigrantiem, mums tad, ņemot patvēruma meklētājus, vajadzētu veikt piemērotus pasākumus. Manuprāt, tas ir ļoti praktisks risinājums.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār! No to priekšlikumu klāsta, ar ko mēs iepazīnāties, es labprāt atbalstīšu regulas par Eiropas Patvēruma atbalsta biroja, Eiropas bēgļu fonda izveidošanu un *EURODAC* regulas projektus.

Tomēr es gribētu diskutēt par Uzņemšanas nosacījumu direktīvu un Dublinas regulu, un man šķiet, ka es esmu vienīgais, kas šajās debatēs to dara.

Uzņemšanas nosacījumu direktīva ir paredzēta, lai bēgļi tie, kas patiešām ir bēgļi iespējami īsā laikā varētu saņemt iespējami labāko atbalstu. Tomēr man šķiet, ka ieviešot ierosinātos grozījumus mēs it kā uzaicinām imigrantus ieceļot, izmantojot patvēruma sistēmu, jeb ielūdzam ļaunprātīgi izmantot patvēruma sistēmu, ja jums labpatīk to nosaukt šādi.

Kādēļ? Visiem patvēruma meklētājiem nekavējoties jānodrošina piekļuve darba tirgum. Es uzskatu, ka šis lēmums ir jāpieņem dalībvalstīm. Šeit tiek ierosināts paplašināt personu grupas, kam ir tiesības iesniegt pieprasījumu patvēruma saņemšanai, iekļaujot arī personas, kam ir garīgās veselības problēmas – jā, arī es pazīstu daudzus cilvēkus ar garīgās veselības problēmām, taču ne visiem no tiem ir tiesības uz patvērumu vai, piemēram, iekļaujot arī gados vecākus cilvēkus. Tiek lietoti neskaidri juridiski jēdzieni. Es nepiekrītu arī tam, ka patvēruma meklētājiem jānodrošina sociālā palīdzība tādā pašā apmērā kā attiecīgās valsts pilsoņiem. Un turklāt vēl apmēram 95 % no tiem vispār nepiešķir patvērumu. Manuprāt, tas, ko ierosina šie grozījumi ir nepareizais ceļš. Tāpēc es kopā ar Austrijas Tautas partijas delegāciju balsošu pret šiem grozījumiem.

Atsevišķos punktos arī Dublinas regula rīkojas līdzīgi, jo tā veicina patvēruma „pirkšanu”. Šī jaunā klauzula, ko ievieš kā rīcības brīvības klauzulu, dod iespēju patvēruma meklētājam izvēlēties valsti, kurā iesniegt savu pieprasījumu un, protams, ja to apstiprina šādā veidā tā rada iespējas „pirkt” patvērumu.

Es uzskatu, ka problemātiski ir arī uz laiku apturēt pārvietošanu. Es ļoti labi saprotu Maltas situāciju, tomēr es uzskatu, ka daudz lielāku palīdzību var sniegt, ļaujot atbalsta vienībām rīkoties nekavējoties, nevis iet pa šeit ierosināto ceļu. Mums jānodrošina bēgļiem ātra palīdzība un vienlaikus jānovērš patvēruma ļaunprātīga izmantošana jebkura veidā.

Claude Moraes (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, es tūlīt atļaušos paust atšķirīgu viedokli: gan tiesību aktu pakete patvēruma jomā, gan arī pieci referenti, kas to ar lielu rūpību ir sagatavojuši, ir pelnījuši Parlamenta atbalstu.

Mūsu grupā ir *EURODAC* un *J. Lambert* priekšlikumu ēnu referenti, un, manuprāt, mums bija lieliska sadarbība, izstrādājot tiesību aktu paketi, kas atbilst realitātei un ir arī īstenojama un kurā liela nozīme piešķirta pārredzamībai. Piemēram, jautājumā par *EURODAC* sistēmu ļoti jutīgajā jautājumā par patvēruma meklētāju pirkstu nospiedumu noņemšanu mēs panācām uzlabojumus attiecībā uz daktiloskopisko datu izmantošanu un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja lomas paplašināšanu un pilnvaru konkretizēšanu.

Mēs gribētu sagaidīt galvenās atsaucē uz daudz vairākiem Pamattiesību hartas pantiem, cilvēka cieņu un bērnu tiesībām, kā arī patvēruma meklētāju valodas veiksmīgu risinājumu, ko jau tik labi izvirzīja *Antonio Masip Hidalgo* un *Rosalynne Lefrançois*.

Attiecībā uz *J. Lambert* ziņojumu par Eiropas Patvēruma atbalsta biroja izveidošanu: mēs uzskatām, ka tas ir izšķirošs solis uz priekšu, lai izveidotu dalībvalstu reālu savstarpējo sadarbību Eiropas kopējās patvēruma sistēmas ietvaros. Sociāldemokrātu grupa Eiropas Parlamentā atbalsta šo ziņojumu, tomēr mēs esam arī ierosinājuši apspriešanai grozījumus. Mēs sagaidām daudz lielāku pārredzamību un atbildību, un, manuprāt, arī referents to ir centies panākt. Mēs sagaidām Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra bēgļu jautājumus un NVO pienācīgu iesaistīšanu, un es pievienoju grozījumus, kas šajā sistēmā labā līmenī ievieš Eiropas Parlamenta uzraudzību.

Es saprotu komisāra teikto, ka ātrāk jāatrisina jautājums par Eiropas Patvēruma atbalsta biroja izveidošanu, tomēr atbildība un pārredzamība un patvēruma informācijas kvalitāte arī ir ļoti svarīgi jautājumi. Lai Eiropas Patvēruma atbalsta birojs veiksmīgi darbotos, ir jāsniedz vislietderīgākā, vispārredzamākā un objektīvākā informācija, kas regulāri jāpārbauda. Ar šādiem piesardzības pasākumiem mēs izveidosim spēcīgu, taisnīgu un līdzsvarotu Eiropas kopējo patvēruma sistēmu.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienības Pamattiesību harta, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija un Eiropas Cilvēktiesību tiesas lēmumi ietver izsmelšu informāciju par tiesībām uz patvērumu. Tās ir pamattiesības tad, ja personu viņa izcelsmes valstī vajā rases, etniskās izcelsmes, politiskās pārliecības vai dalības konkrētās politiskās grupās dēļ, un mūsdienu pasaulē tā ir diezgan parasta lieta. Sniedzot cilvēkiem šīs tiesības, vienlaikus jāgarantē tiem arī tiesības sekmīgi veidot savu dzīvi. Tam ir jākļūst par pamatprincipu.

Lai to panāktu, mums cilvēkiem, kas ir pieprasījuši patvērumu, jānodrošina piekļuve darba tirgum, jo tas ir labākais veids, kā ļaut patvēruma meklētājiem pašiem sevi nodrošināt. Tas novērsīs arī sociālo atstumtību un palīdzēs patvēruma meklētājiem iepazīt uzņēmējas valsts kultūru. Mums cilvēkiem, kas ir pieprasījuši patvērumu, jānodrošina plaša mēroga procedurālā aizsardzība, kur jāiekļauj augstvērtīga juridiskā palīdzība, lai atvieglotu viņiem izpratni par savām tiesībām.

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, *EURODAC* sistēmu izmanto patvēruma meklētāju pirkstu nospiedumu noņemšanai. Lai gan mēs atzīstam, ka ir veikts mēģinājums uzlabot *EURODAC* sistēmas darbības iepriekšējās pamatnostādnes, mūs vēl aizvien māc šaubas attiecībā uz diviem galvenajiem jautājumiem: pirmkārt, attiecībā uz to cilvēku pamattiesību ievērošanu, kuri ierodas Eiropā labākas nākotnes meklējumos mēs būtībā kategoriski nepiekrītam Eiropas sodu reģistram. Otrkārt, vai pasākumi, ko mēs pieņemsim, atbilst pašas Eiropas Savienības pamatprincipiem, piemēram, personas datu aizsardzības principam un vai paredzētie pasākumi atbilst proporcionalitātes principam. Mēs nepiekrītam pirkstu nospiedumu noņemšanai 14 gadus veciem bērniem.

Ierosinātie pasākumi, kuriem mēs nepiekrītam, liedz patvēruma meklētājiem lūgt otru iespēju citā dalībvalstī, ja no vienas tie ir izraidīti. Tajā pašā laikā mēs visi zinām, ka patvēruma piešķiršanas procedūras vienmēr ir zināmā mērā subjektīvas, un tas kaitēt personām, kas jau tā ir cietušas.

– Tā kā šī ir mana pēdējā runa šajā Parlamentā, tad es gribētu pateikties visiem kolēģiem un darbiniekiem par sadarbību.

Catherine Boursier (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Barrot* kungs, dāmas un kungi! Arī es priecājos, ka varu paust savu viedokli šajās nozīmīgajās debatēs par tiesību aktu paketi patvēruma jomā, īpaši šā Parlamenta sasaukuma priekšpēdējā dienā.

Pateicoties mūsu milzīgajām pūlēm un par spīti Eiropas Patvēruma sistēmas pirmā posma pieņemšanai, mēs esam sapratuši, ka attiecībā uz bēgļa statusa piešķiršanu vēl aizvien pastāv atšķirības dažādu dalībvalstu starpā.

Mums jāatzīst arī, ka neraugoties uz ievērojamo attīstību, ko direktīva ir veicinājusi attiecībā uz uzņemšanas nosacījumiem – kā jau minēja mana kolēģe *Lefrançois* kundze, kuras novērojumus es pilnībā atbalstu – mums jāatzīst, ka dalībvalstīm vēl aizvien ir pārāk liela rīcības brīvība šajā jautājumā. Tādēļ arī es gribētu pieprasīt, lai šajā jomā – un pirmkārt jau šajā jomā – mēs atrastu veidu, kā piemērot Eiropas solidaritātes principu.

Visbeidzot: īpaši šobrīd es vēlos uzsvērt, ka patvēruma meklētāji un personas, kas pieprasa starptautisko aizsardzību, ir neaizsargātas un, kā tādām, tām jāvelta īpaša uzmanība. Sevišķi tas nozīmē to, ka šos cilvēkus nevar turēt apcietinājumā.

Debates par Atgriešanas direktīvu ir slēgtas; mēs visi tai piekritam. Diskutējot par patvērumu, nav nepieciešams atsākt debates par šo jautājumu.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties visiem runātājiem, it īpaši es gribētu vēlreiz pateikties visiem referentiem. Es tikai piebildīšu pāris piezīmes, pirmkārt, attiecībā uz valodu jautājumu, un es tās veltīšu īpaši *Lefrançois* kundzei. Man jāsaka, ka Komisija atzina, ka priekšlikums informēt patvēruma meklētājus valodā, kādu tiem vajadzētu saprast, ir līdzsvarots. Šā pasākuma mērķis ir veicināt atbilstīgu informāciju patvēruma meklētājiem, vienlaikus novēršot iespējamus gadījumus, kad daži patvēruma meklētāji šo informāciju izmantotu ļaunprātīgi.

Tagad es vēlētos pateikties Parlamentam. Tomēr ļaujiet man paust pārsteigumu, it īpaši par *Pirker* kunga runu. *Pirker* kungs, es nevaru ļaut jums izkropļot Komisijas priekšlikumu. Kad es dzirdēju jūsu vārdus par to, ka Dublīnas regulas pārskatīšana radīs „iepirkšanās” vietu, es to nevaru pieļaut, tas nav iespējams un tā nav taisnība. Komisijas priekšlikums nemaina Dublīnas sistēmas pamatprincipus. Patvēruma meklētāji nevarēs izvēlēties patvēruma valsti, lai gan tā ir taisnība, ka atbildīgo valsti noteiks, pamatojoties uz objektīviem rādītājiem, taču tiks ņemti vērā daudz cilvēcīgāki apsvērumi, it īpaši ģimeņu atkalapvienošanās apstākļi.

Es neticu, ka būdams Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas loceklis, jūs nevēlaties risināt ģimeņu atkalapvienošanās problēmu. Es nevaru jums ļaut izkropļot šo priekšlikumu. Arī Komisijai ir jāizveido stingri noteiktas garantijas, lai izvairītos no šīs sistēmas ļaunprātīgas izmantošanas. Cita starpā mēs esam ieviesuši mehānismus, ar kuru palīdzību noteikt, kāda persona ir jāuzskata par neaizsargātu personu. Dalībvalstīm nenoliedzami jānodrošina mūsu ierosināto principu godīga, līdzsvarota īstenošana.

Es gribētu arī teikt *Blokland* kungam, ka ir svarīgi nejaukt *Frontex* uzdevumus ar Patvēruma atbalsta biroja uzdevumiem. Tie ir atšķirīgi uzdevumi, kam vajadzīgas atšķirīgas iemaņas, ja mēs patiešām gribam, lai pret patvēruma meklētājiem visā Eiropā izturētos ar pienācīgo stingrību un cilvēcību.

Es nevaru ticēt, ka, pamatojoties uz referentu paveiktā darba rezultātiem, Eiropas Parlaments nespēs rast vispārēju vienošanos. Protams, jūs piederat dažādām politiskajām grupām ar atšķirīgu politisko un filozofisko pārliecību, taču atcerēsimies, ka šī Eiropa, kas ir bijusi lieciniece vajāšanai un dažreiz milzīgi riskējusi, apdraudot vajāto dzīvības, nav vieta, kur šo savu pārliecību demonstrēt. Runa ir nevis par ideālistisku sprediķošanu, bet gan par uzticību mūsu vērtībām. Es pastāvu uz to! Personiski man vajadzīgs ļoti plašs Eiropas Parlamenta atbalsts.

Jan Kohout, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, savās noslēguma piezīmēs es gribētu uzsvērt to, ka Padome atzinīgi vērtē Parlamenta vēlmi ātrāk panākt progresu šajos svarīgajos jautājumos un to, ka tas atzīst Eiropas kopējās patvēruma sistēmas pareizas darbības nozīmi.

Es varu apliecināt, ka tagad Padome, sadarbojoties ar attiecīgajām Padomes struktūrām, rūpīgi izskatīs Parlamenta nostāju attiecībā pret šiem priekšlikumiem. Padome īpaši rūpīgi pārbaudīs Parlamenta grozījumus, lai noteiktu, vai ir iespējama vienošanās par tiem priekšlikumiem, darbs pie kuriem ir visvairāk pavirzījies uz priekšu.

Atļaujiet arī man izteikties par solidaritātes principu. Daži godājamie deputāti pamatoti uzsvēra, ka dažu dalībvalstu patvēruma sistēmas ir īpaši noslogotas šo valstu ģeogrāfiskā stāvokļa un demogrāfiskās situācijas dēļ.

Nemot vērā šo apstākli, Eiropadome 2008. gada rudenī pieņemtajā Imigrācijas un patvēruma paktā uzsvēra solidaritātes principu. Šajā paktā skaidri pausts aicinājums uz brīvprātīgu un saskaņotu solidaritāti, lai labāk

izvietotu starptautiskās aizsardzības saņēmējus, kā arī, lai pieņemtu tiesību aktus, piemēram, programmas „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība” daļu, un nodrošinātu tādu darbību finansējumu, kurās dalībvalstis atkal varētu piedalīties brīvprātīgi.

Ir jāatzīmē, ka Eiropas Patvēruma atbalsta birojs var kļūt par instrumentu, ar kura palīdzību pārvietot patvēruma meklētājus Kopienas iekšienē, jo tas atvieglos informācijas apmaiņu par šādiem pārvietošanas gadījumiem. Turklāt Birojs var palīdzēt koordinēt darbinieku pārvietošanu no citām dalībvalstīm uz īpaši noslogotajām dalībvalstīm. Tomēr šī regula nevar kalpot par juridisko pamatu, lai izveidotu mehānismu starptautiskās aizsardzības saņēmēju pārvietošanai Kopienas iekšienē.

Ļaujiet man manu piezīmju noslēgumā piebilst, ka mūs šajā jomā sagaida vēl daudz darba, jo Komisija jau paziņoja savu nolūku iesniegt apspriešanai turpmākos tiesību aktu priekšlikumus, kas palīdzētu pilnveidot Eiropas kopējo patvēruma sistēmu. Šie priekšlikumu attieksies uz patvēruma procedūrām un standartiem, ar ko nosaka patvēruma meklētāju bēgļa statusu, kā arī izvietojuma shēmu izstrādāšanu personām, ko aizsargā ANO Augstais komisārs bēgļu jautājumos. Mums šajā jomā iespējami drīzāk jāpanāk pozitīvs rezultāts un vienlaikus jānodrošina, lai ātrums nelabvēlīgi neietekmētu kvalitāti. Es esmu pārliecināts, ka tas ir kaut kas tāds, kam mēs visi varam piekrist.

Antonio Masip Hidalgo, *referents* – (ES) Komisār J. Barrot, es jūs atbalstīšu; to, ko jūs lūdzat Parlamentam, to jūs vispirms saņemsiet no šā referenta, un jums ir taisnība jau no mana ziņojuma pirmajām rindinām. Arī es gribētu teikt, ka šajā pēcpusdienā jūs savās divās runās esat sniedzis mums juridisku, morāles un vēstures mācību stundu.

Viens no runātājiem atsaucās uz efektīvu juridisko aizsardzību. Protams, efektīva juridiskā aizsardzība ir pamatprincips. Šā iemesla dēļ es pieprasīju iekļaut prasību informēt patvēruma meklētājus valodā, kādu tie saprot, nevis kādā citā valodā. Ja tā nenotiks, tad efektīva juridiskā aizsardzība nav iespējama, un, lūdzu, nenoliedziet to, jo tā jūs rīkosieties pretēji tiem pašiem tiesiskuma principiem, uz kuriem jūs tikko atsaucāties.

Nicolae Vlad Popa, *referents*. – (RO) Valstī, kuru es pārstāvu Rumānijā līdz 1989. gadam valdīja komunisma totalitārais režīms, ko jūs varētu aprakstīt kā noziedzīgu. Šis režīms savus pilsoņus turēja it kā lielā cietumā. Tomēr desmitiem tūkstošu, riskējot ar savām dzīvībām, bēga no valsts un pieprasīja politisko patvērumu. Es pazīstu daudzus no šiem cilvēkiem, un es zinu, cik svarīga ir starptautiskā aizsardzība, it īpaši aizsardzība, ko nodrošina politiskā patvēruma sistēma.

Tomēr ir ārkārtīgi svarīgi, lai mēs varētu noteikt, kuras personas ir patvēruma meklētāji un kuru pieprasījums pēc politiskā patvēruma ir pilnībā pamatots. Uzlabojot reģistrācijas sistēmu, mēs nenoliedzami varēsim daudz ātrāk izskatīt šīs lietas. Tomēr vienlaikus es gribētu arī pārrunāt kādu citu problēmu, kas saistīta ar noziedzīgajām struktūrām, konkrētāk, par struktūrām, kurās ir iesaistīti noziedznieki, kas nelikumīgi pārvadā patvēruma meklētājus. Šīs struktūras pelna milzīgas naudas summas, pārvadājot patvēruma meklētājus uz Eiropas Savienības dalībvalstīm. Arī es uzskatu, ka šīs noziedzīgās darbības apkarošanai jābūt mūsu prioritātei, un ir jāizstrādā tās risināšanas stratēģija.

Jean Lambert, *referents*. – Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju Eiropas Patvēruma atbalsta birojam šajā pēcpusdienā veltīto vispārējo atbalstu, un es vēlos sirsnīgi pateikties kolēģiem par sadarbību un ieguldīto darbu.

Mēs ceram, ka šis Birojs iespējami drīzāk tiks izveidots un sāks savu darbību. Protams, tā mērķis ir uzlabot dalībvalstu savstarpējo uzticēšanos, jo patvēruma sistēmas nodrošināšanu var uzlabot, balstoties uz praktisko sadarbību ekspertu starpā, apmācību, kā arī visu iesaistīto dalībnieku savstarpējo sadarbību. Varbūt, uzlabojoties uzticamībai, mēs piedzīvosim, ka dalībvalstis mazāk raizēsies par obligāto prasību sadarboties, lai pildītu savu pienākumus.

Es atzinīgi vērtēju komisāra skaidro nostāju attiecībā uz Patvēruma atbalsta biroja un aģentūras Frontex atšķirīgajiem uzdevumiem. Tie ir ļoti atšķirīgi uzdevumi, kam ir dažādi mērķi, lai gan, protams, ir svarīga to savstarpējā sadarbība un uzdevumu izpilde. Viens no aspektiem, par kuriem šeit runāja, bija informācija par trešām valstīm starptautiskās aizsardzības meklētāju izcelsmes valstīm. Protams, tā ir viena no jomām, ko Patvēruma atbalsta birojs pārraudzīs: kā standartizētā formā apkopot informāciju no dažādiem avotiem un, iespējams, tādā formā, lai cilvēkiem būtu daudz lielāka uzticība tam, ka šo informāciju neizmantos politiskiem mērķiem.

Manuprāt, daudzi no mums ir diezgan pārsteigti par to, ka viena valsts piešķirs Čēčenijas cilvēkiem bēgļa statusu ar diezgan augstu pieņemšanas koeficientu, kamēr cita valsts nolems vienkārši nepieņemt nevienu

bēgli no Čečenijas. Daudzi no mums uzskata, ka ir pilnīgi neticami, ka šajā gadījumā ir saņemta viena un tā pati informācija. Tātad uzticēšanās informācijas kvalitātei un veidam, kā šī informācija pēc tam var tikt izmantota dalībvalstīs, arī ir ārkārtīgi svarīga uzlabotās sadarbības sastāvdaļa, un mēs to noteikti sagaidīsim. Mēs ar cerībām gaidām tā īstenošanu.

Jacques Barrot, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, neraugoties uz to, ka es nevaru sniegt patiesi apmierinošu atbildi, es nevēlētos atstāt neatbildētus *Busuttil* kunga, Itālijas deputātu, kas runāja *Borghesio* kunga, *Catania* kunga un visu pārējo deputātu uzdotos jautājumus; tomēr es vēlos teikt, ka problēma, ar ko mēs saskaramies Vidusjūrā neattiecas vienīgi uz Maltu un Itāliju. Eiropiešiem patiešām jāapzinās šeit aprakstītās situācijas pieaugošais traģisms un dramatisms.

Personiski es esmu bijis Lampedūzas salā un Maltā; pēc pirmā incidenta es Briselē tikos ar abiem ministriem. Paldies Dievam, mēs spējam rast risinājumu. Tomēr es šo jautājumu vēlreiz izvirzīšu visiem iekšlietu ministriem nākamajā TI padomes sanāksmē jūnija sākumā.

Savu iespēju robežās mēs mēģināsim palīdzēt Maltai un Itālijai, bet ir taisnība, ka Eiropai un visām tās dalībvalstīm jāķeras pie šīs situācijas risināšanas, nevar likt šīm divām dalībvalstīm to risināt vienatnē.

Tādēļ mums vajag apdomāt šo jautājumu; tas šajā diskusijā bija svarīgs jautājums, un tas norādīja, ka Eiropā ir nepieciešams palielināt solidaritāti.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks otrdien, 2009. gada 7. maijā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), *rakstiski.* – (RO) *Eurodac* ir viens no svarīgākajiem instrumentiem, kas nodrošina datus par personām, kuras uzturas dalībvalstī kā pieteikuma iesniedzēji starptautiskai aizsardzībai vai imigrantiem, kas ir vai nu aizturēti par robežas nelikumīgu šķērsošanu, vai uzturas dalībvalstī pēc tam, kad ir beidzies likumīgais uzturēšanās laiks.

Eurodac Regulas reforma atrisinās ar tiesību aktu efektivitāti saistītas grūtības, piemēram, tādas kā dalībvalstu novilcināta pirkstu nospiedumu nosūtīšana uz centrālo *Eurodac* sistēmu, datu apmaiņa par atzītajiem bēgļiem kādā konkrētā dalībvalstī un kļūdaini norādītas varas iestādes, kam ir piekļuve *Eurodac* datubāzei.

Es domāju, ka *Eurodac* datubāzi varēs izmantot daudz efektīvāk tikai tad, kad *Eurodac* lietos to pašu tehnisko platformu, kuru SIS II (Šengenas Informācijas sistēma II) un VIS (Vīzu informācijas sistēma). Lai nodrošinātu sistēmu savstarpēju izmantojamību un samazinātu izmaksas, SIS, VIS un *Eurodac* ir jāizmanto viena un tā pati Biometriskā datu salīdzināšanas sistēma.

Es aicinu Komisiju iesniegt nepieciešamos tiesību aktu priekšlikumus, lai izveidotu aģentūru, kas būtu atbildīga par tādu šo trīs IT sistēmu pārvaldīšanu, kas šos instrumentus varētu apvienot vienā vietā, tādējādi ilgtermiņā nodrošinot labāko iespējamo sadarbību to starpā un izvairoties no datu dublēšanas un neatbilstības.

Toomas Savi (ALDE), *rakstiski.* – Priekšsēdētāja kungs, es ļoti atzinīgi vērtēju ideju izveidot Eiropas patvēruma atbalsta biroju, jo situācija trešās valstīs, it īpaši Āfrikā un Tuvajos Austrumos, nepārtraukti pasliktinās. Es iebilstu pret jebkādiem nodomiem radīt „Eiropas cietoksni”, kas būtu izolēts no trešās pasaules problēmām, no kurām daudzas tieši vai netieši ir izraisījuši iepriekšējie kolonizatori. Eiropa nevar nepievērst uzmanību saistībām pret valstīm, ko tā reiz neapdomīgi izmantoja.

Eiropas patvēruma atbalsta birojs nodrošinās koordinētu pieeju Kopējai Eiropas patvēruma politikai. Ja runa ir par patvēruma meklētājiem, es piekrītu Eiropas Savienības solidaritātes principam. Dažu dalībvalstu robežas ir Eiropas Savienības ārējās robežas, tāpēc tās pastāvīgi ietekmē imigrantu pieplūdumi.

Cerams, ka Eiropas patvēruma atbalsta birojs palīdzēs atvieglot attiecīgo dalībvalstu problēmas.

13. Divpusēju nolīgumu slēgšana starp dalībvalstīm un trešām valstīm par nozaru jautājumiem un attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami līgumiskām un ārpuslīgumiskām saistībām — divpusēju nolīgumu slēgšana starp dalībvalstīm un trešām valstīm par spriedumiem un lēmumiem ģimenes tiesību lietās, vecāku

atbildības un uzturēšanas pienākumu lietās Eiropas Savienības krimināltiesiskās telpas izveide (debates).

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir kopējās debates par

– ziņojumu, ko Juridisko lietu komitejas vārdā sniedza *Tadeusz Zwiefka*, par divpusēju nolīgumu slēgšanu starp dalībvalstīm un trešām valstīm par nozaru jautājumiem un attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami līgumiskām un ārpuslīgumiskām saistībām, par priekšlikumu regulai, ar ko Eiropas Parlaments un Padome izveido procedūru sarunu risināšanai un divpusēju nolīgumu slēgšanai starp dalībvalstīm un trešām valstīm par nozaru jautājumiem un attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami līgumiskām un ārpuslīgumiskām saistībām COM(2008) 0893 – C6-0001/2009 - 2008/0259(COD)) (A6-0270/2009),

– ziņojumu, ko Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā sniedza *Gérard Deprez*, par divpusēju nolīgumu slēgšanu starp dalībvalstīm un trešām valstīm par spriedumiem un lēmumiem ģimenes tiesību lietās, vecāku atbildības un uzturēšanas pienākumu lietās, par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko izveido procedūru sarunu risināšanai un divpusēju nolīgumu slēgšanai starp dalībvalstīm un trešām valstīm par nozaru jautājumiem un attiecībā uz jurisdikciju, spriedumu un lēmumu atzīšanu un izpildi ģimenes tiesību lietās, vecāku atbildības un uzturēšanas pienākumu lietās un tiesību aktiem, kas piemērojami lietām, kuras saistītas ar uzturēšanas pienākumiem (COM(2008) 0894 – C6-0035/2009 – 2008/0266(CNS)) (A6-0265/2009), un

– ziņojumu, ko Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā sniedza *Maria Grazia Pagano*, par Eiropas Savienības krimināltiesiskās telpas izveidi, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta ieteikumam Padomei par Eiropas Savienības krimināltiesiskās telpas izveidi (2009/2012(INI)) (A6-0262/2009).

Tadeusz Zwiefka, referents. (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, vispirms es vēlos sirsnīgi pateikties referentam Deprez kungam no Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas, visiem opozīcijas referentiem, kā arī Čehijas prezidentūras un Eiropas Komisijas pārstāvjiem par veiksmīgo sadarbību. Lai gan sākotnējās sarunās bija diezgan dažādas nostājas, mums izdevās panākt kompromisu, un es ceru, ka tas ļaus mums ar Padomi vienoties pirmajā lasījumā.

Regulas priekšlikums izveido mehānismu, uz kura pamata dalībvalstis varēs pārrunāt, apspriest un slēgt divpusējos nolīgumus ar trešām valstīm par tiesisko sadarbību civillietās un komercietās. Līdzīgs mehānisms ir paredzēts divpusējiem nolīgumiem jurisdikcijā, spriedumu un lēmumu atzīšanā un izpildē ģimenes tiesību lietās, vecāku atbildības un uzturēšanas pienākumu lietās. Tā ir atbilde praktiskajai problēmai, kas radās pēc Eiropas Kopienas Tiesas atzinuma 1/03 par jaunu Lugāno konvenciju, saskaņā ar kuru Kopienas kompetencē ir slēgt ārējos nolīgumus tieši, tāpat kā tā izmanto savu mandātu, lai saskaņā ar EK līguma 61. panta c) apakšpunktu pieņemtu tiesiskos līdzekļus sadarbībai civillietu jomā.

Piedāvātais instruments izveido īpašu procedūru. Tādēļ piedāvātā mehānisma tiesiskajiem regulējumiem jābūt stingri ierobežotiem gan apjoma, gan laika ziņā. Pirmais nosacījums ir ievērots, piedāvāto regulu piemērojot tikai divpusējiem nolīgumiem jurisdikcijā, spriedumu un lēmumu atzīšanā un izpildē civillietās un komercietās. Otrais nosacījums ir ievērots, ieviešot „darbības beigu klauzulu”, saskaņā ar kuru šajā procedūrā slēgtais nolīgums automātiski zaudē spēku brīdī, kad Kopienas noslēdz nolīgumu ar trešām valstīm.

Jāatzīst, es patiešām uzskatu, ka tiesiskajos regulējumos ir jāietver ārējās kompetences jautājumi jomā, kas ietver īpašo tiesību aktu par līgumiskām un ārpuslīgumiskām saistībām, kā arī par ģimenes tiesību lietām. Tomēr liekas, skaidri jāpasaka, ka piedāvātais mehānisms būs piemērojams ne tikai nozaru nolīgumiem, ko nosaka šī priekšlikuma ierobežotais apjoms, bet arī citiem nolīgumiem, piemēram, divpusējiem memorandiem un reģionāliem nolīgumiem starp ierobežotu dalībvalstu skaitu un trešām kaimiņvalstīm, protams, ļoti ierobežotos gadījumos, kas saistīti ar īpašiem jautājumiem un kuru nolūks ir atrisināt vietējas nozīmes problēmas.

Es biju skeptisks par vajadzību noteikt „darbības beigu klauzulu” 2014. gada 31. decembrī, ja saskaņā ar piedāvāto regulu līdz 2014. gada 1. janvārim Eiropas Komisijai ir jāiepazīstina ar ziņojumu par rezolūcijas piemērošanu. Turklāt nolīgumu sarunu process ar trešām valstīm bieži ir sarežģīts un garš, un dalībvalstīm nav iespējas izmantot jauno procedūru. Tāpēc kompromisa priekšlikums par regulas termiņa beigām 2019. gada 31. decembrī ļaus dalībvalstīm izmantot procedūru daudz pilnīgāk un efektīvāk.

Lai gan Eiropas Komisijai ir atšķirīgs viedoklis, es uzskatu, ka ziņojumā par regulas piemērošanu Komisijai ir jāsigatavo regula saskaņā ar citiem tiesību instrumentiem, piemēram, ar Briseles I regulu. Piedāvātais

mehānisms, kurā Komisijai ir paredzēta divu pakāpju kontroles funkcija, bez šaubām darbosies, lai nodrošinātu kohēziju ar *acquis*. Tomēr es mēģināju piedāvāto procedūru padarīt pēc iespējas elastīgāku un saīsināt laiku, kurā Komisijai paredzēts reaģēt, kā arī samazināt birokrātisko slogu. Eiropas Parlamenta demokrātiskās pilnvaras un loma netiek apšaubītas, tāpēc es arī uzstāju, ka jebkurā posmā — no dalībvalsts nodoma sākt sarunas ar trešām valstīm līdz nolīguma noslēgšanai — ir jāinformē Eiropas Parlaments un dalībvalstis.

Es vēlos uzsvērt, ka procedūra divpusējo nolīgumu noslēgšanai ar trešām valstīm piedāvā mums unikālu iespēju parādīt, ka Eiropas Savienība var atrisināt problēmas savu pilsoņu interesēs, kas ir īpaši svarīgi ekonomiskās krīzes un daudzās dalībvalstīs pieaugošā eiroskēptisisma dēļ. Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, lai gan ir dažas atšķirīgas pieejas izteikti juridiskā ziņā, mums ir jābūt pragmatiskiem, un tajā pašā laikā, protams, jāievēro *acquis communautaire*.

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS

Priekšsēdētāja vietnieks

Gérard Deprez, *referents*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, kā *Zwiefka* kungs tikko teica, mēs vienlaicīgi apspriežam divus atšķirīgu sfēru ziņojumus, bet tiem ir vienota loģika un vienādas procedūras.

Pirmais ziņojums, kura referents ir *Zwiefka* kungs — un es vēlos pateikties viņam par atsaucību, ko viņš izrādīja, un pacietību par manām prasībām, — ir saistīts ar priekšlikumu regulai, kas paredz koplēmuma procedūru. Otrs ziņojums, kura referents esmu es, ir priekšlikums regulai, kura paredz vienīgi konsultācijas ar Eiropas Parlamentu.

Priekšsēdētāja kungs, būtībā es piekrītu, ka problēmas, ko mēs mēģinām atrisināt ar šiem diviem instrumentiem, ir nopietnas un ļoti bieži patiesi traģiskas. Katrs no mums ir dzirdējis vai zina gadījumus, kad laulības ar personu no trešās valsts ir izjukušas un tēvam vai daudz biežāk tieši mātei vairāk nav tiesību redzēt savus bērnus, kurus laulātais draugs ir aizvedis uz savu izcelsmes valsti vai kur citur, un dažreiz nevar atklāt viņu atrašanās vietu. Tas pats attiecas uz iespēju saņemt uzturēšanas līdzekļu maksājumus.

Skaidrs, ka šie jautājumi ir patiesi, nopietni un traģiski. Tāpēc jāmēģina steidzami un tiesiski atrast tiem risinājumu, jo īpaši apspriežot nolīgumus ar trešām valstīm.

Kas tad ir sākums jautājumiem, par kuriem mēs šodien esam norūpējušies? Kāpēc tas ir tā, ka Eiropas iestādēm ir jānodarbojas ar šīm problēmām? Atbilde ir vienkārša. Visās šajās lietās nolīgumu apspriešana un noslēgšana ar vienu vai vairākām trešām valstīm ir Kopienas ekskluzīvā kompetencē. Kopienas ekskluzīvā kompetence šajos jautājumos apstiprināta Eiropas Kopienas Tiesas nolēmumos un juridisko dienestu atzinumos. Tas nozīmē, ka jautājumi, kas likās ļoti vienkārši, patiesībā ir nedaudz sarežģītāki un daudz jutīgāki. Tāpēc tagad ir jautājums: vai, ņemot vērā līgumu pašreizējo statusu un Eiropas Kopienas Tiesas praksi, juridiski ir iespējams ļaut dalībvalstīm izmantot vienu no Kopienas ekskluzīvajām kompetencēm un, ja ir, ar kādiem nosacījumiem?

Priekšsēdētāja kungs, es personīgi neesmu liels tieslietu eksperts. Es vispār neesmu tieslietu eksperts, bet pašreizējos līgumos es neesmu atradis juridisku pamatu, kas dalībvalstu interesēs skaidri pilnvarotu Kopienas pilnībā vai daļēji atteikties no ekskluzīvās kompetences. Tas nozīmē, ka es vēl arvien nesaprotu mums piedāvātā mehānisma principu, un ļoti šaubos par to.

To sakot, man jāatzīst, ka mūsu institūciju juridiskie dienesti ir parādījuši vairākas iespējas. Tas ir ļoti saprotams. Komisāra kungs, piemēram, jūsu iestādes juridiskā dienesta atzinums ir šāds, citēju: „piekrīt, ka izņēmuma gadījumos un ar īpašiem nosacījumiem gan pēc formas, gan satura dalībvalstīm ir iespējams tiesiski izmantot Kopienas ārējo kompetenci”. Eiropas Parlamenta juridiskais dienests ir daudz nekonkrētāks, kaut arī tas piedāvā dažas iespējas.

Šie ļoti precīzie un ierobežojošie tiesiskuma principi ir pamatā grozījumiem, kurus es iesniedzu apspriešanai, un tie tika apspriesti ar Padomi un Komisiju trīspusējās sarunās, kurās es piedalījos. Es vēlreiz atkārtāju, ka es apzinos traģēdijas, no kurām cieš mūsu līdzpilsoņi, un es esmu apņēmies pielikt visas pūles, lai viņiem palīdzētu. Tāpēc beigās es piekritu kompromisam, kas tika apspriests ar Padomi un Komisiju, bet es vēlos skaidri pateikt, priekšsēdētāja kungs un komisāra kungs, ka Kopienai ir jā saglabā sava ekskluzīvā kompetence. Piešķirot neskaitāmas atkāpes un paplašinot apjomu, dalībvalstīm nevajadzētu pieprasīt to, kas ir Kopienas ekskluzīvā kompetence. Tā ir mana nostāja, un nākotnē es to aizstāvēšu.

Maria Grazia Pagano, *referente*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos sākt, sakot lielu paldies visiem — gan pārējiem deputātiem, gan ierēdņiem —, kas daudz darīja, uzlabojot tekstu, par kuru mēs rītdien

balsosim. Īpašu paldies es saku *Demetriou* kungam, kura iepriekšējie ieteikumi ir izejas pozīcija manam ziņojumam.

Savā darbā es vienmēr apzinājos vajadzību izstrādāt lietderīgas vadlīnijas, lai izveidotu autentisku Eiropas telpu tiesiskai sadarbībai, un es ceru, precīzāk es esmu pārliecināta, ka mans darbs būs atkal noderīgs Zviedrijas prezidentūrai, kura saskarsies ar grūto uzdevumu, izstrādājot Stokholmas Programmu.

Kad rakstīju tekstu, es sāku ar diviem apsvērumiem: pirmais bija, ka kriminālprocesi dažādi un būtiski ietekmē gan nozieguma upuru, gan aizdomās turamo un apsūdzēto pamatbrīvības. Tāpēc cilvēktiesību ievērošana ir prioritāte, kas jāuzsver šim Parlamentam, un tā ir galvenais mana ziņojuma jautājums.

Ieteikumos liela daļa ir veltīta tieši tam, lai aizstāvētu pamattiesības, īpašu uzmanību pievēršot upuru aizsardzībai, apstākļiem cietumos, cietumnieku tiesībām un procesuālajām garantijām, ieskaitot tiesības uzzināt savas tiesības, tiesības uz oficiāli nozīmēta jurista palīdzību, tiesības uz pierādījumiem, tiesības būt informētam par apsūdzības saturu un iemesliem un iegūt piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem saprotamā valodā, bet, ja tādas iespējas nav, tad iegūt tiesības uz tulka palīdzību.

Mana ziņojuma otrais apsvēruma, kā redzams ziņojumā par Hāgas Programmu 2007. gadam ieviešanu, ir tas, ka ieviešanas līmenis tiesiskai sadarbībai krimināltiesību jomā bija diezgan zems, kaut arī pietiekami uzlabojumi ir novēroti citās nozarēs, piemēram, civiltiesību sadarbībā, robežu pārvaldībā, imigrācijas un patvēruma politikas jomā.

Tāpēc ir skaidrs, ka jādara kaut kas vairāk. Savstarpējas atzišanas princips, kas ir savstarpējas sadarbības stūrakmens, nav pietiekami apzināts. Lai mēs varētu sagatavot visefektīvākos risinājumus, mums patiesi ir jāatrod problēmas sakne, nosakot cēloni šiem bēdīgi zemajiem uzlabojumiem.

Es uzskatu, ka galvenais cēlonis ir dalībvalstu savstarpējas informētības un uzticības trūkums, un tāpēc ziņojumā uzsveru mācību, novērtējuma, informācijas apmaiņas un labās prakses nozīmi.

Ja runa ir par mācībām, mums jāņem vērā ievērojamie uzlabojumi, ko nodrošināja Eiropas Tiesisko mācību tīkla piedāvātās mācības. Lai veidotu spēcīgāku vienoto tiesisko kultūru, kas mums vēl joprojām trūkst, pēc manām domām, mums katrā ziņā ir jāpārskata pašreizējais mācību modelis, kura pamatā ir valstu augstskolu programmas. Šī iemesla dēļ es uzsveru vajadzību pāriet uz labi organizētu Eiropas mācību institūtu tiesnešiem un juristiem, nodrošinātu ar piemērotiem līdzekļiem, bet tajā pašā laikā ir jāizvairās no bezjēdzīgas atkārtotās pašreizējo iestāžu vidū un jāatzīmē valstu augstskolu nozīmīgā loma.

Otrkārt, mums ir vajadzīgs daudz efektīvāks vispārējais novērtējuma mehānisms tiesām, tiesu varas iestādēm un Eiropas Savienības direktīvu ieviešanai. Tāpēc ziņojumā tiek piedāvāts izveidot ekspertu grupu, lai tā pastāvīgi pārbaudītu Kopienas likumu piemērošanu un tiesu kvalitāti un efektivitāti, par pamatu ņemot Šengenas savstarpējas novērtēšanas sistēmas modeli. Tās nolūks ir arī noteikt visas vajās vietas sistēmā un tiesiskās nepilnības tiesiskajā sadarbībā krimināltiesību jomā, lai nodrošinātu Eiropas likumdevēja iestādes ar visiem informācijas resursiem, kas ir vajadzīgi piemērotam politiskajam un normatīvajam novērtējumam.

Visbeidzot, jauno tehnoloģiju izmantošana, kas ir ļoti svarīga datu apkopošanai, pastiprina pašreizējās datubāzu sistēmas un informācijas apriti. Es ceru, ka rītdienas balsojumā tiks sasniegti tikpat izcili rezultāti kā vakardienas balsojumā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā.

Jacques Barrot, Komisijas viceprezidents. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, protams, es vēlos pateikties visiem trim referentiem, un vispirms es vērsīšos pie *Zwiefka* un *Depez* kungiem. Protams, Komisija ir gandarīta, ka ir sasniegts kompromiss. Tas ir tiesa, ka kopš februāra ir notikušas intensīvas sarunas, un tāpēc mēs esam vienojušies par pirmo lasījumu diviem priekšlikumiem, ko 2008. gada beigās piedāvāja Komisija.

Šī ir ļoti delikāta joma visām iesaistītajām iestādēm — Komisijai, Padomei, Eiropas Parlamentam —, kā to tik labi uzsvēra *Depez* kungs. Es saku paldies visām pusēm, kas vienojās par tekstu, kurš, mūsuprāt, ievēro Komisijas institucionālās prerogātas. Izskatās, ka tajā pašā laikā tā ir atbilde uz dalībvalstu un Parlamenta tiesisko paļāvību.

Tomēr es vēlos norādīt, ka šī ir izņēmuma procedūra, ko ierobežo apjoms un laiks, un katrā ziņā ir jāturpina ievērot Komisijas ekskluzīvā kompetence attiecīgajās lietās. Es piekrītu *Depez* kunga teiktajam un stingri uzstāju uz to, ka dalībvalstis nedrīkst izmantot situāciju, lai pieprasītu kādas kompetences un mudinātu Komisiju kaut kādā veidā atteikties no idejas par priekšlikumu sagatavošanu.

Es uzskatu, ka šajā jautājumā mēs esam pilnībā vienojušies. Es gribētu teikt, ka šis ir arī gadījums, kad elastīgums atļaus dalībvalstīm izmantot iestāžu sistēmu situācijās, kad Kopiena neizmanto savas kompetences,

lai palīdzētu pilsoņiem iegūt piekļuvi tiesām trešās valstīs, īpaši ģimenes tiesību jomā. Tā arī ir taisnība — *Zwiefka* un *Deprez* kungi uz to atsaucās —, ka mums jādomā par likumiem, kas attiecas uz šķiršanos, bērnu aizbildnību, piekļuves tiesībām un uzturēšanas pienākumiem, un par sāpīgo situāciju, kas var rasties tiesību aktu trūkuma dēļ, un kura starptautiskajā līmenī šajās jomās ir vispārēji piemērojama.

Priekšlikumam par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumiskām un ārpuslīgumiskām saistībām, varētu būt arī pozitīva ietekme ļoti konkrētu, ļoti specifisku problēmu risināšanā, piemēram, to, kas saistītas ar ceļu un upju satiksmi vai tādu lidostu pārvaldīšanu, kuras atrodas uz vairāku valstu robežas, piemēram, *Basel-Mulhouse-Freiburg* lidosta. Ar to es gribu teikt, ka šis ir vēl viens veids, kā izmantot iestāžu sistēmu, bet tam vienalga ir jāpaliek izņēmumam.

Katrā ziņā es vēlos pateikties Juridisko lietu komitejas un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas referentiem par darbu, ko viņi ir veikuši, un es pateicos viņiem par sapratni, kas ļāva panākt vienošanos pirms šī Parlamenta sasaukuma beigām.

Tagad es pieminēšu *Pagano* kundzes ziņojumu, kuras pieejai un saturam es piekrītu. Es atzinīgi vērtēju pieaugošo Parlamenta iesaistīšanos krimināltiesiskajā jomā, ne tikai kas attiecas uz likumdošanu, bet arī kas attiecas uz to, kāda nākotnē būs Eiropas krimināltiesību telpa.

Paldies jums, *Pagano* kundze, ka atbalstāt darbu, kuru mēs šobrīd darām, jo mēs gatavojam Stokholmas Programmu, un mēs publicēsim paziņojumu, kurā būs ieteikumi periodam no 2010. gada līdz 2014. gadam. Es esmu gandarīts, ka jūsu ziņojumā ir pilnībā atbalstīts savstarpējas atzīšanas princips. Savstarpējas atzīšanas principa dēļ Eiropas Savienība ir guvusi nozīmīgus panākumus, piemēram, ieviesusi Eiropas apcietināšanas orderi, un tas ir patiesas krimināltiesiskās telpas priekšnosacījums.

Šajā ziņojumā tiek apskatīti jautājumi, kas parādās, ieviešot savstarpējas atzīšanas principu, un tā ir tiesa, ka ir jāpārtrauc transponēšana un pilnīga un saskaņota piemērošana jebkuriem pašreizējiem instrumentiem, kuru pamatā ir savstarpējas atzīšanas princips. Tā arī ir taisnība, ka savstarpēja atzīšana nevar pastāvēt, kamēr nav uzlabojusies dalībvalstu tiesu iestāžu savstarpēja uzticēšanās. Tā patiesi ir savstarpējas atzīšanas galvenā daļa. Tāpēc es esmu pateicīgs Eiropas Parlamentam par atbalstu patiesi vienotas tiesiskās kultūras izveidei, kā jūs to tikko teicāt, *Pagano* kundze.

Pareizi, ka jūs pieprasāt juridisko profesiju pārstāvju mācību pilnveidošanu, mācības par Eiropas mehānismiem, attiecībām ar Eiropas Kopienas Tiesu, savstarpējas atzīšanas instrumentu izmantošanu, tiesisko sadarbību un salīdzinošajām tiesībām. Šajā jautājumā es pilnīgi piekrītu jūsu ziņojumam, jo es uzskatu, ka tiesnešu mācības un tiesnešu apmaiņa dalībvalstu starpā būs svarīgākais aspekts Eiropas tiesvedības jomas nākotnei, ko mēs tik ļoti vēlamies, un tas būs ietverts Stokholmas Programmā.

Protams, Tiesiskuma forumam, kas ir satikšanās vieta dažādiem juridisko profesiju pārstāvjiem, būs svarīga loma, palielinot praktizējošo juristu informētību par Eiropas dimensiju viņu darbībai un nodrošinot patiesu labākās prakses apmaiņu, un Eiropas Savienība veicinās to, ka šiem praktizējošiem speciālistiem vajadzēs sadarboties.

Komisija arī piekrīt ziņojuma priekšlikumam par novērtējuma mehānismu, kas attieksies ne tikai uz Eiropas Savienības instrumentu transponēšanu, bet aptvers arī daudz vispārīgākas dalībvalstu tiesības. Patiesām, paldies jums par to.

Šis mehānisms novērtēs efektivitāti, ātrumu un aizsardzības garantiju ievērošanu. Šajā jautājumā darbs jau ir sācies ar Nīderlandes tieslietu ministra ierosināto ideju radīt novērtējuma mehānismu, lai novērtētu, kā likumu principu ievērošanas ziņā darbojas tiesas, izmantojot, protams, pašreizējos instrumentus un dodot pievienoto vērtību politiskās pārraudzības ziņā. Šie novērtējumi ļaus izstrādāt ieteikumus.

Komisija atbalsta arī lielāku Eiropas Parlamenta iesaistīšanos novērtējuma mehānismos. *Deprez* kungs, tā būtu laba iespēja iesaistīt Parlamentu ekspertu grupu darbā, un šīs grupas mēs izveidosim šim un nākamajiem gadiem.

Vēl jūs pieminējat jaunā *Eurojust* lēmuma transponēšanu. Mēs arī piekrītam pieejai, kas tiek piedāvāta ziņojumā, par ieviešanas plāna lietderību un dalībvalstu ekspertu sanāksmēm. To dēļ mēs varēsim ātri ieviest jauno *Eurojust* lēmumu.

Visbeidzot, ziņojumā tiek pieprasīta jauno tehnoloģiju saprātīga izmantošana. Eiropas e-tiesiskuma stratēģija tika uzsākta, lai izmantotu informācijas un komunikācijas tehnoloģiju potenciālu tieslietu jomā.

Tāpēc es tikai varu pateikties Eiropas Parlamentam par tā darbu un izteiktajiem viedokļiem šajā jomā. Es esmu arī pārliecināts, ka mēs kopā veiksmīgi izveidosim krimināltiesību telpu; tādu tiesību telpu, kam vajadzētu raksturot pilsoņu kopienu, kuriem pilnīgi noteikti ir tiesības izmantot kvalitatīvu tiesu, neatkarīgi no tā, kurā dalībvalstī viņi atrodas.

Jan Kohout, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju iespēju runāt par šiem trīs svarīgajiem likumdošanas priekšlikumiem, un es esmu pateicīgs referentiem par lielo darbu, ko viņi ir veikuši, lai sagatavotu savus ziņojumus. Vispirms es vēlos izteikties par pirmajiem diviem priekšlikumiem un tad pievērsties trešajam priekšlikumam par turpmākiem krimināltiesību uzlabojumiem Eiropas Savienībā.

Pirmo divu priekšlikumu mērķis, par ko runāts *Zwiefka* un *Deprez* kungu ziņojumos, ir izveidot procedūru, kas ļaus dalībvalstīm apspriest un slēgt nolīgumus ar trešām valstīm par tiesiskās sadarbības aspektiem civillietās, kas līdz šim ietilpa Kopienas ekskluzīvajā kompetencē.

Pirmais priekšlikums, kas ir pakļauts koplēmuma procedūrai, attiecas uz līgumiskām un ārpuslīgumiskām saistībām piemērojamiem tiesību aktiem. Otrajam priekšlikumam piemēro apspriežu procedūru, un tas attiecas uz vairākiem jautājumiem ģimenes tiesību jomā.

Es gribētu uzsvērt, ka procedūra, ko nākotnē noteiks šīs divas regulas, ir izveidota tā, lai nodrošinātu Kopienas tiesību aktu viengabalainību. Pirms nolīguma sarunu pilnvarošanas Komisija pārbaudīs, vai paredzētais nolīgums nepadara neefektīvus Kopienas tiesību aktus, vai netraucē sistēmas pienācīgu darbību, kas ir izveidota saskaņā ar tās noteikumiem. Komisija pārbaudīs arī to, vai paredzētais nolīgums netraucē ārējo attiecību politikai, par ko Kopiena ir vienojusies.

Patiesībā varētu pierādīt, ka, atļaujot dalībvalstīm apspriest un slēgt nolīgumus, kas ir saderīgi ar Kopienas tiesību aktiem, ar trešām valstīm, Kopienas tiesību aktu piemērošanas loks ir paplašinājies, tos piemērojot valstīs ārpus Eiropas Savienības.

Procedūra, ko izveido abi priekšlikumi, galvenokārt tiks piemērota sarunu divpusējo nolīgumu apspriešanai un noslēgšanai starp dalībvalstīm un trešām valstīm. Tomēr dažos gadījumos tā attieksies arī uz reģionālo nolīgumu apspriešanu un noslēgšanu starp vairāk nekā vienu dalībvalsti un/vai vairāk nekā vienu trešo valsti. Attiecībā uz reģionālajiem nolīgumiem, procedūra, ko izveido priekšlikums ģimenes tiesību jomā, attieksies uz divu pašreizējo Ziemeļvalstu Konvenciju grozīšanu vai pārrunāšanu. Priekšlikumā par piemērojamo tiesību aktiem faktiski tikai daži reģionālie nolīgumi ietilpst to piemērošanas jomā. Tie varētu aptvert, piemēram, to lidostu darbību, kas atrodas pierobežas zonā, ūdensceļus, kas ir kopīgi divām vai vairākām valstīm, vai pārrobežu tiltus un tuneļus.

Abu priekšlikumu izveidoto procedūru pamatā ir augstas uzticības pakāpe un sadarbība dalībvalstu un Komisijas starpā. Mehānisms ir izveidots tā, lai risinātu situācijas, par kurām, pamatojoties uz novērtējumu, Komisija izdara slēdzienu, ka tā nevar pilnvarot nolīgumu apspriešanu un slēgšanu. Šādās situācijās attiecīgās dalībvalstis un Komisija sāks diskusijas, lai kopīgi atrastu risinājumu.

Padomes vārdā prezidentūra cer un sagaida, ka par priekšlikumu piemērojamo tiesību aktu jomā būs iespējams vienoties pirmajā lasījumā. Eiropas Parlamenta, Komisijas un Padomes starpā ir notikušas konstruktīvas sarunas, kuru laikā trīs iestādes ir varējušas kopīgi atrisināt vairākus grūtus jautājumus.

Tā kā priekšlikums piemērojamo tiesību jomā lielākoties ir vienāds ar priekšlikumu ģimenes tiesību jomā, tad pats par sevi saprotams, ka pirmajā priekšlikumā izdarītie grozījumi attiecas uz otro priekšlikumu, kaut arī priekšlikums neparedz koplēmuma procedūru. Lai tiesību akti būtu kvalitatīvi, ir vēlams saglabāt atbilstību abos tekstos.

Noslēgumā es vēlos izteikt dažus komentārus par Parlamenta ieteikumu Eiropas Savienības krimināltiesību pilnveidošanai, kas ir *Pagano* kundzes ziņojuma temats.

Padome patiešām piekrīt, ka savstarpēja atzīšana ir nozīmīga un tā ir Eiropas Savienības tiesiskās sadarbības pamats. Mēs uzskatām, ka, nākotnē pieņemot citus juridiskus instrumentus, tai ir jābūt gan paplašinātai, gan padziļinātai, efektīvāk ieviešot līdz šim pieņemtos savstarpējas atzīšanas instrumentus.

Šajā kontekstā Padome vēlas vērst Parlamenta uzmanību uz to, ka mēs esam ceturtās kārtas noslēguma procesā, lai savstarpēji novērtētu praktiskās Eiropas apcietināšanas ordera ieviešanas un nodošanas procedūras dalībvalstu starpā.

Ņemot vērā savstarpējā novērtējuma vairākas kārtas, eksperti ir izpētījuši jautājumus saistībā ar mijiedarbību, no vienas puses, starp Eiropas apcietināšanas orderi jeb, daudz vispārīgāk runājot, vispārējās atzīšanas

principu un, no otras puses, proporcionalitātes principu. Tomēr proporcionalitātes principam ir jābūt sabalansētam ar citu principu, kas Parlamentam ir tikpat tuvs, proti, subsidiaritātes princips. Patiesībā tiesu varas iestādēm dažādās dalībvalstīs ir atšķirīgs uzskats par to, kas ir nopietns pārkāpums.

Padome sagaida turpmāku darbu ar Parlamentu un Komisiju pie sistēmas izveidošanas, kas ieviesīs un novērtēs horizontālas un pastāvīgas ES politikas jomas un juridiskos instrumentus.

Juridisko mācību jautājumā Padomei ir tāds pats viedoklis kā Parlamentam — ir jāveicina patiesa ES tiesiskā kultūra, cita starpā, veicinot dažādu dalībvalstu tiesnešu, prokuroru un juridiskā personāla tiesas apmaiņas programmas un aktīvi pilnveidojot Eiropas Tiesisko mācības tīklu.

Padomei un Parlamentam ir arī vienāds uzskats par to, ka ātri un efektīvi jāievieš jaunie *Eurojust* un *Europol* lēmumi.

Noslēgumā es vēlos pateikties Parlamentam par nozīmīgo un pamatīgo darbu, kā rezultātā tika izstrādāti trīs ziņojumi, ko mēs noklausījāmies šo pēcpusdien.

Gérard Deprez, *Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos izmantot šo mazo brīdi, lai izteiktu īpaši pozitīvu viedokli par *Pagano* kundzes ziņojumu, tas gan vairāk ir manas grupas vārdā, ne Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā. Apsveicu jūs ar šo ziņojumu, *Pagano* kundze. Es uzskatu, ka, rakstot to, jūs esat izveidojusi sevišķi sīki izstrādātu sarakstu ar lietām, kuras, komisāra kungs, ir skaidri jāiestrādā Stokholmas Programmā un kuras, cik man zināms, Komisija šobrīd aktīvi sagatavo.

Pēc visa tā, kas jau ir pateikts par tiesnešu mācību novērtējuma nozīmi, ļaujiet man uzsvērt divus savstarpējai uzticībai būtiskus jautājumus, kas nākotnē varētu kļūt par savstarpējas atzišanas pamatu. Pirmkārt, tiesu neatkarība. Šobrīd vairākās ES dalībvalstīs nav tiesas, kas būtu neatkarīgas no politiskās vai citas varas. Tas ir skandāls, un šis skandāls ir jāpārtrauc.

Otrkārt, procesuālās garantijas. Kamēr mēs nevaram būt droši, ka dažās valstīs aizdomās turamās vai par kāda pārkāpuma izdarīšanu apsūdzētās personas nesaņem tādas pašas procesuālās garantijas, kādas ir citās valstīs, būs grūti iegūt plašu piekrišanu savstarpējas atzišanas principam. Tas ir viens būtiskais jautājums, ko es vēlējos iekļaut šajās debatēs. Apsveicu, *Pagano* kundze.

Csaba Sógor, *PPE-DE grupas vārdā*. – (HU) Pēc Otrā Pasaules kara novilktais valstu robežas sadalīja kopienas un ģimenes. Es vēlos jums pastāstīt par vienu piemēru, kas ir netālu no mums, tepat Eiropā. Kādreiz *Szelmenc* ciemats bija Ungārijas sastāvdaļa. Tomēr viena tā daļa, *Nagyszelmenc*, šobrīd atrodas Eiropas Savienības dalībvalsts teritorijā — Slovākijā, bet otra daļa, *Kisszelmenc*, — Ukrainā.

Pirms 2005. gada 23. decembra starp abiem ciematiem nebija pat robežas pārejas. Vecāki, bērni un radnieki 60 gadus dzīvoja pilnīgi nošķirti viens no otra un nevarēja satikties gadu desmitiem. Izveidojot robežas pāreju, ES viņiem deva ilgi gaidīto iespēju pārtraukt šo situāciju. Tikko pieminētais piemērs ir tikai viens no simtiem un tūkstošiem, tajā pašā laikā ir spēcīgs arguments tam, kāpēc mēs tagad diskutējam par šo ziņojumu.

Regulas projekts piedāvā procedūru jurisdikcijai, ko piemērot starp dalībvalstīm un trešām valstīm saistībā ar ģimenes tiesību lietām, vecāku atbildības un uzturēšanas pienākumu lietām. Regula neaizstās Kopienas tiesību aktus, bet regulu piemēros, kad attiecīgā dalībvalsts uzskatāmi parādīs, ka, lai parakstītu divpusēju nozaru nolīgumu ar trešo valsti, ir īpaša ar ekonomiskajām, ģeogrāfiskajām, kultūras vai vēsturiskajām attiecībām pamatota interese starp dalībvalsti un attiecīgo trešo valsti. Tajā pašā laikā, Komisija uzskata, ka piedāvātajam nolīgumam, pamatojoties uz pieminētajām regulām, ir tikai ierobežota ietekme uz vienotu un konsekventu pašreizējo Kopienas regulu piemērošanu un ieviestās sistēmas darbību.

Es vēlos pateikties referentam *Deprez* kungam, ka viņš uzņēmās izpētīt šo svarīgo jautājumu, kas ietekmē gan ES, gan citu valstu pilsoņu dzīves, jo īpaši tāpēc, ka šis dokuments līdzsvaro Kopienas iestāžu un valstu tiesisko jurisdikciju.

Manuel Medina Ortega, *PSE grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka priekšlikumi regulām, ko mums iesniedza Komija, ir svarīgi un nepieciešami, un, no otras puses, arī Eiropas Parlamentā ir svarīgi un vajadzīgi neatlaidīgi pieprasīt principu, ko pieprasa divi referenti — *Zwiefka* un *Deprez* kungi — un kas ir Kopienas kompetences princips.

Tas ir Kopienas kompetences jautājums, kam praktisku iemeslu dēļ ir ieteicams nodrošināt kādas atbildības, ko var izmantot dalībvalstis, bet, kā teica *Barrot* kungs, tām ir jābūt ierobežotām apjoma un arī laika ziņā.

Nav iespējams mazināt Kopienas kompetences izmantošanu, un ne Padomei, ne Komisijai, ne Parlamentam nav varas atsaukt šīs Kopienas kompetences.

Izveidojot šo procedūru — un tā ir izņēmuma procedūra —, es uzskatu, ka grozījumi, ko mēs esam apsprieduši un pārrunājuši un kurus, es ceru, Parlaments rīt dien apstiprinās, dos iespēju pieņemt šo pasākumu kopumu pirmajā lasījumā. Tomēr, kas attiecas uz Komisiju, es arī ceru, ka nākamajā posmā un vēlāk mēs varam gūt panākumus patiesas Eiropas privāto tiesību sistēmas pilnveidošanā. Kā jau iepriekš norādīts, piemēram, *Sogor* kunga iepriekšējā runā, šī sistēma kļūst arvien vajadzīgāka. Mēs runājam par problēmām, kas vistiešāk ietekmē cilvēkus, un, ja mēs varam atrisināt viņu problēmas, cilvēki sapratīs, ka Eiropas Savienībai ir nozīmīga loma.

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, es vēlos apsveikt savus kolēģus *Deprez* un *Zwiefka* kungus un pateikties Komisijai un Padomei par vēlmi šajā jautājumā strādāt kopā ar mums.

Sarah Ludford, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pateikties *Pagano* kundzei par lielisko ziņojumu un viņas sadarbību, izstrādājot kompromisa grozījumus, kuros, piemēram, tika iekļauti arī daži mani ieteikumi.

Es domāju, ka šobrīd Eiropas Parlaments padara saprotamākus savus centienus nākotnē izveidot Eiropas krimināltiesisko telpu, kā arī saukt noziedzniekus pie kriminālatbildības un aizstāvēt apsūdzēto un cietušo tiesības. Ziņojums uzsver galvenos jautājumus, piemēram, tādus kā vajadzība pārraudzīt tiesību aktu ieviešanu, atbalstīt tiesnešu, prokuroru un advokātu mācības, un, kā to uzsvēra *Gérard Deprez* kungs, radīt jaunus tiesību aktus, kas nodrošina procesuālās garantijas.

Eiropas apcietināšanas orderis ir efektīvs instruments, lai sauktu noziedzniekus pie kriminālatbildības, un es ļoti nožēloju, ka britu konservatīvie bija pret to. Tomēr mums ir jānodrošina — un valdībām ir jānodrošina —, lai Eiropas apcietināšanas orderi netiktu izmantoti nenožīmīgos jautājumos, tādus kā apsūdzot cilvēkus, kas ir nozaguši cūku vai nav samaksājuši viesnīcas rēķinu. To nevajadzētu izmantot bez iemesla, bet to vajadzētu izmantot tikai apsūdzībām un notiesāšanai.

Kā citi to jau ir teikuši, Eiropas apcietināšanas orderis un visas kriminālās tiesības ir balstītas uz savstarpēju uzticību. Līdz ar to dalībvalstīm, izveidojot augstas kvalitātes tiesiskās sistēmas un ievērojot, piemēram, Eiropas Cilvēktiesību konvencijas un Strasbūras Tiesas spriedumus, jāparāda, ka tās ir pelnījušas šo uzticību. Ar Eiropas apcietināšanas orderiem mēs nevarām atgriezt personas ES valstīs, kuri tad tiek sūtīti atpakaļ spīdzināšanai uz trešo valsti. Ja notiek nepakļaušanās Strasbūras Tiesai, tad Eiropas apcietināšanas orderi vajadzētu iekļaut pamattiesību garantijas. Es domāju, ka ES valdības ir izvairījušas risināt problēmas, kas saistītas ar būtiskām atšķirībām tiesību sistēmās un pavisām taisnu tiesu un cilvēktiesību ievērošanu.

Mums ir arī jācenšas nodrošināt, lai nākotnē krimināltiesību likumu kvalitāte būtu labāka. Cerams, ka pēc Lisabonas — es esmu priecīgs, ka Čehijas senāts ir ratificējis Lisabonas Līgumu, — mums būs mazāk preses paziņojumu par dalībvalstu priekšlikumiem, kas, pat ja tie ir apstiprināti, nekad nav pienācīgi ieviesti. Eiropas mēroga tiesas un augsti juridiskie standarti mūsu pilsoņiem ir būtiski, kad viņi ceļo, strādā vai uzsāk uzņēmējdarbību citās valstīs un kad cilvēkiem jāmeģina izskaidrot kāda situācija citā valodā. Šis ir īstais laiks, lai mēs pārliecinātos, ka visi, kas ir nokļuvuši citas dalībvalsts krimināltiesību sistēmā, būtu informēti par savām tiesībām un saņemtu pienācīgu juridisko palīdzību, mutvārdu un rakstveida tulkošanas palīdzību.

Visbeidzot, es esmu ļoti vīlies, ka Apvienotās Karalistes valdība bija viena no tām, kas nobloķēja procesuālo tiesību pasākumu. Es ceru, ka nākotnē viņi mainīs savas domas.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es daļēji piekřītu trīs ziņojumiem, ko mēs tagad apspriežam.

Zwiefka kunga ziņojumu ir vieglāk saprast, jo tas izstrādā viengabalainas un, pēc visa spriežot, daudz pārredzamākas procedūras divpusējo nolīgumu par nozaru jautājumiem apspriešanai un slēgšanai starp dalībvalstīm un ārpus ES esošajām valstīm.

Kas attiecas uz *Depreza* kunga ziņojumu, es būtībā piekřītu otrajai pusei, ka ir vajadzīga Komisijas konsekvence, ja mēs nolemjam pilnveidot Kopienas politiku saistībā ar ārējām attiecībām tiesiskās sadarbības nozarē. Tomēr, ja runa ir par dalībvalstu iespēju pašām slēgt nolīgumus, es kā nacionālists, protams, esmu apmierināts ar to un ceru, ka tas nav apjomā un laikā ierobežots process.

Visbeidzot, man godīgi jāsaaka, ka es nedaudz šaubos par *Pagano* kundzes Eiropas Parlamenta ieteikumu. Es esmu pateicīgs par to, ka viņa uzsvēra un atbalstīja e-tiesiskuma stratēģiju, vēl jo vairāk tāpēc, ka es biju

atbildīgs par ziņojuma izstrādi, un es vēl joprojām esmu pateicību parādā visiem, kas sadarbojās, lai ziņojums būtu veiksmīgs. Tomēr mana sapratne par jautājumu, kas saistīts ar cietušo un arī aizdomās turamo un apsūdzēto pamattiesībām, kā arī vajadzība ieviest tiesnešu un tiesu sistēmā strādājošo juridiskās mācības, liek man piebilst, ka mums vēl ir daudz darāmā šajā jomā — vismaz tā ir pie mums Itālijā. Turklāt, ja runa ir par Eiropas apcietināšanas orderi, godīgi sakot, manas šaubas pārvēršas par atklātu opozīciju. Tomēr es saku paldies referentiem par prasmīgo un precīzo darbu šajos jautājumos.

Panayiotis Demetriou (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, es arī vēlos apsveikt visus trīs referentus — *Zwiefka* kungu, *Deprez* kungu un *Pagano* kundzi. Jo īpaši es vēlos apsveikt *Pagano* kundzi kā opozīcijas referenti par viņas ziņojumu un pateikties viņai par labajiem vārdiem, un tajā pašā laikā pateikties par ciešo sadarbību, izstrādājot ziņojumu. Es vēlos arī izteikt gandarījumu, ka, saskaņā ar komisāra teikto, Komisija pieņem gandrīz visus ziņojumā iekļautos punktus. Es pilnībā atbalstu *Pagano* kundzes ziņojumu un, protams, visu, ko viņa šodien teica Parlamentā.

Komisār, ir pagājuši 10 gadi, kopš *Tamperē* Eiropas Padome paziņoja, ka tā ir apstiprinājusi stratēģisko mērķi izveidot Eiropas Savienības brīvības, tiesiskuma un drošības telpu, ir pagājuši 10 gadi kopš paziņojuma, ka tiesiskās sadarbības stūrakmens ir augstāko tiesu nolēmumu savstarpēja atzīšana un uzticība tiem. Man ir jāsaka, ka maz kas ir darīts šajā virzienā.

Tādējādi, ja civiltiesībās daži jautājumi ir atrisināti, tad krimināltiesībās situācija ir palikusi nemainīga. Mēs ceram, ka, pieņemot Lisabonas līgumu, būs lielāks progress arī šajā jomā.

Komisār, pat šis priekšlikums par minimālām procesuālajām garantijām netiek virzīts uz priekšu, un mēs pieprasām — un es to saku arī Padomei —, lai jūs to virzītu. Es beigšu savu runu, sakot, ka, protams, ir atšķirības starp tiesu sistēmām, bet ir iespējams tās saskaņot. Tāpēc ir jāievieš ieteikums izveidot ekspertu komiteju, kas izpētīs atšķirības un līdzības likumos, lai mums būtu īpaši ekspertu atzinumi par mūsu likumu konvergenci un savstarpēju uzticību tiesu sistēmām.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, bez *acquis communautaire* civiltiesību jomā ir vairāki divpusējie nolīgumi, ko dalībvalstis ir noslēgušas ar trešām valstīm. Saskaņā ar EK līguma 307. pantu dalībvalstīm ir jānovērš visi noteikumi, kas neatbilst *acquis* un kuri varētu būt šāda veida nolīgumos.

Eiropas Kopienas Tiesa 2006. gada 7. februāra atzinumā 1/03 secina, ka Komisija ir ieguvusi ekskluzīvu kompetenci slēgt starptautiskus nolīgumus ar trešām valstīm par spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās. Tāpēc rodas jautājums, vai visi jautājumos esošie pašreizējie un piedāvātie divpusējie nolīgumi ar šīm valstīm un šajos jautājumos būs jāaizvieto ar Kopienas nolīgumiem? Vai ir jāpilnvaro dalībvalstis noslēgt tos nolīgumus, kuros Kopienas intereses nav ietvertas?

Tomēr šai procedūrai, kas ir noteikumu izņēmums, ir jābūt saistītai ar īpaši noteiktiem nosacījumiem attiecībā uz mehānisma apjomu un laiku, kad tas ir spēkā. Tāpēc ir svarīgi, ka Komisija izveido stratēģiju un nosaka prioritātes, paturot prātā Kopienas politikas pilnveidošanu, kas attiecas uz ārējām attiecībām tiesiski sadarbībai civillietu un komercietu jautājumos.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, es runāšu īsi, jo es esmu ļoti apmierināts ar veidu, kā Parlaments palīdzēja skaidri parādīt šo tiesību aktu, tiesiskuma, drošības un brīvības telpu, ko mēs vēlamies izveidot Eiropas Savienībā. Es atzinīgi novērtēju visu, kas ir teikts, jo īpaši savstarpējas atzīšanas principu, kas pats par sevi rada tiesnešu savstarpēju uzticību.

Kā jau tika labi izskaidrots, tā ir taisnība, ka tiesu sistēmu konverģence ir iespējama un, jo īpaši krimināllietu izskatīšanā tā ir jāizveido ar minimālām procedūrām. Es tiešām uzskatu, ka tas palīdzēs sagatavot labu Stokholmas Programmu, un es vēlos par to pateikties Parlamentam.

Kas attiecas uz pārējiem jautājumiem, es varu apstiprināt, ka patiešām būs iespējams atrast institucionālu sistēmu divpusējiem nolīgumiem, bet ekskluzīvā kompetence paliek Kopienai un Komisijai. Tas ir tas, ko es varu pateikt. Es nevēlos turpināt debates. Lai arī ir vēl daudzas lietas, ko teikt.

Es esmu pateicīgs Parlamentam, un tā kā man nebūs iespējas vēlreiz izteikties, man ir jāsaka, ka es kā komisārs esmu papildinājis savu pieredzi, jo es patiesi uzskatu, ka Komisijas un Parlamenta labā sadarbība bieži var parādīt un veicināt vispārējo Eiropas interesi, un es atvainojos prezidentūrai, ka es uz to norādu, bet tā ir patiesība.

Es, protams, esmu pateicīgs prezidentūrai par atbalstu. Visām trīs iestādēm ir jāsadarbojas; tomēr es pateicos Parlamentam, kas šovakar atkal ir sniedzis ļoti labu ziņojumu. Paldies, *Pagano* kundze.

Jan Kohout, *Padomes priekšsēdētājs*. – Priekšsēdētāja kungs, šīs debates bija ļoti interesantas, un izskatās, ka mēs esam tuvu tam, lai pirmajā lasījumā vienotos par priekšlikumu piemērojamā likuma jomā. Vai drīkstu teikt, ka tā nav tikai vienošanās, bet gan godīga un līdzsvarota vienošanās. Es domāju, ka tā lieliski parāda Parlamenta, Komisijas un Padomes labo sadarbību.

Es esmu pārliecināts, ka dalībvalstis labi izmantos procedūras, kuras noteiks abas turpmākās regulas, un šī situācija ļaus tām izveidot piemērotu tiesisko sistēmu attiecībā ar vairākām trešām valstīm, ar kurām tām ir īpašas saites.

Kā es uzsvēru iepriekš, vienošanās pirmajā lasījumā par priekšlikumu piemērojamo tiesību jomā ietekmēs otru priekšlikumu ģimenes tiesību jomā, pieņemot, ka abi teksti lielākoties ir identiski. Tādējādi ar vienošanos pirmajā lasījumā mēs esam sagatavojuši cita priekšlikuma ātrāku pieņemšanu. Tas patiešām ir vēlams uzlabojums.

Daudzām dalībvalstīm ir bijusi milzīga interese par iespēju slēgt nolīgumus ar trešām valstīm ģimenes tiesību jautājumos, tādos kā bērnu aizbildnība, piekļuves tiesības un uzturēšanas pienākumu lietas, jo, piemēram, šīm valstīm ir īpašas vēsturiskās vai sociālās saites.

Visbeidzot, Padomes vārdā es vēlos pateikties Parlamentam par iedvesmojošajiem ieteikumiem, lai pilnveidotu ES krimināltiesības, kas ir *Maria Grazia Pagano* kundzes ziņojuma temats. Es vēlos pateikties Parlamentam par vērtīgajām debatēm un izcilajiem rezultātiem.

Tadeusz Zwiefka, *referents*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, kad mēs sākam šo darbu, mēs apzināmies, ka staigājam pa naža asmeni. No vienas puses, šie tiesiskie instrumenti, pie kuriem mēs strādājam, ir neparasti svarīgi un tie ir izņēmums. No otras puses, mēs apzināmies, ka laiks paiet un šī Eiropas Parlamenta sasaukuma beigas ir nenovēršamas, un, treškārt, visbeidzot, gan dalībvalstis, gan Eiropas Savienības pilsoņi sagaida, ka kādā precīzi noteiktā laikā būs pieejama palīdzība viņiem svarīgos un grūti risināmos jautājumos.

Tikai pateicoties mūsu vēlmei sasniegt rezultātu, pilnībā ievērojot Kopienas tiesību aktus, un mūsu vēlmei pilnveidot instrumentu, kas iekļausies ES tiesību sistēmā, kā arī pateicoties mūsu vēlmei strādāt kopīgi, mēs varējām panākt to, ka mēs beidzam debates šodien, un tāpēc, visticamāk, pirmais lasījums būs veiksmīgs.

Tāpēc es vēlos vēlreiz izteikt sirsnīgu pateicību *Deprez* kungam par lielajām pūlēm, atturot mūs no robežu pārkāpšanas. Es vēlos arī pateikt sirsnīgu paldies *Kohout* kungam par neparasti dinamisko Čehijas prezidentūras pārstāvju darbu un komisāram *Barrot* kungam par patiesi perfektu Komisijas pārstāvju sadarbību. Es vēlos pateikties arī citiem deputātiem, kas šodien ir runājuši un kas visa darba laikā veicināja sekmīgu iznākumu, kā arī mūsu kolēģiem, jo īpaši Juridisko lietu komitejas darbiniekiem, kuri strādāja daudz un no visas sirds, lai iznākums būtu veiksmīgs.

Gérard Deprez, *referents*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, man nebūs vajadzīgas divas minūtes. Es uzskatu, ka — un to es uztvēru kā Padomes aicinājumu un *Zwiefka* kunga vēlmi — tā kā mēs esam ļoti strādājuši kopā, cik atkarīgs no manis, rītdien mēs vienosimies pirmajā lasījumā. Tāpēc saviem politiskajiem draugiem balsošanas instrukcijās es došu padomu balsot par nolīguma tekstu, kuru mēs apspriedām ar Padomi un Komisiju, un jāpiebilst, es to darīšu neatkarīgi no savām personīgajām sajūtām un uzlabojumiem, ko es būtu gribējis ielikt šajā tekstā.

Priekšsēdētāja kungs, tā kā man ir palicis nedaudz laika, es negribētu to izmantot, lai vēl runātu par mūsu ziņojumiem, bet es vēlos pateikt ministram, cik es esmu priecīgs, ka šodien Čehijas Senāts ir ratificējis Lisabonas līgumu. Es domāju, ka bez darba, ko mēs esam izdarījuši, šie ir ļoti jauni; tie ir šīs dienas galvenie labie jauni.

(Aplausi)

Es pateicos visiem, kas ir strādājuši pie tā, jo mēs visi zinām, ka apstākļi nebija viegli. Jūsu valstī bija nopietna opozīcija. Pēdējie politiskie notikumi nebūt nepadarīja situāciju vieglāku, un tāpēc es vēlos izteikt atzinību gan jūsu valsts varas iestādēm, gan iedzīvotājiem. Šodien jūs patiesi rīkojāties Eiropas interesēs!

Maria Grazia Pagano, *referente*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos pateikties Padomei par principu atbalstīšanu, jo īpaši vēlos pateikties komisāram *Barrot* kungam, ar kuru man bija ļoti vērtīga domu apmaiņa, kas vēlāk ir noderējusi Parlamenta darbā. Es vēlos arī sirsnīgi pateikties tiem deputātiem, kas strādāja pie šī ziņojuma, izsakot idejas, un, protams, apkopojot visu savu pieredzi. Vispirms un galvenokārt, es vēlos pateikties *Demetriou* kungam, *Ludford* kundzei un izcilajam *Deprez* kungam.

Es gribēju teikt, ka *Demetriou* kungs, *Ludford* kundze un *Deprez* kungs trāpīja naglai uz galvas, viņi norādīja uz problēmu, ar ko saskaras Eiropas Savienība, jo sasniegt kopīgu Eiropas tiesisko kultūru — tas, protams, nozīmē nopietni apkarot *Deprez* kunga minētos faktoros: izveidot tiesu sistēmu neatkarību, nodrošināt garantijas un izlīdzināt dažādo tiesu sistēmu būtiskās atšķirības, un tās ir problēmas, kas mūs sagaida. Tomēr es uzskatu, ka darbs, ko mēs esam izdarījuši, ļauj mums būt optimistiskiem.

Es vēlos pateikt *Romagnoli* kungam, ka — tas ir mans viedoklis, kam vajadzētu būt arī viņējam, — ņemot vērā, kā situācija ir uztverta, Itālijā noteikti ir pesimisms, bet mums ir jābūt optimistiem, un darbs, ko arī jūs, *Romagnoli* kungs, esat darījis, un ieguldījums, ko jūs devāt ziņojuma izstrādei, nozīmē, ka kopīgi mēs varam izveidot Eiropas Savienību un arī itāliešiem Eiropas Savienība ir realitāte.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks rīt, ceturtdien, plkst. 12.00 pēcpusdienā.

Sēde tika pārtraukta vairākas reizes.

SĒDI VADA: M. A. DOS SANTOS

priekšsēdētāja vietnieks

14. Jautājumu laiks (jautājumi Padomei)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir jautājumu laiks (B6-0231/2009).

Padomei ir iesniegti šādi jautājumi.

Šodien Padomi pārstāv *J. Kohout* kungs. Gribu izmantot izdevību un izteikt atzinību par lēmumu, kuru šodien pieņēma Čehijas senāts un kurš mums dod lielas cerības nākotnē ratificēt Lisabonas līgumu.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 1, ko uzdeva **Manuel Medina Ortega** (H-0205/09)

Temats: Jaunrades darbu aizsardzība Eiropā

Ņemot vērā to, ka Eiropas jaunrades darbus apdraud arvien lielāka pirātisko kopiju pārpilnība, kādus pasākumus Padome ierosina reālas aizsardzības nodrošināšanai?

Jan Kohout, *Padomes priekšsēdētājs.* – Priekšsēdētāja kungs, paldies par labajiem vārdiem, ko veltījāt Čehijai un tās senātam. Arī mēs esam ļoti gandarīti, ka zaļā gaisma Lisabonas līgumam tagad ir daudz spēcīgāka nekā pirms dažām stundām.

Atbildot uz pirmo jautājumu, gribu teikt, ka Padome ir vienprātis ar godājamo deputātu attiecībā uz vajadzību vispusīgi pievērsties pirātisma problēmai, kas skar ar autortiesībām aizsargātos darbus. Gan Eiropas Parlaments, gan Padome šo jautājumu ir noteikusi par prioritāru politikas jomu kontekstā ar vispārējiem centieniem aizsargāt un stimulēt Eiropas radošā darba veicēju jaunradi un tādējādi arī Eiropas ekonomikas konkurētspēju.

Eiropas Parlaments un Padome ir pieņēmuši Direktīvu 2004/48/EK, kurā izstrādāta Kopienas sistēma intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanai, un patlaban gatavo priekšlikumu direktīvai par kriminālsankcijām nolūkā nodrošināt šo tiesību ievērošanu.

Spēkā esošais tiesiskais regulējums jau šobrīd dalībvalstīm nodrošina stabilu pamatu efektīvai intelektuālā īpašuma tiesību aizsargāšanai, arī pirātisma apkarošanai. Turklāt Eiropas Kopiena un dalībvalstis patlaban piedalās sarunās, arī par viltotu preču tirdzniecības apkarošanas nolīgumu; šo sarunu mērķis ir padarīt efektīvāku intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību starptautiskā līmenī.

Padome 2008. gada 25. septembrī pieņēma rezolūciju, paredzot konkrētas darbības, kas dalībvalstīm un Komisijai veicamas saistībā ar visaptverošu Eiropas plānu viltošanas un pirātisma apkarošanai. Turklāt 2008. gada novembrī Padome pieņēma vairākus secinājumus saistībā ar Komisijas 2008. gada janvāra paziņojumu par tiešsaistē pieejamu radošo saturu vienotajā tirgū, cita starpā uzsverot vajadzību veicināt un sekmēt ar autortiesībām aizsargāta materiāla likumīgus tiešsaistes piedāvājumus kā būtisku efektīvas pirātisma apkarošanas līdzekli.

Muitas jomā Padome ir pieņēmusi Regulu (EK) Nr. 1383/2003 par muitas rīcību attiecībā uz precēm, par kurām ir aizdomas, ka tās pārkāpj atsevišķas intelektuālā īpašuma tiesības, un pasākumiem, ko veic attiecībā uz precēm, kas ir pārkāpušas šādas tiesības. Šajā regulā izklāstīti nosacījumi, saskaņā ar kuriem muitas iestādes drīkst iejaukties tādos gadījumos, kad ir aizdomas, ka preces pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības, un pasākumiem, kas iestādēm jāveic, ja preces atzīstamas par nelikumīgām.

Lai uzlabotu un atvieglotu sadarbību ar trešo valstu muitas iestādēm, cita starpā arī attiecībā uz viltotu un pirātisku preču apkarošanu, Kopiena ir noslēgusi arī vairākus muitas sadarbības nolīgumus, piemēram, nesen noslēgto nolīgumu ar Ķīnu. Šie nolīgumi ir praktisks līdzeklis un instruments, kas ļauj īstenot Eiropas Kopienas un partnervalstu muitas iestāžu sadarbību. Šie nolīgumi tiek pastāvīgi īstenoti un papildināti ar Apvienoto muitas sadarbības komiteju sistēmas palīdzību; šādas komitejas izveidotas saskaņā ar šiem nolīgumiem.

Daudzpusējā līmenī Padome aktīvi iesaistās darbā, kas tiek veikts Pasaules muitas organizācijas aizbildnībā.

Visbeidzot, saskaņā ar iepriekš minēto Padomes 2008. gada 25. septembra rezolūciju, 2009. gada 16. martā Padome pieņēma rezolūciju par ES muitas rīcības plānu intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu apkarošanai 2009.–2012. gadā.

Padome arī turpmāk izskatīs visas iniciatīvas, kuru mērķis būs pastiprināt cīņu pret viltošanu un pirātismu, tādējādi nodrošinot vēl plašāku aizsardzību attiecībā uz tiesību turētājiem. Padome atzinīgi vērtē arī visus Eiropas Parlamenta centienus, kuri vērsti uz šī paša mērķa sasniegšanu.

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Liels paldies par atbildi, priekšsēdētāja kungs! Es domāju, ka Padome patiesībā saprot, kur ir problēma, taču šajā saistībā es gribētu pilnīgi nopietni pajautāt jums, Padomes priekšsēdētāja kungs, vai Padome apzinās, ka patlaban Eiropā kultūras produkcija ir zem minimālā līmeņa.

Jaunrades darbu aizsardzības tiesību akti Eiropas Savienībā ir neattīstītu valstu līmenī, un tā rezultātā mūsu kultūras produkcijas apjoms ir krities līdz tādām līmenim, ko varam vērot neattīstītās valstīs. Īpaši tas vērojams audiovizuālo darbu nozarē; vairums šo darbu patlaban top ārpus Eiropas — galvenokārt Savienotajās Valstīs, jo tās aizsargā jaunrades darbus. Ja Eiropa jaunrades darbus neaizsargās, mums to nebūs. Vai Padome šobrīd apzinās savu atbildību?

Paul Rübzig (PPE-DE). - (DE) Mans jautājums ir šāds. Šodien Parlaments izbalsoja *Trautmann* kundzes iesniegtos telekomunikāciju tiesību aktu kopuma kompromisa grozījumus. Tādējādi tas nozīmē, ka viņa ir radījusi izdevīgu stāvokli prezidentam *N. Sarkozy* un viņa „trīs pieļaujamo pārkāpumu” (*three strikes — out*) risinājumam. Kā Čehijas prezidentūra vērtē Parlamenta šodienas balsojumu attiecībā uz Eiropas radošajiem māksliniekiem, kuri vēlas aizsargāt savas tiesības internetā?

Jan Kohout, Padomes priekšsēdētājs. - (CS) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos apliecināt godājamajam deputātam, ka Padome skaidri apzinās, ka šis ir nopietns solis un reāls drauds eiropiešu un Eiropas Savienības kultūras bagātībai. Manuprāt, pasākumi, ko Padome ir veikusi iepriekšējos mēnešos un iepriekšējos gados, skaidri apliecina, ka šie jautājumi ir bijuši un joprojām ir prioritāte, pat saistībā ar visaptverošo Eiropas plānu, kurā paredzēti konkrēti rīcības mērķi, piemēram, izveidot Eiropas Novērošanas centru viltošanas un pirātisma apkarošanai. Pēc manām domām, šajā kontekstā būtu jānorāda, ka Padome izprot savu atbildību, apzinās problēmas nopietnību un ir apņēmības pilna šajā saistībā veikt konkrētus pasākumus. Attiecībā uz telekomunikāciju tiesību aktu kopumu gan iepriekšējā prezidentūra, gan mūsu prezidentūra ir ieguldījušas daudz enerģijas. Mēs esam vīlušies, ka galīgais kompromiss, arī šī pirātisma apkarošanas klauzula, netika apstiprināts. Es gribētu izteikt cerību, ka saskaņotais telekomunikāciju tiesību aktu kopums pēc turpmākām procedūrām tomēr tiks pieņemts. Taču esmu vīlies, ka to iemeslu dēļ, kurus minēja godājamais deputāts, šo tiesību aktu kopumu šodien neapstiprināja.

Priekšsēdētājs. - Jautājums Nr. 2, ko iesniedza **Gay Mitchell** (H-0207/09)

Temats: Klimata pārmaiņas

Ņemot vērā labi zināmo Čehijas prezidenta *Václav Klaus* skeptisko nostāju klimata pārmaiņu jautājumā, kā Padome nodrošinās, ka tiek ievērots lielākās daļas ES dalībvalstu un pilsoņu viedoklis, kas sakrīt ar zinātniskajām atziņām par cilvēka radītajām klimata pārmaiņām, sevišķi saistībā ar gatavošanos Kopenhāģenas Klimata konferencei un gaidāmajai Zviedrijas prezidentūrai?

Jan Kohout, Padomes priekšsēdētājs. - Marta Padome un pavasara Eiropadome precizēja jaunu nostāju starptautiskajām sarunām klimata pārmaiņu jautājumos, it īpaši, ņemot vērā Kopenhāģenas konferenci.

Šajā 2009. gada 19.–20. marta sanāksmē Padome uzsvēra savu pārliecību, ka ekonomiskā krīze un ar to saistītie politikas pasākumi ir iespēja panākt vajadzīgās ekonomiskās reformas, vienlaikus paātrinot reformas saistībā ar drošu un ilgtspējīgu zemas oglekļa emisijas ekonomiku, kuras pamatā ir racionāla resursu izmantošana.

Šā gada marta Eiropadomes prezidentūras secinājumos norādīts, ka Eiropas Savienība joprojām ir apņēmības pilna uzņemties vadošo lomu un šā gada decembrī Kopenhāgenā panākt globālu un visaptverošu vienošanos klimata jomā, lai globālo sasilšanu spētu ierobežot līdz līmenim, kas nav lielāks par 2° pēc Celsija.

Šajā nolūkā Eiropadome atgādināja, ka ES ieguldījums šādā nolīgumā ir tās apņemšanās samazināt emisijas par 30 %, ja pārējās attīstītās valstis apņemas panākt līdzīgu samazinājumu un ja vairāk attīstītās jaunattīstības valstis arī dod savai kompetencei un iespējām atbilstošu, adekvātu ieguldījumu. Šos jautājumus Eiropadome turpinās apspriest savā jūnija sanāksmē.

Avril Doyle (PPE-DE), aizstāj jautājuma iesniedzēju. – Es gribētu pateikties Čehijas prezidentūrai par komitejas vadīšanu un izteikto viedokli.

Kā iepriekš jau jautāju vienam no jūsu kolēģiem, vai jūs varat apliecināt, ka, tuvojoties būtiski svarīgajai sanāksmei — UNFCC COP-15 šā gada decembrī Kopenhāgenā —, mēs varam rēķināties ar dedzīgu Čehijas valdības atbalstu pienācīgam un absolūti taisnīgam starptautiskam nolīgumam par oglekļa emisiju samazināšanu visā pasaulē?

Sava prezidentūras termiņa sākumā jūs bijāt visai skeptiski noskaņoti attiecībā uz klimata jautājumiem. Vai tagad varat apliecināt, ka esat mainījuši nostāju un pilnībā piekrītat klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumam, ko pagājušā gada decembrī Parlaments atbalstīja ar lielu balsu vairākumu?

Jan Kohout, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Priekšsēdētāja kungs! Atbildot uz jautājumu, vispirms vēlētos teikt, ka mēs, Čehijas valdība un Čehijas Republika, nekad neesam bijuši skeptiski attiecībā uz klimata pārmaiņām. Nedomāju, ka tas, ko teicu savā runā par marta Eiropadomē pieņemtajiem konkrētajiem secinājumiem, par Čehijas valdības apmeklētajās iepriekšējās Eiropadomes sanāksmēs pieņemtajiem konkrētajiem pasākumiem un par valdības piekrišanu šiem secinājumiem, jebkādā veidā var liecināt par to, ka iepriekšējā vai nākamā valdība, kas sāks darbu piektdien, kaut kādā ziņā būtu mainījusi savu nostāju šai jautājumā. Tāpēc mēs varam teikt, ka turpināsim iepriekšējo Padomju sagatavoto un izstrādāto virzību un ka vēlamies panākt, lai ES darītu visu iespējamo un jūnijā gaidāmajā ES augstākā līmeņa sanāksmē virzītos uz priekšu un, par spīti visām ar to saistītajām problēmām un grūtībām, izstrādātu Eiropadomes pilnvaras un sarunu programmu Kopenhāgenas konferencei. Jautājumā es sadzirdēju mājienu par Čehijas prezidentu, taču varu jums kategoriski un godīgi teikt, ka pirms divām dienām Prāgā notika augstākā līmeņa sanāksme ar Japānu, ko ES vārdā vadīja prezidents V. Klaus, un, ja jums ir kādi novērojumi par kādām neatbilstībām attiecībā uz vienoto ES nostāju klimata jomā, lūdzu, dariet man to zināmu, taču es esmu pārliecināts, ka nekas tāds nav noticis. Raugoties šādā rakursā, šīs bažas man ir saprotamas, taču principā tām nav vērā ņemama pamatojuma, un es ceru, ka esmu spējis tās kļiedēt.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 3, ko iesniedza **Avril Doyle** (H-0210/09)

Temats: Lisabonas līgums un Čehijas prezidentūra

Vai Padome varētu sniegt kādus komentārus attiecībā uz iespējamo laiku, kad Čehijas Republika ratificēs Lisabonas līgumu?

Jan Kohout, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, savos ievadvārdos pirms manas uzstāšanās jūs šodien apsveicāt Čehijas Republiku par to, ka tās senāts ar skaidru balsu vairākumu šodien ir apstiprinājis Lisabonas līgumu. Manuprāt, tā šobrīd ir labākā atbilde, kādu iespējams sniegt uz šo jautājumu.

Avril Doyle (PPE-DE). – Pateicos Čehijas ministram un ar viņa starpniecību nododu apsveikumus Čehijas senāta priekšsēdētājam un visiem deputātiem. Tagad gan augšpalāta, gan apakšpalāta ir nobalsojusi par ratifikācijas apstiprināšanu.

Jūs varbūt skatāties uz mani kā Īrijas pārstāvi Parlamentā un domājat: cita acī skabargu redz, bet savā nevar ieraudzīt balķi! Mūs Īrijā vēl gaida darbs. Šis tas ir jāsakopj arī poļiem un vāciešiem.

Taču es gribētu lūgt jūs precizēt, kad un vai jūsu prezidents V. Klaus varētu ievērot augšpalātas un apakšpalātas vēlēšanos un apstiprināt jeb parakstīt Līguma pilnīgu ratifikāciju. Vēlreiz paldies jums. Es priecājos par jūsu senāta šodienas rezultātiem.

Paul Rübzig (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es apsveicu Čehijas prezidentūru ar senāta lēmumu. Tomēr man jāsaka, ka mēs Eiropā pamatoti esam neapmierināti ar daudziem Eiropas Savienības iestāžu mijiedarbības aspektiem, un tieši tāpēc šo reformas līgumu mēs apspriedām pēdējos astoņus mēnešus. Varbūt Čehijā būtu iespējams izvēst debates par to, kas konkrēti šai līgumā šķiet neapmierinošs un kādas alternatīvas prezidents V. Klaus var piedāvāt eiropiešiem, lai slāpētu pašreizējo neapmierinātību, uz ko viņš tik spārīgi norāda, un kādus risinājumus viņš varētu ierosināt? Patlaban ir zināms tikai tas, ka viņš vēlas novērst reformu, taču nevirza nekādus pozitīvus priekšlikumus.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Tā kā prezidents V. Klaus tīri egocentrisku iemeslu dēļ ir sabojājis savas valsts labo slavu, arī es gribētu apsveikt Čehijas prezidentūru un pateikt, ka tā bija pirmšķirīga prezidentūra. Esmu gandarīts, ka tā noslēgsies ar līguma ratifikāciju, vismaz attiecībā uz parlamentāro procedūru.

Jan Kohout, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties jums par atzinīgajiem vārdiem un apsveikumiem saistībā ar Lisabonas līguma apstiprināšanu mūsu senātā. Prezidentam V. Klaus ir pašam savs viedoklis, un mēs Čehijā cienām viņa nostāju, kas ir daļa no demokrātiskās viedokļu dažādības. Kas attiecas uz debatēm par Lisabonas līgumu, tās ir bijušas visai intensīvas, un tieši tāpēc senāts apstiprināja Lisabonas līgumu tikai tagad, pēc garām diskusijām par šo tēmu. No 80 klātesošajiem senatoriem 54 balsoja par Līgumu, tostarp senatori no Pilsoniskās demokrātijas partijas (ODS) (šo partiju savulaik dibināja prezidents V. Klaus), un šis stabils vairākums liecina, ka Čehijā tomēr ir „eiroreālisms”, ka ir ļoti liela izpratne par līdzatbildību Eiropas un ES jautājumos, un ir griba turpināt Eiropas integrācijas procesu un aktīvi piedalīties tajā. Konstitucionālā kārtība paredz, ka apstiprināšana abās Čehijas parlamenta palātās ir ratifikācijas nepieciešams priekšnoteikums, un šis procedūras noslēgums ir prezidenta paraksts. Šajā saistībā konstitūcijā nav noteikts nekāds termiņš, un es šobrīd nevēlētos izteikt kādus minējumus par datumu, kurā prezidents varētu Līgumu parakstīt. Pat mums, Čehijai, šī ir pavisam jauna situācija. Tas mums ir liels atvieglojums, un mēs, bez šaubām, esam bezgala priecīgi. Protams, mēs turpināsim konsultācijas un sarunas, lai pabeigtu ratifikāciju pēc iespējas drīzāk.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 4, ko uzdeva **Bernd Posselt** (H-0213/09)

Temats: Horvātija, Maķedonija un Dienvidaustrumu Eiropa

Kā Padome vērtē iespēju pabeigt pievienošanās sarunas ar Horvātiju un noteikt termiņu sarunām ar Maķedoniju līdz gada beigām, kā arī konkretizēt dienvidaustrumu Eiropas valstu izredzes pievienoties ES, arī attiecībā uz Kosovu, kas atrodas starp Horvātiju un Maķedoniju?

Jan Kohout, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs! Sarunas ar Horvātiju ir sasniegušas svarīgu un prasīgu posmu. Kopš šo sarunu sākuma ir atvērtas 22 sadaļas, no kurām septiņas ir provizoriski slēgtas. Sarunu procesa noslēgumu šobrīd nav iespējams prognozēt. Kā jums zināms, sarunu attīstība galvenokārt atkarīga no Horvātijas progresu ceļā uz pievienošanās, ievērojot sadaļu atvēršanas un aizvēršanas kritērijus, kā arī izpildot sarunu programmas prasības un pildot Horvātijas saistības atbilstīgi Stabilizācijas un asociācijas nolīgumam.

Tālākai integrācijai Eiropas Savienībā svarīga ir arī pārskatītās Pievienošanās partnerības īstenošana. Saistībā ar sarunu programmu joprojām ārkārtīgi būtiska ir pilnīga sadarbība ar Starptautisko bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu tribunālu, arī piekļuve dokumentiem. Šajā kontekstā ir vērts atgādināt Padomes atkārtoti norādīto, ka, atbilstīgi sarunu programmai un Pievienošanās partnerībai, ir jāturpina centieni veidot labas kaimiņattiecības, sevišķi saistībā ar darbu divpusējo jautājumu risināšanā ar kaimiņvalstīm, it īpaši robežjautājumos.

Prezidentūra pauž nožēlu, ka Horvātijas pievienošanās sarunu tempu ietekmē robežu jautājums ar Slovēniju un ka reālais progress neatbilst iepriekš reģistrētajam progresam. Kā jums zināms, prezidentūra, kopā ar iepriekšējo un nākamo prezidentūru un Komisiju, ir ieguldījusi ievērojamas pūles, lai sekmētu progresu šai jautājumā. Turklāt Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes aprīļa sanāksmē notika vērtīga situācijas izvērtēšanas diskusija.

Attiecībā uz Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku es vēlētos atgādināt Eiropadomes 2005. gada decembra lēmumu piešķirt tai kandidātvalsts statusu, it īpaši ņemot vērā stabilizācijas un asociācijas procesa prasības un pievienošanās kritērijus, partnerības prioritāšu īstenošanu, panākto ievērojamo progresu attiecībā uz tiesiskā regulējuma izveidi atbilstīgi Ohridas pamatnolīgumam, kā arī valsts paveikto Stabilizācijas un asociācijas nolīguma īstenošanā kopš 2001. gada, arī attiecībā uz noteikumiem, kas saistīti ar tirdzniecību.

Saskaņā ar 2008. gada jūnija Eiropadomes pausto nākamie Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas soli virzībā uz ES būs iespējami, ja tiks izpildīti 2005. gada decembra Eiropadomes secinājumos izvirzītie nosacījumi, Kopenhāgenas politiskie kritēriji un Pievienošanās partnerības galvenās un svarīgākās prioritātes. Joprojām būtiska ir labu kaimiņattiecību saglabāšana, arī galvenā jautājuma atrisināšana, savstarpējās sarunās panākot abpusēji pieņemamu risinājumu. Izšķirošs faktors ir brīvas un godīgas vēlēšanas. Saskaņā ar EDSO/DICB vēlēšanu novērošanas misijas sākotnējo vērtējumu 22. martā un 5. aprīlī notikušās vēlēšanas bija pienācīgi organizētas un atbilda vairumam starptautisko saistību un standartu.

Tādējādi valsts ir spējusi svarīgu soli demokrātijas virzienā. Mēs atbalstām jauno prezidentu un valdību viņu centienos panākt progresu savā valstī, no kura ieguvēji būtu visi pilsoņi, un mudinām valdību galveno uzmanību pievērst reformu darbiem, piemēram, tiesiskuma stiprināšanai, ekonomiskajam progresam un cīņai pret korupciju un organizēto noziedzību.

Kas attiecas uz citām Rietumbalkānu valstīm, pēdējos gados ir panākts ļoti ievērojams progress virzībā uz pievienošanos ES, taču šis progress nav vienmērīgs, un priekšā vēl ir ļoti lieli pārbaudījumi. Padome ir gatava atbalstīt šo pārbaudījumu pārvarēšanas centienus, piemēram, īstenojot Stabilizācijas un asociācijas nolīgumus un piešķirot ievērojamu finansiālu atbalstu. Eiropas perspektīvas vispārējā struktūra attiecībā uz Rietumbalkānu valstīm arī turpmāk būs Stabilizācijas un asociācijas process. Panākot stabilu progresu ekonomisko un politisko reformu jomā un izpildot vajadzīgos nosacījumus un prasības, pārējās potenciālās Rietumbalkānu kandidātvalstis varētu iegūt kandidāta statusu atbilstīgi saviem nopelniem, kā galīgo mērķi paturot pievienošanos Eiropas Savienībai.

Iestāšanās pieteikumu 2008. gada decembrī iesniedza Melnkalne. Šā gada 23. aprīlī Padome aicināja Komisiju sagatavot atzinumu saistībā ar šo pieteikumu, lai Padome varētu pieņemt turpmākos lēmumus. Albānija savu pieteikumu dalībai ES iesniedza 28. aprīlī. Citu valstu iesniegumi varētu tikt saņemti vēlāk.

Padome atgādina, ka atbilstīgi šā reģiona Eiropas perspektīvai Eiropas Savienība ir gatava atbalstīt Kosovas ekonomisko un politisko attīstību saskaņā ar skaidru Eiropas perspektīvu. Padome atzinīgi vērtē Komisijas nodomu 2009. gada rudenī publicēt pētījumu par Kosovas politiskās un sociālekonomiskās attīstības veicināšanas līdzekļiem. Padome ir apņēmusies stiprināt cilvēku savstarpējos kontaktus, piemēram, pēc vīzu režīma atvieglojumu ceļvežos paredzēto kritēriju izpildes atceļot vīzu režīmu, kā arī turpinot veicināt studentu un jauno speciālistu apmaiņu.

Stiprinot līdzdalības principu, ES vienlaikus uzsver Rietumbalkānu valstu reģionālās sadarbības un labu kaimiņattiecību nozīmi. Reģionālā sadarbība un Eiropas darba kārtība ir saistītas. Jo vairāk Rietumbalkānu valstis sadarbosies savā starpā, jo vairāk tās integrēsies Eiropas struktūrās. Tas ir tāpēc, ka reģionālā sadarbība veicina gan kopēju izpratni reģionā, gan tādu kopējo interešu jautājumu risināšanu kā enerģētika, transports, tirdzniecība, organizētās noziedzības un korupcijas apkarošana, bēgļu atgriešanās un robežkontrole.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Liels paldies par tik labu un izsmeltošu atbildi.

Man ir trīs ļoti īsi papildjautājumi.

Pirmais: vai jūs uzskatāt par iespējamu, ka Čehijas prezidentūra atvērs jaunu sadaļu sarunās ar Horvātiju?

Otrais: vai jūs šogad paziņosiet datumu Maķedonijai?

Trešais: kad ir paredzēti vīzu režīma atvieglojumi?

Jan Kohout, Padomes priekšsēdētājs. - (CS) Priekšsēdētāja kungs! Attiecībā uz pirmo jautājumu par jaunu sadaļu atvēršanu sarunu procesā es savā ievada runā jau norādīju, ka viens no pagājušās Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes sanāksmes darba kārtības punktiem bija veltīts tieši šiem jautājumiem. Mēs esam cieši pārliecināti, ka pašreizējās prezidentūras laikā tiks panākts gan progress šajā jomā, gan vienošanās par to sarunu sadaļu noslēgšanas veicināšanu, kuras ir sagatavotas slēgšanai. Kopš paša sākuma šīs situācijas atrisināšana ir viens no galvenajiem šīs prezidentūras mērķiem. Risinājums patlaban jau iezīmējas, un mēs ceram, ka tas būs pieņemams visām iesaistītajām pusēm, tādējādi ļaujot panākt progresu sarunās.

Atbildot uz jautājumu par Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku (FYROM), jānorāda, ka patlaban mēs neparedzam šīs prezidentūras laikā ne noteikt datumu, ne arī pabeigt darbu citos aspektos. Šā gada pirmajā sesijā mēs neplānojam vīzu režīma atvieglojumu ieviešanu, taču ceram, ka šā gada beigās vai nākamā gada sākumā vairāku to Rietumbalkānu valstu pilsoņi, kuras ir gandrīz izpildījušas vai pilnībā izpildījušas kritērijus, varēs bez vīzas ceļot no dažām Rietumbalkānu valstīm uz Eiropas Savienību. Vairākkārt jau ir uzsvērts, ka viena no mūsu prezidentūras prioritātēm ir tuvināt Rietumbalkānu valstis un Eiropas Savienību.

Šādā nolūkā mēs esam ieguldījuši ievērojamu darbu, un šajā prioritārajā jomā tikpat cītīgi, ja ne vēl cītīgāk, strādāsim arī atlikušajos divos mēnešos.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 5, ko uzdeva **Claude Moraes** (H-0215/09)

Temats: Visneaizsargātāko personu aizsardzība ekonomiskās krīzes laikā

Eiropadome savas 19.–20. marta sanāksmes secinājumos norādīja, ka, risinot jautājumus, kas saistīti ar pašreizējās ekonomiskās krīzes sociālo ietekmi, „īpaša uzmanība pievēršama visneaizsargātākajiem cilvēkiem un jaunajam atstumtības riskam”.

Kādā veidā Padome ir paredzējusi pievērst uzmanību tādu visneaizsargātāko cilvēku kā jauno migrantu, gados vecāku cilvēku, pastāvīgo etnisko minoritāšu, cilvēku ar invaliditāti un bezpajumtnieku aizsardzībai, lai viņi netiktu atstumti no sabiedrības?

Jan Kohout, Padomes priekšsēdētājs. – Kā godājamais deputāts jau teica, kopējā ziņojumā par sociālo aizsardzību un sociālo iekļaušanu, ko iesniedza Eiropadomes 19.–20. marta sanāksmē, uzsvērta nepieciešamība veidot piemērotu sociālo politiku ne tikai tāpēc, lai mazinātu sociālo ietekmi uz visneaizsargātākajiem, bet arī amortizētu krīzes ietekmi uz ekonomiku kopumā.

Tas nozīmē, ka vajadzības gadījumā ir jākorrigē pabalsti, lai garantētu pienācīgu atbalstu to saņēmējiem. Ir jāīsteno vispusīgas, aktīvas iekļaušanas stratēģijas, kurās būtu paredzēti gan dažādi līdzsvaroti pasākumi, gan integrējoša darba tirgus piekļuve kvalitatīviem pakalpojumiem un pietiekamiem garantētajiem ienākumiem.

Ir jāveicina dalībvalstu centieni īstenot visaptverošas stratēģijas bērnu nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanai, arī fiziski un finansiāli pieejamas un kvalitatīvas bērnu aprūpes nodrošināšanai.

Ir vajadzīgs ilgtspējīgs darbs, lai cīnītos ar ļoti nopietnu atstumtības veidu — bezpajumtniecības problēmu, veicinātu migrantu sociālo integrāciju un risinātu, piemēram, tās daudzās problēmas, kas saistītas ar romu situāciju un viņu neaizsargātību pret sociālo atstumtību.

Ir vajadzīga arī piesardzība, jo var parādīties gan jaunas riska grupas, tostarp jaunie darba ņēmēji un tie, kuri ienāk darba tirgū, gan arī jauni riski.

Saistībā ar gados vecāku cilvēku, etnisko minoritāšu un cilvēku ar invaliditāti īpašo situāciju Padome jau ir pieņēmusi tiesību aktus, kuru nolūks ir aizsargāt šīs un citas neaizsargātas grupas pret diskrimināciju. Padomes Direktīva 2000/78/EK nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei attiecībā uz nodarbinātību un profesiju un aizliedz diskrimināciju nodarbinātības un profesionālajā jomā reliģijas vai ticības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ. Padomes Direktīvas 2000/43/EK mērķis ir īstenot vienlīdzīgas attieksmes principu pret cilvēkiem neatkarīgi no viņu rases vai etniskās izcelsmes, attiecinot šo principu uz plašu jomu spektru — nodarbinātību, pašnodarbinātību, profesionālo izglītību, sociālo nodrošināšanu, izglītību un piekļuvi precēm un pakalpojumiem, tostarp mājokļiem.

Turklāt patlaban Padome izskata jaunu Komisijas priekšlikumu, kura mērķis ir vēl vairāk paplašināt aizsardzību pret diskrimināciju. Priekšlikumā Padomes direktīvai par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu attiecībā pret cilvēkiem neatkarīgi no viņu reliģijas vai ticības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas paredzēts, ka aizsardzība pret diskrimināciju reliģijas vai ticības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ attieksies arī uz jomām, kas nav saistītas ar nodarbinātību. Eiropas Parlaments apspriežu procedūras kārtībā 2009. gada 2. aprīlī balsojumā atbalstīja šo Komisijas priekšlikumu, un patlaban Padomē rit diskusijas par direktīvas projektu.

Atļaujiet man arī atgādināt, ka pagājušajā pavasarī Padome un Parlaments veiksmīgās sarunās panāca vienošanos pirmajā lasījumā par Komisijas priekšlikumu noteikt 2010. gadu par nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanas Eiropas gadu. Tolaik tikai retais no mums būtu varējis paredzēt gaidāmās ekonomiskās krīzes mērogu. Tomēr tagad, raugoties atpakaļ, ir skaidrs, ka Komisijai, Padomei un Parlamentam bija pilnīga taisnība, pievēršoties nabadzības un sociālās atstumtības problēmai.

Visbeidzot, Padome izskata arī vairākus Čehijas prezidentūras iesniegtus secinājumu projektus par vienlīdzīgām iespējām sievietēm un vīriešiem, kas vecāki par 50 gadiem. Sagaidāms, ka šos secinājumus Padome pieņems jūnijā. Padomei tā būs vēl viena iespēja apliecināt savu gatavību nodrošināt, lai mūsu vecākie iedzīvotāji varētu dzīvot aktīvi un novecot ar cieņu.

Saistībā ar pašreizējo ES prezidentūru šā gada aprīlī Prāgā notika Sociālo pakalpojumu konference ar nosaukumu „Sociālie pakalpojumi — instruments darbaspēka mobilizēšanai un sociālās kohēzijas stiprināšanai”. Šajā konferencē tika uzsvērts, cik svarīga nozīme ir sociālajiem pakalpojumiem attiecībā uz to cilvēku aktīvu iekļaušanu, kurus apdraud sociālā atstumtība un kuri ir izstumti no darba tirgus.

Ekonomisko un demogrāfisko pārmaiņu dēļ sociālo pakalpojumu nozare, no vienas puses, kļūst par nozīmīgu jaunu darbavietu sfēru, sevišķi sievietēm un vecāka gadagājuma darba ņēmējiem, un, no otras puses, palīdz pašiem sociālo pakalpojumu lietotājiem saglabāt savas darbavietas.

Konferencē tika sagatavots pamats turpmākām diskusijām visā Eiropā par sociālo pakalpojumu vietu sabiedrībā. Kaut arī sociālo pakalpojumu sniegšanas veids, atbildības jomu sadale un finansiālās ilgtspējas koncepcijas ES dalībvalstīs atšķiras, konferences dalībnieki lielā mērā bija vienprātīgi par sociālo pakalpojumu funkciju un mērķiem.

Konferences secinājumos, kuri vēl tiks papildināti un apspriesti, lai jūnijā tos varētu pieņemt EPSCO Padomē, ir uzsvērts, ka sociālie pakalpojumi ir būtiski svarīgs sociālās politikas instruments.

Norādīts arī, ka sociālo pakalpojumu izveidē un sniegšanā vajadzīga integrēta pieeja, turklāt jāņem vērā klientu individuālās vajadzības. Ir minēta valsts iestāžu svarīgā loma kvalitatīvu, pieejamu un ilgtspējīgu sociālo pakalpojumu garantēšanā, un norādīts, ka ieguldījumi sociālajos pakalposumos, it īpaši pašreizējās finanšu un ekonomiskās krīzes laikā, atmaksājas un var stiprināt ekonomikas un sabiedrības izaugsmes potenciālu un kohēziju. Ir uzsvērtā neformālās aprūpes nozīme, un šķiet, ka optimālais un efektīvākais risinājums būtu tā sauktā dalītā aprūpe jeb formālās un neformālās aprūpes apvienojums.

Konferences secinājumos ir norādīts, ka pakalpojumu kvalitātes nodrošināšanā liela nozīme ir mūžizglītības sistēmas veicināšanai un jaudas palielināšanai. Visbeidzot, cita starpā ir uzsvērtā sociālo pakalpojumu lietotāju tiesību aizsardzība, cieņa pret viņiem un viņu īpašo vajadzību ievērošana.

Emine Bozkurt (PSE), *aizstāj jautājuma iesniedzēju*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos no sirds pateikties Čehijas prezidentūrai par atbildi uz manu jautājumu. Priecājos, ka savās atbildēs uz jautājumiem par cīņu pret augošo nabadzību un sociālo atstumtību visneaizsargātākajās grupās jūs tik nozīmīgu vietu ierādījāt diskriminācijas novēršanas direktīvas attiecināšanai arī uz precēm un pakalpojumiem. Atļaujiet man šai ziņā apliecināt savu atzinību.

Es gribētu jums jautāt, vai tas nozīmē arī to, ka Čehijas prezidentūra pilnībā atbalsta dokumentu, ko Parlaments pieņēma aprīlī, un kādus praktiskus pasākumus jūs kā Padomes priekšsēdētājs esat veicis, lai pēc iespējas drīzāk nodrošinātu šai direktīvai arī dalībvalstu un Padomes atbalstu. Liels paldies.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Arī es gribu pateikties jums par izsmeļošu atbildi. Sociālās atstumtības problēma ir ļoti izplatīta un daudzšķautņaina, jo, manuprāt, daudziem cilvēkiem šobrīd ir izdzīvošanas problēmas. Vai Padome ir gatava palielināt pārtikas palīdzību? Tagad, kad plosās krīze, ļoti liela nozīme ir arī pārtikas palīdzībai, un, pēc manām domām, šim jautājumam mums būtu jāpievērš lielāka uzmanība.

Jan Kohout, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Pateicos jums par atzinīgo novērtējumu manai iepriekšējai atbildei un mani pūliņiem patiesi izsmeļoši atbildēt uz jautājumu. Attiecībā uz papildjautājumu man jāsaka, ka patlaban nevaru dot pilnīgi skaidru atbildi. Tomēr jānorāda arī tas, ka visi ar sociālo atstumtību saistītie aspekti, kā arī jautājumi, kas attiecas uz nabadzības apkarošanu šajā krīzes laikā, neapšaubāmi ir darba kārtībā un intensīvi tiek apspriesti Padomes darba grupās; tas pats sakāms arī par jūsu minēto direktīvu. Attiecībā uz pārtikas palīdzību varbūt esmu pārpratis jautājuma nolūku, taču mēs Padomē esam apsprieduši pārtikas palīdzību galvenokārt jaunattīstības valstīm, citiem vārdiem sakot, tām valstīm, ko vissmagāk skārusi ekonomiskā un finanšu krīze, kā arī iepriekšējā pārtikas krīze. Kas attiecas uz situāciju Eiropas Savienībā, šāds temats nav apspriests. Tomēr mēs apzināmies Eiropas Savienības atbildību pret tiem, kuriem klājas vissmagāk vai kuriem pašreizējā situācijā vajadzīgs daudz lielāks atbalsts, un šis temats būs arī attīstības sadarbības ministru sanāksmes darba kārtībā.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 6, ko uzdeva **Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0217/09)**

Temats: Eiropas nodarbinātības pakts

Kā Padome vērtē priekšlikumu pieņemt Eiropas nodarbinātības paktu, kas varētu kļūt par svarīgu sociālās kohēzijas saglabāšanas līdzekli un veicināt izaugsmi un ekonomikas atveseļošanu Eiropas Savienībā, kura cieš no globālās krīzes ietekmes?

Jan Kohout, Padomes priekšsēdētājs. – Padome nav saņēmusi nekādus Komisijas priekšlikumus attiecībā uz Eiropas nodarbinātības nodokļiem. Tāpēc Padome nevar sniegt atbildi uz konkrētajiem jautājumiem, ko šajā ziņā izvirzījusi godājamā deputāte. Tomēr Padome ir vienisprātis ar godājamās deputātes jautājumā paustajām bažām un uzskata, ka ir svarīgi saglabāt sociālo kohēziju un veicināt izaugsmi un ekonomikas atveseļošanu Eiropas Savienībā, kura cieš no globālās krīzes ietekmes.

Šajā saistībā prezidentūra vēlētos atgādināt, ka nodarbinātības politikas izstrādē un īstenošanā galvenā atbildība joprojām ir dalībvalstīm. Tomēr Padome pievērš īpašu uzmanību nodarbinātības politikai, it sevišķi tagad, kad Eiropa saskaras ar finanšu un ekonomisko krīzi un saskaņā ar Līgumu pieņem jaunas ikgadējās nodarbinātības pamatnostādnes.

Šajā saistībā prezidentūra vēlētos atgādināt, ka pagājušā gada decembrī Eiropadome pieņēma lēmumu par vispārēju Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu, kas cita starpā attiecas arī uz finanšu krīzes izraisītajām nodarbinātības problēmām. Plānā paredzēti tūlītēji budžeta pasākumi 200 miljardu eiro apmērā, kas ietver, no vienas puses, Kopienas pasākumus 30 miljardu eiro apjomā un, no otras puses, valstu pasākumus 170 miljardu eiro apjomā.

Eiropadome atbalstīja arī ierosinājumu par steidzamu Eiropas Sociālā fonda rīcību nodarbinātības atbalstam, sevišķi palīdzot visneaizsargātākajām iedzīvotāju grupām, piemēram, atbalstot elastīguma un sociālās drošības politiku un atvieglojot situāciju nodarbinātības pārejas periodā, kā arī dodot dalībvalstīm iespēju vajadzības gadījumā pārplānot Eiropas Sociālā fonda līdzekļu izmantošanu, lai nostiprinātu savu nodarbinātības stratēģiju.

Jāatgādina arī, ka, līdzās Eiropas Sociālajam fondam un dalībvalstu pasākumiem, tostarp reģionālā un vietējā līmeņa pasākumiem, Kopienas atbalstu sniedz arī Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds. Šis fonds, ko Padome izveidoja 2007. gadā, paredzēts specifisku, globalizācijas izraisītu Eiropas mēroga krīžu risināšanai un sniedz vienreizēju, laika ziņā ierobežotu, individuālu atbalstu tieši darbu zaudējušajām personām.

Patlaban aktuāla ir Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda pārskatīšana, un 2009. gada martā Eiropadome aicināja panākt ātru vienošanos. Padome atzinīgi vērtē vienošanos par šīs pārskatīšanas pieņemšanu pirmajā lasījumā un šodienas plenārsēdes balsojumu.

Eiropadome martā vienojās arī par vairākiem papildu pasākumiem, piemēram, šķēršļu likvidēšanu, vienlaikus nepieļaujot jaunu šķēršļu radīšanu un izveidojot pilnībā darboties spējīgu iekšējo tirgu; administratīvo šķēršļu mazināšanas turpināšanu; rūpniecības pamatnosacījumu uzlabošanu, lai saglabātu stabilu rūpniecisko pamatu uzņēmumiem, sevišķi uzmanību pievēršot MVU un jauninājumiem; partnerības veicināšanu uzņēmumu, pētniecības, izglītības un apmācības nozaru starpā; ieguldījumu kvalitātes stimulēšanu un uzlabošanu pētniecībā, zināšanās un izglītībā.

Visbeidzot, prezidentūra vēlētos atgādināt, ka pēc pašreizējās prezidentūras iniciatīvas 7. maijā Prāgā notiks augstākā līmeņa sanāksme par nodarbinātības jautājumiem. Vakar Čehijas Eiropas lietu ministra vietniekam A. Vondra bija iespēja prezidentūras vārdā runāt šai plenārsēdē par šo jautājumu.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es pateicos Padomes priekšsēdētājam par atbildi. Tieši tāda bija arī mana jautājuma būtība. Vai visus laiku pa laikam ieviestos līdzekļus — īpaši krīzes dēļ — nevajadzētu apvienot zem viena jumta, ko es sauktu par „vienošanās nodarbinātības jomā”, lai tie dotu labumu Eiropas iedzīvotājiem, kuri dzird runājumus par miljoniem eiro — jūs minējāt 200 miljardus —, taču neredz, ka šī nauda tiktu pārvērsta efektīvā rīcībā, kas palīdzētu viņiem izkļūt no bezdarba un nabadzības?

Jan Kohout, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Priekšsēdētāja kungs! Man jāsaka, ka pilnībā atbalstu šeit teikto un esmu pārliecināts, ka gaidāmā augstākā līmeņa sanāksme, Prāgas „nodarbinātības samits”, būs vēl viena iespēja izstrādāt un izvirzīt iniciatīvas, pie kurām Eiropadome varētu atgriezties savā jūnija sanāksmē un kuru centrā būtu tieši tie jautājumi, kurus šeit apspriedām, proti, jautājumi par ekonomiskās krīzes ietekmi uz nodarbinātību.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 7, ko iesniedza **Justas Vincas Paleckis** (H-0219/09)

Temats: Veselības aprūpe ārzemēs

Jaunajā pacientu mobilitātes direktīvā (COM(2008)0414), par ko debates Parlamentā plānotas aprīlī, būs paredzēti kopīgi noteikumi attiecībā uz ārzemēs saņemtas veselības aprūpes izdevumu atlīdzināšanu. Eiropas Parlamenta deputāti vēlas nodrošināt, lai ES valstu pacientiem būtu visas iespējas saņemt ārstēšanu ārzemēs

(piemēram, iepriekšēja izdevumu atlīdzināšana par dārgiem veselības aprūpes pakalpojumiem, lai tie būtu pieejami ne tikai turīgajiem), savukārt Padome rosina ierobežot šādas tiesības un uzskata, ka pašām dalībvalstīm ir jālemj par to, kāda veida veselības aprūpe, ko pilsoņi saņēmuši ārzemēs, ir atlīdzināma.

Kādā veidā, pēc Padomes domām, būtu saskaņojami šie Parlamenta un Padomes pretējie viedokļi? Kādus iespējamus kompromisa priekšlikumus plāno Padome?

Jan Kohout, *Padomes priekšsēdētājs*. – Priekšsēdētāja kungs! Pamatojoties uz Francijas prezidentūras veikto darbu, pašreizējā prezidentūra aktīvi rīko diskusijas par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par pacienta tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē.

Prezidentūras mērķis ir atrast risinājumu, kas nodrošinātu pareizu līdzsvaru starp pacientu tiesībām pārrobežu veselības aprūpē un dalībvalstu atbildību veselības aprūpes un medicīnas pakalpojumu organizēšanā un nodrošināšanā.

Kā prezidentūra norādīja 2009. gada 23. aprīļa plenārsēdes debatēs, pacientiem, kas dodas uz citām dalībvalstīm, ir jāsaņem pilnīga informācija un augsti kvalitatīva veselības aprūpe. Taču svarīgi ir arī nodrošināt, lai direktīva atbilstu skaidrības, tiesiskās noteiktības un subsidiaritātes principiem. Padomē joprojām rit diskusijas, tāpēc nav iespējams paredzēt, vai politiskā vienošanās tiks panākta vēl Čehijas prezidentūras laikā. Tomēr pašreizējās diskusijas Padomē liecina, ka iepriekšējās atļaujas sistēma, visticamāk, attieksies tikai uz konkrētiem veselības aprūpes veidiem. Dalībvalstīm būs izvēles iespēja, ko tās varēs izmantot vai neizmantot. Šādu iespēju ar konkrētiem nosacījumiem ir atzinusi Eiropas Kopienas Tiesa.

Padome arī apsver jebkādas iepriekšējās atļaujas sistēmas papildināšanu ar pasākumiem, kuru nolūks ir nodrošināt pārredzamību un pilnu informāciju pacientiem par viņu tiesībām attiecībā uz pārrobežu veselības aprūpes saņemšanu.

No otras puses, direktīva paredz obligāto līmeni, kādā dalībvalstīm jāgarantē saviem pacientiem pārrobežu veselības aprūpes izdevumu atlīdzināšana. Tas ir apjoms, kas līdzvērtīgs tām izmaksām, kādas par tādu pašu ārstēšanu būtu mītnes dalībvalstī. Dalībvalstīm nav liegts nodrošināt saviem pacientiem, kuri saņem pārrobežu veselības aprūpi, labvēlīgākus atlīdzināšanas veidus, pat iepriekš. Taču tas ir atkarīgs no dalībvalstu nacionālās politikas.

Tomēr gadījumiem, kad personai patiešām jāsaņem plānotā ārstēšana citā dalībvalstī un kad tam ir objektīvs medicīnisks iemesls, jau šobrīd ir spēkā Regula (EK) Nr. 883/2004, un atbilstīgi šai regulai pacients saņem veselības aprūpi, pats nesedzot izmaksas.

Saskaņā ar ziņojumu, par ko Parlaments balsoja 2009. gada 24. aprīļa plenārsēdē, arī Eiropas Parlaments atzīst iepriekšējo atļauju sistēmu kā plānošanas un pārvaldības līdzekli, ja tas ir pārredzams, paredzams, nediskriminējošs un ja pacientiem tiek sniegta skaidra informācija.

Padome rūpīgi izskatīs visus grozījumus un apsvērs, kā tos ņemt vērā savā kopējā nostājā, lai panāktu vienošanos otrajā lasījumā.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Vēlreiz pateicos jums par izsmeļošu un, es teiktu, cerības raisošu atbildi. Ir ļoti labi, ka tiek saskaņoti medicīniskās palīdzības saņemšanas nosacījumi mītnes valstī un ārvalstīs. Tomēr daudz kas būs atkarīgs no pacienta spējas maksāt, un tas ir klaji nepareizi. Tie pacienti, kas nespēj segt starpību starp izmaksām mītnes valstī un ārzemēs, šo iespēju nevarēs izmantot.

Čehija, kas pārņēma prezidentūru no Francijas, ir jauna valsts, tāpēc es gribētu jautāt: vai jaunās un vecās dalībvalstis šo problēmu vērtēja atšķirīgi?

Jan Kohout, *Padomes priekšsēdētājs*. – (SK) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties par papildu komentāru, ko izteica godājamais deputāts. Mēs to paturam prātā un ņemsim vērā. Manuprāt, viņš norādīja uz ļoti būtisku problēmu, taču šobrīd šim jautājumam nav skaidra un vienkārša risinājuma. Es to uzskatu par problēmu, kas būtu jārisina kādā no nākamajām Padomes diskusijām par šo tematu.

Priekšsēdētājs. – Uz jautājumiem, uz kuriem netika atbildēts laika trūkuma dēļ, sniegs rakstiskas atbildes (sk. Pielikumu).

Tādējādi jautājumi Padomei ir noslēgušies.

Parlamenta vārdā gribu pateikties Čehijas prezidentūrai un ministram par sadarbību.

(Sēdi pārtrauca plkst. 19.35 un atsāka plkst. 21.00.)

SĒDI VADA: M. A. MARTŅNEZ MARTŅNEZ

priekšsēdētāja vietnieks

15. Parlamenta jaunā loma un pienākumi saskaņā ar Lisabonas līgumu — Lisabonas līguma ietekme uz ES institūciju līdzsvara izveidi — Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu attiecību veicināšana saskaņā ar Lisabonas līgumu — Lisabonas līguma finansiālie aspekti — Pilsoņu iniciatīvas īstenošana (debates)

Priekšsēdētājs. – Mēs atsākam sēdi, un mūs gaida ārkārtīgi svarīgs temats — kopīgās debates par Lisabonas līgumu, kurās paredzēti šādi ziņojumi:

- ziņojums (A6-0145/2009), ko Konstitucionālo jautājumu komitejas vārdā iesniedza J. Leinen kungs, par Parlamenta jauno lomu un pienākumiem saskaņā ar Lisabonas līgumu (2008/2063(INI)),

- ziņojums (A6-0142/2009), ko Konstitucionālo jautājumu komitejas vārdā iesniedza J. L. Dehaene kungs, par Lisabonas līguma ietekmi uz Eiropas Savienības iestāžu līdzsvara izveidi (2008/2073(INI)),

- ziņojums (A6-0133/2009), ko Konstitucionālo jautājumu komitejas vārdā iesniedza E. Brok kungs, par Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu attiecību veicināšanu saskaņā ar Lisabonas līgumu (2008/2120(INI)),

- ziņojums (A6-0183/2009), ko Budžeta komitejas vārdā iesniedza C. Guy-Quint kundze, par Lisabonas līguma finansiālajiem aspektiem (2008/2054(INI)),

- ziņojums (A6-0043/2009), ko Konstitucionālo jautājumu komitejas vārdā iesniedza S.-Y. Kaufmann kundze, ar prasību Komisijai iesniegt priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par pilsoņu iniciatīvas īstenošanu (2008/2169(INI)).

Kā redzat, šie ir pieci ārkārtīgi svarīgi ziņojumi par ļoti aktuālu tematu, un, kā jums zināms, mums jāpatur prātā arī fakts, ka Čehijas Republikas senāts ar vajadzīgo balsu vairākumu ir apstiprinājis Līguma ratifikāciju.

Jo Leinen, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāja vietnieces kundze, cienītie kolēģi un kolēģes! Šā likumdošanas perioda pēdējā vakara sēde ir veltīta debatēm par Lisabonas līgumu. Mēs zinām, ka pirms šīs vakara sēdes ir bijušas arī daudzas citas, kurās esam centušies panākt Reformu līguma izveidi un tā ratifikāciju 26 dalībvalstu parlamentos.

Es vēlētos izteikt apsveikumus un atzinību Čehijas senāta deputātiem, kuri šodien ar nepārprotamu balsu vairākumu atbalstīja šo Līgumu. Gribu pateikties arī visiem tiem, kuri palīdzēja likvidēt šo šķērslī.

(Aplausi)

Jā, aplaudēsim Čehijas senātam tā, lai to dzird no Strasbūras līdz pat Prāgai! Mēs esam ļoti gandarīti par šo iznākumu.

Es esmu ļoti optimistiski noskaņots un uzskatu, ka līdz gada beigām mums izdosies pabeigt ratifikāciju. Neskaitīsim cāļus pavasarī, tomēr visas pazīmes liecina, ka mēs varam gaidīt 27 ratifikācijas. Tādējādi Konstitucionālo jautājumu komitejai bija pamats būt optimistiski noskaņotai. Eiropadomei, Komisijai un Eiropas Parlamentam ir jāsagatavo Līguma stāšanās spēkā. Esmu ļoti gandarīts, ka Parlaments kā savdabīgu šā likumdošanas perioda nobeiguma aktu ir pieņēmis četrus augstākā mērā interesantus un svarīgus ziņojumus — nē, piecus ziņojumus, jo arī Guy-Quint kundze ir iesniegusi ziņojumu par Lisabonas līguma finansiālajiem aspektiem.

Šis Parlaments nekad nav zaudējis ticību Reformu līgumam, pat grūtos laikos. Tas gan neattiecas uz visiem. Es nespēju saprast, kāpēc šai Parlamentā tik bieži bija vērojama vilcināšanās un kāpēc tik daudz šaubu tika izteikts par to, vai mums vispār vairs vajadzētu apspriest Lisabonas līgumu. Pat šīs debates tika nobēdzinātas vakara sēdē, lai gan tās gluži labi varēja notikt dienā. Atlikt šādas debates uz vakara sēdi — tas ir zem šī Parlamenta goda. Mēs zinām, kāpēc tā notika. Bija vēlme nepieļaut, lai Parlaments lielas auditorijas priekšā apliecinātu savu pārlicību, ka šis Līgums mums ir vajadzīgs, ka mēs to vēlamies un tam ticam. Skeptiķi bija pat visaugstākajos Parlamenta līmeņos; es to nekādi nespēju saprast un uzskatu par pilnīgi nepieņemamu.

Es uzņemos sagatavot ziņojumu par Parlamenta lomu Lisabonas līguma īstenošanā un varu teikt, ka saskaņā ar Reformu līgumu šis Parlaments būs viens no ieguvējiem. Mēs esam spēruši milzu soli demokrātiskās kontroles virzienā — gan attiecībā uz likumdošanu, budžeta kontroli un lēmumu pieņemšanu, gan izpildvaras — Komisijas — kontroli un pat ievēlēšanu, gan starptautisko nolīgumu apstiprināšanu, gan jaunām iniciatīvas tiesībām, kuras mums piešķirtas un kuru spilgtākais piemērs ir Eiropas Parlamenta tiesības ierosināt Līguma grozījumus — privilēģija, kas līdz šim bija dota tikai dalībvalstīm un to valdībām. Koplēmuma procedūra kā standarta procedūra dod mums līdzvērtīgas tiesības ar Ministru padomi; lauksaimniecības politika, zivsaimniecības politika, pētniecības politika, strukturālās politikas regulējums — par šīm un daudzām citām jomām tagad koplēmuma pilnvaru kārtībā būs atbildīgs arī Parlaments. Mums ir jaunas uzraudzības pilnvaras, jaunas tiesības uz informāciju un jaunas iniciatīvas pilnvaras.

Priekšsēdētāja vietnieces kundze, es jums pateicos par to, ka vienmēr esat bijusi mūsu pusē. Šodien ir bijusi ļoti veiksmīga diena, un šie četri ziņojumi ir kā pēdējais cēliens, noslēdzot periodu, kurā daudz pūļu tika veltīts Eiropas Savienības reformēšanai. Es ceru, ka šo pēdējo cēlienu mēs nospēlēsim kopā ar jauno Parlamentu un sāksim jauno likumdošanas periodu ar jauniem, stingrākiem pamatiem.

(Aplausi)

Jean-Luc Dehaene, referents. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāja vietnieces kundze, godātie kolēģi! Lisabonas līguma apstiprināšana Čehijas senātā ir nākamais svarīgais solis Līguma ratifikācijas virzienā. Tāpēc ir labi, ka Eiropas Parlaments šovakar apstiprina vairākus ziņojumus, kuros izklāstīta Parlamenta nostāja saistībā ar Līguma īstenošanu. Galu galā ir svarīgi, lai iestāžu sarunām un diskusijām par Līguma īstenošanu un piemērošanu Parlaments būtu tikpat labi sagatavojies kā pārējās iestādes.

Jo svarīgāk tas ir tāpēc, ka saskaņā ar šo Līgumu Parlamenta pilnvaras tiks būtiski paplašinātas. Tādējādi Parlamentam ir ļoti svarīgi, lai, pirmkārt, tas būtu pietiekami sagatavots savu jauno uzdevumu pilnvērtīgai izpildei, kā norādīts *Leinen* kunga un *Guy-Quint* kundzes ziņojumos, un, otrkārt, lai tas pieņemtu skaidru nostāju par savām attiecībām ar pārējām iestādēm, kas ir mana ziņojuma temats.

Lisabonas līgums stiprina un precizē Savienības iestāžu līdzsvaru. Līdz ar gaidāmo Līgumu par Eiropas Savienību pieņemšanu oficiāli tiks likvidēta pilāru struktūra. Turklāt Eiropas Savienība iegūs juridiskas personas statusu, Kopienas iestādes kļūs par Savienības iestādēm un, saskaņā ar Līgumu, skaidri tiks noteiktas katras iestādes funkcijas un pilnvaras. Tādējādi Līgums arī likvidēs Eiropadomes divējādo statusu, padarot to par autonomu Savienības iestādi.

Lai gan uz koplēmuma procedūru joprojām attiecas pārāk daudz izņēmumu, tā kļūs par parastu likumdošanas procedūru un to piemēros arī budžeta apstiprināšanā, tādējādi Parlamenta loma būs ļoti svarīga. Patiesībā Padomes un Parlamenta pilnvaras Līgumā ir formulētas identiski. Tādējādi Līgums stiprina Kopienas metodi un pārveido to par Savienības metodi. Turklāt šī metode attieksies arī uz bijušo Tieslietu un iekšlietu pilāru.

Savā ziņojumā esmu uzsvēris faktu, ka likumdošanas un budžeta darbs būs stingri jākoordinē, lai iestādes varētu darboties efektīvi. Ziņojumā norādīts, ka vajadzīga likumdošanas darba plānošana, ietverot arī daudzgadu budžeta perspektīvu. Ministru padomē ļoti nozīmīga loma būs Vispārējo lietu padomei, kurai būs jāklūst par Padomes prezidentūras instrumentu dialogam ar Parlamentu. Skaidri nostiprinātas ir arī Komisijas iniciatora funkcijas; diemžēl ir paredzēts samazināt komisāru skaitu, lai iegūtu mazāku kolēģiju. Tas nozīmē, ka Komisijai, lai tā spētu darboties kā kolēģija, būs vēl vairāk jāstiprina sava iekšējā struktūra.

Viena no svarīgākajām jaunajām īpatnībām ir jaunā Augstā pārstāvja un Komisijas priekšsēdētāja vietnieka divējādās funkcijas, kam būs būtiska nozīme ārlietu, ārējās darbības un drošības jomā. Savā ziņojumā esmu uzsvēris, ka viņa vai viņas interesēs neapšaubāmi būtu cieši sadarboties ar Komisiju, lai varētu mobilizēt visus Savienības ārpolitikas resursus.

Noslēgumā gribu teikt, ka pēc vēlēšanām mūs gaida ļoti sarežģīts pārejas periods, un sarežģīta būs arī pāreja no Nicas līguma, kurš būs jāpiemēro sākumā, uz Lisabonas līgumu, kuru, cerams, apstiprinās līdz gada beigām. Es aicinu Parlamentu un Padomi vēlreiz kopīgi apsvērt, kā mums organizēt darbu šai periodā, un neizprotu, kāpēc tas vēl līdz šim nav aktīvi darīts. Pretējā gadījumā mēs riskējam pēc vēlēšanām nonākt situācijā, kad nezinām, kam tieši būtu jānotiek. Šādā gadījumā ieguvējs nebūtu neviens, tāpēc mums par to būtu skaidri jāvienojas.

Elmar Brok, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāja vietnieces kundze, Čehijas prezidentūras pārstāvji, dāmas un kungi! Kā iepriekšējie runātāji jau teica, šis ir ļoti nozīmīgs brīdis — ne tāpēc, ka tiek

apspriesti mūsu ziņojumi, bet tāpēc, ka šodien ir kļuvis skaidrs, ka 26 valstu parlamenti ir ratificējuši Lisabonas līgumu un ka solītais referendums vēl jāveic tikai vienā valstī.

Lisabonas līguma ratificēšana 26 valstu parlamentos liecina, ka šis ir parlamentārs līgums. Eiropas Savienības apvienošanas procesā ir panākts ievērojams progress, taču vēl nekad nav bijis tāda līguma kā Lisabonas līgums, kurā ir nostiprināta parlamentu loma — gan attiecībā uz Eiropas Parlamentu, gan dalībvalstu parlamenti —, paplašināta demokrātija, ieviesta pilsoņu iniciatīva, kā arī politiski un juridiski nostiprināts subsidiaritātes princips, stiprinot dalībvalstu parlamentus.

Tāpēc ir pārsteidzoši, ka pret šo līgumu iebilst tie, kuri sevi uzskata par demokrātijas pamatlicējiem. Viņi iebilst pret Lisabonas līgumu, jo nevēlas piešķirt Eiropas apvienošanas procesam demokrātisku leģitimitāti. Eiropas apvienošana viņiem šķiet pretīga, un viņi baidās, ka šāda Eiropa varētu iegūt popularitāti, pateicoties lielākai demokrātijai un pārredzamībai, kā arī plašākām lēmumu pieņemšanas iespējām, kas ļautu risināt nākotnes pārbaudījumus. Tieši tāds ir iemesls viņu meliem.

Es gribētu arī izmantot iespēju un pateikties Čehijas prezidentūrai un it sevišķi premjerministram M. Topolņek, kurš sev personiski grūtā situācijā, par ko nebija atbildīgs, savu pilnvaru pēdējā dienā izcīnīja pietiekamu Čehijas senāta atbalstu.

Turklāt tas nebija niecīgs vairākums; tas bija 54:20. Tas ir gigantisks pārsvars par labu tiem, kas atbalstīja Lisabonas līgumu. Es ceru, ka pēc tam kad 26 vēlētas asamblejas ir pieņēmušas lēmumu, administratīvās amatpersonas neapturēs demokrātijas procesu, liedzot savu parakstu. Esmu pārliecināts, ka viņi turēs dotos solījumus un ka šis Līgums tiks parakstīts.

Vēlēšanu kampaņas diskusijās mēs redzam, ka finanšu krīze ir parādījusi: ikviena valsts, kas darbojas izolēti, šajos globālajos apstākļos piedzīvo lielas problēmas. Tāpēc ir ārkārtīgi svarīgi, ka to saprot Īrijā un ka Īrijas iedzīvotāji ir gatavi pārskatīt savu nostāju — ja var ticēt sabiedriskās domas aptaujām —, tādējādi nodrošinot Īrijas interešu aizstāvību. Esmu pārliecināts, ka, pateicoties sociālajai klauzulai, pateicoties apņēmībai veidot sociālu tirgus ekonomiku, nevis plēsonīgo kapitālismu, citiem vārdiem sakot, pateicoties sociālajai apziņai, šis Līgums ir arī vienkāršo iedzīvotāju Līgums. Tādā veidā mēs varēsim kopīgi aizstāvēt savas intereses šai pasaulē.

Lai patiesi īstenotu kontroli pār administratīvo birokrātiju, dalībvalstu valdībām, Komisijas vai Padomes aparātu šeit, Briselē un Strasbūrā, mums jānodibina cieša sadarbība starp Eiropas Parlamentu un dalībvalstu parlamenti.

Ir daudz kopīgu uzdevumu ārpolitikā un drošības politikā, tieslietu un iekšlietu politikā un Eiropola uzraudzībā. Dalībvalstu parlamenti ir daudz iespēju, ko nodrošina parlamentu veto tiesības. Oranžās un dzeltenās kartes procedūras un rīcības tiesības dod vairāk iespēju subsidiaritātes uzraudzības jomā, un Padomes locekļu statuss ļauj īstenot stingrāku kontroli attiecībā uz savām valdībām. Tādējādi parlamenti ir divkārt demokrātiskā leģitimitāte. Tāpēc Eiropas Parlaments un dalībvalstu parlamenti šajā procesā ir nevis pretinieki, bet gan sabiedrotie, kuriem ir viens mērķis — īstenot kopīgu demokrātisko kontroli attiecībā uz Eiropu un virzīt to tālāk, nevis ļaut tai pagrimt, kļūstot par funkcionāru kontrolētu Eiropu. Tādēļ Lisabonas līgums ir labs un vajadzīgs, un dalībvalstu parlamenti un Eiropas Parlaments no šīs atbildības nevairīsies.

Catherine Guy-Quint, referente. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Man ir ļoti liels prieks šovakar iepazīstināt ar ziņojumu par Lisabonas līguma finansiālajiem aspektiem; šis ziņojums Budžeta komitejā tika sagatavots jau pirms laba laika. Tas būs pēdējais budžeta ziņojums šajā Parlamenta sasaukumā un mans pēdējais parlamentārais ziņojums.

Vispirms gribu teikt, ka esmu ļoti gandarīta par Parlamenta drosmi nākt klajā ar mūsu „Lisabonas paketes” ziņojumiem, tādējādi pildot iedzīvotājiem doto solījumu informēt viņus par šī Līguma sekām. Labi informēts pilsonis ir tāds pilsonis, kura balsojums pamatojas uz informāciju par faktiem. Runāt par Lisabonas līgumu šajā Parlamentā nenožīmē noliegt demokrātiju; gluži pretēji. Tā īstenošana būtiski ietekmēs iestāžu budžeta pilnvaras, un tai būs finansiālas sekas.

Reforma Parlamentam ir ļoti svarīga. Jāatceras, ka, izņemot daudzgadu finanšu shēmas ieviešanu, budžeta procedūra kopš 1975. gada praktiski nav mainījies. Tāpēc Budžeta komitejai bija svarīgi izanalizēt šīs izmaiņas un pārliecināties, ka šie nosacījumi mūsu iestādei ļaus saglabāt un pat palielināt savu budžeta lēmējstādes lomu. Tātad šī ziņojuma nolūks ir vienkāršot un precizēt Līgumā ietvertos budžeta aspektus.

Mana galvenā vēlme bija aizstāvēt parlamentārās iestādes prerogatīvas. Nākamajiem deputātiem nedrīkst tikt atņemtas viņu pilnvaras attiecībā uz nākamajām budžeta procedūrām un nākamajām sarunām par daudzgadu finanšu shēmu.

Šīs būtiskās pārmaiņas iedalāmas trijās kategorijās. Pirmkārt, izmaiņas primārajos tiesību aktos. Jaunajā budžeta procedūrā ir būtiski uzlabojumi un jauni uzdevumi Parlamentam, kas galvenokārt saistās ar atšķirības likvidēšanu starp obligātajiem un neobligātajiem izdevumiem. Turklāt budžeta procedūrai paredzēts tikai viens lasījums, ieviešot atpakaļatgriešanas mehānismu gadījumā, ja Padome noraida kopējo nostāju, kā arī ieviešot samierināšanas komiteju, kas atbild par kopējās nostājas izstrādi, un paredzot samierināšanās komitejai stingru laika grafiku. Arī jaunajā daudzgadu finanšu shēmā ir izmaiņas, kas pastiprina Parlamenta funkcijas. Uz šo shēmu tiks attiecināti vairāki nosacījumi. Lai to varētu pieņemt, ir vajadzīga Padomes vienprātība un Eiropas Parlamenta piekrišana. Es gribētu piebilst, ka tās pieņemšana ir pilnīgi jaunas un īpašas procedūras rezultāts.

Saistībā ar jaunajiem finanšu plāniem mēs vēlamies, lai tie tiktu veidoti uz pieciem gadiem, atbilstīgi Parlamenta un Eiropas Komisijas pilnvaru laikam. Tādējādi komisāriem būs lielāka atbildība par viņu pieņemtajiem lēmumiem un to ietekmi uz budžetu. Koplēmuma procedūru paredzēts attiecināt arī uz Finanšu regulu un tās piemērošanas metodēm. Tomēr lēmums par pašu resursiem diemžēl paliek Padomes kompetencē. Izņemot piemērošanas metožu jautājumus, Parlaments ir tikai konsultants.

Tādējādi budžeta disciplīna daļēji atgriežas Parlamentā, kuram ir tiesības noraidīt daudzgadu finanšu shēmu. Tas ir patiess progress. Svarīgākais nākamajam Parlamentam būs zināt, kas tiks nolemts sarunās atbilstīgi jaunajai Finanšu regulas procedūrai, kur Parlamentam ir līdzatbildība, un kas attieksies uz Iestāžu nolīguma jaunā regulējuma tiesību aktiem — jomu, kurā Parlamentam ir tiesības tikai noraidīt vai apstiprināt.

Visbeidzot, Savienības jaunās atbildības jomas nozīmē jaunas finansējuma prasības. Pirmkārt šeit jāmin ārējo attiecību joma un it īpaši Eiropas Ārējās darbības dienesta izveide un Augstā pārstāvja, Komisijas priekšsēdētāja vietnieka postenis, kā arī jaunās politikas jomas — enerģētika, kosmosa politika un tūrisms, pētniecība, civilā aizsardzība, administratīvā sadarbība un sports.

Dāmas un kungi! Kā jūs saprotat, Lisabonas līguma ieviestās izmaiņas ir būtiskas.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, referente. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šī ir mana pēdējā runa Eiropas Parlamenta plenārsēdē, un, būdama Eiropas pilsoņu iniciatīvas jautājuma referente, priecājos par iespēju izteikties. Es ceru, ka rīt, šā likumdošanas perioda pēdējā sēdē, Parlaments raidīs politisku signālu par savu apņemšanos tuvināt Eiropu tās iedzīvotājiem un ka mēs turpināsim šo projektu, kurš man ir bijis svarīgs jau daudzus gadus.

Atļaujiet man sākumā izteikt dažus novērojumus. Man ar nožēlu jāatzīst, ka ne mana grupa, ne mana partija — un šobrīd es rūpīgi izvēlos vārdus — nevarēja atbalstīt pilsoņu iniciatīvu. No vienas puses, netiek laista garām neviena iespēja pasūdzēties par demokrātijas deficītu Eiropas Savienībā, taču, no otras puses, ir vērojama vispārēja nevēlēšanās spert nopietnus soļus, lai Eiropas projektu padarītu demokrātiskāku. Šāda rīcība nav ne uzticību vairojoša, ne tālredzīga. Tā bloķē progresu, ko Eiropas pilsoņi prasa jau sen, un es to nepieņemu un nepieņemšu.

Tuvojoties savu pilnvaru beigām, es gribētu pateikties visiem saviem kolēģiem no Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas un Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas, kuri man sniedza atbalstu šā ziņojuma tapšanā. Gribu pateikties Jo Leinen, Konstitucionālo jautājumu komitejas priekšsēdētājam, un it īpaši visiem šo četru grupu koordinatoriem un ēnu referentiem. Paldies jums par to, ka, būdami no dažādām valstīm un partijām, mēs tik labi sadarbojamies un spējam kopīgi virzīt uz priekšu Eiropas integrācijas projektu.

Priekšsēdētāja vietnieces kundze, Lisabonas līgumā ietvertais noteikums par pilsoņu iniciatīvu neapšaubāmi ir pagrieziena punkts Eiropas integrācijas procesā. Patiesībā Eiropas Savienība vēlas apvienot nevis valstis, bet cilvēkus. Ja pilsoņi būs tieši iesaistīti Eiropas likumdošanas procesā, kā to pirmo reizi paredz Līguma par Eiropas Savienību (ES līguma jaunās versijas, j.v.) 11. panta 4. punkts, šī jautājuma risināšanā būs pavisam jauna pieeja. Vienam miljonam pilsoņu tādā gadījumā būs tiesības aicināt Komisiju iesniegt konkrētu regulas vai direktīvas projektu; šādas tiesības Padomei ir kopš 1957. gada, bet Eiropas Parlamentam — kopš 1993. gada.

Manā ziņojumā ietvertas Parlamenta galvenās nostādnes un vadlīnijas saistībā ar gaidāmo regulu par Eiropas pilsoņu iniciatīvai nepieciešamajiem nosacījumiem un procedūrām. Priekšsēdētāja vietnieces kundze, kad Lisabonas līgums stāsies spēkā, es vēlētos, lai Komisija ne tikai pēc iespējas ātrāk iesniegtu priekšlikumu, bet

arī, ja vien iespējams, ņemtu vērā mana ziņojuma nostādnes. It īpaši Komisijai būtu jāievēro Parlamenta viedoklis, kas atspoguļo ievērojama skaita dalībvalstu viedokli ES līguma (j.v.) 11. panta 4. punkta izpratnē. Manā ziņojumā ierosinātais skaits ir 7. Ir svarīgi, lai šis skaits netiktu izvēlēts pēc nejaušības principa, jo, pirmkārt, tam jābūt tādām, kas attaisno ierobežojumus, kuri saistīti ar ES pilsoņu tiesībām uz vienlīdzīgu dalību pilsoņu iniciatīvā neatkarīgi no viņu valstspiederības, un, otrkārt, tam jābūt orientētam uz attiecīgo mērķi. Tas nozīmē, ka, nosakot obligāto dalībvalstu skaitu, jāgādā, lai par Eiropas likumdošanas procesa sākumpunktu nekalpotu tāds jautājums, kas skar tikai vienas dalībvalsts konkrētas intereses, bet gan jautājums, kas saistīts ar vispārējām Eiropas interesēm.

Es aicinu pievērst īpašu uzmanību arī procedūras struktūrai, it sevišķi jautājumam par pilsoņu iniciatīvas pieņemamību. Prioritāriem jābūt tādiem kritērijiem kā labvēlīgums pret pilsoņiem un juridiskā drošība. Ja ES pilsoņi piedalās Eiropas likumdošanas procesa noteikšanā un vēlas izvirzīt pilsoņu iniciatīvu, godīguma princips prasa, lai kompetentās ES struktūras pēc iespējas ātrāk un saistošā formā sniegtu atbildi par plānotās iniciatīvas atbilstību Līgumā ietvertajām juridiskajām prasībām. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai tas notiktu, pirms tiek apkopoti atbalsta apliecinājumi, jo dalībvalstīm, kas piešķir vajadzīgos resursus, nepieciešama juridiskā drošība.

Visbeidzot, es gribētu atgādināt Parlamentam, ka pilsoņu iniciatīvas noteikumi nav no gaisa grābti. Tos izstrādāja Konstitucionālais konvents ciešā sadarbībā ar NVO, un tie bija ietverti jau Konstitucionālajā līgumā, kura parakstīšanā bija klāt arī daži no deputātiem. To iekļaušana konventa izstrādātajā Konstitūcijas projektā nebija ne pašsaprotama lieta, ne arī laimīga sagādīšanās. Tie ir tapuši intensīvās konsultācijās starp konventa locekļiem un NVO pārstāvjiem, kuru mērķis bija demokrātiska politika. Mēs zinām, ka šī ideja sešus gadus bija iesaldēta. Pēc tik ilga laikposma ir pienācis pēdējais laiks tai atgriezt dzīvību. Ir pienācis laiks tieši demokrātijai vienotā Eiropā.

(Aplausi)

Margot Wallström, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētāja kungs, sākumā atļaujiet man pateikt īpašu paldies visiem referentiem. Es ļoti apbrīnoju jūsu atdevi un, es pat teiktu, neatlaidību. Jūsu enerģiskajos centienos panākt šo jautājumu izskatīšanu šai Parlamentā es saskatu kaut ko tādu, ko mans vīrs sauktu par spītību, un varbūt tāpēc man ir tāds gandarījums par lielisko sadarbību ar jums visiem.

Īpaši es pateicos tiem, kuri nākamajā sasaukumā šeit neatgriezīsies. Mūsu darbā jūs bijāt ne tikai lieliski domubiedri un partneri, bet arī labi draugi un līdzgaitnieki. Liels paldies! *Kaufmann* kundze, manuprāt, jūs varat lepoties ar to, ka palīdzējāt izveidot šo sadarbības tīklu — es pat gribētu to salīdzināt ar elektrolīnijām — starp iedzīvotājiem un Eiropas iestādēm; jūs izveidojāt šīs jaunās elektrolīnijas un uzlādējāt tās ar enerģiju. Manuprāt, tas ir apbrīnas vērts.

Man ir liels prieks šovakar piedalīties šajās debatēs, — dienā, kad Čehija ir pabeigusi Lisabonas līguma parlamentārās ratifikācijas procesu. Šodienas balsojuma rezultātā to dalībvalstu skaits, kuru parlamenti ir atbalstījuši Līgumu, ir sasniedzis 26. Es domāju, ka šīs debātes ir laba iespēja atgādināt Eiropas pilsoņiem par to, kāda nozīme Lisabonas līgumam ir demokrātiskākas un saskaņotākas Eiropas Savienības izveidē.

Ekonomiskās krīzes laikā vairāk nekā jebkad ir svarīgi, lai Eiropa darbotos veiksmīgi un lai tās rīcībā būtu demokrātijas nodrošināšanas sistēmas. Līgums sniedz ES demokrātiskajām institūcijām, galvenokārt šim Parlamentam, vajadzīgās pilnvaras. Tas palīdzēs Eiropas Savienībai būt vienotākai un darboties saskanīgi arī pasaules arēnā. Tas ļaus Eiropai efektīvāk pārvarēt galvenās problēmas, ar kurām mēs saskaramies tādās jomās kā klimata pārmaiņas un energodrošība.

Ziņojumi, ko mēs šovakar apspriežam, palīdzēs nodrošināt arī to, lai pēc Līguma stāšanās spēkā tā īstenošana būtu raitāka un vieglāka.

Lai pēc iespējas labāk izmantotu Līguma sniegtās priekšrocības, būtiski svarīga būs laba iestāžu sadarbība, un Komisija ir apņēmusies to panākt, strādājot partnerībā ar Parlamentu un citām iestādēm.

Īrijas referendums bija skaudrs atgādinājums, ka Eiropas jautājums ir jānostiprina nacionālās debatēs. Vērā ņemamās bažas, kas noteica balsojumu, ir pelnījušas, lai ar tām nopietni rēķinātos, un tieši tas tika darīts Eiropadomē pagājušā gada decembrī. Tiesiskās garantijas un lēmums attiecībā uz Komisijas lēmumu liecina, ka Eiropas politiskā vadība ciena Īrijas balsojuma rezultātus, vēlas izprast noraidījuma iemeslus un reaģēt uz šīm bažām. Taču tas arī joprojām demonstrēja pārliecību, ka šis Līgums Eiropai ir vajadzīgs.

Tieši tāpēc kopš šī balsojuma astoņas citas dalībvalstis ir pabeigušas savu parlamentāro procesu, un ir iegūti vēl astoņi „jā”.

Parlamenta ziņojumi ir ieguldījums Līguma galveno aspektu vispusīgā analizē. To pamatā ir pieeja, kas pilnībā sakrīt ar Komisijas nostāju — maksimāli izmantot visu, ko Līgums var dot Eiropas Savienībai.

Ziņojumi ir īpaši vērtīgi tāpēc, ka tie padziļina mūsu izpratni par to, kā Līgumam būtu jādarbojas reālajā dzīvē. Šie pieci ziņojumi no dažādiem aspektiem liecina par spēcīgu, pašpaļāvīgu Parlamentu, kas meklē iespējas maksimāli izmantot Līguma potenciālu ES darbības efektivitātes un atbildīguma uzlabošanā, tādējādi dodot labumu vēlētājiem un iedzīvotājiem.

Dehaene kunga ziņojumā ir izklāstītas daudzas svarīgas nianšes, un Komisijā ir plašs atbalsts šādai Līguma interpretācijai. Ziņojuma lielākā priekšrocība ir skaidrība, ar kādu tajā parādīts, ka Līguma īstenošana nenozīmē vienas iestādes stiprināšanu uz citu rēķina; Eiropas Savienība spēs piepildīt pilsoņu gaidas tikai tad, ja visas iestādes būs stipras un efektīvi sadarbosies.

Īpaša uzmanība ziņojumā pievērsta pārejas periodam, un mēs būtu guvuši daudz priekšrocību, ja Līgums būtu stājies spēkā pirms šogad gaidāmajām iestāžu izmaiņām. Diemžēl tas nebija iespējams. Tāpēc ir vajadzīga pragmatiska un elastīga pieeja piemērotākā risinājuma meklēšanai, paturot prātā nepieciešamību šogad izvairīties no jebkāda institucionāla vakuuma un apzinoties, cik svarīgi ir nodrošināt nākamajai Komisijai iespēju pilnībā izmantot savas demokrātiskās pilnvaras, kā arī gādājot, lai tiktu garantēta Parlamenta lomas respektēšana. *J.-L. Dehaene* ziņojumā izklāstītais modelis mums visiem palīdzēs rast šo pareizo ceļu.

Dehaene kunga ziņojumā aicināts ņemt vērā politisko un dzimumu līdzsvaru, kā arī ģeogrāfisko un demogrāfisko līdzsvaru, izraugoties darbiniekus augstākajiem ES amatiem. Mūsdienā Eiropā sieviešu ir vairāk nekā 50 %, tomēr viņu īpatsvars politikā ir pārāk mazs. Šajā Komisijā, kā jums zināms, ir vairāk komisāru sieviešu nekā jebkad agrāk. Tomēr ar to ir par maz. Izraugoties nākamās Komisijas sastāvu, par mērķi jāizvirza dzimumu līdzsvara uzlabošana; šo mērķi iespējams sasniegt ar stingru nākamā Parlamenta politisko atbalstu.

Es ceru, ka sieviešu būs vairāk arī Eiropas Parlamentā un augstākajos ES amatos. Bez viņām, viņu zināšanām, pieredzes un idejām mēs visi būsim zaudētāji.

Guy-Quint kundzes ziņojums skar kādu citu svarīgu jautājumu — kā organizēt Savienības finanšu plānošanas ciklu tā, lai pēc iespējas labāk izmantotu ES budžetu, naudu novirzot jomām, kuras ir politikas prioritātes. Laikā, kad vērojams liels spiediens uz sabiedriskajām finansēm, mums ir vajadzīgas atbilstīgas procedūras, kas nodrošinātu izmaksu lietderību. Lai ES plānošana būtu efektīva, budžeta plānošanā ir ārkārtīgi svarīgi panākt līdzsvaru starp stabilitāti un spēju reaģēt, un Komisija pie tā atgriezīsies, budžetu pārskatot.

Leinen kunga ziņojumā aplūkota Līguma ietekme uz Parlamentu un ļoti detalizēti izklāstīti Parlamenta darba aspekti, ņemot vērā jaunās politikas jomas, jaunās pilnvaras un jaunās procedūras. Piemēram, ir uzsvērts, cik svarīgi ir nodrošināt Savienības ārējās darbības pienācīgu kontroli, un šajā ziņā mēs noteikti būsim gatavi sadarboties piemērotāko metožu izraudzīšanā. Tomēr par šīm metodēm varēs vienoties tikai tad, kad savas funkcijas sāks pildīt priekšsēdētāja vietnieks un Augstais pārstāvis.

Šajā, tāpat kā daudzos citos izvirzītajos jautājumos, tostarp par komitoloģiju un deleģētajiem aktiem, mēs gaidām daudz detalizētāku viedokļu apmaiņu ar Parlamentu par visu šo jautājumu īstenošanu.

Pievērošoties *Kaufmann* kundzes ziņojumam, jāsaaka, ka tajā skaidri izklāstīts, kā pilsoņu iniciatīva var piešķirt jaunu dimensiju demokrātijai Eiropas Savienībā. Pilsoņi varēs aicināt Komisiju izvirzīt jaunas politikas iniciatīvas. Tā ir viena no jomām, kurā Komisija ir paredzējusi rīkoties bez kavēšanās, tiklīdz Līgums stāsies spēkā, izmantojot arī konsultācijas, lai izprastu ieinteresēto pušu un pilsoņu vēlmes. Komisijas nostāja ļoti lielā mērā sakrīt ar *Kaufmann* kundzes ieteikumiem.

Tomēr ir dažas jomas, kuras mums būtu jāapspriež sīkāk. Mēs gribam panākt pareizo līdzsvaru, lai procedūra, no vienas puses, pilsoņiem būtu vienkārša, bet, no otras puses, garantētu iniciatīvu leģitimitāti un nozīmīgumu.

Piemēram, jautājumā par minimālo dalībvalstu skaitu mums vajadzētu arī precīzāk atspoguļot Līgumā paredzēto procedūras veidu.

Visbeidzot, *Brok* kunga ziņojums attiecas uz jomu, kurā gan Parlaments, gan Komisija pēdējos gados ir daudz paveikuši — uz attiecībām ar dalībvalstu parlamentiem. Šis Parlaments ir pirmais, kurš izmantojis parlamentu konferences un ir atradis dažus ļoti ērtus veidus, kā izveidot patiesu parlamentāro tīklu.

Komisija, kā zināms, ir izstrādājusi pilnīgi jaunu mehānismu dialogam ar dalībvalstu parlamentiem, un šī ir joma, kurā panākts ievērojams progress. Kopš 2006. gada Komisija sūta parlamentiem ne tikai konsultāciju dokumentus, bet arī likumdošanas priekšlikumus ar aicinājumiem tos komentēt. Līdz šim esam saņēmuši aptuveni 400 atzinumus un atbildējuši uz tiem, un esam ievērojami palielinājuši arī tiešo kontaktu skaitu;

kopš Komisijas pilnvaru termiņa sākuma ir notikušas vairāk nekā 500 sanāksmes, kurās piedalījušies komisāri un dalībvalstu parlamentārās struktūras. Tādējādi, kā norādīts ziņojumā, Līguma jaunie noteikumi attiecībā uz dalībvalstu parlamentiem pilnībā atbilst pēdējo gadu tendencēm un, manuprāt, tas ļaus vēl vairāk stiprināt Eiropas parlamentārās „ģimenes saites”.

Kopumā šie ziņojumi uzskatāmi rāda, kā Lisabonas līgums padziļinās demokrātiju Eiropā un dos labumu Eiropas iedzīvotājiem. Šī ir izcila ziņa, ko paust pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanām, un izcila atbalsta platforma Līguma īstenošanai.

Priekšsēdētājs. – Pirms dodu vārdu runātājiem, es pats atļaušos zināmu vaļību, un domāju, ka tā ir piedodama cilvēkam, kurš vada sēdi šādā Parlamenta pilnvaru termiņa posmā un šādā nakts stundā, jo šim vēl vakara sēdēm nūdien ir savas priekšrocības.

Gribu jums teikt, ka esmu nolēmis nekavējoties ierosināt Parlamenta priekšsēdētājam un Prezidijam sagatavot publikāciju, kurā būtu gan pats Lisabonas līgums, gan šie pieci ziņojumi un attiecīgās rezolūcijas, gan referentu un komisāres ievadvārdi.

Pēc manām domām, šādam dokumentam, kuru pārtulkotu 23 ES oficiālajās valodās un izdalītu 27 dalībvalstu iedzīvotājiem, būtu ļoti liela nozīme, veidojot izpratni par to, cik svarīgs ir Lisabonas līgums, un arī par to, ko dara un kādus centienus iegulda Parlaments. Tā būtu arī pienācīgās cieņas izrādīšana visiem pieciem referentiem, sevišķi *Guy-Quint* kundzei un *Kaufmann* kundzei, kuras ir darījušas zināmu savu nodomu pamest Parlamentu, bet kurām vienmēr būs vieta mūsu atmiņās, un mēs viņas atcerēsimies ar pateicību.

Michael Gahler, *Ārlietu komitejas atzinuma sagatavotājs.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, kā jūs redzat, par godu šim īpašajam notikumam esmu apzināti ieņēmis *Zahradil* kunga vietu.

Ārlietu komitejas vārdā es vēlētos uzsvērt, ka nākamajam Komisijas priekšsēdētāja vietniekam un Augstajam pārstāvim, mūsaprāt, par savu darbu pilnībā jāatskaitās Parlamentam tā vienkāršā iemesla dēļ, ka, līdzīgi visiem citiem komisāriem, viņa iecelšanai amatā vajadzīga Parlamenta uzticība. Arī tad, ja vienam cilvēkam ir divējādas funkcijas, ir jāsaģlabā pašreizējā prakse — regulārs politisks dialogs plenārsēdēs un Ārlietu komitejā.

Tā kā vairums no mums vēlas, lai Eiropas Savienības pieeja ārpolitikai būtu vienotāka un reālistiskāka, arī pašas nākamās amatpersonas interesēs būs nodrošināt Eiropas Parlamenta atbalstu savai darbībai. Par mūsu izpildvaras politiskajiem plāniem un nostāju var regulāri debatēt arī Ārlietu komitejas sanāksmēs, kurās nākamais Padomes pastāvīgo pārstāvju komitejas priekšsēdētājs sniedz informāciju par jautājumiem, ko apspriež COREPER. Šādu praksi var attiecināt arī uz īpašajiem pārstāvjiem, ja tas tiek pieprasīts.

Nākotnē lēmumi par iecelšanu amatos drošības un aizsardzības politikas jomā būtu jāapspriež arī Parlamentā, lai darbībām trešās valstīs piešķirtu lielāku demokrātisko leģitimitāti.

Saistībā ar Eiropas Ārējās darbības dienestu mēs uzskatām, ka Eiropas Parlamentam pilnībā jāpiedalās sagatavošanas pasākumos. Mēs piekritam, ka administratīvos nolūkos šim dienestam jādarbojas Komisijas paspārnē.

Mēs vēlamies arī panākt, ka turpmāk ES delegāciju trešās valstīs vadītājus pirms apstiprināšanas amatā uzklausa Ārlietu komiteja. Manuprāt, ja persona neatstāj labu iespaidu pati uz saviem deputātiem, nebūtu pareizi šādu cilvēku sūtīt uz ārvalstīm.

Mēs arī aicinām visu Eiropas Savienības ārpolitiku, arī kopējo drošības un aizsardzības politiku, nākotnē finansēt no Kopienas budžeta. Taču es vēlētos, lai nākamajā līgumā, kas sekos pēc Lisabonas līguma, budžetā būtu iekļauti arī kopējie militārie izdevumi.

Andrew Duff, *Ārlietu komitejas atzinuma referents.* – Priekšsēdētāja kungs! Kā norādīja iepriekšējie runātāji, kopējās ārpolitikas, drošības politikas un aizsardzības politikas izstrāde ir viens no lielākajiem ieguvumiem, ko mums sniedz Līgums. Šīs gaidāmās pārmaiņas būtiski ietekmēs dalībvalstu parlamentus.

Protams, dalībvalstu parlamenti saglabās atbildību attiecībā uz savas valsts drošību, taču tiem būs jāuzņemas arī daudz nozīmīgāka loma, ciešā un regulārā sadarbībā ar Eiropas Parlamentu pārbaugot un cenšoties izstrādāt kopējo Eiropas politiku, kritizējot un noprotinot savus ministrus par viņu darbību Padomē un informējot presi un sabiedrību par jauno realitāti — ka labākais ārpolitikas veidošanas paņēmieni ir meklēt, atrast un izplānot kopējās Eiropas intereses.

Thijs Berman, *Attīstības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Čehijas senāts šodien atbalstīja Lisabonas līgumu. Tagad var teikt, ka ir atlikusi tikai Īrija, un tad mums būs līgums, kas dos vairāk iespēju labākas politikas veidošanā arī manai komitejai — Attīstības komitejai.

Tomēr būtu milzīga kļūda tagad izdarīt spiedienu uz Īriju. Šī ir neatkarīgu valstu savienība, un ģīviem ir tiesības pieņemt pašiem savus lēmumus. Jebkāds spiediens no ārpusē tikai palielinātu eksplozijas risku visā Eiropas Savienībā, jo, par spīti skaistajiem un apmierinājuma pilnajiem vārdiem, kas šodien izskanējuši Parlamentā, Eiropas Savienībā patlaban ir dziļa uzticības krīze. Šādu krīzi var pārvarēt vienīgi ar rezultātiem, sociālo politiku, ieguldījumiem un ekonomikas atveseļošanu, tīras enerģijas nodrošināšanu klimata vārdā, sociālo tiesību aizsardzību gan šeit, gan citur pasaulē; tomēr, cenšoties to visu panākt, mums ir jāievēro katras dalībvalsts tiesības meklēt risinājumus, kas tai ir visnoderīgākie.

Sadarbība ir vajadzīga, un par to nav šaubu arī šīs krīzes laikā, taču vajadzīga ir arī uzticība pašiem sev. Tāpēc Īrijas piespiešana būtu nepiemērots solis — gan attiecībā uz tās iedzīvotājiem, gan uz visu pārējo Eiropu. Lai ES spētu sasniegt savus vērienīgos mērķus, tai jārikojas pārdomāti.

Danutė Budreikaitė, *Attīstības komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (LT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlētos uzsvērt, ka Lisabonas līgums dos Eiropas Savienībai vairāk iespēju uzņemties iniciatīvu attīstības koordinēšanas politikas jomā, uzlabot atbalsta sniedzēju koordināciju un uzdevumu sadali, kā arī efektīvāk sniegt palīdzību. Tomēr tas nozīmē arī, ka ES iestādēm, tostarp Parlamentam, būs jāuzņemas lielāka atbildība.

Lai veiksmīgi īstenotu attīstības sadarbības politiku, būtiska nozīme ir piemērotai administratīvai struktūrai, kas likvidētu pašreizējās pretrunas Komisijas ģenerāldirektorātu struktūrās un atbildības sfērās tādos aspektos kā politika un budžets, un nodotu šo jomu Attīstības sadarbības ģenerāldirektorāta kompetencē.

Tā kā attīstības sadarbības politika tiks īstenota pašreizējās procedūras kārtībā, ir ļoti svarīgi precīzi noteikt Eiropas Parlamenta Attīstības sadarbības komitejas funkcijas. Lisabonas līgums dos iespēju labāk īstenot attīstības sadarbības politiskos mērķus, lai mazinātu un perspektīvā izskaustu nabadzību pasaulē.

Georgios Papastamkos, *Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Kā Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinuma sagatavotājs es vēlētos norādīt, ka izmaiņas, ko Lisabonas līgums ievieš kopējās tirdzniecības politikas jomā, palīdzēs vairot tās demokrātisko leģitimitāti, pārredzamību un ES ārējo darbību efektivitāti. Sevišķi gribu uzsvērt Savienības iestāžu līdzsvara pārskatīšanu, piešķirot arī Parlamentam likumdevēja funkcijas tādā sfērā kā kopējās tirdzniecības politikas piemērošanas sistēmas izstrāde. Arī visu tirdzniecības nolīgumu noslēgšanai būs vajadzīga Parlamenta piekrišana.

Tomēr es gribu norādīt uz līdzsvara trūkumu starp Parlamenta iekšējo un ārējo kompetenci, *in foro interno* un *in foro externo*, attiecībā uz kopējo tirdzniecības politiku, jo Lisabonas līgumā Parlamentam nav paredzētas tiesības apstiprināt Komisijas pilnvaras pārrunāt tirdzniecības nolīgumus. Tā kā Parlaments tomēr drīkst noteikt priekšnoteikumus Savienības tirdzniecības nolīgumu apstiprināšanai, es uzskatu, ka šajā jomā vajadzīgs paplašināts pamatnolīgums par Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām.

Nobeigumā gribu uzsvērt, ka ir vajadzīgs intensīvāks dialogs starp Eiropas Parlamentu un dalībvalstu parlamenti, jo visi kopīgās tirdzniecības politikas jautājumi turpmāk būs tikai Savienības jurisdikcijā. Visi tirdzniecības nolīgumi tiks slēgti ar Eiropas Savienību, un vairs nebūs jauktu nolīgumu, ko slēdz gan Savienība, gan dalībvalstis.

Evelyne Gebhardt, *Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Arī mēs, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja, uzskatām, ka Lisabonas līgums dod lielas priekšrocības, kuras mēs negribētu palaist garām neizmantotas, — it īpaši patērētāju aizsardzības jomā. Interesanti, ka līdz ar Lisabonas līgumu patērētāju aizsardzība ir kļuvusi par uzdevumu, kas attiecināms uz visām nozarēm, tādējādi šī joma neapšaubāmi iegūst daudz lielāku nozīmi. Īpaši svarīga tā ir Eiropas Savienības iedzīvotājiem, jo mēs viņiem ikdienā varēsim parādīt, ko Eiropas Savienība dara viņu labā. Iedzīvotāji nepārtraukti jautā, ko Eiropas Savienība dara viņu labā. Svarīgi ir arī tas, kas šīs jautājums tagad ir nostiprināts 12. pantā, nevis simtajā vai kādā no vēl tālākiem pantiem, un tas nozīmē, ka patērētāju tiesībām ir piešķirta daudz lielāka nozīme.

Tas, ka mums būs Lisabonas līgums, manuprāt, ir labi. Esmu ļoti gandarīta, ka arī Prāgas senāts šodien ir līgumu ratificējis. Tas ir skaidrs apliecinājums tam, ka mums ir svarīga šāda Eiropa — sociāla Eiropa, pilsoņu Eiropa — un ka mēs domājam arī par tās nākotni. Paldies, ka ļāvēt mums šodien to vēlreiz apliecināt. Īpašs paldies jums, *Kaufmann* kundze, par jūsu izcilo darbu Konventā. Jūsu sasniegums ir patiešām ievērojams.

Oldřich Vlasák, *Reģionālās attīstības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Reģionālās attīstības komitejas vārdā es gribētu piešķirt diskusijām par Lisabonas līgumu arī teritoriālu dimensiju. Ir skaidrs, ka vietējās iestādes, pašvaldības un reģioni arvien vairāk saskaras ar Eiropas tiesību aktu un Eiropas politikas ietekmi. Šajā saistībā Utrehtas Universitātes veiktā pētījumā redzams, ka Kopienas struktūrvienības gadā pieņem vairāk nekā 100 regulas, kurām ir tieša ietekme uz vietējo pašpārvaldi. Septiņdesmit procentus no mūsu izdotajiem tiesību aktiem un pasākumiem patiesībā īsteno reģionos, pilsētās un vietējās kopienās.

Tāpēc strīdīgo Lisabonas līgumu no vietējo iestāžu viedokļa var uztvert pozitīvi. Patiesībā Lisabonas līgumā ir iekļauts subsidiaritātes protokols, proti, protokols, kas nosaka, ka kādas tiesību normas pieņemšana augstākā līmenī, šai gadījumā Eiropas līmenī, ir attaisnojama vienīgi tad, ja šāds solis ir acīmredzami efektīvāks un vajadzīgāks. Saskaņā ar Līgumu būs nepieciešamas efektīvākas apspriešanās ar vietējām pašvaldībām un to apvienībām. Paredzēts ieviest arī noteikumu, kas Eiropas Komisijai uzliek par pienākumu līdz minimumam samazināt katra jauna tiesiskā regulējuma finansiālo un administratīvo slogu. Šādu līdzekļu nolūks ir panākt, lai Brisele rūpīgāk ieklausītos reālajās problēmās, ar kādām saskaras pašvaldību vadītāji, un būtu labāk sagatavota to risināšanai. Vēl es gribētu uzsvērt, ka šīs pilnīgi noteikti nav pēdējās izmaiņas primārajos tiesību aktos, kuras mums nāksies apspriest. Tāpēc mums būtu jāsāk rūpīgi apsvērt, kādas izmaiņas būtu vajadzīgas, lai ES juridisko pamatu padarītu saprotamu, stabilu un tādu, kas dod labumu visiem iedzīvotājiem.

Dāmas un kungi, es šobrīd negribētu izteikt spriedumu par Lisabonas līguma pozitīvajiem un negatīvajiem aspektiem. Jūs visi zināt, ka Čehijas nostāja ir kritiska, taču reālistiska. To šodien apliecināja Čehijas parlamenta senāta debates un tām sekojošā līguma apstiprināšana.

Johannes Voggenhuber, *Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es runāju Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā. Es jūtos nedaudz aizkaitināts, jo būtu gribējis dzirdēt arī Attīstības komitejas viedokli, taču *Berman* kungs savas runas laiku izmantoja, lai mūs brīdinātu neizdarīt spiedienu uz Īrijas ļaudīm.

Šāds domāšanas veids nepārprotami ir viens no iemesliem, kāpēc mēs šovakar diskutējam. Es pat sāku šaubīties, vai šim Parlamentam maz vairs ir tiesības runāt ar saviem pilsoņiem, apmainīties ar argumentiem, aizstāvēt savas 10 gadus ilgās konstitucionālā procesa izstrādes rezultātus, vai arī šādu dialogu nodēvēs par spiediena izdarīšanu un šantāžu. Ir nu gan ērmīga tā pasaule!

Man būtu gribējies, lai Parlaments Eiropas Savienības pilsoņu priekšā būtu aizstāvējis šo līgumu daudz sparīgāk, daudz uzstājīgāk un daudz atklātāk, nevis visu atstājis tikai valdību ziņā, jo tām pārāk bieži ir visai divdomīgas attiecības ar to progresu, ko iemieso šis līgums.

Priekšsēdētāja kungs! Daudzi eiroskeptiķi apgalvo, ka šajā līgumā iemiesotais demokrātiskais progress ir niecīgs un ka patiesībā tā ir tikai viēģes lapa, aiz kuras slēpjas daudz tumšāka un draudīgāka Eiropa. Pēc manām domām, pietiek ar vienu acu uzmetienu tādiem aspektiem kā iekšējā drošība, tieslietas un policija, tās integrēšana Kopienas līmenī, Parlamenta līdzlemšanas tiesības un Hartas piemērošana, lai šāds apgalvojums atspēkotu un atmāskotu kā maldināšanu, propagandu un neinformētību.

Man pašam šī joma joprojām šķiet viena no kaitinošākajām demokrātijas deficīta izpausmēm Eiropas Savienībā. Nekad neesmu uzskatījis varas dalīšanu par vēsturiski filosofisku principu; drīzāk tas ir viens no demokrātijas pamatprincipiem. Šajā ziņā Lisabonas līgums sniedz ļoti nepārprotamu un progresīvu atbildi. Tā ir viena no delikātākajām jomām konstitūcijā. Realitātē tā izpaudās kā slēgtas sēdes, kurās policijas ministri pieņēma lēmumus par policijas likumiem, bez tiesu kontroles vai Eiropas Kopienas Tiesas kontroles un bez visaptveroša pamattiesību un brīvību kodeksa piemērošanas. Taču tas mainīsies, un ir sperts milzu solis pretī demokrātiskai Eiropai. Turklāt, *Berman* kungs, to aizstāvēt un apspriest ar pilsoņiem ir mūsu pienākums, nevis spiediena izdarīšana.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Man ir prieks dot vārdu manam tautietim *Carnero González* kungam. Arī viņš ir viens no tiem deputātiem, kuru nākamajā sasaukumā vairs nebūs kopā ar mums, un es gribu publiski viņam pateikties par milzīgajām pūlēm un ārkārtējas uzslavas vērtu darbu, ko viņš ir ieguldījis konkrētajā jomā un patlaban apspriežamajā jautājumā.

Carlos Carnero González, *Līgumrakstu komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (ES) Paldies, priekšsēdētāj un draugs, par šiem labajiem vārdiem, kas neapšaubāmi ir emocionāli aizkustinoši šobrīd, kad esmu Parlamentā pēdējo reizi šī pilnvaru termiņa laikā, un es vēlos pateikties par sadarbību visiem, ar ko man bijis gods strādāt

kopā, kā arī lūgt piedošanu par kļūdām, ko varbūt esmu pieļāvis. Esmu centies pēc labākās sirdsapziņas strādāt savas valsts pilsoņu un visu eiropiešu labā, un šajā darbā ir bijuši patiesi īpaši brīži, piemēram, darbs Konventā.

Patiesībā mūsu temats šodien ir pilsonība, un es runāju Lūgumrakstu komitejas vārdā. Kura no šī Parlamenta komitejām gan ir tuvāka pilsoņiem nekā Lūgumrakstu komiteja? Tā nodrošina vienas no svarīgākajām Eiropas pilsoņu tiesībām, proti, tiesības iesniegt lūgumrakstus.

Lietas būtība ir šāda: Eiropas Parlamentu daudzās valstīs pazīst arī tāpēc, ka ir šīs tiesības iesniegt lūgumrakstus. Mēs, Lūgumrakstu komitejas locekļi, to zinām, un patiesībā to zina viss Parlaments. Līdz ar Lisabonas līgumu, kurš Eiropas Savienību padara demokrātiskāku un efektīvāku, tiek ieviesti tādi jauni elementi kā Pamattiesību harta un tādi jauni instrumenti kā pilsoņu iniciatīva.

Svarīgākais ir novērst pārpratumus, piemēram, attiecībā uz divām tiesībām — tiesībām iesniegt lūgumrakstus un pilsoņu iniciatīvas tiesībām. Vēlos norādīt, ka pilsoņi, piemēram, lūgumrakstā var lūgt, lai Parlaments aicina Komisiju izstrādāt likumdošanas iniciatīvu, tātad nākotnē ir iespējama situācija, kad ar Eiropas pilsoņu iniciatīvas palīdzību Komisija tiek aicināta sākt likumdošanas procedūru, un vienlaikus, pamatojoties uz tiesībām iesniegt lūgumrakstu, šajā pašā jautājumā var tikt iesniegts lūgumraksts, kurš adresēts attiecīgajai Parlamenta komitejai un kurā Parlaments aicināts vērsties pie Komisijas. No šādas pretrunas mums ir jāizvairās, un ir jācenšas panākt tādu sinerģiju, kas nostiprinātu abus šos ceļus, jo tie abi ir konkrētas ES pilsonības izpausmes.

Protams, Lūgumrakstu komiteja gribētu iesaistīties pilsoņu iniciatīvas tiesību administrēšanā. Skaidrs, ka iesaistīties vēlētos visas komitejas, taču es gribētu lūgt, lai šo tiesību īstenošanas iespējas tiktu nodrošinātas iespējami labākā veidā. Manuprāt, tā būtu arī pienācīga cieņas izrādīšana tik svarīgai dienai kā šī, kad Čehijas senāts ir ratificējis Lisabonas līgumu, un tātad ir atlicis tikai viens solis, pirms šis līgums kļūst par realitāti, — pirms stājas spēkā šis līgums, kas ir Eiropas Konstitūcijas mantinieks un vienlaikus labākais ES dokuments, kāds līdz šim izstrādāts.

Ja mēs to panāksim, tad visi, kas šovakar esam šeit, — sākot ar visiem klātesošajiem deputātiem, kuri piedalījās arī Konventā —, būsime devuši milzīgu ieguldījumu, un mūsu darbs Eiropas Parlamentā nebūs bijis veltīgs.

Maria da Assunção Esteves, PPE-DE grupas vārdā. — Priekšsēdētāja kungs, šī ir mana pēdējā runa plenārsēdē, tāpēc tā būs nedaudz atšķirīga.

Pienāks diena, kad federālie un kosmopolītiskie parlamenti apvienosies, lai kopīgi pārvaldītu pasauli. Tieši šeit, šajā pilsoņu pārstāvības vietā, kur brīvība pieņemas spēkā un demokrātija — plašumā, — tieši šeit dzimst sapnis par kopīgu humānismu bez robežām. Apgaismības laikmetā izsapņotā cilvēku vienotības ideja sper pirmos soļus mūsu telpu labirintos un mūsu debatēs. Šī vienotība atņem spēku Makiaveli, jo varas suverenitāti mēs esam spējuši aizstāt ar cilvēku suverenitāti. Kosmopolītisma paradigma ienāk mūsu iestādēs un mūsu lēmumos, un šobrīd pieprasa arī savu tiesu.

Dzimst jauns, antropocentrisks skatījums uz tiesiskumu un politiku, un Eiropas ielās vērojama jaunās postnacionālās identitātes veidošanās. Dziļā cieņa pret cilvēku kļūst par principu, kas apvieno valstu un starptautiskās tiesības. Tas ir galvenais likums, uz kura pamata veidots viss mūsu satvars. Eiropas Savienība un tās Parlaments pārstāv tādu morālo ideju, kam cilvēces vēsturē nav līdzinieka, — kolektīvo morālo ideju, kas ietekmējusi Eiropas valstu stratēģiju un bijusi par pamatu to integrācijai.

Eiropas tautu savstarpējā apņemšanās ir patiesa savas kopīgās cilvēces apzināšanās. Būtībā nošķirtība un egoisms krita tajā dienā, kad tika pieņemts Romas līgums. Tagad taisnīguma radītāja ir tieši politiskā sirdsapziņa, kas ir kā tilts starp Kantu un Aristoteli, starp brīvību un laimi. Eiropas tautas zina, ka likumīgs ir vienīgi tas, kas izriet no cilvēktiesībām, un ka leģitīma ir tikai tāda vara, kas šīs tiesības ievēro. Ļaudis zina, ka vēsturiska atbrīvošanās ir iespējama vienīgi tad, ja pastāv kopīgas politiskas vērtības un globāls taisnīgums.

Pienāks diena, kad Āzijas, Amerikas un Āfrikas tautas būs vienotas. Cilvēka cieņa dominēs bez robežām un visās kultūrās — no Gētes līdz Pessoa, no Baha līdz Čaikovskim, no Muhameda līdz Budam. Cilvēktiesības kļūs par universālu normu, par kopīgu likumu neatkarīgi no visām atšķirībām, un, lai Eiropa kļūtu par paraugu, tai vajadzīgs stiprāks satvars, vairāk decentralizācijas, labāka politika un lielāks plašums.

Šajā atvadu brīdī vēlos jums pateikt, cik ļoti lepojos ar to, ka mēs kopā to visu piedzīvojam.

(Applausi)

Priekšsēdētājs. – Paldies, Esteves kundze, par jūsu runu, paldies par jūsu darbu visos šajos gados, un vēl jums veiksmi un laimi turpmākajā dzīvē.

Jo Leinen, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, jūs teicāt, ka ierosināsi Priekšsēdētāju konferencei un Prezīdijam apkopot šos piecus ziņojumus un kopā ar skaidrojumiem publicēt tos bukletā. Tā ir lieliska doma, un es varu to tikai apsveikt. Es ieteiktu iekļaut arī Corbett / Méndez de Vigo ziņojumu, kas bija pamats mūsu darbam ar Lisabonas līgumu. Tolaik mēs ieguvām rekordaugstu rezultātu — 500 balsis. Tā ir daļa no procesa. Pēc Konstitucionālā līguma tas bija Reformu līguma izstrādes sākumpunkts. Manuprāt, šī ir ļoti laba doma. Mēs jūs pilnībā atbalstām.

Jūs jau pateiciāties dažiem deputātiem, kuru diemžēl šeit vairs nav. Es varu droši teikt, ka starp visiem Konstitucionālo jautājumu komitejas locekļiem valdīja laba sadarbība. Mūsu komitejā vienmēr bijusi cieņā aktīva līdzdalība. Šajā brīdī es vēlreiz gribu pateikties tiem, kuri patlaban atrodas sēžu zālē. Vispirms paldies Johannes Voggenhuber, kurš bija īsts stūrakmens mūsu darbā demokrātijas un civiltiesību jautājumos. Sylvia Kaufmann, kuru jau vairākkārt minēja, īpaši daudz ir panākusi, paužot savu viedokli savā politiskajā vidē, par spīti ievērojamai pretestībai. Vienmēr ar mums kopā ir bijis Carlos Carnero González. Viņš cīnījās gan par Konstitūciju, gan par referendumu Spānijā. Ļoti aktīvi allaž darbojusies M. da Assunção Esteves. Ārkārtīgi daudz, arī Konstitūcijas labā, ir sasniedzis Alain Lamassoure. Un, visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi — Catherine Guy-Quint, lai gan viņa nav komitejas locekle. Viņa ir paveikusi lielu darbu Budžeta komitejā un vienmēr atbalstījusi nostāju, ka Parlamentam vajadzīga lielāka atbildība un lielākas tiesības. Paldies jums visiem! Es pieminēju tos klātesošos deputātus, kuri nākamajā sasaukumā darbu neturpinās. Taču mēs apsolum viņu darbu turpināt.

Būdam Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupas pārstāvis, vēlos izteikt vēl divus komentārus par ziņojumiem. Saistībā ar S. Kaufmann ziņojumu jāsaka, ka mēs vienmēr esam uzstājuši, ka pilsoņu iniciatīva nav ne placebo, ne alibi; tas ir nopietns konstitucionāls instruments, ar kura palīdzību pilsoņi var ietekmēt Briseles darba kārtību. Esmu pārliecināts, ka mums izdosies nodrošināt, lai tā tas būtu arī tad, kad pilsoņu iniciatīva būs ieviesta. Tūlīt pēc reorganizācijas Komisijai būtu jāīsteno savas iniciatīvas tiesības un jāsasagatavo likumprojekts.

Attiecībā uz J.-L. Dehaene ziņojumu es vēlreiz gribētu atgādināt par pārejas periodu. Mēs gribam, lai apspriedes par Padomes priekšlikumu jaunā Komisijas priekšsēdētāja iecelšanai noritētu Lisabonas garā. Taču Komisāru kolēģiju, arī tās priekšsēdētāju, pilnībā varēs apstiprināt tikai pēc līguma stāšanās spēkā. Būtībā par Komisijas priekšsēdētāju mēs balsosim divreiz. Ir svarīgi to atcerēties. Tā ir vienkārši pārejas perioda īpatnība. Manuprāt, Dehaene kunga izstrādātā likumdošanas perioda programma ir ļoti laba. Sākumpunkts ir pilsoņu balsojums Eiropas vēlēšanās, kam seko visi lēmumi saistībā ar personālu, politiskās programmas un Eiropas Savienības finansējums. Procesā pamatā ir suverēnu valstu balsojums, Eiropas Savienības pilsoņu balsojums. Pēc manām domām, tas ir ļoti labi. Paldies, Dehaene kungs!

Andrew Duff, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! W. Churchill ir teicis: „Nekad neizniekojiet krīzi!”

Šodien mums ir gan ekonomikas, gan klimata, gan starptautiskās nestabilitātes krīze, un mums — vismaz mūsu grupai — ir skaidrs, ka šīs krīzes ir spēcīgs papildu arguments ES starptautiskās darbības spējas pastiprināšanai.

Līgums ir loģiska atbilde uz šiem pārbaudījumiem. Tas ir labākais līgums, par kādu patlaban iespējams vienoties. Tas ir labs līgums, un vēsturiskās nozīmes ziņā tas noteikti līdzinās Māstrihtas līgumam. Tas vairo demokrātiju un dara ES pārvaldību reprezentatīvāku, efektīvāku un rentablāku.

Tas ir arī reformistisks līgums. Tajā atrisināts vairums to problēmu, kas raksturīgas pašreiz spēkā esošajam Nicas līgumam. Lai to aptvertu, nav jābūt karojošam federālistam — tādām kā es —, taču tikai pārliecināts demokrāts sapratīs, ka, pirmkārt, vienīgi integrēta Eiropa spēs pienācīgi reaģēt uz globalizāciju, un, otrkārt, ka nacionālā demokrātija nevis aizstāj vēsturiskās nacionālās demokrātijas, bet gan papildina tās.

Konservatīvajiem un nacionālistiem, kas iebilst pret Līgumu, būtu mums jāizskaidro, kāpēc viņi labprātāk saglabātu pašreizējo neefektīvo un smagnējo Savienības veidolu un kāpēc viņi vēlas paturēt nacionālo valstu absurdās pretenzijas uz valsts suverenitāti, ja daudz svarīgāk ir gādāt par patiesi efektīvu savstarpējo atkarību valstu un pilsoņu starpā — tādu savstarpējo atkarību, kāda ir skaidri noteikta un nostiprināta šai Līgumā.

Šis Līgums ir būtisks solis Eiropas konstitucionālās attīstības virzienā, un esmu lepns, ka piedalījos tā sagatavošanā. Es cīnīšos līdz galam, lai panāktu gan tā stāšanos spēkā, gan veiksmīgu un raitu īstenošanu.

Johannes Voggenhuber, *Vers/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāja vietnieces kundze! Paveroties apkārt šai sēžu zālē, man rodas iespaids, it kā konstitucionālā ziļoņkaula torņa iemītnieki būtu tikuši aicināti turpināt savas diskusijas Parlamenta plenārsēdē. Tā tas nebija domāts. Mēs bijām vienojušies, ka notiks plašas Eiropas Parlamenta debates par Lisabonas līguma sekām.

Vai nebūtu bijis jauki, ja Parlaments būtu apspriedis Līgumu šorīt, vienlaikus ar Čehijas senātu, un būtu skaidri paudis Eiropas Savienības pilsoņiem, ka šis Līgums ir Eiropas Parlamenta darba rezultāts — tā darba rezultāts, kas sākās jau ar Konventu un turpinājās līdz pat šim brīdim, un ka šī reforma nav ES elites uzspiesta, bet gan panākta kopīgā darbā?

Kad kaut kas noiet greizi, pēc savas 15 gadus ilgās pieredzes varu teikt, ka vainīgas parasti ir valdības, nevis parlamenti. Tagad mēs visi esam vienās rētās un greznojušies ar medaļām. Šī ir mana pēdējā runa pēc 15 darba gadiem. Mēs esam nogājuši garu ceļu. Tas bija liels gods. Arī es, līdz ar Duff kungu, biju aicināts būt par Parlamenta referentu gan Pamattiesību hartai, gan Konstitūcijai.

Man jāsaka — un es domāju, ka varu runāt arī pārējo Konventa locekļu vārdā —, ka mēs allaž jutām Eiropas Parlamenta atbalstu un atzinību. Mēs uzdrošinājāmies riskēt, uzdrošinājāmies izstrādāt tādu redzējumu, kas daudziem lika noraidoši purināt galvu, kas saņēma valdību noraidījumu, kas izpelnījās daudzus veto un gandrīz noveda pie Konventa iziršanas. Taču nav noliedzams, ka šā procesa virzošais spēks, tā redzējums nāca no parlamenti. Tādējādi tā bija arī pirmā Eiropas Savienības pilsoņu uzvara.

Varbūt atļaujiet man nedaudz ieskatīties nākotnē. Mēs zinām, ko ikviens no mums domā par progresu, kas panākts ar šo Līgumu. Kad Starpvaldību konference asi kritizēja Konventa rezultātus, atcēla Likumdošanas padomi, no jauna ieviesa Padomes izstrādātos aktus un pievienoja trešo daļu — visas šīs lietas, kas šodien mūs patiesi sarūgtina —, es iedomājos par pirmo Konstitūcijas grozījumu kaut kad tālā nākotnē.

Viens no pašiem būtiskākajiem šā Līguma elementiem ir Eiropas Parlamenta iniciatīvas tiesības, tā tiesības Konstitūcijas grozīšanas nolūkā ierosināt Konventa sasaukšanu. Mēs vēl neesam nonākuši ceļa galā. Kad mēs cīnījāmies par savu redzējumu, mums Konventā bieži bija jādzird: „Atkal jūs ar saviem salīdzinājumiem ar Filadelfijas Konventu! Eiropai ir vajadzīga nopietna krīze. Bez nopietnas krīzes jūs nekad nespēsiet radīt patiesu Eiropas demokrātiju, patiesu politisku kopienu. Mums patiešām vajadzīga pamatīga krīze”. Acīmredzot viņi ar to domāja nākamās simt gadus. Taču tā ir klāt. Mums ir šī krīze. Un pēkšņi pilsoņi jautā, kāpēc mums nav nekādas ekonomikas pārvaldības. Viņi jautā, kāpēc mums Eiropā nav kaut minimālu kopīgu ekonomikas noteikumu, vismaz attiecībā uz galvenajiem fiskālās politikas aspektiem, uzņēmumu ienākumu nodokļiem un darījumu nodokļiem. Cilvēki vēlas arī sociālu Eiropu. Mēs nenokāpām no barikādēm; valdības vienkārši teica „nē”. Šodien visa Eiropa prasa, kur ir Eiropas Savienības pilnvaras, lai aizsargātu sociālo tirgus ekonomiku un taisnīgu sadali. Tajā pašā laikā miljardiem eiro tiks ieguldīti nākamajā paaudzē. Un mums nav demokrātiskas varas, nav juridiska pamata sociālas Eiropas attīstībai.

Ik dienas man jautā, kāda ir situācija attiecībā uz militāro darbību, ko veic Eiropas vārdā. Pāris nacionālu valstu veic militāru darbību atbilstīgi kabinetu politikai — tāpat, kā tas notika 19. gadsimtā. Vai mums nevajadzētu pārdomāt faktu, ka jebkurai Eiropas vārdā veiktai militārai darbībai vajadzīga Parlamenta piekrišana? Un pilsoņu iniciatīvas? Arī šajā jomā netika iekļautas konstitucionālas izmaiņas. Kāpēc? Kāpēc nevarētu būt tāda pilsoņu iniciatīva, kas aicinātu grozīt Līgumu un turpināt Eiropas Konstitūcijas izstrādi?

Manuprāt, mums priekšā vēl ir tāls ceļš. Milzīgs šķērslis ir Parlamenta biklums un nedrošība Padomes priekšā.

(*Neapmierināti izsaučieni*)

Es uzskatu, ka mums jābūt kareivīgākiem. Es ceru, ka Parlaments reāli pieprasīs tiesības, kas tam pienākas saskaņā ar Lisabonas līgumu, un, to darot, izrādīs ārkārtīgu pašcieņu un lielu lojalitāti pret Eiropas Savienības pilsoņiem, stingri aizstāvēs viņus un apsvērs, kādā veidā daudz veiksmīgāk attīstīt Eiropas demokrātiju un sociālo kārtību. Priekšsēdētāja kungs, es neatsakos no sava sapņa.

(*Neapmierināti izsaučieni*)

Es neatsakos no sava sapņa — piedzīvot, ka mani bērni un bērnubērni reiz varēs teikt: „*Vive la République d'Europe!*”

(*Aplausi*)

Tobias Pflüger, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Šīs runas skaidri apliecina, ka attieksme pret Lisabonas līgumu ir emocionāla, nevis racionāla. Varbūt pagaidīsim līdz nākamajam Parlamentam, ļausim jaunajam Parlamentam apspriest šo jautājumu un paskatīsimies, vai Lisabonas līgums vispār kļūs par

realitāti? Nē, šeit daži cilvēki nav spējīgi domāt ne par ko citu, kā vien šo Līgumu, atkal un atkal skaidrojot tā šķietamos pozitīvos aspektus.

Pārlicīgais moralizētājs *Burkhard Hirsch* to eleganti formulējis, teikdams, ka īrus nevajag uzskatīt par lietū izmirkušiem ganiem un vienīgajiem no eiropiešiem, kas nav spējīgi novērtēt, kāda laime ir Lisabonas līgums. Referendumam jebkurā valstī būtu negatīvs rezultāts, jo mēs nevaram gaidīt un nav arī jāgaida, ka vēlētāji atbalstīs tādu līgumu, ko nekad nesaprastu pat vislabāko nodomu vadīts lasītājs.

Lisabonas līgums ne tikai reglamentē ES iestāžu savstarpējās attiecības; nē, Lisabonas līgums nosaka arī politikas jomas. Un tas ir svarīgi. Piemēram, Lisabonas līguma 43. panta 1. punktā paredzēti Eiropas Savienības kaujas vienību uzdevumi. Solidaritātes klauzula 222. panta 1. a punktā nosaka, ka tiek mobilizēti visi pieejamie resursi, lai novērstu terorisma draudus dalībvalstu teritorijās. Tādējādi Eiropas Savienība kļūs par militāru aliansi, un ir pat iespējams, ka militāras operācijas norisinās Eiropas Savienības iekšienē. Savukārt 43. panta 1. punktā ir runa par palīdzību, kas sniedzama trešām valstīm, lai apkarotu terorismu to teritorijās.

Šajā jomā ir vairākas regulas. Ir „pastāvīga strukturēta sadarbība”, kas ļauj izveidot pilnīgi militarizētu Eiropu. Šajā Līgumā sava loma ir arī NATO, un „dalībvalstis apņemas pakāpeniski pilnveidot savas militārās iespējas”. Turpmāk, ja Līgumu ratificēs — un es ceru, ka tā nenotiks —, tiks izveidots sākumfonds (41. pants); tas nozīmē, ka ES budžetu varēs izmantot arī militāros nolūkos ārlietu un militārās politikas jomā.

Attiecībā uz ekonomikas politiku jāsaka, ka Lisabonas līguma ekonomiskā loģika ir tieši tā pati ekonomiskā loģika, kas novedusi pie pašreizējās krīzes — „atvērta tirgus ekonomika brīvas konkurences apstākļos”. Tikai šodien neviens to tā nesauktu.

Man radies iespaids, ka cilvēki, kuri vēlas šo Līgumu, sevišķi ES elites pārstāvji, būtībā dzīvo pagātnē. Apstākļi ir mainījušies pašos pamatos. Mums ir vajadzīgs jauns līgums, kas atbilst jaunajam laikmetam. Īrija ir izlēmusi. Referendumā pieņemtais lēmums bija nepārprotams. Balsojums bija negatīvs, tātad Līgums ir miris. Pēkšņi izrādās, ka būs vēl viena nobalsošana. Vai Francijā pēc prezidenta *N. Sarkozy* ievēlēšanas kāds pieprasītu vienkārši balsot vēlreiz, jo dažiem šis prezidents nepatīk? Vienu es gribu pateikt pavisam skaidri — ir pamatoti un pilnīgi racionāli iemesli, kāpēc šis Līgums nav jāratificē. Īrijas atbildei ir jāpaliek spēkā; citiem vārdiem sakot, „nē” nozīmē „nē”. Tas nozīmē, ka Lisabonas līgums ir miris, un es nesaprotu, kādēļ mēs to šodien apspriežam šādā kontekstā.

Šajā Līgumā ir notikusi varas līdzsvara pārbīde lielo dalībvalstu virzienā. Teikšu skaidri un gaiši: būdami internacionālisti, mēs aizstāvam Eiropas ideju pret tiem, kuri vēlas ES padarīt par militāru lielveļu un vienkārši ekonomisku aliansi. Mums ir vajadzīga alternatīva Lisabonas līgumam — tāds līgums, kas vērsts uz mieru, nevis tāds, kas savā dziļākajā būtībā ir militārs līgums. Paldies!

Nils Lundgren, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es rēķinos ar to, ka mums ir atļauts runāt, cik ilgi vien vēlamies. Varbūt man vajadzēs pāris papildu minūšu, un es labprāt tās izmantošu.

(SV) Es turpināšu savā valodā. Veids, kādā Eiropas politiskā sistēma risina Lisabonas līguma jautājumu, ieies vēsturē kā apkaunojums divu iemeslu dēļ: pirmkārt, saistībā ar Līguma neatlaidīgās virzīšanas politisko procesu, un, otrkārt, saistībā ar Līguma patieso nolūku un saturu. Lākenes 2000. gada sanāksmē tika teikts, ka mums būtu jāizstrādā konstitucionāla risinājuma priekšlikums. Bija nodoms izveidot ciešāk saistītu Eiropu un panākt pilsoņu iesaisti, jo mēs bažījāmies, ka patiesībā pilsoņi nav augstās domās par ES. *Valéry Giscard d'Estaing* vadītais Konvents sagatavoja pavisam ko citu. Eiropas iedzīvotāji to negribēja, un Francijas un Nīderlandes pilsoņi teica „nē”. Ikvienam ir skaidrs, ka arī Apvienotās Karalistes, Dānijas un citu valstu pilsoņi balsotu noraidoši, ja viņiem tiktu dota tāda iespēja. Tika mēģināts apiet šo problēmu; radās jauns līgums, kurš ir tāds pats, taču, kad tas ir izdevīgi, tiek apgalvots, ka tas tā nav, un šis apgalvojums joprojām tiek uzturēts spēkā. Kad Īrijas iedzīvotāji ir teikuši „nē” tam, ko mēs tagad saucam par Lisabonas līgumu, mums pietiek nekaunības pētīt iemeslus, kāpēc īri ir balsojuši nepareizi. Tas ir pilnīgi neticami, un par to nav bijušas nekādas debates. Jūs sitat viens otram uz pleca un sakāt, cik tas ir jauki, lai gan jūs labi zināt, ka tas ir kauna traips.

Mans otrais iebildums ir šāds: konstitucionāls līgums jeb konstitūcija nepastāv tāpēc, lai paātrinātu politisku lēmumu pieņemšanu. Patiesībā ir gluži otrādi — tā pastāv tāpēc, lai politiskus lēmumus pieņemtu būtu sarežģītāk. Konstitūciju mērķis ir nodrošināt, lai tie, kuriem šobrīd ir palaimējies tikt ievēlētiem, nevarētu pieņemt lēmumus pēc sirds patikas. Šim procesam ir jābūt sarežģītam. Tāda ir Amerikas Konstitūcija. Šī ir Francijas birokrātiskā tradīcija — gādāt, lai varai būtu iespēja ātri pieņemt tādus lēmumus, kādus vien tā vēlas, neraizējoties par sabiedrisko ietekmi. Tas ir šokējoši, un tas ir apkaunojums Eiropas Savienībai.

Priekšsēdētājs. – *Lundgren* kungs, jūs noteikti pamanījāt, ka pārējie kolēģi jūsos klausījās ar pienācīgo cieņu, klusēdami, nevis sarunādamies, kā to darījāt jūs, kad runāja citi deputāti, taču demokrātijas izpratne cilvēkiem ir atšķirīga.

Roger Helmer (NI). – Priekšsēdētāja kungs, es cerēju, ka šī vakara sēdi varbūt vadīs *Pöttering* kungs, jo man gribējās viņam publiski pateikties par pirms dažiem gadiem man doto iespēju izstāties no EPP grupas. Priecājos, ka visi mani kolēģi no Konservatīvo partijas tuvākajā laikā izstāsies no EEP grupas; esmu centies to panākt jau 10 gadu.

Šobrīd mēs apspriežam Lisabonas līgumu, tāpēc es gribētu atgādināt *Pöttering* kungam, ka viņa paša valsts, Vācija, vēl nav to ratificējusi. Mēs apgalvojam, ka viens no ES pamatiem ir kopīgas, demokrātijā un tiesiskumā pamatotas vērtības, taču mēs ignorējam demokrātiju. Pret vēlēšanu vēlmēm mēs izturamies nevērīgi. Mēs ignorējam tādu referendumu rezultātus kā Māstrihtas referendums Dānijā, Nicas referendums Īrijā, Konstitūcijas referendums Francijā un Nīderlandē, un tagad atkal ignorējam Lisabonas referendumu Īrijā. Pret sava elektorāta vēlmēm mēs izturamies ar atklātu nicinājumu. Tā tik ir demokrātija!

Ar tiesiskumu mums neklājas labāk. Mēs kaļam plānus un plānojam tēriņus, pamatojoties uz Lisabonas līgumu vēl pirms tā ratificēšanas. Tas nav nekas vairāk kā valsts apvērsums, tikai bez asinsizliešanas. *Pöttering* kungs saka, ka viens miljons Īrijas vēlēšanu nevar stāties ceļā 450 miljoniem eiropiešu. Viņam ir taisnība. Lai 450 miljoni balso par Līgumu. Lielbritānija to noraidīs. Ir gandrīz droši, ka „nē” teiks arī Francija un Vācija, taču jums nav drosmes ļaut cilvēkiem balsot par šo Līgumu, jo jūs jau tagad zināt, kāda būs viņu atbilde. No 646 ievēlētajiem Lielbritānijas parlamenta deputātiem tikai astoņi nebija apņēmušies panākt referendumu, un tomēr sevi apkaunojuši leiboristu valdība skandalozā veidā ir laužusi savu solījumu.

Ļaujiet man kaut ko paziņot kolēģiem. Mēs, britu Konservatīvo partija, par savas Eiropas vēlēšanu platformas galveno asi izvirzīsim Lisabonas līguma referendumu. Mēs panāksim referendumu un piebeigsim līdz galam šo nožēlojamo un apkaunojošo Līgumu.

Alain Lamassoure (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, cienījamie kolēģi! Eiropas integrācija laiku pa laikam sagādā mums simbolismu, kas aizkustina tādus anonīmus personāžus kā mēs. Pēdējais balsojums šai Parlamenta sasaukumā būs par pēdējo grozījumu, ko Eiropas Konventam kopīgi ierosināja Eiropas Parlamenta deputāti un dalībvalstu parlamentu deputāti, proti, par pilsoņu iniciatīvas izveidi Eiropas Savienības līmenī.

Nenovērtēsim par zemu tās nozīmi. Lisabonas līgums sniedz Eiropas Savienības vienkāršajiem pilsoņiem tādas pašas politiskās iniciatīvas pilnvaras kā mūsu Parlamentam. Mūsu patstāvīgie ziņojumi ir mūsu iespēja aicināt Komisiju rīkoties un sagatavot tiesisko pamatu jauna politikas virziena izstrādei vai esošās politikas pielāgošanai. Tagad to pašu varēs darīt arī pilsoņi, ja viņu skaits būs pietiekams un ja viņi pārstāvēs noteiktu skaitu dalībvalstu.

Gribu izteikt atzinību *Kaufmann* kundzei par veidu, kādā viņa panāca vienprātību, kas neapšaubāmi ir vajadzīga tādā jautājumā kā šis. Viņa ir ieviesusi ļoti noderīgus Līguma precizējumus un procesuālās garantijas. Par noteikto skaitu izvēloties ceturto daļu dalībvalstu, ir rasts risinājums, kas atbilst pašu valdību pieņemtajam risinājumam brīvības, drošības un tiesiskuma jomā.

Eiropas pilsoņiem ir piešķirtas tādas jaunas tiesības, kādu līdzīgā veidā nav nevienā no mūsu valstīm. Tādējādi Savienība nodrošinās tiešas demokrātijas attīstību. Pat, piemēram, Francijā mēs neesam uzdrošinājušies iet tik tālu. Pagājušajā gadā mēs reformējām savu Konstitūciju, taču šāda veida kolektīvās lūgumrakstu tiesības ir piemērojamas tikai vietējā līmenī.

Tagad mums atliek cerēt, ka politiskās partijas sacentīsies izdomas ziņā, kā vislabāk izmantot šīs jaunās tiesības, un — galvenais — ka šīs tiesības izmantos ne tikai partijas, bet arī pilsoniskā sabiedrība — arodbiedrības, nevalstiskās organizācijas, studenti, it īpaši *Erasmus* stipendiju saņēmēji, pārobežu darba ņēmēji un ikviens Eiropas pilsonis, kas dzīvo citā valstī un uzskata, ka mūsu pieņemtie tiesību akti diemžēl realitātē tiek piemēroti slikti.

Šajā brīvas pārvietošanās Savienībā vienīgie atlikušie šķēršļi ir vērojami mūsu debatēs. Kārtējo reizi diemžēl nevar runāt par Eiropas vēlēšanu kampaņu, bet gan par 27 atsevišķu valstu kampaņām, kurām par iegānstu izmanto Eiropu.

Mums ir ekonomikas zona, vienota valūta, vienota Eiropas gaisa telpa, taču vienota politiskā telpa vēl ir jāizveido. Tāds ir īstais Lisabonas līguma uzdevums, un šis noteikums neapšaubāmi ir viens no lielākajiem ieguldījumiem šī uzdevuma izpildē.

Adrian Severin (PSE). - Priekšsēdētāja kungs! Cerību, ko radīja Lisabonas līguma ratificēšana Čehijā, šovakar aizēno pa pusei savērnieciskā noskaņā, kas valda šai sēdē.

Daži baidās, ka, gatavojoties tik ļoti vajadzīgā un steidzami nepieciešamā Līguma pienācīgai ieviešanai, mēs varam aizvainot atsevišķus Savienības pilsoņus. Manuprāt, ir tieši otrādi: pilsoņus mēs aizvainojam, ja slēpjam patiesību par to, kāda Eiropa ir un kāda tā varētu būt, un ja atsakāmies iesaistīties godīgā un racionālā dialogā ar iedzīvotājiem.

Līdzīgā kārtā arī cieņas izrādīšana pret mazākuma viedokli, ignorējot vairākuma lēmumu, ir apvainojums gan šim vairākumam, gan vispārējiem demokrātijas principiem, ko mēs visi sakāmies godājam.

Ar līguma tekstu vien nepietiek. Šim tekstam vajadzīgs skaidrojošs interpretējums, kas ļautu izprast tā garu, tādējādi nodrošinot iespējami labāku īstenošanu. Tieši tāds ir šodienas ziņojumu mērķis. Tajos aplūkoti šādi jautājumi: pirmkārt, Savienības „parlamentarizācija”, otrkārt, Eiropas iestāžu „kopieniskošana”, treškārt, iestāžu līdzsvara izveide kā pārvalstiskas varas līdzsvara sistēmas garantija, ceturtkārt, likumdošanas saskaņotības un saliedētības nodrošināšana Eiropas Savienības līmenī, veicinot dalībvalstu parlamentu tuvināšanos Eiropai, nevis Eiropas Parlamenta tuvināšanos atsevišķām dalībvalstīm, piektkārt, instrumentu un politikas virzienu koncentrēšana institucionālās efektivitātes nodrošināšanai, un, sestkārt, pārstāvības, pārredzamības un līdzdalības uzlabošana Eiropas Savienības līmenī.

Visi šie faktori palīdzēs veidoties nācijai, kas pašreizējo Eiropas procedūru čaulu piepildīs ar saturu, tādējādi darot tās noderīgas iedzīvotājiem.

Vienīgais darbs, kas vēl veicams, — atrast veidu, kā jaunā Parlamenta vēlēšanas sasaistīt ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā. Es ceru, ka mūsu īru draugu atbildības sajūta un solidaritāte mums palīdzēs to sasniegt un neatpalikt no vēsturiskā grafika.

SĒDI VADA: G. ONESTA

priekšsēdētāja vietnieks

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze! Pēc manām domām, ļoti svarīgajam un vērtīgajam *Dehaene* kunga ziņojumam ir vajadzīgi papildinājumi attiecībā uz Eiropadomes darbību un — pats galvenais — tās pienākumiem. Šai svarīgajai organizācijai tiks piešķirts iestādes statuss, un politiskajā jomā tā ir noteicošais spēks.

Tāpēc tai jāpievērš īpaša vērība. Tās darbība būs Eiropas Kopienų Tiesas jurisdikcijā, tāpat kā Eiropas Centrālās bankas darbība. Savas grupas vārdā es ierosinu veikt grozījumu, atspoguļojot šo papildu atbildību. Tā kā tās likumdošanas funkcijas ir ierobežotas, uz šo atbildību ir attiecināms 265. pants par bezdarbību. Ņemot vērā to, ka Līgumā nav sīkākas informācijas, Eiropadomes pienākumi, manuprāt, būtu jāappraksta iestāžu nolīgumā.

Tādēļ *Kaufmann* kundzes ziņojums ir ļoti svarīgs, jo tas patiesi paver ceļu pretī pilsoņiem. Lielākā kļūda, ko mēs varētu pieļaut, saskaroties ar Savienības nākotnes pārbaudījumiem, būtu radīt vakuumu, plaisu starp Savienību un tās iedzīvotājiem. Viņu priekšstats Savienība ir tāla un sveša, lai gan viņi apzinās, ka tā viņiem ir vajadzīga. Mēs, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa, uzskatām, ka šādu vakuumu aizpildīs tikai regulāra un plaša apspriešanās ar iedzīvotājiem.

Mums nepietika laika, lai pabeigtu savu darbu un noslēgtu debates šai jautājumā. Tomēr, kā *Lamassoure* kungs jau norādīja, pilsoņu iniciatīva saskaņā ar Līgumu var kļūt par svarīgāko instrumentu Eiropas publiskās telpas izveidei, kas mums ir ļoti vajadzīga. Tā rosinās arī sabiedriskās diskusijas starp iedzīvotājiem un Savienību, tādējādi veicinot arī sabiedrības informētību, kas mums ir ārkārtīgi būtiska.

Un tomēr tās pārvaldība būs ļoti liels pārbaudījums gan Eiropas iestādēm, sevišķi Komisijai, jo uz spēles būs šī jaunā instrumenta uzticamība, gan dalībvalstīm, kurām būs jāreķinās ar jauno sistēmu un jānodrošina infrastruktūra, gan, protams, pilsoņiem, kuriem šis instruments būs jāizmanto tiešās demokrātijas nolūkā.

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāja vietnieces kundze! Prezidents V. Klaus šodien, reaģējot uz Čehijas senāta lēmumu, ko mēs, arī es personiski, no visas sirds apsveicam, cita starpā izteicās, ka Lisabonas līgums ir miris, jo tika noraidīts Īrijas referendumā.

Viņš ir politisks zombijs, kas uzbrūk pats savas valsts parlamenta un senāta vairākuma lēmumiem un apliecina savu nožēlojamo un sektantisko attieksmi arī citās politikas jomās. Par laimi, pēc pozitīvā balsojuma viņš ir padarījis par apsmieklu tikai pats sevi. Mums, Zaļajiem, ir pozitīva un konstruktīva attieksme pret Eiropas integrācijas procesu, lai gan vajadzības gadījumā, protams, mēs nevairāties no kritiskiem komentāriem.

Vēlreiz vissirsnīgākais paldies Čehijas senātam, Čehijas parlamentam un Čehijas valdībai.

Bastiaan Belder (IND/DEM). - (NL) Priekšsēdētāja kungs! *Dehaene* kunga ziņojumu es uztveru ar dalītām jūtām. No vienas puses, es atzinīgi vērtēju faktu, ka viņš dažkārt jūt vajadzību pēc nopietnas analīzes, un šeit es runāju par 14. un 26. punktu, kuros viņš norāda uz Eiropadomes dominējošo lomu un problēmām, kas saistītas ar jauno Padomes prezidentūras sistēmu.

No otras puses, neesmu apmierināts ar šo ziņojumu, jo referenta analīze nav viscaur mērķtiecīga. Sevišķi pēdējos 12 punktos, kuros aplūkota ārpolitika, ir piegludinātas visas institucionālās neskaidrības, lai gan šo duālo funkciju institucionālās sekas pilnībā vēl nav apzinātas. Tādējādi man nav saprotams, kā referents ir nonācis pie vispārējā secinājuma, ka jaunā sistēma stiprinās Savienības iestāžu līdzsvaru.

Es piekritu, ka ar Lisabonas līgumu ir panākti uzlabojumi atsevišķās jomās. Tomēr tas nemaina faktu, ka tieši neskaidrība attiecībā uz šā Līguma sekām būs Lisabonas Ahileja papēdis Savienības iestāžu līdzsvara jomā, un šo aspektu referents ir palaidis garām.

Jana Bobošíková (NI). - (CS) Dāmas un kungi! Šajā sesijā mēs nodarbojamies ar to, ko manā valstī dēvētu par rēķina izrakstīšanu viesnīcnieka prombūtnē. Mēs balsosim par Eiropas Savienības iestāžu, dalībvalstu un to parlamentu attiecībām, it kā Lisabonas līgums būtu spēkā. Es gribētu atgādināt, ka ceļš līdz Lisabonas līguma ratifikācijai joprojām ir tāls. Šā Parlamenta deputātiem vajadzētu to apzināties un neslēpt iedzīvotājiem šo faktu. Ikvienam demokrātiski domājošam cilvēkam ir jāsaprot, ka neko nemainīs pat visagresīvākie uzbrukumi tiem politiķiem, kuri nav parakstījuši Lisabonas līgumu.

Nobeigumā es gribētu teikt *Cohn-Bendit* kungam, ka viņa nepieņemamie apgalvojumi, ka Čehijas Republikas prezidents V. *Klaus* iecerējis piekukuļot manas valsts parlamenta senatorus, ir aizvainojoši ne tikai prezidentam V. *Klaus*, bet arī Čehijas pilsoņiem. Šādas apsūdzības ir apvainojums gan no draudzīgu starptautisko attiecību principu viedokļa, gan vienkārši no cilvēciskas pieklājības viedokļa. Tāpēc es pieprasu, lai *Cohn-Bendit* kungs vai nu pierāda izteiktos apvainojumus korupcijā, vai arī publiski atvainojas prezidentam V. *Klaus*.

Richard Corbett (PSE). - Priekšsēdētāja kungs! Šis ziņojumu kopums liecina, ka Lisabonas līguma spēkā stāšanās gadījumā — un šeit, protams, nav runas par Īrijas iedzīvotāju lēmumu — mums būs tāda Savienība, kas nodrošinās vairāk līdzdalības iespēju, lielāku pārskatatbildību, vairāk demokrātijas un labāku varas līdzsvaru. Tāda ir galvenā ziņa, ko mēs varam paust sabiedrībai, un to pierāda J. *Leinen* ziņojums, kurā aplūkota šī vēlēta Parlamenta pieaugošā nozīme iestāžu sistēmā, E. *Brok* ziņojums, kurā izklāstītas jaunās dalībvalstu parlamentu līdzdalības iespējas, J.-L. *Dehaene* ziņojums par iestāžu izpildstrukturū paplašināto pārskatatbildību un mūsu darba īpatnībām iespējamā pārejas periodā, C. *Guy-Quint* ziņojums, kurā norādīts, ka vairs nebūs tādu Eiropas budžeta sadaļu, kas nav pieejamas parlamentārajai kontrolei, un, protams, S. *Kaufmann* ziņojums par pilsoņu iniciatīvu.

Mūsu grupa ļoti labprāt atbalstīs visas šīs rezolūcijas, taču mums ir viena konkrēta piezīme attiecībā uz S. *Kaufmann* ziņojumu, un mēs to uzskatām par pirmo soli, proti, bez kavēšanās sākt apsvērt, kā tas turpmāk varētu darboties. Taču ir jāuzmanās — un es piekritu komisāres iepriekš teiktajam —, lai mēs neradītu tādu sistēmu, kas pilsoņiem ir pārāk apgrūtināša vai kas ietver pārlietu daudz birokrātisku šķēršļu šo tiesību izmantošanai. Taču mums būs pietiekami daudz laika atgriezties pie šī jautājuma, ja Lisabonas līgums tiešām stāsies spēkā.

Mūsu debates notiek dienā, kad esam panākuši 26. parlamentāro ratifikāciju. Es zinu, ka šeit sēdošajiem britu konservatīvajiem tas neinteresē. Viņi, bez šaubām, plāpā par kaut ko citu, taču šis fakts ir svarīgs.

Divdesmit seši parlamentāras ratifikācijas procesi — 26 „jā” Līgumam, viens „nē”. Es teiktu, ka situācijā, kad ir 26 „jā” un viens „nē”, nav nedemokrātiski, kā daži uzskata, paskatīties uz šo rezultātu un pajautāt tai vienai valstij, kas teikusi „nē”, vai tā nevēlētos pārskatīt savu lēmumu, ņemot vērā ratifikāciju pārējās valstīs. To darīt vai nedarīt — tas paliek viņu ziņā. Taču, manuprāt, būtu gana loģiski, ja pati Īrija nonāktu pie secinājuma, ka zināmos apstākļos jautājums būtu jāapsver vēlreiz. Savukārt mūsu pienākums ir darīt visu iespējamo, lai kļiedētu bažas, kas atspoguļojas noraidošajā balsojumā. Tai ir jābūt daļai no mūsu atbildes, un galu galā Savienība par to ir vienojusies.

Visas pārējās dalībvalstis — jo šis jautājums skar ne tikai Eiropas iestādes, bet arī dalībvalstis, — ir vienojušās censties kļiedēt šīs bažas, lai rezultātā būtu iespējams panākt arī 27. ratifikāciju.

No šīs situācijas ir gūstama arī kāda vispārīgāka mācība. Mūsu pamatkodeksu — Eiropas Savienības līgumus, ko parakstījušas un ratificējušas dalībvalstis, var grozīt tikai ar absolūti visu šo dalībvalstu vienprātīgu lēmumu. Tā ir ļoti augsta latiņa. Tas liecina, ka tie, kuri apgalvo, ka mēs nevērīgi izturamies pret demokrātisko

pārskatatbildību un ignorējam cilvēku viedokli, izdara pilnīgi nepareizus secinājumus. Ir ļoti viegli nobloķēt jebkādu virzību, jebkādu Eiropas iestāžu reformu. Šiem eiroскеptiņiem vajadzīga tikai viena uzvara no 27. Kauliņi ir sadalīti par labu viņiem, nevis tiem, kuri, līdzīgi *Duff* kungam, dotu priekšroku straujākai integrācijai. Tā nu tas ir.

Viņi arī atsaucas uz referendumiem, kuru iznākums bijis negatīvs. Esmu ievērojis, ka viņi piesauc tikai tos referendumus, kuru iznākums bijis negatīvs. Viņi nekad nepiemin ne Spānijas, ne Luksemburgas referendumu. Manuprāt, atskatoties Eiropas integrācijas vēsturē, mēs redzēsim, ka gadu gaitā dalībvalstīs ir bijuši 32 referendumi (ja pareizi atceros), no kuriem 26 vai 27 bija ar pozitīvu rezultātu, un tikai dažos atbilde bija „nē”. Taču negatīva referenduma iznākuma gadījumā nekad nav bijis iespējams to ignorēt, negriežoties atpakaļ, necenšoties izprast pausto bažu iemeslu un nejautājot attiecīgajai valstij, vai tā nebūtu ar mieru pārskatīt savu lēmumu un vai tā nevēlētos mainīt savu viedokli.

No demokrātijas viedokļa es nesaskatu nekā peļamu, ja mēs pakāpeniski, soli pa solim un lēnām, visām dalībvalstīm vienojoties, pilnveidojam šo Savienību, pie kuras esam strādājuši jau pusgadsimtu, šo Savienību, ar kuru mums ir pamats lepoties, jo 27 dalībvalstis tagad strādā kopā, veidojot šo kontinentu, kura vēsturē esam pieredzējuši, kā to plosa nacionālas intereses, ko daži atkal cenšas uzpūst liesmās.

Anne E. Jensen (ALDE). - (DA) Priekšsēdētāja kungs! Dalība šīvakara debatēs savā ziņā ir īpaša. Piecus gadus esmu strādājusi plecu pie pleca ar *Catherine Guy-Quint*. Mēs abas bijām budžeta koordinatores savās politiskajās grupās. Šai laikā dažkārt esam arī cīkstējušās, taču pārsvarā cīnījāmies kopīgi un sadarbojāmies, kā tas pierasts Budžeta komitejas darbā.

Catherine, tu savu darbību beigsi, tāpēc es gribētu izmantot šo iespēju, lai oficiālākā gaisotnē pateiktos tev par kopā pavadīto laiku. Es esmu tik daudz iemācījusies! Ir uzlabojusies mana franču valoda, un esmu daudz mācījusies arī no tava darba stila, kuru es ļoti cienu. Tu esi lietišķāka un tiešāka par mani, bet dažkārt tas ir vajadzīgs.

Šovakar aizejošais Parlaments nodod stafeti jaunajam Parlamentam, ko ievēlēs 4.–7. jūnijā. Ja oktobrī Īrijas vēlētajī balsos pozitīvi un ja Lisabonas līgums gada beigās stāties spēkā, mums būs jārikojas ātri, jo Parlamenta darbībā gaidāmas nopietnas izmaiņas, arī budžeta jomā. Tas skaidri un saprotami ir aprakstīts *C. Guy-Quint* ziņojumā. Tu esi paveikusi pirmšķirīgu darbu, kas būs ļoti noderīgs jaunajiem Eiropas Parlamenta deputātiem.

Parlaments būs oficiāli iesaistīts daudzgadu finanšu shēmas izstrādē, taču mēs joprojām neesam spējuši panākt šīs shēmas perioda maiņu no septiņiem gadiem uz pieciem, kas atbilstu Komisijas un Parlamenta pilnvaru termiņam. Tas mums ļautu regulāri piedalīties šīs shēmas izveidē. Parlamentam būtu visplašākā ietekme visās budžeta kategorijās, arī attiecībā uz lauksaimniecības budžetu. Es uzskatu, ka ES lauksaimniekiem un iedzīvotājiem nāktu par labu, ja diskusijas par lauksaimniecības politiku būtu pilnīgi atklātas un nenotiktu tikai aiz slēgtām durvīm, bet gan atklātās, demokrātiskās debatēs. Nevienam nevar iepriekš paredzēt, kāds būs rezultāts attiecībā uz lauksaimniecības izdevumu līmeni, taču tas neapšaubāmi veicinās tādas sistēmas attīstību, kuru iespējams skaidri un loģiski izskaidrot mūsu iedzīvotājiem.

Notiek izmaiņas gada budžeta procedūrā, un pagājušajā gadā mēs Parlamenta Budžeta komitejā jau centāmies strādāt saskaņā ar jaunajām darba prasībām. Vienošanās panākšanai ir paredzēts tikai viens lasījums ar tam sekojošām sarunām, un tas nozīmē, ka sagatavošanās darbs mums ir jāveic ātrāk un daudz rūpīgāk. Būtībā tā ir visnotaļ saprātīga ideja. Jaunās disciplīnas ģenerālmēģinājums, ko veicām pagājušajā gadā, manuprāt, deva labus rezultātus.

Lisabonas līgums sniedz Parlamentam jaunas budžeta pilnvaras un jaunus darbības veidus, un *C. Guy-Quint* ziņojums ir labs šī darba pamats, ko varēs izmantot nākamais Parlaments. Es ceru un ticu, ka mums izdosies panākt Lisabonas līguma pieņemšanu, tādējādi nodrošinot lielāku ES darba atklātību un efektivitāti.

Michael Henry Nattrass (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs! Kopš 70. gadiem britu politiķi ir dievojušies, ka ES nenožīmē politisku kundzību vai suverenitātes zaudēšanu, tomēr ES vadītāji norāda, ka mēs esam nodevuši savu suverenitāti un ieguvuši Eiropas impēriju, kas pieņem 75 % no mūsu likumiem.

Parakstot šo Līgumu, mēs atdodam savas lemlšanas tiesības, tomēr *BBC* aptauja liecina, ka 84 % britu vairs nevēlas atteikties no pilnvarām. Briti ir pamesti tumsā un tiek baroti ar kūtsmēsliem gluži kā sēnes. Ar EPP grupas starpniecību konservatīvie pievēra acis uz „jā” kampaņu Īrijā un pēc tam blēdīgā kārtā apsolija atļaut referendumu, taču tikai tad, ja Īrija atkal balsos noraidoši. Aiz britu tautas muguras un bez pilnvarām Vestminsteras partijas pārdeva savu valsti, lai gan aptaujas liecina, ka 55 % vēlas izstāšanos no ES. Nekad vēl cilvēces politiskajā vēsturē tik nedaudzi nav apmuļķojuši tik daudzus.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, godātie kolēģi! Miljoniem eiropiešu — briti, itāļi un francūži — negrib tādu Eiropu, kuras pamatā ir politikorektums, *laissez-faire* un antisociāla ideoloģija, kā redzējam *Bolkestein* projektā, totalitārs jakobīņu centrālisms vai laju, masonu un viltus marksistu ideoloģija.

Manuprāt, eiropieši ir ļoti ieinteresēti patiesās sociālās brīvībās, kas ģimenēm, kopienām un sociālajām struktūrām dotu iespēju panākt reālu progresu, un tādā Eiropā, kuras pamatā ir subsidiaritāte, šīs pašas sociālās struktūras un kristietībā un romiešu kultūrā balstīts, dziļi iesakņojies vēstures skatījums. Šāda Eiropa ir tiešs pretmets Lisabonas līgumam, ko cenšas panākt iedarbīgi spēki un lobiji, kuru mērķis ir sistēmas radikāla centralizācija.

Mēs uzskatām, ka eiropiešiem beidzot ir jābalso un jāizmet šis līgums pār bortu.

Paul Rübzig (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāre M. Wallström kundze, dāmas un kungi! Šīs debates es uzskatu par ļoti svarīgām, jo no daudzām pusēm Parlamentā esam dzirdējuši, ka pilnvaras tagad tiks nodotas Eiropai. No nacionālas valsts viedokļa tā ir tiesa, taču arī nacionālām valstīm būs iespēja nodrošināt, ka pārējās 26 dalībvalstis piemēro tos pašus tiesību aktus un tiesisko regulējumu. Šis Eiropas racionalizācijas projekts, kura nolūks ir gādāt, lai 27 dalībvalstīs nebūtu pilnīgi atšķirīgas tiesiskās sistēmas un lai mēs censtos radīt vienotu tiesisko regulējumu, ir liels solis uz priekšu, un tādējādi ne tikai mūsu valstu ministriem, bet arī mūsu Parlamenta deputātiem ir daudz vairāk tiesību un iespēju aizstāvēt Eiropas Savienības pilsoņu intereses.

Lai gan es bieži šai Parlamenta zālē esmu paudis neapmierinātību un tagad, paskatoties atpakaļ, redzu, ka oponentu rindas ir tukšas un ka lielākā daļa no viņiem šais debatēs nepiedalās, es vēlos skaidri norādīt, ka jautājumus, kas saistīti ar iestādēm, mēs neapšaubāmi paužam arī kritiku un vēlamies panākt uzlabojumus. Tieši par šiem uzlabojumiem mēs pēdējos astoņus gadus tik intensīvi diskutējam. Mēs vienkārši vēlamies, lai attiecības starp iestādēm un iedzīvotājiem kļūtu labākas. Šodien nevar vienkārši piecelties un paziņot, ka pirms astoņiem gadiem sāktais reformu process ir jāaptur, nepiedāvājot nekādas alternatīvas; šajās debatēs tas ir skandāls.

Mums ir nekavējoties jāpievērš uzmanība šā Līguma būtībai. Šis Līgums mums izvirza jaunus mērķus. Beidzot ar pilsoņu iniciatīvas palīdzību mēs būsīm ieguvuši pārstāvības un līdzdalības demokrātiju. Mums būs jaunas pilnvaras vides aizsardzības un klimata pārmaiņu jomā. Neviena valsts šīs problēmas nevar atrisināt pati saviem spēkiem! Attiecībā uz gaisu un ūdeni, kā arī uz daudzām citām jomām, tas vienkārši nav iespējams. Kopīgi mums jā rūpējas arī par brīvību, drošību un pilnīgu nodarbinātību. Krīzes apstākļos ir īpaši svarīgi, lai Eiropas Savienībai būtu šādas pilnvaras.

Tomēr būtiski ir arī jauni tiesiskie pamati. Ņemot vērā sarežģīto situāciju enerģētikas jomā, mums ir vajadzīgs enerģētikas politikas tiesiskais pamats. Arī tirdzniecības politikā, piemēram, attiecībā uz starptautiskās tirdzniecības jautājumiem, mēs redzam, cik steidzami Eiropas iedzīvotājiem ir vajadzīgs labs risinājums, nemaz nerunājot par kosmosa politiku un intelektuālo īpašumu. Savukārt mūsu oponentiem ļoti svarīga varētu būt arī izstāšanās klauzula. Es uzskatu, ka jaunās uzraudzības pilnvaras un procedūras stiprinās šo Parlamentu. Manuprāt, šīm debatēm būtu jābūt daudz intensīvākām, jo daudzi no mums vēl nav izpratuši, kādas iespējas paver šī jaunā Eiropa.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Dāmas un kungi! Būdam Čehijas Republikas pārstāvis, esmu iepriecināts, ka šodien, kad mēs apspriežam Lisabonas līguma ietekmi, Čehijas senāts ir apstiprinājis Lisabonas līgumu ar milzīgu balsu pārsvaru — ar 54 balsīm pret 20. Tādējādi tas ir paudis Čehijas tautas gribu panākt Lisabonas līguma pieņemšanu. Šādu pašu gribu jau ir paudusi Čehijas parlamenta apakšpalāta — Deputātu palāta. Tomēr tajā pašā laikā republikas prezidents apšaubā tautas gribu, apšaubā Deputātu palātas un senāta skaidri pausto viedokli.

Čehijas prezidents *Václav Klaus* ir teicis: „Man jāizsaka nožēla, ka daži senatori, pakļaujoties nebijuša mēroga politiskam un plašsaziņas līdzekļu spiedienam gan mūsu valstī, gan ārpus tās, ir atteikušies no saviem publiski paustajiem uzskatiem, tādējādi pārkāpjot savus politiskos un pilsoniskos principus, un devuši piekrišanu Lisabonas līgumam. Viņi ir pagriezuši muguru Čehijas Republikas ilgtermiņa interesēm, pakļaujot tās paši savām interesēm un pašreizējo politiku īstermiņa interesēm. Tas kārtējo reizi nomācošā veidā apliecina lielas mūsu politiskās elites daļas neveiksmīgo darbību. Tagad es nogaidīšu, lai redzētu, vai senatoru grupa, kuras pārstāvji jau ir paziņojuši par savu nodomu šādi rīkoties, aicinās Konstitucionālo tiesu vēlreiz pārskatīt Lisabonas līguma atbilstību mūsu konstitūcijai. Ja tā notiks, es nemainīšu savu lēmumu attiecībā uz Lisabonas līguma ratificēšanu, līdz Konstitucionālā tiesa nebūs pieņēmusi spriedumu.”

Šobrīd mēs apspriežam Lisabonas līguma ietekmi uz Eiropas Savienības iestāžu līdzsvara attīstību. Tomēr es uzskatu, ka mums un arī Čehijas deputātiem un senatoriem būtu jāapspiež institucionālais līdzsvars Čehijā. Čehijas Republikā ir parlamentāra demokrātija. Taču Čehijai ir prezidents, kurš neievēro Deputātu palātas gribu, kurš neņem vērā senāta gribu un kurš rīkojas kā absolūts monarhs vai diktators no valsts, kuru viņš pats tik ļoti bieži kritizē un piesauc, proti, no bijušās Padomju Savienības. No tā mūsu eiroskeptiķi varētu izdarīt daudzus secinājumus gan par demokrātijas stāvokli Eiropā, gan par demokrātijas stāvokli mūsu valstī, gan par jūsu tik ļoti apbrīnotā prezidenta rīcību.

Kyösti Virrankoski (ALDE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs! Lisabonas līgums pašos pamatos reformēs Eiropas Savienības budžeta procedūru. Obligāta kļūs daudzgadu finanšu shēma, izzudīs izdevumu dalījums obligātajos un neobligātajos izdevumos un budžeta procedūra kļūs īsāka.

Es atbalstu piecu gadu finanšu shēmas ieviešanu, pieskaņojot to Eiropas Parlamenta un Komisijas pilnvaru termiņam. Tādējādi darbs kļūs efektīvāks, un iestādes varēs pašas izstrādāt savu politikas stratēģiju.

Budžeta sagatavošana ir kļuvusi par visai neērtu procesu. Ir jābrīnās, kurš varēja izstrādāt tik sarežģītu sistēmu. Līdz šim bija skaidrs, kura iestāde pieņem lēmumu par galīgajiem budžeta skaitļiem. Tagad par katru niansi ir jāpanāk vienprātība, un tas var nozīmēt ļoti intensīvas diskusijas Samierināšanas komitejā.

Jaunās procedūras dēļ Parlamentam būs jāpalielina pieejamie cilvēkresursi. Pretējā gadījumā tas nespēs pilnvērtīgi īstenot ne savas budžeta izstrādes pilnvaras, ne arī veikt ES administratīvās funkcijas.

Nobeigumā es gribētu pateikties referentiem, sevišķi *Catherine Guy-Quint*, par izcilajiem ziņojumiem un par lielisko sadarbību visos šajos gados.

Elmar Brok, referents. - (DE) Priekšsēdētāja kungs, pateicos, ka devāt man iespēju izteikt savus komentārus nedaudz agrāk nekā paredzēts.

Šīs debates liecina, ka visā politiskajā un nacionālajā spektrā valda liela pārliecība. Tās pierāda arī mūsu stingro apņemšanos panākt Eiropas tālāku virzību. Klausoties atsevišķos ļoti kritiski noskaņotos runātajos no anglosakšu valstīm, es atceros, ka dažos pēdējos mēnešos tieši no šīm valstīm nāca neskaitāmi saucieni pēc palīdzības, lai kopīgi pārvarētu finanšu krīzi. Šie kungi noteikti arī apzinās, ka pārstāv nostāju, kuras pamatā ir 60 gadus senais *Winston Churchill* mantojums.

Šobrīd mēs esam sasnieguši izšķirīgu posmu. Pēc plašās vienprātības, ar kādu mēs Eiropas Parlamentā pieņemām savus lēmumus, un pēc to pārliecinošā rezultāta Prāgā mums nevajadzētu ļauties pāragram triumfam. Mūs gaida svarīgs uzdevums — neuzbāzīgi dot Īrijas iedzīvotājiem iespēju pieņemt suverēnu un brīvu lēmumu, — lēmumu, kas Īrijai jāpieņem suverēnā brīvībā, taču vienlaikus arī apzinoties savu atbildību visa kontinenta priekšā. Uzskatu, ka mums arī jāpalīdz nodrošināt, lai tas būtu iespējams. Es ceru, ka jūnija beigās Eiropadome vienosies par vajadzīgajiem priekšnoteikumiem, lai pabeigtu šo pēdējo posmu, un ka Īrijas iedzīvotājiem būs radīti tādi nosacījumi, kas viņiem vajadzīgi šī jautājuma atrisināšanai.

Proinsias De Rossa (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju šīs debates. Bija brīdis, kad šķita, ka tās varētu nenotikt. Esmu gandarīts, ka tās notiek, un to ir panākusi manu kolēģu neatlaidība. Ir pilnīgi pareizi, ka Parlaments atbildīgi un lietišķi apspriež jautājumus, kas saistīti ar pārejas periodu pirms tik ilgi gaidītās Lisabonas līguma ratifikācijas. Būtu muļķīgi, ja mēs to nedarītu. Atlikušajā gada daļā es visiem spēkiem strādāšu, lai panāktu pozitīvu balsojumu referendumā neatkarīgi no tā, vai tiks ievēlēts šai Parlamentā vai nē, un man ir žēl, ka vairāku no maniem draugiem šeit nebūs; man viņu pietrūks.

Taču šovakar es īpaši gribu apsveikt Čehiju ar pozitīvo balsojumu, jo šodien viņi balsoja par labu nākotnei. Manuprāt, ir ārkārtīgi būtiski, lai mēs skaidri paustu šādu ziņu — ka Eiropas apvienošana un vienotas Eiropas veidošana notiek Eiropas iedzīvotāju nākotnes vārdā.

Ārpus Eiropas nekur citur pasaulē nav 27 suverēnu dalībvalstu, kas savu iedzīvotāju kopējās interesēs kopīgi pieņemtu pārrobežu lēmumus. Nekur citur neatkarīgas valstis savus kolektīvos lēmumus neiesniedz tieši ievēlētam daudz nacionālam parlamentam, kurš tos var apstiprināt un grozīt. Mūsu Savienība ir unikāla. Tas ir unikāls demokrātijas eksperiments. Tam ir arī trūkumi. Tas ir jāreformē, un tieši Lisabonas līgums paredz tāda veida reformas, par kurām šobrīd iespējams vienoties. Nav šaubu, ka nākamie Parlamenti un nākamās Padomes turpinās darbu, izstrādājot un pieņemot vēl citas reformas.

Taču Eiropai vajadzīgs arī jauns virziens. Tai jānostiprina savas saistības attiecībā uz mūsu iedzīvotāju sociālo labklājību un jālīdzsvaro gandrīz pilnīgā apsēstība ar tirgus liberalizāciju, kurā bijām ieslīguši pēdējā desmitgadē. Ir jāpatur prātā, ka šīs Savienības politisko, sociālo un ekonomisko orientāciju nosaka tie lēmumi,

ko pieņem elektorāts gan vispārējās vēlēšanās, gan Eiropas vēlēšanās, gan ar kolektīvi izveidotu komisiju palīdzību. Eiropas Savienībā mēs atrisinām domstarpības, kuras jauni vīrieši agrāk risināja tranšējās, nogalinādami viens otru. Man ir liels gods darboties šai Parlamentā, kur ieroču spēka vietā mēs lietojam argumentu spēku.

Mēs nedrīkstam ļaut, lai eiroskeptiķi pagrieztu laiku atpakaļ. Fakts, ka visu procesu var apturēt vienas dalībvalsts lēmums, kurš pārstāv mazāk nekā 1 % no visiem Savienības iedzīvotājiem, rāda, cik trauisla ir mūsu ēka. Taču tas arī apliecina Savienības stiprumu un rāda, ka mēs spējam pastāvēt un ļaut Eiropas tautām pieņemt pašām savus lēmumus. Pēc manām domām, ļaužu sirdīs mums jācenšas atdzīvināt sapni par Eiropu. Mēs nedrīkstam ļaut, lai mūs aizskalo notekā šie nīgrie veči, kuri no savas galēji labējā flanga aizmugures izkļūdz mums apvainojumus demokrātijas trūkumā, lai gan patiesībā šo Parlamentu ir ievēlējuši Eiropas iedzīvotāji, un tas pieņem lēmumus Eiropas iedzīvotāju vārdā.

Costas Botopoulos (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Šī patiešām ir svinīga diena, jo tā sauktā Lisabonas pakete beidzot ir nonākusi Parlamenta apspriešanā, Čehijas senāts ir raisījis cerību stariņu, daudzi no mums uzstājas pēdējo reizi un emocijas ir acīmredzamas, Parlamenta pilnvaru termiņš tuvojas noslēgumam, un daudzi no mums ir patiesi saviļņoti. Šajā vēļajā vakarā Parlamenta sesijā valda patiešām vēsturiska atmosfēra.

Līdzīgi divsejainajam Jānusam, man ir divējas pilnvaras, jo darbojos gan konstitucionālajā, gan budžeta jomā, tāpēc es šodien gribētu mazliet sīkāk pakavēties pie *Guy-Quint* kundzes ziņojuma par jauno budžeta sistēmu un Lisabonas līguma ietekmi uz šo jauno sistēmu. Kā jau tika teikts, šī sistēma pirmkārt ir demokrātiskāka. Turpmāk par visiem izdevumiem un par visu budžetu Padome un Parlaments lems koplēmuma procedūras kārtībā.

Vēl svarīgāk ir tas, ka šis budžets būs arī politiskāks, jo ir paredzēta, *Guy-Quint* kundzes vārdiem runājot, iestāžu stratēģiskā plānošana, proti, budžeta sagatavošana, visām Eiropas Savienības struktūrvienībām vienojoties. Tomēr šajā sistēmā joprojām ir neskaidrības.

Piemēram, vai Parlaments tiešām īstēnos savu lomu, kas teorētiski ir stiprināta? Vai tiešām tas realizēs šīs jaunās pilnvaras, ņemot vērā esošās problēmas? Mums ir mazāk laika, jo paredzēts tikai viens lasījums. Tādējādi Parlamenta ziņā ir izmantot šo izdevību, kas pati par sevi ir pārbaudījums, un īstēnot šo lomu. Vai piecus gadus ilga budžeta cikls sakrītīs ar piecus gadus ilgo Parlamenta termiņu, vai drīzāk ar to kontrastēs? Tas nav skaidrs. Arī šajā jautājumā mums ir jāiegulda darbs.

Ir arī zaudētas iespējas. Mēs esam zaudējuši iespēju nodrošināties ar lielākiem pašu resursiem, mēs esam zaudējuši iespēju īstēnot jaunu budžeta filozofiju. Lūdzu, dodiet man vēl 10 sekundes, jo šī vakara sēde patiešām ir īpaša.

Nobeigumā es gribētu uzsvērt, ka mēs saskaramies ar diviem pārbaudījumiem: ar pārejas perioda pārbaudījumu, jo nav viegli pēkšņi pārslēgties uz jaunu sistēmu, un ar elastīguma pārbaudījumu, jo krīžu pārvarēšana prasīs no mums lielāku elastīgumu.

Visbeidzot, gribu izteikt novēlējumu, lai to visu mums izdotos īstēnot līdz ar Lisabonas līgumu.

Priekšsēdētājs. - Tā kā es pats esmu kā Jānuss un darbojos vienā komitejā ar jums, *Botopoulos* kungs, man neatlika nekas cits kā vien uzdāvināt jums šīs 40 sekundes.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Manuprāt, mēs visi, kas piedalāmies šajā vēļajā vakara sēdē, to atcerēsimies vēl ilgi, un mums būs, ko stāstīt saviem bērniem un mazbērniem. Pat šajā vakarā mēs visi jūtam, kā Eiropas kuģi mētā finanšu krīzes saceltā vētra. Ir skaidrs, ka šī kuģa dzinējs — līgumu mehānisms — ir pārāk vājš un ka tas nekavējoties jānomaina.

Lisabonas līgums ir spēcīgāks dzinējs, un krīzes pārvarēšanai mums tas būs vajadzīgs. Tāpēc es atbalstu ziņojumus, ko šovakar apspriežam, un es piekrītu tiem kolēģiem, kuri uzsver, ka nav demokrātiski, ja viena referenduma klints var sadragāt visu Eiropas kuģi; ja viens valsts vadītājs var iedomāties, ka ir vienīgais ierindā solītais un ka pārējo 26 valstu viedoklis nav ņemams vērā. Domāju, ka Īrijas vēlētajī izdarīs paši savus secinājumus par Eiropā un visā pasaulē notiekošo.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Šovakar runātāju sarakstā esmu pēdējā Eiropas Tautas partijas / Eiropas Demokrātu grupas pārstāve, turklāt esmu no Īrijas, un domāju, ka tas ir visai zīmīgi.

Sākumā es vēlētos pateikties visu šo piecu ziņojumu referentiem. Es priecājos, ka mums ir iespēja tos apspriest, un es, tāpat kā citi Īrijas kolēģi, ar savas politiskās grupas starpniecību esmu aicinājusi panākt, lai mēs šovakar varētu diskutēt par šiem pieciem ļoti svarīgajiem ziņojumiem.

Vispirms es gribētu pilnīgi skaidri darīt zināmu, ka tas, ko teikšu šī vakara debatēs, pilnībā pamatojas manā nākamajā teikumā. Nebūtu nedz pareizi, nedz arī ir domāts jebkādā veidā priekšlaikus paredzēt vai uzskatīt par pašsaprotamu Īrijas iedzīvotāju lēmumu gaidāmajā otrajā referendumā par Lisabonas līgumu, kuru tikai šajā nedēļā izsludināja mūsu premjerministrs (*Taoiseach*) *Brian Cowan*.

Pamatojoties uz izpēti, ko veica pēc mūsu referenduma pagājušā gada jūnijā, decembra Eiropadomes secinājumos ir ietverts pasākumu kopums, kuru nolūks ir reaģēt uz to Īrijas vēlētāju bažām, kuri referendumā balsoja noraidoši; šo informāciju mūsu premjerministrs izklāstīja decembra Padomes sanāksmē, un tika izstrādāts rīcības plāns nolūkā panākt Līguma stāšanos spēkā līdz 2009. gada beigām.

Šajā pasākumu kopumā paredzēts saglabāt principu, kas nosaka, ka katrai dalībvalstij ir viens komisārs, nostiprināta nozīme, ko Savienība piešķir darba ņēmēju tiesībām un citiem sociāliem jautājumiem, kā arī noteiktas vairākas juridiskas garantijas saistībā ar neitralitāti nodokļu jomā un apstiprināti Īrijas konstitūcijas noteikumi attiecībā uz tiesībām uz dzīvību, izglītību un ģimeni.

Pavasara Eiropadomes sanāksmē mūsu premjerministrs informēja partnerus, ka, atbilstīgi decembrī saskaņotajam grafikam, patlaban šo apņemšanos īstenošanā rit rūpīgs darbs, kas tiks pabeigts līdz 2009. gada vidum.

Ja mūsu valdība būs pilnībā apmierināta ar rezultātiem, premjerministrs ir piekritis darīt visu iespējamo, lai panāktu Līguma ratificēšanu līdz pašreizējās Komisijas pilnvaru termiņa beigām, kas, cik saprotu, būs oktobra beigās. Es no sirds ceru, ka solījums rīkot referendumu rudens sākumā nozīmē, ka tas notiks ne vēlāk kā oktobra pirmajās dienās.

Ņemot vērā Lisabonas līgumā paredzēto Eiropas Parlamenta pilnvaru paplašināšanu, ir saprotams, ka Parlamenta deputātiem ir jāaplūko Līguma radītās institucionālās un procedūras izmaiņas, tāpēc šovakar mēs debatējam par šiem pieciem ziņojumiem.

Šovakar, kad Eiropas Parlaments apspriež šos jautājumus, ir īpašs brīdis, jo manā runas uzmetumā teikts, ka ratifikācijas process vēl nav pabeigts četrās valstīs — Īrijā, Čehijā, Vācijā un Polijā. Formāli tā tas tiešām ir, taču šovakar gribu apsveikt Čehiju, it īpaši tās senātu, ar šo skaidro apstiprinājumu Čehijas parlamentā, jo tas, cerams, ļaus valsts prezidentam Čehijas tautas vārdā ratificēt Līgumu. Es paļaujos uz to, ka viņš ņems vērā savas valsts parlamenta izteikto gribu. Kā saprotu, jautājums ir nodots juridiskai pārskatīšanai. Ceru, ka tas nozīmē tikai tehniska rakstura aizkavēšanos.

Lai Līgums stātos spēkā, tas, protams, ir jāratificē visām valstīm, un šobrīd var teikt, ka 26 Eiropas parlamenti — 26 dalībvalstu parlamenti — ir teikuši „jā”, un to vēl atlicis izdarīt tikai Īrijas iedzīvotājiem.

Es pilnībā atbalstu to, ka Parlaments vēlas pēc iespējas rūpīgāk izpētīt šajos dokumentos un ziņojumos izklāstīto problemātiku, nekādi neietekmējoties no nepabeigtās ratifikācijas procedūras.

Gribu pateikt, ka iebilstu pret dažu eiroskeptisku sakārņu oportūnistisko bļautiņšanos, kas atskan no pēdējām rindām; viņu teiktais ir jāuztver tā, kā tas ir domāts. Teikšu viņiem skaidri un gaiši: stāviet pie ratiem ar savu Īrijas suverēno lēmumu, jo neviens nenorādīs īru vēlētājiem, ko viņiem darīt!

Tā kā šī ir mana pēdējā uzstāšanās Parlamentā, atļaujiet man pateikties visam Parlamenta prezidijam, Komisijai, Čehijas prezidentūrai un visiem kolēģiem, ar kuriem esmu sadarbojusies šajos 10 gandarījuma pilnajos gados, būdama Eiropas Parlamenta deputāte. Ar nepacietību gaidīšu Īrijas tautas „jā” mūsu otrajā referendumā, kas notiks oktobrī.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, mūsdienās ir patīkami būt pirmajai kādā sarakstā. Tagad, kad *Avril* ir beigusi savu uzstāšanos, gribu novēlēt viņai visu to labāko, beidzot darba gaitas Eiropas Parlamentā. Taisnības labad jāsaka, ka pēc Īrijas balsojuma par Lisabonas līgumu viņa tiešām krietni sadeva šiem sakārņiem, un viņas krāšņo izteiksmes veidu atcerēsies vēl ilgi. Es publiski vēlu tev panākumus, *Avril*, un ceru, ka pēc darba gaitu beigām tu iesaistīsies kampaņā par Lisabonas līgumu.

Šīs patiešām ir interesantas debates. Mans ķermenis un prāts vēlējās iet mājās un gulēt, taču kaut ko tik labu nedrīkst laist garām, turklāt arī svarīgu, jo es esmu no Īrijas. Ļaujiet man vērsties pie vēlētājiem un teikt: stūre ir jūsu rokās. Jums ir izvēle. Jūs varat balsot tā, kā iesaka daži nīgrī veči — un es runāju gan par vīriešiem, gan sievietēm, taču galvenokārt par vīriešiem — no šī Parlamenta un Eiropas Savienības galēji labējām un

galēji kreisajām aprindām; jūs sacelsiet lielu troksni, nokļūsiat neskaitāmos ziņu virsrakstos un krāsainās fotogrāfijās, taču šai Parlamentā strādāšanas nebūs. Bet jūs varat balsot gan Parlamenta vēlēšanās, gan Lisabonas referendumā par pozitīviem cilvēkiem, kuri smagi strādā, kurus nepiemin virsrakstos, bet kuru atrašanās šeit ir jēgpilna.

Manuprāt, Īrijas ļaudis zina, ka situācija tagad ir mainījusies. Iepriekšējās debatēs viņi tika piemulķoti. Kopš „nē” balsojuma mums ir bijušas labākas debates, un es viņus aicinu teikt „jā” savai nākotnei, manu bērnu nākotnei un Eiropas Savienības nākotnei.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Šovakar — patiesībā šonakt — mēs esam palikuši šeit, lai runātu par Lisabonas līguma īstenošanu. Priekšdarbu veikšana pirms Līguma stāšanās spēkā un fakts, ka šis darbs norit tik savlaicīgi, liecina par atbildības sajūtu. Pienācīga sagatavošanās tik svarīga Līguma īstenošanai sniedz pārlicību, ka Eiropas Savienība darbojas labi, un tas ļaus efektīvāk pildīt tos uzdevumus, kuru risināšanu Eiropas Savienības pilsoņi ir uzticējuši saviem ievēlētajiem pārstāvjiem.

Varbūt spertie soļi nav bijuši pietiekami lieli. Daži iedzīvotāji uzskata Pamattiesību hartu par pārāk retorisku, tomēr Lisabonas līgums ir ievērojams solis uz priekšu. Tā ir atbilde uz jaunajām Eiropas Savienības vajadzībām. To ir snieguši 26 dalībvalstu pilsoņu ievēlētie parlamentā, kuri ir atbalstījuši Līgumu.

Šodienas ziņojumi liecina, ka Eiropas Savienība ir radoša un stipra, jo tā pragmatiski ķērusies pie pārejas perioda plānošanas. Neko jaunu nav iespējams radīt ar pesimismu un vilcināšanās taktiku. Es pateicos referentiem par viņu drosmi un spēju izstrādāt vajadzīgos dokumentus.

Zita Plešinská (PPE-DE). - (SK) Cienījamie kolēģi! Mēs nevaram teikt, ka Lisabonas līgums ir labākais, ko ikviena no ES-27 dalībvalstīm varētu vēlēties, taču tas ir labākais, par ko ES-27 varēja vienoties. Līdz šim visi līgumi ir bijuši ES-15 līgumi, tāpēc es gribētu uzsvērt Lisabonas līguma politisko nozīmīgumu, jo tā izveidē piedalījušās 27 dalībvalstis, tādējādi nākotnē mēs beidzot atmetīsim dalījumu vecajās un jaunajās ES dalībvalstīs.

Eiropas Parlaments ir pierādījis, ka spēj pieņemt operatīvus lēmumus, tāpēc ir pareizi, ka Lisabonas līgums paplašina Parlamenta pilnvaras, citiem vārdiem sakot, Eiropas pilsoņu ievēlēto pārstāvju pilnvaras. Ja Lisabonas līgums stāsies spēkā visās ES dalībvalstīs, būs vairākas pārmaiņas, tostarp tiks atcelta pašreizējā rotējošās Padomes prezidentūras sistēma. Vēl svarīgāk ir tas, ka Eiropas Savienībai būs kopēja enerģētikas politika, kuras nepieciešamību īpaši skaidri parādīja gāzes krīze.

Es atzinīgi vērtēju Čehijas senāta lēmumu, ar kuru tas šodien apstiprināja Lisabonas līgumu. Čehijas prezidentūras laikā šis ir ļoti svarīgs signāls, ko Čehijas parlaments raida Eiropas Savienībai.

Daniel Hannan (NI). - Priekšsēdētāja kungs! Šajos 16 mēnešos esmu 77 reizes uzstājies plenārsēdēs un katru runu beidzis ar aicinājumu nodot Lisabonas līgumu tautas nobalsošanai: *Pactio Olisipio censenda est*.

To es daru, godinot Kato Vecāko, kurš ikvienu savu runu beidza ar aicinājumu sagraut Kartāgu. Dažkārt man nācās papūlēties, lai pieskaņotu šo nobeigumu pilnīgi atšķirīga temata runai, taču šovakar tā nav.

Dažas uzstāšanās bija vienkārši šokējošas. Ne visas. Šajā sēžu zālē ir bijuši daži godprātīgi un demokrātiski noskaņoti Eiropas atbalstītāji, taču dažās runās skanēja tādas nievas, tāda augstprātība, tāds nicinājums pret sabiedrības viedokli, ka tagad, kad ES un tās dalībvalstis sāk apjaust *YouTube* politisko vērtīgumu, vislabākais būtu ievietot pilnu šo debašu ierakstu *YouTube* kā partijas priekšvēlēšanu klipu dažādām „nē” kampaņām.

Man nāk prātā Bertolta Brehta biedējošie vārdi: „Vai tādā gadījumā nebūtu vieglāk viņus atlaist un vietā ievēlēt citus?” Turklāt visi runātāji turpina teikt, ka parlamentā ir veikusi ratifikāciju. Šie vārdi skaidri parāda, kāda plaša ir starp politiķu šķiru un ikvienas dalībvalsts tautu.

Kato Vecākais tika izsmiets un apsaukts, un citi senatori viņu izmēdīja. Un vai zināt ko? Beigās tie darīja, kā viņš bija teicis.

Paul Rübiger (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs! Iepriekšējais runātājs nupat parādīja, cik grūti Eiropā ir panākt demokrātiju, ja mēs redzam, ka Īrijā puse iedzīvotāju nebalsoja jautājumu sarežģītības dēļ un tāpēc, ka ne visi vēlas iedziļināties konstitucionālos jautājumos. Savukārt puse no balsojušajiem noraidīja Līgumu, jo nebija to lasījuši. Kā gan mēs varam reformēt Eiropu, ja nespējam pārliecināt atbildīgos, lai viņi savu atbildību arī uzņem?

Komisārei M. Wallström un viņas komandai ir īpaša atbildība — informēt Eiropas iedzīvotājus, padarīt pieejamu visu informāciju tiem, kas par to interesējas, lai jautājumus varētu apspriest kompetentās diskusijās.

Mums daudz aktīvāk jācenšas veidot dialogu ar Eiropas iedzīvotājiem, informēt viņus un parādīt viņiem, cik ļoti svarīgas Eiropas attīstībai ir šīs reformas. Ar šādu pieeju mēs gūsim panākumus.

Richard Corbett (PSE). - Priekšsēdētāja kungs! Esmu visai pārsteigts, dzirdot argumentu, ka ratifikācija valsts parlamentā nav leģitīma; tādā gadījumā ļaujiet man kā piemēru minēt manu valsti, kuras vēsturē ne reizi neviens starptautisks līgums nav ratificēts referendumu ceļā.

Ja līgumu ratificēšana valstu parlamentos nebūtu leģitīma, tad tikpat nelikumīgs būtu līgums ar NATO, līgums ar Apvienoto Nāciju Organizāciju, līgums ar Pasaules Tirdzniecības organizāciju un ikvienas saistības, ko Lielbritānija jebkad ir uzņēmusies, pievienojoties starptautiskiem līgumiem. Tāpēc es nesaprotu šo argumentu, ka ratifikācija valsts parlamentā nav demokrātiska.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze! Iespējams, ka Polijā tikai 13 % elektorāta piedalīsies Eiropas Parlamenta vēlēšanās. Iespējams, tas būs viszemākais rādītājs visā Eiropas Savienībā. Kāpēc? Palūkojieties apkārt šai sēžu zālē. Tik svarīgās debatēs nepiedalās neviens pārstāvis no abām vadošajām Polijas politiskajām partijām. Tieši tāda ir šo partiju attieksme pret vēlēšanām un pret Eiropas jautājumiem — pilnīga neiesaistīšanās.

Polijā nav nopietnu debašu par Eiropas jautājumiem. Kā gan lai tās notiktu, ja — uzsvēršu vēlreiz — šajās debatēs nav neviena paša pārstāvja ne no valdošās partijas, ne opozīcijas partijas. Var rasties iespaids, ka vadošajai Polijas politisko aprindu daļai Eiropas jautājumi ir vienaldzīgi. Tā uzskata vēlētāji, un tā domā daudzi Polijas jaunieši, ar kuriem esmu runājis un kuriem, piemēram, interesē Lisabonas līgums. No politiskajām aprindām šādas reakcijas nav.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Atvainojiet! Es protestēju! Es pārstāvu lielāko opozīcijas partiju, Likuma un taisnīguma partiju (*Law and Justice Party*). Apgalvojums, ka šeit nav neviena šīs partijas pārstāvja, ir nepatiess.

Syed Kamall (PPE-DE). - Liels paldies, priekšsēdētāja kungs, ka devāt man šo iespēju. Manuprāt, lai kāds mums katram būtu viedoklis par Eiropas projektu un Lisabonas līgumu, šīs bija interesantas debates.

Šeit daudzkārt tika pieminēti veci vīri un veci sakārņi, taču ļaujiet man uz to paraudzīties no savas perspektīvas. Pēc manām domām, šie vecākās paaudzes politiķi savā domāšanas veidā ir palikuši 50. gados, cenšoties mūsdienu pasaules problēmām un pārbaudījumiem piemērot 50. gadu risinājumus. Palūkojoties sēžu zālē, mēs redzam daudzus gadus vecākus cilvēkus, kas atbalsta Lisabonas līgumu un nosoda šos Īrijas un citu valstu iedzīvotājus, kuri balsojumā noraidīja sākotnējo Konstitūciju un tagad arī Lisabonas līgumu. Mēs pat redzam vecus kaujiniekus tagad runājam par ieroču nolikšanu un miera sarunām.

Jā, 50. gados pēc visa iepriekš notikušā bija vajadzīgi pēckara risinājumi, taču mums ir jāiet līdzī laimam. Runājot par demokrātisko pārskatbūvību, neaizmirsīsim vienu aspektu. Sākot Konstitūcijas procesu, bija noteikums, ka tā jāratificē ikvienai valstij, vai arī tā tiek atcelta. Sākot Lisabonas līguma procesu, noteikums bija tāds pats — vai nu to ratificē ikviena valsts, vai arī tas tiek atcelts. Tāpēc neuzspiedīsim Lisabonas līgumu par katru cenu, iekams visas valstis nav to ratificējušas. Ja jūs tiešām vēlaties patiesi demokrātiskas debates, ļaujiet Lielbritānijas tautai izdarīt izvēli. Vai viņi piekrīt Corbett kunga redzējumam par federālām Eiropas Savienotajām Valstīm, vai mazāk ciešām brīvās tirdzniecības Eiropas redzējumam, kādu atbalsta mana partija?

Margot Wallström, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. - Priekšsēdētāja kungs! Gribu pateikties godāmajiem deputātiem par šīm interesantajām debatēm, kurās izskanēja gan vienprātība vairākos jautājumos, gan labi zināmu argumentu atkārtojums par vai pret Lisabonas līgumu, gan ļoti interesantas diskusijas par to, kas ir demokrātija. Šī ir pirmā reize, kad dzirdu par totalitārām sistēmām, kas pieļauj vienu referendumu pēc otra vairākās dalībvalstīs, un to, kāpēc dažu referendumu rezultāti tiek aizmirsti vai neskaitās, — galvenokārt tajos gadījumos, kad atbilde ir bijusi „jā”.

Bija arī diskusija par leģitimitāti. Man tomēr liekas dīvaini — un to esmu teikusi arī iepriekš —, ka tāds Parlaments kā šis var teikt, ka valsts parlamenta lēmums ir nedemokrātisks, ka tas neskaitās vai nav leģitīms. Komisija vienmēr ir uzskatījusi, ka, neatkarīgi no tā, kāda sistēma tiek izvēlēta — balsojums referendumā vai valsts parlamenta lēmums — tā ir demokrātiski leģitīma. Nedomāju, ka būtu iespējama kāda cita nostāja.

Ikvienš Eiropas pilsonis, kas klausītos šīs debates, vēlētos, lai mēs atgriežamies pie šiem ziņojumiem, kuri patiesi atspoguļo nopietnas bažas attiecībā uz mūsu lēmumu pieņemšanas veidu, attiecībā uz pamatnoteikumu kodeksu, attiecībā uz Eiropas Savienības darbības demokrātiskuma nostiprināšanu un attiecībā uz budžeta pienācīgu izmantošanu, novirzot resursus mūsu politiskajām prioritātēm. Visas šīs lietas ir aplūkotas šajos svarīgajos ziņojumos.

Runa ir arī par to, kā lēmumu pieņemšanu padarīt efektīvāku un, vēlams, arī ātrāku. Absolūti šokējoša man šķita *Lundgren* kunga uzstāšanās. Vai tiešām mēs domājam, ka mērķis ir padarīt procesus gausākus un palēnināt lēmumu pieņemšanu laikā, kad mēs saskaramies ar tādu ekonomisko krīzi kā patlaban? Cilvēki no mums gaida rīcību, darba vietu un izaugsmes nodrošināšanu, klimata pārmaiņu un enerģētikas krīzes risināšanu un cīņu ar tām problēmām, kas saistītas ar imigrāciju un drošību, — viņi gaida visas šīs lietas. Tās ir arī šo ziņojumu pamatā. Tāpēc mēs esam šeit, un tādā veidā mēs gūstam demokrātisko leģitimitāti — apliecinot, ka spējam rīkoties, turklāt rīkoties ātri. Nedomāju arī, ka mums palīdzēs jebkādas augstprātīgas, snobiskas replikas vai pamācības vienā vai otrā jautājumā. Runa ir par visu šo problēmu risināšanu, un šodien tās vairs nav vienas valsts problēmas. Tās ir Eiropas un starptautiska mēroga problēmas, un mums ir vajadzīgs mūsdienīgs noteikumu kodekss.

Mums ir vajadzīga demokrātiskāka Savienība, kas pilsoņiem dod iespēju uzņemties iniciatīvu. Tie, kuri ir pret, nekad par to nerunā. Mēs nekad nedzirdam viņus runājam par demokrātisko stabilitāti, ko iemieso Lisabonas līgums. Šie ziņojumi ir labs pamats un laba platforma mūsu darbības reformēšanai. Komisija, protams, ir gatava turpināt šo darbu un rūpīgi strādāt visos aspektos, lai nodrošinātu raitu īstenošanas procesu.

Pēdējā piebilde attiecībā uz Īriju: pēc šī pozitīvā Čehijas senāta lēmuma visu skatieni, protams, atkal būs pievērsti Īrijai un izredzēm panākt ratifikāciju līdz gada beigām. Šai ziņā neapšaubāmi būtisks ir juridisko garantiju jautājums, un ļoti svarīgs ir gan saturs, gan laika aspekts. Komisija ir pārliecināta, ka ES Padome spēs atrisināt šo jautājumu, un es zinu, ka patlaban rit rūpīgs sagatavošanās darbs, un, ja Komisijai tiks dota tāda iespēja, mēs no savas puses labprāt palīdzēsim.

Liels paldies jums, un paldies arī par šo zināmā mērā saviesīgo pasākumu, kurā cilvēki viens otram pateicas par veiksmīgo sadarbību un vēl veiksmi tiem, kuri vairs nebūs Parlamentā. Es domāju, ka mēs visi tā vai citādi satiksimies vēlēšanu kampaņā.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Komisāres kundze, tā kā šī ir pēdējā nakts sēde, Parlamenta vārdā gribu teikt, ka mēs skaidri apzināmies, cik vērtīgi visā šai sasaukumā ir bijuši mūsu ziņojumi. Vēlreiz paldies jums.

Jo Leinen, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāja vietnieces kundze! Pateicos *Doyle* kundzei par viņas devumu Īrijas perspektīvas atspoguļošanā, un es to pilnībā atbalstu. Oktobrī Īrijas iedzīvotājiem pašiem un bez ārēja spiediena būs jāizlemj, vai tās garantijas, ko paredzēts izstrādāt jūnija samītā, ir pietiekamas, lai kļiedētu viņu šaubas un būtiskākās bažas attiecībā uz Līgumu, un vai šajos apstākļos viņi vēlas sekot pārējām 26 valstīm un kopā ar tām spert soli Eiropas Savienības reformēšanas virzienā.

Es ceru, ka Īrijas neatkarību viedokļa veidošanas ziņā ievēros arī tās kaimiņvalsts Lielbritānija. Pirmajā referendumā Īriju apbraukāja daudzi „nē” kampaņas aktīvisti no Lielbritānijas, un Īrijas iedzīvotājus musināt it īpaši palīdzēja eirofobiskā britu bulvāra prese. Viens ir jāatzīst: otrajā referendumā ir jārespektē Īrijas iedzīvotāju neatkarība viedokļa veidošanā.

Šīs bija ļoti nozīmīgas un svarīgas debates. Šodien 26 valstu parlamenti ir teikuši „jā”. Vairāk nekā 7800 tautas pārstāvji ir lēmuši, ka Līgums ir veiksmīgs un ka tas nozīmē progresu. Trīssimt piecdesmit deputāti 26 valstīs ir teikuši „nē”. Nav iespējams, ka viņi visi būtu mulķi un vieglprāši. Ar to es gribu teikt, ka Līgums nevar būt tik slikts kā mums to sistemātiski apgalvo. Par to bieži izplata stereotipus, arī šajā Parlamentā. Tie, kuri saka, ka šī būs militāra savienība, nav sapratuši svarīgāko Eiropas Savienības uzdevumu — veicināt mieru gan šajā kontinentā, gan visā pasaulē. Turklāt ikviens, kurš apgalvo, ka tiks veidota neoliberāla ekonomiskā sistēma, Līgumu vispār nav lasījis. Šis ir visvairāk sociāli orientētais Eiropas līgums, kāds mums jebkad ir bijis.

Paldies, priekšsēdētāja vietnieces kundze, dāmas un kungi! Es ceru, ka nākamais Parlaments rīkosies saskaņā ar šiem ziņojumiem, proti, piemēros un īsteno šo Līgumu. Liels paldies!

Jean-Luc Dehaene, referents. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, cienījamie kolēģi! Manuprāt, šī vakara debates bija patiešām vērtīgas. Tās liecina, ka Eiropas Parlaments ir gatavs īstenot Lisabonas līgumu un ka mēs nekādā veidā necenšamies iepriekš ietekmēt Īrijas iedzīvotāju lēmumu. Tomēr par būtisku es uzskatu arī to, ka vēlēšanu priekšvakarā Parlamentam ir skaidra nostāja, kas palielina tā stabilitāti turpmākajās sarunās un diskusijās saistībā ar šo Līgumu.

Vēlos pateikties visiem saviem kolēģiem par atbalstu. Gribu arī uzsvērt, ka šie pieci ziņojumi papildina viens otru un ka visi kopā tie sniedz vienotu Parlamenta nostājas izklāstu. Noslēgumā ļaujiet man atkārtot to, ko

teicu jau sākumā: esmu nobažījies par situāciju pēc vēlēšanām un par pāreju no Nicas līguma uz Lisabonas līgumu.

Es joprojām uzskatu, ka pirms vēlēšanām mums būtu jāizstrādā savstarpējs Parlamenta un Padomes nolīgums. Pretējā gadījumā baidos, ka mēs nonāksim visai sarežģītā situācijā, kas nenāks par labu nevienam. Šādā nolīgumā būtu skaidri jādefinē Parlamenta un Padomes funkcijas grūtajā pārejas periodā, kurš mūs gaida.

Catherine Guy-Quint, *referente*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Šīs patiešām bija interesantas un aizraujošas debates. Tomēr atļaujiet man ar smaidu paraudzīties uz *Kamall* kunga teikto, jo nosaukt par večiem un sakārņiem mūs, kas atbrīvo vietu jaunajiem, — tas bija absolūti burvīgi.

Tomēr visiem tiem, kuri noķengāja šo Līguma projektu, es gribu teikt: nejauciet demokrātiju ar demagoģiju! Neaizmirstiet, ka astoņus gadus šis Parlaments un visa Eiropa ir cietusi nevis psihodramu, bet gan politisku traģēdiju, jo Eiropa mīņājas uz vietas un ir skaidri redzams, ka mēs izvairāmies no pašreizējo problēmu risināšanas.

Šīs debates stiprina manu pārliecību, ka Līgums ir jāsteno par spīti visām grūtībām, jo tā saturs nodrošinās pārredzamību. Tas nodrošinās demokrātiju, un šis demokrātijas šoks mums visiem ir vajadzīgs, lai Eiropas projektu pārorientētu uz politiku, — uz 21. gadsimta politiku, kas atbilst mūsdienu pasaulei.

Šajā kontekstā budžets ir tikai līdzeklis, taču tas palīdzēs mums nodrošināt jaunu iestāžu līdzsvaru, savukārt pārredzamība sniegs skaidrību par Parlamenta, Komisijas un, pats galvenais, Padomes nostāju. Šāda politiskā griba ir nepieciešama. Pārredzamība ir nepieciešama, lai cīnītos pret nacionālā savtīguma audzēju, kas jau tik daudzus gadus saēd Eiropas politisko projektu.

Es ceru, ka šī pārredzamība no jauna modinās ticību Eiropas pilsoņos un dos mums iespēju uzlabot informēšanu, jo tas ir ļoti grūts uzdevums. Jūs, *Wallström* kundze, šajā jomā strādājat jau gadiem ilgi, jūsu darbs sāk nest augļus, un tas ir neatlaidīgi jāturpina.

Tas viss prasa pārliecību, laiku un — pats galvenais — politisko drosmi, kuras mums trūkst. Mums ir jāatgūst šī politiskā drosmē un šis utopisms — Eiropas Savienības dibinātāju utopisms, kura pamatā bija ticība, ka no kara var izaugt miers. Šodien, 21. gadsimtā, mums savā veidā atkal ir jāpieņem šis izaicinājums, un viens no līdzekļiem, kas palīdzēs to izdarīt, ir Lisabonas līgums. Atgūsim utopismu, kura mērķis ir miers!

Priekšsēdētājs. – Kopīgās debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rīt plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), *rakstiski*. – (RO) Vēl ir jāspēr tikai viens mazs solis, lai tiktu pieņemts Lisabonas Līgums, kurš pēc stāšanās spēkā ciešāk saliedēs Eiropas Savienību un 500 miljonus tās iedzīvotāju. Rumānija — valsts, ko es pārstāvu šeit Eiropas Parlamentā, — bija viena no pirmajām valstīm, kas ratificēja Līgumu, jo visi tās politikas veidotāji tic Eiropas integrācijai.

Eiropas Parlamenta vēlēšanas netiks organizētas atbilstoši Lisabonas Līguma noteikumiem, bet pat šis fakts uzsver to, cik demokrātisks un reprezentatīvs ir Eiropas Kopienas institūts un cik nozīmīga ir katra tās dalībvalsts.

Eiropas iestādes, tostarp arī Parlaments, pašlaik ir pārāk neizprotamas Kopienas pilsoņiem. Parlamenta nozīme ES lēmumu pieņemšanas procesā ir pieaugusi līdz ar katra Eiropas līguma pieņemšanu. Lisabonas Līgums nav izņēmums, jo ar to tiek izveidots parlaments, kas daudz lielākā mērā tiek iesaistīts likumdošanas procesā.

Līgums padarīs ES pieejamāku tās pilsoņiem. Mēs visi zinām, cik sarežģīti ir pievērst mūsu pārstāvēto valstu pilsoņu uzmanību Kopienas problēmām. Tas, ka Eiropas Parlamenta deputātiem, ko tieši ievēl katra dalībvalsts, tiks piešķirtas lielākas pilnvaras šajā brīdī ir ideāls risinājums, lai tuvinātu pasaulē unikālo savienību tās iedzīvotājiem.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), *rakstiski*. – (RO) Vispirms es vēlos paust atzinību Čehijas Parlamenta augšpalātai par balsojumu par labu Lisabonas Līgumam, kas ir solis uz priekšu Līguma ratifikācijas virzienā. Es uzskatu, ka šis Līgums ir jāpieņem pēc iespējas drīzāk, jo tas nodrošinās efektīvāku ES darbību, uzlabos pārskatāmību un, kas ir visbūtiskākais, padarīs to demokrātiskāku.

Es atbalstu referenta secinājumus attiecībā uz Eiropas Parlamenta reorganizāciju un es ceru, ka Parlamentārās reformas darba grupas secinājumi atspoguļos Līgumā paredzēto Parlamenta paplašināto kompetenci.

Es vēlos sniegt dažus komentārus par Eiropas Komisijas locekļu iecelšanu. Es kopumā atbalstu ierosināto grafiku Komisijas locekļu iecelšanai, bet, pēc manām domām, noteikti procedūras posmi, iespējams, ir jāsaīsina, lai Eiropas vēlēšanu laikā Eiropas iestāžu darbs netiktu paralizēts uz vairākiem mēnešiem. Tā iemesla dēļ, ka savlaicīgi netika ratificēts Lisabonas Līgums, vēlams, lai pēc 2009. gada vēlēšanām Komisijas locekļi tiktu iecelti, piemērojot procedūru, kas daudz lielākā mērā atbilst Lisabonas Līgumā noteiktajai. Taču šī problēma ir sarežģīta, jo līdz brīdim, kad mēs uzzināsim Īrijas balsojuma rezultātus, mums ir jāatceras, ka ir jārikojas saskaņā ar spēkā esošo Nicas Līgumu.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), rakstiski. – (BG) Dāmas un kungi, saskaņā ar mana kolēģa deputāta *Elmar Brok* teikto ziņojums par attiecībām ar dalībvalstu parlamentiem sniedz lielisku priekšstatu par uzdevumiem, kas būs jārisina Eiropas Parlamentam pēc tam, kad visas dalībvalstis būs ratificējušas Lisabonas Līgumu. Dalībvalstu parlamentu lomas stiprināšana Eiropas Savienības likumdošanas procesā ne tikai paātrinās Eiropas tiesību aktu transponēšanu dalībvalstu tiesību aktos, bet arī nodrošinās ES pilsoņiem vēl vienu iespēju piedalīties pārvaldes procesā.

Pozitīvie rezultāti, kas līdz šim sasniegti, balstoties uz sadarbību Eiropas Kopienas lietu komiteju konferencē, ir jāizmanto par pamatu, lai veicinātu visu dalībvalstu parlamentāriešu līdzdalību. Pēc manām domām, ir īpaši būtiski, lai šajā procesā tiktu iesaistīti arī Eiropas Savienības kandidātvalstu parlamentu pārstāvji. Tādējādi mēs spētu padarīt šo valstu pievienošanos ES par vienkāršāku un vienkārīgāku procesu. Šis aspekts nav minēts ne ziņojumā, nedz arī Lisabonas Līgumā, bet es ticu, ka Parlaments spēs izstrādāt mehānismus, lai to panāktu.

Nobeigumā es vēlos uzsvērt, ka dalībvalstu parlamentiem būs jāstiprina to administratīvā kapacitāte un jānodrošina atbilstīgs finansējums, lai tie pilnībā varētu izmantot savas jaunās pilnvaras.

Paldies par uzmanību.

16. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir šodienas balsojumu skaidrojumi. Es esmu pārliecināts, ka šis punkts izraisīs vētrainas emocijas, bet ir pieteikušies patiešām daudz deputātu, kas vēlas uzstāties, un es ceru, ka viņi ir šeit.

Ziņojums: Petya Stavreva (A6-0259/2009)

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Priekšsēdētāja kungs, nebija īsti skaidrs, par kuru ziņojumu tagad es varētu izteikties. Es pieteicos par *G. Stauner*, *E. Maldeikis* un *R. Corbett* ziņojumu. Jā, es vēlos izteikties. Vienkārši uzreiz nenoiešu.

Godātais priekšsēdētāja kungs! Šī piecu miljardu pakete, kuras lielu daļu novirza lauku attīstībai, — es īpaši gribētu uzsvērt to, ka liela nozīme ir skatīties nevis tikai uz formālajiem rādītājiem, bet uz lauku attīstības reālajām vajadzībām. Platjoslas internets ir nepieciešams visās dalībvalstīs, bet ir dalībvalstis, kā, piemēram, mana valsts, kurā ir nepieciešama arī ceļa infrastruktūras uzlabošana un citi pasākumi arī lauku ainavas uzturēšanai. Es aicinātu vairāk skatīties konverģences politikas virzienā, kohēzijas politikas virzienā un sniegt lielāku atbalstu tām dalībvalstīm, kuras ir nonākušas ekonomikas grūtībās un kuras ir varbūt zemākā ekonomikas attīstības līmenī nekā vecās dalībvalstis. Paldies!

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) *Stavreva* kunga ziņojums ir viens no trīs ziņojumiem, kas attiecas uz piecus miljardus eiro vērtu dokumentu kopumu. Ņemot vērā ekonomisko krīzi, mēs redzam, ka pietrūkst finansējuma ieguldīšanai projektos enerģētikas nozarē un lauku attīstības jomā, kas visvairāk ir cietusi no ekonomikas krīzes sekām. Es atzinīgi vērtēju to, ka Eiropas Parlaments ir pieņēmis ierosināto regulu, pamatojoties uz Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plānu, saskaņā ar kuru ir paredzēts piešķirt 1,5 miljardus eiro visām dalībvalstīm no Eiropas Lauksaimniecības attīstības fonda lauku attīstībai.

Lauku reģioni var īstenot projektus ar mērķi attīstīt platjoslas interneta tīklus. Zemei ir būtiskākā nozīme lauksaimniecības nozarē, un lauksaimniecības zemes izmantošana un pārvaldība ir ārkārtīgi svarīga, risinot

jaunās problēmas saistībā ar klimata pārmaiņām, atjaunojamiem enerģijas avotiem, ūdens trūkumu un bioloģisko daudzveidību.

Es vēlos aicināt dalībvalstis negaidīt, bet gan pēc iespējas drīzāk — savlaicīgi un detalizēti — izstrādāt valstu plānus un sniegt pārskatāmu informāciju par jaunajām tiesību normām. Vienlaicīgi tām ir arī jāpieņem paātrinātas un vienkāršotas procedūras finansējuma piešķiršanai un ziņojumu sniegšanai.

Neena Gill (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, manis pārstāvētajā vēlēšanu apgabalā Rietummidlendā ietilpst gan pilsētas, gan arī lauku teritorijas, un ideja par platjoslas internetu lauku teritorijās ir patiešām vilinoša. Es vēlos jums sniegt piemēru saistībā ar Naitonas pilsētu pie Velsas robežas, kur uzņēmējdarbībai traucē sliktas kvalitātes interneta pieslēgums un kur uzņēmēji lūdz palīdzēt. Viens no maniem vēlētajiem gribēja izveidot uzņēmumu, kas piedāvā tiešsaistes pakalpojumus — tas bija īpaši būtiski tāpēc, ka viņš ir invalīds, un darbs mājās bija viņam piemērotākais risinājums. Diemžēl monopola dēļ interneta savienojums bija ārkārtīgi lēns un nebija piemērots uzņēmējdarbības veikšanai.

Tāpēc šis finansējums ir ārkārtīgi būtisks lauku teritorijām un ekonomikas atveseļošanai, un es vēlos panākt, lai tas tiktu sadalīts godīgi visām dalībvalstīm, par prioritārām uzskatot teritorijas, kur platjoslas interneta pārklājums nav piemērots izmantošanai uzņēmējdarbībā. Es aicinu visas partijas nekavējoties vienoties par šo jautājumu un reizi par visām reizēm likvidēt šīs netaisnīgās atšķirības digitālajā jomā.

*

* *

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, nosaucot darba kārtības punktu, jūs pareizi norādījāt, ka mēs esam šeit aizkavējušies parāk ilgi, un es vēlos pateikties tulkotājiem par to, ka viņi joprojām strādā. Bet ne jau mēs izvēlējamies palikt šeit ilgāk, šādu lēmumu — un tāda patvaļa attiecībā uz lēmuma pieņemšanu līdz šim nav pieredzēta — šodien pieņēma prezidentūra, nosakot, ka balsojuma skaidrojums tiek sniegts pēc debatēm tā vietā, lai saskaņā ar mūsu Reglamentu sniegtu balsojuma skaidrojumu pēc balsojuma.

Mēs joprojām esam šeit tāpēc, ka priekšsēdētājs pārkāpa mūsu Reglamenta noteikumus, un tie, kuri mēģina sniegt balsojuma skaidrojumu, dara to, kas ir iespējams saskaņā ar noteikumiem, lai uzrunātu Parlamentu, kurš patiesībā nevēlas uz klausīt mazākumu.

Priekšsēdētājs. – *Heaton-Harris* kungs, es īpaši jums izskaidrošu Reglamenta noteikumus. Patiesībā balsojuma skaidrojums ir jāsniedz pēc balsojuma, bet nevis tūlīt pēc balsojuma. Šīs atšķirība pieļauj interpretācijas iespējas.

Mēs esam nonākuši līdz ziņojumam, attiecībā uz kuru, man par prieku, *Heaton-Harris* vēlējās sniegt atzinumu, un tas ir *Onesta* kunga ziņojums.

*

* *

- Ziņojums: Gérard Onesta (A6-0027/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, tas ir savādi, bet laika gaitā es esmu sācis cienīt šā ziņojuma referentu, un es vēlos runāt par lūgumrakstiem kopumā, jo tie manā darbā ir bijuši īpaši noderīgi. Lai gan iedzīvotāji neizprot Eiropas iestādes un pat nedomā baidās no tām, reizēm viņiem ir vajadzīga iespēja iesniegt sūdzību. Lūgumrakstu pieņemšana šajā iestādē līdz šim ir notikusi neprasmīgi, bet tā ir nodrošinājusi iespēju pilsoņiem norādīt uz problēmu no nedomātā atšķirīga skatupunkta pēc tam, kad viņi ir izmēģinājuši daudzas citas iespējas. Es esmu šai iestādei iesniedzis lūgumrakstus no mana vēlēšanu apgabala iedzīvotājiem; lūgumraksts par Erlsbārtonu 7 ir viens no zināmākajiem lūgumrakstiem.

Es vēlos teikt, ka lūgumrakstu iesniegšanas process, iespējams, ir vienīgais process, kuru šajā Parlamentā ir vērts aizstāvēt. Citi noteikumi un procedūras, kā arī daudzu citu komiteju darbs ir nenoizīmīgs, salīdzinot ar darbu, ko veic Lūgumrakstu komiteja.

- Ziņojums: Richard Corbett (A6-0273/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, tāpat kā *Corbett* kungs, es nevēlos prognozēt Īrijas otrā referenduma rezultātus un es pilnīgi noteikti nevēlos prognozēt nākamo Eiropas vēlēšanu rezultātus

Jorkšīrā un Hambersaidā. Bet es gribu novēlēt *Corbett* kungam veiksmi, lai arī ko viņš darītu pēc tam, kad jūlijā atstās šo iestādi. Es nezinu, ko Parlaments iesāks bez referenta Reglamenta jautājumos, bez cilvēka, kuram gandrīz bez citu palīdzības nemanot izdevās panākt mazāko grupu tiesību ierobežojumu un mazināt mazākuma lomu šajā Parlamentā.

Šis ziņojums, iespējams, nav nemaz tik slikts, un tieši tāpēc, ka tas nav nemaz tik slikts, ir vērts turpināt tā izskatīšanu, jo bieži vien Reglamenta grozījumi pirmajā brīdī šķiet pilnīgi pamatoti. Patiesībā nozīme ir tam, kādi ir šo grozījumi praktiskie rezultāti un kā tos īsteno prezidentūra un Prezidijs. Attiecībā uz dokumentu kopumu saistībā ar Reglamentu un tā pielāgošanu Lisabonas Līgumam, man šķiet, ka referents ir pārkāpis robežu.

Syed Kamall (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, pirms dažām nedēļām mēs diskutējām par ziņojumu par totalitāriem režīmiem. Tajā laikā es uzsvēru, ka patiesām pastāv saikne starp nacionālo sociālismu un padomju sociālismu, un šī saikne ir pats sociālisms.

Mēs zinām, ka referents *Corbett* kungs tic Eiropas projektam. Viņš pārliecinoši apgalvo, ka tic turpmākai politiskai un ekonomiskai integrācijai; viņš vēlas redzēt Eiropas Savienotās Valstis vai Eiropas Federālo Republiku. Taču, cenšoties sasniegt šos mērķus, viņš aicina apspiest mazākuma viedokli un gandrīz vienpersoniski iznīcina runas brīvības principu.

Es zinu, ka viņam īpaši nerūp runas brīvības princips. Izlasot viņa ziņojumu, ikviens no nežēlīgajiem iepriekšējā gadsimta diktatoriem būtu bijis lepns strādāt kopā ar *Corbett* kungu.

Daniel Hannan (NI). - Priekšsēdētāja kungs, kopš 2004. gada es šeit esmu ieguvis daudz jaunu kolēģu no jaunajām dalībvalstīm, no kuriem dažus es ar lepnumu saucu par saviem draugiem. Runājot ar viņiem par piedzīvotajiem sliktajiem laikiem, visvairāk mani satric tas, ka viņi stāsta, ka, dzīvojot SEPP valstīs pats biedējošākais nebija demokrātijas trūkums vai īpašuma tiesību neesamība, bet gan garantēta tiesiskuma trūkums. Ja jūs būtu bijis traucējošs režīma kritiķis, jūs netiktu iesūdzēts tiesā. Tikai jūsu dzīve kļūtu daudz sarežģītāka — neizprotamā veidā pastā pazustu jūsu autovadītāja apliecība, jūsu bērni nevarētu iestāties universitātē un jūs varētu atrast tikai zemākā līmeņa darbu.

Mani uztrauc tas, ka līdzīgi dubulti standarti arvien biežāk tiek piemēroti mūsu iestādē. Kad šeit ieradās *Václav Klaus*, deputāti bļautījās un murmināja, un šņāca uz viņu kā bars satrakojušos mērķaķu, un neviens viņus neapturēja. Bet kad mēs protestējām, atbalstot referendumu, 14 no mums tika sodīti. Labiņie Kristīgie demokrāti var gandrīz atklāti krāpties, un viņus par to nesoda, bet kad austriešu eiro skeptiķis fotogrāfēja cilvēkus, kas vāca parakstus saistībā ar nenotikušo sēdi, viņam tika piemērots tūkstošiem eiro liels sods par to, ka viņš ar nodomu veidlapā ir sniedzis nepatiesas ziņas. Jūs, iespējams, domājat, ka man nav par to jārunā. Es nedzīvoju šajā sistēmā, bet *Václav Klaus* gan dzīvoja, un, ja viņš mūs brīdina, ka mēs atkal tajā varam nonākt, es domāju, ka mums ir viņā jāieklekšas.

Richard Corbett (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, godīgi sakot, es līdz šim savā dzīvē neesmu dzirdējis lielākas mulķības par tām, kas tiek vērstas pret šo ziņojumu. „Diktatūra un manipulācija?” Kādēļ gan par šo ziņojumu nobalsoja tika daudz deputātu, ja tas ir tik negatīvs?

Pirmais nepatiesais ziņojuma kritizētāju apgalvojums attiecas uz to, ka ziņojumā nav minēts Lisabonas Līgums vai Lisabonas Līguma piemērošana. Attiecīgā ziņojuma daļa netika izskatīta šodien, bet tās izskatīšanu atlika uz nākamo Parlamenta pilnvaru termiņu. Tā vien šķiet, ka ziņojuma kritizētāji ziņojumu nav pat lasījuši.

Lai gan tiek apgalvots, ka ziņojuma mērķis ir apklusināt mazākumu, nevienam šī ziņojuma grozījumam vai nūdien nevienam ziņojumam par EP Reglamentu, ko es esmu izstrādājis, nav bijis un nav šāds mērķis. Šis Parlaments, atšķirībā no dažu dalībvalstu parlamentiem, kuros dominē viena vairākuma partija vai izpildavara, ir mazākuma parlaments. Šis ir Parlaments, kurā ikviens pārstāv mazākumu, un šāda daudzveidība pastāvēs arī turpmāk.

Attiecībā uz komentāriem par *Václav Klaus* apklusināšanu, kam nav nekāda sakara ar šo ziņojumu, es vēlos teikt, ka vairāki deputāti atstāja zāli viņa runas laikā, un, kad šeit uzstājās Portugāles premjerministrs, daudzi no jums mēģināja viņu apklusināt; jūs viņu apsaucāt. Viņš pat nevarēja sniegt savu runu, jo jūs nevēlējāties, lai viņš darītu zināmu savu proeiropisko vēstījumu.

Tādēļ es pilnībā noraidu izskanējušos apgalvojumus. Es apzinos, ka esmu izmantojis man atvēlēto laiku, tādēļ es nevaru sniegt balsojuma skaidrojumu, kā biju iecerējis, taču es vēlos teikt, ka esmu gandarīts par to, ka mans ziņojums tika pieņemts tāds, kāds tas bija, izņemot vienu nelielu kļūdu, kura, pēc manām domām,

tika pieļauta, jo EPP neizprata balsošanas sarakstu. Cerams, ka mēs varēsim izlabot šo kļūdu nākamajā Parlamenta pilnvaru termiņā.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu uzsvērt to, ka Eiropas Parlaments ir institūcija, kas veicina demokrātiju gan visā Eiropā, gan arī iekšējo demokrātiju Parlamentā. Diemžēl šajā ziņojumā bija vairāki punkti, vairākas tēzes, kuras es nevarēju atbalstīt. Kaut arī viscēlāko nodomu vadīti, es nedomāju, ka Eiropas Parlamentā vajadzētu atbalstīt likumu, kas ierobežo, kas ir vērts pret vienu cilvēku. Tāpat es arī nedomāju, ka demokrātiju vairo tas, ka Eiropas Parlamenta prezidentam būs tiesības izlemt, vai dodama atļauja rakstiskai deklarācijai vai nē. Tomēr tās ir deputāta tiesības izteikties. Tāpat arī debātes ar zilajām kartiņām, iespējams, var pārvērsties par partiju iekšējo rēķinu kārtošānu. Es diemžēl biju spiesta balsot pret šādiem Eiropas Parlamenta ierosinājumiem. Paldies!

- Ieteikums otrajam lasījumam: Malcolm Harbour (A6-0257/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Ne vienmēr pirms ziņojumu izskatīšanas mūsu pastkastītes tiek piepildītas ar interesantiem materiāliem par un pret ziņojumiem, un tas rada bažas un ir netaisnīgi. Es balsoju par kopējo nostāju un atbalstīju ziņojuma pieņemšanu, jo es esmu gandarīta par to, ka tika atbalstīti priekšlikumi, kuros noteikts, ka pasākumiem, kas ietekmē lietotāju piekļuvi internetam, ir jābūt atbilstīgiem pamattiesībām. Līdzsvarotā veidā tika risināti arī tādi jautājumi kā privātās dzīves aizsardzība un patērētāju aizsardzības jautājumi saistībā ar elektroniskiem sakariem.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, šis ziņojums būtībā attiecas uz to, ko pēc iedzīvotāju domām viņi saņem no Eiropas Savienības. Daudzi Apvienotās Karalistes iedzīvotāji uzskatīja, ka viņi saņem zināmā mērā ekonomisku un tirdzniecību balstītu Eiropu un ka tā ir Eiropa ar mērķi nodrošināt darba vietas. *Leinen* kungs šodien mums norādīja, ka patiesībā Eiropa pašlaik ir vairāk sociāla Eiropa.

Izskatot *Harbour* kunga un *Trautmann* kundzes ziņojumus, mums bija tikai jāizdara izvēle. Mēs faktiski izlēmām, ka turpmāk nevēlamies izmantot vienota tirgus pasākumu. Patiesībā tie, kuri mums rakstīja un bija noraizējušies par šo ziņojumu, bija palaiduši garām to, ka šis ir vienota tirgus pasākums.

Ja jūs pirms šā ziņojuma pieņemšanas nelikumīgi lejupielādējāt datus, piemēram, mūziku vai filmas, jūsu interneta pakalpojumu sniedzējs varēja atslēgt internetu un pārtraukt pakalpojumu sniegšanu bez iepriekšēja brīdinājuma. Pēc ziņojuma pieņemšanas saskaņā ar kompromisa priekšlikumu interneta pakalpojumu sniedzējam būtu jāsaazinās ar jums, un jūs varētu apstrīdēt viņa tiesības pārtraukt pakalpojumu sniegšanu. Tagad, kad ir pieņemti attiecīgie tiesību akti, kuru saskaņošana, visticamāk, ievilksies gadiem ilgi, ir izveidojusies situācija, kad jums ir jāiesniedz prasība tiesā par patiešām nelikumīgu un nepieņemamu tīmekļa vietņu darbības pārtraukšanu, un pilnīgi droši var apgalvot, ka ne jau to vēlējas Eiropas iedzīvotāji.

Syed Kamall (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es patiešām vēlos sniegt sava balsojuma skaidrojumu, jo īpaši attiecībā uz to *Harbour* kunga ziņojuma daļu, kas attiecas uz e-privātumu. Es domāju, ka laikā, kad mēs mēģinām rast atbilstīgu līdzsvaru starp valsts drošību un pilsoņu brīvībām, daudzi no mums ir noraizējušies par to, ka arvien biežāk valsts valdības iegūst arvien vairāk ar mums saistītus personas datus. Gandrīz katru dienu Lielbritānijas presē mēs lasām informāciju par to, kā mūsu lielais brālis — leiboristu valdība — iegūst arvien vairāk personas datu par iedzīvotājiem un, pat ja šie iedzīvotāji izrādās nevainīgi, tā atsakās atgriezt datus. Bet, pateicoties EKT spriedumam, dažu nevainīgu personu datu tiks atgriezti.

Interesanti, ka mēs runājam arī par to, ka patērētāji ir jāinformē par personas datu izmantošanas pārkāpumiem elektronisko sakaru tīklā. Mēs esam kaut ko palaiduši garām, jo mēs neesam runājuši par to, kas notiek, ja informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēji, piemēram, *Google* vai *Facebook*, nozaudē personas datus, un es esmu patiešām gandarīts par to, ka šajā ziņojumā mēs aicinām Komisiju turpināt šā jautājuma izpēti.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, telekomunikāciju tiesību aktu kopums bija regulējums, kad mudināja mūsu pilsoņus kļūt neparasti aktīviem. Interneta lietotāji, gan apvienojoties grupās, gan arī individuāli, rīkojās izlēmīgi, aizsargājot savas tiesības uz brīvu piekļuvi informācijai un aktīvi izmantot internetu bez ārējiem ierobežojumiem. EP deputātiem tika sniegta lieliska iepsēja tieši no vēlētājiem uzzināt, ko viņi vēlas, un, tieši pateicoties vēlētājiem, es pievērsu ārkārtīgi lielu uzmanību šim balsojumam. Tas veicina ticību uz pilsoņiem vērstai Eiropai un ļauj noticēt, ka Eiropa nepastāv tikai ierēdņiem. Es vēlos pateikties visiem tiem pilsoņiem, kuri mums sūtīja e-pasta vēstules šai sakarībā.

Diemžēl nesaskaņu dēļ balsojuma sākotnējā posmā es divas reizes kļūdījos balsojot, bet, par laimi, mans balsojums neietekmēja gala rezultātu.

- Ieteikums otrajam lasījumam: Catherine Trautmann (A6-0272/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Tiesiska regulējuma pieņemšana ļauj mums Eiropas Savienības pilsoņu interesēs nostiprināt sasniegumus pastāvīgā ātrgaitas interneta pieslēguma nodrošināšanas un bezvadu sakaru jomā un attīstīt pakalpojumus ar augstu pievienoto vērtību, kā arī nodrošināt 100 % platjoslas interneta pārklājumu. Mums ir nepieciešamas tiesību normas par personu tiesībām izmantot internetu. Tieši šo iemeslu dēļ es atbalstīju *Trautmann* kundzes ziņojumu.

Daniel Hannan (NI). - Priekšsēdētāja kungs, es redzu, ka tagad Brisele vēlas ķerties pie interneta. Komisāre *Reding* kundze norādīja, ka nav pieļaujams, ka internetu kontrolē privāts uzņēmums, un, kas, pēc viņas domām, ir vēl sliktāk, ka tas ir privāts uzņēmums, kuram ir līgumsaistības ar Amerikas Tirdzniecības departamentu.

Tā ir tā pati komisāre *Reding*, kura samērā lielas auditorijas priekšā nāca klajā ar argumentu, kurš, iespējams, ir mulķīgākais arguments, kādu es esmu no komisāres dzirdējis šā likumdošanas termiņa laikā, norādot, ka mums ir nepieciešams kopējs domēna vārds .eu, lai internetu padarītu pieejamāku sievietēm.

Internets darbojas. Pašreizējā domēna vārdu un reģistrācijas sistēma darbojas lieliski. Vai jūs varat minēt kādu ES politiku, kas ir vismaz puslīdz tik veiksmīga kā interneta politika? Kopējā lauksaimniecības politika? Kopējā zivsaimniecības politika? Es nedomāju vis. Apsūdzība klusē.

- Ziņojums: Astrid Lulling (A6-0258/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Ir skaidrs, ka mums ir jāatzīst nepieciešamība efektīvāk piemērot vienlīdzības principu attieksmē pret vīriešiem un sievietēm, kuri darbojas individuālā komersanta statusā, un pret laulātajiem, kuri viņus atbalsta. Atbilstīgu direktīvu pieņēma pirms divdesmit diviem gadiem. Eiropas Parlaments un Komisija vairākkārt aicināja pārskatīt šo direktīvu, jo laika gaitā situācija ir mainījusies.

Šodien mums ir izdevies panākt, ka ir pieņemti šīs direktīvas grozījumi un jauna direktīva, kas uzlabo līdzstrādājošu laulāto situāciju tādās jomās kā lauksaimniecība, rokdarbi, komercija, mazo un vidējo uzņēmumu darbība vai ārštata darbs. Es atzinīgi vērtēju šo lēmumu un atbalstīju ziņojumu.

Priekšsēdētājs. – Mans pulkstenis rāda, ka tikko mēs esam sākuši savu pēdējo likumdošanas termiņa darba dienu. *Heaton-Harris* kungs, dodu jums vārdu.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, jautājums, par kuru feminisma jomā notiek nepārtrauktas debates, attiecas uz mātēm, kas paliek mājās ar bērniem. Es ar dāmas vārdā *Kristen McCauliff* palīdzību mēģināšu sniegt mūsdienīgu šā jautājuma skaidrojumu.

Jautājums, par kuru feminisma jomā notiek nepārtrauktas debates, attiecas uz mātēm, kas paliek mājās ar bērniem. Šis jautājums tiek risināts arī multilikācijas filmas „Simpsoni” trešajā sezonā „Homērs viens pats”. Filmas ievaddaļā par nervozo Mārdžu paātrināti ir parādīta viņas ikdienu. Kā absolūtā vētrā zobgaļu joki pa radio, dzīva satiksme, rupjš smagā automobiļa vadītājs un Megija, kura pienu no savas pudeles uzlej Mārdžai un izlaista pa mašīnu, noved Mārdžu līdz lūzuma punktam, kad viņa aptur automobili tilta vidū, radot sastrēgumu abos virzienos. Parādās vietējais reportieris *Kent Brockman*, lai ziņotu par situāciju. Tieši šajā brīdī, kad *Brockman* paziņo, ka pārstrādājusies un nenovērtēta māsainiece ir salūzusi un apturējusi savu automobili uz tilta, kļūst aktuāli *Ann Crittenden* grāmatā „*The Price of Motherhood*” (Kāda ir cena par iespēju būt mātei) apskatītie dzimumu līdztiesības jautājumi.

Es varētu turpināt stāstīt par šo „Simpsonu” sēriju, bet ir skaidrs, ka man nav laika to darīt, un es iesniegšu pārējo informāciju rakstiski, jo to patiešām ir vērts izlasīt.

Priekšsēdētājs. – Man ir ļoti žēl, ka mēs nevaram sniegt balsojuma skaidrojumu video formātā. Tas būtu lieliski.

Syed Kamall (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es pat nemēģināšu iedziļināties, bet tikai apsveikšu *Heaton-Harris* kungu, jo šodien vai vakar, atkarībā no tā, kā uz to skatās, viņš sniedza savu simto runu šajā Parlamentā, un es zinu, ka jūs visi esat viņam pateicīgi.

Mums ir jāatzīst ārkārtīgi būtiskā sieviešu, īpaši laulāto, loma mazos uzņēmumos un it sevišķi attiecībā uz pašnodarbinātību. Līdz brīdim, kad mani ievēlēja par deputātu, arī es biju pašnodarbinātais, un manai sievai bija ārkārtīgi liela nozīme uzņēmējdarbībā, ko veicu.

Ir tikai pareizi, ka mēs to atzīstam, un, runājot par sievietēm mazos uzņēmumos, es vēlos nobeigumā atgādināt lieliskā filozofa *John Lennon* vārdus. Viņš teica: „Sieviete, man ir grūti izteikt vārdos nožēlu par manu nevērību. Galu galā es viemēr būšu tavš parādnieks. Un, sieviete, es mēģināšu paust savas izjūtas un pateicību par to, ka ļāvi man izjust panākumu nozīmi.”

Neena Gill (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, pašreizējā ekonomiskajā situācijā, pēc manām domām, ir svarīgi, lai mēs darītu visu, kas ir mūsu spēkos, lai atbalstītu tos sabiedrības locekļus, kas vēlas veicināt ekonomikas attīstību. Tieši tādēļ ES ir pieņēmusi tiesību aktus par dzemdību atvaļinājumu un paternitātes atvaļinājumu.

Darbs no deviņiem līdz pieciem nav risinājums visiem. Tieši tāpēc daudzi pilsoņi, no kuriem liela daļa ir sievietes, kļūst par pašnodarbinātajiem, par kuriem bieži vien tiek aizmirsts. Labāka maternitātes aizsardzība nodrošinātu atbalstu personām, kuru laulātie ir nodarbināti lauksaimniecības un tirdzniecības jomā un strādā mazos uzņēmumos, kā arī mudinātu sievietes iesaistīties šajās būtiskajās nozarēs, kurā pašlaik viņas ir maz pārstāvētas.

Tagad ir pienācis izšķirošs brīdis laulātajiem vai dzīves biedriem, un ir jānosaka skaidrs viņu profesionālais statuss un priekšrocības, kādas šīs personas varētu iegūt, ja tām būtu noteikts pašnodarbinātajiem līdzvērtīgs statuss sociālās aizsardzības jomā. Attiecībā uz šīm personām netiek piemērots princips „dots devējam atdodas”. Dalībvalstīm jānodrošina, lai līdzstrādājoši laulātie kļūti par slimības un invaliditātes apdrošināšanas un pensiju shēmu dalībniekiem.

Mums ir jāizbeidz pastāvošā netaisnība attiecībā uz to, ka sievietes zaudē savas tiesības, ja tās rūpējas par kādu vai laiž pasaulē jaunu dzīvību.

- Ziņojums: Gabriele Stauner (A6-0242/2009)

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Godātais priekšsēdētāja kungs! Es kopumā atbalstu Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda līdzekļu izmantošanu, un ir labi, ja mēs varam palīdzēt tiem, kas ir nonākuši grūtībās. Tomēr es nezinu, vai vienmēr būtu tie, kas nonāk grūtībās, jāmeklē pašās attīstītākajās valstīs. Vai tie būtu Vācijas autobūvētāji vai Francijas autobūvētāji, vai Spānijas autobūvētāji, man šķiet, ka līdzīgas neražas, līdzīgas ķibeles piemeklē arī cilvēkus mazāk attīstītākās valstīs, arī mazajās dalībvalstīs. Un, ja darbu zaudē pāris desmit cilvēku, tad valstī, kurā iedzīvotāju skaits ir 2,3 miljoni, tas ir tikpat nozīmīgi kā tad, ja darbu zaudē desmit reizes vairāk cilvēku lielajās dalībvalstīs. Tāpēc es gribētu ļoti redzēt, ka šis fonds vairāk pievēršas tieši mazajām dalībvalstīm, dalībvalstīm ar zemāku dzīves līmeni un ar lielākiem bezdarba draudiem. Paldies!

*

* *

Richard Corbett (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, ņemot vērā jūsu iepriekš teikto par to, ka ir jau pāri pusnaktij, un par izmaksām, kādas šai sakarībā radīsies Parlamentam, es domāju, ka es balsojuma skaidrojumu nesniegšu. Bet es tikai vēlos noskaidrot, vai jūs mums varat pateikt, cik lielas izmaksas Parlamentam radīja tie trīs kungi, kuri citēja Homēra Simpsona muļķības, un runāja par citiem jautājumiem, kas bija absolūti nesvarīgi šajās debatēs.

Priekšsēdētājs. – Ja es pareizi atceros noteikumus, ja mūsu draugiem tulkotājiem ir jāstrādā pēc pusnakts, viņiem pienākas brīvdienas. Tādēļ mums ir jāpiesaista jaunas tulkotāju komandas, lai šie tulkotāji varētu izmantot pilnīgu atpūtu.

Pulksten 23.59 noteikumi nav spēkā, bet tie stājas spēkā pulksten 24.01, bet es nezinu precīzas izmaksas.

*

* *

- Ziņojums: Gabriele Stauner (A6-0242/2009)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, kā jau es teicu debašu laikā, es atbalstu Stauner kundzes ziņojumu. Es atbalstu to, lai tiktu uzlabota piekļuve Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda līdzekļiem. Es esmu noraizējusies par to, ka līdz šim ir izmantoti tikai 3 % fonda līdzekļu. Es gribēju balsot par šo ziņojumu, un es vēlos, lai tas tiktu ņemts vērā. Par laimi, mana kļūda neietekmēja balsojuma gala rezultātu. Es vēlos arī paust gandarījumu par to, ka mēs pieņemām arī *Peneda* kunga un *Lambert* kundzes ziņojumus.

- Ziņojums: Eugenijus Maldeikis (A6-0261/2009)

Neena Gill (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, mēs atbalstījām šo ziņojumu tāpēc, ka tas piedāvā atbilstīgus risinājumus cīņā pret ekonomiskajām grūtībām. Mums ir jāizmanto šī situācija nevis, lai norobežotos un sauktu pēc palīdzības, bet gan, lai attīstītu jaunu praksi un tehnoloģijas, kas ļautu mums rīt kļūst spēcīgākiem, nekā bijām vakar.

Priekšsēdētāja kungs, pazīstot sevi un jūs, es esmu pārliecināta par to, ka manis pārstāvētās grupas vēlme veikt ieguldījumus energoefektivitātes jomā un atbalstīt centienus izveidot progresīvās pilsētas ir fantastiska iespēja mums visiem, kā arī fantastisks nākotnes redzējums. Kopā ar noteikumiem par energoapgādes drošību, emisiju samazināšanu un jaunu darba vietu izveidi, šis ziņojums veido holistisku pieeju, kas piedāvā efektīvākos risinājumus ekonomikas atveseļošanai nākotnē.

Daži EP deputāti un vairākas politiskās partijas neatbalsta nepieciešamību šajā situācijā veikt lielus ieguldījumus. Viņu tuvredzības dēļ man aizraujas elpa, un ilgtermiņā tā tikai pasliktinās situāciju. Mēs pašlaik skaidri redzam, kas ir jādara, tādēļ es aicinu Apvienotās Karalistes valdību darīt visu, kas ir tās spēkos, lai, izmantojot šo tiesību aktu kopumu, nodrošinātu finansējuma pieejamību.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Es gribētu, godātie kolēģi, ļoti atzinīgi vērtēt gan šo ziņojumu, gan ieceri tieši ekonomikas atveseļošanai izmantot Kopienas finansiālo palīdzību projektiem enerģētikas jomā. Skaidrs, ka ar enerģētiku saistītie projekti ir mūsu nākotne un tās valstis, kuras pielāgosies zemu izmešu ekonomikai, kuras pratīs labāk izgudrot un ieviest atjaunīgos enerģijas avotus, tās konkurences cīņā būs arī uzvarētājas. Šajā sakarībā nelielas bažas rada projektu iesniegšanas un izvērtēšanas īsa termiņš, kurš atkal varētu varbūt jaunajām valstīm radīt papildu grūtības. Tieši tāpat es vēlētos redzēt Komisijas priekšlikumus un pamatotu programmu, kā palielināt energoefektivitātes projektiem atvēlamās naudas summas. Tieši tāpat arī vajadzētu padomāt par ēku siltināšanu, kas ļoti palīdzētu ne tikai valsts, bet arī reģionālajā līmenī. Un es gribētu, lai tiktu atbalstītas gan vietējās, gan reģionālās, gan arī individuālās aktivitātes. Paldies!

Daniel Hannan (NI). - Priekšsēdētāja kungs, runājot par stimulu tiesību aktu kopumiem un ekonomikas atveseļošanas programmām, mēs neesam ņēmuši vērā diezgan būtisku aspektu. Lai ieguldītu līdzekļus ekonomikā, mums vispirms šie līdzekļi no ekonomikas ir jāiegūst. Tas, kā mēs risinām šo jautājumu, ņemot vērā tikai vienu aspektu, sasniedza kulmināciju nesenoajā G20 augstākā līmeņa sanāksmē, kuras laikā pasaules varenāko valstu vadītāji apgalvoja, ka pasaules ekonomikā ieguldījuši trīs triljonus dolāru.

Viņi teica pasaules ekonomikā; kur gan viņi, vispārīgi runājot, ieguva šādus līdzekļus, ja ne no pasaules ekonomikas? No Saturna gredzena? Ne neviesmīlīgā Marsa sarkanās zemes? Patiesībā mēs šeit runājam par to, ka nauda tiek izņemta no nodokļu maksātāju kabatām un nodota valstu vai starptautiskiem birokrātiskiem aparātiem tērēšanai mūsu vārdā.

Ja šis patiešām būtu labākais risinājums, ja mums visiem nāktu par labu tas, ka valsts amatpersonas mūsu vietā izlemj, kā tērēt mūsu naudu, mēs būtu zaudējuši Aukstajā karā un debatētu par šo jautājumu ar Krieviju.

- Ziņojums: Othmar Karas (A6-0139/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pabeigt šo dienu, pasakot paldies tulkotājiem un jums.

Es domāju, ka ir būtiski izvērtēt ziņojumu, ņemot vērā vispārējo situāciju. Šis ir tikai viens no vairākiem ziņojumiem, ko mēs izskatīsim saistībā ar finanšu situāciju, taču, kā jau man kolēģis *Daniel Hannan* minēja, mēs neesam ņēmuši vērā būtiskāko.

Kā sākās krīze? Patiesībā tā sākās Amerikas Savienotajās Valstīs ar būtisku problēmu. Kas izraisīja šo būtisko problēmu? Tā radās tāpēc, ka bankas tika aicinātas vai bija spiestas aizdot līdzekļus klientiem ar nepietiekamu kredīspēju. Tātad mēs ne tikai Amerikas Savienotajās Valstīs, bet visā pasaulē, radījām milzīgu parādu kalnu.

Attiecībā uz šā parādu kalna likvidēšanu stimulu un papildu finanšu noteikumiem, kas kavē inovācijas, es dodu priekšroku *Jimi Hendrix* pieejai. Ieraugot parādu kalnu, viņš teica: "Es nostājos blakus kalnam un kapāju to ar plaukstas malu. Es nostājos blakus kalnam un kapāju to ar plaukstas malu". Es domāju, ka mēs varam mācīties no viņa teiktā.

- Ziņojums: Janusz Wojciechowski (A6-0185/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Es atbalstīju Wojciechowski kunga ziņojumu, jo es uzskatu, ka, to darot, mēs esam izskaidrojuši pastāvošo liekulību. Proti, mēs aizstāvam dažādu ārpus Eiropas Savienības dzīvojošu dzīvnieku dzīvības, kas ir patiešām slavējami, bet mēs neredzam, kas notiek mūsu pagalmā. Tieši tāds arī bija šis ziņojuma mērķis — likvidēt pretrunas, un tagad mēs varam saskaņot dalībvalstu tiesību aktus, kas nosaka dzīvnieku labturīgas standartus attiecībā uz to nonāvēšanu vai nogalināšanu. Šis ziņojums ir balstīts uz labākajiem nodomiem.

Daniel Hannan (NI). - Priekšsēdētāja kungs, ne jau pirmo reizi un droši vien arī ne pēdējo es sev uzdodu jautājumu — kā gan tas viss ir saistīts ar Eiropas Savienību.

Dzīvnieku nogalināšanas metodes atspoguļo dažādas kultūras, tautas un reliģiskās tradīcijas, un tas, ka mēs bradājam pa šo ārkārtīgi jutīgo lauciņu, parāda mūsu ārkārtīgi lielo iedomību.

Tā kā saskaņā ar jūsu teikto šī ir mūsu pēdējā darba diena šajā likumdošanas termiņā pirms vēlēšanām, es vēlos izmantot atlikušo laiku, lai, pirmām kārtām, pateiktos jums *Onesta* kungs par jūsu iecietību un jūsu labo humora izjūtu šīs sesijas laikā, kā arī es vēlos pateikties šīs iestādes darbiniekiem, vietu ierādītājiem un tulkotājiem. Ja šīs sesijas pagarinājums pēc pusnakts patiešām ir radījis papildu izmaksas, es ceru, ka daļa no līdzekļiem tiks izmantota, lai samaksātu par viņu virsstundu darbu. Viņi savā darbā parāda tādu profesionālītāti, kuru daudzi šajā Parlamenta deputāti var tikai mācīties. Otrām kārtām, es vēlos aicināt prezidentūru vēlreiz pārskatīt EP Reglamenta noteikumus. Mēs joprojām esam šeit tāpēc, ka pēc balsojuma, kā tas ir skaidri noteikts 163. pantā, netika sniegti balsojuma skaidrojumi. Šajā pantā ir noteikts, ka, kad ir beigušās vispārējās debates, ikviens deputāts par galīgo balsojumu var sniegt skaidrojumu, kas nepārsniedz 60 sekundes. Mani patiešām satrauc tas, ka mēs patvaļīgi esam atkāpušies no noteikumiem, kas ir skaidri noteikti EP Reglamentā.

Ja mēs vēlamies grozīt šos noteikumus, tas ir iespējams, Grozījumu veikšanai ir noteikta procedūra. Taču kamēr ir spēkā attiecīgie noteikumi, mūsu pienākums ir tos ievērot.

Priekšsēdētājs. – Atvainojiet, ka iebilstu jums *Hannan* kungs, bet Konstitucionālo jautājumu komiteja jau pirms laba laika diskutēja par šo jautājumu — „kad ir beigušās vispārējās debates” nenožīmē „tūlīt pēc tam, kad ir beigušās vispārējās debates”.

Mēs pašlaik rīkojamies saskaņā ar noteikumiem „kad ir beigušās vispārējās debates”, bet es esmu pārliecināts, ka jūs vērsīsieties pie manis, lai grozītu šos noteikumus, es jums uzticos.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, dzīvnieku rituālā kaušana, kas sagādā tiem ārkārtīgi lielas ciešanas, ir pretrunā mūsu civilizācijas būtībai. Es neticu, ka to reliģiju parstāvji, kuru nolūks ir darīt labu, varētu pieprasīt ko tādu saviem sekotājiem. Šāda veida kaušana drīzāk ir cietsirdīgu un primitīvu cilšu tradīcija, un mums nevajadzētu to atbalstīt. Ja kā argumentu izmanto reliģisko iecietību, tad ir jāpiebilst, ka pasaulē ir reliģijas, kas praktizē cilvēku rituālo nogalināšanu. Vai arī to mēs atbalstīsim? Vai tādas ir mūsu vērtības?

Noraidot 28. grozījumu, tiktu vismaz nodrošināta iespēja saglabāt vai ieviest šādas prakses aizliegumu noteiktās dalībvalstīs. Pieņemot 28. grozījumu, atklājas šajā Parlamenta patiesā, asinskārtā būtība. Es balsoju par ziņojumu kopumā, bet es balsoju „par” tikai tāpēc, ka citi tajā paredzētie noteikumi uzlabo nonāvēšanai paredzēto dzīvnieku situāciju.

Neena Gill (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, nonāvēšanas laiks ir viens no būtiskākajiem, bet, iespējams, arī jutīgākajiem jautājumiem, par kuriem mēs varam pieņemt tiesību normas šajā Parlamentā. Bet mēs nevaram vienkārši stāvēt malā, jo daudzi no maniem vēlētajiem Rietummidlendā ir noraizējušies par to, ka tiesību akti ietekmēs viņu tiesības saistībā ar reliģisko pārliecību.

Lēmums par to, vai dzīvnieks ir jāapdullina pirms nogalināšanas, ir jāpieņem nevis šeit, bet gan dalībvalstu līmenī, īstenojot atvērtu dialogu un piedaloties sarunās ar reliģiskajām kopienām.

Mums ir jāiet, nevis jāskrien. Tā, manuprāt, ir labākā pieeja šim jautājumam. Šajā Parlamentā uzdevums ir nevis uzspiest normas un vērtības, bet gan pārstāvēt un atspoguļot tā vēlētajū viedokli un panākt līdzsvaru. Mēs to varam paveikt kopā. Lai gan vairums EP deputātu uzskata, ka dzīvnieki ir jāapdullina pirms nogalināšanas, mums ir jāaizstāv ar reliģisku kopienu tiesības ēst tādu dzīvnieku gaļu, kas nogalināti atbilstoši to reliģiskajām tradīcijām.

Nobeigumā, priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties visiem tiem, kuri vēl ir šeit, jo man šķiet, ka tikai vienuļņieki vēl ir šeit, un mēs visi esam jums ārkārtīgi lojāli, un tieši tādēļ mēs joprojām esam kopā ar jums.

- Ziņojums: José Albino Silva Peneda (A6-0241/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Eiropas sociālie modeļi pašlaik saskaras ar daudzām problēmām, piemēram, demogrāfiskām izmaiņām un globalizāciju, kas ietekmē arī modeļus, par kuriem diskutējam. Tādēļ Eiropas sociālie modeļi ir jāmodernizē, ņemot vērā ilgtermiņa tendences, tajā pašā laikā saglabājot to sākotnējās vērtības.

Pašreizējā ekonomiskās krīzes kontekstā ir ārkārtīgi svarīgi, lai sociālā politika būtu atbilstīga ekonomikas politikai. Lai šīs metodes būtu efektīvas, tām ir jābūt balstītām uz demokātiju, proti, uz principu, kurš nosaka, ka ir jāstrādā, virzoties no apakšas uz augšu, un tās ir jāīsteno vietējā līmenī — tuvāk pilsoņiem. Priekšlikums bija balstīts uz šiem principiem, tādēļ es atbalstu *Silva Peneda* kunga vadībā izstrādāto ziņojumu.

- Ziņojums: Jean Lambert (A6-0263/2009)

Priekšsēdētājs. - *Oviir* kundze, viss ir kārtībā, es tikai gribēju jums pateikt, ka jūs esat pēdējā runātāja par pēdējo ziņojumu.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Dažreiz ir labi būt pirmajai un dažreiz ir labi būt pēdējai. Es vēlos minēt šādus aspektus — pašreizējās smagās ekonomiskās krīzes apstākļos Eiropas Savienības darba tirgū valdošā realitāte ir tāda, ka arvien vairāk iedzīvotāju tiek atlaisti, kas savukārt palielina to iedzīvotāju kopējo skaitu, kuri cieš no nabadzības un atstumtības Eiropā. Šodien ir ārkārtīgi būtiski, lai sociālās integrācijas politika un saistīta darba tirgus politika tiktu īstenota, pamatojoties uz integrētu un vienotu pieeju, kas paredzētu Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plānā.

Mēs daudz esam runājuši par darba tirgus politikas elastīgumu. Ir pēdējais laiks runāt arī par sociālās politikas elastīgumu. Ar to es domāju, ka darba tirgus politikai un sociālās palīdzības nodrošināšanas politikai ir jābūt savstarpēji saistītām. To nosaka pašreizējā situācija. Ziņojumā tika pausts atbalsts aktīvai bezdarbnieku integrācijai, un es uzskatu, ka bija jābalso par šā ziņojuma pieņemšanu.

Priekšsēdētājs - *Oviir* kundze, jūsu cienītāji ir palikuši līdz pašām beigām.

Nākamā sēde sāksies drīz, jo ir jau 2009. gada 7. maijs — Eiropas Parlamenta sestā likumdošanas termiņa pēdējā diena.

17. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

18. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 24.20.)